

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΕΤΩΝ

1958 - 1962

ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ

1962

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ι ΑΡΘΡΑ

1. Σ. Αναγνωστάκης: Το εγγυημένο ή υπο-
νοητό Β. Γερμανίας ενοίκιο εν Βερολίνο, σσ.
206-214.
2. Μ. Domergue: Προβλήματα ανα-
πόθεσης νομισμάτων 2^{ης} Ηαλλίας, σσ. 178-183.
3. Α. Π. Καρυγιάννης: Προβλήματα αμ-
νοασφάλειας δημοσίων, σσ. 499-501.
4. Α. Π. Καρυγιάννης: Δαστοχή και 2-
μερείαι νεοεξογαμμένων δημοσίων,
σσ. 505-6.
5. Γ. Ν. Κίνας: Νεανική αγορά
στη δύση Γερμανίας, σσ. 507-8.
6. Σ. Γ. Κοερίδης: Επιστημολογικά
δημοί και γροσσοί στην Ελλάδα, με
βιογραφ. σημειώματα ΚΒΜ, σ. 459.

7. K. Γ. Μαρτινός: Η εισαγωγή με 28ος Οκτωβρίου 1940 και οι νέοι, σσ. 503-4.

8. K. Γ. Μαρτινός: Ανάπτυξη της νέας γενιάς του λαού μας και της νεολογίας Ε.Ο.Κ., σ. 509.

9. Γ. Ντόμας: Η δημοκρατία της νέας γενιάς μας και της νεολογίας Ε.Ο.Κ., σσ. 221-6.

10. S.V. I.M.E.Z.: Ο προγραμματισμός στην Ελλάδα, η συνεργασία δημοκρατίας και νεολογίας, σσ. 215-6.

II, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

11. Βιβλιογραφία δημοκρατίας, νεολογίας και λογισμίας: 353-60 και 367-93.

12. Εγχειρίδιο νεολογίας «Νεολογία και δημοκρατία», σσ. 41-44.

13. Στην υπηρεσία της νεολογίας και της δημοκρατίας: Από 16 Νοεμβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1964, σσ. 535-54. Από 22 Φεβρουαρίου μέχρι 22 Ιουνίου 1965, σσ. 555-594. ~~Από 22 Ιουνίου 1965 μέχρι 22 Σεπτεμβρίου 1965, σσ. 595-634.~~ Από 12 Φεβρουαρίου μέχρι 8 Αυγούστου 1966, σσ. 595-

- 630. Από 1 Φεβρουάριου μέχρι 9 Νοεμβρίου
1967, σσ. 631-660. Μελέτησι δέσως διεξερών
Χοοοερετών Οικονομικών, σ. 350.

14. Εργασίσι Γραφεία Γαυχιερολογίων
Δεσμών: Βεργώνος καί Δερενέρι, σσ. 515-
518 καί 525. Διοσκουζώνος Δερενέριος, σ.
524. Δερενέριος, σσ. 529-533.

15. Γραφεία Νέων Γαυχιερολογίων: Δια-
γνώσιος οργερετίσι μεγέτισι ορεσί Νεοεργώνος
νέων Γαυχιερολογίων, σσ. 502 καί 514. Βι-
βλιοδότησι ως Γραφεία, σσ. 504 καί 509. Πρε-
οδότησι «οί Νέοι», σσ. 499-514.

16. Ενδεσμός Διεξοκαλοίων Οικονο-
μικών καί Βιοοοομικών Γαυχιερολογίων: Οργε-
νέριος οίονος ως Γαυχιερολογίων 1938, σσ. 29-39.

17. Βιοοοομικών Διεξοκαλοίων Παν. Γ. Οργε-
νέριος: Οργερεροκή σς οργερεροκή, σσ. 663-73,
σ. 670.

B'. ΟΡΓΑΝΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

I. ΑΡΘΡΑ

1. N. Arzmann: Κέντρον γενεωσανίους θαχλειομύων οργάνων θωκχελόων, in Πρακτοίς, σσ. 184-187.

2. O. G. d' Estaing: Βασαίτην ἴδωκε θρονιόων θωκχελόων, σσ. 199-205.

3. A. B. Cummins: Εὐανδύραον ἔμυ θοίμωιν, σσ. 188-198.

4. M. Paul Baum - Χορδύμ: Εὐαγγυ-καρμύς σποσάναρωγμύς, σσ. 167-173.

5. Π. Α. Σαράνδωγυς: Βυσαίθωον ζ-ωρδύων οργάνων ἠς Βιοφυχανίας, σσ. 174-7.

6. Θερανύμα' υτ2, σσ. 27 καὶ 147-8.

7. Ἀνατόλῃ Διοζή Βιοφυχανίωθ Σίβου-δωρ Θεοζογόνιυς: Εὐερμύς ἠνωδ. Πρωσ 1962-1963, σσ. 465-498.

II ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΣΧΟΛΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΜΕΧΡΙ 1960

1. Χημεία, νομοθεσία και οικονομία:
σσ. 53-5, 234-8, 268-9, 399-400, 409-10,
429-30 και 439-45.
2. Μετανομήσια σε Άνωρδων και μεταφορά σε Πιπριζ, σσ. 249-53 και 271-3.
3. Διδασκωνών ερευνωνών, σσ. 50-1,
270, 343 και 449-52.
4. Κύματα μαθημάτων, σσ. 60-5, 123-5,
411-5 και 446-8.
5. Πρόγραμμα μαθημάτων, σσ. 163-4.
6. Χείματα και γενική ερευνα,
σσ. 65-8, 76-7, 119-20, 416-7 και 425-8.
7. Γραφίον ερευνωνών ερευνών, σσ.
78 και 285-9.
8. Ενδοσύν, σσ. 108, 303-4, 307-19,
323-36 και 339-41.

9. Κεφάλαιον Ἐρασιπύου καὶ Διομίου,
στ. 98-103 καὶ 121-5.

10. Κεφάλαιον Ἐρασιπύου Πυθαγόρειου,
στ. 79-83 καὶ 139-42.

11. Κεφάλαιον Ναννυανῆς Πυθαγόρειου,
στ. 104-7 καὶ 131-3.

12. Κεφάλαιον Κομμηνίου Ἐσώδου, στ.
84-90 καὶ 127-30.

13. Κεφάλαιον Τόλεμου Πυθαγόρειου,
στ. 91-7 καὶ 135-8.

14. Ἐπιτομὴ ἀριστοτέλους Ἐξοχῆς, στ.
217-20, 227-31, 239-41, 255-6, 260-7 καὶ
297-300.

15. Ἀποφάσεις Ἰσίδωρου Ταυρῶν Καδου-
ρίων, στ. 242-4, 276-8, 279-81, 294-5
καὶ 301.

16. Πεσοπίδωρα Πλωτῆρου οὐνοσκό-
ποῦ μεταφάρον, στ. 155-62.

9. Kragen Spezial mit Blau
08. 88-103 mit 131-2

10. Kragen Spezial mit Blau
08. 78-83 mit 131-15

11. Kragen Spezial mit Blau
08. 101-7 mit 131-2

12. Kragen Spezial mit Blau
84-80 mit 131-30

13. Kragen Spezial mit Blau
08. 91-7 mit 131-8

14. Kragen Spezial mit Blau
217-20, 227-21, 237-11, 222-6, 200-4
227-300

15. Kragen Spezial mit Blau
1000, 08. 242-1, 246-8, 248-81, 241-2
mit 301

16. Kragen Spezial mit Blau
08. 122-62

17. Kavonopos Siozoponon Plerod-
onon, os. 55-9 mai 417-9.

18. Kavonopos tumparmon mai or-
xiamon Plerodonon, os. 69-70 mai 419-21.

19. chooxelionos Eosdaronon, os.
59-60 mai 421-5.

20. Antos woxitw mai Nofon, os.
os. 72-4 mai 400-2.

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) συνεστήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν*.

Τούτου, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, προΐσταται ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὁργανώσεως κ. Ἰωάννης Α. Χρυσόχοῦ. Εἰς αὐτὸ συμπράττουσιν ὅλοι οἱ ἀρμοδίοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίᾳ οἱ τῶν μαθημάτων τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος καὶ τῆς Οἰκονομικῆς, ὡς οἱ κ. κ. Φ. Λέτσας τῆς Ὁργανώσεως Ἐργοστασίων, Σοφία Γεδεῶν τῆς Ψυχοτεχνικῆς, Γ. Παπακώστας τῆς Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς, Χ. Ἀγαλλόπουλος τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, Σ. Ἀγαπητίδης τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Π. Κουβέλης τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐνεργειακῆς Πολιτικῆς, Α. Κυρκιλιτσης τῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς, Σ. Παπαϊωάννου καὶ Δ. Παπαδημητρίου τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς κλπ. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ Γραφείου τούτου ἤρχισε συμβάλλον ἀποτελεσματικῶς ὁ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1953 προσληφθεὶς ὡς Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Κλαύδιος Β. Μπανταλούκας, εἰς ὃν συγχρόνως ἔχει ἀνατεθῆ παρὰ τοῦ κ. Ἰ. Χρυσόχοῦ ἡ ἐντολὴ διδασκαλίας θεμάτων τινῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ὁργανώσεως.

ΚΑ' 14-454 Τοῦ κ. Κλαυδίου ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ, Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς
Μόνιμα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ - ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΠΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὰς κάτωθι ἐπισκέψεις καὶ ἐπιτόπια μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας μετὰ τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κ. Κλ. Μπανταλούκα. Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα ὑποχρεωτικῶς μετέχουν οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους. Δύνανται νὰ μετᾶσχουν οἱ τελειόφοιτοὶ τῆς Σχολῆς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς.

14-10' Διάλεξις μετὰ ὀμιλητὴν τὸν κ. Κλ. Μπανταλούκαν καὶ μετὰ θέμα
Μόνιμα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας.

Κατὰ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς διδασκίας ὕλης* εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται τὰ κάτωθι θέματα εἰς δύο τακτικὰς ἑδρας, ἐπικουρουμένας ἀπὸ τὸν ἐντεταλμένον τοῦ Γ.Β. καὶ Ε.Ε. κ. Κλ. Μπανταλούκα:

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΜΑΣ

Από τήν Ἰταλίαν

Ἡ εὐρωπαϊκοῦ κύρους ἐφημερίς τῆς Ἰταλίας «L'informazione Industriale», ὄργανον τῆς «Ἐνώσεως τῶν Βιομηχάνων», ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Κλανδίου Μπανταλούκα πληροφορίας περὶ τῆς Σχολῆς μας. Ὁ κ. Μπανταλούκας εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ πρὸς δημοσίευσιν διάφωτιστικῶν λεπτομερῶς ἄρθρον περὶ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν οἰκονομικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν κύκλων τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τῆς 2ας Ἰουνίου 1954.

Τὰ ποικίλα σύνθετα προβλήματα τῆς συγχρόνου οἰκονομίας ἐπέβαλλον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος τὴν αὐτασίαν καὶ λειτουργίαν ἐιδικευμένων ἀνωτάτων σχολῶν, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως, εἰς πλείστα τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἠσθάνθησαν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ αἱ ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμέναι χώραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς.

Οὕτω, ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν χώραν ταύτην βαθμιαία ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ αὐτασιῶν, μετ' ἐπιτυχούς λειτουργίας, ἀρκετῶν σχετικῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτηρίων, τῶσον εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὅσον καὶ αὐτοτελῶν ἐν Ἀθήναις.

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν αὐτοτελῶν αὐτῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν, περιλαμβάνεται καὶ ἡ νεωτέρα ἐξ αὐτῶν «Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἡ Σχολὴ καλύπτει πλήρως τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικῆς διαπαιδαγωγίσεως νέων ἀποφοίτων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνδυάζουν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν καὶ πρακτικὴν κατάρτισιν, διὰ νὰ καταστήσῃ τὰ κατάλληλα διοικητικὰ στελέχη τῆς δημοσίας καὶ τῆς

ιδιωτικής οικονομίας τῆς χώρας. Δι' ὃ καὶ διὰ προσφάτου νομοθεσίας (Νόμοι 800)1948, 1605)1950 καὶ 1622)1953, ὡς καὶ Νομοθετικά Διατάγματα 2324, 2325, 2516 καὶ 2585)1953), οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς, ὡς καὶ οἱ ἀπόφοιτοι παρεμφερῶν ἀνωτάτων σχολῶν, δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ προάγωνται εἰς πλείστας οικονομικὰς δημοσίας καὶ ιδιωτικὰς θέσεις καὶ νὰ ἐξελισῶνται μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας.

Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν περὶ τοὺς 300 σπουδαστὰς, κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἡ διδασκαλία διεξάγεται κατὰ κανόνα τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διὰ νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης φοιτήσεως πολλῶν νέων ἐργαζομένων. Ἡ φοίτησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διαρκεῖ ἐπὶ τρία ἀκαδημαϊκὰ ἔτη.

Τὰ ἀπὸ ἔδρας μαθήματα κατανέμονται εἰς πέντε διαφόρους κύκλους, ἥτοι εἰς μαθήματα οικονομικά, ἐμπορικά, ἀνθρωπίνου παράγοντος, τεχνικά καὶ νομικά. Παραλλήλως πρὸς αὐτὰ ὑφίστανται καὶ ἐπικουρικὰ μαθήματα, εἰς ἃ ἀνήκουν αἱ κυριώτεραι ξένοι γλῶσσαι, ὡς καὶ προαιρετικὰ, εἰς ἃ ἀνήκουν ἡ στενογραφία, ἡ δακτυλογραφία καὶ ἡ σωματικὴ ἀγωγή.

Ὁ κύκλος τῶν οικονομικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 28,970)ο τοῦ συνόλου τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ περιλαμβάνει οικονομικὴν θεωρίαν, ἱστορίαν, πολιτικὴν, γεωγραφίαν, στατιστικὴν καὶ δημοσίαν καὶ ιδιωτικὴν οικονομικὴν. Ὁ κύκλος τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 26,310)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἐμπορίου, τὴν λογιστικὴν, τὴν ἐλεγκτικὴν καὶ τὰ γενικὰ καὶ οικονομικὰ μαθηματικά. Ὁ τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος κύκλος μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 16,830)ο τῶν ὥρῶν καὶ περιλαμβάνει τὴν ἐν γενεῖ ὀργανωτικὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὴν ψυχότεχνικὴν, τὴν βιομηχανικὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν. Ὁ κύκλος τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἀπορροφᾷ τὰ 14,730)ο τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ ἀναφέρεται εἰς μαθήματα ἀποβλέποντα ἀπλῶς εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὸν προσανατολισμὸν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ δὴ τῶν βιομηχανιῶν, ἥτοι φυσικὴν, χημείαν, ἐμπορευματολογίαν, μηχανογνώσιν καὶ ἠλεκτροτεχνίαν, μαθήματα συντελοῦντα εἰς τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Διὰ τὸν κύκλον, τέλος, τῶν νομικῶν μαθημάτων διατίθενται τὰ 13,160)ο τοῦ συνόλου τῶν ὥρῶν διδασκαλίας, εἰς ὃν περιλαμβάνονται τὸ δημόσιον καὶ ιδιωτικὸν δίκαιον, μὲ ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορικοῦ, βιομηχανικοῦ καὶ μεταλλευτικοῦ δικαίου. Διὰ τῶν μαθημάτων τούτων ἐπιδιώκεται νὰ δοθῇ γενικὴ εἰκὼν τῆς συγκροτήσεως τῆς πολιτείας καὶ νὰ παρασχεθῶν γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὰς συναλλαγὰς δικαίου.

Ἐκτός τῶν ἀπό ἔδρας μαθημάτων, παραδίδονται ἐλεύθερα εἰδικά μαθήματα, ἐκτός προγράμματος, παρὰ εἰδικευμένων ἐκτός τῆς Σχολῆς ἐπιστημόνων, συνάμα δὲ δίδονται διαλέξεις, καθ' ἕκαστον ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, ἀπὸ ἐξεχούσας προσωπικότητας τῆς ἐπιστήμης, τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

Λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, ἡ διδασκαλία ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας, ἥτοι εἰς ἐργοστάσια, καταστήματα, ὀργανισμοὺς, γραφεῖα κλπ., ἔνθα ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος γίνονται ἐπιτόπια μαθήματα, τῇ συνεργασίᾳ τῶν εἰδικῶν τῆς πράξεως.

Ἐπίσης, οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται τακτικῶς, διὰ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ ἔδρας διδασκομένων, ἕκαστος δὲ καθηγητῆς δέχεται, καθ' ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, εἰς ἀκρόασιν τοὺς σπουδαστὰς οἵτινες ἐπιθυμοῦν διασαφῆσεις ἢ κατευθύνσεις χειρισμοῦ θεμάτων.

Πέραν τούτων, διὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ σπουδασταὶ ὅλων τῶν ἐτῶν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν μιᾶς ἢ δύο μελετῶν, ἐπὶ θεμάτων ἐκ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένης ὕλης καὶ ἴδια οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν. Οἱ δὲ τριτοετεῖς δέον νὰ συντάξουν καὶ μίαν τουλάχιστον ἔκθεσιν σχετικὴν πρὸς ἓνα τῶν ἐπισκεφθέντων τόπων ἐργασίας. Ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ παρὰ τῇ Σχολῇ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν. Τοῦτο ἐπίσης ἐξετάζει τελικῶς καὶ βαθμολογεῖ τὰς ἐν λόγῳ ἐργασίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν. Ἐνίοτε, αἱ καλύτεραι ἐξ αὐτῶν βραβεύονται καὶ διὰ χρηματικῶν ἐπάθλων.

Τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν συ-νεστήθη τῷ 1947. Τοῦτο ἀρχικῶς περιορίζετο εἰς τὸ προαναφερθέν ἔργον, τὴν διαφύλαξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν πτυχιακῶν διατριβῶν, τὴν κατάρτισιν βιβλιοθήκης καὶ τὴν δημοσίευσιν ἐκλαίκευτικῶν μεταφράσεων ἴδια ὀργανωτικοῦ περιεχομένου. Σὺν τῷ χρόνῳ ὁμως ἠῤῥησε τὴν δρᾶσίν του. Οὕτω ἤρχισε νὰ πραγματοποιῆ ἐπιστημονικὰς συζητήσεις μετὰ τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ μορφήν σεμιναρίου, ἐπὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν παρακολουθούντων πρὸς ἐπίλυσιν προβλημάτων ὀργανωτικῆς φύσεως, εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ὕλικου καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὀργανωτικῆς, πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος. Τῇ αἰτήσῃ ἐπίσης διαφόρων ἐπιχειρήσεων, μελετᾷ γενικά καὶ εἰδικὰ ὀργανωτικὰ αὐτῶν θέματα. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ Γραφεῖον τρυτο ἀπέκτησε καὶ μόνιμον ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, καὶ συγχρόνως ἐπλαισιῶθη ἀπὸ ἐπιτελεῖον διακεκριμένων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεργατῶν. Ἐπέτυχεν ὡσαύτως νὰ ἔχη ἤδη τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμ-

μάτων και περιοδικών τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τὴν στενήν αὐτοῦ συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Ἡ τοιαύτη δράσις τοῦ ἐκδηλοῦται καὶ διὰ τῶν βιβλιογραφιῶν καὶ μεταφράσεων ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως πολυγραφημένων ἢ λιθογραφημένων παραδόσεων πολλῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Τέλος, παρὰ τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἰδρύθη, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952-53, τμῆμα εἰδικεύσεως, τιτλοφορούμενον «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως». Τὸ κέντρον τοῦτο συνεστήθη διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς καὶ ἐν Ἑλλάδι καταρτίσεως πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν, διὰ νὰ καταστοῦν ἰδίως στελέχη τῶν δημοσίων στατιστικῶν υπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν. Προηγουμένως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μορφωθῇ τις ἐν Ἑλλάδι στατιστικῶς, ἐλλείψει καταλλήλου Σχολῆς καὶ ἐπαρκῶν ἐδρῶν εἰς τὰς λοιπὰς ἀνωτάτας Σχολὰς. Εἰς τὸ κέντρον τοῦτο διδάσκουν ἐξέχοντες εἰδικοί καθηγηταὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀποφοιτοῦντες λαμβάνουν, ἀντὶ πτυχίου, πιστοποιητικὸν εὐδοκίμου φοιτήσεως.

Ἡ ἀναντίρρητος ἐπιτυχία τοῦ Κέντρου τούτου καὶ ἡ σοβαρὰ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσέφευεν εἰς τὴν χώραν, παρωδοῦν τὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς ὅπως ἐν καιρῷ συστήσῃ καὶ ἄλλα κέντρα ἐκπαιδεύσεως, πρὸς εἰδίκευσιν ἐ.π. εἰς τὸν τουρισμὸν, τὴν ὀργανώσιν, τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν λογιστικὴν, τὴν φοροτεχνικὴν κλπ.

Ἦδη μάλιστα, τὸν παρελθόντα Μάρτιον, προέβη εἰς τὴν σύστασιν τοῦ «Κέντρου Τουριστικῶν Σπουδῶν», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, καὶ τῆς «Ἐπιτροπῆς Λογιστικοῦ Σχεδίου», ἣτις συνεργάζεται μετὰ τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα καὶ Ὁργανώσεις. Τέλος, ὠργάνωσε τὸν Ἰούνιον ἐ.ἔ. «Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, καθ' ὃ Ἑλληνες ἐμπειρογνώμονες καὶ ὑπότροφοι τοῦ Γραφείου τούτου ἐπραγματεύθησαν σχετικὰ θέματα.

Τὰ περιορισμένα ὄρια τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐπιτρέπου περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος. Ἐλπίζομεν, ἐν τούτοις, ὅτι ἐδώσαμεν σαφὴ εἰκόνα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς νεωτάτης ταύτης ἐν Ἑλλάδι σχολῆς, ἣτις, λόγῳ τῆς ἐπιτυχίας της, καθημερινῶς καὶ περισσότερο ἀναγνωρίζεται καὶ τὸ κύρος αὐτῆς αὐξάνει, ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κύπρον

Τὸ Βασιλικὸν Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐν Λευκωσίᾳ, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σχολὴν μᾶς δημοσίευσμα τοῦ διακεκοιμένου Κα-

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Κ.Κ. ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, καθωρίσθησαν αἱ κάτωθι ὧραι συνεντεύξεως μετὰ τῶν σπουδαστῶν, τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς. Συνιστάται θερμῶς εἰς τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν τοιούτων συνεντεύξεων, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν ἐνδιαφέροντα καὶ νὰ ἐπιλύσουν διαφόρους ἀπορίας τῶν.

Χ. Ἀγαλλόπουλος	Τετάρτη	4-5
Σ. Ἀγαπητίδης	Δευτέρα	5-6
Μ. Γεωργιάδης	Σάββατον	6-7
Γ. Γιαννόπουλος	Σάββατον	5-6
Δ. Δημητρακάκης	Σάββατον	6-7
Ν. Δελούκας	Δευτέρα	6-7
Π. Δερτιλῆς	Σάββατον	6-7
Ν. Θεοδώρου	Τρίτη	8-9
Α. Καλλιαβᾶς	Πέμπτη	6-7
Δ. Καμβυσίδης	Πέμπτη	5-6
Χ. Καραβᾶς	Τρίτη	4-5
Δ. Κόλιας	Τρίτη	7-8
Ι. Κουτσογιάννης	Παρασκευή	4-5
Α. Κυρμιλίτσας	Τρίτη	6-7
Π. Κουβέλης	Τετάρτη	5-6
Κ. Λεοντίδης	Τετάρτη	5-6
Φ. Λένσας	Δευτέρα	6-7
Ε. Μαργαρίτης	Τετάρτη	8-9
Ε. Μελετής	Δευτέρα	7-8
Κ. Μπανταλούκας	Τρίτη	5-6
Γ. Ευνόπουλος	Τετάρτη	5-6
Σ. Παπαϊωάννου	Δευτέρα	8-9
Δ. Παπαδημητρίου	Σάββατον	6-7
Γ. Παπακώστας	Πέμπτη	5-6
Γ. Παυλίδης	Τετάρτη	7-8
Π. Πέρδικας	Πέμπτη	8-9
Κ. Σημαννήρας	Παρασκευή	8-9
Σ. Σταυρόπουλος	Παρασκευή	6-7
Ε. Συ. οδινός	Πέμπτη	3-4
Ι. Φράγκος	Τρίτη	6-7
Ι. Χαλκιόπουλος	Πέμπτη	7-8
Ι. Χρυσοχοῦ	Τρίτη	5-9

Οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ δέχονται ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὧρας, ὀριζόμενας ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν ὀποχρεωτικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

Fred. TAYLOR (1856 - 1915)
ὁ πατὴρ τῆς ὀργανώσεως

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ Α. Σ. Ο. Ε. Ε.

- 29 -

Ἀγαπητέ Συνάδελφε,

κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας ἦν ἐσημείωσαν τὰ τέσσαρα μέχρι σήμερον μη-
δεῖπνα τῶν διπλωματούχων τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε., προέβημεν κατ' ἐν-
πολλῶν συναδέλφων εἰς τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν αὐτῶν, ὡς κατω-
ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν.

τὰ δεῖπνα ταῦτα θὰ λαμβάνωσι χώραν τὴν πρώτην Τρίτην (ἡμέραν ἑβδο-
ς) ἐκάστου μηνός, ἀπὸ τῆς 8 καὶ 1/2 μ. μ. ὥρας, εἰς τὴν Ταβέρνηαν Μπο-
ου οἴκον Κυψέλης 2 (τράμ 2 καὶ 3).

τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς, ὀρίζεται διὰ πάντας τοὺς συμμετέχοντας εἰς
ἑντα Δραχμάς (Ἀριθ. 60).

Ἐναντι τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ κατάστημα ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ.

α) δύο εἴδη φαγητοῦ, ἕκαστον τῶν ὁποίων δικαιουται ὁ συνδαιτημῶν νὰ

β) ἕκ μιᾶς κατηγορίας περιλαμβανούσης τρία εἴδη.

γ) ὀλίγον τυρόν

δ) δύο τεμάχια φρούτου καὶ

ε) ἄρτον

Εἰς τὸ ὡς ἄνω ποσὸν περιλαμβάνεται καὶ τὸ φιλοδώρημα, δὲν περιλαμ-
βάνεται ὁ οἶνος ὅστις θὰ πληρῶνεται ἰδιαιτέρως, ἐξ ἴσου παρὰ
τῶν.

Ἐξαιρετικῶς λόγῳ τῶν ἑορτῶν, τὸ δεῖπνον τοῦ τρέχοντος μηνός Ἰανου-
αρίου θὰ λάβῃ χώραν τὴν Πέμπτην 13ην τρέχοντος καὶ ὥραν 8 1/2 μ. μ. εἰς
τὸ ἄνω κέντρον.

Ἐπιλαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης σημασίας τοῦ σκοποῦ δὲν ἐπιδειώ-
νται αἱ ὡς ἄνω συγκεντρώσεις, ὅστις σκοπὸς εἶναι παραλλήλως πρὸς τὴν
ἐκπαίδευσιν, ἢ ἔξαρσις καὶ ἢ συντήρησις τοῦ πνεύματος τῆς συναδελφότητος
ἐξ τῶν διπλωματούχων τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε., ἢ ὑπαρξίς τοῦ ὁποίου πνεύ-
ματος εἶναι τὸ ἀπαραίτητον καὶ κύριον θεμέλιον πάσης κοινῆς προσπάθειας
παρακαλεῖσθε ὅπως μετέχητε τακτικῶς τῶν συγκεντρώσεών μας αὐτῶν,
προπαγανδίζητε ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον ὅπως κυκλοφορήσητε τὴν
ἰδέαν μεταξὺ τῶν γνωστῶν σας συναδέλφων μας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἐξετελέσαμεν τὴν ἀνατεθεισάν ἡμῖν ἐντολήν καλῶς,
παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τοὺς συναδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1938

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Π. ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΣ

Β. ΚΟΛΙΑΣ

ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ
Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ω Ν

Ἀθῆναι τῆ 12)3)1938

Ἀγαπητέ Συνάδελφε,

Ὁ Σύνδεσμός μας, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς τονώσεως τῶν μεταξύ μας συναδελφικῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐμφανίσεως τῶν διπλωματούχων, διοργανώνει ἐκδρομὴν εἰς Πάτρας καὶ Αἴγιον, κατὰ τὰς ἡμέρας Παρασκευὴν 25, Σάββατον 26 καὶ Κυριακὴν 27 Μαρτίου, καθ' ἣν θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἔλθωμεν εἰς στενωτέραν ἐπαφὴν μεταξύ μας καὶ μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν πελοποννησιακῶν καὶ ἄλλων πόλεων, οἵτινες θὰ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς Πάτρας, νὰ καταθέσωμεν στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, νὰ παραστῶμεν εἰς διάλεξιν δοθησομένην δημοσίᾳ ὑπὸ συναδέλφου καὶ ἐπισκεφθῶμεν διάφορα ἐργοστάσια.

Τὸ λεπτομερές πρόγραμμα θὰ καταρτισθῇ ἐν καιρῷ.

Ἐξ Ἀθηνῶν θὰ ἀναχωρήσωμεν τὴν πρωτὴν τῆς Παρασκευῆς καὶ θὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, δι' ὠτομοτρίς.

Διὰ τὴν κατάλυσίν μας εἰς Πάτρας καὶ Αἴγιον ἔχει ληφθῆ φροντίς. Ὁ Σύνδεσμος θὰ ἀναλάβῃ τὴν ταμιακὴν διαχείρισιν μόνον τῶν σιδηροδρομικῶν δαπανῶν, αἵτινες θὰ κυμανθῶσιν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδρομῶν μεταξύ Δραχμῶν 225 καὶ 275.

Δηλώσεις συμμετοχῆς θὰ γίνουσι δεκταὶ μόνον μέχρι τῆς Παρασκευῆς 18 τρέχοντος, εἰς τὸ ἐν τῇ Στοᾷ Χρηματιστηρίου 13 γραφεῖον τοῦ συναδέλφου κ. Β. Κόλια, ἐπὶ καταβολῇ τριακοσίων Δραχ., διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὁποίων θὰ ἀποδώσῃ λογισμὸν ὁ Σύνδεσμος.

Παρακαλοῦμεν ὅπως κυκλοφορήσητε τὴν παροῦσαν μεταξύ τῶν γνωστῶν σας συναδέλφων μας, καὶ διατελοῦμεν μετὰ συναδελφικῶν αἰσθημάτων.

Διὰ τὸν Σύνδεσμον Δ. Ο. Ε. Ε.

Β. ΚΟΛΙΑΣ

Κ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

-34-

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 76**

Ἀθήναι 5 Σεπτεμβρίου 1938

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΕΚΔΡΟΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ**

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Γενική Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου μας, ἀνέθεσεν εἰς ἡμᾶς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1938—1939, κατὰ δὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὰ διάφορα λειτουργήματα αὐτοῦ ἀνελήφθησαν ὡς κατωτέρω φαίνεται.

Ἡδη ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποταθῶμεν πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους, διὰ νὰ ἐκθέσωμεν ἐν συντομίᾳ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνδέσμου μας διὰ τὸ ἔτος 1938—1939 καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀρωγὴν πάντων, πρὸς πραγμάτωσιν αὐτοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς :

α) Ἐξακολουθήσις τῶν μηνιαίων κοινῶν δείπνων μας. Δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θὰ ἀποστέλλεται ἔγκαιρος ὑπόμνησις.

β) Ὁργάνωσις ἐπισκέψεων εἰς μεγάλας βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις ἐν Ἀττικῇ.

γ) Σύνταξις, ἐκτύπωσις καὶ διανομὴ εἰς πάντας τοὺς συναδέλφους πλήρους μητρώου τῶν διπλωματούχων τῆς Σχολῆς μας μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ διευθύνσεως αὐτῶν.

δ) Ἐπιδίωξις τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν Σύνδεσμον πάντων τῶν διπλωματούχων.

ε) Ὁργάνωσις τριήμερου ἐκδρομῆς εἰς Θεσσαλονικίην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων συναδέλφων μας, τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων βιομηχανικῶν κ.λ.π. ἐγκαταστάσεων τῆς πόλεως.

Θὰ ἀναχωρήσωμεν τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης 22 τρέχοντος σιδηροδρομικῶς καὶ θὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς 25 τρέχοντος.

Οι θέλοντες νά συμμετάσχωσι τῆς ἐκδρομῆς, δεόν νά δηλώσωσι τοῦτο εἰς ἓνα τῶν κάτωθι ὑπογραφομένων μέχρι καί τοῦ Σαββάτου 17 τρέχοντος, καταβάλλοντες ἅμα ὀκτακοσίας Δραχμάς, ἐξ ὧν θά πληρωθῶσι τὸ σιδηροδρομικὸν εἰσιτήριο (Β'. θέσεως) Δρ. 656, τὸ εἰσιτήριο τῆς Ἐκθέσεως Δρ. 105 καί ἄλλα τινά κοινὰ ἔξοδα.

στ) Ὅργανωσις τῶν διαλέξεων ἄς ἐπιθυμοῦσι τυχὸν νά κάμωσι συνάδελφοι τινές.

Αἱ διαλέξεις αὗται θά γίνωσιν εἰς ἓν τῶν ἀμφιθεάτρων τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου, μία ἀνά δεκαπενθήμερον.

Οἱ θέλοντες νά ὁμιλήσωσι παρακαλοῦνται ὅπως δηλώσωσιν αὐτό, εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου εἰς τὸ ἐν τῇ Στοᾷ Χρηματιστηρίου γραφεῖον του.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς λειτουργεῖ γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νά συναντήσωσι κάθε ἀπόγευμα τὸν ἐξ ἡμῶν κ. Κ. Μπανταλοῦκαν.

Ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ Συνδέσμου θά ἐπισκεφθῇ ὑμᾶς μετ' ὀλίγας ἡμέρας διὰ νά ζητήσῃ τὴν ἑκατοντάδραχμον ἐτησίαν συνδρομὴν σας.

Εὐελπιστοῦντες Κοι Συνάδελφοι ὅτι δὲν θά ἀρνηθῆτε τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν συνδρομὴν σας, τὴν τόσον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὑπαρξιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ Συνδέσμου μας, σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τοὺς συναδελφικοὺς μας χαιρετισμούς.

Ν. ΑΛΙΚΑΚΟΣ, σύμβουλος

Ἐμπορικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια ὁδὸς Λυκούργου 10.

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, σύμβουλος

Ἐπιχειρηματικὸν Γεωργίας.

Λ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, γεν. γραμματεὺς

Χρηματιστήριο.

ΓΡ. ΔΗΜΟΥ, ἀ. ἀντιπρόεδρος

Ἐφορος Α'. Οἴκων. Ἐφορεῖας Ἀθηνῶν.

Π. ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΣ, σύμβουλος

Ἐπιχειρηματικὸν Οἰκονομικῶν.

Β. ΚΟΛΙΑΣ, πρόεδρος

Χρηματιστήριο

Δ. ΛΟΥΚΑΣ, σύμβουλος

Σοφοκλέους 25.

ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ, ταμίας

Γενικὸν Λογιστήριο ὁδὸς Λιμπωνᾶ 1.

Δ. ΠΑΜΠΟΥΚΑΣ, β. ἀντιπρόεδρος

Ἀγροτικὴ Τράπεζα.

Γ. ΠΑΠΕΛΗΣ, σύμβουλος

Τράπεζα Ἑλλάδος.

Τ. ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ, σύμβουλος

Ἐπιχειρηματικὸν Ἐθν. Οἰκονομίας.

- 37 -

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ Α. Σ. Ο. Ε. Ε.

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας ἦν ἐσημείωσαν τὰ τέσσαρα μέχρι σήμερον μνηστικὰ δεῖπνα τῶν διπλωματούχων τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε., προέβημεν κατ' ἐντολὴν πολλῶν συναδέλφων εἰς τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν αὐτῶν, ὡς κατωτέρω ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν.

Τὰ δεῖπνα ταῦτα θὰ λαμβάνωσι χώραν τὴν πρώτην Τρίτην (ἡμέραν ἐβδομάδος) ἐκάστου μηνός, ἀπὸ τῆς 8 καὶ 1½ μ. μ. ὥρας, εἰς τὴν Ταβέρναν Μπογράκου ὁδὸς Κυψέλης 2 (τράμ 2 καὶ 3).

Τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς, ὁρίζεται διὰ πάντας τοὺς συμμετέχοντας εἰς ἑξήκοντα Δραχμάς (Ἀριθ. 60).

Ἐναντι τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ κατάστημα ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ.

α) δύο εἶδη φαγητοῦ, ἕκαστον τῶν ὁποίων δικαιούται ὁ συνδαιτημὼν νὰ ἐκλέγῃ ἐκ μιᾶς κατηγορίας περιλαμβανούσης τρία εἶδη.

β) ὀλίγον τυρόν

γ) δύο τεμάχια φρούτου καὶ

δ) ἄρτον

Εἰς τὸ ἄνω ποσὸν περιλαμβάνεται καὶ τὸ φιλοδώρημα, δὲν περιλαμβάνεται ὁμως ὁ οἶνος ὅστις θὰ πληρώνεται ἰδιαιτέρως, ἐξ ἴσου παρὰ πάντων.

Ἐξαιρετικῶς λόγῳ τῶν ἑορτῶν, τὸ δεῖπνον τοῦ τρέχοντος μηνός Ἰανουαρίου θὰ λάβῃ χώραν τὴν Πέμπτην 13ην τρέχοντος καὶ ὥραν 8 ½ μ. μ. εἰς τὸ ἄνω κέντρον.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης σημασίας τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκουσι αἱ ὡς ἄνω συγκεντρώσεις, ὅστις σκοπὸς εἶναι παραλλήλως πρὸς τὴν διασκέδασιν, ἢ ἔξαρσις καὶ ἢ συντήρησις τοῦ πνεύματος τῆς συναδελφότητος μεταξὺ τῶν διπλωματούχων τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε., ἢ ὑπαρξίς τοῦ ὁποῦ πνεύματος εἶναι τὸ ἀπαραίτητον καὶ κύριον θεμέλιον πάσης κοινῆς προσπάθειάς μας, παρακαλεῖσθε ὅπως μετέχητε τακτικῶς τῶν συγκεντρώσεών μας αὐτῶν, ὅπως προπαγανδίζητε ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον ὅπως κυκλοφορήσητε τὴν παροῦσαν μεταξὺ τῶν γνωστῶν σας συναδέλφων μας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἐξετελέσαμεν τὴν ἀνατεθεισάν ἡμῖν ἐντολὴν καλῶς, Σὰς παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τοὺς συναδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8η Ἰανουαρίου 1939

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Π. ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΣ

Β. ΚΟΛΙΑΣ

ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

ΜΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ
ΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ
Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ω Ν

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὡς θὰ ἀνεγνώσατε ἤδη καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὴν Τρίτην 7ην Ἰουνίου
ἔ. ἔ. καὶ ὥραν 7ην μ. μ. θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐτήσια τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις
τοῦ Συνδέσμου μας, εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς μας, με θέματι
1ον) Τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν, 2ον) Τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν. καὶ 3ον)
Τὴν ἐκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐλεγκτῶν.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ συζητήσωμεν
καὶ γενικώτερον.

Σὰς συνιστῶμεν καὶ σὰς παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως μὴ λείψητε ἀπὸ
τὴν συγκέντρωσιν ταύτην. Ἐὰν μὲν εἴσθε ἤδη μέλος, ἐλάτε διὰ νὰ πληρο-
σητε τὸ καθήκον σας. Ἐὰν δὲν εἴσθε μέλος, ἐλάτε διὰ νὰ γίνητε τοιοῦτο
Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ γίνητε μέλος, ἄνευ προηγουμένων διατυπώσεων, λόγῳ
τῆς ἐπαγγελματικῆς θέσεώς σας, ἐλάτε διὰ νὰ δεῖξετε τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Συνελεύσεως, τὴν 9 1)2 μ. μ. θὰ ἐπακολουθήσῃ εἰς
τὸν κήπον τῆς ταβέρνας Μπογράκου, ὁδὸς Κυψέλης 2, τὸ μνησιαῖον φιλικὸν
δεῖπνον μας, εἰς τὸ ὁποῖον κατόπιν ἐκφρασθεῖσης ἐπιθυμίας πολλῶν συν-
δέλφων, θὰ συμμετάσχῃ ἕκαστος μετὰ τὴν δαπάνην τῶν παρ' αὐτοῦ καταναλ-
σκομένων, ὑπολογιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμοκαταλόγου καὶ μετὰ ἔκπαι-
σιν 10 οἰο.

Ἀθῆναι τῇ 31 Μαΐου 1934

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΚΟΛΙΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1949

Μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ 1950, ἡ Ἑλλάς εἰσέρχεται, μετὰ δεκαετὴ πολεμικὴν περίοδον, εἰς τὸ στάδιον τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς αὐτῆς ἀνασυγκροτήσεως. Εἰς τὸ κρίσιμον τοῦτο σημεῖον ἐκρίθη ἐπιβεβλημένον ὅπως ἐμφανισθῇ τὸ ἀπαραίτητον ἐκεῖνο ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ συμβάλῃ συστηματικῶς εἰς τὴν ἔρευναν τῆς κοινωνικῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν καὶ προαγωγὴν τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι ἡ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ». Εἰδικώτερον οἱ σκοποὶ αὐτῆς εἶναι οἱ κάτωθι :

1. Ἡ μελέτη τῶν μεγάλων καὶ ἀμέσων προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν ἀφορώντων τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτῆς.

2. Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐξελιξεως τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν, ἰδίως δὲ τῆς πολιτικῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς οἰκουμένης.

3. Ἡ σχετικὴ ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν προόδων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν βοηθητικῶν αὐτῆς Ἐπιστημῶν.

4. Ἡ παροχὴ χρησίμων καὶ πρακτικῶν πληροφοριῶν καὶ κατευθύνσεων πάσης φύσεως εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπιχειρηματίας (Τραπεζίτας, Βιομηχάνους, Βιοτέχνους, Ἐμπόρους καὶ ἑλευθέρους Ἐπαγγελματίας), ἀναφερομένων κυρίως εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τούτων, ἡ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» βασιζέται εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν δοκίμων Ἑλλήνων Οἰκονομολόγων, Κρατικῶν Λειτουργῶν καὶ Ἐπιχειρηματιῶν. Οὕτω, ἡ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» παρουσιάζεται ὡς πνευματικὸς ἐργάτης εἰς τὸ ἐπίπονον καὶ βαρὺ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ προσπάθειά της θὰ τύχῃ τῆς δεοῦσης κατανοήσεως καὶ ὑποστηρίξεως.

Ο Ι Ε Κ Δ Ο Τ Α Ι

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Α. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ Ἰδιοκτῆτης—Διευθυντής
 ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Διτῆς Ἐπισημονικῆς Συνεργασίας
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ }
 ΚΛΑΥΔΙΟΣ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ } Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

“ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10 ● ΤΗΛ 21-122 ● ΑΘΗΝΑΙ

Κύριον

.....
.....
.....
.....

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Α. ΕΜΠΑΡΟΥΝΙΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΠΟΥΛΟΥΔΗΣ
ΑΝΘΙΜΙΟΣ ΚΑΜΥΛΙΔΗΣ
ΕΛΛΑΔΙΟΣ Η. ΜΙΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ίδρυτής—Ίδιοκτήτης—Διευθυντής: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Α. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ
 Διευθυντής Έπισημονικής Συνεργασίας: ΣΤΥΛ. Κ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
 Συντακτική Έπιτροπή: ΔΗΜ. ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ — ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
 Διαχειριστής: Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ Α. Σ Μ Π Α Ρ Ο Υ Ν Η Σ
 Έκδότης: } ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΑΣΤΗΡ»
 Γραφεία: } ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ — Λυκούργου 10, Τηλ. 21.122
 Α Θ Η Ν Α Ι

Ο έπιθυμών νά έγγραφη συνδρομητής, παρακαλείται νά συμπληρώση τ
 συνημμένον ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ, και νά τό άποστείλ
 πρὸς τήν Διεύθυνσιν τῆς Έπιθεωρήσεως.

Ο έγγράφων πέντε (5) συνδρομητάς δικαιούται τῆς άπολύτως δωρεάν άπο
 στολής τῆς Έπιθεωρήσεως, δι' ὃ χρονικόν διάστημα ένέγραψεν τούτους.

Έμβάσματα—Έπιστολαί—Χειρόγραφα—Βιβλία—Έντυπα κλπ. άποστέλ
 λονται πρὸς τόν Διευθυντήν τῆς Έπιθεωρήσεως κ. Χαράλ. Α. Σμπαρούνη
 Λυκούργου 10—Άθηναι (Έκδοτικός ΟΊκος «ΑΣΤΗΡ»).

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 5.000

Συνδρομαί Έτήσιαι:

1) Τραπεζών — Οργανισμών — Σωματείων — Δήμων — Κοινοτήτων— Αωνύμων Έταιρειών . . . . . Δρχ.	150.00
2) Έμπορικῶν έν γένει έπιχειρήσεων . . . . . Δρχ.	80.00
3) Έπαλλήλων έν γένει (Δημοσίων — Ίδιωτικῶν — Τραπεζικῶν — Δή- μων—Κοινοτήτων — Νομικῶν Προσώπων κλπ.)—Ίδιωτῶν—Δικηγό- ρων—Συμβολαιογράφων . . . . . Δρχ.	50.00

Συνδρομή έξαμήνου τό ἡμισυ

Διά τούς κ. κ. Οικονομικούς ύπαλλήλους—πτυχιούχους Α.Σ.Ο.Ε.Ε. και Φοιτ
 τας έν γένει Ιδιαίτεροι ὄροι Συνδρομῶν.

Αί Συνδρομαί προπληρώνονται

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Πρὸς τήν Διεύθυνσιν
 τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Όδός Λυκούργου 10 — Άθηναι

Παρακαλῶ Έμᾶς ὅπως μέ έγγράψητε συνδρομητήν εις τήν καθ' ύμ
 Έπιθεώρησιν, τὰ τεύχη τῆς ὁποίας έπιθυμῶ ὅπως μοῦ άποστέλλονται
 τήν κάτωθι διεύθυνσιν :

Έπώνυμον . . . . . ὄνομα . . . . .

Έπάγγελμα . . . . . Διεύθυνσις . . . . .

Συνοικία . . . . . Πόλις . . . . . Άρ. Τηλ. . . . .

Άποστολή εις Διεύθυνσιν:

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1958/1959

Το Γραφείον Ἐρευνῶν—Ὁ Προϊστάμενος κ. Ι. Λ. Χρυσόχοῦ, οἱ συνεργάται του κ.κ. Σ. Ἀγαπητίδης καὶ Κλ. Μπανταλούκας, Κα Τασία Μπάφη καὶ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς βοηθοὶ τοῦ κ. Χρυσόχοῦ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

σσ. 5, 32, 36,

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1958/1959

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ 1957 - 1959

<i>Όνοματεπώνυμον</i>	<i>Διεύθυνσις</i>	<i>Τηλέφωνον</i>
ΠΡΟΕΔΡΟΣ		
Σταύρος Κωστόπουλος	Άνθών 5 Ψυχικόν	672-739
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ		
Μιχαήλ Ρινόπουλος	Άγαθουπόλεως 4	870-224
Κωνσταντίνος Κωτσιόπουλος	Λουδοβίκου 22 Πειραιεύς	43-414
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ		
Παναγής Σολομός	Δραγατσανίου 4	33-210
ΤΑΜΙΑΣ		
Γεώργιος Άγκᾶς	Ε. Ζανῆ 7 Πειραιεύς	40-722
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ		
Νικόλαος Βουγιουκλῆς	Πατησίων 145	34-672
Δημήτριος Καραϊσκάκης	Ύπουργεῖον Βιομηχανίας	616-240
Άχιλλεύς Καράς	Μπουμπουλῖνας 28	662-824
Θεόδωρος Μερτικόπουλος	Άγαθουπόλεως 4	31-555
Χρῖστος Πανάγος	Εὐαγγελιστρίας 31	23-681
Παναγιώτης Παυλάκης	Κέκροπος 52 Καλλιθέα	52-193
Νικόλαος Πολύζος	Δημοχάρους 13	74-552
Μιχαήλ Σπετσιέρης	Ύπουργεῖον Βιομηχανίας	616-240
Γεώργιος Τερμεντζῆς	Άκαδημίας 61	96-468
Άναστάσιος Χέλμης	Χρυσασλίδος Ν. Χαλκηδών	881-313

*

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Στράτος Κ. Παπαϊωάννου	Μαυρομηγάλη 71	610-190
-------------------------------	----------------	---------

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**

Μέλη οἱ Καθηγηταί: **Χ. Άγαλλόπουλος, Ν. Θεοδώρου, Ε. Μαργαρίτης, Κ. Σημαντήρας καὶ Σ. Σταυρόπουλος**

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Εὐάγγ. Παρασκευαΐδης	Ίώνων 4	593-878
-----------------------------	---------	---------

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
(Τακτικοί-Ἐπίκουροι-Ἐντολαὶ Διδασκαλίας-Ἐπιμεληταὶ-Βοηθοὶ)

- Ἀγαλλόπουλος Χρῖστος*, Πιπίνου 10, Ἀθῆναι-Τηλ. 814.713
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον (Γ).
- Ἀγαπητίδης Σωτήριος*, Ραβινὲ 6, Ἀθῆναι-Τηλ. 72.876
Πολιτικὴ Οἰκονομία (Α).
- Βασιλείου Σπῦρος*, Ἀβέρωφ 10, Ἀθῆναι-Τηλ. 812.880
Λογιστικὰ Σχέδια (Γ).
- Γεδεῶν Σοφία*, Κ. Σταυροπούλου 3Α, Ἀθῆναι-Τηλ. 873.389
Ψυχοτεχνικὴ (Γ).
- Γεωργαντόπουλος Ἐλευθέριος*, Σαχτούρη 103, Πειραιεὺς-Τηλ. 40.384
Θαλάσσια Μεταφοραὶ (Β).
- Γεωργιάδης Μάριος*, Σίνα 10, Ἀθῆναι-Τηλ. 21.580
Ἀποτιμητικὴ (Β).
- Γιαννόπουλος Γιάννης*, 28ης Ὀκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικὸ-Τηλ. 672.451
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία (Ἡλεκτροτεχνία) (Β).
- Γούσης Κωνσταντῖνος*, Καραϊσκάκη 5, Κηφισιά-Τηλ. 30.931
Εἰδικὰ Θέματα Πολιτικῆς Οἰκονομίας (Γ).
- Δελούκας Νικόλαος*, Κανάρη 27, Κηφισιά-Τηλ. 018.173
Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον (Β).
- Δερτιλῆς Παναγιώτης*, Λουκιανοῦ 28, Ἀθῆναι-Τηλ. 72.659
Δημοσίαι Οἰκονομία (Β).
- Δημητρακάκης Δημήτριος*, Ζωοδόχου Πηγῆς 57, Ἀθῆναι-Τηλ. 610.465
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (Α).
- Ζαροκίλης Γεώργιος*, Μαυρομιχάλη 33, Ἀθῆναι-Τηλ. 613.824
Γερμανικά (Α-Γ).
- Θεοδώρου Νικόλαος*, Ι. Δροσοπούλου 113, Ἀθῆναι-Τηλ. 875.215
Φυσικὴ (Α).
- Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης*, Πεντέλης - Μαβίλη 1, Ψυχικὸν-Τηλ. 673.786
Γεωγραφία (Α).
- Καλογερόπουλος Σπῦρος*, Πιττακοῦ 8, Ἀθῆναι-Τηλ. 35.390
Δημόσιον Δίκαιον (Α).
- Καμβυσιδης Δημήτριος*, Τενέδου 28, Ἀθῆναι-Τηλ. 872.314
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις (Α-Γ).
- Κανελλόπουλος Χρῖστος*, Λέρου 9, Ἀθῆναι-Τηλ. 876.633
Χερσαῖαι Μεταφοραὶ (Β).
- Καραβᾶς Χρῆστος*, Ἀριστοτέλους 96, Ἀθῆναι-Τηλ. 810.293
Γαλλικά (Α καὶ Β).
- Καταίσης Γεώργιος*, Ἀγκύλης 48, Ἀθῆναι-Τηλ. 91.342
Σωματικὴ Ἀγωγή.
- Κόλιας Δημήτριος*, Ἀγ. Λαύρας 105, Ἀθῆναι-Τηλ. 881.900
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Β)-Φορολογικὴ Νομοθεσία (Γ).
- Κουβέλης Πέτρος*, Μεσογείων 137, Ἀθῆναι-Τηλ. 663.648
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ (Γ).
- Κουβόπουλος Χρῖστος*, Ἱεροσολύμων 14, Ἀθῆναι-Γκιζελῆ-Τηλ. 811.303
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις (Α-Β-Γ).
- Κουτσογιάννης Ἰωάννης*, Ὑψηλάντου 5, Ἀθῆναι-Τηλ. 70.107
Ἀσφαλιστικά (Β).

- Κνερκίλιτσης Ἀνδρέας**, Ἐθνικῆς Στέγης 16, Νέα Σμύρνη—Τηλ. 96.732
Τραπεζικά (B)—Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (Γ).
- Λάζαρης Ἀπόστολος**, Ι. Δροσπούλου 173, Ἀθήναι—30.551
Εἰδικὰ Θέματα Πολιτικῆς Οἰκονομίας (B—Γ).
- Λέτσας Φρῆξος**, Σίνα 23, Ἀθήναι—Τηλ. 615.894
Ὅργανώσεις Ἐργοστασίων (Γ).
- Μαργαρίτης Εὐστάθιος**, Σκύρου 55, Ἀθήναι—Τηλ. 815.383
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ (A) καὶ Στατιστικὴ (B).
- Μελετιῆς Ἐμμανουήλ**, Αἰόλου 76, Ἀθήναι—Τηλ. 20.906
Στενογραφία (A).
- Μούτριχας Θεμιστοκλῆς**, Ἀνδρομέδας 23, Παγκράτι—Τηλ. 30.073
Ἀσκήσεις Τεχνικῆς Συναλλαγῶν (A).
- Μπαντιλοῦνας Κλαύδιος**, Κεφαλληνίας 33α, Ἀθήναι—Τηλ. 815.305
Ὅργανωτικὰ Θέματα (Γ).
- Μπάφη Τασία**, Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἀθήναι—Τηλ. 615.150
Ἀσκήσεις Πολιτικῆς Οἰκονομίας (A).
- Ντόρπης Ἰωάννης**, Μηλιαράκη 1, τέρμα Ἀχαρνῶν—Τηλ. 882.390
Γαλλικὴ Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία (A—Γ).
- Εὐνόπουλος Γεώργιος**, Νάξου 131, Ἀθήναι—Τηλ. 880.275
Μεταλλευτικὸν Δίκαιον (Γ).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος**, Ἐδουάρδου Λῶ 5α, Ἀθήναι—Τηλ. 23.792
Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (Γ).
- Παπαϊωάννου Στράτος**, Μαυρμιχάλη 71, Ἀθήναι—Τηλ. 610.190
Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου (A) καὶ Λογιστικὴ (A καὶ B).
- Παπακώστας Γεώργιος**, Φυλλῆς 134, Ἀθήναι—Τηλ. 871.709
Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ (Γ).
- Παυλίδης Γεώργιος**, Σκιάθου 63, Ἀθήναι—Τηλ. 881.961
Ἀγγλικά (A—Γ).
- Πέρδικας Παναγιώτης**, Ὀμήρου 24, Ἀθήναι—Τηλ. 24.289
Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Γ).
- Σημαντήρας Κωνσταντῖνος**, Πατρ. Ἰωακείμ 57, Ἀθήναι—Τηλ. 72.379
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (B).
- Στανρόπουλος Σταῦρος**, Πινδάρου 13, Πειραιεὺς—Τηλ. 40.345
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία (Μηχανογνωσία) (B).
- Συνοδινὸς Ἐλευθέριος**, Ἀγίου Μελετίου 104, Ἀθήναι—Τηλ. 871.254
Χρηεῖα (A) καὶ Ἐμπορευματολογία (B καὶ Γ).
- Τσιμάρας Μάριος**, Ἀβέρωφ 12, Ἀθήναι—Τηλ. 812.730
Εἰδικὰ Ὅργανωτικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Θέματα (Γ).
- Φράγκος Ἰωάννης**, Ἀγγέλου Γέροντα 11, Ἀθήναι—Τηλ. 34.185
Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ (Γ).
- Χαλκιάπουλος Γεώργιος**, Χατζηχρήστου 9, Μακρυγιάννη—Τηλ. 91.578
Πολιτικὴ Οἰκονομία (B καὶ Γ).
- Χρυσόχοῦ Ἰωάννης**, Κ. Λομβάρδου 100, Ἀθήναι—Τηλ. 27.345
Ὅργανώσεις Ἐπιχειρήσεων (A—Γ) καὶ Ἐλεγκτικὴ (Γ).
- Ψαρρὸς Δημήτριος**, Ἀγ. Λαύρας 27, Πατήσια—Τηλ. 881.915
Οἰκονομικὸν Δίκαιον (B).

« ΕΣΟ μορφωμένος και Ικανός ἔπαγα-
γελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέ-
χεις εἰς τὴν παραγωγήν, καλὸς καὶ ἄξιος
Ἕλλην, μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρε-
ώσεών σου πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ
τὸ μέλλον τοῦ Ἕθνους, φωτισμένος ὁδηγὸς
τοῦ Λαοῦ καὶ πιστὸς του συγγρόνως ὑπηρέ-
της, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς Ἄνθρω-
πος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιο-
σύνης, ἔμπλεως ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν».

Ἴδου τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς

καλοῦνται δὲ νὰ μορφωθοῦν εἰς αὐτὴν μό-
νον ὅσοι τὸ κατανοοῦν καὶ τὸ πιστεύουν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ 43	—	ΤΗΛ. 876 074
» ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84	—	» 34 166
ΛΕΩΦΟΡ. ΑΜΑΛΙΑΣ 52	—	» 33 436

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή συνεστήθη τὸ 1938 ἀρχικῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» παρὰ τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων» καὶ τοῦ «Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐκπαιδευτικῶν Ἑταιρειῶν», μὲ σκοπὸν νὰ παράσχη μίαν συμπληρωματικὴν εἰδικὴν μόρφωσιν — ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων τῶν εἰσερχομένων — ἰδίως εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27/9/1945 ἡ Σχολή, καὶ κατὰ τύπου καὶ κατ' οὐσίαν, προσέλαβε τὴν σημερινὴν μορφήν τῆς ἀνωτέρας, εἰδικῆς, ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, μὲ τὸν σκοπὸν πλέον μιᾶς «συστηματικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». Τὰ Β. Δ. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1957 καὶ τῆς 15 Ἀπριλίου 1948 ὁλοκλήρωσαν τὴν σημερινὴν τῆς Σχολῆς συγκρότησιν, καθορίσαντα ἰδίᾳ τριετὴ κύκλον σπουδῶν καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀνάγκας τῆς οικονομικῆς μας ζωῆς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας.

1. Ἡ Ἐπιτελεῖς κοινῆς ὠφελείας Ἰδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπαγγελματικῆς οικονομικο-διοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίαν διοικήσιν καὶ διαχείρισιν.

2. Παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οικονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς.

3. Δὲν εἶναι σχολὴ προπαρασκευαστικὴ δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἀλλ' ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον, βασιζόμενον τὴν ἐργασίαν τοῦ εἰς τὰ ἠλεγεμένα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οικονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οικονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζητήσιν πρακτικῶν καὶ σκοπίμων λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οικονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν.

γίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν.

4. Σύνθημα τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ αὔξησης τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας μας χάριν τῆς εὐημερίας τῶν ἐργαζομένων.

5. Παραλλήλως πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ ἐντὸς τῶν γενικωτέρων πλαισίων καὶ ἐπιδιώξεών της λειτουργοῦν ὡς Ἰδρύματα αὐτῆς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, Ἐπιτροπαὶ Μελετῶν καὶ Κέντρα ἐπιμορφώσεως καὶ εἰδικεύσεως. Τὰ Ἰδρύματα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν Σχολὰς καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρέχουν πτυχία ἢ διπλώματα εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ἐργασίας των, ἀλλ' ἀπλᾶ πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως, μὴ συνιστῶντα τυπικὸν προσόν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικὸν νόμον τοῦ Κράτους οὐρίζουν (ὅπως ἐπὶ παραδείγματι διὰ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ἐστηρίχθη εἰς τὰ πρότυπα τῶν παρομοίων Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς (Business Administration), τῆς Γαλλίας (Section Industrielle de l'École des Hautes Études Commerciales de Paris, École d'Organisation Scientifique du Travail de Paris, Centre de Préparation dans l'Administration des Affaires (C.P.A.) τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν Παρισίων, τῶν Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου καὶ τῆς École d'Ergologie τῶν Βουξελλῶν κ.τ.λ.

Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ αἰρετοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, οὕτως ὥστε νὰ διασφαλίζεται ἡ συνεργασία τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Οἰκονομικῆς πράξεως.

Παραλλήλως πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπάρχει, διὰ τὰ καθαρῶς ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, ὁ Σύλλογος τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος ἐκλέγει τὴν Διοικητικὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὐρίσκειται ὁ κατὰ διετίαν ἐκλεγόμενος Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς.

Αὕτη διενεργεῖται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου βάσει Προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ἡ διαχειριστικὴ περίοδος ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ διαχείρισις ἐλέγχεται :

α) Παρὰ δύο μονίμων Ἐλεγκτῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ οἱ ὅποιοι δέον νὰ εἶναι διευθύνται τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καὶ

β) παρ' Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου ὀριζομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Ἀπολογισμοῦ.

Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικόν.

Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς Καθηγητὰς ἐκλεγομένους, βάσει τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων, κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολάς, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐντεταλμένους, προερχομένους ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἢ ἐκ παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς πράξεως. Οὕτω διὰ τοῦ συνδυασμοῦ θεωρητικῶν ἐπιστημόνων καὶ προσώπων διακριθέντων ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ ἐπιδιώκεται ἡ διδασκαλία νὰ εἶναι περισσότερον ἐπιτυχῆς καὶ καρποφόρος.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Αἱ Εἰσαγωγικαὶ Ἐξετάσεις.

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διενεργοῦνται γοαπτῶς τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου, μετὰξὺ τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσως.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται, δι' ἀποχωρῶντα λόγον, νὰ ἀναβάλλῃ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐπὶ 10 ἡμέρων, κατ' ἀνώτατον ὄριον.

Πᾶς ὑποψήφιος ὀφείλει, πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν ἐξετάσεων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται :

- α) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα,
- β) τίτλος σπουδῶν,
- γ) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας (ἐὰν κέκτηται τοιαύτην),
- δ) μία φωτογραφία 4 × 6 ἑκατ. διὰ τὴν χορηγηθησομένην προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου εἰς τὴν αἴτησιν συναπτομένου φύλλου, ἀναγράφεται δήλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων. Πέραν τῆς ἄνω προθεσμίας οὐδεμίαν αἴτησις γίνεται δεκτὴ, δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἢ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς.

Ἐξεταζόμενα Θέματα.

Τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὅποια ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι :

- α) Ἐκθεσις Ἰδεῶν,
- β) Μαθηματικά (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἀλγεβρα) καὶ
- γ) Γεωγραφία.

Ἡ Ἐκθεσις Ἰδεῶν περιστρέφεται περὶ τὰ ἑξῆς θέματα, ἐνδεικτικῶς σημειούμενα :

1. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Αἱ ἀνθρώπιναι ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Τὰ παραγωγικὰ τοῦ πλοῦτου ἔργα. Ἡ ἐργασία καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Ὁ πολιτισμὸς. Ὁ ρόλος τῆς τεχνικῆς. Τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

2. Ἡ οἰκογένεια. Ἡ φυλὴ καὶ τὸ ἔθνος. Τὸ Κράτος. Τὸ δίκαιον. Ὁ Νόμος. Ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Καθήκοντα ἐναντι τοῦ Κράτους.

3. Τὸ ἠθικὸν πρόβλημα. Ὁ ρόλος τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ κύριαι ἰδέαι. Τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ καθῆκον, τὸ δίκαιωμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀρετή.

4. Συναισθήματα. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλανθρωπία, τὸ συμφέρον, ἡ ἡδονή, ἡ ἀνάγκη, τὸ θάρρος καὶ ἡ εἰλικρίνεια. Ὁ φόβος. Ὁ χαρακτήρ. Καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καθήκοντα ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας. Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἡ ἀξία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

5. Ἡ πρωτοβουλία, ὁ ἀνταγωνισμὸς. Ἡ ὁμαδικὴ δρᾶσις, ὁ συνεταιρισμὸς. Αἱ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις. Ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων. Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Ἡ προστασία τοῦ ἐργαζομένου.

6. Ἡ κοινότης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γενέτειραν. Ὁ τοπικισμὸς. Ἡ Πατρίς. Πατριωτισμὸς. Σωβινισμὸς. Ἰμπεριαλισμὸς. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης. Ἡ Ἀνωτέρα Συμμαχία. Ἡ διεθνὴς συνεργασία. Ὁ Ο.Η.Ε.

7. Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πολιτισμὸν. Ἡ περίοδος τῶν Περσικῶν πολέμων. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία. Ἡ διάδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς. Ἡ Εὐρώπη καὶ τὸ Βυζάντιον. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀναγέννησιν. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους. Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντίστασις. Αἱ ἔθνικαί μας θυσίαι καὶ αἱ ἔθνικαί διεκδικήσεις. Τὰ δίκαιά μας ἐπὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ τῆς Κύπρου. Ἡ ἀξία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἰδεώδη ἐνὸς Ἑλλήνου. Ἡ ἔθνικὴ ἐνότης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας.

8. Ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως. Ὁ ρόλος τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν πρόοδον. Ὁ ρόλος τῆς Τεχνικῆς. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ. Ἐπαγγελματικὴ συνείδησις. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καθήκοντα τοῦ σπουδαστοῦ ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Ἄριθμοι καὶ πράξεις αὐτῶν. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9, 99, 999 καὶ 9999. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἄριθμοι πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγω-

νική ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μονάδες μετρήσεως καὶ ἰδία αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Συμμιγείς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ποσά ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογία. Μέθοδος τριῶν. Ποσοστά. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρίας, μείξεως, συντήξεως, τόκου ἀπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περί τοῦ μηδενὸς ὡς ἀριθμοῦ. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀνάλυσις τῶν παραστάσεων εἰς γινόμενα. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μὲ ἓνα ἀγνωστον. Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως, μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μείξεως, κινήσεως. Ἀνισότης. Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνωστούς. Συστήματα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαριθμῶν ἀγνωστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικούς, ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἀγνωστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαὶ. Λογάριθοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἐκ τῆς Γεωγραφίας ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, φυλαί, θρησκείαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χώραι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν. Ὀρεινὸς, ὀριζήντιος διαμελισμὸς, ἔδαφος, κλίμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμὸς, σημαντικώτερα πόλεις, ταξίδια, ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδά καὶ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος : Νομοί, πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφέρειας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι. Δωδεκάνησος, Κύπρος, Βόρειος Ἡπειρος. Περιγραφή ταξιδίων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξεταζόμενοι εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀποφθεῶν των.

Τὰ θέματα καθορίζονται, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα, ὑπὸ Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ κληρώσεως.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσιν νὰ χειρισθῶσιν ἐλευθέρως τὸ τιθέμενον θέμα ἐκτίσεως, χρησιμοποιοῦντες τὴν καθαρῶς ἢ τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν. Ὡς πρὸς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν δέον νὰ λύσων ἐν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς, ἐν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγέβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

Ἐκαστον ζήτημα δύναται νὰ εἶναι σύνθετον ἐκ πλειόνων ἐπὶ μέρους ἐρωτήσεων ἢ ἐξ ὕλης καὶ προβλήματος ἢ ἐξ αὐτοτελοῦς ἀριθμητικῆς ἢ ἀλγεβρικῆς πράξεως καὶ προβλήματος κλπ. Τὰ δεδομένα ὡς ζητήματα ἀριθμητικῆς ἐπιλύονται ὑποχρεωτικῶς

διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀριθμητικῆς, τὰ δὲ τοιαῦτα τῆς Ἀλγέβρας διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀλγέβρας.

Ἡ βαθμολογία τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας εἶναι ἐνιαία, τοῦ οἰκείου βαθμοῦ ἀποτελοῦντος τὸν βαθμὸν τῶν Μαθηματικῶν.

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ σειρᾶν ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συνέπεια καὶ ἀριότης τῆς ἐκφράσεως, τὸ συνεκτικὸν τῆς φράσεως, ὁ πλοῦτος τῶν νοημάτων, ἡ ἀκριβολογία, ἡ καλλιλογικὴ ἀξία, ἡ σύνταξις καὶ ἡ ὀρθογραφία εἰς ἣν γλῶσσαν ἐπροτίμησεν ὁ ἐξεταζόμενος, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία. Ἐξετάζεται μόνον ἡ τεχνικὴ τῆς ἐκθέσεως· αἱ ἰδέαι δὲν κρίνονται. Γραπτὸν, ἐν τούτοις, μὲ ἀπόψεις θαρῶς ἀντιθέτους πρὸς τοὺς κειμένους νόμους συνεπάγεται ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐξεταζομένου ἄνευ κρίσεως.

Εἰς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν, πλὴν τῆς ὀρθότητος τῶν ἀπαντήσεων ἐξετάζονται: ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συντακτικὴ καὶ γραμματικὴ ὀρθότης τῶν φράσεων, ἡ ὀρθογραφία, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία.

Ἐκαστον γραπτὸν βαθμολογεῖται ὑπὸ δύο ἐξεταστῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ διαφορᾶς δύο τουλάχιστον μονάδων ὀρίζεται ἐπιδαιτητής.

Ἐπιτυχόντες - Εἰσακτεσι.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες:

α) Οἱ λαβόντες βαθμὸν τουλάχιστον 10 εἰς ἕκαστον μάθημα (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1 · 20).

β) Οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον 50, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διετην, τουλάχιστον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλέον, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄθροισμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τῶν 50 βαθμῶν.

Ποῖοι δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφοῦν.

1. Ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἄριστα καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν.

2. Ἐγγράφονται οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις κατὰ σειρᾶν ἐπιτυχίας.

3. Ἐγγράφονται καθ' ὑπέρβασιν:

α) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν, ἐφόσον, ἐννοεῖται, ἐπέτυχον εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις καὶ

β) οἱ περσιτώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος, τουλάχιστον, ἄλλης ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς, μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν οἱ τριτοετείς τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἡλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολὰς Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

5. Οὐδεὶς καὶ δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

6. Οὐδεὶς σπουδαστὴς ἐγγράφεται ἄνευ προηγουμένης ἰατρικῆς ἐξετάσεως. Ἀποκλείεται ἀπολύτως ἡ ἐγγραφή σπουδαστοῦ πάσχοντος ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

Ἐποχρῶσεις ἐν γένει τῶν σπουδαστῶν.

Πρὸς ἐγγραφὴν, τὸ πρῶτον, εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτοῦνται :

α) αἴτησις ἐφ' ἄπλοῦ χάριτος,

β) τίτλος σπουδῶν,

γ) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητροῶν Δήμου ἢ Κοινότητος,

δ) δελτίον ἐξετάσεως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, καὶ

ε) τρεῖς φωτογραφίαι

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος ὁ τίτλος σπουδῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἐνδεικτικοῦ προαγωγῆς τῆς Σχολῆς, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητροῶν.

Ἄπαντες οἱ σπουδασταί, πρὸς ἐγγραφὴν των, ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν «Δελτίον Πληροφοριῶν», καθαρῶς παιδαγωγικῆς μορφῆς.

Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ τὰ δίδακτρα εἶναι ἀπαιτητὰ ἅμο τῇ ἐγγραφῇ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅμως δύναται νὰ ὀρίξῃ προθεσμίας καταβολῆς τῶν διδάκτρων εἰς τρεῖς δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ὀρισθῆῖ πέραν τῆς 31ης Μαρτίου.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεως ἐπιβάλλεται αὐξήσις 10% κατὰ μῆνα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται εἰς ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἀπαλλάσῃ σπουδαστὰς τῆς αὐξήσεως ταύτης.

Οὐδεὶς τίτλος σπουδῶν ἐκδίδεται, ἐὰν ὁ σπουδαστὴς δὲν ἔχη καταβάλῃ τὰ δίδακτρα ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Συνιστάται εἰς τοὺς σπουδαστὰς νὰ παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματά των. Ἡ μελέτη τῶν βιβλίων των κ. κ. Καθηγητῶν δὲν εἶναι πάντοτε ἐλαρκῆς. Πολλάκις ζητοῦνται «Δελτία Παρουσίας».

Οἱ σπουδασταὶ πάντως ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν διαλέξεων, τῶν ἐπισκέψεων εἰς ἐργοστάσια καὶ γραφεῖα καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, διότι ἀποκλείονται, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου ἢ καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν πρόκειται περὶ ὀλιγοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων.

Διδασκόμενα μαθήματα.

Ἡ διάρκεια σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν σπουδῶν» εἶναι τριετής, κατανεμομένη εἰς ἕξ Ἀκαδημαϊκὰ Ἐξάμηνα: τρία χειμερινὰ καὶ τρία ἑαρινά. Ἐκαστον ἑξάμηνον περιλαμβάνει 13 ἑβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἑαρινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ λήγουν τὴν 31ην Μαΐου.

Ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν σπουδῶν τοῦ Γ' ἔτους.

Μέθοδος διδασκαλίας.

Βάσις τῆς διδασκαλίας εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν σπουδαστῶν κατάρτισις, ἡ ἀσκήσις τοῦ πνεύματός των εἰς γενικωτέρας τῶν ζητημάτων ἐπισκοπήσεις, ἡ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς βάσει ἐπιστημονικῶν κριτηρίων. Ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ὁ ἁρμονικὸς συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρικὴ, ἐνῶ συγχρόνως δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφηρημένας ἐννοίας. Ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν αὐριανὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν δύναται νὰ ἐφαρμοζεταί εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Ἡ Σχολὴ παρέχει πλήρη ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν ἐνῶ συγχρόνως ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν. Εἶναι ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως.

Α'. Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μόρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς

Οικονομικῆς Ἐπιστήμης, ἣτις διερευνᾶται κατὰ βάθος καὶ πλάτος, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἄρτια θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας, καὶ ἰδιαίτερος τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομήχανος καὶ βιοτέχνης, εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β'. Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ—ἢ ἀκριβέστερον ἡ Πρακτικὴ—τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, ἡ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ συμπληρώνουν καὶ σταθεροποιοῦν τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα τὸ «τί» καὶ «πῶς γίνεται» καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστὴς μὲ τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ προσαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεται ταχύτερα καὶ εὐχερεστερα.

Γ'. Νομικὰ. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικούς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ εἰς γενικὰς γραμμάς τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι Δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινῆται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαίτερα, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Ἀγορανομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται, δηλονότι, οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἄρμοδιους νομικούς πρὸς κατοχύρωσιν τῶν ἐνεργειῶν των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφεύγουν τὰς συνεπείας, καὶ τὰς ἀντιστοιχοὺς εὐθύνας, ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν κανόνων οἵτινες διέπουν τὴν οἰκονομικὴν συναλλαγὴν.

Δ'. Μαθήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος. Τὰ μαθή-

ματα ταῦτα, ἰδιάζοντα εἰς τὴν Σχολὴν μας, ἀποβλέπουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἄνθρωπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ, τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ζητεῖται, δηλονότι, νὰ ἀνευρεθοῦν οἱ ὄροι τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σχετικὰ προβλήματα, ὅχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ψυχολογίας (ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς. Ἐπιζητεῖται πῶς νὰ ἀποφευχθῇ ὁ περιττὸς κόπος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὄρους τεχνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως ἢ μείζων ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῖου, ἐπ' ὠφελείᾳ του καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ συνόλου, δεόν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τὰς σωματικὰς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας. Ἐρευνᾶται ὁ ἄνθρωπος ὄχι ὡς μέσον, ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων, μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν, καθίσταται ὀσημέραι μεγαλύτερα, ἰδίᾳ διὰ τὴν καθυστερημένην, καὶ τεχνικῶς καὶ οργανοτικῶς, Χώραν μας.

Ε'. Τεχνικὰ μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ κατερτίσῃ τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Πολυτεχνείων, ἰδρυμάτων ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἐλάσσονας δὲ κύκλους τῶν μέσων καὶ κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ὄχι ἡ εἰδίκευσις, ἀλλ' ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλονὲν ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς εἶναι ἀρτίως ἐξοπλισμένοι, ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἱκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ προωθήσεως τοῦ τόπου καὶ συνάμα νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

ΣΤ'. Λοιπὰ μαθήματα. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται ἐπίσης αἱ ξένοι γλώσσαι (γαλλικά, γερμανικά, ἰταλικά καὶ ἀγγλικά) καὶ ἡ στενογραφία. Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπο-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

<i>ΜΑΘΗΜΑΤΑ</i> <i>Κατανεμόμενα εις 22 έδρας</i>	<i>A'</i>		<i>B'</i>		<i>Γ'</i>		<i>Τὸ</i> <i>ὄλον</i>
	<i>I</i>	<i>II</i>	<i>I</i>	<i>II</i>	<i>I</i>	<i>II</i>	
Πολιτική Οικονομία	2	2	2	2	2	2	6
Βιομηχανική καὶ Ἐνεργειακή Πολιτική	—	—	—	—	2	2	
Γεωργική Οικονομία καὶ Πολιτική	—	—	—	—	—	2	
Μεταλλευτική Οικονομία, Νομοθεσία καὶ Πολιτική	—	—	—	—	2	2	7
Ἐμπορική καὶ Νομισματική Πολιτική	—	—	—	—	2	2	
Δημοσία Οικονομία καὶ Δημοσιονομική Νομοθεσία	—	—	2	2	—	—	5
Ἰδιωτική Οικονομική	—	—	2	2	—	—	2
Γεωγραφική Οικονομία	2	2	—	—	—	—	2
Τεχνική τοῦ Οικονομικοῦ βίου :							
Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	
Τράπεζαι	—	—	3	—	—	—	6 1/2
Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	
Μεταφοραὶ (Χερσαῖαι καὶ Θαλάσσιαι)	—	—	2	2	—	—	
Οικονομικά Μαθηματικά καὶ Στατιστική	4	4	—	—	—	—	7
Λογιστική καὶ Ἐλεγκτική	—	—	2	4	—	—	
Ἐλεγκτική	4	4	6	4	2	—	11
Βιομηχανική Λογιστική καὶ ἢ Οικονομική τῶν Βιομ. Ἐκμεταλλεύσεων	—	—	—	—	4	4	4
Δίκαιον : Δημόσιον καὶ Ἰδιωτικόν	2	2	—	—	—	—	6
Ἐμπορικόν	2	2	2	2	—	—	
Βιομηχανικόν καὶ Οικονομικόν Δίκαιον	—	—	—	1	—	—	5 1/2
Κοινωνική Πολιτική καὶ Ἐργατικόν Δίκαιον	—	—	—	2	—	—	
Ἐργατικόν Δίκαιον	—	—	—	—	3	—	3
Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	—	—	—	—	—	3	
Ἐργοστασίων	2	2	2	2	2	2	
Ὁργανωτικά καὶ Διοικητικά θέματα	—	—	—	—	3	3	11
Ἐπαγγελματική Ὑγιεινή	—	—	—	—	2	2	2
Ψυχοτεχνική	—	—	—	—	2	2	2
Χημεία καὶ Ἐμπορευματολογία	2	2	—	—	—	—	6
Βιομηχανική Τεχνολογία :	—	—	3	3	2	—	
Φυσική	2	2	—	—	—	—	
Μηχανογνώσις	—	—	4	—	—	—	6
Ἠλεκτροτεχνία	—	—	—	4	—	—	
τὸ ὄλον	24	24	34	34	34	34	92

ρικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλῶσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθοῦν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Γ' ἔτους σπουδῶν εἰς μίαν τῶν διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχόντος καὶ εἰς τὴν ἐτέραν ξένην γλῶσσαν. Ὅσαύτως βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ, ἐὰν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ξένας γλώσσας ἢ ἐὰν ἐδείξῃ ἐπαρκῆ ἐπίδοσιν εἰς τὴν Στενογραφίαν καὶ Δακτυλογραφίαν.

Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις.

Οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται τακτικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Καθηγητῶν, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα ὥρων. Αἱ ἀσκήσεις αὗται ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ ἔδρας διδασκομένων καὶ τὴν δι' ἀμέσου πρὸς τὴν πρᾶξιν ἐπαφῆς παγίωσιν τῶν κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν κτωμένων γνώσεων. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις ἐλέγχεται ὁ βαθμὸς ἐπιδόσεως ἑνὸς ἐκάστου σπουδαστοῦ καὶ ὑποβοηθοῦνται οἱ ἀσθενέστεροι νὰ συμβαδίσουν μετὰ τῶν συναδέλφων των. Ἡ συμμετοχὴ τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἢ δὲ τακτικὴ των παρακολούθησις καὶ ἡ ἐπίδοσις εἰς αὐτὰς ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

*** Ἐπιτόπια μαθήματα.**

Βάσει προγράμματος, ἅπαξ ἢ δις καθ' ἑβδομάδα καὶ καθ' ὥρας κατὰ κανόνα πρὸ μεσημβρίας, οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπισκέπτονται γραφεῖα δημόσια ἢ ἰδιωτικά, ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις (ἰδίως ἐργοστάσια), ὅπου γίνονται ἐπιτόπια μαθήματα παρὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων τεχνικῶν, διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ὀργάνων τῶν ἐν λόγῳ γραφείων καὶ ἐπιχειρήσεων.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως, ὁ ἀρμοδίος Καθηγητῆς διαθέτει ἐν ἡ καὶ περισσότερα ἔκτακτα μαθήματα πρὸς παρασκευὴν τῶν σπουδαστῶν, μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπακολουθεῖ ἀνασκόπησις καὶ κριτικὴ. Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν σπουδαστῶν τίθενται ὅλα τὰ δυνατὰ στοιχεῖα πρὸς πλήρη κατατοπισμὸν των.

Μαθήματα ἐκτὸς προγράμματος.

Ἡ Σχολή, χάριν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς, ὀργανώνει ἐκτὸς προγράμματος σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων ἐκ μέρους εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Παραλλήλως, ἐπιθυμοῦσα νὰ συνδύσῃ τὴν κατ' ἀνάγκην θεωρητικὴν μόρφωσιν μετὰ τῆς πράξεως, ὀργανώνει κατ' ἔτος σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐκ μέρους διαφόρων ὀικονομικῶν παραγόντων. Μετὰ τὸ πέρας ἐκάστου μαθήματος

καλοῦνται, κατὰ κανόνα, οἱ παρακλουθοῦντες σπουδασταὶ νὰ διατυπώσουν τὰς τυχόν ἀπορίας τῶν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου καὶ παρέχονται αὐτοῖς αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανωμένης καὶ συστηματικῆς ἐπαφῆς μετὰ τὴν Σχολῆς καὶ τοῦ δρῶντος ἐν τῇ πράξει οἰκονομικοῦ κόσμου προσδοκῶνται λίαν ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα πρὸς ὄφελος τῶν σπουδαστῶν.

Σπουδαστικά μελέται καὶ ἐργασίαι.

Οἱ σπουδασταὶ ὀφείλουσιν νὰ ἐκτελέσουν ἐργασίας καὶ μελέτας πέραν τῶν τρεχουσῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν σοβαρὰν καὶ συστηματικὴν μελέτην ἑνὸς θέματος, εἰς τὴν ἐπιτυχῆ κριτικὴν ξένης ἐργασίας, εἰς τὴν δόκιμον διεξαγωγὴν μιᾶς οἰκονομικῆς ἐρεῦνης κλπ. Ἐπομένως διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐπιζητεῖται τὸ κέντρισμα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν σκέψεων τῶν ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἡ ἀσκήσις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν τῶν καὶ ἡ ἐλαφὴ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Αἱ διαλέξεις τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολή, ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶναι πραγματικὸν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον ἀκτινοβολοῦν γενικώτερον καὶ ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν περιορισμένων πλαισίων ἑνὸς ἐκπαιδευτηρίου, ὀργανώνει κατὰ 15ήμερον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 παραοτήματός της διαλέξεις καθηγητῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, ὡς καὶ οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων, ἐπὶ θεμάτων τῆς συγχρόνου ζωῆς. Μεθ' ἑκάστην διάλεξιν ἐπακολουθεῖ συζήτησις, καθ' ἣν ἐλευθέρως ἐκτίθενται αἱ διάφοροι ἀπόψεις. Ἡ Σχολή εἶναι ὑπερήφανος διότι σέβεται πᾶσαν ἐπιστημονικὴν γνώμην καὶ ἄποψιν.

Ἡ Σχολή ὡσαύτως καλεῖ ξένους διακεκριμένους ἐιδικοὺς ἐπιστήμονας, οἱ ὅποιοι δίδουν σειρὰν μαθημάτων διὰ τοὺς σπουδαστάς καὶ διαλέξεων διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τοιοῦτοτρόπως δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ γνωρίσουν τὴν ξένην σκέψιν καὶ νὰ ἀνταλλάξουν τὴν πείραν τῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐμπιπτόντων, φυσικά, εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς Σχολῆς. Ταυτοχρόνως ἡ Σχολή ἀσκεῖ τὴν ἐπιβεβλημένην συστηματικὴν τῶν ξένων διαφώτισιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῶν συντελεσθεισῶν ἐν Ἑλλάδι προόδων.

Θερινὰ ἀπασχολήσεις.

Ἡ Σχολή ὀργανώνει κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς:

1. Φροντιστηριακὰς καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν

καὶ πτυχιούχων, ἰδίως ἐπὶ θεμάτων τῆς Ὄργανώσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων, Ψυχοτεχνικῆς, Λογιστικῆς, Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ξένων γλωσσῶν καὶ Στενογραφίας.

2. Ἐπεξεργασίας διαφόρων θεμάτων, τιθεμένων κυρίως ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται εἶναι ἀπολύτως προαιρετικαί, ἔχουν δέ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς ἐπαφῆς Σχολῆς καὶ σπουδαστῶν καὶ τὴν ὑποβοήθησιν τῶν τελευταίων, ἄνευ κοπώσεώς των, εἰς τὴν καλυτέραν καὶ πρακτικωτέραν κατανόησιν τῶν διδασθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων.

Μέριμνα ὑπὲρ τῶν Σπουδαστῶν.

Οἱ Σπουδασταὶ δικαιοῦνται, τηροῦντες τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς χορηγουμένων αὐτοῖς μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων.

Αἱ πρὸς τὴν Σχολὴν ἀναφοραὶ τῶν σπουδαστῶν ὑποβάλλονται ἐφ' ἁπλοῦ χάριτος.

Ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων ἐξ ὀλοκλήρου οἱ τυχόντες βαθμοῦ Ἀριστα κατὰ τὰς Τμηματικὰς καὶ Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις καὶ οἱ καταγόμενοι ἐκ Κύπρου καὶ Βορείου Ἠπείρου.

Ἀπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων:

α) οἱ τυχόντες κατὰ τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τελικοῦ βαθμοῦ μεγαλυτέρου τοῦ 8.

β) οἱ συγκεντρώσαντες κατὰ τὰς Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις τουλάχιστον 50 μονάδας εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα, ἢ ἐν συνόλῳ 65, ἂν ἔχουν εἰς τὸ ἀπολυτήριον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως βαθμὸν τουλάχιστον 16.

Ὅμοιως ἀπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων καὶ μέχρις 20 % τῶν ἐγγεγραμμένων ἄποροι σπουδασταί, ἐφ' ὅσον ἐπιτύχουν βαθμὸν τουλάχιστον 6, καὶ εἶναι κατὰ σειρὰν προτιμήσεως:

γ) τέκνα ἐν πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν,

δ) τέκνα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν κατακτητῶν κατὰ τὴν κατοχὴν,

ε) τέκνα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ ἢ τὸν συμμοριτοπόλεμον,

στ) ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνταξιούχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ τέκνα αὐτῶν,

ζ) οἱ ἔχοντες ἀδελφὸν σπουδάζοντα ἐν τῇ Σχολῇ ἐφ' ὅσον οὗτος καταβάλλει εἰς τὸ ἀκέραιον τὰ δίδακτρα,

η) οἱ καταγόμενοι ἐκ σεισμοπαθῶν περιφερειῶν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἶναι ἄποροι.

Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δικαιοῦνται νὰ μετάσχουν διαγωνισμῶν δι' ὑποτροφίας καὶ χρηματικὰ βραβεῖα χορηγοῦμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ καὶ οἱ πτυχιούχοι δύνανται νὰ ζητοῦν τὰς συμβουλὰς τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν ἐπὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν των σταδιοδρομίαν, εἰς τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ἔχουν καθορίσει οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ ἢ καὶ κατ' ἰδίαν, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη.

Οἱ σπουδασταὶ τυγχάνουν τῶν αὐτῶν στρατολογικῶν εὐεργημάτων (ἀναβολῆς λόγῳ σπουδῶν κλπ.) τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ σπουδασταὶ ἀπολαμβάνουν τῶν ἐκπτώσεων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Ἀνωτ. Σχολῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν διαφόρων μεταφορικῶν μέσων, θεαμάτων κλπ.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ κάμουν ἐλευθέρως χρῆσιν τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν κατατεθειμένων εἰς τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ νὰ ζητοῦν τὴν δέουσαν καθοδήγησιν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐργασιῶν των παρὰ τῶν ἀρμοδίων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.

Σωματικὴ Ἀγωγή.

Ἡ Σχολή, μορφώνουσα ἰδίως ἐργαζομένους, δὲν δύναται δυστυχῶς νὰ ἐφαρμόσῃ πρόγραμμα σωματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν της ὅσον θὰ ἐπιθύμει πλήρες, λόγῳ ἀνεπαρκειᾶς χρόνου τῶν τελευταίων. Ἐπιδιώκουσα, ἐν τούτοις, τὴν ἐπιτέλεσιν τουλάχιστον τοῦ ἐφικτοῦ, ἔχει καταρτίσει ἀνάλογον πρόγραμμα σωματικῆς ἀσκήσεως, καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας.

Ἡ Σχολὴ διενεργεῖ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν της καὶ συμμετέχει εἰς ὀργανωμένους ἀγῶνας μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀπονέμουσα μετὰ τὰς βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας κατ' αὐτοὺς.

Μουσικὴ Ἀγωγή.

Ἐν τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ «Τμῆμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς». Ἔργον του εἶναι ἡ λειτουργία χορωδίας σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν καλλιτεχνικῶν των δεξιοτήτων. Τὸ «Τμῆμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς» ὀργανώνει καλλιτεχνικὰς συγκεντρώσεις, με ἀνάγνωσιν ἀποσπασμάτων φιλολογικῶν κλασσικῶν ἔργων, ὁμιλίας ἐπὶ θεμάτων τῆς Τέχνης, με ἀπαγγελίας, κριτικὰς καλλιτεχνικῶν βιβλίων, κλασσικὰ μουσικὰ ἔργα κλπ.

Ψυχαγωγία.

Διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν ὀργανοῦνται :

α) Ἐπίσημος χορευτικὴ ἔσπερις κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῶν Ἀπόκρουσ.

β) «Σπουδαστικὸ γλέντι», ἀποκλειστικῶς μεταξὺ σπουδαστῶν καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν των, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

γ) Ἡ «Πρωτοχρονιά», κατὰ τὴν ὁποίαν, τὴν μεθεπομένην τῆς πρωτοχρονιάς, γίνεται ἑορτασμός τῆς «Πίττας» μὲ ἀπαγγελίας, ἄσματα καὶ χορούς.

δ) Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ διαφόρων ταινιῶν ψυχαγωγικοῦ, τουριστικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ περιεχομένου.

ε) Φιλολογικὴ καὶ χορευτικὴ ἀπογευματινὴ, κατὰ Μάϊον, εἰς τὸν κήπον τῆς Σχολῆς.

Ἐκδρομαί.

Ἡ Σχολὴ ὀργανώνει τακτικοὺς περιπάτους καὶ ἐκδρομὰς ἀνά τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀττικὴν καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικά, τουριστικὰ ἢ βιομηχανικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Αὗται, μετὰ τῶν εἰς ἀπώτερα μέρη γινομένων, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς τὴν Πατρίδα μας. Κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἀναπτύσσονται παρ' ἀρχαιολόγων καὶ ἄλλων εἰδικῶν θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ τόπου τῆς ἐπισκέψεως.

Ἱατρικὴ παρακολούθησις.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἀναθέσει εἰς Ἱατρὸν τὴν ὑγιεινὴν παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν. Δι' ἕκαστον σπουδαστὴν συντάσσεται καὶ τηρεῖται Ἱατρικὸν Δελτίον ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς δικαιοῦνται νὰ ἐξετάζωνται παρὰ τοῦ Ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, ὅστις καθημερινῶς—πλὴν τοῦ Σαββάτου—δέχεται αὐτοὺς εἰς τὸ Ἱατρεῖον του. Ὁ Ἱατρὸς ἐξετάζει δωρεὰν τοὺς σπουδαστάς, ὑποδεικνύει τὰ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἀσθeneiῶν καὶ καθοδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν καλύτεραν, ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως, διαβίωσίν των.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται, βάσει σημειωμάτων τοῦ Ἱατροῦ, νὰ προσφεύγουν εἰς τὰ Ἰδρύματα καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα παρέχει δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένη δαπάνῃ τὸ Κράτος ὑπὲρ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας. Ὡς εὐνόητον ἡ Σχολὴ, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν της, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ εἰδικὰς ἱατρικὰς ἐξετάσεις, φάρμακα κλπ. τῆς θεραπείας τῶν σπουδαστῶν, διότι στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων μέσων.

Εὐχαρίστως, ὁμως, ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄρους τῆς κατοικίας τῶν σπουδαστῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ τούτους εἰς τοὺς γονεῖς των, κατόπιν γραπτῆς τῶν τελευταίων ἐπιθυμίας.

ΠΕΡΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τμηματικά εξετάσεις.

Οί σπουδασταί εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὑφίστανται κατὰ Ἰούνιον τμηματικὴν ἐξέτασιν ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τῶν μαθημάτων τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὸ οἰκτεῖον ἔτος σπουδῶν. Θεωροῦνται προαχθέντες ὅσοι ἔτυχον βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα, ἢ μέσου ὄρου τουλάχιστον ἕξ ἐφόσον ἀπέτυχαν εἰς ἓν μόνον μάθημα. Ὅσοι ἀποτύχουν δύνανται νὰ ἐπανεξετασθοῦν ὀλικῶς κατὰ Σεπτέμβριον καὶ μερικῶς κατὰ Δεκέμβριον.

Αἱ Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐπὶ πτυχίῳ ὑποχρεοῦνται : α) νὰ προσκομίσωσι πιστοποιητικὸν ἐξαμήνου εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς ἰδιωτικὴν ἢ δημοσίαν θέσιν, β) νὰ ὑποβάλωσι μίαν μελέτην ἐπὶ θέματος ἐκ τῆς διδασκομένης ἐν τῇ Σχολῇ ὕλης, γ) νὰ συντάξωσι μίαν ἔρευναν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ δ) νὰ ὑποστῶσι γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ὄργανώσεως Ἐπιχειρήσεων, Ὄργανώσεως Ἐργοστασίων, Γενικῆς Λογιστικῆς, Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας καὶ Ἐμπορευματολογίας. Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι τύχουν βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσου ὄρου ἕξ. Αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ διενεργοῦνται κατὰ Ὀκτώβριον, Φεβρουαριον καὶ Μάϊον.

Ὁ σπουδαστὴς κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις κρίνεται ἐν τῷ συνόλῳ του εἶναι ἄξιός νὰ καταταγῇ μεταξὺ τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς. Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ πτυχίῳ πρέπει νὰ ἀποδείξῃ κατανόησιν καὶ ὄχι νὰ ἀναμνησκάζῃ τοὺς δορισμοὺς καὶ τὰς ὑποσημειώσεις τῶν βιβλίων τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. Ὁ ὑποψήφιος δὲν ἐξετάζεται εἰς τὰς λεπτομερείας, ἀλλ' εἰς γενικὰ προβλήματα τῆς οικονομικῆς ζωῆς, ὥστε νὰ κριθῇ ἀσφαλῶς ἢ ἀντίληψίς του καὶ κυρίως ἡ πνευματικὴ του ὀριμότης, ἐν συνδυασμῷ, φυσικά, πρὸς τὰς οικονομικάς, διοικητικάς, νομικάς καὶ τεχνικάς γνώσεις τὰς ἀπαραιτήτους δι' ἓν στέλεχος τῆς οικονομικῆς ζωῆς.

Διατριβαὶ ἐπὶ πτυχίῳ.

Ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχῃ τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δέον νὰ

περιλαμβάνεται εις τόν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται ειδικώτερον: Εἰς τὴν συστηματικὴν διερευνῆσιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος, ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινός καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων. Εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων. Εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαςιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἰκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείρως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Σχολῆς εὐρίσκονται κατατεθειμένοι ὑπὲρ τὰς 500 ἐργασίας, ἀποδεικνύουσαι τὴν λαμπρὰν ἐπίδοσιν τῶν πτυχιούχων τῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958/1959 :

	Οἱ ἐγγεγραμμένοι:	
	εἰς τὸ Α' ἔτος	εἰς τὸ Β' καὶ Γ'
Διὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς	165	165
» Ἐξέταστρα Ἰατροῦ	25	25
» Τέλη Ἐπαγγ. Ἐκπαιδεύσεως	10	10
» Ἔντυπα	300	300
» Κτίριον	200	—
» Α' δόσιν διδάκτρων	300	300
» Β' » »	500	500
» Γ' » »	500	500
Τὸ ὅλον	2.000	1.800

Οἱ πρωτοετείς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγραφῶσι μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου, οἱ δὲ λοιποὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Ἄπαντες ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των νὰ καταβάλωσι καὶ τὴν Α' δόσιν τῶν διδάκτρων. Ἡ δευτέρα δόσις καταβάλλεται μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου, ἡ δὲ τρίτη μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου. Οἱ ἐκπροθέσμως καταβάλλοντες τὰς ὑποχρεώσεις των βαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς 10% ἐπὶ τῶν διδάκτρων διὰ πάντα παρερχόμενον μῆνα ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν.

Οἱ ἐπανεγγραφόμενοι εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῆς Β' καὶ Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Οἱ περατοῦντες ἐπιτυχῶς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τοῦ Γ' ἔτους δικαιοῦνται, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐφ' ἅπαξ δοχ. 150, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν Πίνακα τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἔξετάσεις.

Τὰ ἐξέταστρα τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων Ἰουνίου καὶ Σεπτεμβρίου δορίζονται εἰς δοχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον μάθημα (ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταστῶν).

Τὰ ἐξέταστρα τῶν μερικῶν Ἐξετάσεων τοῦ Δεκεμβρίου δορίζονται εἰς δραχμὰς 40, τοῦ ἡμίσεος ἀποδιδουμένου εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξέτασίν των ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἀπέτυχον κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον εἰς ἓν μόνον μάθημα, καταβάλλοντες ὡς ἐξέταστρα δοχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστήν.

Τὰ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέταστρα δορίζονται εἰς δοχ. 40 δι' ἕκαστον Ἐξεταστήν.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολήν:

- δοχ. 50 διὰ πιστοποιητικὸν φοιτήσεως.
- » 50 διὰ τίτλον προαγωγῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.
- » 50 διὰ πτυχίον ἐπὶ κοινοῦ χάρτου.
- » 200 διὰ πτυχίον ἐπὶ μεμβράνης.
- » 50 δι' ἀντίγραφα πτυχίων.
- » 50 διὰ πιστοποιητικὰ γενικῆς βαθμολογίας.
- » 50 διὰ πιστοποιητικὸ ἀκροάσεως μαθημάτων.
- » 50 διὰ πιστοποιητικὰ πρὸς στρατολογικὴν χρῆσιν.
- » 50 διὰ πιστοποιητικὰ ζητούμενα παρὰ μὴ σπουδαστῶν.
- » 10 διὰ κινητὸν χαρτόσημον τῶν ὡς ἄνω τίτλων.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωταρχική σκέψις τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις διοικητικῶν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ γενικώτερον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς οἰκονομικῶς δρῶντας μεγάλους ὀργανισμούς. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων ἐν αὐτῇ. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην, μεγάλην καὶ ἐπείγουσαν, στελεχῶν, ἀρτίως μορφωμένων νέων με φιλοδοξίαν νὰ κινήσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀντιλήψεις καὶ τὰς νέας μεθόδους ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν οἰκονομικῶν μονάδων.

Ἐπὶ τὸ καθεστὼς τοῦ συγχρόνου ἀνταγωνισμοῦ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὕλικου ἔξοπλισμοῦ· εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ταυτοχρόνως πλήρης ἀνανέωσις τῶν τρόπων ἐργασίας καὶ ἐπομένως καταρτισμὸς τῶν διοικητικῶν στελεχῶν ἐπὶ νέων συγχρονισμένων βάσεων.

Τὸ Κράτος, ὡς διοικητικὸς μηχανισμὸς ἢ ὡς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς, ἔχει ἐπίσης ἀνάγκην ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν του, με νέους προσημοσμένους πρὸς τὰ νέα διδάγματα καὶ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ τὰς νέας ἀνάγκας τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, πρὸς τὰ συστήματα καὶ τὰς μεθόδους τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ παραγωγικότης εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸ σύγχρονον Κράτος.

Με τὴν βάσιν αὐτὴν ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀρτίας θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης καταρτίσεως τῶν σπουδαστῶν της, διὰ τῆς πλήρους μορφώσεώς των εἰς τὰ νέα καὶ ζέοντα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παραγόντος, διὰ τῆς ἐπαρκoῦς ἐνημερώσεώς των εἰς νομικὰ ζητήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ τεχνικὰ προβλήματα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίᾳ τῶν βιομηχανικῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον καὶ καθῆκον νὰ χρησιμοποιοῦσιν τοὺς πτυχιούχους της εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις.

Πράγματι τὸ Κράτος, ἐφ' ὅσον αὐξάνει ἡ δραστηριότης καὶ τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς, διὰ διαφόρων νόμων καὶ ἀποφάσεών του χρησιμοποιοῖ τοὺς πτυχιούχους της ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τοὺς πτυ-

χιούχους τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν. Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι :

1. Ὁ νόμος 800/1948 (ΦΕΚ Α' 248/8.9.48) δριζει (ἄρθρ. 4) ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ διορίζονται ἢ νὰ προάγονται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας.

2. Ὁ νόμος 1605 (ΦΕΚ Α' 300/1950) ἀναγνωρίζει τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Καπνεφοριῶν καὶ Ταμείων, ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

3. Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 2516/16.8.53 (ΦΕΚ 217/19.8.53) ἀναγνωρίζει, ἐπίσης, τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων στατιστικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

4. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ ὀνομάζονται οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ (Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 2324 τῆς 22.2.53 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2325 τῆς 9.5.53).

5. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὑποτροφιῶν τῆς Τεχνικῆς βοήθειας (*Απόφασις ὑπ' ἀριθ. 38162/2661 τοῦ 1952 τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ), ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

6. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, διὰ τὰς θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

7. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς τὰς θέσεις τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν (Ι.Κ.Α., Δ.Ε.Η., Ἐπιμελητηρίων, Ὄργανισμοῦ Ἀνεργίας καὶ Ἀπασχολήσεως κτλ.), διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

8. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται Λογισταὶ τῶν διαφόρων Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν (ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 15.9.53, ΦΕΚ Α' 252/1953).

9. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται Ὀρκωτοὶ Λογισταί.

10. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς τὰς οἰκονομικὰς θέσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας κ.τ.λ.

Ἡ Σχολὴ τονίζει ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διότι τὸ πτυχίον της ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐνεργεῖ παντὶ τρόπῳ ὅπως ἀναγνωρισθῇ καὶ ὡς τυπικὸν προσὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, **χωρὶς νὰ ἀναλαμβάνη οἰανδήποτε καὶ ἀπέναντι οἰουδήποτε ὑποχρέωσιν, διότι ἡ τυπικὴ ἀναγνώρισις τοῦ πτυχίου εἶναι, ὡς εὐνόη-**

τον, απόλυτον δικαίωμα και αρμοδιότης τῆς Πολιτείας.
Ἀπόκειται ἐπομένως εἰς τὴν Πολιτείαν ν' ἀντιληφθῆ ὅτι πρωτί-
στως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὀφείλει νὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὰς
Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς Δημοσίους Ὄργανισμοὺς τοὺς
πτυχιούχους μας, οἱ ὅποιοι ἔτυχον μιᾶς τόσον ἀριτίας οἰκονομικο-
διοικητικῆς μορφώσεως.

Η ΣΧΟΛΗ ΔΕΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΘΕΣΙΘΡΑΣ ΑΛΛΑ ΝΕΟΥΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΟΔΟΣΙΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΗΓΕΤΙΚΑ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ.

Δ' ΑΥΤΟ Η ΣΧΟΛΗ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΟΙ
ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΟΠΟΣ ΠΟΛΥΣ ΚΑΙ
ΘΥΣΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ.

Η ΣΧΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΞΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

ΔΕΝ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΑΛΛΑ ΜΟΡΦΩΣΙΝ.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΘΑ ΛΥΘΗ
ΟΧΙ ΜΕ ΨΕΥΔΟΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΖΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΥΧΑΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΥΖΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΟ-
ΜΕΝΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1. Γραφείον Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν
2. Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσως
3. Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν
4. Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν
5. Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως
6. Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν
7. Ἡ Ὑπηρεσία Δημοσιευμάτων

ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἐκπληροῖ τελείως τὸν προορισμὸν τῆς ἀρκουμένη εἰς τὸν ῥόλον ἰδρύματος ἀνστηρῶς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας. Ὑπερηφάνως, ἄλλωστε, διακηρύσσει τὸν ἐπαγγελματικὸν αὐτῆς χαρακτήρα καὶ ἔχεται σταθερῶς τῆς ἀπόψεως ὅτι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ εἴδους τῆς ἡ θεωρία πρέπει νὰ παρέχεται ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ἐφαρμογὴ χρειάζεται, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῆς, τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Προσβεύει ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως δὲν δύναται νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν σπουδαστῶν μὲ τὸν θεωρητικὸν μόνον ἐξοπλισμὸν, ὅσον καὶ ἂν οὗτος θεωρητῆ ἄρτιος, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν πρακτικὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς κατάρτισιν, ὥστε οἱ ἐξερχόμενοι νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναλάβουν εὐθύνας εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγωγῆς.

Πιστεύει, ἀκόμη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, οὕτω διηρθρωμένης, δὲν σταματᾷ μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ πτυχίου εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιμετωπίσεως ζητημάτων καὶ προβλημάτων ἐπηρεαζόντων τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῆς παροχῆς πάσης δυνατῆς ἐπιστημονικῆς βοήθειας, τόσον πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν βίου, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης λειτουργικῶν ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν καὶ φροντιστηριακὴν ἐξάσκησιν, ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν παρασχολικῶν ἰδρυμάτων, ἐχόντων τριπλοῦν προορισμὸν :

α) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς—ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων—εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς πράξεως,

β) τὴν ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν συγχρονισμὸν λειτουργῶν τεταγμένων εἰς ὕστεροῦντας τομεῖς τῆς ἐν γένει οἰκονομίας

γ) τὴν πολὺπλευρον μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ περὶ τὴν Σχολὴν συγκεντρωμένου ἀρτίου ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου καὶ τὴν διερεύνησιν θεμάτων ἐιδικῶν, τιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, ἰδίως βιομηχανικῶν.

Ἡ Σχολή μέχρι τοῦδε ἔχει συστήσει τὸ *Γραφεῖον Ἐρευνῶν* (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν), ὡς καὶ τὰ κάτωθι Κέντρα Εἰδικῆς (θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης) Ἐκπαιδεύσεως :

- α) τὸ *Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Σ.Ε.)*
- β) τὸ *Κέντρον Τουριστικῶν μελετῶν (Κ.Τ.Μ.)*.
- γ) τὸ *Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως (Κ.Ο.Δ.)* (*Business and Public Administration*).

δ) τὸ *Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν (Κ.Κ.Σ.)* καὶ

ε) τὸ *Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν (Κ.Ν.Σ.)*.

Ἡ Σχολή φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ ἄνω ἐπιμορφωτικά Κέντρα συμπληρῶνει τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν. Πάντως, τὰ Κέντρα ταῦτα ἀποβλέπουν εἰς τὴν εἰδίκευσιν καὶ ἐπιμόρφωσιν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀποτελοῦν σχολὰς «Πολυσχολικοῦ Ἰδρύματος», ἡ ἔννοια τοῦ ὁποίου εἶναι ἔξω τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ νεοανθρωπιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας, πὺν εἶναι :
Νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσό-
τερον ὀργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον, διὰ
νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν
τὸ Σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινῆται
τὸ ἄτομον. Ν' αὐξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσω-
μεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν
ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὀργανωθείσα ὡς Ἴδρυμα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μόρφωσιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσον τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει Οἰκονομικῶν Ὄργανισμῶν. Οὕτω, συνεστήθη διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι τακτικὴ ἔδρα Στατιστικῆς καλύπτουσα ἀπ' ἐνὸς μὲν τὰς βασικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰ θέματα τῶν Ἀριθμοδεικτῶν καὶ τῶν χρονολογικῶν σειρῶν. Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Στατιστικῆς ἐν τῇ Σχολῇ καθιερώθη κατὰ τρόπον λίαν ἐπιτυχῆ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Λήγοντος τοῦ 1950 ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐξήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὄργανισμός, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων εἰδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο δὲν κατέστη τότε δυνατόν καὶ μόνον ἀρχομένου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952]53 ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμελεῖτο ἡ ὀριστικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς Κρατικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία προσέκρουε πάντοτε εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν εἰδικευμένου προσωπικοῦ εἰς τὴν σύγχρονον θεωρίαν καὶ τεχνικὴν τῆς Στατιστικῆς.

Ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς ἦτο τουλάχιστον ἀνεξήγητος. Διότι ἐνῶ ἡ Ἑλλάς, ἀποδίδουσα τὴν δέουσαν ἀξίαν εἰς τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς, ἐμερίμνησεν, εὐθὺς ἅμα τῇ ὀργανώσει τῆς εἰς ἀνεξάρτητον Κράτος, διὰ τὴν σύστασιν τῶν πρώτων κρατικῶν στατιστικῶν γραφείων, πρὸς συγκέντρωσιν στατιστικῶν πληροφοριῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν διοίκησιν, ἐν τούτοις οὐδεμίαν παράλληλον πρόνοιαν ἔλαβε διὰ τὴν σχετικὴν διδασκαλίαν πρὸς μόρφωσιν εἰδικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ μέγα τοῦτο κενὸν καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν **πρῶτη καὶ μόνη** ἐξ ὅλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διείδε ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς, τὴν ὁποίαν ἴδρυσεν, ἔκαμε ἐν ἀκόμῃ ἀποφασιστικὸν βῆμα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνταπεκρίθη εἰς μίαν ἐπιτακτικὴν

ἔθνικὴν ἀνάγκην διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπέβλεπε εἰς τοὺς ἀκολούθους σκοποὺς :

α) Νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας εἰδικοὺς διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν πολυαριθμῶν στοιχείων ἄτινα συγκεντρῶνται ἐπὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὄργανισμῶν.

β) Νὰ μορφώσῃ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν μεγάλων Οἰκονομικῶν Ὄργανισμῶν μὲ ἐν πλήρῃ σύστημα διδασκαλίας.

γ) Νὰ μορφώσῃ ὁμοίως ἐμπειρικοὺς στατιστικοὺς ὑπαλλήλους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, κοινωφελῶν Ἰδρυμάτων, Δημοσίων Ὄργανισμῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπαλλήλους Β' κατηγορίας τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ εὐρυτάτου τούτου πεδίου δραστηριότητος τὸ Κ. Σ. Ε. ὀργανώθη μὲ διετῆ κύκλον σπουδῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ τρέχοντος ἀκαδ. ἔτους προβλέπεται ἡ Ὄργάνωσις καὶ λειτουργία Προπαρασκευαστικοῦ Τμήματος βάσει τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν Βασιλικῆς διατάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον καθορίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἀναφορικῶς πρὸς τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὴν διαδικασίαν ἐγγραφῆς τῶν σπουδαστῶν, τὰς ἐξετάσεις κ.λ.π.

Οὕτω : τὰ εἰς τὸ **Προπαρασκευαστικὸν Τμήμα** διδασκόμενα μαθήματα εἶναι :

- α) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν.
- β) Στοιχεῖα Στατιστικῆς Μεθοδολογίας.
- γ) Τεχνικὴ τῆς Ἐπεξεργασίας τῶν στατιστικῶν δεδομένων.

Τὸ ὄρολόγιον πρόγραμμα ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων διὰ τοὺς δύο κύκλους σπουδῶν ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως :

ΠΡΩΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρῶτον ἐξάμηνον	Ὑπαι καθ' ἑβδομάδα		
	Θεωρία	Ἀσκήσεις	Σύνολον
1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματ. Ἀνάλυσιν	1	2	3
2. Στατιστικὴ Μεθοδολογία	2	2	4
3. Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	—	2
4. Θεωρία καὶ Τεχνικὴ Στατιστικῶν Ἐρευνῶν	1	1	2
5. Δημογραφικὴ Στατιστικὴ	1	—	1
Σύνολον	7	5	12

Δεύτερον ἑξάμηνον	Θεωρία	Ἀσκήσεις	Σύνολον
1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματ. Ἀνάλυσιν	1	1	2
2. Στατιστικὴ Μεθοδολογία	2	2	4
3. Θεωρία καὶ Τεχνικὴ Στατιστικῶν Ἐρευνῶν	1	1	2
4. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις	1	—	1
5. Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ	1 1/2	1 1/2	3
Σύνολον	6 1/2	5 1/2	12

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

A) Στατιστικαὶ Μέθοδοι εἰς τὴν Βιομηχανίαν

	Θεωρία	Ἀσκήσεις	Σύνολον
1. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ	1	1	2
2. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις	2	2	4
3. Ἐλεγχος Ποιότητος	1	1	2
Σύνολον	4	4	8

B) Μαθηματικὴ Στατιστικὴ καὶ Οἰκονομετρικὴ

1. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ	1	1	2
2. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις	2	2	4
3. Οἰκονομετρικὴ	1	1	2
Σύνολον	4	4	8

Γ) Ἐφαρμοσμένη Στατιστικὴ

1. Ἐφαρμοσμένη Στατιστικὴ	4	2	6
2. Ὀργάνωσις καὶ Νομοθεσία	2	—	2
Σύνολον	6	2	8

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἀποτελεῖ ἀληθῶς παρήγορον σημεῖον ἡ ὑπαρξὶς καὶ λειτουργία τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον μόνον δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας, ἐκπληρῶνει τὸν σκοπὸν τῆς στατιστικῆς μορφώσεως τῶν νέων ἐπιστημόνων τόσον ἀπὸ θεωρητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως.

Χάρις εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐπιτυχῆ λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀφ' ἑνὸς ἀνεπτύχθη ἐνδιαφέρον διὰ τὰ στατιστικὰ ζητήματα καὶ ἐσυνειδητοποιήθη εἰς πολλοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς ὡς ὄργανου ἐρεῦνης τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων, ἀφ' ἑτέρου ἐδημοσιεύθησαν πλεῖστα βιβλία καὶ μονογραφίαι ἐπὶ στατιστικῶν θεμάτων.

*Αλλά και ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου, ἔξετιμήθη τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐκθέσεως τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἄμστερνταμ, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς καὶ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ ΟΗΕ διὰ τὴν μελέτην τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι κ. G. Goudswaard.

Οἱ διδάσκοντες εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι :

1. Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Πολυτεχνείου, Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.
2. Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε., Στατιστικὴν Ἀνάλυσιν καὶ Οἰκονομετρίαν.
3. Γ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, Μαθηματικὴν Στατιστικὴν.
4. Γ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ, Δημογραφικὴν Στατιστικὴν.
5. Ε. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Καθηγητῆς Α.Σ.Β.Σ., Στατιστικὴν Μεθοδολογίαν καὶ Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν.
6. ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ, Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν (στατιστικῶς).
7. ΣΤ. ΓΕΡΟΝΥΜΑΚΗΣ, Ἐθνικοὺς Λογαριασμοὺς.
8. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Νομοθεσίαν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.
9. Α. ΠΑΠΠΑΣ, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου, Στατιστικὴν Ἐπιχειρήσεων.
10. Κ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ, Ἀγροτικὴν Στατιστικὴν.
11. Γ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Ἀγγλικά.
12. Γ. ΔΑΥΪΔ, Ἀγγλικά.

Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου :

Ἡ Δις Φανή Βακαλοπούλου

Διὰ τὴν καλυτέραν ἐπιλογὴν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν πρῶτον κύκλον σπουδῶν, τὸ Κ. Σ. Ε. ὀργανώνει προπαρασκευαστικὸν τμήμα διαρκείας ἐνὸς ἔτους. Εἰς τὸν κύκλον τοῦτον ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεως οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸν πρῶτον κύκλον στατιστικῶν σπουδῶν ἐγγράφονται ἄνευ μὲν ἐξετάσεων οἱ πτυχιούχοι τῶν Φυσικομαθηματικῶν Σχο-

λῶν τῶν Πανεπιστημίων ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, τῶν Πολυτεχνείων, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, κατόπιν δὲ ἐξετάσεων, ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τῆς διδαχθείσης εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν τμήμα, οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ὡς καὶ οἱ κάτοχοι ἀπολυτηρίου σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸν δεῦτερον κύκλον στατιστικῶν σπουδῶν ἐγγράφονται, ἄνευ μὲν ἐξετάσεων οἱ ἀποφοιτήσαντες ἐκ τοῦ πρώτου κύκλου στατιστικῶν σπουδῶν, κατόπιν δὲ ἐξετάσεων εἰς τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου κύκλου σπουδῶν καὶ ἐπὶ ὕλης καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε., οἱ ἔχοντες πτυχίον τῶν Φυσικομαθηματικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, τῶν Πολυτεχνείων, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Εἰς τοὺς περατοῦντας τὸν πρῶτον κύκλον σπουδῶν χορηγεῖται μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὰ μαθήματα τοῦ κύκλου τούτου «πτυχίον Στατιστικῶν Σπουδῶν». Εἰς τοὺς περατοῦντας τὸν δεῦτερον κύκλον σπουδῶν χορηγεῖται μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὰ μαθήματα ἐκάστου κλάδου ειδικεύσεως «Δίπλωμα Ἀνωτέρων Στατιστικῶν Σπουδῶν», μὲ μνείαν τοῦ κλάδου ειδικεύσεως. Οἱ ὑφιστάμενοι ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδου ειδικεύσεως ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκτήσουν τὰ σχετικὰ διπλώματα. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλέον ἐπιτυχῆς γραπτῆ ἀνάπτυξις θέματος ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου καθηγητοῦ, ἐμπίπτοντος εἰς τὸν τομέα τῶν μαθημάτων τῆς ειδικεύσεώς του.

Τὸ Κ.Σ.Ε. διοικεῖται, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, παρὰ Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὡς Προέδρου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ἐταιρείας, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κ.Σ.Ε. καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ὅταν ἀνοίγει ἓνα σχολεῖο, κλείνει μιὰ φυλακὴ.

Victor Hugo

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐθεώρησε χρέος τῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωρίας νὰ συστήσῃ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἔχουν πολὺπλοκον σύνθεσιν. Εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν δὲν συμβάλλει μόνον ἡ πλήρης γνῶσις τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἐκείνης δηλαδὴ ἣτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οἰκονομικὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ ψυχροτεχνικὴ, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποψις αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται πλήρης ἀνατομία τῶν διαφορῶν ἐπιδράσεων διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λήψις τοῦ προσήκοντος μέτρου καὶ ν' ἀποφεύγεται ἡ τόσον ἐπικίνδυνος μεταφορὰ εἰς τὴν χώραν μας ξένων προτύπων θεσπισθέντων ὑπὸ διαφορετικὰς πολλάκις ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας συνθήκας, ἢ αἱ προχειρολόγοι λύσεις. Ἡ διαπίστωσις τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς πραγματικότητος καὶ ἡ κατὰ βάθος ἔρευνα αὐτῆς πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐκκινήσεως. Αἱ διάφοροι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι δὲν ἀψησολήθησαν συστηματικῶς μὲ τὴν κοινωνικὴν ἔρευναν, ἐδημοσίευσαν μελέτας τινὰς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἐλλεῖπει ἐπαρκῶν στοιχείων περιορίσθησαν εἰς γενικὰς τινὰς διαπιστώσεις. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι γενικώτεροι ταξικοὶ ὀργανισμοί, ἐλλεῖπει στοιχείων, δὲν ἀπέδωκαν μέχρι σήμερον ἄξιον λόγου ἔργον ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἶναι ἡ συμπτωματικότης, ἡ ἔλλειψις συστήματος, ἐν πολλοῖς ἡ ἀντιφατικότης τῶν λαμβανομένων παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν μέτρων καὶ ἡ χαώδης κατάστασις τῆς κοινωνικῆς μας πολιτικῆς, ἣτις καθίσταται ἔτι δυσχερεστέρα μὲ τὰ νέα προβλήματα, ἅτινα δημιουργοῦνται. Ἡ Εὐρωπ. Οἶκον. Κοινοτῆς ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ εἰρηρικὴ χρησιμοποίησις τῆς ἀτομ. ἐνεργείας καὶ ὁ αὐτοματισμὸς θὰ ἐπιφέρουν ἀνατροπὴν εἰς τὰς παραδεγμένας μεθόδους ἀντιμετώπισεως τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ θὰ καταστήσουν ἀναγκαίαν τὴν θέσπισιν νέων κοινωνικοπολιτικῶν μέτρων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, ἐξ ἴσου σοβαρὰ πλευρὰ, ἡ τῆς μορφώσεως κοινωνικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι. Σήμερον ἐδημιουργήθη εἰς τὴν χώραν μας εἰς πολυπληθῆς κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, οἱ ὅποιοι ἀπασχολοῦνται τόσον εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς διαρκῶς πληθυνομένας ὑπηρεσίας ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆ κανεὶς τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀσφαλιστικoὺς ὀργανισμούς, τὰ

γραφεία εϋρέσεως ἐργασίας, κέντρα κοινωνικῆς προνοίας κλπ. ἢ τὸ πλῆθος τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων πάσης φύσεως ἀνάμειν εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποθέσεις, συνδικαλιστῶν κλπ. Πάντες οὗτοι οὐδεμίαν σχεδὸν διαθέτουν προπαίδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ὅπερ ἀσκοῦν. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ χρησιμοποιοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὰς καιρίας θέσεις τοῦ κοινωνικοῦ μηχανισμοῦ δὲν ἔχουν ὀλοκληρωμένην κοινωνικὴν κατάρτισιν, ἀφ' οὗ, ὅπως εἶναι γνωστόν, βασικά μαθήματα κοινωνικῆς μορφώσεως δὲν διδάσκονται εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολάς, ἀλλὰ καὶ ὅπου τυχὸν διδάσκονται τινὰ ἐξ αὐτῶν, περιορίζονται εἰς γενικότητας, αἵτινες δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ καταρτίσουν ἕνα κατὰ τὰ ἄλλα καλὸν ἐπιστήμονα καὶ ὀλοκληρωμένον κοινωνικὸν λειτουργόν, προωρισμένον πολλάκις νὰ εἶναι καὶ ἠγετικὸν στέλεχος. Ἡ κατάστασις αὕτη, ὡς εἶναι φυσικόν, ὑποβιβάζει σημαντικὰ τὴν στάθμην τῆς ἀποδόσεως τῶν κοινωνικῶν μας ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Κ. Κ. Σ.

Τὸ Κέντρον ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον ἐσωσχολικὸν Ἰδρυμα τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ λειτουργεῖ βάσει Κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπ' αὐτοῦ κατόπιν γνώμης τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κέντρον.

Σκοπὸς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν συναφῶν μαθημάτων πρὸς καταρτισμὸν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ στελεχῶν τῶν ἀρμοδίων Δημοσιῶν Ὑπηρεσιῶν, Ὀργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ ἰδιωτικῶν μονάδων.

Τὸ Κ.Κ.Σ. διοικεῖται παρὰ Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸν Διευθυντὴν αὐτῆς, ὡς Ἀντιπρόεδρον, τὸν Καθηγητὴν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου, ὡς Διευθυντὴν Σπουδῶν τοῦ Κέντρον, τοὺς παρὰ τῷ Δ. Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας, τὸν Προϊστάμενον τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀπὸ ἕνα, ἀντιστοίχως, ἀντιπρόσωπον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κ.Κ.Σ. ὀρίζεται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Σπου-

δῶν τοῦ Κ.Κ.Σ., ὡς ἀντιπροέδρου, τριῶν Καθηγητῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κ.Κ.Σ. Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι εἰς ὑπάλληλος τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἔρευνα τῶν προβλημάτων γίνεται βάσει σχεδίου ὀριζομένου παρὰ τοῦ Κέντρου ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ «Γραφεῖον Ἐρευνῶν» τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ πρόεδρος τοῦ ὁποίου ἐποπτεύει καὶ παρακολουθεῖ τὴν ὅλην ἐργασίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἐρευνῶν.

Ἡ διαχείρισις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ δὲ Κέντρον λειτουργεῖ βάσει εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν διδάσκονται τὰ κάτωθι μαθήματα κατανεμόμενα εἰς δύο ἔτη σπουδῶν. Ἡ διδασκαλία τῆς ὕλης ἐνὸς μαθήματος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς πλείονας εἰδικοὺς Καθηγητάς. Αἱ ἔναντι ἐκάστου μαθήματος σημειούμεναι ὥραι νοοῦνται καθ' ἑβδομάδα.

	Α'	Β'
1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	2	—
2. Κοινωνιολογία	2	1
3. Ἱστορία Πολιτισμοῦ	1	—
4. Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	1
5. Κοινωνικά καὶ Οἰκονομικά προβλήματα	1	2
6. Ἱστορία Οἰκονομικοῦ βίου καὶ θεωριῶν	—	1
7. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	—	2
8. Κοινωνικὴ Πρόνοια	2	—
9. Κοινωνικὴ Ἀσφάλις	—	1
10. Ἱστορία Ἐργασίας καὶ Συνδικαλισμοῦ	1	1
11. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας	1	1½
12. Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις (Ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐργασίᾳ)	—	1
13. Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας καὶ πρόληψις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων	—	1½
14. Ὄργάνωσις, Διοίκησις καὶ Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων	1	1
15. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον	1	—
16. Ὄργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους	1	—
17. Οἰκονομικὸν Δίκαιον	—	1
18. Κοινωνικὴ Νομοθεσία	—	2
19. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά καὶ Στατιστικὴ	1	—
Σύνολον ὥρῶν		
	16	17

Τὸ Διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους, περιλαμβάνον περίπου 25 μαθήματα δι' ἐκάστην ὡς ἄνω ὥραν διδασκαλίας.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐκάστην Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Γωνία Ἐμμ. Μπενάκη) Παράρτημα τῆς Σχολῆς ἀπὸ μὲν τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου κατὰ τὰς 17—20.30' ὥρας, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους κατὰ τὰς 17,30'—21.00 ὥρας.

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

1. Χρίστος ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
 ὁδὸς Πιπίνου 10, τηλ. 814.713
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (B) - Κοινωνικὴ Νομοθεσίᾳ (B)
2. Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς
 Α.Σ.Β.Σ. ὁδὸς Ραβινὲ 6, τηλ. 72.876
Πολιτικὴ Οἰκονομία (Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος) (B)
3. Φαίδων ΒΕΓΛΕΡΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
 ὁδὸς Βησσαρίωνος 1, τηλ. 26.819
Ὀργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους (A)
4. Χάρης ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, Προϊστάμενος Βιομηχανίας ΕΛΚΕΠΑ
 ὁδὸς Πατησίων 184, τηλ. 872.001
Ἀνθρώπινοι Σχέσεις
5. Σοφία ΓΕΔΕΩΝ, Καθηγήτρια τῆς Α.Σ.Β.Σ., Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου
 Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ὁδὸς Βλασβιανοῦ 14, τηλ. 873.389
Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας
6. Μιχαὴλ ΓΟΥΤΟΣ, τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας
 ὁδὸς Σκουφᾶ 8, τηλ. 611.478
Κοινωνικὴ Πρόνοια (A) - Ἱστορία τῆς Ἐργασίας (A)
7. Βασίλειος ΔΑΜΑΛΑΣ, τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
 ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 220α, τηλ. 876.269
Πολιτικὴ Οἰκονομία (A)
8. Χρυσὸς ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς
 ὁδὸς Μουρούζη 7, τηλ. 24.344
Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ (A)
9. Ἀθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Διευθυντὴς Οἰκονομ. Ταχυδρόμου
 ὁδὸς Ἀχαρνῶν 235, τηλ. 876.311
Σύγχρονα Κοινωνικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Προβλήματα (A)
10. Βασίλειος ΚΑΡΥΔΗΣ, Ὀργανωτὴς
 Λεωφ. Ἀμαλίας 44, τηλ. 610.389
Διοικήσις Κοινωνικῶν Μονάδων (B)
11. Δημοσθένης ΚΟΥΣΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐργασίας
 ὁδὸς Μαλακᾶση 10, Ψυχικόν, τηλ. 54.005
Ἱστορία Ἐργασίας (Ἱστορία Κοινωνικοῦ προβλήματος) (B)
12. Γεώργιος ΛΑΣΚΑΡΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Συνδικαλιστικῶν
 Στελεχῶν ὁδὸς Κεφαλληνίας 107, τηλ. 872.860
Ἱστορία τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδικαλισμοῦ (B)
13. Εὐστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Διευθυντὴς τῆς
 Ἐθν. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ὁδὸς Σκύρου, τηλ. 815.383
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ καὶ Στατιστικὴ (A)
14. Ἀλέξανδρος ΜΠΑΡΔΑΣ, Δικηγόρος
 ὁδὸς Στεφ. Στρέϊτ (Φιλοθέη) 39, τηλ. 682.544
Ἱστορία τοῦ Ἐργοδοτικοῦ Συνδικαλισμοῦ (B)

15. Νικόλαος ΜΠΟΧΛΟΓΥΡΟΣ, ειδικός ψυχολόγος
ὁδὸς Ἀρτεμισίου 27, τηλ. 52.050
Ψυχολογία Ἐργασίας—Ἐπαγγελματ. προσανατολισμὸς (B)
16. Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
ὁδὸς Δημοχάρους 13, τηλ. 74.552
Κοινωνικὰ Προβλήματα (Συνεταιριστικὰ Θέματα) (B)
17. Ἀριστομένης ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ, Ἀρχιτέκτων
ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 35,
Κοινωνικὰ προβλήματα (Οἰκισμοῦ) (B)
18. Τηλέμαχος ΣΑΒΑΝΗΣ, τ. Διευθυντὴς ΙΚΑ
ὁδὸς Ἰολάου καὶ Δημοφώντος
Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων (B)
19. Κωνσταντῖνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Πατρ. Ἰωακείμ 57, τηλ. 72.379
Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον (A)
20. Βασίλειος ΤΑΤΑΚΗΣ, Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος
ὁδὸς Νεμέσεως 23, τηλ. 874.672
Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (A)
21. Γεώργιος ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Χατζηχρίστου 9, τηλ. 91.578
Σύγχρονα Οἰκονομικὰ προβλήματα (B)
22. Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Λομβάρδου 70, τηλ. 30.634
Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ὁργανώσεως (B)
23. Δημήτριος ΨΑΡΟΣ, Σύμβουλος Ἐπικρατείας
ὁδὸς Ἀγ. Λαύρας 27, Πατήσια, τηλ. 881.915
Οἰκονομικὸν Δίκαιον (B)

Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου :

Ἡ Δις Ἀφροδίτη Καπετανάκη.

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Τακτικοὶ σπουδασταὶ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν ἐγγράφονται 1) ἄνευ μὲν ἐξετάσεων α) οἱ σπουδασταί, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, β) οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν Ὑπηρεσίαν συναφῆ πρὸς τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν καὶ Πρόνοιαν καὶ γ) συνδικαλιστικά, ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά στελέχη, 2) κατόπιν δὲ ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν καὶ τὴν Ἱστορίαν οἱ ἔχοντες ἀπλῶς ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαλλάσσονται τῆς ὡς ἄνω ἐξετάσεως οἱ ἐγ-

γραφόμενοι εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν σπουδῶν κατὰ τὰ ἐκ-
παιδευτικὰ ἔτη 1957 — 58 καὶ 1958 — 59.

Πρὸς ἔγγραφὴν ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως συνοδευομένης :

1. ἀπὸ πιστοποιητικὸν περὶ ἔγγραφῆς εἰς Μητροῶν Δήμου ἢ Κοινότητος.
2. ἀπὸ τὸν οἰκείον τίτλον σπουδῶν,
3. ἀπὸ τὸ δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως
4. ἀπὸ 3 φωτογραφίας μεγέθους ταυτότητος καὶ
5. ἀπὸ ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων οἰκο-
νομικῶν ὑποχρεώσεων.
6. ἀπὸ δελτίον παιδαγωγικῆς φύσεως πληροφοριῶν.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὸ ἔτος 1958 — 59 :

α)	ἄ μ α τ ῆ ἔ γ γ ρ α φ ῆ τ ω ν	
	διὰ δικαίωμα ἔγγραφῆς	δραχ. 200
	δι' ἔντυπα	» 300
	διὰ Α' δόσιν διδάκτρων	» 200
β)	μ έ χ ρ ι τ έ λ ο υ ς Δ ε κ ε μ β ρ ί ο υ	
	διὰ Β' δόσιν διδάκτρων	» 400
γ)	μ έ χ ρ ι τ έ λ ο υ ς Ἀ π ρ ι λ ί ο υ	
	διὰ Γ' δόσιν διδάκτρων	» 400
	ἦτοι τὸ ὅλον	» 1.500

Ἡ μὴ ἔμπροσθεν καταβολὴ τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὐξήσιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταὶ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων καὶ τῆς Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας γινομένων μαθημάτων.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται ἄνευ ἐτέρας τῶν ἐπιβαρύνσεως νὰ παρακολουθῶσιν ὡς ἀκροαταὶ τὰ μαθήματα, τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις, τὰ ἐπιτόπια μαθήματα, ἐκδρομὰς καὶ ἐκπαιδευτικούς περιπάτους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς ὀργανούμενα μαθήματα καὶ ἀσκήσεις τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης, ὡς καὶ τῆς Στενογραφίας

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αί εξετάσεις διενεργούονται εἰς δύο περιόδους, ἤτοι κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον. Δύναται νὰ μετασχη τῶν εξετάσεων ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἡμισυ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ Κ.Κ.Σ. οἰκονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα: 1. Πολιτικὴ Οἰκονομία 2. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν 3. Γενικὴ Κοινωνιολογία 4. Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλ-δος. Κοινωνικὴ Πρόνοια 5. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἑλλήν. Κράτους 6. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἔργασίας, ὡς καὶ εἰς δύο εἰσέτι μαθήματα κατὰ τὴν ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ ἐκ τῶν διδασκομένων κατὰ τὸ Α' ἔτος σπουδῶν.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Β' ἔτους ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα: 1. Κοινωνιολογία 2. Κοινωνικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ. 3. Κοινωνικὴ Ἀσφάλις 4. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἔργασίας 5. Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα 6. Διοικήσεις κοινωνικῶν ὀργανισμῶν, καὶ εἰς δύο εἰσέτι μαθήματα κατὰ τὴν ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ ἐκ τῶν διδασκομένων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς τέσσαρα τὸ πολὺ μαθήματα ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ Β' δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου καὶ εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας του εἰς ἓν μόνον μάθημα δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ κατὰ τὰς εξετάσεις τοῦ Ἰουνίου, ὁπότε εἰς περίπτωσιν καὶ νέας ἀποτυχίας του ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιῶχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδύσεως ἀπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους 1958 — 59 δικαιούονται νὰ συντάμωσι τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς των εἰς ἓν μόνον ἔτος, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ τε Α' καὶ Β' ἔτους, ὡς καὶ εἰς τὰ τέσσαρα τῆς ἐκλογῆς των.

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολουθήσεως Κοινωνικῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιῶχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδύσεως δύνανται νὰ τύχωσι «Διπλώματος Κοινωνικῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὄρον συντάξεως μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ λαμβανομένης ἐκ τῆς ἐν τῷ Κέντρῳ διδασκομένης ὕλης καὶ ἐπὶ θέματος ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1957—58 ὀρίζονται εἰς δραχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστὴν καὶ εἰς δραχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην. Τὰ τέλη τοῦ μὲν «Πιστοποιητικοῦ» ὀρίζονται εἰς δραχ. 100, τοῦ δὲ «Διπλώματος» εἰς δραχ. 200.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

Ἡ σημασία τοῦ Τουρισμοῦ, τῆς βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων ὡς ἀπεκλήθη, καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς πλουτοπαραγωγικοῦ παράγοντος ἐγένετο ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν ἀντιληπτή, ὥστε ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ καταβάλλεται ἀξιόλογος καὶ σοβαρὰ προσπάθεια, τόσον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἔντονον ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Τὰ τουριστικὰ δεδομένα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, τῶν φυσικῶν τῆς καλλονῶν, τοῦ εὐκραοῦς τοῦ κλίματός της, τοῦ πλοῦτου κειμηλίων ἐκ τῆς μακροαίωνος ἱστορίας της καὶ ὡς κοιτίδος τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ κλπ., τοποθετοῦν αὐτὴν ἀπὸ ἀπόψεως τῶν προϋποθέσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ εἰς εὐνοϊκωτάτην θέσιν ἐν σχέσει πρὸς ἄλλας χώρας τουριστικῶς προηγμένας.

Ἡ ἐπὶ ὕγιων βάσεων ἐκμετάλλευσις τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν χώραν μας λαμπρὸν τουριστικὸν μέλλον, θὰ καταστῆ δὲ ὁ τουρισμὸς σταθερὸς καὶ συνεχῶς αὐξανόμενος πάγιος πόρος τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς οικονομίας. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον αὐξήσις τῶν ποσῶν τοῦ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ τουρισμοῦ εισρέοντος συναλλάγματος ἀσφαλῶς θὰ ἔχη πείσει καὶ τοὺς πλέον σκεπτικιστὰς καὶ ἀμφιβάλλοντας ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ αὐτοῦ πόρου καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἀξιοποιήσεως αὐτοῦ.

Ὁ τουρισμὸς, ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν, παρουσιάζει πολυσχιδῆ προβλήματα, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων δὲν ἀρκοῦν πάντοτε αἱ πρακτικαὶ μόνον γνώσεις. Ἡ ἀντιμετώπισις, ἀφ' ἑτέρου, τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἐνδελεχὴ καὶ συστηματικὴν ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἔρευναν, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας νὰ ἀποτελοῦν τὸ σταθερὸν ἐπιστημονικὸν ἔρεισμα διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς τουριστικοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῶν κατ' ἰδίαν ἐνδεικνυομένων λύσεων. Ἐπιστημονικὴ, λοιπόν, μελέτη τῶν κατ' ἰδίαν θεμάτων τοῦ τουρισμοῦ καὶ κατάρτισις τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὰ προβλήματα αὐτά, διὰ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποκτήσεως εἰδικῶν γνώσεων, θὰ συντελέσουν ὥστε τὰ ἐκάστοτε πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ τουρισμοῦ λαμβανόμενα μέτρα νὰ μὴ εἶναι προϊόντα προχείρου σκέψεως, σποραδικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἐμφορούμενα μετὰ σημαντικὴν δόσιν ἐμπειρισμοῦ, ὡς δυστυχῶς συμβαίνει μετὰ πολλὰ ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἔχουν ληφθῆ μέχρι σήμερον.

Ἐπεκτείνουσα τὴν κοινωφελῆ τῆς προσπάθειαν ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἦτο φυσικόν, μεταξύ τῶν ἀντικειμένων πρὸς ἃ κατευθύνεται ἡ πρωτοπορητικὴ ὡς συνήθως δρᾷσις αὐτῆς νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἰδιάζουσαν μορφήν τῆς βιομηχανίας τῶν ξένων, τὸν τουρισμόν. Προῆλθε λοιπὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Λ. Συμβουλίου εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν (Κ.Τ.Μ.) συγκρατάλογουσα οὕτω καὶ τὸν τουρισμὸν μεταξύ τῶν ἀντικειμένων τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐρευνητικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς προγράμματος.

Ἡ διοίκησις τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ 40-50 μελῶν, ἐκπροσωποῦντων τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, τὸν Ἑλληνικὸν Ὄργανισμὸν Τουρισμοῦ καὶ τὰς κοινωφελεῖς καὶ ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις καὶ ἐπιχειρήσεις τὰς σχετιζομένας μὲ τὸν Τουρισμὸν, ὡς καὶ τοὺς ἀσχολουμένους ἐπιστημονικῶς μὲ τὰ τουριστικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

Ὡς σκοπὸς τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ὀρίζεται ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐπὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων ληπτέων μέτρων, ἡ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσέως καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων τουριστικοῦ περιεχομένου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ σύνταξις σχετικῶν μελετῶν, ἡ διαμόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν καί, τέλος, ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ συνειδήσεως.

Ἐκπαίδευσις εἶναι μαθητεία εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, στηριζομένην εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν καὶ τὸν αὐτοέλεγχον, μαθητεία εἰς τὴν κρίσιν, εἰς τὴν εὐθύνην, εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν μέσων νὰ συνεργασθῇ ὁ νέος εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν, εἰς τὴν ἀλληλεγγύην, μέχρις ὅτου ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν μικροτήτων τῆς ζωῆς καὶ δοθῇ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν ἐνὸς ἐθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδανικοῦ.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Τ.Ε.)

Ἴδρυνθὲν παρὰ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Σχολῆς τὸ Κ.Τ.Ε. σκοπὸν ἔχει τὴν μόρφωσιν στελεχῶν τῶν τουριστικῶν ὀργανισμῶν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς χώρας καὶ τὴν εἰδίκευσιν ἐπιστημόνων περὶ τὰ τουριστικὰ προβλήματα.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ :

1. Ἐνα τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ, ὡς Πρόεδρον.

2. Τὸν ἐκάστοτε Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὡς Ἀντιπρόεδρον.

3. Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

4. Τὸν Τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς», ὡς Εἰσηγητὴν.

5. Ἐνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς» τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἶναι αὐτοδικαίως Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐνὸς τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως δέχεται ὡς τακτικοὺς σπουδαστὰς τοὺς τελειοφοίτους ἢ πτυχιούχους Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (Φιλοσοφικῆς, Θεολογικῆς, Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας).

Ἐπίσης, μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν ὡς τακτικοὶ σπουδασταὶ ὑπάλληλοι τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὀργανώσεων καὶ ὀργανισμῶν, μὲ τριετὴ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ἀπολυτηρίου Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιτύχουν εἰς εἰσιτήριον ἔξετασιν.

Ὅμοιως δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς τακτικοὶ σπουδασταὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ τῆς Σχολῆς Ξεναγῶν.

Τὰ μαθήματα τοῦ Κ.Τ.Ε. δύνανται νὰ παρακολουθήσουν ὡς ἀκροαταὶ, ὑπέχοντες τὰς αὐτὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, ὑπάλληλοι Τουριστικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

	Ώραι
Ίστορία τῆς Τέχνης	15
Ίστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ	35
Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία	15
Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος	10
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	25
Τουριστικὴ Πολιτικὴ	5
Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	25
Τουριστικὴ Γεωγραφία	20
Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἱαματικαὶ Πηγαὶ	10
Ἀρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι	30
Τουριστικὴ Διαφήμισις	10
Τουριστικὴ Δεοντολογία	5
Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους	15
Ὁργάνωσις, Διοικήσις καὶ Λογιστικὴ Τουριστικῶν Μονάδων	20
Ἑλληνικὴ Λαογραφία	10
Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη	10
Αἱ Συγκοινωνίαι τῆς Ἑλλάδος	15
Συναλλαγματικὴ καὶ Τελωνειακὴ Νομοθεσία	10
Πολεοδομικὰ Προβλήματα	10
Υγιεινὴ Τουριστικῶν Χῶρων	5
Τὸ ὅλον ὥραι	300

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30ὴν Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τὸ κτίριον τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας 52, ὅπου καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Κ.Τ.Ε., ἀπὸ τῆς 5 μ.μ. μέχρι τῆς 8.30' μ.μ., ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι λήξεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 5.30' μ.μ. μέχρι τῆς 9 μ.μ.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κ.Τ.Ε. ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, ἐκδρομῶν καὶ μαθημάτων εἰς τουριστικοὺς τόπους καὶ ὀργανισμοὺς.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κ.Τ.Ε. δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὰ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἢ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως σχετικὰ μαθήματα (Πολιτικὴ Οἰκονομία, Δημοσία Οἰκονομία, Γεωγραφικὴ Οἰκονομία, Ὁργάνωσις, Λογιστικὴ, Στατιστικὴ κλπ.) ἄνευ ἐτέρας τῶν ἐπιβαρύνσεως.

Ὡσαύτως δωρεὰν δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὰ μαθήματα τῶν Ξένων Γλωσσῶν (Γαλλικὰ, Ἀγγλικὰ, Γερμανικὰ, Ἰταλικὰ), ὡς καὶ τῆς Στενογραφίας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, τὸ Κ.Τ.Ε. ὀργανώνει σειρὰν διαλέξεων καὶ δημοσίων συζητήσεων περὶ τὰ τουριστικὰ προβλήματα τῆς Χώρας.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Πολυτεχνείου
ὁδὸς Ραβινὲ 6, τηλ. 72 879

Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία

*Αναστάσιος ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ, Γεν. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
ὁδὸς Ἀναπήρων Πολέμου 5, τηλ. 70 829

Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους

Νικόλαος ΓΑΡΓΑΛΙΔΗΣ, Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγ-
γελμάτων ὁδὸς Ἀρύββου 6, τηλ. 71 625

Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία

Κωνσταντῖνος ΔΗΜΑΡΑΣ, Γεν. Διευθυντῆς τοῦ ΙΚΥ

Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (μετὰ τὴν Ἀλωσιν)

Διονύσιος ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 6, τηλ. 612 819

Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Βυζάντιον)

Α. ΙΑΤΡΙΔΗΣ, Διευθυντῆς Ε.Ο.Τ.

ὁδὸς Λήμνου 1α, τηλ. 875 989

Ἱαματικαὶ Πηγαὶ

*Αριστομένης ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ, Καθηγητῆς τῆς Παντείου καὶ Α.Σ.Β.Σ.

ὁδὸς Πεντέλης - Μαβίλη 1 Ψυχικόν, τηλ. 673 786

Τουριστικὴ Γεωγραφία

Γεώργιος ΚΑΝΑΣ, Διευθυντῆς Γενικοῦ Λογιστηρίου

ὁδὸς Στρατηγοῦ Κοντούλη 1 Γαργαρέττα, τηλ. 35 930

Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος

Χρήστος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Διευθυντῆς
τῶν Σ.Ε.Κ. ὁδὸς Λέρου 9, τηλ. 876 633

Αἱ Συγκοινωνίαι τῆς Ἑλλάδος

Δημήτριος ΚΑΤΣΩΝΗΣ, Διευθυντῆς Λογιστηρίου Ὁργανισμοῦ Τουρι-
στικῆς Πίστεως ὁδὸς Σάμου 30, τηλ. 811 541

Ὁργάνωσις, Διοίκησις καὶ Λογιστικὴ τῶν Τουριστικῶν Μονάδων

Γεώργιος ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ, Διευθυντῆς Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας
ὁδὸς Ἀχαρνῶν 51, τηλ. 811 740

Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Νεοελληνικὴ περίοδος)

*Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Ἀντιπρόεδρος
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὁδὸς Ὑψηλάντου 5, τηλ. 70 107

Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία

Γιάννης ΜΗΛΙΑΔΗΣ, Διευθυντῆς Ἀκροπόλεως
ὁδὸς Ἀχαιοῦ 10, τηλ. 73 658

Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Ἀρχαία Ἑλλάς)

*Ἰωάννης ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Ἀττικῆς—Σύμ-
βουλος Ε.Ο.Τ. ὁδὸς Ξενίας 2, τηλ. 662 901

Αρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι

Γεώργιος ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Φυλῆς 134, τηλ. 871 709

Ἵγιεινὴ Τουριστικῶν Χώρων
Παναγιώτης ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ, Διευθυντῆς Ε.Ο.Τ.
ὁδὸς Ἐπτανήσου 25, τηλ. 610 801

Τουριστικὴ Δεοντολογία
Μᾶνος ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Δημοσιογράφος
Λεωφόρος Συγγροῦ 4, τηλ. 90 079

Τουριστικὴ Διαφήμισις
Ἄριστομένης ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ, Ἀρχιτέκτων
ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 35

Πολεοδομικὰ Προβλήματα
Κωνσταντῖνος ΡΩΜΑΙΟΣ, Συντάκτης Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ
ὁδὸς Ἰκονίου 88, τηλ. 968 820

Ἑλληνικὴ Λαογραφία
Κωνσταντῖνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Δικηγόρος
ὁδὸς Π. Ἰωακείμ 57, τηλ. 72 379

Συναλλαγματικὴ Νομοθεσία
Ἰωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Γεν. Διευθυντῆς Τελωνείων
ὁδὸς Α. Γέροντα 11

Τελωνειακὴ Τουριστικὴ Νομοθεσία
Νικόλαος ΦΩΚΑΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ.
ὁδὸς Βασ. Σοφίας 27, τηλ. 610 905

Τουριστικὴ Πολιτικὴ
Μανόλης ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ, Διευθυντῆς τοῦ Μουσείου Μπενάκη
ὁδὸς Κουμπάρη 1, τηλ. 612 694

Ἀρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι
Ἀγγελικὴ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ,
ὁδὸς Ὑπερείδου 18α, τηλ. 26 382

Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη
Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Λομβάρδου 70, τηλ. 30 634

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ὁργανώσεις

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συνεργασθῶσι μὲ τὸ ΚΤΕ
διάφοροι τουριστικοὶ παράγοντες καὶ εἰδικοὶ ἐπιστῆμονες, Ἕλληνες
καὶ ξένοι.

Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου :

Ἡ Δις Λέλα Τάσου.

Ο Ι Σ Π Ο Υ Δ Α Σ Τ Α Ι

- Πρὸς ἐγγραφὴν ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως συνοδευομένης :
1. Ἀπὸ πιστοποιητικὸν περὶ ἐγγραφῆς εἰς Μητροῶν Δήμου.
  2. Ἀπὸ τὸν οἰκείον τίτλον σπουδῶν.
  3. Ἀπὸ τὸ δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως.
  4. Ἀπὸ 3 φωτογραφίας μεγέθους ταυτότητος καὶ
  5. Ἀπὸ ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων οἰ-
κονομικῶν ὑποχρεώσεων.
  6. Ἀπὸ Δελτίον Παιδαγωγικῶν Πληροφοριῶν.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι :

α) ἅμα τῆ ἐγγραφῆ των	
διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς	δραχ. 200
δι' ἔντυπα	» 300
διὰ Α' δόσιν διδάκτρων	» 200
β) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου	
διὰ Β' δόσιν διδάκτρων	» 400
γ) μέχρι τέλους Μαρτίου	
διὰ Γ' δόσιν διδάκτρων	» 400
ἦτοι τὸ ὅλον	» 1500

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὔξησιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταί, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομ. Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων καὶ τῆς Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον. Δύναται νὰ μετᾶσῃ ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἕμισυ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ Κ.Τ.Ε. οικονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14 καὶ 17 μαθήματα ὑποχρεωτικῶς, καὶ κατ' ἐκλογὴν τῶν εἰς δύο τῶν λοιπῶν μαθημάτων, ὡς καὶ ἀπαραίτητως εἰς μίαν ξένην γλῶσσαν. Ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξετασθῆ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ προγράμματος.

Αἱ ἐξετάσεις εἶναι γραπταὶ ἢ προφορικαὶ ἢ συγχρόνως γραπταὶ καὶ προφορικαί, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Τ.Ε.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι ἔτυχον βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε (5) εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσου ὅρου εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα τουλάχιστον ἕξ (6).

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολούθησεως Τουριστικῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιούχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ τύχωσι «Διπλώματος Τουριστικῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὅρον συντάξεως μελέτης τουριστικοῦ περιεχομένου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958 - 59 ὀρίζονται εἰς δραχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστὴν καὶ εἰς δραχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην. Τὰ τέλη τοῦ μὲν πιστοποιητικοῦ ὀρίζονται εἰς δραχ. 100, τοῦ δὲ διπλώματος εἰς δραχ. 200.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (BUSINESS AND PUBLIC ADMINISTRATION)

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου ἰδρύματος οἰκονομικοῦ - διοικητικῆς μορφώσεως ὡς κύριος σκοπὸς αὐτῆς ἐτάχθη ἡ δημιουργία διοικητικῶν στελεχῶν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μονάδων καὶ τοῦ Κράτους, ἐμπνεομένων ἀπὸ τὰς ἀρχάς τῆς ἐπιστημονικῆς οργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐνεκα τούτου ἡ Σχολὴ ἀπέδωκε πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὄργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα μετὰ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς περιέλαβεν εἰς ἴδιον κύκλον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα ἀνθρωπίνου παράγοντος».

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ μαθήματα ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν βασικὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τῶν διακοιτικῶν τῆς γνωρισμάτων ἀπὸ τῶν ὁμοίων Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν θεμάτων τούτων ἐγέννησε πολλάκις ἀντιδράσεις ἢ συνήνητσε τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος καὶ κατανοήσεως. Σήμερον πάντες ἀντιλαμβάνονται ὅτι διερχόμεθα τὴν ἐποχὴν τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν τόπον μας, ἂν μάλιστα πραγματοποιηθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης, ἐὰν δὲν κυριαρχηθῇ εἰς πᾶσαν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν τοῦ ἐκδηλώσιν ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὀργανώσεως καὶ ὀρθολογικῆς διοικήσεως.

Ἡ Σχολή, κατανοήσασα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της τὴν σημασίαν τοῦ θέματος, διὰ διαλέξεων ἐλλήνων καὶ ξένων ἐδικῶν ἐπιστημόνων, ἀνακοινώσεων, δημοσίων συζητήσεων, σεμιναρίων καὶ διὰ σειρᾶς δημοσιευμάτων εἰς τὰ περιοδικὰ τῆς Σχολῆς «ΣΠΟΥΔΑΙ» καὶ «ΝΕΑ τῆς ΑΣΒΣ» εἴτε εἰς αὐτοτελεῖς ἐκδόσεις ἐπεδίωξε τὴν καλλιέργειαν τοῦ νέου τούτου κλάδου γνώσεως. Πρωτόπορος εἰς τὴν ἀποστολικήν, τῇ ἀληθείᾳ, προσπάθειάν της, γνωρίζει πόσον ἐπίπονον ὑπῆρξε τὸ ἔργον της, τὸ ὁποῖον παρὰ πάντων σήμερον ἀναγνωρίζεται.

Αἱ σύγχρονοι ραγδαῖαι ἐξελίξεις τῆς τεχνικῆς προόδου, συνουδεύμεναι ἀπὸ μίαν διαγραφομένην πνευματικὴν ἐπανάστασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν τεχνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, ἐπιβάλλουν ριζικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Ἀναγνωρίζεται σήμερον καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἀκόμη ὅτι εἰς τὸ μέλλον τὸ ὄριον ἀναπτύξεως τῆς εὐημερίας μιᾶς χώρας δὲν συνδέεται οὔτε μὲ τὴν σπάνιν τῶν πρώτων ὑλῶν, οὔτε μὲ τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν ἢ τὸν κορεσμόν τῶν ἀγορῶν κατανα-

λώσεως, ἀλλὰ θὰ ἐξαρτηθῆ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ἱκανότητας διοικήσεως.

Ἡ «διοικήσεις», ἡ ὁποία ἕως χθὲς ἐθεωρεῖτο λειτουργημα, καθίσταται ὁσημέραι ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον μανθάνεται ὡς μία ἐπιστήμη. Τὸ 1958 δὲν δυνάμεθα νὰ διοικήσωμεν μὲ μεθόδους τοῦ 1927 ἢ τοῦ 1937. Ὅ,τι χθὲς ἦτο καλόν, αὔριον θὰ εἶναι ξεπερασμένον.

Πρέπει ὅθεν καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τυχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν ὅπως ἠγηθοῦν αὐτῶν (εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐρίσκονται) νὰ εἶναι ἐνήμεροι καὶ τῶν σημερινῶν πραγματοποιήσεων καὶ τῶν αὐριανῶν τάσεων.

Ἐν συμπεράσματι, δὲν εἶναι τόσον τὰ ὑλικά μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν εἰς τὴν εἰρηνικὴν διεθνῆ πάλην ἀλλὰ κυρίως αἱ ἰδέαι, ὁ δυναμισμός. Ἐξ οὗ καὶ ἡ πρωτεύουσα ἀνάγκη διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως καὶ ἐν αὐτῇ τὸ προβάδισμα ὅπερ δίδεται εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα. Ἡ Α.Σ.Β.Σ., ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ τῆς ὁργανώσεώς της κατὰ τὸ 1945 συνέλαβε τὸ νέον μῆνυμα καὶ ἔθεσεν ὡς ἐπίκεντρον τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσπαθειῶν τῆς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας διὰ τῆς καταρτίσεως παραγωγικῶν, διοικητικῶν στελεχῶν.

Παρατηροῦμεν ὅτι ἐπ' ἑσχάτων καὶ ἄλλα ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ τροποποιοῦν τὰ παλαιὰ συστήματά των, διὰ νὰ συγχρονισθοῦν μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς προόδου καὶ τὰς διαγραφόμενας μελλοντικὰς ἐξελίξεις, ὅπως τὸ σεβασμιον Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων, ὅπερ ἵδρυσεν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τὸ «Κέντρον Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων».

Σκαπανεῖς τῆς νέας προσπάθειας εἶναι οἱ τεχνικοὶ καὶ τὰ διοικητικὰ στελέχη. Ἡ Α.Σ.Β.Σ. προσεπάθησε νὰ κάμῃ τὸ χρέος της προετοιμάζουσα ἱκανά, συγχρονισμένα καὶ παραγωγικά διοικητικὰ στελέχη, ὡς συμπλήρωμα δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς ἰδούει σήμερον τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν τε ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, διότι οἱ δύο οὗτοι τομεῖς εἶναι ἀλληλένδετοι.

Τὸ Κέντρον ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντας ὅπως ἠγηθοῦν αὐτῶν, ἰδίως τοὺς ἐν τῇ πράξει τοιούτους. Ἡ καλὴ ἡγεσία εἶναι πλέον κοινωνικὴ ὑποχρέωσις, ὑψίστης σημασίας κοινωνικὸν λειτουργημα.

Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἴσως φανῆ φιλόδοξον διὰ τὴν χώραν μας. Θέματά τινα δυστυχῶς δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν σήμερον. Ἀσφαλῶς ὁμως θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλ-

λον. Καλὸν θὰ εἶναι ὅπως ἀπὸ τοῦδε παρασκευαζώμεθα ἐπωφελοῦμενοι τῆς πείρας τῶν ἄλλων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπιλύσωμεν ταῦτα, ὅταν παρουσιασθοῦν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων.

Ἡ ἐπιχειμένη καθιέρωσις τῆς ἐλευθέρου ζώνης συναλλαγῶν μᾶς κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Θὰ ἐπικρατήσῃ ὅστις θὰ εἶναι καλύτερον κατηρητισμένος. Ἡ ὀκτάμηνος ἐντατικὴ διδασκαλία ἐν τῷ Κέντρῳ δὲν ἀποσκοπεῖ ὅπως παρασκευάσῃ εἰδικούς. Ἐπιζητεῖ ὅπως θέσῃ τὰ προβλήματα, προκαλέσῃ συζητήσεις, πραγματοποιήσῃ ἐρεῦνας, ἀνάζητήσῃ τὰς καλύτερας συγκριτικῶς λύσεις, νὰ διεγείρῃ ἀνησυχίας, νὰ προκαλέσῃ σκέψεις.

Ὡς εἰς καταλύτης νὰ ἀνακινήσῃ λιμνάζοντα ὕδατα.

Καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τε τὴν νέαν καὶ τὴν ὄριμον ἡλικίαν, νέαν τὴν καρδίαν καὶ φιλοπρόοδον τὴν σκέψιν.

Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Διοικήσεις. Τὸ Κέντρον Διοικήσεως καὶ Ὁργανώσεως ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον ἐξωσχολικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ λειτουργεῖ βάσει Κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπ' αὐτοῦ κατόπιν γνώμης τῆς κάτωθι Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου.

Τὸ Κέντρον διοικεῖται παρὰ Διοικητικῆς Ἐφορείας ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἐξ ἐκπροσώπων τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, εἰς ἣν μετέχουν ὑποχρεωτικῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐκτελῶν χρέη Ἀντιπροέδρου, ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων ἐκτελῶν χρέη γενικοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐργοστασίων καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρου ὁρίζεται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κέντρου καὶ ἐνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Κέντρου ὁριζομένου ὡς ἀναπληρωτοῦ του.

Ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἀρμόδιος εἶναι ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκόντων εἰς τὸ Κέντρον.

Ἡ διαχείρισις ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, μετὰ γνώμην τῆς Ἐφορείας τοῦ Κέντρου.

Ἡ Διεύθυνσις Σπουδῶν τοῦ Κέντρου ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας κ. Ἰω. Α. Χρυσοχοῦ.

Μαθήματα. Ταῦτα διαιροῦνται εἰς δύο κύκλους.

Ὁ πρῶτος σκοπὸν ἔχει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μύησιν εἰς τὰς ἀρ-

χάς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως μὲ σύγχρονον ὑπόμνησι τῶν βασικῶν οικονομικῶν ἀρχῶν καὶ μεθόδων, ἐνημέρωσιν εἰς τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ διαρκεὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου.

Ὁ δευτέρος κύκλος σκοπὸν ἔχει τὴν προβολὴν καὶ διδασχὴν ὅλων τῶν κυριωτέρων συγχρόνων θεμάτων τῆς Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὄργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Τὰ μαθήματα ταῦτα ἀναλυτικώτερον εἶναι τὰ κάτωθι σχετικὰ :

1. Μὲ τὸν **Ἀνθρώπινον παράγοντα**

Ἀνθρώπιναι σχέσεις (Human relations)
Σχέσεις μὲ τὸ κοινὸν (Public Relations)
Διοικήσεις Προσωπικοῦ
Γενικὴ Κοινωνιολογία
Βιομηχανικὴ Κοινωνιολογία
Φυσιολογία καὶ Ὑγιεινὴ τῆς Ἔργασίας
Κίνητρα ἀποδόσεως (Incentives)
Ψυχοτεχνικὴ

2. Μὲ τὴν **Τεχνικὴν Ὄργάνωσιν**

Ἐγκατάστασις καὶ ὀργάνωσις βιομηχανιῶν
Ὄργάνωσις τῆς παραγωγῆς
Προτυποποίησις (Standardisation)
Τεχνικὴ μελέτης χρόνου καὶ κινήσεων (Time and motion study)
Ἐνδοεργοστασιακαὶ μεταφοραὶ
Πρόληψις ἀτυχημάτων
Ποιοτικὸς ἐλεγχος.

3. Μὲ τὴν **Λογιστικὴν καὶ Οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν**

Λογιστικὰ σχέδια
Κόστος—Κοστολόγησις
Προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς — Πρότυπον κόστος (Standard cost)
Προϋπολογιστικὸς ἐλεγχος (Budgetary control)
Συντονισμὸς Λογιστικῆς, Στατιστικῆς καὶ Κοστολογήσεως
Ἀνάλυσις καὶ Διεργήνευσις Οἰκονομικῶν Καταστάσεων
Ἀνάλυσις τῆς Ἐκμεταλλεύσεως
Λογιστικὴ Φορολογικὴ Νομοθεσία.

4. Μὲ τὴν **Ἐμπορικὴν Ὄργάνωσιν**

Marketing
Ἐρευνα τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς (Marketing research)
Διαφήμισις
Πολιτικὴ πωλήσεων (Marketing policies)

5. Μὲ τὴν **Δημοσίαν Διοίκησιν**

Ἀνάλυσις τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ σχέσεων μετὰ τῶν πολιτῶν.
Κρατικὸς προγραμματισμὸς
Οἰκονομικὸν Δίκαιον.

6. Μὲ τὰ **Εἰδικὰ Θέματα**

Ἐπιστημονικὴ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων (Operational research)

Πολιτική τῶν ἐπιχειρήσεων (Business policies)
Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
Οἰκονομικὴ πρόγνωσις
Φιλοσοφία τῆς ὀργανώσεως
Ὅργανωσις γραφείων καὶ μηχανογραφία.

Μέθοδοι διδασκαλίας. Ἀπὸ ἔδρας διδασκαλία - συζήτησις (lecture-discussion), περιπτωσιακὴ μέθοδος (case method, ἔρευνα συγκεκριμένων περιπτώσεων), σεμινάρια, φροντιστήρια, ἀκουστικά - ὀπτικά μέσα, ἐπισκέψεις ἐπιχειρήσεων, συζήτησις καὶ κριτικὴ περιπτώσεων.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας μείζονα διερεύνησιν θέματός τινος κατὰ βάθος καὶ πλάτος δύνανται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας νὰ ὀργανωθοῦν εἰδικὰ Σεμινάρια ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν εἰδικοῦ.

Τὸ Κ.Ο.Δ. θὰ ὀργανώσῃ σειράν διαλέξεων ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων σχετικῶν μὲ τὸν Αὐτοματισμὸν (Automation), τὴν Κυβερνητικὴν (Cybernetics), τὰς Διεθνεῖς σχέσεις ἐπὶ Ὀργανωτικοῦ ἐπιπέδου (International management), τοὺς τρόπους ὀργανώσεως τῶν δημοσίων συζητήσεων καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν συσκέψεων (Public speaking and conducting conferences) κλπ.

Οἱ σπουδασταί. Τακτικοὶ σπουδασταὶ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν ἐγγράφονται οἱ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιοῦχοι Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τριετὴ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Πρὸς ἐγγραφήν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ τῶν αὐτῶν δικαιολογητικῶν, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι κατὰ τὸ ἔτος 1958 - 1959 δρχ. 1500, ἥτοι ὑπέχονσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις μὲ τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὐξήσιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταὶ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀντιτύπων, τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας γινομένων μοθημάτων.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται ἄνευ ἐτέρας τῶν ἐπιβαρύνσεως νὰ παρακολοῦθωσιν ὡς ἀκροαταὶ τὰ μαθήματα, τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις, τὰ ἐπιτόπια μαθήματα, τὰς ἐκδρομὰς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς περιπάτους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς ὀργανούμενα μαθήματα καὶ

ἀσκήσεις τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης.

Αἱ ἐξετάσεις. Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται εἰς δύο περιόδους, ἤτοι κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον. Δύναται νὰ μετάσχη τῶν ἐξετάσεων ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ ΚΟΔ οἰκονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς δύο τὸ πολὺ μαθήματα ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ β' δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου καὶ εἰς περίπτωσιν νέας ἀποτυχίας εἰς ἓν μόνον μάθημα δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου. Εἰς περίπτωσιν καὶ νέας ἀποτυχίας του ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολούθησεως Κοινωνικῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιούχοι Σχολῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσεως δύναται νὰ τύχωσι «Διπλώματος Κοινωνικῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὄρον συντάξεως μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ Κέντρῳ διδασκομένης ὕλης.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958-59 ὀρίζονται εἰς δοχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστὴν καὶ εἰς δοχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην. Τὰ τέλη τοῦ μὲν «Πιστοποιητικοῦ» ὀρίζονται εἰς δοχ. 100, τοῦ δὲ «Διπλώματος» εἰς δοχ. 200.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰδικοῦ Συμβούλου Ὁργανώσεως κ. Βασ. Καρούδη τὸ Κέντρον θὰ ὀργανώσῃ εἰδικὸν «Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὁργανώσεως», διὰ τοὺς τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Γ.Β. καὶ Ε.Ε. πρὸς μελέτην καὶ ἀσκήσιν ἐπὶ θεμάτων λογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Σεμιναρίου Λογιστικῆς Ὁργανώσεως δύναται νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἄλλοι κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν.

Παραλλήλως τὸ Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὁργανώσεως θὰ ὀργανώσῃ κατὰ τὸ 1958-59 σειρὰν λογιστικῶν διαλέξεων μὲ θέματα:

Ἡ Ἱστορία καὶ ἡ Λογιστικὴ—Ἡ ἐξέλιξις τῆς Λογιστικῆς—Ἡ Λογιστικὴ καὶ τὸ Δίκαιον.—Ἡ Λογιστικὴ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐπιστήμαι—Λογιστικὴ καὶ Στατιστικὴ—Λογιστικὴ καὶ Φορολογία—Λογιστικὴ καὶ κόστος παραγωγῆς—Λογιστικὴ καὶ κόστος διαθέσεως—Λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς—Λογιστικὴ καὶ ὀργάνωσις—Λογιστικὴ καὶ πρότυπον κόστος—Λογιστικὰ πλάνα καὶ ὀρολογία—Δημοσίαι καὶ ἰδιωτικὴ Λογιστικὴ—Λογιστικὴ καὶ Γεωργία—Λογιστικὴ καὶ Οἰκιακὴ Οἰκονομία—Ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ Λογιστοῦ—Λογιστικὴ καὶ Μηχανογραφία—Λογιστικοὶ Ἐλεγχοὶ—Λογιστικὴ καὶ πιστοδότησις.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρόσφατα στοιχεία δεικνύουν ότι 1.350 περίπου πλοία ολικής χωρητικότητος 10.000.000 κόνων, εκ τῶν ὁποίων πλείστα νεότευκτα, ἐκπροσωποῦντα τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῆς ναυπηγικῆς, ἀποτελοῦν τὸν Ἑλληνικῆς πλοιοκτησίας ἐμπορικὸν στόλον.

Ἡ χωρητικότης αὕτη εἶναι ὑπερπενταπλασία τῆς τοῦ 1939 καὶ περίπου εἰκοσαπλασία ἐκείνης ἢ ὅποια εἶχεν ἀπομείνει εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν κατὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

Ἐπὶ πλέον περὶ τὰ 200 εἰσέτι πλοία τελοῦν ὑπὸ ναυπήγησιν ἢ παραγγελίαν εἰς διεθνή ναυπηγεῖα διὰ λογαριασμὸν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν.

Κατὰ τὸ 1957 περισσότεροι τῶν 40.000 Ἑλληνας ναυτικοὶ ἐργάσθησαν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῆς πλοιοκτησίας πλοίων καὶ ὑφίστανται δυνατότητες περαιτέρω αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰς τὸ μέλλον, ἢ προοπτικὴ δὲ αὕτη ἀποκτῶ ἰδιάζουσαν σημασίαν ὅταν ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ὑποαπασχόλησις ἀποτελεῖ μόνιμον κατάστασιν παρ' ἡμῖν. Ἐξ ἄλλου τὰ ναυτικά ἐμβλήματα κατὰ τὸ 1957 ἀνῆλθον εἰς δολλ. 65.322.000, καλύψαντα ποσοστὸν 27,5% τοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς χώρας, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ δραστηριότης τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας δὲν εἶναι ξένη πρὸς τὸν ἐντὸς ἕξαιτίας ὑπερτετραπλασιασμὸν (1951 δολλ. 16.983.000—1957 δολλ. 74.950.000) τοῦ μεταναστευτικοῦ συναλλάγματος, δοθέντος ὅτι πολλὰ τοιαῦτα ἐμβλήματα προέρχονται ἀπὸ Ἑλλήνας ναυτιλλομένους, ἔχοντας καταθέσεις εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

Τὸ τεράστιον τοῦτο ναυτικὸν οἰκοδόμημα, τὸ εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον ἔτων δημιουργηθέν, διὰ νὰ στερεωθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ περαιτέρω χρειάζεται ὀργάνωσιν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκην πολλῶν, μὲ ἐξειδικευμένην μόρφωσιν καὶ πείραν, διοικητικῶν στελεχῶν, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐλλείπουσιν εἰς τὴν χώραν μας ὁλονὲν καὶ περισσότερον ξένοι προσλαμβάνονται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ναυτικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Ἐν ὄψει τῆς μεγίστης οικονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία, ἢ δημιουργία τῶν ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς καταλλήλων στελεχῶν, τῶν ὁποίων αὕτη ἔχει ἀνάγκην, προβάλλεται ὡς θέμα Ἐθνικῆς σημασίας, διότι ἄλλως ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ τῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἔξωτερικοῦ θὰ κινδυνεύσῃ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀπολεσθῇ, συνεπεία τῆς ὁλονὲν ἐπεκτεινομένης,

ἀναγκαστικῶς, χρησιμοποίησεως παρ' αὐτῶν ἄλλοδαποῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ μεγίστη ζημία τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλιακῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, αἰσθανομένη ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ πρωτοποροῦσα, ὡς πάντοτε, ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ὑφιστάμενον κενὸν καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῶν ὁποίων ἡ Ναυτιλία ἔχει ἀνάγκην εἰς τὸ «Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν», τοῦ ὁποίου τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἐν Πειραιεὶ ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958—59 ἐξαγγέλλει διὰ τοῦ παρόντος.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

I. Διοίξεις. Τὸ Κ.Ν.Ε. ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἐξωσχολικὸν αὐτοδιοίκητον ἴδρυμα τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου καὶ λειτουργεῖ βάσει ἐιδικοῦ Κανονισμοῦ ἐγκρινομένου, κατόπιν γνώμης τῆς κάτωθι Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου, ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Τὸ Κέντρον διοικεῖται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ, ναυτιλιακοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, εἰς ἣν μετέχουν ὑποχρεωτικῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ Καθηγητὴς τῶν Θαλασσίων Μεταφορῶν ὡς Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ Κέντρου καὶ Γενικὸς Εἰσηγητὴς, εἰς τῶν Καθηγητῶν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, εἰς τῶν Καθηγητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ ὁ Καθηγητὴς τῶν Χερσαίων Μεταφορῶν τῆς Σχολῆς.

Ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων ἀρμόδιος εἶναι ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκόντων ἐν τῷ Κέντρῳ. Τοῦ Συλλόγου προεδρεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Κ.Ν.Ε. καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ καλύματι τούτου ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς. Διὰ τὴν συστηματικωτέραν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων ὀρίζεται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὡς Πρόεδρον, τὸν Διευθυντὴν Σπουδῶν, ὡς Ἀντιπρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἑνα Καθηγητὴν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Διδασκόντων εἰς τὸ Κέντρον.

Ἡ Διεύθυνσις Σπουδῶν διὰ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ἔτη 1958—59 καὶ 1959—60 ἀνετέθη εἰς τὸν Καθηγητὴν τῶν Θαλασσίων Μεταφορῶν παρὰ τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Ἐλευθ. Γεωργαντόπουλον.

Ἡ διαχείρισις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ δὲ Κέντρον λειτουργεῖ βάσει ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου μετὰ γνώμην τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου.

II. Διάρκεια Σπουδῶν: Ἐν ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἀρχόμενον

τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγον τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

III. **Διδασκόμενα μαθήματα.** Εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν θὰ διδάσκονται τὰ κάτωθι μαθήματα, ὧν ἡ διδασκαλία δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς πλείονας εἰδικοὺς καθηγητάς.

	Ἑβδομαδιαίως
Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία	ῥωραι 1
Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία	» 3
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδίᾳ Γραφεῖων καὶ Πρακτορείων	» 1
Ναυλώσεις πλοίων	» 1 1/2
Ἀσφάλεια καὶ ἰδίᾳ Ναυτικά	» 1 1/2
Διεθνὲς Ἐμπόριον—Τραπεζικά	» 1
Διεθνὲς Ναυτικὸν Δίκαιον	» 1
Δημόσιον καὶ Ἰδιωτικὸν Ναυτικὸν Δίκαιον	» 2
Κυριώτεροι Λιμένες	» 1
Ναυτεργατικὸν Δίκαιον	» 1
Λογιστικὴ Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων	» 1
Τεχνικὴ τοῦ πλοίου	» 1
Σιδηροδρομικαὶ καὶ Ἀεροπορικαὶ Μεταφοραὶ	» 1
Σύνολον ὥρων θεωρητικῆς διδασκαλίας	17
Ἀγγλικά	» 6
Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις Ναυτιλιακῆς Λογιστικῆς καὶ Ἀλληλογραφίας	» 2
Σύνολον	» 25

VI. **Ἡ Διδασκαλία** τῶν θεωρητικῶν καὶ τεχνικῶν μαθημάτων θὰ γίνεται τετράκις τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐπὶ τετράωρον καθ' ἑκάστην ἡμέραν διδασκαλίας, καὶ ἐπὶ πλέον θὰ διδάσκειται ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ θὰ γίνονται φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις Ναυτιλιακῆς Λογιστικῆς Ἀλληλογραφίας.

V. **Σπουδασταὶ** ἐγγράφονται εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν ἄνευ ἐξετάσεων α) πτυχιούχοι καὶ τελειόφοιτοι σπουδασταὶ Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, β) ἀπόφοιτοι τῶν Δημοσίων Σχολῶν Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν, γ) κάτοχοι ἀπολυτηρίου Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μὲ διετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς ναυτιλιακὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις ἢ Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ἐντεταλμένας μὲ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Πρὸς ἐγγραφήν ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως συνοδευομένης ἀπὸ:

- α) Πιστοποιητικὸν περὶ ἐγγραφῆς τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὸ Μητρώον Δήμου ἢ Κοινότητος.
- β) Τὸν οἰκείον τίτλον σπουδῶν ἢ καὶ προϋπηρεσίας.
- γ) Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως.
- δ) Τρεῖς φωτογραφίας μεγέθους ταυτότητος.
- ε) Ἀπόδειξιν καταβολῆς τῶν κάτωθι οικονομικῶν ὑποχρεώσεων καὶ
- στ) Δελτίον παιδαγωγικῶν πληροφοριῶν.

VI. Οικονομικαὶ ὑποχρεώσεις. Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν

α) Ἐν τῇ ἐγγραφῇ των (τὸ πολὺ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους)

διὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς	δρχ.	175
δι' ἱατρικὴν ἐξέτασιν	»	25
δι' ἐντυπα	»	300
διὰ Α' δόσιν διδάκτρων	»	200

β) Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου

διὰ Β' δόσιν διδάκτρων	»	400
------------------------	---	-----

γ) Μέχρι τέλους Μαρτίου

διὰ Γ' δόσιν διδάκτρων	»	400
------------------------	---	-----

ἤτοι τὸ ὅλον » 1.500

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὔξησιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρεχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

VII. Ἐξετάσεις. Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται εἰς δύο περιόδους, ἤτοι κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον. Δύναται νὰ μετασχη εἰς αὐτὰς ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ Κ.Ν.Ε. οικονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς ὅλα τὰ μαθήματα ὑποχρεωτικῶς, ἀπαραιτήτως δὲ καὶ εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν δέον ν' ἀποδείξουν ὅτι κατέχουν ἀπολύτως ἐπαρκῶς.

Αἱ ἐξετάσεις εἶναι γραπταὶ ἢ προφορικαί, ἢ συγχρόνως γραπταὶ καὶ προφορικαί, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Ν.Ε.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι ἔτυχον βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε (5) εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσου ὅρου εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα τουλάχιστον (6).

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολούθησεως Ναυτιλιακῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιούχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ τύχῃσι «Διπλώματος Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὅρον συντάξεως μελέτης ναυτιλιακοῦ περιεχομένου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958—59 δρίζονται εἰς δραχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστὴν καὶ εἰς δραχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην.

Τὰ τέλη τοῦ μὲν «Πιστοποιητικοῦ» δρίζονται εἰς δραχ. 100, τοῦ δὲ «Διπλώματος» εἰς δραχ. 200.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἄλλος τομὴς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐκδοτικός. Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις: Πρὸς τὸ χρήσιμον ἐπαγγελματικὸν βιβλίον ἐξονυχιστικῆς διερευνήσεως ἐπὶ μέρους θεμάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας εὐρισκομένων, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μελέτας παραγωγικῶν προβλημάτων ἐνδιαφερόντων ἰδιαιτέρως τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Βιβλία καὶ μελέται. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Σχολῆς βιβλία καὶ βιβλιάρια ἐπὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν θεμάτων ἀνέρχονται εἰς 50. Ἡ ἐκδοσίς των γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἢ τῶν εἰδικῶν Κέντρων Ἐκπαιδευσεως, τῶν ὁποίων τὸ πλοῦσιον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον συνιστᾷ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς καὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκδοτέων ἔργων.

Πρόγραμμα, ὁδηγοί, κ.τ.λ. Εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν ὑπάγονται ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις ὅπως: ὁδηγοὶ σπουδῶν, προγράμματα ἔργασιων, ἐκθέσεις πεπραγμένων κλπ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἔναντι τῆς παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένης ἀξίας ἐντύπων κλπ. ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως.

Τὰ περιοδικά. Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—1951 καὶ εἶναι ἐπίσημον μηνιαῖον ὄργανον τῆς Σχολῆς. Ἐκαστον τεύχος ἀποτελεῖται ἐξ 64 μέχρι 96 σελίδων. Περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησιν, βιβλιοκρισίας ἑλληνικὴν καὶ ξένην, ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν. Ἦδη οἱ ἐκδοθέντες ὀκτὼ τόμοι καλύπτουν 6.500 σελίδας περίπου.

Τὸ ἕτερον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ΝΕΑ τῆς Α. Σ. Β. Σ.» ἀποτελεῖ μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. Τὰ «Τὰ ΝΕΑ» εἰσέρχονται ἀπὸ τοῦ 1958-59 εἰς τὸ ΣΤ' ἔτος, καλύπτουν δὲ τὰ ἐκδοθέντα τεύχη ὑπὲρ τὰς 2.000 σελίδας.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καταβαλλομένην ἀξίαν ἐντύπων περιλαμβάνονται καὶ αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰ ἄνω περιοδικά.

Ἐπίσης τὸ «Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν» ἐκδίδει μηνιαῖον «Τουριστικὸν Δελτίον» καθοδηγητικὸν καὶ πληροφοριακὸν τύπου.

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ δημοσιεύματά της συμβάλλει ἐνεργῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου καὶ ἀκτινοβολεῖ οὕτω καὶ πέραν τῶν σπουδαστῶν της.

ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ Σχολή, ὡς ἐλέχθη ἤδη, εἶναι Ἴδρυμα ἀπολύτως συγχρο-
νισμένον, πρωτοποριακὸν καὶ ὑποδειγματικόν.

α) Συνέλαβε καὶ ἐφήρμοσε τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τοῦ
ἀνθρώπου - παραγωγῆς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠκολούθησε
τὰς νέας τάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

β) Κατέστη ὑποδειγματικὴ Σχολὴ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως
ἀπὸ ἀπόψεως ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας της.

γ) Τὸ πρόγραμμά της ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλ-
ληνικῆς οἰκονομίας, ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως συγχρονισμοῦ της εἰς
ἔμφυχον ὕλικόν.

δ) Πρώτη αὐτὴ ἐν Ἑλλάδι ἐδίδαξε τὰ νέα μαθήματα (Ὁρ-
γάνωσις, Στατιστικὴ, Κοινωνικὴ Πολιτικὴ, Ψυχοτεχνικὴ, Ὑ-
γιεινὴ τῆς Ἐργασίας κλπ.), τοῦθ' ὅπερ ὄχι ὀλίγας ἀντιδράσεις
ἐγέννησε. Σήμερον οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν ὅτι ὀρθῶς ἔπραξε.

ε) Ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον πα-
ράγοντα, δι' ὃ καὶ τὰ σχετικὰ μαθήματα, τὸ πρῶτον διδασκόμενα
ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελοῦν τὴν πρωτοτυπίαν της καὶ τὴν εἰσφορὰν
της εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

στ) Κατέδειξεν ὅτι καὶ αἱ ἀνώταται Σχολαὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς
πηγαὶ γνώσεων, ἀλλὰ συγχρόνως παιδαγωγοῦντα Ἴδρύματα.

ζ) Κατέστη σημαντικώτατον πνευματικὸν κέντρον, ἀκτινοβο-
λοῦν καὶ πέραν τῶν σπουδαστῶν μὲ διαλέξεις, μὲ δεκαήμερα
σπουδῶν, μὲ τὰς δημοσίας συζητήσεις ἐπὶ σπουδαίων θεμάτων
τοῦ τόπου, μὲ τὰ περιοδικὰ της καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις της.

* *

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καὶ ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπο-
ρικῶν Ἐπιστημῶν ὁμοιάζουν, διότι ἀμφότεραι, εὐρισκόμεναι ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπιπέδου, καταρτίζουν ἀνώτερα διοικη-
τικὰ στελέχη τῆς οἰκονομίας. Ἀλλὰ διαφέρουν:

α) διότι ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἔχει ἐπαγγελματικὴν κατεύθυνσιν, ἐνῶ
ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. εἶναι θεωρητικὴ Σχολή.

β) Διότι ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀπὸ ἀπόψεως νομικῆς μορφώσεως ὀρθῶς
παρέχει ἀπλῆν ἐνημέρωσιν, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. παρασκευάζει
τοὺς ἀποφοίτους της ἱκανοὺς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Νομικὴν
Σχολήν.

γ) Διότι ἀποδίδει ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὰ προβλήματα τοῦ
«ἀνθρώπινου παράγοντος», ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δὲν διδά-
σκει ταῦτα.

δ) Διότι ἐνημερώνει διὰ τῶν «τεχνικῶν μαθημάτων» εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐνδιαφέρεται κυρίως διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

ε) Διότι ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι αὐτοτελὴς Σχολὴ μὴ ἐξαρτώσα τὸ Πρόγραμμά της ἐκ τοῦ Προγράμματος οἰασθῆποτε ἄλλης Σχολῆς, μὲ ἰδίας μεθόδους καὶ συστήματα διδασκαλίας συμφώνως πρὸς τὰς νέας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ὑπερήφανος διότι παρὰ πάντων ἀναγνωρίζεται καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ της δραστηριότης καὶ ἡ γενικωτέρα της συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου. Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καυχᾶται δικαίως ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἐὰν δὲν κατέχη τὴν πρώτην θέσιν, ἀποτελοῦσα ἐν πρότυπον ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ πρωτοπορειᾶν ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδιώξεων ἀνώτατον πνευματικὸν Ἰδρυμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑθνους.

Ἡ Σχολὴ δὲν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τίτλου της, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας της ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῆ. Γνωρίζει ὅτι καθημερινῶς δίδει ἐξετάσεις ἡθους καὶ πνευματικῆς ἀποδόσεως καὶ δικαίως καυχᾶται ὅτι ἀριστεύει. Δι' αὐτὸ καλεῖ νὰ προσέλθουν εἰς αὐτὴν μόνον νέοι μὲ ἡθος, μὲ εὐγενεῖς φιλοδοξίας, μὲ πίστιν εἰς τὴν ἐργασίαν, μὲ κατανόησιν τῶν σκοπῶν, τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς Σχολῆς.

Τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀνοικτὸν εἰς πάντας, καθ' ἑκάστην ἐργάσι-
μον ἡμέραν (Δευτέρα—Παρασκευὴ 9—12—30 καὶ 17—20 καὶ Σάβ-
βατον 9—13). Ὁ κ. Χρυσόχοῦ δέχεται ἐκεῖ ἑκάστην Τετάρτην καὶ
Παρασκευὴν 18—20 καὶ ὁ κ. Μπανταλούκας ἑκάστην Τρίτην, Τετάρ-
την καὶ Πέμπτην 17—20.

-112-

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

Ἐσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τὴν παραγωγὴν.

Καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην, μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος.

Φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Λαοῦ.

Χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος.

Φίλος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐμπλεὺς Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

*

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλευόμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα αὐτοῦ.

*

Πρὸς τοὺς νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν.

Οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν.

Πρὸς τοὺς Νέους, τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπορίας των.

Νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ πανανθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Πρόοδον, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὅποια συνθέτουν τὴν Ἀνθρωπιάν, τελικὸν σκοπὸν τῆς Παιδείας.

ÉCOLE DES HAUTES ÉTUDES INDUSTRIELLES

(ANOTATI BIOMICHANIKI SCHOLI)

43, RUE KYPROU - TEL. 876.074

INSTITUTIONS INTRA-SCOLAIRES DE L'ÉCOLE

1. *Centre d' Organisation et d' Administration*
2. *Centre d' Études Sociales*
3. *Centre d' Études Maritimes*
4. *Centre d' Études Touristiques*
5. *Centre d' Enseignement Statistique*

ATHÈNES 1958/1959

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Το Συμπόσιο θα πραγματοποιηθεί στις 15-16-17 Μαΐου 1952, στην Αθήνα, στο ξενοδοχείο "Αθήνα".

ΕΚΔΟΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

(ΑΝΟΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ)

43, ΡΟΕ ΚΥΡΡΟΥ - Τ.Κ. 11527 ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

- 1. Επιστημονικά και παιδαγωγικά θέματα
- 2. Επιστημονικά θέματα
- 3. Παιδαγωγικά θέματα
- 4. Επιστημονικά θέματα
- 5. Παιδαγωγικά θέματα

Το Συμπόσιο θα πραγματοποιηθεί στις 15-16-17 Μαΐου 1952, στην Αθήνα, στο ξενοδοχείο "Αθήνα".

Το Συμπόσιο θα πραγματοποιηθεί στις 15-16-17 Μαΐου 1952, στην Αθήνα, στο ξενοδοχείο "Αθήνα".

Το Συμπόσιο θα πραγματοποιηθεί στις 15-16-17 Μαΐου 1952, στην Αθήνα, στο ξενοδοχείο "Αθήνα".

N O T I C E

1. L'École des Hautes Études Industrielles d'Athènes est une institution d'utilité publique fondée par l'Association des Industriels Hellènes et l'Association des Sociétés Anonymes de Grèce en 1938.

2. Elle est reconnue par l'État (en vertu des Lois Nos 800/1948 et 3876/1958) comme École de l'enseignement supérieur. Le diplôme de l'École est équivalent à celui de l'Université et de toutes les autres Grandes Écoles.

3. L'École a pour but la formation de cadres administratifs de l'économie nationale et des services publiques.

4. L'École (A. V. S.) est administrée par le Conseil d'Administration composé de 17 membres élus, avec mandat de quatre ans, par les Ministères de la Coordination, de l'Industrie, des Finances et du Travail, les Chambres de Commerce et d'Industrie d'Athènes et du Pirée, la Chambre des Techniciens de Grèce, la Chambre des Arts et Métiers d'Athènes et du Pirée, la Confédération Générale du Travail, la Société d'Organisation Scientifique du Travail, l'Association des Industriels Hellènes, l'Association des Sociétés Anonymes de Grèce et l'Association des Diplômés de l'École.

Président, élu par le Conseil d'Administration :

M. STAVROS KOSTOPOULOS

Député, Président de la Banque de Crédit Commercial

Ancien Gouverneur de la Banque Nationale de Grèce

Ancien Ministre de la Coordination

5. Les professeurs de l'École sont élus, suivant la procédure académique, parmi les Professeurs de l'Université et des Grandes Écoles ainsi que parmi des spécialistes titulaires

4

d'un Doctorat d'études. Le Doyen, élu par le Collège des Professeurs et le Conseil d'Administration, en est :

M. STRATOS PAPA·I·OANNOU

Professeur de la Technique des Affaires

Secrétaire de l'École

EVANGELOS PARASKEVA·I·DIS

La durée des études est de quatre années, réparties en deux cycles. Le premier cycle (d'une durée des trois ans), comprend les matières ci-dessous :

<i>Philosophie et Sociologie Générale</i>	5
<i>Économie politique</i>	6
<i>Économie appliquée</i>	5
<i>Économie des entreprises</i>	3
<i>Finances</i>	5
<i>Legislation et politique douanière</i>	2
<i>Économie Géographique</i>	3
<i>Statistique</i>	3
<i>Technique des Affaires</i>	7
<i>Mathématiques Économiques</i>	4
<i>Comptabilité Générale</i>	8
<i>Économie et Comptabilité Industrielle</i>	5
<i>Droit Public et Privé</i>	6
<i>Droit Commercial et Industriel</i>	5
<i>Politique Sociale et Droit du Travail</i>	3
<i>Organisation et Administration des entreprises</i>	7
<i>Organisation des Usines</i>	3
<i>Psychologie Sociale</i>	2
<i>Hygiène du Travail</i>	2
<i>Technologie Industrielle</i>	6
<i>Chimie et Marchandises</i>	6
<i>Heures par semaine pour les trois années</i>	96
<i>Travaux pratiques</i>	8
	<hr/>
	Total <u>104</u>

Note : Une langue étrangère est obligatoire (Anglaise, Allemande, Française, Italienne).

Le second cycle (d'une durée d'un an) s'est assignée pour but la spécialisation des étudiants, obtenue dans un des Centres ci-dessous :

- 1. Centre d' Organisation et d'Administration.*
- 2. Centre d' Études Sociales*
- 3. Centre d' Études Maritimes*
- 4. Centre d' Études Touristiques*
- 5. Centre d' Enseignement Statistique*

Le «Diplôme des Hautes Études Industrielles» est accordé aux étudiants ayant terminé le premier cycle d'études et ayant subi aussi avec succès les épreuves d'examens d'un des Centres ci-dessus. Les candidats au Diplôme sont tenus :
a) de produire une attestation faisant état de six mois de pratique, b) d'effectuer un travail de «Recherche» indiqué par le «Bureau de Recherches» de l'École et c) de rédiger une dissertation sur un thème des matières enseignées à l'École.

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the various countries of the world.

- 1. General survey of the situation in the various countries of the world.
- 2. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 3. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 4. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 5. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 6. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 7. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 8. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 9. Survey of the situation in the various countries of the world.
- 10. Survey of the situation in the various countries of the world.

General survey of the situation in the various countries of the world	1
Survey of the situation in the various countries of the world	2
Survey of the situation in the various countries of the world	3
Survey of the situation in the various countries of the world	4
Survey of the situation in the various countries of the world	5
Survey of the situation in the various countries of the world	6
Survey of the situation in the various countries of the world	7
Survey of the situation in the various countries of the world	8
Survey of the situation in the various countries of the world	9
Survey of the situation in the various countries of the world	10
Survey of the situation in the various countries of the world	11
Survey of the situation in the various countries of the world	12
Survey of the situation in the various countries of the world	13
Survey of the situation in the various countries of the world	14
Survey of the situation in the various countries of the world	15
Survey of the situation in the various countries of the world	16
Survey of the situation in the various countries of the world	17
Survey of the situation in the various countries of the world	18
Survey of the situation in the various countries of the world	19
Survey of the situation in the various countries of the world	20

LES CENTRES D'ENSEIGNEMENT SPECIAL

1. Les «Centres d'Enseignement Spécial», institués par l'École des Hautes Études Industrielles, visent à la spécialisation de cadres destinés aux diverses branches de l'activité économique de l'État, des Organismes d'utilité publique et des entreprises.

2. Les Centres en question constituent des Institutions intra-scolaires et sont dirigés par un Comité Directeur composé de Professeurs compétents et de représentants de l'État ainsi que les classes productrices de Grèce, élus par le Conseil d'Administration de l'École.

3. Le Corps Enseignant de chacun des Centres est constitué :

- a) Par des Professeurs de l'École.
- b) Par des Professeurs d'autres Écoles d'enseignement supérieur.
- c) Par des titulaires de diplômes universitaires et des cadres supérieurs de la vie économique et de l'administration de l'État.

4. Le Directeur d'Études de chacun des Centres est élu, à la tête du Corps enseignant, avec mandat de deux ans, par le Conseil d'Administration de l'École, sur proposition du Collège du Corps enseignant du Centre.

5. Sont admis à prendre inscription aux Centres en tant qu'étudiants réguliers :

- a) Les étudiants ayant satisfait aux épreuves de la 3ème année de l'École des Hautes Études Industrielles et les diplômés de la Faculté de Droit, de l'École des Hautes Études Commerciales, de l'École des Sciences Politiques ou bien d'autres Écoles spéciales, après approbation du Comité Directeur de chaque Centre et sur proposition du Corps Enseignant respectif.
- b) Les titulaires d'un diplôme d'études secondaires ayant en outre acquis une expérience de cinq ans dans

l'Administration de l'État ou dans une Entreprise privée.

6. Les cours commencent au 1er Octobre et finissent au 31 Mai de l'année suivante. Les règlements concernant les jours fériés en vigueur à l'École sont aussi applicables aux Centres.

7. Les cours sont donnés de 17 à 21 heures.

8. Les méthodes d'enseignement en usage sont : L'enseignement traditionnel «*ex cathedra*», l'enseignement suivi de débats, la méthode des cas, les exercices pratiques et les leçons aux lieux du travail (usines, bureaux publics ou privés etc.) en collaboration avec les directeurs d'entreprises et d'organismes indiqués pour chaque cas.

9. Les sessions d'examens sont tenues en juin et en septembre, selon la décision du Comité Directeur de chaque Centre, et suivant le programme arrêté jusqu'au 10 mai. Les épreuves sont écrites et orales.

10. Sont définitivement admis les étudiants ayant obtenu au moins 5/10 en chaque matière ou la note 6 sur le total de toutes les matières.

11. Le «*Certificat d'Études Spéciales*» est décerné aux étudiants ayant rédigé un exposé en rapport avec les matières enseignées au Centre, accepté par le Professeur compétent et revêtu de l'approbation du Bureau de Recherches de l'École.

12. Les étudiants des Centres peuvent suivre gratis les leçons des langues étrangères (français, anglais, allemand, italien), de Sténographie, de Comptabilité et de Correspondance Commerciale, enseignées à l'École des Hautes Études Industrielles.

I.

CENTRE D'ORGANISATION ET D'ADMINISTRATION

52, Boulevard Amalias - Tel. 33.436

President du Comité Directeur

PANOS MAVRIKIS

*anc. Ministre du Commerce - ex. Directeur Général
de la Banque de Grèce*

Directeur d'Études

DEMÈTRE PAPANIMITRIOU

Professeur de l'École - Industriel

Secrétaire du Centre

Mademoiselle DESPINA SIDERI

L'Administration de la Santé Publique
 a l'honneur de vous adresser ci-joint
 le rapport annuel de l'Administration
 de la Santé Publique pour l'année
 1954. Ce rapport est le fruit
 de la collaboration de tous les
 services de l'Administration
 de la Santé Publique et de
 vos services respectifs. Il
 vous expose les réalisations
 effectuées pendant l'année
 écoulée et les perspectives
 envisagées pour l'année
 à venir. Il vous expose
 également les problèmes
 posés par la situation
 économique et sociale
 du pays et les mesures
 prises pour y remédier.
 Je vous prie d'agréer,
 Monsieur le Ministre,
 l'assurance de ma haute
 considération et de mon
 respectueux dévouement.
 Le Directeur Général
 de l'Administration
 de la Santé Publique
 Dr. J. B. B.

COURS ET PROFESSEURS

I. L'ADMINISTRATION EN GÉNÉRAL

1. L'administration (théorie et pratique)

Jean CHRYSSOCHOU : Professeur de l'École, Membre du Conseil d'Administration de la Banque de Crédit Commercial.

2. L'organisation appliquée

Georges ANDREAKOS, Ingénieur.

3. L'organisation et l'équipement du Bureau

Jean KOSTOUROS, Organisateur des Bureaux.

4. La statistique comme organe de l'Administration

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École et Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

5. L'Administration Publique

Anastase VARVARESSOS : Directeur Général du Ministère de Coordination.

6. Problèmes d'organisation en Grèce

Basile KARYDIS : Conseiller d'Organisation et de Comptabilité.

7. Planisme d'État

G. SPENTSAS : Secrétaire Général du Comité de Planisation.

II. LE FACTEUR HUMAIN

1. Relations humaines

Jean CHRYSSOCHOU : Professeur de l'École.

2. Psychologie appliquée

Mme Sofia GEDEON : Prof. de l'École, Membre du Conseil Supérieur de l'Éducation Nationale.

3. Sociologie Industrielle

Kostas PAPA-I-OANNOU.

4. Hygiène de Travail

Alexandre ANGELIS : Docteur.

5. Prévention des accidents

André MOMFERATOS : Ingénieur.

6. Questions de Personnel

Demètre PAPAGEORGIU: Avocat, Organisateur.

III. ORGANISATION TECHNIQUE

1. Organisation des Usines

Frixos LETSAS : Professeur de l'École, Directeur de la Société Anonyme Siemens.

2. Contrôle Qualitatif

Alexandre PAPPAS: Professeur à l'École Polytechnique.

3. Normalisation

Stavros STAVROPOULOS : Professeur de l'École, Ingénieur.

4. L'Élément technologique à l'Économie moderne

Polyvios SARANTOPOULOS : Ingénieur, Organisateur.

IV. ORGANISATION ÉCONOMIQUE ET COMPTABLE

1. Plans Comptables

Spyros VASSILIOU : Directeur de l'Organisation pour le Financement du Développement Économique (OXOA).

2. Économie et comptabilité des exploitations industrielles

Demètre PAPADIMITRIOU : Industriel, Professeur de l'École.

3. Analyse et Interprétation des Bilans

Télémaque SAVANIS : Ancien Directeur de l'Organisation des Assurances Nationales.

4. Recherches Operationnelles

Apostolos LAZARIS : De la Banque de Grèce.

5. L'organisation de l'économie

Claude BANDALOUKAS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique Nationale.

6. Problèmes d'établissement, modernisation et aggrandissement des Industries

Christophe DIAKOPOULOS de l'Organisation pour le Financement du Développement Économique (OXOA).

7. Législation Fiscale et Comptable

Georges NEZIS: Ancien Directeur du Ministère des Finances.

V. ORGANISATION COMMERCIALE

1. Marketing et Étude du Marché

Marius GEORGIADIS : Professeur de l'École.

2. Publicité

Christos PAPADOPOULOS : Directeur Général de l'A.D.E.L.

VI. DIVERS

1. Problèmes de l'Économie Hellénique

Athanasse KANELLOPOULOS : Directeur du «*Courier Économique*».

2. Droit Économique

Demètre PSARROS : Membre du Conseil d'État.

3. Business Policies

Jean CHRYSOCHOU : Professeur de l'École.

SPOUDAI
(É T U D E S)

Revue scientifique de l'École des
Hautes Études Industrielles.

Paraît tous les mois depuis l'année
1950/51

Tome IX

Année scolaire 1958 - 1959

II.

CENTRE D'ÉTUDES SOCIALES

12, Rue Agisilaou - Tel. 526.009

President du Comité Directeur

STAVROS KOSTOPOULOS

Député, anc. Ministre de la Coordination

ex. Gouverneur de la Banque Nationale de la Grèce

Directeur d'Études

CHRISTOS AGALLOPOULOS

ex. Directeur Général des Assurances Sociales

Professeur de l'École

Secrétaire du Centre

Mademoiselle APHRODITI CAPETANAKI

II

CENTRE D'ÉTUDES SOCIALES

19, Rue de la République - THÈSSE

1935

Président du Comité d'Examen

STAVROS KOSTOPOULOS

Docteur en Philosophie de la Sorbonne

et Directeur de la Haute École Nationale de la Grèce

Président du Comité d'Examen

Directeur d'Études

CHRISTOS AGALLOPOULOS

et Directeur Général des Études Sociales

Professeur de l'École

1935 - 1936

Directeur du Centre

Μεταπτυχιακή ΑΓΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΡΤΑ

COURS ET PROFESSEURS

1. Philosophie

Basile TATAKIS : Professeur de l'Université.

2. Histoire de la Civilisation

Chrissos EVELPIDIS : Professeur à l'École des Hautes Études Agronomiques, anc. Ministre.

3. Économie Politique

- a) Sotiris AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique d'Athènes.
- b) Basile DAMALAS : Anc. Secrétaire Général du Ministère de la Coordination.

4. Sociologie Générale et Industrielle

- a) Athanasse KANELLOPOULOS.
- b) Costas PAPAIOANNOU.

5. Problèmes Économiques et Sociaux

- a) Athanasse KANELLOPOULOS : Directeur du «Courrier Économique».
- b) Aristomène PROVELENGIOS : Architecte.
- c) Nicolas POLYZOS : Directeur du Ministère de la Coordination.

6. Prévoyance Sociale

Michel GOUTOS : Anc. Secrétaire Général du Ministère de Prévoyance Sociale.

7. Politique Sociale

Evangelos TSOUKATOS : Sous-Gouverneur des Assurances Sociales.

8. Législation Sociale

Christos AGALLOPOULOS : Ex. Directeur des Assurances Sociales.

9. Assurances Sociales

Athanasse BOURLOS : Directeur des Assurances Sociales.

10. Histoire du Travail et du Syndicalisme

- a) Alexandre BARDAS : Avocat-Directeur de l'Association des Industriels Hellènes.
- b) Demosthène COUSSIS : Professeur agrégé de l'École des Sciences Économiques, Directeur du Ministère du Travail.

18

- c) Michel GOUTOS : Professeur agrégé à l'École.
- d) Georges LASKARIS: Directeur de l'École des Cadres Syndicalistes.

11. Psychologie Sociale et Psychologie du Travail

Sophie GEDEON : Professeur de l'E.H.E.J., Membre du Conseil Supérieur de l'Éducation, Professeur agrégé de l'Université.

12. Orientation Professionnelle

Nicolas BOCHLOGYROS : Psychologue Spécialiste, Directeur du Centre Scientifique du Ministère du Travail.

13. Hygiène du Travail

Antoine PONTIKAKIS : Professeur agrégé de l'Université.

14. Accidents du Travail

Alexandre MOMFERATOS : Ingénieur.

15. Relations Humaines

Jean CHRYSOCHOU : Professeur de l'École.

16. Organisation et Comptabilité des Unités Sociales

- a) Basile KARYDIS : Organisateur.
- b) Télémaque SAVANIS : Ex. Directeur des Assurances Sociales.

17. Introduction à la Science du Droit

Demètre DIMITRAKAKIS : Avocat-Professeur de l'École.

18. Droit Administratif Économique

Demètre PSAROS : Conseiller d'État.

19. Organisation de l'État Grec

Phédon VEGLERIS : Professeur à l'Université d'Athènes.

20. Mathématiques Économiques et Statistique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École et Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

III.

CENTRE D'ÉTUDES MARITIMES

Le Pirée - 153, Rue Karaïskou - Tel. 471.133

Président du Comité Administratif

ANDRÉ LEMOS

ex. Député - Vice-Président de l'Union des Armateurs Grecs

Directeur d'Études

Capitaine de Fregate (C.O.P.) **EL. GEORGANTOPOULOS**

Professeur de l'École

Secrétaire du Centre

Mademoiselle POULIA KOLIA

11. Psychologie des Kindes
 12. Psychologie des Erwachsenen
 13. Psychologie des Alters
 14. Psychologie der Individualität
 15. Psychologie der Gruppe
 16. Psychologie der Kultur
 17. Psychologie der Pädagogik
 18. Psychologie der Medizin
 19. Psychologie der Ethik
 20. Psychologie der Religion

CENTRE D'ETUDES MARITIMES

1. Psychologie des Marins
 2. Psychologie des Officiers
 3. Psychologie des Capitaine
 4. Psychologie des Matrosen
 5. Psychologie des Fischereifahrer
 6. Psychologie des Handelsreisenden
 7. Psychologie des Seefahrer
 8. Psychologie des Schiffbauarbeiter
 9. Psychologie des Hafenarbeiter
 10. Psychologie des Küstenwachen

LEBENSLEHRE

1. Lebenslehre des Kindes
 2. Lebenslehre des Erwachsenen
 3. Lebenslehre des Alters
 4. Lebenslehre der Individualität
 5. Lebenslehre der Gruppe
 6. Lebenslehre der Kultur
 7. Lebenslehre der Pädagogik
 8. Lebenslehre der Medizin
 9. Lebenslehre der Ethik
 10. Lebenslehre der Religion

PSYCHOLOGIE

1. Psychologie des Kindes
 2. Psychologie des Erwachsenen
 3. Psychologie des Alters
 4. Psychologie der Individualität
 5. Psychologie der Gruppe
 6. Psychologie der Kultur
 7. Psychologie der Pädagogik
 8. Psychologie der Medizin
 9. Psychologie der Ethik
 10. Psychologie der Religion

COURS ET PROFESSEURS

1. Économie Hellénique

Sot. AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique.

2. L'Économie Maritime et Politique

El. GEORGANTOPOULOS : Capitaine de Frégate (C.O.P.), Professeur de l'École.

3. Organisation des Entreprises

a) Jean CRYSSOCHOU : Professeur de l'École.

b) P. ATHANASSIADIS : Président de l'Association des Agents Maritimes, Directeur du journal «Naftemporiki».

4. Technique des Affrètements

Sp. JARKOS : Vice-Amiral (ret) (C.O.P.).

5. Assurance Maritime

Christo ACHIS : Capitaine de Frégate (ret) (C.O.P.).

6. Opérations Bancaires

André KIRKILITSIS : Professeur de l'École, Directeur des Études Économiques de la Banque de Grèce.

7. Droit Maritime

Ph. POTAMIANOS : Secrétaire Général du Ministère de la Marine Marchande.

8. Droit International Maritime (Public)

El. KRISPIS : Professeur agrégé de l'Université d'Athènes.

9. Droit de Travail Maritime

Chr. AGALLOPOULOS : Professeur de l'École.

10. Éléments de construction et de propulsion des bateaux

N. DOUSINAS : Directeur des Chantiers Helléniques S.A.

11. Comptabilité des entreprises maritimes

Tel. SAVANIS : Assistant de l'École.

12. Transports Aériennes et de Chemin de fer

Chr. CANELLOPOULOS : Directeur des Chemins de fer d'État. Professeur de l'École.

13. L'Anglais

Georges PAVLIDIS : Assistant de l'École.

NEA   ti   AVS

(Nouvelles de l'École)

(Organe bi-mensuel d'informations)

Année 1958/1959

Tome 6me

IV.

CENTRE D'ÉTUDES TOURISTIQUES

84, Rue Akadimias - Tel. 34.166

Président du Comité Directeur

COSTAS KITSIKIS

Architecte, Professeur à l'Université Technique National d'Athènes

Directeur d'Études

JEAN KOUTSOJIANNIS

*Avocat, Professeur à l'École des Hautes Études Industrielles
Vice-Président de l'Office Hellénique de Tourisme*

Secrétaire du Centre

Mademoiselle LELA TASSOU

IV

CENTRE D'ÉTUDES TOURISTIQUES

84, Rue de Valenciennes - 105, 106, 107

(Nouveau) (1952)

Président du Centre

COSTAS KATSAKIS

Architecte, Professeur à l'Université Technique Nationale d'Athènes

1951/1952

Directeur d'Études

JEAN ROUSSIEREYRIS

Professeur à l'École des Hautes Études Industrielles

Vice-Président de l'Office National de Tourisme

Secrétaire du Centre

Madeleine LÉA TASSOU

COURS ET PROFESSEURS

1. L'Économie Hellénique

Sotiris AGAPITIDIS : Professeur à l'École et à l'Université Technique.

2. Organisation Administrative de l'État Grec

Anastasse VARVARESSOS : Directeur Général au Ministère de la Coordination.

3. Histoire de la Civilisation Hellénique

a) Constantin DIMARAS : Homme des lettres. Directeur Général de la Fondation d'État pour l'Attribution des Bourses.

b) Georges KOURNOUTOS : Directeur au Ministère de l'Éducation Nationale.

4. Économie et Législation Touristique

Jean KOUTSOJIANNIS : Professeur de l'École.

5. Économie et Législation Hôtelière

Grégoire MORAKIS : de la Chambre Syndicale des Exploitants Hôtelières.

6. Organisation, Administration et Comptabilité des Entreprises Touristiques

Demetrius KATSONIS : Directeur des Services Comptables de l'Organisme de Crédit Touristique.

7. Topographie des Monuments Archéologiques et Historiques de la Grèce

Jean PAPADIMITRIOU : Directeur Général des Antiquités au Ministère de l'Éducation Nationale.

8. Monuments Médiévaux en Grèce

Michel HATZIDAKIS : Directeur du Musée Byzantin Benaki et Ephore des antiquités byzantines.

9. Les communications en Grèce

Chr. KANELLOPOULOS : Directeur au Chemin de fer de l'État Hellénique et Professeur à l'École des Hautes Études Industrielles.

10. Géographie touristique

Aristomène KALLIAVAS : Professeur à l'École des Sciences Politiques.

11. Les finances publiques de la Grèce

Georges KANAS : Directeur au Ministère des Finances.

12. Législation douanière et touristique

Jean FRANGOS: Directeur Général des Douanes, Professeur de l'École.

13. Folklore hellénique

Constantin ROMEOS : Collaborateur du Dictionnaire Encyclopédique Historique de l'Académie d'Athènes

14. Problèmes d'urbanisme

Aristomène PROVELENGIOS : Architecte.

15. Publicité touristique

Manos PAVLIDÈS : Journaliste.

16. Sources thermales

André IATRIDÈS : Directeur à l'Office hellénique du Tourisme.

**17. Réglementation sanitaire des lieux
d'intérêt touristique**

Antoine PONTICAKIS : Docteur.

BULLETIN TOURISTIQUE

Organe mensuel

DU CENTRE

D'ÉTUDES TOURISTIQUES

V.

CENTRE D'ENSEIGNEMENT STATISTIQUE

52, Boulevard Amalias - Tel. 33.436

Président du Comité Directeur

STRATOS K. PAPA-I-OANNOU

Doyen de l'École des Hautes Études Industrielles

Directeur d'Études

EUSTACHE MARGARITIS

*Professeur de l'École des Hautes Études Industrielles et Directeur
du Service Statistique National de la Grèce*

Secrétaire du Centre

Mademoiselle FANI VACALOPOULOU

10. Les Nouvelles publications de la série
 11. Législation relative au tourisme
 12. Folklore québécois
 13. Centre d'enseignement statistique
 14. Bureau d'information - 10, rue
 15. Association québécoise de
 16. Société de géographie

17. Société de géographie
 18. Société de géographie
 19. Société de géographie
 20. Société de géographie
 21. Société de géographie
 22. Société de géographie
 23. Société de géographie
 24. Société de géographie
 25. Société de géographie
 26. Société de géographie
 27. Société de géographie
 28. Société de géographie
 29. Société de géographie
 30. Société de géographie

Revue de la Commission
 BULLETIN TOURISTIQUE
 Organe mensuel
 DU CENTRE
 D'ETUDES TOURISTIQUES

COURS ET PROFESSEURS

1. Mathématiques générales

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

2. Méthodologie statistique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

3. Analyse Statistique

Jerasimos TEODORAKIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

4. Statistique démographique

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

5. Statistique Mathématique

Jerasimos THEODORAKIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

6. Théorie et Technique des recherches statistiques

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

7. Statistique Économique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

8. Analyse Démographique

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

9. Statistique Agricole

Constantin FERENTINOS : Directeur de la Banque Agricole de la Grèce.

10. Contrôle de la qualité

Alexandre PAPPAS : Professeur à l'Université Technique d'Athènes.

11. Comptes Nationaux

Stelios GERONIMAKIS : Directeur du Ministère de la Coordination.

12. Économetrie

Apostole LAZARIS : Chef de Section d'Études à la Banque de Grèce.

13. Économie Politique

Sotiris AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique d'Athènes.

14. Organisation de l'État Hellénique

Georges PAPAHDJIS : Conseiller d'État, Professeur à l'École des Sciences Politiques.

11143

12. Economie

APRILS LARSEN: Chef de bureau d'Études et de Recherches

13. Economie Politique

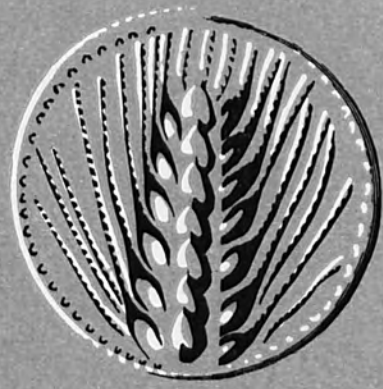
BOUW ALPHONSE: Directeur de l'École et de l'Institut
d'Économie d'Alger.

14. Organisation de l'État Algérien

BOUW ALPHONSE: Chef de bureau d'Études et de Recherches
d'Alger.

+145-

ΕΥΗΜΕΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΞΟΛΟΜΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18—ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1959

ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
 ΕΚΔΟΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Π. ΣΟΛΟΜΟΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.
 Γραφεία: Δραγατσανίου 4 — Τηλέφωνα: 34.655 - 34.656
 Υπεύθυνος ύλης: Νίκος Καμπανάκης, Καλύμνου 21, Ἀθήνα
 Τυπογραφική ἐπιμέλεια: Ἐμμανουήλ Χ. Κάσδαγλη
 ΕΤΟΣ Β', ΑΡΙΘ. 18 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1959

*Ἄν θέλετε νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν αὐριον, μὴν κάνετε τὴν ἐργασία
 τῆς σήμερον μὲ τὶς μεθόδους τῆς χθές.*

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίδα
Οἱ ξένοι εἰδικοί, τοῦ Παν. Σολομοῦ	1
Ζητεῖται ἄνθρωπος	3
Διακοπές 1959	4
Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερος Πολιορκημένους», τοῦ Α. Σολωμοῦ . .	4
Κάτω ἢ σπατάλη, ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῶν ἐργασιῶν!	5
<u>Διεθνῆ Ὀργανωτικὰ Νέα</u>	7
Ἀναβολὴ διαλέξεως	9
Μιά ἐπίσκεψη	10
Πῶς νὰ γίνεσαι ἀγαπητὸς	11
Τουρισμὸς	11
Δραστηριότης καὶ φιλία	12
Θὰ γελάσετε;	13
Automation καὶ cybernetics	14
Ἀπριλιάτικο ξεσκόνισμα	18
Ζητᾶτε τὴ γνώμη τῶν εἰδικῶν	19
Μιά σπάνια ιδιότητα	20
Ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν «Εὐήμερία»	21

“ Σ Η Μ Ε Ι Α Τ Ω Ν Κ Α Ι Ρ Ω Ν ”

*Νὰ ζῆς ὄχι ἀπ' αὐτὸ ποὺ σοῦ δίνουν, ἀλλὰ ἀπ' αὐτὸ ποὺ δί-
 νεις, γιατί μόνο αὐτὸ σ' ἐξυψώνει.*

*Νά γιὰ ποιὸ λόγο δὲν ἔχω ἐχθρούς: Στὸν ἐχθρὸ βλέπω ἕνα
 φίλο. Καὶ γίνεται φίλος.*

*Δείχνεις τὴ δύναμή σου ὑψώνοντας αὐτοὺς ποὺ ἔχεις στίς
 διαταγές σου.*

ANTOINE DE SAINT EXUPÉRY

ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία Ὀργανώσεως τῆς Ἑργασίας (CNOF), γιὰ νὰ διαδώσῃ τὶς ἀρχές τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, θὰ βραβεύσῃ μὲ 500.000 γαλλικὰ φράγκα τὴν καλύτερη μελέτη σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο τῆς ὀργανώσεως στὶς οἰκονομικὲς μονάδες, π.χ. προβλήματα παραγωγῆς, πωλήσεως, διοικήσεως, ἀνθρωπίνων σχέσεων κτλ.

Ὁ διαγωνισμὸς εἶναι διεθνῆς, θὰ λάβουν ὅμως μέρος πρόσωπα ποὺ δὲν θὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 40ὸ ἔτος τῆς ἡλικίας τους στὶς 31 Δεκεμβρίου 1959.

Οἱ μελέτες πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπες καὶ ἀδημοσίευτες, σὲ γαλλικὴ γλῶσσα, ὄχι μικρότερες ἀπὸ 60 δακτυλογραφημένες σελίδες μὲ διπλὸ διάστημα οὔτε μεγαλύτερες ἀπὸ 200 σελίδες. Δεκτὲς καὶ μελέτες γραμμένες μὲ συνεργασία περισσοτέρων προσώπων. Τελευταία ἡμέρα ὑποβολῆς: στὸ Παρίσι, 31 Δεκεμβρίου 1959· στὴν Ἀθήνα, 20 Δεκεμβρίου 1959.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες: ΕΠ-ΟΡ (Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ὀργανώσεως τῆς Ἑργασίας), τηλέφωνο 34.655.

* * *

Ὅπως ἤδη ἀνακινώσαμε, ἡ Διεθνῆς Ἀκαδημία Ὀργανώσεως θ' ἀπονείμῃ βραβεῖο γιὰ τὴν καλύτερη ἀνέκδοτη ὀργανωτικὴ μελέτη.

Ἡ μελέτη θὰ εἶναι ἀγγλική, δὲν θὰ περιέχῃ περισσότερες ἀπὸ 8.000 λέξεις καὶ θὰ ὑποβληθῇ σὲ δύο ἀντίγραφα.

Τὸ βραβεῖο θὰ εἶναι ἓνα χρηματικὸ ποσόν, εἰσιτήριο πρώτης θέσεως γιὰ μετάβαση καὶ ἐπιστροφή ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, καὶ ἡμερησία ἀποζημίωση 10 ἀγγλικῶν λιρῶν γιὰ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ Συνεδρίου. Ἐπίσης θὰ καταβληθοῦν ὅλες οἱ δαπάνες γιὰ τὴν παρακολούθηση τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ μελέτη ποὺ θὰ βραβευθῇ καὶ οἱ καλύτερες ἀπὸ τὶς ἄλλες θὰ δημοσιευθοῦν ἀπὸ τὴν Αὐστραλιανὴ Ἑταιρεία Ὀργανώσεως τῆς Ἑργασίας.

✓ Η ΕΠ-ΟΡ θα δεχθῆ τις σχετικὲς μελέτες ὡς τὸ τέλος Αὐγούστου 1959 καὶ θὰ στείλῃ τις τρεῖς καλύτερες ὡς τις 30 Σεπτεμβρίου 1959 στὴν Αὐστραλιανὴ Ἑταιρεία Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Γιὰ περισσότερες πληροφορίες μπορεῖ ν' ἀπευθυνθῆ κανεὶς στὸν κ. Κλαύδιο Μπανταλούκα, Διευθυντὴ Γραφείου Ἐρευνῶν Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Ἀκαδημίας 84, κάθε Δευτέρα καὶ Πέμπτη ἀπὸ 5.30' - 8 μ.μ.

ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τὴν 12η, 13η καὶ 14η Ἰουνίου ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας ὀργανώνει Συνέδριο στὸ Μορφωτικὸ Κέντρο τοῦ Rouaumont, μὲ θέμα: «Μελέτες καὶ πραγματοποιήσεις ὥστε οἱ ἐπαγγελματικοὶ σύνδεσμοι νὰ συμβάλουν στὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο».

Θὰ γίνεταὶ ταυτόχρονη μετάφραση γαλλικά, ἀγγλικά καὶ γερμανικά. Τὸ Συνέδριο αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικὰ σπουδαῖο, γιατί εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς νέας κινήσεως ποὺ ἀναπτύσσεται τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ ποὺ ἀποβλέπει στὴν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν συνδέσμων ὄχι παθητικὰ ἀλλὰ δυναμικά.

Ἀντὶ δηλαδὴ νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος μείωση τοῦ συναγωνισμοῦ μὲ διάφορα μέσα, δασμολογικὲς προστασίες κτλ., ἀποβλέπουν στὴ βελτίωση τῆς παραγωγικότητος καὶ στὴν αὐξηση τῶν διεθνῶν ἀνταλλαγῶν, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν γενικὴ ὕψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ πλήρη ἀπασχόληση.

Πληροφορίες: Rue de Babylone, Paris, VII.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 1960

Ὅπως ἤδη ἀνακοινώσαμε, τὸ 12ο Συνέδριο Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως, ποὺ ὀργανώνει ὁ Διεθνὴς Ὁργανισμὸς CIOS, θὰ συνέλθῃ στὴν Αὐστραλία τὸ 1960 καὶ θὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα: «Οἱ μέθοδοι διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως κατὰ τὴν προσεχῆ δεκαετία».

Λεπτομερέστερα, θὰ ἐξετασθοῦν:

βλημα για την υπογραφή τῶν ἐγγράφων πού παράγονται. Ἄλλὰ γιατί πρέπει νά υπογράφονται αὐτά τὰ ἐγγράφα; Στις περισσότερες περιπτώσεις δὲν χρειάζεται ἡ υπογραφή. Ἄς πάρουμε σάν παράδειγμα τὴν ἐπιταγή για νά πληρώνη τὸ Δημόσιο τὶς διάφορες ὑποχρεώσεις του. Οἱ ἐπιταγές αὐτές δὲν θὰ χρειάζονταν καμιὰ υπογραφή, ὅπως δὲν χρειάζεται τὸ χαρτονόμισμα, ἀλλὰ θὰ μπορούσαν νά παράγονται κατὰ χιλιάδες ἀπὸ μηχανές πού θὰ ἔκαναν τὶς ἐπιταγές ἀδιάβλητες.

Γιατί οἱ υπογραφές στίς ἀναλήψεις καὶ τὶς καταθέσεις; Γιατί ἡ καθυστέρηση στὴν ἐκδοση τῶν ἐντολῶν πληρωμῆς; Γιατί νά μὴν ἐφαρμόζεται σὲ εὐρύτερη κλίμακα ἡ χρῆση τῶν ἐπιταγῶν; Γιατί ἡ ἀναχρονιστικὴ νομοθεσία; Γιατί ὁ ἔλεγχος συναλλαγματος; Γιατί ὁ περιορισμὸς στίς εἰσαγωγές, κτλ.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι προβλήματα πού οἱ σύγχρονοι μέθοδοι, οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες εἶναι δυνατὸν νά λύσουν μὲ τὴ βοήθεια τῶν «κυβερνητικῶν» μηχανῶν. Φτάνει τὸ πρόβλημα νά τεθῆ καλὰ καὶ λύνεται μόνο του. Δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ σπουδαῖο ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ νοοτροπία ἀπέναντι σὲ κάθε πρόβλημα.

Ὅσοι ὅμως πιστεύουν ὅτι ὅλα αὐτὰ ἀφοροῦν ἀποκλειστικὰ τοὺς ἐρευνητές, τοὺς σοφοὺς, τοὺς ἐπιστήμονες, ἔχουν λάθος.

Ὅσα σήμερα προβάλλουν οἱ ἐπιστήμονες θὰ ἐφαρμοστοῦν αὐριο στὴν ἐργασία, καὶ δὲν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι ἡ ζωὴ πηγαίνει τόσο γρήγορα μπροστά, ὥστε αὐτὸ τὸ αὐριο δὲν βρίσκεται καθόλου μακριά, καὶ ἴσως ἔρθῃ μόνο ἔπειτα ἀπὸ δύο ἢ τὸ πολὺ πέντε χρόνια ἀπὸ σήμερα.

Μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους πού ἐργάζονταν ἐδῶ καὶ 20 χρόνια ξέρουν ὅτι οἱ ἀπόψεις πού ρύθμιζαν τὶς ἐργασίες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ὠφελοῦν σήμερα, γιατί στὸ μεταξύ ἔχει ἀνδρωθῆ μιὰ γενιὰ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον πού ἔχει ἀλλάξει τὰ συνθήματα καὶ τὴ φιλοσοφία τῆς ζωῆς, μιὰ γενιὰ πού ζητάει ἀλλαγὴ τῆς ἀναχρονιστικῆς νομοθεσίας τοῦ ἀραμπᾶ καὶ τῆς βίγλας, ἀλλαγὴ στὸν τρόπο λειτουργίας τῶν κρατικῶν καὶ ἡμικρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Automation ὅμως σημαίνει ὅτι ἡ παραγωγὴ ἐπιταχύνεται τεράστια, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νά ἀντιμετωπισθῆ καὶ τὸ ζή-

τημα τῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ κατὰ πόσο αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀπορροφηθῇ.

Automation δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ σ' ἓνα τομέα. Ὅχι μόνο στὴ βιομηχανία ἢ μόνο στὸ ἐμπόριο. Πρέπει νὰ ἐξετάζεται σὲ συνάρτηση μὲ ὅλα αὐτά. Ἄν π.χ. μιὰ βιομηχανία παράγει φτηνὰ προϊόντα χάρις στὴν automation ἀλλὰ ἡ πώλησή τους ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τὰ ἴδια ἐξοδα ὅπως πρὶν, ἡ μείωση τοῦ κόστους παραγωγῆς δὲν θὰ μεταδιδασθῇ στὴν κοινωνία γιὰ τὴν ὁποία τελικῶς προορίζεται, ἐπειδὴ θὰ ἔχη ὑποστῆ ἀφαίμαξη ἀπὸ τὰ ἐξοδα τῆς διαθέσεως, ἀπὸ τόκους κτλ. Ἡ automation ἀπαιτεῖ εἰλικρίνεια στὴ σκέψη, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ προλήψεις, ἀπὸ ἐκμετάλλευση. Χρειάζεται ἀπελευθέρωση τοῦ πνεύματος καὶ ἀνάπτυξη ὅλων τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μπορέσῃ νὰ καταλάβῃ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τίς ἀνάγκες τῶν πελατῶν, τὰ προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, ὅ,τι σχετικὸ μὲ τὸ περιβάλλον του.

Βέβαια αὐτὰ δὲν ἀφοροῦν τίς ἐργασίες ποὺ εἶναι θησιγενεῖς. Ἀφοροῦν τίς ἐργασίες ποὺ εἶναι ζωντανές καὶ πᾶνε ἐμπρὸς καὶ θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ πηγαίνουν ἐμπρὸς. Γιὰ τίς ἄλλες, ἅς ἀσχοληθοῦν οἱ νεκροθάφτες. (Διασκευή)

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ ΕΞΕΣΚΟΝΙΣΜΑ

Πρέπει νὰ συνηθίσουμε στὴν ἰδέα νὰ πηγαίνουμε μιὰ φορά τὸ χρόνο στὸ γιατρὸ—ἴσως τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων μας—γιὰ νὰ βλέπῃ ποῦ βρίσκεται ἡ ὑγεία μας.

Τὸ ἴδιο θὰ πρέπει νὰ κάνουν καὶ οἱ οικονομικὲς μονάδες. Νὰ ἐξετάζουν δηλαδὴ τὸ ἐνεργητικὸ τους, τίς μεθόδους τους καὶ τὸ προσωπικὸ τους—πολλὲς φορές τὸ χρόνο, μάλιστα.

Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ εἶναι ἀνέφικτο, ἅς τὸ κάνουν τουλάχιστο μιὰ φορά τὸ χρόνο. Μιὰ ἐβδομάδα ἅς ὀνομασθῇ «Ἐβδομάδα παρατη-

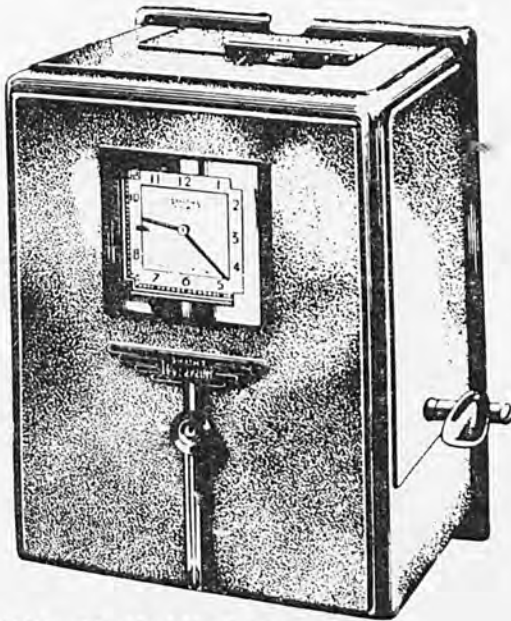
ρήσεων», καὶ κάθε τμηματάρχης ἅς ἐξετάσῃ ποῦ βρίσκεται τὸ Τμήμα του ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἀποδόσεως. Ὁ Διευθυντὴς ἅς κἀνῃ συγκρίσεις μὲ τὸν περασμένο χρόνο γιὰ νὰ βρῇ τὰ ἀδύνατα σημεῖα τῆς ἐργασίας.

Ἄλλὰ ἂν δὲν ὀρίσθῃ μιὰ ὀρισμένη ἡμερομηνία γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτή, ὁ καιρὸς θὰ περνᾷ καὶ δὲν θὰ γίνεταί τίποτε.

Ὅριστε λοιπὸν τὸν Ἀπρίλιο καὶ προσέξτε ὅλα τὰ «ἐξώφθαλμα» πράγματα ποὺ τὰ κοιτᾶτε κάθε μέρα χωρὶς νὰ τὰ βλέπετε.

ΣΟΛΟΜΟΣ

Τὰ συστήματα ὀργανώ-
σεως ἔργασίας σᾶς ἐξα-
σφαλίζουν αὐξησιν τῆς πα-
ραγωγικότητός σας.

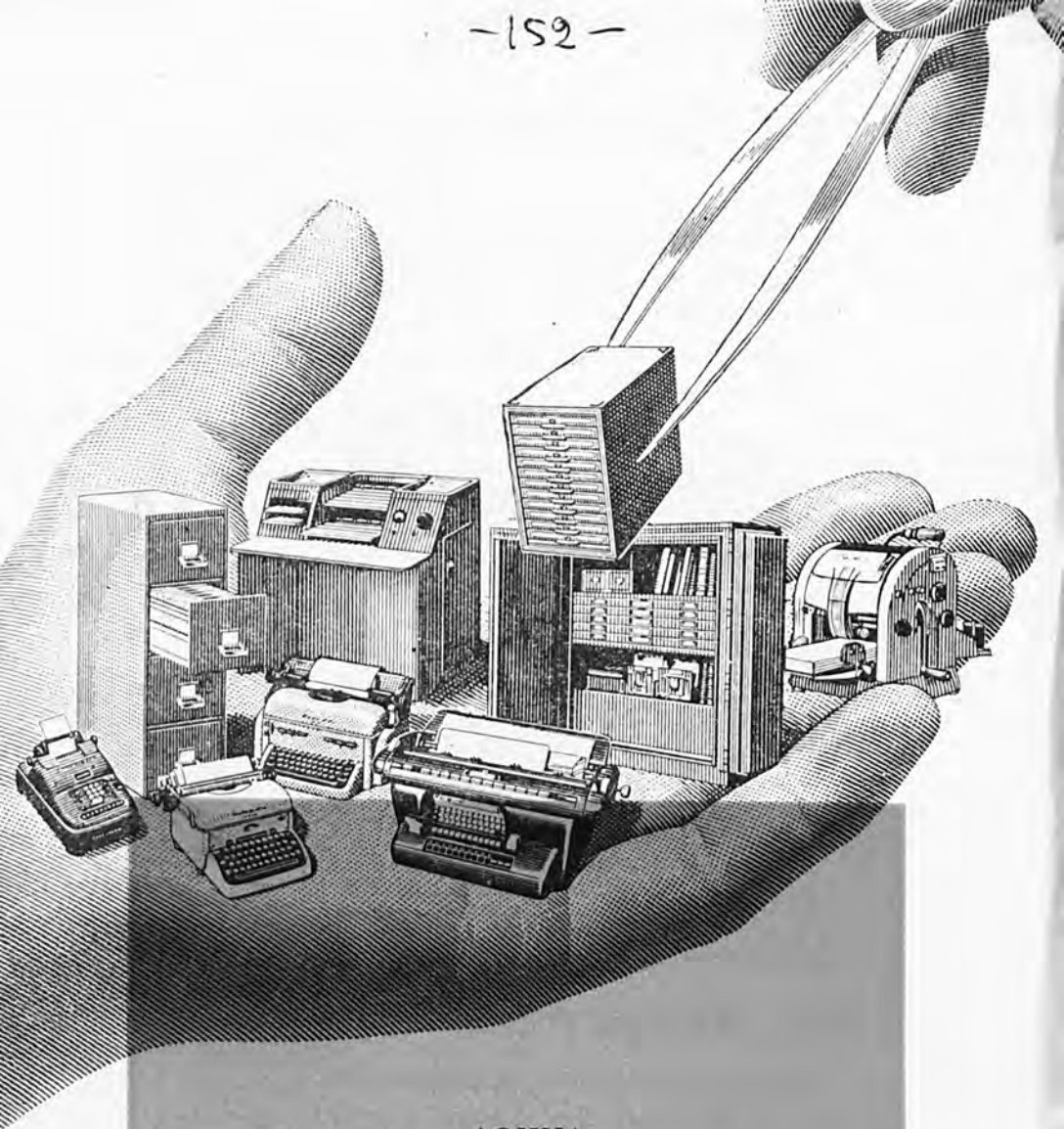

TIME RECORDERS

Αὐτόματα ὠρολόγια παρουσίας
προϊόντα ἐργοστασίων

ENGLISH CLOCK SYSTEMS LTD

ΣΟΛΟΜΟΣ

ΑΘΗΝΑ

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4, ΤΗΛ. 34.655-34.656-34.657
ΚΟΡΑΗ 5, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 22.687

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 4, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 77.692

ΚΥΠΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΕΓΑΓΟΡΟΥ 33, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 57.24

Remington Rand

ΞΟΛΟΜΟΣ

221 - 153-

ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΒΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959-1960 —
 Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Κ. Κωτσιοπού-
 λου—Ἡ ὁμιλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στ. Σταυροπού-
 λου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940—
 Αἱ πανηγυρικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ
 κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος καὶ ἐπὶ τῇ
 συμπληρώσει 40ετοῦς ἐκπαιδευτικῆς του δράσεως —
 Ἡ Σχολὴ καὶ τὰ προβλήματα τοῦ οἰκονομικοῦ προ-
 γραμματισμοῦ — Ἡ ἔκθεσις ἐλέγχου διαχειρίσεως τῆς
 χρήσεως 1958 — 1959.

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1959)60

Τεύχος 1ον τοῦ Ζ' ἔτους

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959 - 1960
ΕΤΟΣ ΣΤ' Τιμή Δρχ. 1 — ΤΕΥΧΟΣ 34

Εἰς τὸ προσεχὲς ὑπ' ἀριθμὸν 35 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ δημοσιεύσωμεν διαφόρους ἐνδιαφερούσας μελέτας

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Β.Σ.

Γραφεῖα :

Κύπρου 43 — Τηλ. 876.074

*Επιμελεῖα :

ΛΕΛΑΣ ΤΑΣΟΥ (Παπαγιαννακοπούλου)

ὁδὸς Στράβωνος 18 — Τηλ. 73.405

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

«Νέτα ως ΑΒΣ» >> νῦχος 31

Θυαδ. 3ηος 1958-59

Τὴν 11ην τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου 1959 συνεκροτήθη, πρωτοβουλία τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, σύσκεψις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δ. Συμβουλίου του διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καταλλήλου οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μεγάρου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκατάσταθῇ ἡ Σχολή, τῆς ὁποίας ἡ ἔδρα μετεφέρθη εἰς Πειραιᾶ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15, τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 3876 τοῦ 1958.

Τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας εἰς Πειραιᾶ εἶχε ζητήσει ἡ Σχολή ἀπὸ τοῦ 1950. Τὸ αἴτημα τοῦτο ἀπέδειξεν ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι ἡ Σχολή ἀποτελεῖ, πράγματι, ἰδεολογικὴν προσπάθειαν Διοικούντων καὶ Διδασκόντων, ὅπως κατέδειξε τὴν πίστιν των ὅτι οὐδόλως μειοῦται τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς, ὡς πολλοὶ ὑπεστήριξαν διότι δὲν θὰ ἔχη ἔδραν τὰς Ἀθήνας, τὴν πίστιν των ὅτι ὄχι ὁ τόπος τῆς ἐγκατάστασεως ἀναδεικνύει τὰ ἱδρύματα ἀλλ' ἡ εἰς αὐτὰ συντελουμένη μορφωτικὴ ἐργασία.

Πρὸς τιμὴν τῆς Σχολῆς, ἡ ἀπόφασις περὶ μεταφορᾶς, παρὰ τὰς θυσίας, τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβληθοῦν οἱ Διδάσκοντες, ἐλήφθη παμψηφεί καὶ ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ἀπὸ τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν, συνεφώνησαν δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὰ ἱδρυτικὰ τῆς Σχολῆς σωματεία : ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

Εἰς ἐποχὴν ὅπου τὰ πάντα ζητοῦν νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δὴ εἰς τὸ κέντρον τῆς πρωτεύουσας, ἡ Σχολή ἤνοιξε νέον δρόμον ὁ ὁποῖος ὀδηγεῖ ἔξω τοῦ κέντρου, διότι εἶναι ἀπαράδεκτον ἔθνικῶς, κοινωνικῶς, οικονομικῶς ἢ τῶν πάντων συγκέντρωσις εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀποτελεῖ πίστιν τῆς Σχολῆς ἡ ἀνάγκη νὰ στραφῇ πλήρως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας πρὸς τὴν ἔξω τῶν Ἀθηνῶν Ἑλλάδα.

Αἱ Ἀθηναί, ὡς πόλις, ὡς πρωτεύουσα τοῦ Κράτους, ὡς πνευματικὸν κέντρον, ὡς ἀσύγκριτος ἀρχαιολογικὸς χώρος, εἶναι ἐγκαταλειμμένη, ἐνῶ ὡς διοικητικὸν κέντρον ἀπέπνιξε τὴν ἐπαρχιακὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία συστηματικῶς ἀγνοεῖται ἢ περιφρονεῖται ἢ καταδικάζεται εἰς μαρασμόν. Μία Ἑλλάς ἔξω τῶν

συνόρων τῶν Ἀθηνῶν ψηφίζουσα καὶ ἐργαζομένη ἀλλὰ ὑπὸ κηδεμόνων σπάταλον καὶ αὐστηρὸν τελοῦσα.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς ἡ Σχολὴ εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἴδρυσιν παρομοίου Ἰδρύματος καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Μὲ τὰς ἰδίας σκέψεις ἐζήτησε τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα συγχρόνως ὅτι ἀνάλογα Ἰδρύματα ἐν Ἀθήναις θὰ παύσουν νὰ φοβοῦνται ἀνταγωνισμὸν ἐκ τῆς ὑπάρξεώς τῆς!

Ὁ δεῦτερος λόγος εἶναι ὅτι μία Σχολή, οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ οἰουδήποτε τύπου, καὶ δὴ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, πρέπει νὰ λειτουργῇ ἐντὸς τοῦ καταλλήλου κοινωνικοῦ, οικονομικοῦ καὶ τεχνικοῦ περιβάλλοντος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ βασικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαφόρων θεσμῶν καὶ ἰδιαίτε-
 ρως τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Ἡ θέσις τῆς Σχολῆς—βιομηχανικῆς, ἐμπορικῆς, ναυτιλιακῆς—εἶναι ἐπομένως εἰς τὸν Πειραιᾶ, βιομηχανικὴν, ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, πόλιν ἐργασίας καὶ μόχθου, ἀξίαν νὰ ἔχη ἐν πλη-
 ρεῖ ἀνώτατον πνευματικὸν Ἰδρυμα.

Ὁ τρίτος λόγος ὁ ὁποῖος ἔπεισε τοὺς Διοικοῦντας καὶ Διδάσκοντας εἶναι ὅτι τὰ ἔξοδα τῶν σπουδάζοντων θὰ εἶναι μικρότερα. ἡ δὲ παρακολούθησις τῶν νέων ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τοῦ Πειραιῶς θὰ εἶναι ἐποικοδομητικὴ τῆς μορφώσεώς τῶν. Οἱ νέοι θὰ κατανοήσουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας καὶ μὲ περισσοτέραν ἀγάπην θὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν μόρφωσίν των, θὰ γνωρισθοῦν μὲ τοὺς παράγοντας τῆς οικονομικῆς ζωῆς, θὰ συνδεθοῦν μὲ αὐτούς, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ ἐκτιμῆσουν τὴν προσπάθειαν τῶν νέων ν' ἀποκτήσουν ὄλα τὰ ἔφθδια, τὰ ὁποῖα παρέχει μία συγχρο-
 σμένη κατάρτισις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ Πειραιεὺς ἀποκτᾷ οὕτω τὴν πρώτην του ἀνωτάτην Σχολήν, ἡ ὁποία γοργῶς θὰ ἐξελιχθῇ καὶ ταχέως θὰ ὀλοκληρωθῇ εἰς πληρεῖς ἀνώτατον πνευματικὸν Ἰδρυμα, ἀντάξιον τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ἀντάξιον τῶν φιλοδοξιῶν τῶν Διοικούντων καὶ Διδασκόντων. Ἀνεξαρτήτως τῆς πνευματικῆς κινήσεως τὴν ὁποίαν θὰ δημιουργήσῃ ἡ Σχολή, ἀνεξαρτήτως τῆς συμβολῆς τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνοδὸν τῆς πόλεως, ὁ Πειραιεὺς ἔχει νὰ ὀφελθῇ οικονομικῶς, διότι τὰ ἔσοδά του ἐκ τῆς Σχολῆς προϋπολογίζονται εἰς 25 ἕως 35 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἑτησίως ποσὸν ὄπερ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, ἰδίᾳ τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τοῦ Πειραιῶς.

Ἡ Σχολὴ εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διότι ἔπραξε τὸ καθῆκόν της. Ὅταν ἄλλοι πολεμοῦν τὴν ἴδρυσιν ἄλλων πνευματικῶν κέντρων, ἡ Σχολὴ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐτέρων, πιστεύουσα ὅτι ἡ ἄμιλλα θὰ συνεπιφέρει τὴν πρόοδον. Ἀντὶ νὰ φοβῆται, ἐλπίζει. Ἀντὶ νὰ ἀντιδρᾷ, βοηθεῖ καὶ συνεργάζεται, διότι ἡ προσπάθειά της δὲν εἶναι ἡ ἄσκησις ἐνὸς ἐπαγγέλ-

ματος ἀλλ' ἡ πνευματικὴ πρόοδος τοῦ τόπου, ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομίας του καὶ τῆς διοικήσεώς του

Εἰς τὸν Πειραιᾶ, τώρα, ἀπέκειται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Νὰ ἐξεύρῃ τὸ κατάλληλον οἶκημα διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀξιόπρεπὴ ἐγκατάστασιν, ἡ ὁποία καὶ τὸν Πειραιᾶ θὰ κοσμήσῃ δι' ἑνὸς μεγάρου καὶ τὴν Σχολὴν θὰ διευκολύνη εἰς τὴν καλυτέραν ἀκόμη ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν της. Οἱ πόροι εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξευρεθοῦν, ὡς ὀρθῶς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοὺς ρήτορας τῆς συσκέψεως. Ἰδίᾳ πρέπει τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἐνίσχυσις της ν' ἀποτελέσουν κύριον μέλημα τοῦ Προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Μαζὶ μὲ τὰ ὑλικά ἐφόδια ὁ τόπος ἔχει ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀνάγκην συγχρονισμένων ἀνθρώπων καὶ εἰδικευμένων εἰς τὸ νὰ καταστοῦν πραγματικῶς χρήσιμα στελέχη διοικήσεως τοῦ κράτους καὶ τῆς οἰκονομίας, ὡς ὀρθῶς γράφει ὁ πολῦτιμος τῆς Σχολῆς ἐργάτης, ὁ Γενικός της Γραμματεὺς κ. Π. Σολομὸς «δὲν χρειάζεται μόνον κεφάλαια, ἀλλὰ προπαντὸς ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ κεφάλια».

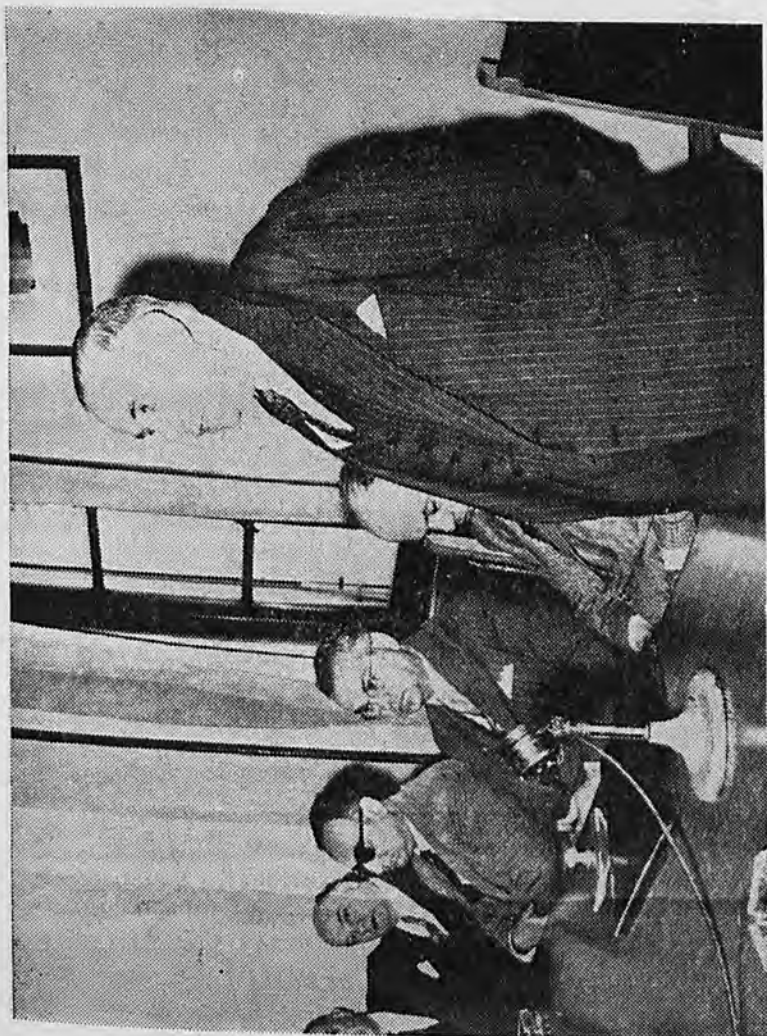
Ἡ Σχολὴ ἀπεφάσισεν ὀρθῶς νὰ συνδέσῃ τὸ μέλλον της, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προώθησίν της, τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν σκοπῶν της μὲ τὸν Πειραιᾶ. Εἶναι ἀποφασισμένη νὰ καταλάβῃ πάντα κενὸν ἐκπαιδευτικὸν χώρον διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Ἔθνος καὶ ἰδιαιτέρως τὸν Πειραιᾶ. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ Πειραιεῖς ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τοῦ θέματος καὶ ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ εὐρύτερον ἀπὸ πολιτιστικῆς ἀπόψεως. Ὅλοι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου.

Χάρις εἰς τὸν Ὑπουργὸν κ. Ν. Μάρτην ὁ Πειραιεὺς ἀπέκτησε μίαν Ἀνωτάτην Σχολήν. Ἡ Σχολὴ εἶναι βαθύτατα εὐγνώμων πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν. Οἱ Πειραιεῖς ἐκπρόσωποι τὸν ἐχειροκρότησαν καὶ τὸν ἐνίσχυσαν εἰς τὴν τόσον λαμπρὰν καὶ γόνιμον ἐνέργειάν του. Εἰς τοὺς Πειραιεῖς τοῦ λοιποῦ ἀνήκει νὰ ὀλοκληρώσουν τὸ ἔργον του ἐνισχύοντες ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς τὴν Σχολήν. Ἐπὶ τὸ καθήκον, λοιπόν.

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐκ τῆς σύσκεψιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς
διὰ τὸ θέμα τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Ο Πρόεδρος της Σχολής κ. Στ. Κωστόπουλος
ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς μεταφοράς τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς εἰς Πειραιᾶ

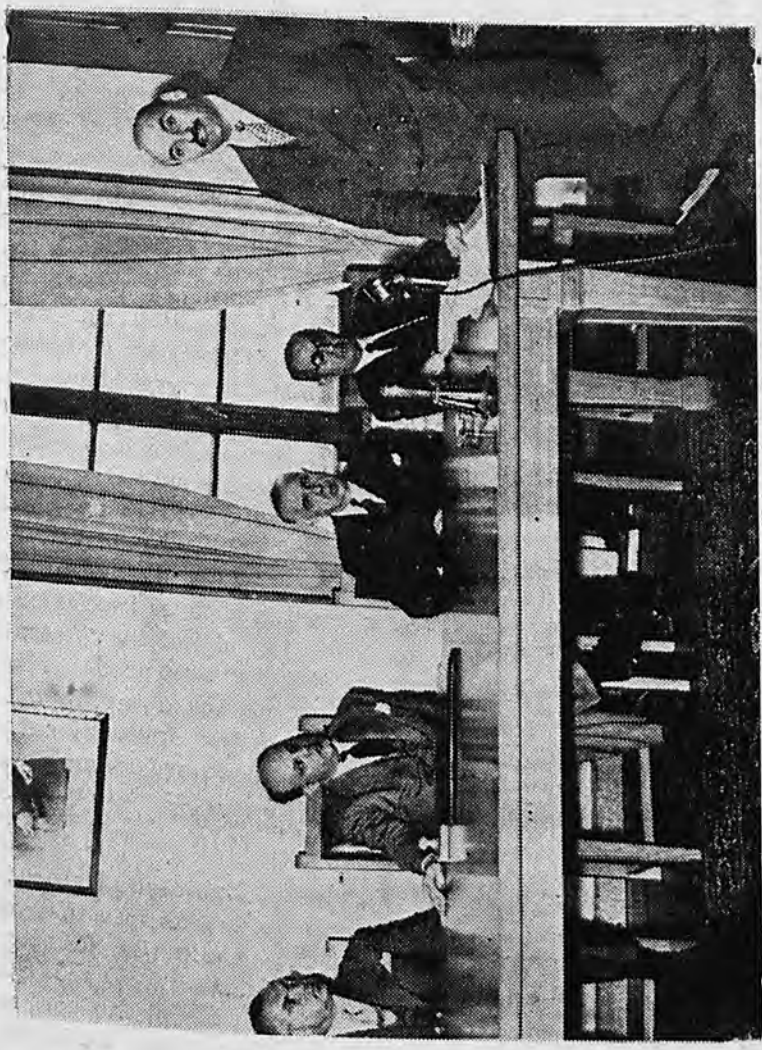
κ. Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Διευθυντής Σπουδῶν Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαίδευσως τῆς Σχολῆς): Ἡ Σχολή, κ. Ὑπουργοὶ καὶ Κύριοι, ἀπέβλεψεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς δύο σκοποὺς, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς μίαν προσωρινὴν λύσιν, δηλαδὴ εἰ δυνατόν εἰς τὴν ἄμεσον ἐγκατάστασιν τῆς εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, ὅπως ὁ Νόμος ἀπήτη, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς μίαν λύσιν μακρᾶς πνοῆς, τὴν μόνιμον δηλαδὴ ἐγκατάστασιν τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐδημιούργει συγχρόνως εἰς τὸν Πειραιᾶ ἕνα Ἴδρυμα καὶ ἕνα κτιριακὸν συγκρότημα ἀνάλογον πρὸς τοὺς σκοποὺς, καὶ τὰς ἐπιδιώξεις ἐνὸς ἀνωτάτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος. Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς διηρηνώσαμεν κάθε περιοχὴν καὶ κάθε χῶρον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο διαθέσιμος εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου, ὅπως ἐπίσης καὶ κάθε ὑπάρχουσα δυνατότητα διὰ τὴν ἄμεσον ἐγκατάστασιν τῆς Σχολῆς. Ἀπὸ τὴν ἔρευναν αὐτὴν προέκυψαν τὰ ἐξῆς σημεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐνδιαφέροντός μας.

Πρῶτον, κατελήξαμεν ὅλοι, μετὰ συνεργασίαν τὴν ὁποῖαν εἶχομεν, τόσον μὲ τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς, ὅσον καὶ μὲ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν κ. Δήμαρχον Πειραιῶς, εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ὡς καλλιτέρα καὶ προσφορωτέρα λύσις προσφέρεται ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ἀντιπροσωπεύει τὸ 1ον καὶ 29ον Δημοτικὸν Σχολεῖον—διὰ τοὺς ἐξ ὑμῶν Πειραιῶτας εἶναι τὸ Σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζεται ἡ Σχολὴ τοῦ Προμηθέως. Ἡ λύσις αὕτη ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ὅτι τὸ οἶκημα τοῦτο ἔχει αἰθούσας καταλλήλους διὰ τὴν διδασκαλίαν, ὑπὸ τύπον προσωρινότητος βεβαίως καὶ ἐπιπροσθέτως ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς Πόλεως καὶ εἰς περιόπτον θέσιν, ὅποτε γενομένων τῶν μονίμων κτισμάτων, θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὸ κέντρον αὐτὸ τῆς πόλεως ἕνα συγκρότημα κτιριακόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκόσμηι τὴν Πόλιν.

Πέραν τῆς λύσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία βεβαίως προσκρούει εἰς ὠρισμένας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπερνηκηθῶν καὶ αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς ὅ,τι σήμερον ἐκεῖ στεγάζονται δύο Δημοτικὰ Σχολεῖα, τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μεταφορὰ ἄλλου, πέραν λοιπὸν τῆς λύσεως αὐτῆς, ὑπάρχει δευτέρα λύσις, ἡ ἀγορὰ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ εὐρισκομένου μεταξύ Καραϊσκού, Σκουζέ, Πλατείας Τερψιθέας, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ ΝΑΤ. Προϋπόθεσις ὅμως τῆς λύσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ὑπαρξὶς κεφαλαίου, διὰ νὰ ἀγορασθῇ τὸ οἰκόπεδον καὶ διὰ νὰ κτισθῇ τὸ κτίριον.

Καὶ μία τρίτη λύσις—αὕτη ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὸν Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν κ. Ἀλιπράντην—θὰ ἦτο, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο δυνατόν, ἡ παραχώρησις τοῦ χώρου, τοῦ παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης, ὅπου στεγάζεται τὸ Χατζηκυριάκειον Ὁρφανοτροφεῖον. Ὁ χῶρος αὐτὸς παρουσιάζει τὸ μειονέκτημα, ὅτι δὲν προσφέρει τὴν δυνατότητα τῆς ἀμέσου ἐγκαταστάσεως, διότι τὸ κτίριον εἶναι παλαιὸν καὶ ἀκατάλληλον καὶ ἐπὶ πλέον διότι ἔχει πολὺ μικρὰν πρόσοψιν.

Κύριοι, ἐπεδιώχθη ἡ ἐξεύρεσις καὶ ἄλλων χώρων καὶ ἡ Δημαρχία μὲ πολλὴν προθυμίαν διηρηνώσθη μαζί μας, κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξευρεθῶν—κατὰ πόσον ὑφίστανται οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα θὰ προσεφέροντο διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Σχολῆς. Ὁ χάρτης ὅμως τοῦ Πειραιῶς

‘Ο Διευθυντής Σπουδών του Κέντρου Ναυτιλιακής ‘Εκπαίδευσεως
άντιπλοίαρχος κ. Ε. Γεωργαντόπουλος τοποθετεί τὸ θέμα τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς

καὶ τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ Δήμος δὲν εἶναι κατάλληλα διὰ τὴν δημιουργίαν κτιρίου ἀνταξίου τῆς Σχολῆς καὶ τῆς Πόλεως.

Ἐπομένως ἡ ὄλη μας ἔρευνα κατέληξε νὰ ἐντοπίζεται εἰς τὰς τρεῖς λύσεις, τὰς ὁποίας σὰς ἀνέφερον, δηλαδὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου—Προμηθῆως, τῆς ἀγορᾶς τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τὸ ΝΑΤ, ἢ τῆς ἀνεγέρσεως ὑπὸ τοῦ ΝΑΤ εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦτο τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐκμίσθωσέως αὐτοῦ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τρίτον τοῦ παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης. Ἡ πρώτη λύσις πλεονεκτεῖ, διότι παρέχει τὴν εὐχέρειαν ἀμέσου ἐγκαταστάσεως καὶ διότι εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς Πόλεως, πλησίων ὄλων τῶν συγκοινωνιῶν καὶ παρέχει ἐπίσης τὰς δυνατότητας ἐπεκτάσεως μελλοντικῆς τῆς Σχολῆς, εἰς τὸ οἰκόπεδον, τὸ ὑπάρχον ὀπισθεν τοῦ νῦν ὑπάρχοντος κτιρίου. Βεβαίως, παραμένει τὸ πρόβλημα τῆς μεταφορᾶς τῶν δύο Δημοτικῶν Σχολείων. Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἠβελήσαμε νὰ ἴδωμε, πῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ λυθῇ καὶ προτείναμε τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων εἰς τὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα κατέχονται σήμερον ἀπὸ Στρατιωτικὴν Μονάδα, ἢ ὁποῖα εἶναι ἐγκατεστημένη ἐκεῖ καὶ τὰ ὁποῖα κτίρια, μ' ὄλον ὅτι παλαιὰ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα, ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὸν ἴδιον χῶρον. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι αἱ Στρατιωτικαὶ Ὑπηρεσίαι δὲν θεωροῦν εὐχερῆ τὴν μετακίνησιν τῶν Μονάδων των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἴσως μία καλλιτέρα διερεύνησις τοῦ θέματος καὶ ἴσως μία συζήτησις ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου νὰ ἔδιδε μίαν λύσιν, ἢ ὁποῖα καὶ τὰ Σχολεῖα αὐτὰ δὲν θὰ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν περιοχὴν καὶ τὴν Σχολὴν θὰ ἐτοποθετεῖ εἰς τὸ προσφορώτερον διὰ τὴν Πόλιν μας σημεῖον.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἠθελον νὰ προσθέσω ἐδῶ, σχετικῶς μὲ ὅσα ἀνέφερον, εἶναι, ὅτι εἰς ὅλας μας τὰς ἐνεργείας εὔρομεν πρόθυμον τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν βοήθειαν, ὄχι μόνον τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν κ.κ. Ἀνδριανοπούλου καὶ Ἀλιπράντη καὶ πρὶν ἀπὸ ὅλους τοῦ κ. Μάρτη, τοῦ ὁποίου τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον προεκάλεσε καὶ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν, ἀλλὰ καὶ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ὄλων τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν παραγόντων. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτό, συνεχιζόμενον θὰ μᾶς δώσῃ τὴν καλλιτέραν λύσιν.

κ. Δ. ΚΟΥΜΣ (Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς):
Κύριοι Ὑπουργοί, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν τῶν ἐργαζομένων ἐμπορικῶν καὶ ἐν γένει ἐπαγγελματικῶν τάξεων τοῦ Πειραιῶς, διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν δεξιούμεθα εἰς τὴν στέγην τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπίλεκτα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης ἢ ὁποῖα γνωρίζει νὰ ἀγωνίζεται, τόσον διὰ τὸ καλὸν τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ὅσον καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κύριοι Ὑπουργοί, εἶναι γνωστὸν ποίας προσπάθειας κατέβαλον αἱ ἀρμόδιαι ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων τάξεων τοῦ Πειραιῶς καὶ εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς Ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς Κυρίους Διοικοῦντας τὴν Σχολὴν, διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐν τῇ γενικωτέρᾳ

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.55'—5.45'	'Αγγλικά		'Αγγλικά		
Β' 5.55'—6.40'	'Ασκήσεις Στατιστικής	Πολιτική Οικονομία	Διοικητική Νομοθεσία	'Ασκήσεις Στατιστικής	Λογισμός Πιθανοτήτων
Γ' 6.50'—7.35'	Στατιστική Μεθοδολογία	Πολιτική Οικονομία	Στατιστική Μεθοδολογία	Γενικά Μαθηματικά	Γενικά Μαθηματικά
Δ' 7.45'—8.30'	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	Λογιστική	Γενικά Μαθηματικά	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ 2ου ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.00'—5.45'	'Αγγλικά	'Εθνικολογαριασμοί	'Αγγλικά		Στατιστική 'Επιχειρήσεων
Β' 5.55'—6.40'	Στατιστική Οικον. Φαινομένων	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Οικονομική 'Ανάλυσις	'Ασκήσεις Στατιστικής
Γ' 6.50'—7.35'	Οικονομετρία	Δημοσία Οικονομική	Νομοθεσία Δημ. 'Υπηρεσιών	Στατιστική 'Ανάλυσις	'Ιδιωτική Οικονομική
Δ' 7.45'—8.30'	Στατιστική 'Ανάλυσις	'Οργάνωσις	Στατιστική Οικον. Φαινομένων	'Ασκήσεις Στατιστικής	Μαθηματική Στατιστική

ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

της Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—1957

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

1ον ἑξάμηνον   2ον ἑξάμηνον

Διδασκόμενα μαθήματα	ῥΩραι	ῥΩραι	Καθηγηταί
1. Γενικά Μαθηματικά(Υ)	3	2	Α. Παπασπύρου
2. Ἀσκήσεις Γεν. Μαθηματικῶν (Υ)	3	2	Δ. Κονιδάρης
3. Στατιστικὴ Μεθοδολογία (Υ)	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Λογισμὸς Πιθανοτήτων (Υ)	1	1	Α. Παππᾶς
5. Πολιτικὴ Οἰκονομία (Υ)	2	2	Σ. Ἀγαπητίδης
6. Δημογραφικὴ Μεθοδολογία (Π)	—	2	Ν. Σβορώνος
7. Διοικητικὴ Νομοθεσία (Π)	1	1	Γ. Παπαχατζῆς
8. Λογιστικὴ (Π)	1	1	Σ. Παπαϊωάννου
9. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς (Υ)	2	2	Ε. Μαργαρίτης
10. Ἀγγλικά (Π)	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	<u>17</u>	<u>17</u>	

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

1. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
2. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ (Υ)	1	1	Γ. Θεοδωράκης
3. Στατιστ. Οἰκονομ. Φαινομένων (Υ)	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	2	2	Δ. Κονιδάρης
5. Οἰκονομετρία (Υ)	1	1	Κ. Ἀθανασιάδης
6. Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	1	1	Γ. Χαλκιάπουλος
7. Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων (Υ)	1	1	Α. Παππᾶς
8. Διοικητικὴ Νομοθεσία (Π)	1	1	Γ. Παπαχατζῆς
9. Δημοσία Οἰκονομία (Π)	1	1	Δ. Κόλλιας
10. Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Π)	1	1	Μ. Γεωργιάδης
11. Ὁργάνωσις (Π)	1	1	Κ. Μπανταλούκας
12. Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ (Π)	1	1	Σ. Γερονυμάκης
13. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς (Υ)	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
14. Ἀγγλικά (Π)	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	<u>19</u>	<u>19</u>	

Σημειώσατε

ὅτι τὸ εἰς τὴν ἐπομένῃν σελίδα Ὁρολόγιον Πρόγραμμα τοῦ Α' Ἀκαδημαϊκοῦ ἑξαμήνου ἰσχύει μέχρι καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1957,

ὅτι ἡ παρακολούθησις τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῶν σημειουμένων ἀνωτέρω διὰ τοῦ στοιχείου Υ εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Ἐπιμελητὴν τοῦ Κ.Σ.Ε. «Δελτίον παρουσίας». Τὰ λοιπὰ μαθήματα, δηλούμενα διὰ τοῦ στοιχείου Π, εἶναι προαιρετικὰ ἐκτὸς ἐνὸς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ σπουδαστοῦ.

ὅτι οἱ σπουδασταὶ τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» δύνανται ἄνευ οἰασδῆποτε ἄλλης οἰκονομικῆς ὑποχρέωσεως νὰ παρακολουθῶσι τὰ σχετικὰ μαθήματα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (Πολιτικὴ Οἰκονομία, Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ, Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία, Δημοσία Οἰκονομία, Γεωγραφικὴ Οἰκονομία, Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, Λογιστικὴ, Οἰκονομικὰ Μαθηματικά, Ὁργάνωσις, Γαλλικά, Ἀγγλικά).

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔτος ΣΤ' 1958/9	Δραχμὴ 1	Τεύχος 32
-----------------	----------	-----------

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

εἶναι ἀφιερωμένον εἰς μελέτας ἀφορώσας κυρίως θέματα ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως· εἶναι ἄλλως τε τὸ κύριον — ὄχι βεβαίως τὸ μόνον — πρόβλημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὴν Σχολήν, ἐκ τοῦ Νόμου τεταγμένην διὰ τὴν οἰκονομικο-διοικητικὴν μὲν ἄνωτέρων καὶ ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς καθόλου οἰκονομίας μας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει.

Θεωροῦμεν εὐχαρίστησιν καὶ χρέος νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς λαμπροὺς συνεργάτας τοῦ παρόντος τεύχους, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς ἀξίας ἐκάστης δημοσιευομένης μελέτης.

Εἰς στιγμὰς ὅπου γίνεται σκέψις ἐνισχύσεως τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, ἡ Σχολή μας, ἡ στερούμενη μέσων, δίδει ἄλλην μίαν φορὰν τὸ παρόν.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ὁ

Ὁδηγὸς

ὑποψηφίου σπουδαστοῦ

τῆς Α.Β.Σ.

1959

ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς τὸν αἰτοῦντα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Υπό τῆς κ. ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ - ΧΟΥΡΔΑΚΗ

Ψυχολόγου

[Ὁμιλία γενομένη τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1959 εἰς τὸ
Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῆς Α.Β.Σ.]

Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ὁ ἄνθρωπος παρουσιάστηκε στὴ γῆ, αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐργασθῆ. Ἡ ἐργασία ἦταν ὁ μόνος τρόπος πού εἶχε εἰς τὴ διάθεσή του γιὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ, τόσο τίς δικές του ἀνάγκες ὅσο καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τοῦ ὁποίου μέρος ἀποτελοῦσε. Ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐργασία καὶ ἄνθρωπος ἔγιναν μιὰ ἐνότητος ἀδιάσπαστη καὶ ἀδιαχώριστη. Ὄπου ὑπῆρχε ἄνθρωπος ὑπῆρχε καὶ ἐργασία καὶ ὅπου ἐργασία ἐκεῖ καὶ ἄνθρωπος.

Στὴν ἀρχὴ καθένας μποροῦσε ν' ἀσχοληθῆ μὲ ὅποιαδήποτε ἐργασία τὸν ἐνδιέφερε, ἐπ' εὐκαιρία, ἢ μὲ ὅποιαν παρουσιαζόταν σὰν ἀνάγκη ἐκείνη τῆ στιγμῆ. Ἔτσι νομίζω πὼς δὲν μποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ προγραμματισμὸς ἐργασίας, καθένας ἐτοίμαζε τὸ πρῶτὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχὴ καὶ τίς ἰδιαιτέρες ἀνάγκες τοῦ συνόλου. Ἀργότερα ὅμως, ὅσο ἡ κοινωνία ἐξελίσσετο, ὁ ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε, φυσικά, νὰ περιορίσῃ τὴν ἐργασία του στὶς ἀνάγκες τῆς στιγμῆς, μὰ βρέθηκε ὑποχρεωμένος νὰ προγραμματίσῃ αὐτὴ τὴ δραστηριότητά του καὶ νὰ τὴν κάμῃ πιδὸ συστηματικῆ. Ἔτσι κάθε μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἔπρεπε νὰ ἐργασθῆ σ' ἓναν συγκεκριμένον τομέα ἐργασίας καὶ νὰ προωθήσῃ τὸν τομέα αὐτόν. Ἀπὸ τὴ στιγμῆ πού ἡ ἐργασία ἔγινε συγκεκριμένη καὶ μόνιμη ἀπασχόληση γιὰ τὸν ἄνθρωπον, ἔγινε ἐπάγγελμα.

Ἄν θέλαμε νὰ παρουσιάσωμε τίς σχέσεις πού ἀναπτύχθηκαν ἀνάμεσα στὶς δύο ἔννοιες ἄνθρωπος καὶ ἐπάγγελμα, στὴ μακρόχρονη πορεία τῆς ζωῆς, θὰ εἶχαμε νὰ ποῦμε πολλά. Γιατὶ στὴν ἀρχή, οἱ σχέσεις αὐτές ἦταν ὁμαλές. Σιγά - σιγά ὅμως μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, τὸ ἐπάγγελμα ἔγινε μιὰ πολυσύνθετη ὑπόθεση γύρω ἀπὸ τὴν ὁποία δημιουργήθηκαν πολύμορφα προβλήματα, κοινωνικά, οἰκονομικά, πληθωρισμοῦ, ἀνανεώσεως ἐπαγγελλμάτων, ἐκλογῆς κ.ά. Σήμερα δὲν μποροῦμε ν' ἀσχοληθοῦμε μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα πού σχετίζονται μὲ τὸ ἐπάγγελμα, θὰ μιλήσουμε μόνον γιὰ ἓνα : γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπαγγέλματος γιατί αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει, εἰδικῶς γιὰ τὸ σημερινὸ θέμα μας.

Ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἐπαγγέλματος εἶναι μιὰ ὑπόθεση πάρα πολὺ σοβαρῆ. Ὁ Pascal ἔγραφε σχετικῶς στὶς «Pensées» του : «Ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἐπαγγέλματος ἀποτελεῖ τὴ σπουδαιότερη πράξι στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου».

που· όλες οι άλλες δέν είναι παρά ἢ προοίμιο ἢ συνέπειες τῆς πράξεως αὐτῆς». Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ ἐκλογή τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπησχόλησε πάντοτε τοὺς ἀνθρώπους. Ἀνάλογες ἀνισυχίες βρῖσκομε καὶ στὰ συγγράμματα ἀκόμη τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὸ εἶναι, ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῆ, τὸ «Ἐνύπνιον» τοῦ Λουκιανοῦ, ὅπου οἱ συγγενεῖς ἑνὸς ἐφήβου συνεδριάζουν γιὰ νὰ βροῦν τὰ θετικὰ καὶ ἀρνητικὰ σημεῖα τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ νὰ τὸ προσανατολίσουν ἀνάλογα. Ἐκεῖ, σχετικὰ μὲ τὴν παιδεία, ἀναφέρεται πὼς «δεῖται καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς, τὰ δὲ ἡμέτερα μικρὰ τε καὶ ταχεῖαν τινὰ τὴν ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν». Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἐπίσης ἡ μαρτυρία ἑνὸς Κινέζου συγγραφέως γιὰ τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος του, σχετικὰ μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἐκλογή τῶν νέων (1).

Ἄν θελήσωμε τώρα νὰ δοῦμε πὼς παρουσιάζεται, στὴν ἐποχὴ μας, τὸ πρόβλημα τῆς ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος θὰ κάναμε μὴν ἀξιόλογη διαπίστωση: ἡ ἐκλογή ἐπαγγέλματος προσδιορίζεται ἀπὸ παράγοντες ἔξω ἀπὸ τὴν προσωπικότητα καὶ τὴς ἐπιθυμίες τοῦ ἀτόμου. Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια εἶχα κάνει μὴν ἔρευνα περιορισμένης ἐκτάσεως, μὰ ἀρκετὰ χαρακτηριστικῆ. Ἐρώτησα πενήντα γνωστοὺς καὶ φίλους νὰ μοῦ ἀπαντήσουν ἂν εἶχαν διαλέξει οἱ ἴδιοι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀκολουθοῦσαν. Ἀπὸ τοὺς πενήντα μόνον οἱ ἔξη μοῦ ἐδήλωσαν πὼς ἀσκοῦσαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθελαν, δηλαδὴ μόνον τὸ 12%. Ὅλοι οἱ ἄλλοι μοιραῖα ἀκολούθησαν τὸν ἐπαγγελματικὸν τοὺς δρόμον, εἴτε γιὰ τὴν βοήθησιν κάποιου θεοῦ τοὺς, εἴτε γιὰ τὴν ἐνδιαφέρθηκα ὁ πολιτικὸς παράγον τοῦ τόπου, εἴτε γιὰ τὴν διάβασαν τὸ «ζητεῖται» μίαν ἐφημερίδας. Δικαιολογημένα ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Gal στὸ βιβλίον του «Orientation scolaire» παρομοιάζει τὴν ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ ἐπάγγελμά του, μὲ τοὺς γάμους τοῦ παλιοῦ καιροῦ, ὅταν οἱ μελλοντικοὶ γονεῖς ἐπιλέγουν τὴν τελευταία στιγμή, στὴν ἐκκλησίαν. Παράγοντες λοιπὸν διάφοροι, συντελοῦν στὴν ἐπαγγελματικὴ ἐκλογή, στὴν ἐποχὴ μας. Καὶ εἶναι οἱ παράγοντες αὗτοι: 1) Ἡ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ θέσις τοῦ ἀτόμου. 2) Οἱ τοπικὲς συνθήκες (χώρα μεσόγεια ἢ παραθαλάσσια, χωριό, πόλις κ. ἄ.). 3) Ἡ περιορισμένη γνώσις τῶν ἐπαγγελμάτων. 4) Ἡ σωματικὴ κατάστασις καὶ ἀρτιμέλεια. 5) Ἡ ἡλικία καὶ τὸ φύλον.

Ἄπ' ὅσα εἶπαμε σχετικὰ μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἐκλογή βγαίνει, νομίζομε, τὸ συμπέρασμα πὼς διάφοροι ἐξωτερικοὶ παράγοντες, ξένοι πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀτόμου καὶ τὴς ἰδιαιτέρας κλίσεως του, ἐπηρεάζουν τὸ ἄτομον νὰ διαλέξῃ τὸν ἐπαγγελματικὸν δρόμον τῆς ζωῆς του. Βέβαια, ἀπὸ τὴν πρώτη ἐξέτασις, τὸ ζήτημα δέν παρουσιάζεται τόσο πολὺ σοβαρό. Ἐπὶ τέλους, ἕνας ἄνθρωπος εἶχε κλίση πρὸς ἕνα ἐπάγγελμα καὶ δέν μπόρεσε νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ. Ἐὰν ὅμως ἀντικρούσωμε τὸ ζήτημα αὐτὸ στὴ γενίκευσίν του, ὅπως παρουσιάζεται περὶ τοῦ στὴν ἐποχὴ μας, θὰ δοῦμε πὼς δέν εἶναι διόλου ἀπλό. Γιὰ τὴν

1. Βλέπε σχετικὸν ἄρθρον μας στὸ Ἑλμανάκ τῆς Α.Β.Σ., τοῦ ἔτους 1959.

σκεφθείτε μιὰ κοινωνία στην ὁποία οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δὲν ἀκολουθοῦν τὸ ἐπάγγελμα πού τούς ταιριάζει. Εἶναι μοιραῖο, ἡ κοινωνία αὐτὴ νὰ μὴν μπορέσῃ οὔτε κἀν νὰ πλησιάσῃ τὸ ἐπίπεδο, τὸ ὁποῖο θὰ ἔφτανε, ἐὰν ἔκανε ὀρθολογιστικὴ χρησιμοποίησι καὶ ἀξιολόγησι τῶν ἱκανοτήτων τῶν πολιτῶν τῆς.

Γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω μὲ πολλὰς στατιστικὰς θὰ σᾶς ἀναφέρω μόνον τί γράφει ὁ H. Wallon στὸ βιβλίον του «Principes de Psychologie appliquée», σελ. 149. Ἐκεῖ γράφει πὼς ὁ μὴ ἔγκαιρος ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς στὴν Ἀγγλία ἐκόστιζε 100.000 λίρες τὸ χρόνο, στὴ Γαλλία δέ, γινόταν 3.000 δυστυχήματα τὴν ἡμέραν, πού ἐκόστιζαν τὸ χρόνο 1.000.000.000 γαλλικὰ φράγκα. Αὐτὲς οἱ παρατηρήσεις, πού ὄταν τις βλέπομε σὲ γενικὴ κλίμακα, μᾶς δείχνουν χαρακτηριστικὰ πόσο ζημιώνεται ἡ κοινωνία, καὶ ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία μιᾶς χώρας, ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἐπαγγελματικῶν προσανατολισμῶν, ἦρθαν νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν καὶ ἀπὸ ἄλλα στοιχεῖα πού χαρακτηρίζουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς: κάθε μιὰ χώρα ἔχει ὀρισμένους τομεῖς ἐπαγγελματικῶν δραστηριοτήτων, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀνάγκη νὰ προωθήσῃ. Οἱ τομεῖς αὐτοὶ δὲν προωθοῦνται πιά μὲ ἀνεπίκριτον προσωπικόν. Ἐπίσης, στὴν παραγωγή, ἐξ αἰτίας τοῦ συναγωνισμοῦ, δὲν μᾶς ἀρκεῖ πιά ἡ ποσότητα ἀλλὰ ζητοῦμε τὴν ποιότητα, καὶ ἡ ποιότητα αὐτὴ, χωρὶς εἰδικευμένον προσωπικόν, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Οἱ παραπάνω παρατηρήσεις σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι πρέπει νὰ δώσωμε στὸ ἄτομον τὴν εὐχέρεια ν' ἀποδώσῃ τὸ maximum τῶν ἱκανοτήτων του, ὠδήγησαν στὴν ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ ὁ ἄνθρωπος, περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἔκανε μέχρι σήμερον ἡ Ἐπιστήμη, στὸ συγκεκριμένον τομέα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως. Στὸ ζήτημα αὐτό, ἐκλήθη, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ἡ Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία, νὰ δώσῃ τὴ συμβολὴν τῆς. Βέβαια, ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, πρόδρομοι αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ὅπως π.χ. ὁ Taylor, στὴν Ἀμερικὴ, πού ἤθελαν νὰ κάμουν ὀρθολογισμὸν ἐργασίας καὶ νὰ μελετήσουν τις εἰδικὰς συνθήκας τῶν ἐργαζομένων. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ παρουσιάσω τὸν Taylor ὡς εἰσηγητὴ τῆς ψυχοτεχνικῆς, γιατί δὲν ἦταν ψυχολόγος ἀλλὰ μηχανικός. Ὡς πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς ψυχοτεχνικῆς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ Münsterberg πού τὸ 1910, στὸ Σικάγο, ἄρχισε νὰ μελετᾷ τοὺς ἐργαζομένους χρησιμοποιώντας ὀρισμένες μεθόδους. Τὸ ἴδιον ἔκανε καὶ ὁ Laby στὴ Γαλλία, καὶ ἄλλοι σὲ ἄλλες χώρες. Ἔτσι ἄρχισε ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή, ἡ ἐπιστημονικὴ δηλαδὴ ἐκλογή τῶν κατάλληλων ἀτόμων γιὰ μιὰ συγκεκριμένη ἐργασία (ἐργοστάσιον, ἐπιχειρήσεις κ. ἄ.). Ἡ λύσις αὐτὴ ἐξυπηρέτησε ἕνα μέρος ἐργαζομένων, ὅχι ὅμως τοὺς πολλοὺς. Διότι ὅσοι εἶχαν ὀρισμένους ἱκανοτήτες προσελήφθησαν στὶς ἐπιχειρήσεις πού εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ ἐργαζομένους, ὅσοι ὅμως ἐκρίθησαν ἀκατάλληλοι γιὰ τοὺς συγκεκριμένους τομεῖς ἐργασιῶν, ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴν βοήθειαν τῆς ψυχοτεχνικῆς. Ἔτσι ἀνεπτύχθη τὸ δευτέρον σκέλος τῆς ψυχοτεχνικῆς, μετὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐπιλογήν, ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς, πού ἀπέβλεπε στὴν με-

λήτη της προσωπικότητας και των Ικανοτήτων όλων των ατόμων. Έδω δὲν ξεκινᾶμε πιά ἀπὸ ἕνα δοσμένο ἐπάγγελμα, γιὰ νὰ διαλέξωμε τοὺς ἀνθρώπους πού ταιριάζουν στὸ ἐπάγγελμα αὐτό, ἀλλὰ ξεκινᾶμε ἀπὸ τὸ ἄτομο καὶ διαλέγομε τὸ ἐπάγγελμα πού τοῦ ταιριάζει. Μὲ ἄλλα λόγια: ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ καθοδήγηση πού δίνομε στὸ ἄτομο σχετικὰ μὲ τὸ κατάλληλο ἐπάγγελμα πού τοῦ ταιριάζει, βασιζόμενοι πρὸς τοῦτο στὶς Ικανότητες καὶ κλίσεις του. Ἔτσι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς ἐνῶ στηρίζεται στὸ ἄτομο, θέλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὸ ἄτομο καὶ τὴν κοινωνία. Παίρνει ἀπὸ τὸ ἄτομο ὅ,τι χρειάζεται, ἔχει ὑπόψη του τί χρειάζεται ἡ κοινωνία καὶ κάνει τὴν ἀναγκαῖα σύνδεση ἀναμεταξύ τους γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν καὶ τὰ δύο. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς εἶναι δύσκολη καὶ πολυσύνθετη ὑπόθεση. Χρειάζεται νὰ στηριχθῆ σὲ πολλὰ ἐπὶ μέρους ἐπιστῆμες, γιὰ νὰ ἀποδώσῃ καρπούς.

Πρῶτη ἐπιστῆμη, τὴν ὁποία χρειάζεται ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς εἶναι ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία μιᾶς χώρας, ὕστερα ἡ Στατιστικὴ, ἡ Βιολογία καὶ ἡ Κοινωνιολογία. Ἕνας ἄνθρωπος πού θέλει νὰ κἀνῃ ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἔχῃ ὑπόψη του ὅλες αὐτὲς τίς ἐπιστῆμες. Φυσικὰ πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ σπουδάσῃ τὴν ψυχολογία τοῦ ατόμου, τὴν Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία. Γιατί ἐνῶ οἱ ἄλλες ἐπιστῆμες μᾶς προσφέρουν ἔτοιμα πορίσματα καὶ ἀπόψεις τίς ὁποῖες χρησιμοποιοῦμε ἑμεῖς, ἡ ψυχοτεχνικὴ δὲν μᾶς δίνει ἔτοιμα πορίσματα μὰ μόνον τὴ μέθοδο, γιὰ νὰ ψάξωμε ἑμεῖς μὲ ἐνεργητικὸ τρόπο, καὶ νὰ βροῦμε τίς Ικανότητες τοῦ ατόμου, τὸ χαρακτῆρα, τὴν προσωπικότητά του.

Ποῦ γίνεται ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς; Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ ἔχει πάρει διάφορες μορφές ἀνάλογα μὲ τίς συνθῆκες κάθε χώρας. Γίνεται στὰ Πανεπιστήμια, στὰ Ἰνστιτούτα Ψυχολογίας, στὰ εἰδικὰ Ἰνστιτούτα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ ὅπου μορφώνεται καὶ τὸ κατάλληλο προσωπικὸ πού θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐφαρμογὴ του. Βασικὴ πάντως μορφή του ἀποτελοῦν τὰ Κέντρα Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ. Εἶναι ὠρισμένες ὑπηρεσίες, δημόσιες ἢ ἰδιωτικὲς, πού ἐξαρτῶνται ἀπὸ διάφορα ὑπουργεῖα, Παιδείας, Βιομηχανίας, Ἐργασίας κ.ἄ. Προϊστάμενος τῶν κέντρων αὐτῶν εἶναι ὁ Ἐπαγγελματικὸς Σύμβουλος, ἕνας Ψυχολόγος εἰδικευμένος σ' αὐτὸ τὸν κλάδο τῆς ψυχολογίας, πού συνεργάζεται μ' ἕναν γιατρό, ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐξέταση τῆς σωματικῆς ὑγείας τῶν ατόμων, μὲ τὸν Κοινωνικὸ λειτουργὸ πού συγκεντρώνει ὅσα στοιχεῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐπίλυση κάθε περιπτώσεως, καὶ μὲ ἀνάλογο ἀριθμὸ προσώπων γιὰ τὴ διεκπεραίωση τῆς γραφικῆς ἐργασίας. Στὰ κέντρα αὐτὰ προσέρχονται κυρίως οἱ ἔφηβοι, πού ἀντιμετωπίζουν ἐντονο τὸ πρόβλημα τῆς ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος καὶ ἐνδιαφέρονται νὰ ἔχουν μιὰ συγκεκριμένη ἐπιστημονικὴ καθοδήγηση. Ἐπίσης οἱ ἀνεργοὶ ἀποτελοῦν ἕνα μεγάλο τομέα τῶν προσερχομένων, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἔχασαν τὴ δουλειά τους καὶ ἐπειδὴ στὰ κέντρα τοῦ Ε.Π. ὑπάρ-

χουν—πρέπει να υπάρχουν—δλα τὰ στοιχεῖα τὰ σχετικὰ καὶ τὴν κίνηση τῶν ἐπαγγελμάτων, προσέρχονται καὶ γιὰ νὰ ἐξετασθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ δοῦν τὶς δυνατότητες προσφοράς καὶ εὐρέσεως ἐργασίας.

Ἐπίσης μιὰ τρίτη κατηγορία προσερχομένων εἶναι οἱ ἀνάπηροι, οἱ ὁποῖοι, βέβαια, ὕστερ' ἀπὸ τοὺς δυὸ παγκοσμίους πολέμους ἔχουν πολλαπλασιασθῆ. Ἐρχονται λοιπὸν στὰ κέντρα Ε. Π. γιὰ νέο προσανατολισμό, πρὸς νέο ἐπάγγελμα ποὺ θὰ ταιριάζη καλύτερα στὴν καινούργια σωματικὴ τους κατάσταση. Καὶ νομίζω πὼς ἡ λύση αὐτῆ τοῦ ἀναπηρικοῦ προβλήματος εἶναι πολὺ ἐπιτυχῆς ὄχι μόνο ἀπὸ τὴν οικονομικὴ πλευρὰ μὰ κυρίως ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴ, γιὰτὶ δὲν τοποθετοῦμε στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς νέους καὶ ἀξιους ἀνθρώπους μὰ ἀντίθετα τοὺς δημιουργοῦμε τὴν πεποίθηση πὼς ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἀντίθετα μέλη τῆς κοινωνίας. Μὲ τὴν ἴδια ἀναλογία προσέρχονται καὶ οἱ φυματικοὶ ποὺ ἔχουν θεραπευθῆ. Καὶ αὐτὴ ἡ κατηγορία τῶν ἀνθρώπων παλαιότερα ἔμενε κάπως στὸ περιθώριο, σήμερα ὅμως βρῖσκει ἕναν καινούργιο δρόμο ν' ἀκολουθήσῃ, ἐξ αἰτίας ἑνὸς νέου προσανατολισμοῦ, ποὺ δέχονται πάντα μὲ ἀνακούφιση.

Π ὡ ς γ ἴ ν ε τ α ἰ ὁ Ἐ π α γ γ ε λ μ α τ ἰ κ ὸ ς Π ρ ο σ α ν α τ ο λ ι σ μ ὸ ς. Ὁ τρόπος ἀσκήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ε. Π. δὲν εἶναι ἀπολύτως ὁμοῖος παντοῦ. Ἐξαρτᾶται πρῶτα ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο τῆς χώρας στὴν ὁποία ἀσκεῖται καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν μόρφωση καὶ προσωπικότητα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Συμβούλου. Ὅπως ξέρετε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ πῶς πολυσύνθετο ἀντικείμενο ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης γι' αὐτὸ καὶ τὸ πλησίασμα τοῦ ἀποτελεῖ πολὺ λεπτὴ ὑπόθεση. Οἱ ἐπαγγελματικοὶ σύμβουλοι, ἀνάλογα μὲ τὴν κοσμοθεωρία τους, τὶς φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνιολογικὰς τους πεποιθήσεις ἀποδίδουν περισσότερη σημασία στὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τομέα ἔρευνας. Πάντως, σὲ γενικὴ γραμμὴ, ἀκολουθεῖται περίπου ἡ παρακάτω τακτικὴ (1). Ἀρχίζομε πρῶτα ἀπὸ τὴν ἔρευνα τῆς νοημοσύνης. Ὅλοι οἱ ψυχολόγοι συμφωνοῦν σ' αὐτὸ πὼς ἡ μέτρηση τῆς νοημοσύνης πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὸ βασικὸ κριτήριον προσανατολισμοῦ πρὸς ἐπαγγέλματα. Φθάνουν μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου, ὅπως κἀν ὁ Walther, ποὺ ἔχει τὴ δευτέρη ἔδρα Ε. Π. στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γενεύης (ἡ πρώτη κατέχεται ἀπὸ τὸν André Rey) νὰ σταματοῦν κάθε πῶς πέρα ψυχολογικῆς ἔρευνα τοῦ ὑποκειμένου ὅταν ὁ Δείκτης Νοημοσύνης περᾶσῃ τὰ 100. Γιατὶ πιστεύουν πὼς μιὰ ἀνεβασμένη νοημοσύνη εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸ ἄτομον καλὴ ἐπαγγελματικὴ ἐπίδοσιν σ' ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἐπιδοθῆ.

Ἡ μέτρηση τῆς νοημοσύνης γίνεται μὲ σειρὰς tests, ποὺ ἔχουν γίνεαι ἀποδεκτὰς σὲ διεθνή κλίμακα. (Binet-Terman-Gille-Arthur-Kohs Porteus κ.ἄ.). Κάθε ἐξέτασις νοημοσύνης δίνει, ὕστερ' ἀπὸ ὠρισμένη μαθηματικὴ ἐπεξεργασία ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ 50—150. Γύρω στὰ 100 εἶναι ἡ μέση, κανονικὴ νοημοσύνη, κάτω ἀπὸ τὰ 80 ἀρχίζει ἡ ὑποψία γιὰ

1. Ἐδῶ δὲν ἀναφέρονται οἱ συνεντεύξεις τόσο μὲ τὸ ὑποκείμενον, ὅσο καὶ μὲ τοὺς γονεῖς (ἂν πρόκειται γιὰ ἀνήλικον) ποὺ γίνονται ὁποιοδήποτε στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος κάθε ἐξετάσεως.

κάποια ανεπάρκεια ενώ πάνω από το 120 βρισκόμαστε στις περιπτώσεις των Ικανοποιητικών ή εξαιρετικών επιδόσεων, από πλευρά πάντοτε νοημοσύνης.

Συσχετίζουμε ύστερα το επίπεδο νοημοσύνης του υποκειμένου με τη νοημοσύνη που απαιτούν τα διάφορα επαγγέλματα και επιχειρούμε μία πρώτη γενική τοποθέτηση. Έδω πρέπει να σάς εξηγήσω πώς τα επαγγέλματα —τά πιο βασικά— έχουν μελετηθῆ, με τις επαγγελματικές μονογραφίες όπως λέμε, κι' έχει κανονισθῆ περίπου ἡ νοημοσύνη που χρειάζονται. Στῆ Γενεὴ χρησιμοποιοῦν ἕναν λεπτομερειακὸ κατάλογο κατατάξεως επαγγελματῶν ἀνάλογον με τῆ νοημοσύνη που απαιτοῦν. Θὰ σάς δώσω παρακάτω ἕνα κατάλογον Ἀμερικανικῆς προελεύσεως που εἶναι πιὸ σαφῆς καὶ πιὸ σύντομος :

1) Μηχανικός	118	10) Φαρμακοποιοὺς	94
2) Κληρικός	116 (ἐπιστήμων)	11) Τηλεφωνητῆς	90
3) Γιατρός	109	12) Πυροσβέστης	88
4) Καθηγητῆς	107	13) Ράπτῆς	88
5) Χημικός	107	14) Ἀρτοποιὸς	85
6) Ὀδοντοῖατρὸς	105	15) Κομμωτῆς	83
7) Στενογράφος	102	16) Κτίστης	74
8) Ραδιο(γ)ραφετῆς	96	17) Μάγειρος	71
9) Ταχυδρομικός	95	18) Ψαράς	69

Ὅταν τελειώσωμε τὴν ἐξέταση τῆς νοημοσύνης, ἀρχίζομε τὴν ἔρευνα τῶν Ικανοτήτων, γενικῶν καὶ ειδικῶν. Γιὰ τὶς φυσικῆς ἢ φυσιολογικῆς Ικανότητες χρησιμοποιοῦμε ὄργανα, γιὰ τὶς πνευματικῆς, tests. Τὶς ἀξιολογοῦμε μετὰ τὴ μέθοδο τῶν ἐπι τοῖς ἑκατὸ (percentille) που εἰσήγαγε ὁ Galton. Μία Ικανότης θεωρεῖται Ικανοποιητικὴ ὅταν φθάσῃ στὸ 3ο πρὸς τὸ 4ο τεταρτημόριο δηλαδὴ πάνω ἀπὸ 70. Κάτω ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν ἔχομε πλέον Ικανότητα ἀλλὰ δεξιότητα ἢ ἰδιότητα.

Ἡ ψυχολογικὴ ἐξέτασις τελειώνει μετὰ τὴν ἔρευνα τοῦ χαρακτήρος. Εἶναι τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἐξετάσεως ἐξ αἰτίας τῆς δυσκολίας τοῦ ἀντικειμένου. Πολλοὶ ψυχολόγοι περιορίζονται στὴν καταγραφή ἢ ὑπογράμμιση τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἀτόμου, ὅπως παρουσιάζονται πρὶν ἀπὸ τὴν ἐξέταση καὶ κατὰ τὴ διάρκειά της. Ἄλλοι καταφεύγουν στὰ tests χαρακτήρος καὶ προσωπικότητος, στὰ ἐρωτηματολόγια, καὶ κατατάσσουν τὸ ὑποκείμενον σύμφωνα μετὰ τὴ γνωστὴ διαίρεση τῆς Ὀλλανδικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γάλλου Le Senne (εὐ-συγκίνητος, ὑποσυγκίνητος, νευρικός, ἀπαθής, περιπαθής, φλεγματικός κ. ἄ). Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία πὼς ὑπάρχει ἄμεση σχέση ἀνάμεσα στὸν χαρακτηριστικὸν τύπον τοῦ ἀτόμου καὶ στὸ ἐπάγγελμα που πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ.

Τὸ πόρισμα τῆς ψυχολογικῆς ἐξετάσεως, που καταγράφεται σὲ ὀρισμένη σχηματικὴ παράσταση, ἀνακοινώνεται στοὺς γονεῖς, ἂν πρόκειται γιὰ ἀνήλικον, καὶ στὸν ἴδιον τὸν ἐνδιαφερόμενον ἂν ὑπερβαῖναι τὸ 17ο ἔτος τῆς ἡλικίας του. Σὲ διεξοδικὴ συζήτηση που ἐπακολουθεῖ, δίνομε τὶς ἀπαραίτητες ἐξηγήσεις που δικαιολογοῦν τὴ γνώμη μας σχε-

τικά με την επαγγελματική κατεύθυνση που υποδεικνύομε. Κατατοπίζομε επίσης το υποκείμενο σχετικά με ό,τι δήποτε σχετίζεται με το μελλοντικό του επάγγελμα. Οι πληροφορίες μας αναφέρονται: 1) στη θέση που κατέχει το επάγγελμα αυτό μέσα στα πλαίσια της κοινωνικής εργασίας, 2) στους όρους και συνθήκες εργασίας, από πλευρά ικανοτήτων, κόπου, άμοιβής, προαγωγών κ.ά.; 3) στην αναγκαία προπαρασκευή που χρειάζεται, μαθητεία, φοίτηση σε ειδική σχολή, χρόνος έξοδα κ.ά., 4) στην προσφορά και ζήτηση εργασίας στον τομέα αυτό, στις πιθανότητες ανάπτυξεως ή παρακμής κ. ά.

Ἡ επαγγελματική καθοδήγηση καθὼς καὶ τὸ πόρισμα τοῦ Κέντρου Ε. Π. δὲν εἶναι ὑποχρεωτικά γιὰ κανένα ἐξεταζόμενο. Ἐὰν θέλῃ τὰ υλοθετεῖ ἂν θέλῃ τὰ ἀγνοεῖ. Ἡ πείρα πάντως βεβαιώνει πῶς, κατὰ κανόνα, ἡ γνώμη τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολιστοῦ ἀκολουθεῖται, γιὰτὶ πείθει πῶς ἐξασφαλίζει τόσο τὴν επαγγελματικὴ ἐπιτυχία ὅσο καὶ τὴ γενικώτερη πρόοδο στὴ ζωὴ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Υπό κ. Π. Α. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δρος τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν
Διπλ. Μηχανολόγου Μηχανικοῦ, D.T.H.P.

Ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τόσον τῆς οἰκονομικῆς ὥσον καὶ τῆς τεχνικῆς ἐπι-
στήμης, τῶν ὁποίων αἱ πρακτικαὶ ἐκδηλώσεις ἐμφανίζονται ἀδελφωμέναι
κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν βιομηχανικὴν οἰκονομίαν, θέτει καθημερινῶς τὰ
ἡγετικά στελέχη τῆς βιομηχανίας πρὸ θεμάτων συνθέτου οἰκονομικοτεχνικῆς
μορφῆς διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται τόσον οἰκονομικαὶ ὥσον καὶ
τεχνικαὶ γνώσεις. Ὁ τρόπος τῆς ἀποκτήσεως τῶν γνώσεων τούτων ἤδη
πρὸ τοῦ πολέμου ἔχει ἀπασχολήσει τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα
τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὀργανισμούς, ἐπεχειρήθη δὲ νὰ ἐπι-
τευχθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς διὰ διαφόρων μεθόδων ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ φυσικώτερος τρόπος, βεβαίως, θὰ ἦτο ἐὰν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ
διπλώματος τοῦ Μηχανικοῦ ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀκολουθήσῃ οἰκονομικὰς σπου-
δὰς εἰς τι Πανεπιστήμιον ἢ Οἰκονομικὴν Ἀνωτάτην Σχολήν. Τοῦτο συνέβη
εἰς ἐνίαν περιπτώσιν, κυρίως μετὰ τὸν πρῶτον πόλεμον, ὁπότε καὶ ὁ γρά-
φων τὰς γραμμάς ταύτας ἠκολούθησε αὐτὸν τὸν δρόμον. Πλὴν ὅμως εἶναι
φυσικὸν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκπαίδευσις καὶ κοπιώδης εἶναι καὶ πολυδάπανος εἰς
χρῆμα καὶ χρόνον, ἀναγκάζει δὲ τὸν σπουδάζοντα νὰ ἀκούσῃ ὑποχρεωτι-
κῶς καὶ μαθήματα τὰ ὁποῖα ἴσως δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητα διὰ τὴν
μελλοντικὴν του ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἀπασχόλησιν. Τούτου
ἕνεκεν τὸ σύστημα τοῦτο, ἂν καὶ τὸ πληρέστερον ἀπὸ ἀπόψεως μελετημέ-
νης ὕλης, εἶναι εἰς ὀλίγους μόνον προσιτὸν καὶ δὲν ἐξασφαλίζει τὴν κατάρτι-
σιν στελεχῶν εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ὡς ταῦτα ζητοῦνται σήμερον ἀπὸ τὴν
Βιομηχανίαν.

Ἐζητήθη συνεπῶς νὰ ἐξευρεθῇ ἕτερος τρόπος καταρτίσεως οἰκονομικῶς
μορφωμένων μηχανικῶν, καὶ δὴ διὰ τῆς ἐνσωματώσεως εἰς τὸ πρόγραμμα
τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως οἰκονομικῶν μαθημάτων, ἐκ τῆς Πολιτικῆς Οἰκο-
νομίας, τῆς Οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων, τῆς Λογιστικῆς κ.ο.κ. Εἰς ὅλα
σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ Πολυτεχνεῖα, ὡς καὶ εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐφημέριον
ἢ μέθοδος αὕτη πλὴν ὅμως τ' ἀποτελέσματά της ὑπῆρξαν, πλὴν ἐλαχίστων
ἐξαιρέσεων (Πολυτεχνεῖον Ζυρίχης) πενιχρά, καθόσον οἱ σπουδάζοντες, βαρυ-
νόμοι ἀπὸ τὸν καταθλιπτικὸν φόρτον τῆς ὕλης τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως,
παραμελοῦν τὰ οἰκονομικὰ μαθήματα.

Εἰς τινὰ Πολυτεχνεῖα ὡς π.χ. τῆς Καρλσρούης προσετέθησαν τὰ οἰκο-
νομικὰ μαθήματα μετὰ τὴν λήξιν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁπότε οἱ δι-
πλωματοῦχοι ἤδη μηχανικοὶ δύνανται νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς των εἰς
τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Πλὴν ὅμως καὶ ἡ μέθοδος αὕτη δὲν ἀπέδωκε, διότι

συνεπάγεται απώλειαν προσθέτου χρόνου ως και η πρώτη αναφερθείσα.

Ἡ ἀνάλυσις ὁμως τῶν θεμάτων μετὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ν' ἀσχοληθῆ ὁ μηχανικός ὡς ἰθὺνον στέλεχος εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐπέτρεψε τὴν σύνθεσιν εἰδικοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως οἰκονομικῶς κατηρτισμένων τεχνικῶν, μετὰ ἰδιαιτέραν δὲ ἐπιτυχίαν ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δ. Βερολίνου (1), ἔνθα ἰδρύθη Σχολὴ «Οἰκονομολόγων Μηχανικῶν» (Wirtschaftsingenieure). Ἡ νέα αὕτη σχολὴ ἀνεπτύχθη ἐκ τοῦ Τμήματος τῶν «Μηχανικῶν Διοικήσεως» (Verwaltungsingenieure) τῆς Μηχανολογικῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἐλειτούργει ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ 1926. Ἡ Σχολὴ αὕτη σήμερον ἐκπαιδεύει διοικητικὰ στελέχη τῶν βιομηχανιῶν τὰ ὁποῖα δὲν καταρτίζονται μόνον οἰκονομολογικῶς ἀλλὰ ἐμπραθύνουν συγχρόνως τὰς γνώσεις των καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς. Ὁ διατιθέμενος διὰ τὴν σπουδὴν χρόνος, καταλαμβάνεται κατὰ τὰ δύο τρίτα περίπου ἀπὸ μαθήματα οἰκονομικῆς φύσεως καὶ κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἀπὸ τεχνικὴν ὕλην.

Συμφώνως πρὸς τὸ διὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος ἰσχύον πρόγραμμα τοῦ Τεχνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δ. Βερολίνου, ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν Οἰκονομολόγων Μηχανικῶν διαρκεῖ 9 ἐξάμηνα ὑποδιαιρουμένη κατὰ τὸ ἐν Κ. Εὐρώπῃ ἰσχύον σύστημα εἰς τὸ πρὸ τοῦ προπτυχίου τμήμα γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ ὁποῖου ἡ διάρκεια εἶναι 5 ἐξάμηνα καὶ εἰς τὸ τμήμα ἐξειδικεύσεως.

Ἡ προπτυχιακὴ ἐξέτασις γίνεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς μαθημάτων :

Ἄρχαί οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως

Ἄρχαί Πολιτικῆς οἰκονομίας

Στατιστικὴ I καὶ II

Ἀστικὸν Δίκαιον (Γενικαί Ἄρχαί, Ἐνοχικὸν καὶ ἐμπράγματον)

Τεχνικὴ Θεωρία θερμότητος I καὶ II

Ἀνώτερα Μαθηματικά I καὶ II

Στοιχεῖα Μηχανῶν I καὶ II

Ἄρχαί Ἠλεκτρολογίας.

Ἐκ παραλλήλου δέον νὰ ὑποβάλλῃ ὁ φοιτητὴς τὰς βεβαιώσεις ἐκτελέσεως ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἀσκήσεων ἐκ τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, ὡς καὶ ἐξ ἄλλων διδασκομένων μὲν ἀλλὰ μὴ ἐξεταζομένων ὡς Λογιστικῆς, Τεχνικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων, Οἰκονομικῶν μαθηματικῶν, Φυσικῆς, Χημείας, Μηχανικῆς ὡς καὶ Τεχνικῆς τῶν ὑλικῶν.

Διὰ νὰ προσέλθῃ ὁ σπουδαστὴς εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις δέον ὅπως συντάξῃ δύο ἐργασίας σπουδῶν καὶ τὴν ἐπὶ πτυχίῳ ἐργασίαν. Ἐκ τούτων ἡ μία ἐργασία δέον νὰ εἶναι ἐκ τοῦ τομέως τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ἡ ἑτέρα ἐκ τοῦ τομέως τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων (ιδιωτικῆς οἰκονομικῆς) καὶ ἡ τρίτη ν' ἀφορᾷ οἰκονομικοτεχνικὸν θέμα.

Ἀφοῦ ὁ σπουδαστὴς ἀκολουθήσῃ φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν μαθημάτων καὶ ὑποβληθῆ εἰς πενταώρους γραπτὰς

1. Πρόκειται περὶ τοῦ εὐφώνως γνωστοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Σαρλότενμπουργκ, τὸ ὁποῖον, μετὰ τὸν πόλεμον, λόγω τῆς παραμονῆς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸν σοβιετικὸν τομέα τῆς πόλεως, προσέθεσεν πανεπιστημιακὰς τινὰς Σχολὰς εἰς τὴν σύνθεσιν του καὶ μετονομάσθη εἰς «Τεχνικὸν Πανεπιστήμιον».

έξετάσεις επί αὐτῶν, παραδότη δὲ καὶ τὰς τρεῖς ὡς ἄνω ἐργασίας, ὑποβάλλεται εἰς τὴν προφορικὴν ἐπί πτυχίῳ ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς μαθημάτων :

1. Γενικὴν Οἰκονομικὴν τῶν ἐκμεταλλεύσεων
2. Πολιτικὴν Οἰκονομίαν
3. Οἰκονομικῶς ἐνδιαφέροντας τομεῖς τοῦ Δικαίου
4. Γενικὴν Μηχανολογίαν, ἢ ἀντίστοιχον κλάδον τῆς Ἡλεκτρολογίας, ἢ τῆς εἰδικότητος πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἢ τῆς Τεχνικῆς τῆς Χημείας.
5. Κατ' ἐκλογὴν μάθημα ἐκ τοῦ τομέως τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς
6. Κατ' ἐκλογὴν μάθημα ἐκ τοῦ τομέως τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας
7. Κατ' ἐκλογὴν μάθημα ἐκ τοῦ τεχνικοῦ τομέως.

Τὰ κατ' ἐκλογὴν λαμβανόμενα μαθήματα, δεόν νὰ εἶναι ἐκ τῶν διδασκομένων εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται τὰ ἐξῆς :

A. Ἐκ τοῦ τομέως τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς :

1. Ἐξειδικευμένη οἰκονομικὴ ἐκμεταλλεύσεων
  - α) διὰ τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὴν Βιοτεχνίαν
  - β) διὰ τὸ ἐμπόριον
  - γ) διὰ τὰς Τραπεζάς
2. Λογιστικὴ
3. Χρηματοδότησις
4. Βιομηχανικὴ Ὁργάνωσις
5. Οἰκονομία τῶν ἀγορῶν καὶ πωλήσεων
6. Λογιστικὸς ἔλεγχος καὶ Διαχειρίσις (ὄρκωτοὶ Λογισταί)
7. Φορολογικὰ ζητήματα Βιομηχανίας
8. Στατιστικὴ

B. Ἐκ τοῦ τομέως τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας

1. Γενικὴ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ
2. Δημοσιονομία
3. Πολιτικὴ τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας
4. Βιομηχανικὴ καὶ ἐνεργειακὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ
5. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
6. Οἰκονομικὴ Ἱστορία
7. Κοινωνιολογία
8. Οἰκονομικὴ καὶ Συγκοινωνιακὴ Γεωγραφία
9. Στατιστικὴ

Γ. Ἐκ τοῦ τομέως τῆς τεχνικῆς

1. Μηχαναὶ ἐσωτερικῆς καύσεως
2. Βασικαὶ Ἀρχαὶ Ἀτμομηχανῶν
3. Θερμικαὶ ἐγκαταστάσεις I καὶ II
4. Κινητῆρες ὀχημάτων καὶ ὀχήματα
5. Ἐργαλειομηχαναὶ καὶ Μηχαναὶ ἐπεξεργασίας I καὶ II
6. Γεωργικαὶ Μηχαναὶ I καὶ II
7. Ἀνυψωτικαὶ καὶ μεταφορικαὶ ἐγκαταστάσεις
8. Θέρμανσις καὶ ἀερισμὸς
9. Τεχνικὴ τῶν μεθόδων χημικῆς παραγωγῆς I καὶ II
10. Ἀεροτεχνικὴ

11. Ναυπηγική
12. Τεχνική μεταδόσεως κινήσεως
13. Τεχνική έπεξεργασίας
14. Έπιστημονική όργάνωσις έργασίας
15. Τεχνική Στατιστική.

Μετὰ τήν απόκτησιν τοῦ διπλώματος τοῦ Οἰκονομολόγου Μηχανικοῦ δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀφοῦ συντάξη κατάλληλον διατριβήν καὶ ὑποστῆ ἀντίστοιχον εξέτασιν νὰ λάβῃ τὸν τίτλον τοῦ Διδάκτορος.

Ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1957/58 ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, ἀνελθόντος εἰς 800 σπουδαστάς, δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς σχολῆς «Οἰκονομολόγων Μηχανικῶν» ἀνταποκρίνονται ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεων καὶ ἱκανότητων εἰς τὴν πράγματι ὑφισταμένην ἀνάγκην χρησιμοποιοῦσεως στελεχῶν συνθέτου οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως καὶ ὅτι εὐκόλως εὐρίσκουν ἀπασχόλησιν εἰς τὴν βιομηχανίαν.

**ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΠΙ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΙΣ Η Π Ε Ι Ρ Ο Ν**

Υπό τοῦ κ. Μ. DOMERGUE

Ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τοῦ Α.Ε.Ρ. - Ο.Ε.Ε.Ε.

1. Εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἰουλίου 1957 περὶ «Διευθετήσεως τῆς περιοχῆς τῆς Ἠπείρου», ὁ κ. Φίλιπ Λαμὸυρ ἔγραφεν, ὡς συμπέρασμα τοῦ κεφαλαίου περὶ τουριστικῆς διομηχανίας :

«Ἡ ὀργάνωσις τοῦ τουρισμοῦ εἰς Ἠπειρον δύναται καὶ πρέπει νὰ προωθηθῆ μὲ ταχύτητα, διότι διὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς εἶναι δυνατόν, ἐντὸς τῶν βραχυτέρων προθεσμιῶν χρόνου καὶ μὲ τὰς ἐλαχίστας δυνατὰς ἐπενδύσεις, νὰ ἐπέλθῃ ἡ πλέον ταχεῖα ἀνάπτυξις εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς περιοχῆς, ὅχι μόνον διὰ τῆς παροχῆς ἀμέσων πόρων, ἀλλ' ἐπίσης καὶ διὰ τῆς προβολῆς αὐτῆς εἰς ἕνα εὐρὺ ἐθνικὸν καὶ διεθνὲς κοινόν, δυνάμενον νὰ ἐπιδείξῃ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς καὶ νὰ ἐπενδύσῃ ἐκεῖ κεφάλαια».

2. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως, ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἠπειρον (ἢ ὁ Ὄργανισμὸς ὁ προοριζόμενος νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον), δὲν δύναται νὰ παύσῃ, ἐκτὸς ἐξαιρέσεως, εἰμὴ ἕνα ἔμμεσον ρόλον. Τὰ προβλήματα τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως ἐξετάζονται, πράγματι, εἰς ἐθνικὴν κλίμακα (Ἰπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, ΕΟΤ κλπ.), εἴτε ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς δημιουργίας τῶν βασικῶν ἔργων ὑποδομῆς εἴτε περὶ προπαγάνδας εἰς εὐρείαν κλίμακα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

3. Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔπρεπε, ἐν τούτοις, νὰ ὑποτιμᾷ ὑπὲρ τὸ δέον τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀνήκει εἰς αὐτὴν, πράγματι:

α) Νὰ περιλάβῃ εἰς τὰ προβλέψεις τῆς διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἠπείρου καὶ τὰς συνεπείας τῶν ἀποφασισθέντων ἢ προβλεπομένων μέτρων ἐπὶ ἐθνικῆς κλίμακος, ἐντὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ τομέως.

β) Νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ προγράμματος «Ἠπειρος» καὶ ἀπὸ τουριστικῆς πλευρᾶς καὶ ἰδίως τῶν τμημάτων ἐκείνων, ἅτινα ἐνδιαφέρουν κυρίως τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀδικοῦ δικτύου, τὴν προστασίαν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀναδάσωσιν, τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ποταμῶν, τὴν βελτίωσιν τῶν κατοικιῶν (ἐσωτερικὸς τουρισμὸς), τὰ σχέδια ἠλεκτροδοτήσεως, τὰς προβλέψεις διὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, κλπ. κλπ.

γ) Νὰ προωθήσῃ καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν ἐντοπίαν πρωτοβουλίαν, δυνάμενη νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἠπειρον νὰ ἐπωφεληθῆ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἐκ τῶν ἀποφασισθέντων μέτρων εἰς ἐθνικὴν κλίμακα.

δ) Νὰ προωθήσῃ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων Ἀρχῶν ἐπὶ ὠρισμέ-

νων δυσκολιων, προερχομενων εκ της εφαρμογης των εθνικων σχεδιων η, απεναντίας, επι ωρισμενων δυνατοτητων η ευκαιριων, τας οποιας τα εθνικα σχεδια δεν θα ελάμβανον επαρκως υπ' ὄψιν.

ε) Να καταστήση την ἔδραν της τόπον συναντήσεως ἢ συζητήσεως διὰ τὰς κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας ('Υπουργεῖα) ἢ τὰς διαφόρους Κρατικὰς ἐπιχειρήσεις (Ε.Ο.Τ., Δ.Ε.Η., κλπ.) καὶ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ('Εμπορικὰ 'Επιμελητήρια, Συνδικάτα πρωτοβουλίας κλπ.), διὰ τὴν ἀπὸ κοινου ἐξέτασιν τῶν δυνατοτητων τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς 'Ηπειρου καὶ διὰ τὴν ἀπὸ κοινου μελέτην τοῦ καλυτέρου τρόπου ἀξιοποιήσεως αὐτῶν.

4. Ὁ ρόλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δεν θα ἔπρεπε νὰ θεωρῆται δευτερεύων, ἐν σχέσει μὲ τὰς φροντίδας αὐτῆς, εἰς τὸ πεδιον τῆς γεωργίας, ἢ τῆς ἐκβιομηχανίσεως π.χ. 'Η 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις, εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς ἐπὶ τοῦ «Πενταετοῦς σχεδίου», θέτει, πράγματι, τὸν τουρισμὸν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ὑπερτέρων φροντίδων αὐτῆς καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς 'Ιταλίας ἀποδεικνύει τὸ βάσιμον τῆς θέσεως ἣν αὐτὴ λαμβάνει. Τὸ προαναφερθὲν ἀπόσπασμα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ κ. Λαμοῦρ ἔχει, συμπερασματικῶς, τὴν ἰδίαν ἔννοιαν.

5. Ἡ λειτουργία, προβλεπομένη διὰ τὸ 1960, τοῦ «φέρρου - μπόουτ» μεταξὺ Βρινδισίου - Κερκύρας - 'Ηγουμενίτισης, δεν ἀφήνει παρὰ τὸ ἐλάχιστον διάστημα ἐνὸς ἔτους (ἦτοι πολὺ ὀλίγον χρόνον...) διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πλέον ἐπείγοντων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πάσης φύσεως προβλημάτων, τὰ ὅποια θὰ ἀνακύβουν ἐκ τῆς ἀφίξεως τῶν πρώτων περιηγητῶν, προσελκυσμένων ὑπὸ τῆς καινοτομίας αὐτῆς, ἰδίως τῶν δι' ὀχημάτων ἀφικνουμένων περιηγητῶν, δικύκλων ἢ τετρακύκλων. Εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ἀναφορὰν, ὁ κ. Λαμοῦρ ἔγραφεν ἐπίσης :

«Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ τουρισμοῦ ἐν 'Ελλάδι προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι, εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, διὰ λόγους διαθέσεως ἢ οἰκονομίας, προτιμᾷ τις τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὰς οἰκογενειακὰς μετακινήσεις, ἢ 'Ελλάς εἶναι πρακτικῶς προσιτὴ μόνον διὰ πλοίου ἢ δι' ἀεροπλάνου. 'Αλλὰ τὸ κόστος τῆς ἐναερίου μετακινήσεως εἶναι πολὺ ὑψηλὸν διὰ τοὺς περισσοτέρους περιηγητὰς καὶ τὸ διὰ θαλάσσης ταξίδιον εἶναι πολὺ μακρὸν καὶ ἀπασχολεῖ ἕνα πολὺ σημαντικὸν μέρος τοῦ διαθεσίμου χρόνου διὰ τὰς διακοπὰς».

Ἡ προσεχὴς ἔλευσις τοῦ «φέρρου - μπόουτ» — ἢ ὁποία ἀποτελοῦσε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1 σύστασιν τῆς ἀναφορᾶς Λαμοῦρ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν—θὰ προσφέρῃ τὴν 'Ελλάδα καὶ εἰδικῶς τὴν 'Ηπειρον, εἰς τὸν μέγαν διεθνή μηχανοκίνητον τουρισμὸν. Δύναται ἰδιαίτερως νὰ προῖδῃ τις ὅτι, ἢ 'Ελλάς, καὶ ἰδίως ἢ 'Ηπειρος, ἔχει πιθανότητος νὰ εἶναι, διὰ πολλὰ ἔτη, ἢ μόνη χώρα τοῦ «ἐξωτερικοῦ» προσιτὴ εἰς τοὺς περιηγητὰς μὲ «FIAT 600» ἢ μὲ «LAMBRETTA», ἐκ τῆς Νοτίου 'Ιταλίας, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε προηγουμένως εἶχον τὴν ευκαιρίαν νὰ ἐξέλθουν τῆς χώρας των (ἂν ὄχι ἴσως διὰ τὸν πόλεμον... ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ συντελεστὴς «ἀνάμνησις» δύναται νὰ ἀποβῇ εὐνοϊκὸς διὰ τὴν 'Ηπειρον) καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἕνα ταξίδι εἰς Γαλλίαν, εἰς 'Ελβετίαν ἢ Αὐστρίαν, ἀποτελεῖ ἀκόμη μίαν πολυδάπανον ἐκστρατείαν.

Ὁφείλομεν συνεπῶς νὰ εἰμεθα ἔτοιμοι διὰ τὸ 1960, καὶ τοσοῦτον μάλ-

λον διότι μία κακή ἐκκίνησις δύναται νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ μέλλον διὰ πολλὰ ἔτη. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καθὼς καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, αἱ κακαὶ φήμαι δημιουργοῦνται συντομώτερον ἀπὸ τὰς καλὰς.

6. Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ὤφειλε συνεπῶς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς αὐτὴν ἐντολὴ συνίσταται πράγματι εἰς τὴν προαγωγὴν ὄλων τῶν μέτρων τῶν προοριζομένων νὰ ἐπιταχύνουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἡπείρου, νὰ συζητήσῃ πάραυτα μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ἐθνικῶν Ἀρχῶν τὰ μέτρα ἐκεῖνα ἅτινα θὰ ἠδύναντο, ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1960, νὰ συντελέσουν ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ προσελκύσουν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ νὰ σ υ γ κ ρ α τ ῆ σ ο υ ν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τοὺς ξένους καὶ Ἑλληνας περιηγητὰς (καὶ ἰδίως τοὺς μηχανοκινήτους περιηγητὰς) ἐπὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν δρομολογιῶν, τὰ ὁποῖα προβλέπεται ὅτι θὰ δύνανται νὰ ἔχουν ἤδη καταλλήλως διευθετηθῆ ἕως τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν, καὶ κυρίως τὰ δρομολόγια :

— Ἡγουμενίτσα — Ἰωάννινα.

— Ἐκ τῶν Ἰωαννίνων πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Β. Ἀνατολικῶς (Μετέωρα, Λίμναι τοῦ Βορρᾶ, Μακεδονία, Θεσσαλία).

— Ἐκ τῶν Ἰωαννίνων πρὸς τὸν Νότον καὶ Ν. Ἀνατολικῶς (Ἄρτα, Πελοπόννησος, Ἀθῆναι).

— Καὶ (ἀλλὰ πιθανῶς εἰς μεταγενέστερον στάδιον) ἐκ τῆς Ἡγουμενίτσης πρὸς Πρέβεζαν — Πελοπόννησον, Δελφούς, Ἀθήνας).

Δίχως νὰ θελήσω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἐξαντλῶ τὸν ἀριθμὸν τῶν προβλημάτων, ἅτινα μία παρομοία μελέτη θὰ ὤφειλε νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ νὰ ἐξετάσωμεν, θὰ ἤθελον νὰ ἀναφέρω κατωτέρω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ προσωπικὴ μου πείρᾳ μὲ ὠδήγησε νὰ ἀντιμετωπίσω.

7. Ὁ δ ο ρ ί : Ἡ πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων, φαίνεται νὰ συνίσταται εἰς τὴν παροχὴν μιᾶς ἀπολύτου προτεραιότητος εἰς τὰ νέα ἔργα ἔναντι τῶν ἐργασιῶν συντηρήσεως.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων ἔργων (εἰς τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνω τὰς διευρύνσεις ἢ εὐθυγραμμίσεις τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ὁδῶν), φαίνεται ὅτι ἡ προτεραιότης δίδεται εἰς τὰς στοιχειώδεις ἐργασίας, καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ὁδοῦ ἀναβάλλεται δι' ἀργότερον. Μία τοιαύτη πολιτικὴ, ἐὰν ἐπιτρέπη πιθανὸν νὰ προβάλλωνται ἐντυπωσιακαὶ στατιστικαὶ ἐπὶ τῶν νέων ἢ ἐπισκευασθεισῶν ὁδῶν, καὶ ἐὰν ἴσως παρουσιάξῃ ὠρισμένα πλεονεκτήματα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τῶν βαρέων ἐμπορικῶν ὀχημάτων καὶ τὰς ἀπὸ κοινοῦ μεταφορὰς, ἔχει ἐν τούτοις ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν μηχανοκίνητον τουρισμὸν, ἀτομικὸν ἢ οἰκογενειακόν. Δὲν δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ μίαν αἰσθητὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τουρισμοῦ εἰς Ἡπειρον ἐφ' ὅσον ἡ διαδρομὴ Ἀθῆναι - Ἰωάννινα (μέσῳ Ρίου - Μεσολογγίου) θὰ ἀποτελῇ μίαν π ε ρ ι π ε τ ε ι α ν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ περιηγητὴς κινδυνεύει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν (δίχως νὰ ἀναφέρωμεν σωματικὰ δυνατὰ ἀτυχήματα) νὰ θραύσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του, εἴτε εἰς ὅπας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, εἴτε εἰς ρήγματα 10 ἕως 20 ἐκ. βάθους, ἐμφανιζόμενα ἀπροσδοκῆτως ἐπὶ μιᾶς ἀ-

σφαλωμένης ὁδοῦ καλῆς γενικῶς ἐμφανίσεως, εἴτε ἐπὶ σωρῶν χωμάτων καὶ ἀμμοχαλίκων δημιουργηθέντων ἐκ τῶς προσφάτως διευρυνθέντων τμημάτων τῆς ὁδοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλω οὐδόλως προσωπικῶς ὅτι, ἐφ' ὅσον τούλάχιστον ἡ πυκνότης τῆς τροχαίας κινήσεως δὲν θὰ ἔχη δεκαπλασιασθῆ, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν σημερινήν, προτιμότερα θὰ ἦτο μία καλὴ ὁδὸς 6 μέτρων παρὰ μία ὁδὸς 12 μέτρων ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ μέση ὠριαία ταχύτης τῶν 40 χιλιομέτρων ἀποτελεῖ σχεδὸν ἓνα κατόρθωμα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ παρὰ μὲ τὸ τιμημα μίᾳς σημαντικῆς νευρικής ἐντάσεως καὶ ὑπερβολικῆς φθορᾶς ὑλικοῦ.

8. Ὁ δ ἰ κ ῆ κ υ κ λ ο φ ο ρ ῖ α : Ἡ διὰ νυκτὸς ὁδήγησις ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ μίαν δοκιμασίαν ἢ ὁποία δὲν ἔχει ἀντίστοιχον εἰς οὐδεμίαν ἄλλην δυτικὴν χώραν, λόγῳ τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀπολύτου περιφρονήσεως ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ὁδηγῶν διὰ τὴν χρῆσιν «κώδικος» τῶν προβολέων. Αἱ περιεργοὶ ἐναλλαγαὶ τῶν «πλήρους ἐντάσεως προβολέων» καὶ τῶν «χαμηλῆς ἐντάσεως προβολέων» (ἤτοι ἐκθάμβωσις καὶ ἐκτύφλωσις), ἐκπλήσσουν καὶ ἐκνευρίζουν τὸν ξένον αὐτοκινητιστὴν καὶ ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς μίαν αἰτίαν σοβαρῶν δυστυχημάτων, τὰ ὁποία δύναται μόνον νὰ βλάψουν τὴν καλὴν φήμην τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ τουριστικοῦ πεδίου.

9. Ἐ ν ο δ ο χ ε ῖ α : Ἐχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις εἶναι διαθέσιμοι διὰ τὴν ταχεῖαν αὐξήσιν τῆς ξενοδοχειακῆς ἱκανότητος εἰς Ἡπειρον, ἰδίως εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἡγουμενίτσαν. Ἐχω ἐν τούτοις τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἀποδίδεται ἐπαρκῆς σημασία εἰς τὰ ξενοδοχεῖα μεσαίας ἢ ταπεινῆς κατηγορίας. Δὲν φαίνεται, ἐξ ἄλλου, νὰ ἐνδιαφέρονται ἐπαρκῶς διὰ τὴν τοπογραφικὴν θέσιν τῶν ξενοδοχείων πρὸς οἰκοδομήν.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα, τὸ ξενοδοχεῖον «Παλλάδιον» ἐκτίσθη εἰς τοιαύτην τοποθεσίαν, ὥστε οὐδὲν δωμάτιον αὐτοῦ δύναται νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ ὑπέροχον πανόραμα τῆς λίμνης καὶ τοῦ βουνοῦ (ἓνα ὑπολογίσιμον μέρος τῶν δωματίων αὐτῶν ἀνοίγουν μόνον εἰς ἐσωτερικὰς αὐλὰς εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἤξιζε μᾶλλον ἢ ὄνομασία «φρέαρ»). Εἰς τὴν Ἀμφιλοχίαν, ἐν ξενοδοχεῖον κατηγορίας Δ' (κατὰ τὰ ἄλλα πολὺ κατάλληλον) ἐγκατεστάθη προσφάτως εἰς μίαν στενὴν καὶ σκοτεινὴν ὁδόν, ἄνευ οὐδεμιᾶς θεᾶς πρὸς τὸν ὠραῖον μικρὸν λιμένα καὶ τὸν θαυμάσιον κόλπον τῆς Ἄρτας. Δὲν δύναται τις βεβαίως νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ιδιώτας νὰ ἐπενδύσουν τὰ χρήματά των εἰς τοποθεσίαν τῆς ἀρεσκείας των. Φρονῶ πάντως ὅτι ἡ ἄδεια διὰ τὴν ἔγερσιν ἐνὸς ξενοδοχείου, καὶ ἔτι περισσότερο, αἱ πιστώσεις πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, θὰ ὄφειλον νὰ χορηγοῦνται μόνον συναρτῆσαι τῆς ἐκλεγείσης τοποθεσίας.

Ἐξ ἄλλου, γενικῶς, ἡ τιμὴ τῶν δωματίων τῶν ξενοδοχείων ἐν Ἑλλάδι φαίνεται νὰ εἶναι ὑπερβολικῶς ὑψωμένη καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς σχέσεως μὲ τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν ἀποδοχῶν. Εἰς τὰ Ἰωάννινα, εἰς ἓνα ξενοδοχεῖον κατηγορίας Α' (ἄνετον, ἀλλ' ἄνευ οὐδεμιᾶς πολυτελείας), ἓνα δίκλινον δωμάτιον ἄνευ λουτροῦ ὑπολογίζεται πρὸς 80 - 85 δρχ., ἤτοι τὸ ἀντίστοιχον τῶν 1.300 - 1.400 Γαλλικῶν φράγκων, ἐνῶ ἓνα παρόμοιον δωμάτιον εἰς ἓνα ξενοδοχεῖον ἀναλόγου κατηγορίας εἰς Παρισίους, δὲν κοστίζει περισσότερο ἀπὸ 1.000 - 1.200 φράγκα.

Ἀναφέρω πρὸς ὑπόμνησιν τὴν κατάρτισιν τοῦ ξενοδοχειακοῦ προσωπικοῦ (ἐφ' ὅλης τῆς κλίμακος), ἢ ὁποία, πρακτικῶς, ὄφειλε νὰ ὀλοκληρωθῆ.

10. **Ἔστιατόρια**: Μία ἐκστρατεία συστηματικῆς ἀγωγῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαπολυθῆ διὰ νὰ δυνηθῶν νὰ ἐνοήσουν οἱ Ἕλληνες ἐστιάτορες ὅτι ὁ δυτικὸς περιηγητὴς μετρίως ἀπολαμβάνει τὰ κρύα μακαρόνια, τὶς μόλις χλιαρὲς «ἐντράδες» καὶ τὶς κρύες πατάτες τηγανιτές. Δὲν θὰ ἦτο ἐπίσης δύσκολον εἰς τὸν Ε. Ο. Τ. νὰ καθορίσῃ ἕνα στερεότυπον ἐδεσματολόγιον ἢ ἕνα ἀπλοῦν σύντομον λεξιλόγιον δίδοντας τὴν μετάφρασιν τῶν ὀνομασιῶν τῶν ἐδεσμάτων εἰς ὀρθὴν Ἀγγλικὴν ἢ Γαλλικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐπιτρέποντας εἰς τοὺς ἐστιάτορας νὰ καθορίζουν τὰ ἐδεσματολόγια τῶν εἰς τὰς δύο αὐτὰς γλώσσας.

Ἐνῶ ἡ Ἑλλάς ἔχει μίαν πολὺ πλουσίαν ποικιλίαν οἴνων παντὸς εἴδους, οὗτοι παρουσιάζονται ἐπὶ τῶν ἐδεσματολογίων τῶν ἐστιατόρων μόνον μὲ τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὀνομασίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὸν περιηγητὴν εἰς δυσμενεῖς ἐκπλήξεις, εἴτε ἐκλέγοντας εἰς τὴν τύχην, εἴτε ἀκολουθώντας τὰς ἀρκετὰ φαντασιώδεις ὑποδείξεις τῶν σερβιτόρων. Ὁ Ε. Ο. Τ. θὰ ὄφειλε νὰ ἀναλάβῃ τὸν καθορισμὸν μιᾶς γενικῆς κατατάξεως τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων σύμφωνα μὲ ἐκδήλους καὶ κατανοητὰς ὑφ' ὧν ὄλων ὀνομασίας. Π. χ. : Οἶνοι περιέχοντες ρητίνη (λευκοὶ, κόκκινοι, ροζέ). Ἐπιτραπέζιοι οἶνοι ἄνευ ρητίνης (ἀρεσινώτοι) : (κόκκινοι, ροζέ, λευκοὶ ἄγλυκοι, λευκοὶ ἡμίγλυκοι) — οἶνοι δι' ὀρεκτικὰ καὶ ἐπιδόρπια. Ἐξ ἄλλου, ἡ πλειονότης σχεδὸν τῶν ἐστιατοριῶν φαίνεται νὰ ἐπιδεικνύῃ σημαντικὴν ἀποστροφήν εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ «κοινοὺς» οἴνους καὶ ὁ περιηγητὴς ἔχει τὴν δυσάρεστον ἐκπληξιν νὰ διαπιστώσῃ ὅτι, εἰς μίαν χώραν μεγάλης παραγωγῆς οἴνου, δὲν τοῦ προσφέρεται τίποτε εἰς τιμὴν κατωτέραν τῶν 12 - 15, ἐὰν ὄχι 20 δρχ. διὰ μίαν φιάλην 65 ἑκατοστολίτρων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄγει αὐτὸν νὰ κἀνῃ ἕν ὀλίγον κολακευτικὸν παραλληλισμὸν μὲ τὴν Ἰταλίαν, π.χ., ὅπου εὐρίσκει τὶς παντοῦ οἴνους «χύμα» εἰς τιμὰς πολὺ περισσότερον λογικὰς.

11. **Προβλήματα ἰδιαίτερα διὰ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν περιοχὴν**. Τὰ Ἰωάννινα ἔχουν ἀναμφισδητῆτως ἕνα ἔντονον τουριστικὸν προορισμὸν, ἐν πρώτοις λόγῳ τῆς ἀξιοσημειώτου καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τοποθεσίας των. καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς τοποθεσίας των, ὡς «περιστρεφόμενης πλακὸς» πρὸς τὸν Νότον, τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἔδει νὰ ἀναλάβῃ μίαν συστηματικὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Δημαρχίας καὶ τῶν ἐντοπιῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν (Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια, κλπ.), ἐν ὄψει τῆς «τουριστικῆς ἀξιοποίησεως» τῆς πόλεως καὶ τῶν πλησιεστέρων περιχώρων: ἀνθισμένοι ἐξώσται, ἔορταί, διευθέτησις γραφικῶν τοποθεσιῶν ἢ ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος (τεμένη, σπήλαια, νῆσος, κλπ...) — θαλάσσια σπῶρ, πλοῦς ἐπὶ τῆς λίμνης, ἀλιεῖα, τοποθέτησις ὁδικῶν δεικτῶν, κλπ. κλπ.

Ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν μεθωριακὴν ζώνην (πρὸς Κόνιτσαν, Δελβινάκη, κλπ...) ὑποβάλλεται εἰς περιορισμούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι εὐκόλον νὰ ἀπλοποιηθῶν, ἐὰν εἶναι, πιθανῶς, ἀδύνατον νὰ καταργηθῶν. Ἐξ ἄλλου, ὁ ξένος ἀ γ ν ο ε ῖ τοὺς ἐν ἰσχύει κανονισμούς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐκθέτει αὐτὸν εἰς δυσάρεστους ἐκπλήξεις εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐλέγχου. Θὰ ἤρκει, πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ, νὰ δίδεται εἰς ἕκαστον νεοαφιχθέντα (διὰ τῶν ξενοδοχείων), ἕνα δελτίον συντεταγμένον εἰς πολλὰς γλώσσας εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναφέρων-

ται αἱ διατυπώσεις πρὸς συμπλήρωσιν διὰ τὴν μεταβῆ εἰς αὐτὴν τὴν ζώνην. Ἐξ ἄλλου, αἱ διατυπώσεις αὗται δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχρεώουσι τὸν ξένον περιηγητὴν νὰ μεταβαίνει ἀρχικῶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ κατόπιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς φρουρᾶς διὰ νὰ τοῦ δοθῇ ἡ ἀδεια διαβάσεως. Τὰ ἀλλεπάλληλα αὐτὰ διαβήματα, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἔννοεῖ, ἐνοχλοῦν καὶ ἐξοργίζουν αὐτὸν ἀνωφελῶς. Ἐνα Κεντρικὸν Γραφεῖον (εὐρισκόμενον π.χ. εἰς τὴν Νομαρχίαν) καὶ εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἦτο ἀπεσπασμένος ἓνας πολύγλωττος διερμηνεύς, θὰ ἠδύνατο νὰ δέχεται τὰς αἰτήσεις καὶ νὰ παραδίδη τὰς ἀδείας διαβάσεως κατόπιν μιᾶς λογικῆς προθεσμίας (½ ἡμέρα, π.χ.), εἴτε εἰς τὸν ἴδιον τὸν περιηγητὴν, εἴτε εἰς τὸν θυρωρὸν τοῦ ξενοδοχείου του. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ὑπὸ στρατιωτικὸν ἔλεγχον ζώνη παρουσιάζει ἀναμφισβήτητα τουριστικὰ θέλητρα, ἢ δυνατότης προσεγγίσεως τοῦ «σιδηροῦ παραπετάσματος» θὰ ἠδύνατο, ἐὰν ἐτύγχανε καταλλήλου ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ μιᾶς ἐπιδεξίας προπαγάνδας, νὰ παρακινήσῃ ἓνα μεγάλον ἀριθμὸν περιηγητῶν νὰ διέλθῃ μίαν ἐπιπρόσθετον ἡμέραν εἰς τὰ Ἰωάννινα, διὰ νὰ τολμήσῃ τὴν ἀκίνδυνον αὐτὴν περιήγησιν.

Ἐναφέρω μόνον ἐδῶ, ἀπλῶς πρὸς ὑπόμνησιν, τὰ παρουσιαζόμενα προβλήματα διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς λίαν ἀξιολόγου «διαβάσεως, χαράδρας» τοῦ Βήκου, τὴν ὀργάνωσιν δασικῶν ὁδῶν εἰς Ζαγόρι, τὰ χειμερινὰ σπόρ, κλπ. Αἱ ἀπαιτούμεναι σημαντικαὶ ἐπενδύσεις διὰ τὰς διαφόρους αὐτὰς ἐργασίας ὀφείλουσι, πράγματι, νὰ κατατάξουσι αὐτὰς εἰς τὴν 2αν προτεραιότητα, ἕως τὴν στιγμὴν ὅπου ἡ περιοχὴ τῶν Ἰωαννίνων θὰ καταστῇ ἤδη γνωστὴ καὶ θὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον μιᾶς ἀξιολόγου τουριστικῆς κινήσεως. Τὸ ἴδιο θὰ συμβῇ πιθανῶς διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὀργάνωσιν ἑνὸς θεάματος : «Ἦχος καὶ Φῶς» εἰς τὰ Ἰωάννινα, διὰ τὸ ὅποιον ἔλαβα τὴν πρωτοβουλίαν διὰ προκαταρκτικὰς ἐπαφὰς μετὰ τοῦ κ. Jean de Broglie.

E U R O G E S T I O N

Μετάφρασις : κ. Ν. ΔΕΛΑΚΙ

[*Δημοσίευμα τοῦ Δελτίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ
Ἰδρύματος Παραγωγικότητος*]

Ἡ ἴδρυση τοῦ Κέντρου Τελειοποίησης Διαχειριστικῶν Στελεχῶν Ἐπιχειρήσεων (C.P.A.) ἀπὸ τὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριον τοῦ Παρισιοῦ ὑπῆρξε συνέπεια μιᾶς ἀποστολῆς στὸ Harvard τὸ 1929, τοῦ ὁποίου ἀκολουθήθηκε ἡ περιπτωσιακὴ μέθοδος γιὰ τὴν διδασκαλία.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου τὸ Cerege τῆς Λουβαίνης ἐγκαινίασε παραδόσεις γιὰ τὰ ἡγετικά στελέχη Ἐπιχειρήσεων βασισμέ- νες στὶς ἴδιες κατευθυντήριες γραμμές.

Τὰ δύο αὐτὰ ὅμοια Ἰδρύματα ἦταν φανερό ὅτι τοὺς συνέφερε νὰ ἀνταλλάσσουν τίς γνώμες τους. Ἔτσι ἐγεννήθηκε μιὰ ἐγκάρδια καὶ στενὴ συν-εργασία μεταξύ τους στὴν ὁποία προσεχώρησε τὸ Ἰδρυμα Rudolf Poensgen γιὰ τὴν Τελειοποίηση Ἡγετικῶν Στελεχῶν τῆς Οἰκονομίας τοῦ Düsseldorf. Ἡ χρησιμότητα νὰ τοποθετηθῇ αὐτὴ ἡ διδασκαλία σὲ διεθνή βάση ἐμελετήθηκε πολλὰς φορὰς καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 57 μιὰ τετραήμερη συνάν-τηση ἔφερε σ' ἐπαφὴ στὸ Λουξεμβούργον σαράντα ἀποφοίτους τῶν τριῶν Κέντρων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινοπραξίας Ἀνθρακος καὶ Χάλυβος. Ἡ συνάν-τηση αὐτὴ εἶχε τέτοιαν ἐπιτυχία ὥστε μιὰ δευτέρη ὁργανώθηκε τὸν Δεκέμ-βριον τοῦ ἰδίου χρόνου.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1958 τὰ τρία Ἰδρύματα, στὰ ὁποῖα εἶχε προστεθῆ τὸ Ipsosa τοῦ Τουρίνου διοργάνωσαν ἀπὸ κοινοῦ στὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελη-τήριον τοῦ Παρισιοῦ τὴν πρώτη Εὐρωπαϊκὴ Σύσκεψη τελειοποίησης ἡγετι-κῶν στελεχῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κέντρο Παραγωγικότητος πα-ρεχώρησε γιὰ τίς συνεδριάσεις ἕναν ἐξοπλισμὸν ταυτόχρονης μετάφρασης, ὃ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος «Διοίκησης Ἐπιχειρήσεων» τοῦ Ε.Κ.Π. προήδρευσε σὲ μιάν ἀπὸ τίς συνεδριάσεις. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε φανερὴ γιὰ μιάν ἀκόμη φορά, καὶ ὁ δρόμος ἀνοίχθηκε γιὰ ἕνα πρόγραμμα τακτικῶν διεθνῶν μαθη-μάτων γιὰ ἡγετικά στελέχη ἐπιχειρήσεων. Αὐτὸ κατέληξε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1958 στὴν δημιουργία τῆς Eurogestion. Ἡ ἐπωνυμία αὐτὴ ἐδόθηκε στὴν «Κοινότητα Ἐργασίας» ποὺ ἐσχημάτισαν πέντε Ἐπιμορφωτικὰ Κέντρα Στε-λεχῶν. Αὐτὰ τὰ πέντε Κέντρα εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

- Κέντρο Τελειοποίησης στὴν Διοίκηση Ἐπιχειρήσεων (C.P.A.) Παρίσι.
- Κέντρο C. Rudolf Poensgen (C.R.P.) Δύσελδορφ.
- Γερμανικὸ Ἰδρυμα γιὰ τὴν Προαγωγή τῶν Βιομηχανικῶν Στελεχῶν (D.I.F.) Κολωνία.

- Μεταπαανεπιστημιακό Ίδρυμα για την Σπουδή της Οργάνωσης των Έκμεταλλεύσεων (I.P.S.O.A.) Μιλάνο.

- Κέντρο Έρευνών στην Οικονομία και την Διαχείριση Έπιχειρήσεων (Cerege) Λουβαίνη.

Ελπίζεται ότι κι άλλα Κέντρα δέν θ' άργήσουν νά προστεθούν στους 5 πρωτοπόρους. Οί άντικειμενικοί σκοποί της Επαγωγής μπορούν νά συνοψισθούν ώς εξής :

1) Ένημέρωση των συμμετεχόντων, σχετικά με τό κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο μέσα στο όποιο έξασκείται ή δραστηριότητα των Έπιχειρήσεων, και τίς μεταβολές που προέρχονται άπό την εύρωπαϊκή οικονομική συγχώνευση τόσο στο πρακτικό επίπεδο όσο και στο επίπεδο των θεσμών, λαμβανομένης κυρίως ύπ' όψει της κοινωνικής ανάπτυξης, του διεθνούς καταμερισμού της έργασίας, των σχέσεων με τίς Συνεταιρισμένες Έυπερπόντιες Χώρες (Σ. Μ. πρόκειται για τά Έαφρικανικά Κράτη της Communauté—τέως Έυπερπόντια Έδάφη (T.O.M.) της Γαλλικής Ένώσεως—και την Βελγική άποικία του Κογκό, που οί συνθήκες της Ρώμης προβλέπουν την ανάπτυξη της οικονομικής τους ύποδομής με χρηματοδότηση των έξη χωρών της «μικρής Εύρώπης») καθώς και με τά υπόλοιπα κράτη της γής.

2) Παρότρυνση των συμμετεχόντων, νά μελετήσουν συγκεκριμένα τά ουσιαστικά διαχειριστικά θέματα ύπό τό φώς των έπιδράσεων που θά άσκήση επάνω τους ή Εύρωπαϊκή οικονομική συγχώνευση και ύπό την πραγματική τους μορφή με την όποία παρουσιάζονται στίς έπιχειρήσεις στους καίριους τομείς όπως ή Άγορά, ή Πώληση, ή Παραγωγή, Προσωπικό και Κοινωνικές Σχέσεις, ή Χρηματοδότηση, ή Γενική Πολιτική της Έπιχείρησης. Κάθετη ή όριζόντια ένταξη μεταξύ των έπιχειρήσεων των διαφόρων χωρών.

3) Πραγματοποίηση μιās άνταλλαγής έμπειριών και άπόψεων μεταξύ των συμμετεχόντων μέσα σε μιάν άτμόσφαιρα εύνοϊκή, και προαγωγή της άμοιβαίας κατανόησης και σχέσεων σταθερής έμπιστοσύνης και φιλίας.

Προσπάθεια νά όδηγηθούν οί συμμετέχοντες νά άποκαλύψουν τους δεσμούς που τους ένώνουν.

Προγράμματα

Προβλέπονται δύο τύποι προγραμμάτων : Συνδιασκέψεις τριών έβδομάδων για τά ήγετικά στελέχη (περιορισμένα σε 25 συμμετέχοντες) και Συνδιασκέψεις μιās έβδομάδας για τους άποφοίτους των πέντε Κέντρων.

Τό πρόγραμμα του 1959 καταστρώθηκε ως εξής :

12-16 Ίανουαρ.	Συνδιάσκεψη μιās έβδομάδας	Δύσελδορφ
8-14 Μαρτίου	» » »	Τουρίνο
15/4-6/5	» τριών έβδομάδων	Παρίσι
7-13 Ίουνίου	» μιās έβδομάδας	Λουβαίνη
18/10-8/11	Δεύτερη συνδιάσκεψη τριών έβδομ.	Δύσελδορφ-Κολωνία
6-12 Δεκεμβρ.	Συνδιάσκεψη μιās έβδομάδας	Παρίσι
Φεβρουάριος 1960	» τριών έβδομάδων	Τουρίνο

Οι συνδιασκέψεις μιᾶς εβδομάδας θὰ ἀκολουθήσουν τὶς ἴδιες γραμμὲς μὲ τὶς Συναντήσεις τῶν 1957-58.

Τὰ προγράμματα τῶν συνδιασκέψεων τριῶν ἐβδομάδων εἶναι ὅπως τὸ ἐπόμενο παράδειγμα :

1) Συνέπειες τοῦ μετασχηματισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ πλαισίου στὴν διαχείριση τῶν Ἐπιχειρήσεων.

Πρόσδος ἐφαρμογῆς τῶν συνθηκῶν (Σ.Μ. τῆς Ρώμης) καὶ θέση σ' ἐνέργεια τῶν μέτρων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ συγχώνευση. Πρόγραμμα ἀποδεσμεύσεων.

Σχέσεις μὲ τὶς λοιπὲς διεθνεῖς συμβάσεις.

Διεθνὴς καταμερισμὸς τῶν ἔργων-Σύγκριση τῶν συνθηκῶν ἐκμετάλλευσης τῶν ἐπιχειρήσεων στὶς διάφορες χῶρες.

Ἐλευθερία στὴν κίνηση καὶ ἐγκατάσταση τῶν προσώπων γενικὰ, καὶ ἰδιαιτέρα τῶν ἐργατῶν.

Ἐλευθερία τοῦ Ἐμπορίου καὶ κανόνες ἀνταγωνισμοῦ.

Ἐναρμόνιση τῶν νομοθεσιῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.

Χρηματοδότηση καὶ πιστωτικὲς συνθήκες στὶς διάφορες χῶρες.

Συγχώνευση τραπεζικὴ καὶ νομισματικὴ.

Σχέσεις μὲ τὶς Ὑπερπόντιες Χῶρες.

Ἐπενδύσεις καὶ βοήθεια στὶς ὑπανάπτυκτες περιοχές.

Σχέσεις μεταξὺ τῶν ἑξ χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότη-
τας (C. E. E.) καὶ τῶν 17 χωρῶν τῆς Ὀργάνωσης Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς
Συνεργασίας (O. I. C. E.)

Σχέσεις μὲ τὰ λοιπὰ κράτη.

2) Προβλήματα διαχειριστικὰ καὶ ἐν γένει διεύθυνση τῶν ἐπιχειρήσεων
σὲ συνάρτηση μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ συγχώνευση.

α) Ἐμπορικὴ Διαχείριση, μελέτη ἀγορᾶς, διαφήμιση, ὀργάνωση πωλή-
σεων, συμφωνίες μεταξὺ ἐπιχειρήσεων διαφόρων χωρῶν.

β) Χρηματοοικονομικὴ διαχείριση. Σύγκριση ἰσολογισμοῦ, χρηματο-
δότηση τῶν θυγατρικῶν ἐπιχειρήσεων, συμμετοχές, συγχωνεύσεις, δημιουρ-
γία θυγατρικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπικοινωνῶν μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων περισσο-
τέρων κρατῶν.

γ) Προβλήματα ἀνθρωπίνου παράγοντος. Διάρθρωση διευθύνσεων καὶ
μέθοδοι διοίκησης, σύγκριση τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀνθρωπίνων σχέ-
σεων, σχέσεις μὲ τὰ συνδικάτα.

δ) Προβλήματα ὑψηλῆς πολιτικῆς. Γενικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπιχείρησης,
στὸν εὐρωπαϊκὸ τομέα, συμφωνίες συσσωμάτωσης καὶ συμφωνίες ἐξειδίκευ-
σης τῆς παραγωγῆς, συμφωνίες πώλησης, ἐκμετάλλευσης, διπλωμάτων
εὐρεσιτεχνίας κ.τ.λ., συμφωνίες μὲ ἐπιχειρήσεις ἄλλων χωρῶν (ἰδιαιτέρα τῶν
H. Π. A.)

3) Εὐρωπαϊκὸς Πολιτισμὸς σύγκριση τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν
διարθρώσεων, μέθοδοι ἐργασίας καὶ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι στὴν ἐμπο-
ρικὴ ζωὴ.

Ἐπιλογή τῶν συμμετεχόντων

Ἡ προσπάθεια τῶν ὀργανωτῶν θὰ τεῖνῃ κατὰ τὴν ἐπιλογή αὐτῶν ποὺ θὰ μετάσχουν στὶς Συνδιασκέψεις, νὰ σχηματισθῆ ἓνα «δειγματολόγιο» ὅσον τὸ δυνατὸ πρὸ πλούσιο τόσο ἀπὸ ἄποψη ἐθνικότητων ὅσο καὶ ἐπαγγελμάτων καὶ μορφῶν πείρας. Μιὰ λογικὴ μερίδα ἀπὸ τοὺς συμμετέχοντες πρέπει νὰ ἔχουν ὡς μητρικὴ τους γλῶσσα τὴν μίαν ἀπὸ τὶς δύο γλῶσσες τῶν ἐργασιῶν, δηλ. τὴν γαλλικὴ ἢ τὴν ἀγγλική. Ὅλοι πρέπει νὰ κατέχουν μίαν θέση ἡγετικῶν εὐθυνῶν, ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν καὶ πείρα διαχείρισης ἐπιχειρήσεων τουλάχιστον πέντε ἐτῶν.

Ἡ περιπτωσιακὴ μέθοδος θὰ χρησιμοποιηθῆ ἐντατικά, καὶ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸν χρόνο κάθε Συνδιάσκεψης θὰ ἀφιερωθῆ σὲ συζητήσεις.

Τέσσαρες ἢ πέντε ἡμέρες μακρῶν συνεδριάσεων θὰ ἀφιερωθοῦν στὶς ἐπιτόπιες συζητήσεις στὶς διάφορες βιομηχανικὲς ἢ ἄλλες ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας ὅπου θὰ συνέλθῃ ἡ κάθε Συνδιάσκεψη ἢ ἀκόμη καὶ στὸ Ἐξωτερικό.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. A. B. C u m m i n s
Καθηγητοῦ τοῦ Western Reserve University τῶν Η.Π.Α.

Ἀπόδοσις ὑπὸ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΠΑΚΗ

Ζῶντες ὅπως συμβαίη σήμερον εἰς μίαν ἐποχὴν βιασύνης, μὲ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀβεβαίας τὰς ἐπικρεμαμένας ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας μεταρρυθμίσεις, μίᾳ ἐπὶ πλέον τοιαύτη, ἡ ἀφορώσα τὴν Διοίκησιν, θὰ πρέπη νὰ καταληφθῇ δι' ἑνὸς ἄλλματος. Αἱ ἄλλαι μεταρρυθμίσεις ὕψιστανται ἤδη εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς τομεῖς. Ἡμεῖς θὰ πρέπη νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῶμεν ἐκείνην, ἣτις ἀφορᾷ τὴν Διοίκησιν. Ἀποφεύγω νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν τὸ διοικεῖν ἀποτελῇ Ἐπιστήμην.

Εἰς ἐπαρκῆς λόγος διὰ τοιαύτην διοικητικὴν μεταρρύθμισιν εἶναι ὅτι αὕτη ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ πλέον κρίσιμος ἐξ ὄλων. Πιστεύω ὅτι τὴν τελικὴν νίκην εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς προσελκύσεως τῶν ἀνθρώπων θὰ κερδίσῃ ἐκεῖνος ὅστις μανθάνει νὰ ὀδηγῇ παραγωγικοὺς ἀνθρώπους εἰς λογικὰ ἐπίπεδα ἀξιοσεβάστου ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας. Ὁ κόσμος πιστεύει ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ ἠγοῦμεθα εἰς τὸν τομέα τῆς Διοικήσεως. Μᾶς ἔκαμαν τὴν φιλοφρόνησιν νὰ ἐκμάθουν τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν διὰ νὰ δύνανται νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐνήμεροι ὄλων τῶν προσφάτων δημοσιεύσεων μας. Ἀπόδειξις τοῦ πόσον καλὰ οἱ ἄλλοι ἐμελέτησαν καὶ πόσα ἐδιδάχθησαν ἐπὶ τοῦ τομέως αὐτοῦ, εἶναι ὅτι εἰς πολλὰς χώρας τελευταίως μᾶς ἐπροσπέρασαν, ὡς πρὸς τὸν ἐτήσιον βαθμὸν παραγωγικῆς βελτιώσεως.

Συναγωνιστικαὶ οἰκονομίαι ἐπετέλεσαν γοργὴν πρόοδον εἰς τὰς μεθόδους ὀργανώσεως. Συνεχροῖσθησαν μὲ τὰ διατιθέμενα μέσα. Ἐπροχώρησαν ἀλματωδῶς συνεργαζόμεναι μεταξύ των εἰς κοινὰς ἀγοράς κατανάλωσες, καὶ λαμβάνουσαι ἐκάστη τὸ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦν μερίδιον. Καὶ παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου αἰσθημάτων των, αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν διατηροῦν ἀκόμη ἀρκετὰ καλὰ τὸ αὐταρχικὸν ἀποκλειστικὸν πρόνομιον τῆς ἐπιτεύξεως ἐνὸς ὕψηλου βαθμοῦ ἀποδόσεως ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης προσφορᾶς. Σχετικῶς, ἔχομεν ὀλισθήσει ἄσχημα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητά μας νὰ καθορίσωμεν τοὺς βαθμοὺς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἰδική μου κρίσις ἐπὶ τῶν συγχρόνων συνθηκῶν, τάσεων καὶ μεθόδων, εἶναι ὅτι ἐχάσαμεν τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὸν καθορισμὸν ἐνὸς δικαίου μέτρου ἡμερησίας ἐργασίας. Μετεβίβασαμεν τὴν διαδικασίαν ταύτην εἰς τὴν πείραν καὶ τὰς διαπραγματεύσεις Ἡ ἐνέργεια αὕτη ὠδήγησεν τοὺς σχεδιαστὰς εὐκολίας καὶ τοὺς προγραμματιστὰς πλήρους ἀποδόσεως τῶν διατιθεμένων μέσων εἰς εἰκασίας. Χωρὶς οὐδεὶς νὰ θέλῃ

νά παραδεχθῆ τί ἔλαβε χώραν, αἱ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἐπικοινωνία κατέστησαν τεχνηταί. Ὅλοι προσπαθοῦν νά πατοῦν ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους. Τὸ ἰδικόν μου βαρὺ φορτίον ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων μου ὡς διατηρητοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα χρόνια, προσανατολισμένου πρὸς τὴν μέτρησιν τῆς ἐργασίας, τὰ πρότυπα, τὰ κίνητρα, τὰ ὄρια τῶν ἡμερομισθίων, κλπ., με ὠδήγησεν εἰς τὴν μελέτην τῶν περισσοτέρων βιομηχανιῶν. Ἡ νηφαλία καὶ ὑπεύθυνος κρίσις μου εἶναι ὅτι, κατὰ μέσον ὄρον αἱ δυναμικότητες τῆς Ἀμερικανικῆς βιομηχανίας δὲν χρησιμοποιοῦνται πολὺ περισσότερο τῶν 2/3 τῶν λογικῶν δυνατοτήτων των. Ἐδοκίμασα αὐτὴν τὴν ἐκτίμησιν ἐπὶ ἑκατοντάδων διοικητικῶν στελεχῶν, ἐπιθεωρητῶν, ἐκπροσώπων τῶν συνδικαλιστικῶν ἐνώσεων, σπουδαστῶν, καὶ ἄλλων, καὶ κανεῖς δὲν τὴν ἠμφισβήτησεν. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ ὅλοι τὸ βλέπουν ὡς ἓνα ἐξαιρετικῶς πολὺπλοκον πρόβλημα, συνδυάζον πολλοὺς σκοποὺς καὶ δυνάμεις. Διὰ νά λάβωμεν μίαν ἀπλῶς ἰδέαν τῆς πολυπλοκότητος αὐτοῦ τοῦ προβλήματος: Ἡ παραγωγικότης βασιζέται ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους ἀχναριοῦ τῶν διατιθεμένων μέσων, τῶν τόπων ἐργασίας, τῶν ἐργαλείων, καὶ λοιπῶν διευκολύνσεων. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν θά ἦτο δυνατόν νά καταγραφοῦν ἄνευ τῆς ἐκτιμήσεως ἀπὸ κάποιον τῆς ἀνθρωπίνης συμβολῆς εἰς τὰ διάφορα στάδια. Ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ἀπλῶς ὄραματισμός, ἢ εἶναι γνωστὸν ὅτι γίνεται μέσω ἀμφιβόλου ἐμπιστοσύνης συλλογικῶν διαπραγματεύσεων, συναλλαγῶν, «πολιτικῶν ἐπιδιώξεων» καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ μόνη λύσις εἶναι «νά προσπαθῆ κανεῖς νά παίξῃ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλούς».

Τώρα, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀποψὶς μας ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ὅποιαδήποτε ἢ ἀντίληψίς μας περὶ Διοικήσεως, ἢ πρωτοβουλία καὶ ἢ εὐθύνη διὰ τὴν λήψιν οἰκονομικῆς φύσεως ἀποφάσεων, βαρύνει τὴν Διοίκησιν. Ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῆς μηχανικῆς ἀπόψεως τῆς ὀργανώσεως τοῦ Taylor ἔχει ξεπερασθῆ — καὶ εἰς τὴν πραγματικότησ ὅλοι συμφωνοῦν ὡς πρὸς αὐτὸ ἀνεπισημῶς — ἔάν ἡ παλαιὰ στρατιωτικὴ αὐταρχικὴ στάσις διοικήσεως θεωρῆται πεπλανημένη, τότε ἡ πρωτοβουλία διὰ δημιουργικὰς νέας ἀρχὰς καὶ τεχνικὰς ἀνήκει εἰς τὴν διοίκησιν. Πιστεύω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον αἰσιόδοξος βᾶσις διὰ νά δυνηθοῦν νά λάβουν μορφήν καὶ σχῆμα αἱ νέαι ἀντιλήψεις.

Ἡ ἰδική μου ἔρευνα διὰ τὰς νέας διοικητικὰς τεχνικὰς ἤρξατο πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια. Ἦτο κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον τοῦ 1937 ὅτε με ἓνα ἀριθμὸν Προτύπων νέων κινήτρων ἐπλησίασα τὸ προσωπικὸν ἐνὸς Χαλυβουργείου, τὸ ἐπιφορτισμένον με τὸν καθαρισμὸν καὶ τὸ βάψιμον τῶν χαλύβων. Ἐδῶ, κατὰ τὸ διάστημα τῶν μελετῶν μου χρονομετρήσεως, τὸ προσωπικὸν με παρεδέχθη ὡς ἄτομον, παρ' ὅλον ὅτι φυσικὰ ἡ ἐργασία μου ἀπεδοκίμασθη. Ὡς εἶπον, ἡ πρώτη Ἐπιτροπὴ Ἐργατῶν Χάλυβος ἦτο ἐντελῶς νέα, καὶ ἔψαχνε νά βρῆ νά κἀνῃ κάτι. Μοῦ ἐπροξένησαν κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν σιναμά τὰ ὅσα συνέβησαν εἰς τὰς σχέσεις τῆς ομάδος μας. Ἡ ἀπόρριψις τῶν ποσοτικῶν ἀμοιβῶν ποῦ προέτεινα, αἱ ὁποῖαι, ἐν τούτοις, ἰδιαίτερώς ἀπὸ τὸν καθένα εἶχον γίνεαι παραδεκταὶ ὡς λογικαί, ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς πλευρᾶς με ἐτόνωσεν εἰς τὴν προσπάθειάν μου. Ἐπλησίασα τοὺς ἀνδρας τὸν

ένα μετά τὸν ἄλλον, ζητώντας ἀπλῶς νὰ μὲ βοηθήσουν νὰ ἀντιληφθῶ εἰς τί ὠφείλετο ἡ ὑφισταμένη κρίσις. Τελικά, εἰς ἕξ αὐτῶν μοῦ εἶπε «Ἄλ, νομίζω πὼς ἔχεις δίκην, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνεις, δὲν τολμοῦμε νὰ σὲ ὑποστηρίξουμε». Τίποτε ἄλλο δὲν κατώρθωσα νὰ μάθω Δ ἐ ν ἐ τ ο λ μ ο ὕ σ α ν. Αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ μοῦ συμβῆ πολλὰς φορὰς ἀκόμη, καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη παρετήρουν προσεκτικὰ τοὺς συνεργαζομένους μὲ ἐμὲ εἰς περιπτώσεις παρομοίων ἀπορρίψεων. Ὅταν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1938 τὸ Πα. ἐπιστήμιον τῆς Μινεζότας μὲ προσεκάλεσε νὰ συμμετάσχω τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ του, τοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὴν Διοίκησιν, ἐδέχθην τὴν πρότασιν. Ἡ ἔρευνά μας τότε ἤρχισε διὰ τὴν κατανόησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀμύνης ἢ τῆς ὁμάδος ἀσφαλείας (Industrial defensive or security group).

Ἐν συντομίᾳ, ἡ μακρὰ αὐτὴ μελέτη περιελάμβανε :

(1) Μίαν προσεκτικὴν ἐπανεκτίμησιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ Taylor ὅπως προβάλλη ἀπὸ μίαν ὁμάδα τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον θὰ «συνειργάζετο», χάρις εἰς ὑψηλὴν ἀμοιβήν, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ πείρα θὰ διέσπα τὴν ὁμάδα.

(2) Τὴν λησμονηθεῖσαν ἀπόδειξιν τῆς Μαίρης Πάρκερ Φόλλετ περὶ «ὀλοκληρώσεως» τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐνεργειῶν τῆς ὁμάδος εἰς μίαν πολὺ μεγαλυτέραν δύναμιν ἀπὸ τὸ «ἄθροισμα τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα τὴν ἀπαρτίζουν» —κατὰ σύμπτωσιν βασιζομένην ἐπὶ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων ἅτινας εἶχεν αὕτη ἀποκτήσει ἐκ τῆς πολυετοῦς ἐργασίας της ὡς Συμβούλου Ὁργανώσεως πλησίον μεγάλων ὀργανισμῶν.

(3) Τὴν περίφημον ἔρευναν Hawthorne τοῦ Elton Mayo, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐγκαθίδρυσιν εἰς τὴν πραγματικότητα ὁμαδικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἀνατακτικῆς καὶ συμπεριφορᾶς.

(4) Μελέτας Κοινωνιολόγων ἀπὸ τὸν George Homans ἕως τὸν Eugene Schneider.

(5) Μελέτας Ψυχολόγων, εἰς μεγάλην ποικιλίαν.

(6) Στενὴν παρακολούθησιν τῆς ἐργασίας τοῦ Whyte εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Cornell, ἥτις συνέβαλε κατὰ πολὺ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν νέων προγραμμάτων Ἐρεῦνης τῶν Ἀνθρωπίνων Σχέσεων, καὶ

(7) ἕν ἔτος ἐργασίας εἰς 7 χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, μὲ μίαν ὁμάδα Ἐρεῦνης Κοινωνικῆς Ἐπιστήμης, ὅπου τοὺς εὗρηκα ἀντιμετωπίζοντα ἑαυτὸσημα ὀργανωτικὰ προβλήματα μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν.

Πρὶν ἀπὸ 14 χρόνια ἤρχισα τὴν ἐργασίαν μου ὡς διαιτητής. Οὐδαμῶς δύναται νὰ ἀνευρεθῆ πλεόν εὐγλωττος πιστοποίησις τῆς ἀσκουμένης πιέσεως ὑπὸ τῶν κινητοῦσιν ὁμάδων ἀμύνης ἐπὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐπιστατῶν, τῶν βιομηχανικῶν μηχανικῶν καὶ πολλῶν ἄλλων, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα μου τῆς ἐκδικάσεως 1.600 περιπτώσεων. Τελευταίως τρεῖς τραγικαὶ ἀποφάσεις ἀπολύσεων ἐργατῶν ἠκούσθησαν εἰς μίαν γειτονικὴν πολιτείαν ὅπου ὁ προβολεὺς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ «Δικαιώματος πρὸς ἐργασίαν» εἶχε πέσει ἐπάνω σὲ κάποιον φτωχὸν ἐργάτην —τὸν διακηρυσσόμενον ὡς εὐεργετούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου! — ὅταν οὗτος προσεπάθησε νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ δικαίωμά του ἀρχαιότητος, καὶ ἡ κινητοποιηθεῖσα ὁμάς προσεπάθησε «νὰ φροντίσῃ δι' αὐτόν» Διὰ

νά μη ξεκινήσωμε προχωρούντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλισθηρᾶς ἀτραποῦ, θὰ σᾶς δώσω τὴν πλέον πρόσφατον περίπτωσιν σχετικὰ μὲ μίαν ὁμάδα ὑπερασπίσεως. Αὐτὸ θὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου.

Μία Ἑταιρεία εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Cleveland εἰσήγαγε μερικoὺς νέους μηχανισμοὺς εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς. Τὸ τελευταίως ἀνανεωθὲν I.E. διαμέρισμά τῆς καθώρισε τὰς νέας ἀμοιβὰς ἐργασίας, ὡς αὗται περιγράφονται εἰς τὴν συλλογικὴν σύμβασιν, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας μίᾳ ἐπὶ πλέον ἀπόδοσις 19% ἀπαιτεῖτο διὰ τὴν παροχὴν τοῦ συνήθως διδομένου δώρου. Λόγω τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς ἡ ὁμάς ἐκινητοποιήθη. Ἐχρηιάσθη μίᾳ ἐβδομάς εἰς τὰ 9 μέλη τῆς ὁμάδος διὰ νὰ πείσουν τὰ 22 ἄτομα τοῦ τμήματος νὰ ὑπογράψουν μίαν «Αἴτησιν» διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ὄρων. Τῆς διαμαρτυρίας ταύτης γενομένης ἀποδεκτῆς παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, οἱ ἐργάται ἐμείωσαν τὴν παραγωγὴν των εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν παλαιῶν προτύπων. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ τιμωρηθῇ.

Μία τρίτη βάρδια κατέστη τότε ἀναγκαῖον νὰ δημιουργηθῇ. Ἐγένοντο καὶ μερικαὶ μεταθέσεις εἰς αὐτὴν τὴν νέαν βάρδιαν. Νέαι προσλήψεις ἤρχισαν νὰ πληροῦν τὰ ὑπάρχοντα κενά. Εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν νεοπροσληφθέντων ἐργατῶν ἐλέγχθη ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ οὗτος ἄξιος διὰ τὴν ἐργασίαν, ἐὰν ἐξετέλει τὸ νέον πρότυπον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἢ ὁμάς τοὺς ἔλεγεν ὅτι τὸ καλῦτερον ποῦ εἶχαν νὰ κάμουν ἦτο νὰ φύγουν καὶ νὰ διαφυλάξουν τὴν καλὴν τὼν ὕγιαν. Διαρκούσης τῆς 45θήμερου δοκιμαστικῆς περιόδου, ἡ διοίκησις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἀπολύσῃ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν. Καὶ τότε ἡ παρέλασις τῶν προσλήψεων καὶ ἀπολύσεων ἤρχισεν. Ἡ ὁμάς ἐκινήθη τὸ ποιεῖν καὶ πάλιν καθορίζουσα βάσει ἑνὸς πίνακος τοὺς ὀριζομένους ὅπως δηλώσουν «ἀσθένειαν» κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς βάρδιας. Αὐτὸ «προεκάλεσε» τὴν ἐπέμβασιν τῆς διευθύνσεως καὶ ἐκλήθη νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν, ἦτοι νὰ ἀποφανθῶ ἐὰν ἔν διαφιλονικούμενον πρότυπον ἦτο ἡ κατάλληλος βάσις διὰ νὰ κριθῇ ἡ ἱκανότης τῶν νεοπροσλαμβανομένων ἐργατῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, παρεκάλεσα νὰ ἔχω μίαν ἐκτὸς προγράμματος συζήτησιν μετὰ τῶν ἀντιδίκων, καὶ τοὺς ἠρώτησα «Ἐὰν θὰ ἦτο ὀρθὸν εἰς διαιτητῆς σήμερον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν ὑπαρξιν μιᾶς ὁμάδος ἐλεγχούσης τὴν συμπεριφορὰν ἑνὸς ἀτόμου ἐν σχέσει μὲ τὴν συμμόρφωσίν του πρὸς τὰς εἰς αὐτὸ διδομένας διαταγὰς». Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς διοικήσεως ἔσπευσαν νὰ ἀπαντήσουν ὅχι.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑργατικῆς Ἐνώσεως ἐδίστασαν ἐπ' ὀλίγον καὶ τελικὰ ἀπήντησαν καὶ αὐτοὶ ὅχι Συνεχίζων, ἠρώτησα. «Μὰ δὲν εἶναι γεγονός ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ δι' ἴδιόν του λογαριασμόν, καὶ ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητά ἡ ὁμάς ἦτο ἐκείνη ἣτις τοὺς ἠνάγκασε εἰς τὰς διαφόρους ἐνεργείας των»; Μακρὰ σιωπὴ ἠκολούθησεν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐπιστάτης ἔγειρε πρὸς τὸ μέρος μου, καὶ εἶπε: «Δὲς, στήν οὐσία αὐτοὶ ἐδιοικοῦσαν ἐδῶ».

Δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς δώσω ἐδῶ λεπτομερείας ἐπὶ τῶν κατὰ

τά τελευταία τρία έτη συστηματικῶν περιγραφῶν μου περιπτώσεων ἐλέγχων ὑπὸ τῆς ὁμάδος, τὰς ὁποίας ἔκαμα εἰς ἀκροατήρια ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐκτελεστικῶν στελεχῶν. Πάντοτε τὸ χαμόγελο εὐρίσκετο εἰς τὰ χεῖλη τῆς ὁμάδος τῶν ἀκροατῶν μου καὶ ἓνα χαρακτηριστικὸ κούνημα τῆς κεφαλῆς των εἰς ἔνδειξιν κατανοήσεως. Ἐνεθυμοῦντο παρομοίας περιπτώσεις ἐκ τῆς καθημερινῆς πείρας των.

Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συχῶν ταξιδίων μου, ἐπήρα συνεντεύξεις ἀπὸ ὅσα ἐκτελεστικὰ στελέχη ἦτο δυνατόν, εἰς τὰ ὁποία ἔθετα παρομοίας προτύπους ἐρωτήσεις «Πῶς βλέπετε ἐσὺ τὴν θεωρίαν αὐτήν; Ἡ Διοικήσις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συνεργάζεται μὲ ὁμάδας ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ εὐρισκομένων ἀνθρώπων. Τὸ ἓν ἄτομον ἀντιδρᾷ πρὸς τὰς διαταγὰς, τὰς μεθόδους, κλπ. εἰς ὄρους κυρώσεων τῆς ὁμάδος». Ἐπανειλημμένως εἰς περιπτώσεις σαφούς κατανοήσεως τῆς ἐρωτήσεως, ἀρπάζουν τὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ ἐμὲ καὶ μοῦ δίδουν θετικὰ στοιχεῖα ἐκ τῆς πείρας των, συχνάκις περιγράφοντες νέα πειράματα ἐπὶ τῆς ὀμαδικῆς ἐργασίας, ὀμαδικῆς ἐκπαιδεύσεως, κλπ.

Κατόπιν τοῦς ἐρωτῶ.

«Δὲν εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐργασία ἐνὸς ὀργανισμοῦ ἐκτελεῖται μὲσω ὀμαδικῆς διαδικασίας δι' ἐκάστην φάσιν ταύτης, ἤτοι μείωσιν τοῦ κόστους, ἔλεγχον τῆς ποιότητος, χειρισμὸν τῶν παραπόνων, διαδικασίαν μισθοδοσίας, σχεδιάσιν, βελτίωσιν τοῦ προϊόντος, προτάσεις πελατῶν, κλπ.» Ἡ ἐρώτησις αὕτη τοῦς ὀδηγεῖ εἰς σκέψεις καὶ ἀνταλλαγὴν γνωμῶν. Πιέζω τὸν ἐρωτώμενον ἀκόμη περισσότερο «Ἐνας ὀργανισμὸς ἀποβλέπει πράγματι εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ μίαν λειτουργικὴν θέσιν, ὡς τοιαύτην; Ἡ προσπάθει' νὰ ἐκτελῶνται ἐργασίαι ὅπερ τυγχάνει νὰ ἀπαιτῆ μίαν ἀλυσίδα συνεργασιῶν;»

Χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, ἐπὶ 200 περίπου συνεντεύξεων, τὸ ἐκτελεστικὸν στέλεχος ἀπήντησεν περίπου ὡς ἑξῆς ἐν περιλήψει:

«Ποιὲ προηγουμένως δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ αὐτὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλλὰ πραγματικὰ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ θεωρία σας εἶναι ὀρθή. Τὸ προσωπικὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὴν τάσιν νὰ συγκεντρώνεται τοπικῶς εἰς ὁμάδας, οἰκιοθελῶς, καὶ ἡμεῖς πάλιν εἰς τὴν πλευρὰν τῆς διοικήσεως καθορίζομεν τρόπους ἐργασίας, οἷτινες δημιουργοῦν τὰς ἰδικὰς μας ὁμάδας ἐργασίας».

Ἄλλὰ ἄξιον μεγάλης ἀπορίας εἶναι τὸ ὅτι οὔτε εἰς ἐκ τῶν ἐκτελεστικῶν στελεχῶν μὲ τοῦς ὁποίους συνωμίλησα δὲν μὲ ἐνεθάρρυνε εἰς τὸ νὰ γράψω ἓνα βιβλίον ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ βασιζόμενον ἐπὶ τῶν κάτωθι προτάσεων:

(1) Ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ μονάδας ὀμάδων αἱ ὁποῖαι προσδιορίζουν τὴν ἀτομικὴν ἀπόδοσιν καὶ

(2) Ὅτι ὁ ὀργανισμὸς λειτουργεῖ μὲσω ὀμαδικῶν διαδικασιῶν.

Περαιτέρω οὕτε εἰς ἠδύνατο (ἢ ὅ ἐν ἤθελε, πιθανόν) νὰ μοῦ εἶπη διατὶ δὲν ἐπ'εθύμει νὰ ἴδῃ τὴν διοικητικὴν τέχνην περιγραφομένην ὡς δυναμένην νὰ ἐφαρμοσθῇ συμφῶνως μὲ τὰς παραδεδεγμένας θεωρίας. Αὐτὸ εἶναι ἓνα παράξενον καὶ ἀκατανόητον φαινόμενον.

Κατά τὰς μετ' αὐτῶν συνεντεύξεις τὰ ἐκτελεστικά στελέχη παρεδέχθησαν ἐπίσης ὅτι :

- (1) Τὸ ἐργοστάσιόν μας παράγει γύρω στὰ 65 με 70 %, τῆς δυνατῆς ἀποδόσεώς του.
- (2) Ὅτι ἐγελάσθημεν θεωροῦντες ὡς ἀνοησίαν τὰς προσπάθειαις «Ἀναπτύξεως τῶν Ἀνθρωπίνων Σχέσεων».

(3) Ὅτι οἱ ἐργάται ἐντελῶς ἀπερίσκεπτα, ἔκαμαν ἕνα ἀπὸ τὰ κολοσιαῖα σφάλματα τῆς ἱστορίας με τὸ νὰ θέσουν ἀντιμάχους τὸν ἕνα ἔναντι τοῦ ἄλλου, καὶ τὴν Διοίκησιν καὶ τὰς Ἑργατικὰς Ἑνώσεις, καὶ τῶρα με κανένα ἐκ τῶν δύο αὐτῶν μὴ γνωρίζοντα ποῦ νὰ σταματήσῃ, εἶναι φανερόν εἰς ὅλους μας ὅτι προσπαθῶμεν νὰ σώσωμεν ἕνα ἄλογο ψόφιο

Διατί δὲν ἀτενίζομεν πρὸς τὰ νέα συστατικά; Πρὸς ἕνα ἐντελῶς διαφορετικὸν ἐργάτην, καλλίτερον μορφωμένον, πλέον ἀνεξάρτητον, ἀπαιτοῦντα ψυχικὴν ἱκανοποίησιν ἐκ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖ; Πρὸς Διοικήσεις γεμάτας ἀνησυχίαν γύρω ἀπὸ τὸν Ἀνθρώπινον Παράγοντα; Πρὸς Ἑνώσεις τὰς ὁποίας νὰ ἀπασχολῇ σοβαρῶς τὸ γεγονός ὅτι μόνον 7 ἢ 8 % ἐκ τῶν μελῶν των ἐμφανίζονται εἰς τὰς συγκεντρώσεις των, ἢ ὑπὸ τῶν μελῶν των ἐπιδεικνυομένη ἀπάθεια, καὶ αἱ μικροπρεπεῖς ἀπαιτήσεις των; Μία Ἑνωσις κατῳρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ταχέως τί ἐσκέπτοντο διὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν 4 ἡμερῶν τὰ μεγαλύτερα ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν μέλη της, τὰ ὁποῖα εὗρισκοντο ἀκόμη εἰς τὴν μισθολογικὴν κατάστασιν, καὶ ἀφοῦ οὗτοι εἶχαν δοκιμάσει μερικὰς ἀπὸ τὰς συντόμους αὐτὰς ἐβδομάδας, κατὰ τὰς ὁποίας εἰργάζοντο πολὺ σκληρότερα εἰς τὸ σπῆτι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν γυναικῶν των, παρὰ εἰς τὸ ἐργοστάσιον. Τὸ λέγω αὐτὸ πολὺ σοβαρὰ Αἱ Ἑνώσεις ἀνησυχοῦν ἐξ ἴσου μετὰς τὰς διοικήσεις. Καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀνακαλύψουν τί πρέπει νὰ κάμουν διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης μεταξύ τῶν μελῶν των.

Καθὼς ἀναλύομεν με ἐλικρύνειαν τὰ αἰσθήματά μας, δὲν εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παραδεχθῶμεν πόσον ἐπισηφαλεῖς αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς καθὼς προσπαθῶμεν νὰ ἴδωμεν τὰς συνεπείαις τῆς παραδοχῆς τῆς θεωρίας διοικήσεως, ὡς ταύτην ἀντιλαμβάνεται ἡ Ἐφηρμοσμένη Κοινωνικὴ Πολιτικὴ;

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ παλαιὰ μηχανικὴ θεωρία ἀπέθανε πρὸ 20 ἡδὴ ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ὀραματισθῶμεν τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ πάρῃ τὴν θέσιν της. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον δικαιολογητικὸν τὸ ὁποῖον ἔχω διὰ τὸν λόγον τῆς διστακτικότητός μας

Εἰς τὴν πραγματικότητα, φυσικά, οἱ Κοινωνιολόγοι μας δὲν δύνανται νὰ μᾶς βοηθήσουν καὶ πολὺ. Εἶναι ὅλοι τους πολὺ ἀπασχολημένοι ἀναλύοντες τὸν Elton Mayo, καὶ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἐνῶ οἱ πραγματικοὶ ὀλίγοι σκαπανεῖς ἔχουν ἐκθέσει εἰς κοινὴν θέαν τὰ κομματάκια ἀπὸ τῆς σκόρπιες ἀνακαλύψεως των. Ὀλίγοι μηχανικοὶ, χωρὶς φέρμαν, ὅπως ἐγώ, μετεβλήθημεν εἰς αὐτοδημιούργητους ἡμιτελεῖς κοινωνικοὺς ψυχολόγους, προσπαθοῦντες νὰ ἀντίληφθῶμεν καὶ νὰ συνδέσωμεν ὅτι εἶναι δυνατόν

ἐκ τῆς προσπάθειάς μας ὅπως ἀνεύρωμεν ἀπαντήσεις διὰ τὴν διοίκησιν

"Ἐχει γίνεαι ἀρκετὰ γενικῶς παραδεκτὸν ὅτι μία οἰκονομικὴ μονὰς εἶναι ἕνας κοινωνικὸς ὄργανισμὸς ἢ κοινωνία, ἀποτελουμένη ἀπὸ μικρὰς πρωτογενεῖς ομάδας. Αἱ πρωτοβάθμιοι αὐταὶ ομάδες προσφέρουν ἱκανοποίησιν ταυτίσεως εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καθὼς ἐπίσης ἀποτελοῦν τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους διὰ τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα, ἢ διὰ τὴν δευτεροβάθμιον ομάδα, τὴν ἀποτελοῦσαν αὐτὴν ταύτην τὴν ὀργάνωσιν. Ἡ ἀρχικὴ ὁμάς ἀπαιτεῖ πίστιν πρὸς ἐπιβίωσιν, καὶ εἶναι στενῶς ὀλοκληρωμένη. Παραδέχεται πίστιν καὶ ὑπακοὴν πρὸς τὴν δευτεροβάθμιον ομάδα, ἣτις εἶναι ὁ κηδεμὼν τῆς. (Τὴν πίστιν αὐτὴν τὴν ἔθεσα εἰς δοκιμασίαν πολλάκις εἰς τὰς διαφόρους ἐδικασίας διαφορῶν κατὰ τὴν διορκειαν τῆς ἐξασκήσεως τῶν καθηκόντων μου ὡς διαιτητοῦ. Ἐπωφελοῦμενος μιᾶς οἰαοδήποτε διακοπῆς κατὰ τὴν ἐξέτασιν μιᾶς διαφωνίας των, κάμνω ἕνα ὑπαίνυγμα ὃν δι' ὠρισμένα δυσμενῆ σχόλια τὰ ὁποῖα ἔτυχε νὰ ἀκούσω σχετικὰ μὲ τὸ προῖδν τὸ ὁποῖον παράγουν, καὶ θὰ πρέπη νὰ ἴδῃτε τί συμβαίνει εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἐτολμοῦσε νὰ εἴπη τοιοῦτον τι. Ἀμέσως ὅμως κατόπιν ἐπαναρχίζομεν τὸν μεταξὺ μας ἀγῶνα).

Τὸν ὄργανισμὸν, τὴν δευτεροβάθμιον δηλαδὴ ομάδα, ἀπασχολοῦν τὰ θέματα τῆς συνεχίσεως τῆς ὑπάρξεώς του, τῆς κατευθύνσεως καὶ καθοδηγήσεως, καὶ ἐκτελεῖ οὗτος τὴν ἐργασίαν του διὰ διαφόρων ἐπικοινωνιῶν καὶ παρακινήσεων πρὸς τὰς ἀποτελοῦσας αὐτὸν ἀρχικὰς ομάδας. Ἐλπίζει ὅτι θὰ ἀποφύγη ἐνεργείας τὰς ὁποίας αἱ ἀρχικαὶ ομάδες θεωροῦν ὡς ἀπειλὰς κατὰ τῶν προτύπων των καὶ τῆς ἀσφαλείας των. Μὲ ἄλλους λόγους δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διεγείρῃ ἀρνητικὴν ἢ ἀμυντικὴν κινητοποίησιν τῶν ἀρχικῶν ὁμάδων.

Ἄλλὰ πῶς ἐσεῖς ἐκμισθώνετε καὶ ἀπολύετε μίαν ἀρχικὴν ομάδα; προάγετε; μεταφέρετε; κλπ. Δύναται ἡ διοίκησις νὰ κάμῃ ὅπως περὶ θραχῆ σῆ, μία ὀλοκληρὸς ὁμάς; Νομίζω ὅτι ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος. Πῶς μπορεῖ τὸ ἀφεντικὸ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐξουσίαν του καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ ἕνα ἄνδρα νὰ πειθαρχήσῃ ἐάν παραχωρῇ ὠρισμένα δικαιώματα εἰς μίαν ομάδα;

Καὶ ὁπωδήποτε, τί σκοπὸν ἔχει ἡ ἐξουσία; Νὰ κάμῃ ὄλους τοὺς ἄλλους κατὰ περιόδους νὰ σηκώνονται ὄρθιοι καὶ νὰ χαιρετοῦν; Ἡ ὁ προσρισμὸς τῆς εἶναι νὰ φροντίξῃ νὰ γίνεαι ἡ δουλειά; Τὰ βιβλία λέγουν ὅτι ἡ ἐξουσία εἶναι δύναμις χορηγομένη εἰς ἕνα πρόσωπον ἢ εἰς μίαν θέσιν πρὸς ἐπίτευξιν δράσεως ἐκ μέρους ὠρισμένων ἄλλων ἀτόμων. Πολὺ καλά, λοιπόν. Ἀπαιτεῖ δράσιν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας ἐνὸς ὄργανισμοῦ; Οὕτω ὁ ὄργανισμὸς καθορίζει μίαν διάρθρωσιν ἐξουσίας διὰ νὰ μεταδώσῃ τὰς ἀνάγκας του καὶ δύναμαι ἴσως τῶρα νὰ προσθέσω «κατὰ ἕνα τρόπον πάρα πολὺ καλὰ ὑπολογισμένον διὰ νὰ τύχῃ τῆς ἐπιθυμητῆς ἀνταποκρίσεως».

Ὁ σύγχρονος Διευθυντὴς δὲν θὰ χάσῃ τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Ἀπλῶς θὰ τὴν διατηρῇ ὡς ἀποθεματικὸν ὄπλον, ἕνα συγκεκριμένον δικαίωμα ἀνήσεως (veto) ἢ ἐπιδοκιμασίας. Εἶναι τοῦτο ἀντιληπτὸν καὶ ὑπονοούμενον, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται μόνον ὡς τελευταῖον καταφύγιον. Ἡ νέα κοινωνικὴ τεχνικὴ θὰ εἶναι ἡ τοῦ ὑπομονητικοῦ κλι-

νικοῦ, ὅστις θὰ ἐπιζητῆ κατανόησιν. Διατί; Διὰ τὴν κατορθώσῃ νὰ πληροφορηθῆ τὰ προβλήματα τῆς ομάδος του, τὰς ἐλπίδας τῆς, καὶ τὰ πρότυπά τῆς, δηλαδή τὴν ἱκανότητά τῆς νὰ ἀνταποκριθῆ πρὸς τὰς κοινολογηθείσας ἀνάγκας. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς δύναται νὰ καθορισθῆ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον θὰ προσαρμόζεται μετὰ τὴν ομάδα.

Τὸ αὐτὸ εἶναι πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Βιομηχανικοὶ Μηχανικοὶ. Ἐγὼ γοητευθῆ ἀπὸ τὴν μέθοδον αὐτὴν ἔδωκα καὶ 20 χρόνια. Ἐὰν ἡ ομάδα δὲν εἶναι ἀκόμη ἐτοιμὴ διὰ μίαν χρονομέτρησιν, ἀποφεύγετέ τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Γνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ γίνεταί μέρησις τῆς ἐργασίας. Προσπάθησε λοιπὸν ὑπομονητικὰ νὰ ἀνακαλύψῃς διατί ἀντιδρῶν ἴσως ἓνα κουτὶ ποῦ πρέπει νὰ γεμίσῃ, καὶ τὸ ρολοῖ στὸν τοῖχον νὰ προκαλεῖ τὴν ἀντίδρασιν των. Ἐν τάξει, λοιπὸν. Ὅπωςδὴποτε 90% τῶν μελετῶν μας χρονομετρήσεως θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Μὲ τὸν καιρὸ, καὶ μετὰ τὰ συνεχῶς ἀναφεύμενα προβλήματα, ἢ μόρφωσις δύναται νὰ συεχισθῆ ἡ ομάδα βαθμηδὸν ἀρχίζει νὰ συνεργάζεται μετὰ τὸν τεχνικὸν ὅστις ἀντιλαμβάνεται τὰ προβλήματα τῶν.

Σημειώσατε ὅτι δὲν ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν ὁμάδα, ὡς τοιαύτην. Αἱ ὁδηγίαι θὰ δοθῶσιν εἰς τὰ διάφορα πρόσωπα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας. Παρὰ τὴν διαφορὰν αὐτὴν, ὁ προϊστάμενος ἢ ὁ τεχνικὸς εἰς τὴν πραγματικότητα ἐργάσθη ξεκινῶντας ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ομάδα, καὶ ἔφθασε ἔξω ἔξω διὰ τὴν δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἐργαλεῖον. Αὐτὸ φυσικὰ εἶναι ἐντελῶς τὸ ἀντίθετον ἀπὸ τὸ νὰ σχεδιάσῃς ἓνα τεχνικὸ ἀριστοῦργημα εἰς τὸ γραφεῖον σου καὶ νὰ τὸ προωθήσῃς εἰς τὴν ομάδα μετὰ διαταγὰς νὰ ἐκτελεσθοῦν ὠρισμένα ἐργασίαι.

Τί σημαίνει αὐτὸ διὰ τὸν Βιομηχανικὸν Μηχανικὸν καὶ τοὺς ἄλλους λειτουργικοὺς τεχνικοὺς; Εἰλικρινά, σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐκμάθωσιν εἴς τοις νέας τεχνικὰς καὶ νὰ γίνωσι διδάσκαλοι καὶ σύμβουλοι τῶν ομάδων καὶ τῶν ἄλλων τεχνικῶν. Δὲν θὰ ἔχῃς τὴν ἀνεξαρτησίαν νὰ σχεδιάζῃς ἀριστοῦργήματα μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ αὐτοθαυμάζης.

Ἐὰ διδάσκης καὶ θὰ μεταφέρῃς εἰς τοὺς ἄλλους ὅσας γνώσεις δύνασαι ὥστε νὰ δυνηθοῦν καὶ αὐτοὶ νὰ τὰς χρησιμοποιήσωσι διὰ τὴν σχεδιάσασιν ὅ,τι μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσωσι ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὴν ἰδικὴν σου τελικὴν ἔγκρισιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξουσία «ὡς τελευταῖον καταφύγιον».

Ὁ χρόνος μετὰ περιορίζει εἰς μίαν ἀκόμη προφητείαν. ἔχουσαν σχέσιν μετὰ τὴν ὀργανωτικὴν διαδικασίαν τῆς ομάδος. Ἡ ἐκ παραδόσεως περιγραφή τῆς θέσεώς σου, ἐπιβεβαρυμένης μετὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζουν ὅτι δὲν δύνασαι νὰ διεκπεραιώσῃς μόνος σου, εἶναι ἄλλο ἓνα ψόφιο ἄλογο. Μόνον μίαν ομάδα συνεργατῶν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς τὸν Βιομηχανικὸν Μηχανικὸν καθήκοντα. Τότε διατί δὲν παύομεν νὰ αὐταπιστώμεθα, καὶ νὰ εἴπωμεν ἀπλῶς ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ Βιομηχανικοῦ Μηχανικοῦ εἶναι: 1) νὰ εἶναι πρόεδρος τῶν κατωτέρων ομάδων ἐργασίας (νὰ ἀναφερθοῦν μίαν πρὸς μίαν), 2) καὶ ὅτι θὰ βοηθήσῃ ἐπίσης καὶ εἰς μερικὰς ἄλλας ομάδας ἐργασίας, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων ἡ τεχνικὴ συμβολή του θὰ καθορισθῆ σαφῶς.

Ο οργανισμός άπλως θά διατηρή διαφόρους ομάδας διαδικασίας, με καθωρισμένες τεχνικές λεπτομερείας, αΐτινες θά είναι ύπεύθυνοι διά τας ζωτικας του λειτουργίας.

Εΐναι φανερόν ότι τοιαυται ομάδες θά λειτουργοϋν μόνον διά τά νέα και τά εξααιρετικά προβλήματα. Ώς συνήθως αΐ λειτουργίαι ρουτίνας θά εγκαθιδρυθοϋν διά κανονικήν τρέχουσαν δρᾶσιν.

Σημειώσατε ότι αΐ πραγματικά άλλαγαί εις τήν νέαν κατάστασιν δέν εΐναι πολύ δραστικά, παρ' όλον ότι ή κατανόησις και ή εφαρμογή τούτων θά έχωσιν σπουδαίαν επίδρασιν.

Κατά τό παρελθόν έτος τό Τμήμα Βιομηχανίας του Πανεπιστημίου Western University Graduate Division of Business, έσχε τό προνόμιον νά συνεργασθῆ με Νοσοκομεία του Cleveland και με τό Συμβούλιον διά τήν διεξαγωγήν έρεϋνης επί της εκπαίδεϋσεως ομάδων. "Όταν αΐ τρεις πρώται δοκιμαστικά ομάδες ειργάσθησαν επί του σχεδίου (1) περιγράφουσαι προβλήματα άτινα έμείωνον τήν άποτελεσματικότητα του οργανισμού. κατόπιν (2) άπεφάσισαν επί των άναγκών και Ικανοτήτων πρός άντιμετώπισιν αυτών των προβλημάτων. και τελικά προσπαθοϋσαι νά καθορίσουν κατάλληλον εκπαίδευσιν δι' άπόκτησιν των Ικανοτήτων τούτων, εύρομεν τούς έαυτούς μας προαπασχολημένους με τήν ανθρωπινον κατανόησιν και τήν μετάδοσιν αυτών των Ικανοτήτων. "Εκαστος ειχεν έν νῶ πολλὰς βελτιώσεις. υπό τήν προϋπόθεσιν νά ήμποροϋσε νά πείση τούς συναδέλφους του, τούς ύφισταμένους του—και κάτι ακόμη λεπτότερον, τὰ αφεντικά, νά συνεργασθοϋν μαζί του, ή νά κάμουν αυτό που θά τούς ύπεδεικνϋετο.

"Η πρώτη δοκιμαστική εκπαίδευσιν έσχεδιάσθη ώστε νά συγκεντρωθοϋν άντιπρόσωποι λειτουργιών αΐτινες κατά τήν εκτέλεσίν των συνέβαλον ή μία εις τήν λειτουργίαν της άλλης.

"Εμφασιν δέν έδόθη εις τας νέας τεχνικας—παρεδέχθημεν ότι έγνωριζον πῶς νά βελτιωθοϋν—άλλ' άνεθέσαμεν εις ομάδας νά εργασθῶσι μανθάνουσαι πῶς νά διαπραγματεύονται ζητήματα. νά λύουν προβλήματα, νά συναντοϋν και νά συνομιλοϋν με άλλους τούς ασχολουμένους με τήν αυτην εργασία. και νά συγκεντρώνουν κάθε ιδέαν ήτις τούς έδιδοετο ύπ' αυτών.

Τὰ πατροπαράδοτα έμπόδια ήγέρθησαν, και πολύ ζωηρά μάλιστα. Τὰ άνεγνωρίσαν όμως. και τελικά ώμίλουν έλευθερα περι αυτών "Εου νέχισαν τήν εργασίαν έχοντες ύπ' όψει των τας μεταξύ των διαφόρων τμημάτων δημιουργουμένας έντάσεις εις τας σχέσεις των και τας εκ τούτων προκαλουμένας αντιδράσεις.

"Η πρόοδος εΐναι τήν στιγμήν αυτην άβεβαία, εκτός φυσικά εις τον νουν εκάστου άτομου. άν όχι εις τήν δρᾶσιν του. "Εν τούτοις δέν ύπαρχει καμμία άμφιβολία ότι βελτιώσεις διά μεθόδων συνεργασίας θά πρέπη νά επιφερθοϋν υπό και διά τῶν σχετικῶν ομάδων.

"Η Εκπαίδευσιν και ή Ανάπτυξις πρέπει νά αναθεωρηθοϋν έξ ολοκλήρου. Δέν εΐναι έσφαλμένον διά λειτουργικούς ειδικούς όπως ειμεθα ήμεις, τό νά λαμβάνωμεν μέρος εις συνέδρια και νά μελετῶμεν προκεχωρημένας τεχνικας εργασίας, κλπ. Τοϋτο όμως έφ'

δσον ὅλοι ἀντιλαμβάνονται ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς μᾶλλον αὐστηρῶς προσωπικὴν ἱκανοποίησιν. Οἱ διάφοροι ὀργανισμοὶ θὰ πρέπη νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι τὰ περισσότερα ἐκ τῶν λειτουργικῶν τῶν στελεχῶν τῶν χρησιμοποιοῦν μόλις τὰ 15 ἕως 20% τῶν συγχρόνων μεθόδων ἐργασίας (τεχνικά, κλπ.) καὶ ὅτι ἡ ἐπισῶρευσις ἀκόμη περισσότερο πολυπλόκου ὕλικου ἐπὶ τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος σωροῦ εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἐπιτυχάνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἀπογοήτευσιν.

Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ὁ ὀργανισμὸς φροντίζῃ μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν ἰδικῶν του μόνον διαδικασιῶν. Ἐὰν μία ἀπὸ αὐτὰς χρειάζεται λίγο μάλωμα, τότε θὰ πρέπη νὰ καλέσῃ τοὺς διάφορους τεχνικοὺς καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς νέας τεχνικὰς καὶ κοινωνικὰς τελειοποιήσεις εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτήν. Ἡ ἔρευνά μου ἀποδεικνύει σαφῶς ὅτι οἱ διάφοροι ὀργανισμοὶ εἶναι παραφορτωμένοι μὲ τεχνικὰς τελειοποιήσεις πού σκουρίζουν, καὶ μὲ τεχνικοὺς καθημένους ἀργοὺς εἰς τὰ διάφορα τμήματα, ἢ διαπραγματευομένους συνεργασίαν. Οἱ συντονίζοντες ἐκτελεστικοὶ γνωρίζουν τόσον ὀλίγα περὶ αὐτῶν, ὥστε τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἡμποροῦν νὰ κάμουν εἶναι νὰ τοὺς ἀπολύσουν ὡς περιττοὺς εἰς τὰς δυσκόλους οἰκονομικὰς περιστάσεις.

Οὕτω ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμαδικῆς προσπάθειας διὰ μίαν ὑγιᾶ ὀργάνωσιν ἐγένετο ἀποδεκτὴ. Ὁ πειραματισμὸς τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν μέσῳ τῶν ὁμάδων ἐργασίας καὶ ἡ ἔρευνα τῶν λειτουργιῶν τῶν ἔχουσι ἐξαπλωθῆ εὐρέως. Ἐν ἰούτοις, ἀναφορὰ διὰ ἐνδοομαδικὰς συγκρούσεις, αἱ συνεντεύξεις τὰς ὁποίας ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλαβα, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ πείρα μας ἐκ τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, δὲν ἀφήνουν καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑπάρξεως βαθέως ριζωμένων συναισθηματικῶν φραγμῶν διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν νέων ἱκανοτήτων ἐργασίας.

Πολλὰ δημοσιευθεῖσαι ἔρευναι τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης, καταδεικνύουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ βοηθηθοῦν μέσῳ αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν φραγμῶν. Ἐμεῖς οἱ Ἀμερικανοί, μὲ τὴν αἴσθησιν τοῦ χιουμορ πού μᾶς διακρίνει, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν αὐτὸ πολὺ εὐκολώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς.

Ἐγὼ προσωπικῶς δὲν βλέπω κανένα κίνδυνον εἰς τὰς διαρθρώσεις τῆς ἐξουσίας, πλὴν ὅμως αἱ ἀλλαγὰι εἰς τὴν στάσιν της, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν, εἶναι ἀναγκαῖαι.

Ἐλπίζω διαβλέπω εἰς τὴν εὐρείαν ἀναγνώρισιν μιᾶς εὐπρεποῦς ἠθικῆς διαστάσεως εἰς τὰς μεθόδους τῆς διοικήσεως. Πρὸ ἡμερῶν εἰς μίαν συνεδρίασιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν Washington D.C., ἀφοῦ ὠμίλησαν οἱ ἐιδικοὶ ἐπὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν, τρεῖς πρόεδροι ἐταιρειῶν ἀνέφερον ἐπιτυχίας των. Καὶ οἱ τρεῖς ἐπανειλημμένως προσέθεσαν «Ἐὰν ζῆς ὅπως πρέπη». Αὐτὸ

δέν είναι ίσως ή πνευματική επανάστασις τοῦ Taylor, ἀλλά εἶναι πρὸς τὴν σωστὴν κατεύθυνσιν.

Δέν εἶμαι καὶ τόσοσν αισιόδοξος διὰ τὰς ὀβεβαιότητας ἄς ἀντιμετωπίζουν ἄλλα ἐκτελεστικά στελέχη, καθόσσον μελετοῦν τὸν πειραματισμὸν τὸν σχετικὸν μὲ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὰς ὀμάδας καὶ τὴν ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων μέσῳ τούτων. Ἴσως χρειασθῆ μία ὕπερβολικὰ σοβαρὰ κρίσις εἰς τὸ κόστος παραγωγῆς ἥτις νὰ προκαλέσῃ τὴν Ἀπελευθέρωσιν. Ἐγὼ σχεδὸν ἔκλινα ὕπερ τῆς πληρωμῆς πέντε ἡμερομισθίων διὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν τεσσάρων ἡμερῶν, διότι μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εὐφυϊαν τῆς διοικήσεως καὶ τὴν λογικὴν τῶν Ἀμερικανῶν Ἐργατῶν περὶ τοῦ τί θὰ πρέπη νὰ γίνῃ, εἶμαι βέβαιος ὅτι μία ἐπανάστασις εἰς τὴν συλλογικὴν διαπραγματεύσιν θὰ πρέπη νὰ λάβῃ χώραν.

Ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τοὺς χωλαίνοντας καὶ ἀδρανεῖς συντρόφους, τὰς ἐπιβαλλομένας συμφωνίας, καὶ ὄλας τὰς ἄλλας ἀνοησίας εἰς τὰς ὀποίας ἔχομεν παγιθευθῆ...

Ὅστε ἀπὸ καθαρὰν ἀνάγκην καὶ μόνον, νὰ ἐπεξεργασθῶμεν νέας σχέσεις μετὰξὺ ἔργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, καὶ τὰ ἐργοστάσια μας νὰ ἐπαναρχίσουν τὴν ἐργασίαν τῶν ἐκτελοῦντα ταύτην διὰ μεθόδων βασιζομένων εἰς τὸν αὐτοσεβασμὸν.

Δέν χρειάζεται νὰ ἰονίσῳ ποῖα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὀποῖα θὰ προκύψουν ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ.

Ἡ νέα βάσις ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας ἀναποφεύκτως θὰ γίνετῃ ἐπὶ χαμηλοτέρου ἐπιπέδου κόστους. Ἡ προσωπικὴ μου πείρα προβλέπει ἕνα νέον αὐτοσεβασμὸν καὶ ἱκανοποίησιν ἐκ τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας. Καὶ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν μίαν τεραστίαν παρακαταθήκην ἑβδομάδος δύο ἡμερῶν χρησιμωτάτου χαμηλοῦ κόστους, διὰ νὰ χειρισθῶμεν ὀποιοῦδήποτε εἶδους παιγνίδι οἱ Ρῶσοι θὰ ἐδιάλεξαν νὰ παίξουν μαζί μας.

Πράγματι, εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι αὐτὰ εἶναι αἱ ἀνταμοιβοὶ αἷτινες μᾶς προσφέρονται μὲ τὰς νέας διοικητικὰς τεχνικὰς, τὰς μεθόδους, καὶ τὴν στάσιν τῶν ἀνθρώπων

Ἡ δυναμικὴ ἐνεργητικότης, δημιουργικὴ ἢ καταστρεπτικὴ, εἰς τὰς ὀμάδας τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ μυστικὴ πηγὴ ἥτις θὰ κλίνῃ τὴν πλάστιγγα πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν εἰς τὸ μέλλον.

ΣΚΕΥΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ "ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,"

Του κ. O. Giscard d'Estaing
Μετάφρασις: κ. Ν. Δελάκι

Ἡ οικονομικὴ συνεργασία τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν στὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οικονομικῆς Κοινότητος (Κοινῆς Ἀγορᾶς τῶν ἑξῆ χωρῶν), καὶ ἴσως ἀργότερα τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ., θέτει ἰδιαίτερα προβλήματα γιὰ τοὺς ἐπιχειρηματίες τῶν χωρῶν αὐτῶν. Ἔτσι ἐκρίθηκε ἀναγκαῖο νὰ δημιουργηθῆ τὸ «Εὐρωπαϊκὸ Ἴδρυμα Διοίκησης Ἐπιχειρήσεων» τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ προετοιμασία ἐπιχειρηματιῶν καὶ στελεχῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ἢ κατάρτισή τους νὰ εἶναι ἀποκλειστικὰ προσανατολισμένη πρὸς τὰ προβλήματα ποὺ θέτει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ συνεργασία.

Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο εἶναι ἤδη μιὰ ἀπτὴ πραγματικότητα. Ἐνα ἐξάμηνο ἔχει κι' ὅλας περάσει ἀφ' ὅτου μιὰ ομάδα διοίκησης ἔχει ἀφιερῶσει ὅλο της τὸν χρόνο στὸν καθορισμὸ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ Ἴδρύματος, τὸ δὲ στάδιο τῶν προκαταρκτικῶν μελετῶν ἔχει πιά διανυθῆ. Ἡ λειτουργία του λοιπὸν εἶναι βέβαιη. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Ἴδρυμα Παραγωγικότητας καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριο ἀποφάσισαν νὰ πάρουν τὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν προστασία τους. Τὸ γεγονός αὐτὸ ὑπογραμμίζει τὴν σπουδαιότητα ποὺ ἀποδίδεται στοὺς σκοποὺς του καὶ τοῦ προσφέρει μιὰν πολὺτιμη βοήθεια. Ἐν τούτοις, ὅμως, τὸν εὐρωπαϊκὸ του χαρακτήρα, τέτοιον ποὺ τὸν διάλεξε ἡ φαντασία τῶν ἱδρυτῶν του θὰ τὸν ἀποκτήσῃ τότε μόνο, ὅταν συναθροισθοῦν οἱ συνδρομὲς τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐπιχειρήσεων, ἐθνικῶν Πανεπιστημίων καὶ ἐπαρχιακῶν μορφωτικῶν κέντρων, τίς ὁποῖες ἐζήτησαν οἱ ἱδρυτές.

Τὸ παρισινὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριο ποὺ ἀποφάσισε νὰ ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν περίοδο ποὺ προηγείται ἅμεσα ἀπὸ τὴν λειτουργία τοῦ Ἴδρύματος συνέστησε ἓνα ὄργανο διεύθυνσης καὶ ἐπιτροπὲς μελετῶν. Ἡ πείρα του στὰ προβλήματα κατάρτισης στελεχῶν, ἐνισχυμένη καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴ ὑποστήριξη τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τοῦ Harvard, ἐξασφαλίζει στὸ Ἴδρυμα ἓνα θεμέλιο ὑψηλῆς παιδαγωγικῆς ἀξίας. Ἐπίσης διάφοροι εὐρωπαϊκοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἐπιχειρήσεις ἐδέχθησαν νὰ ὑποστηρίξουν αὐτὴν τὴν πρωτοβουλία, καθοδηγῶντας τὴν διδασκαλία καὶ συμμετέχοντας στὴν χρηματοδότησή του.

*Ἔτσι ἐκρίναμε σκόπιμο καθὼς εὐρισκόμαστε στὸ τέλος τοῦ 1958 * νὰ κάνουμε γνωστὸ τὸ σημεῖο ἐξέλιξης στὸ ὁποῖο ἔχουν φθάσει οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν δημιουργία αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ ποὺ τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον

* Σ.Μ. Τὸ ἄρθρο χρονολογεῖται ἀπὸ τότε.

ἔχει προκαλέσει καὶ νὰ ὑπογραμμίσωμε τὶς προσπάθειες πού ὑπολείπεται νὰ ἀναληφθοῦν καθὼς καὶ τὶς συνδρομὲς πού πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναζητηθοῦν ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ πλήρης ἐπιτυχία τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε.

Κατευθυντήριες Ἰδέες

Ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ συγχώνευση εἶναι τὸ μέγα ἔργον πού οἱ εὐρωπαϊοὶ ἐπιχειρηματίες θὰ πραγματοποιήσουν στὰ προσεχῆ ἔτη καὶ εἶναι χρήσιμο νὰ προπαρασκευασθοῦν πρὸς τοῦτο. Ἐξ ἄλλου, ἡ διοίκηση τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι μιὰ ἐπιστήμη πού ἡ διδασκαλία τῆς σ' ἐκείνους πού προορίζονται γιὰ τὸ στάδιο αὐτὸ γίνεται συνεχῶς πιὸ ἀναγκαία. Ἐδραζόμενο στὴν διπλῆ αὐτὴ διαπίστωση τὸ Ε.Ι.Δ.Ε. παρουσιάζεται λοιπὸν θεμελιακὰ εὐρωπαϊκὸ καὶ ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν προετοιμασίαν στελεχῶν γιὰ τὴν διοίκηση ἐπιχειρήσεων μὲ διδασκαλία ἐπιπέδου μεταπανεπιστημιακοῦ. Τοῦτο ἀπαιτεῖ μερικὲς ἐπεξηγήσεις.

Ὅπως ἔχει ἤδη ὑπογραμμισθῆ τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῶν προγραμμάτων του θὰ εἶναι ἡ «εὐρωπαϊκότητα», πού θὰ τὴν συναντοῦμε καὶ στὴν σύνθεση τῶν ομάδων τόσο τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὅσο καὶ τῶν μαθητῶν. Τέλος, εὐρωπαϊκὴ θὰ εἶναι ἡ χρηματοδότησή του καὶ διὰ μέσου αὐτῆς ἡ διοίκησή του καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν του.

Ἡ διδασκαλία τῶν προβλημάτων πού θέτει στὴν ἐπιχείρηση ἡ πρόδος τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συγχώνευσης τῶν ἑξὶ χωρῶν καθὼς καὶ οἱ ἐμπορικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν 17 κρατῶν τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. κάθε ἄλλο παρά εὐκολη εἶναι. Καὶ τοῦτο διότι δὲν διαθέτομε ἀκόμη γνώσεις καὶ ἐμπειρίες ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἐξαγωγή συμπερασμάτων σχετικῶν μὲ τὴν ἐξέλιξη πού προετοιμάζεται ὥστε νὰ σχηματίσωμε πραγματικὰ ἀπ' αὐτὰ ἓνα ὕλικὸ διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα θὰ ἔχουν περισσότερο τὸν χαρακτήρα ἐρευνας καὶ μελέτης. Οἱ σπουδασταὶ θὰ εἶδου τὴν ἐπίδραση τῆς διεύρυνσης τῶν ἀγορῶν ἐπάνω στὴν σύλληψη τῶν βιομηχανικῶν προβλημάτων. Ἡ τεχνικὴ τῆς πώλησης καὶ τῆς μελέτης τῆς ἀγορᾶς θὰ ἀναλυθοῦν μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα προσοχῆς καὶ φροντίδας μὲ τὸ ὅποιο ἓνας διευθυντὴς πωλήσεων θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ ἀνοιγμα μιᾶς νέας ἀγορᾶς σὲ μιὰ χώρα γειτονικὴ. Ἡ χρηματοδότηση τῶν ἐπιχειρήσεων θὰ ἐξετασθῆ στὸ ἐσωτερικὸ κάθε χώρας, σύμφωνα μὲ τὶς ἰδιαίτερες συνθήκες πού ἐπικρατοῦν σ' αὐτὴ σχετικὰ μὲ τὸ νόμισμα τὴν φορολογικὴ καὶ λοιπὴ νομοθεσία, τὶς τράπεζες κλπ., καθὼς καὶ διεθνῶς μεταξὺ τῶν ἑξὶ χωρῶν μὲ ὑπογράμμιση τῶν δυνατῶν ἐξελίξεων μιᾶς εὐρύτατης εὐρωπαϊκῆς χρηματαγορᾶς *. Οἱ ψυχολογικὲς μελέτες θὰ πλουτισθοῦν ἀπὸ τὴν ποικιλία τῶν ἰδιοσυγκρασιῶν —λατινικῶν, βορεινῶν, γερμανικῶν, ἀγγλοσαξονικῶν— πού συνιστοῦν τὴν κοινὴ βᾶση τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Τέλος, ἡ σύλληψη τῆς ἐννοίας τῆς ἡγεσίας τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ εἶναι στενὰ συνδεμένη μὲ τὴν ἐξέλιξη πού ἔχει ἤδη ἀρχίσει καὶ μὲ τὶς μεγάλες προοπτικὲς πού προσφέρονται καὶ πού ἐπιβάλλουν μιὰν βαθεῖα μελέτη τῶν διαφορῶν νομοθεσιῶν καθὼς καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ** θεσμῶν πού ἐπηρεάζουν ἄμε-

* Σ.Μ. Πάντοτε μεταξὺ τῶν 6 χωρῶν.

** Σ.Μ. Πρόκειται πάντα γιὰ τὴν «μικρὴ» Ἐδρῶπη τῶν ἑξή.

σα τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπιχείρησης. Πρόκειται γιὰ μιὰ διδασκαλία ἐντελῶς νέα στὴν σύλληψή της.

Μέθοδοι διδασκαλίας

Ἡ διδασκαλία αὐτὴ θὰ γίνῃ μὲ μεθόδους ποὺ ἔχουν ἤδη δοκιμασθῆ μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ ὠρισμένα μορφωτικὰ κέντρα, δηλαδή τὶς μεθόδους τῆς στενῆς ἐπαφῆς μὲ τὴν ζωὴ τῆς ἐπιχείρησης. Ἡ περιπτωσιακὴ μέθοδος θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ νὰ ἀναπτύξῃ στοὺς σπουδαστὲς τὴν παρατηρητικότητα καὶ νὰ τοὺς τροχίσῃ τὴν ἀποφασιστικότητα. Ἐπὶ πλέον ἡ μέθοδος αὐτὴ ὀδηγεῖ στὴν ὁμαδικὴ ἐργασία ποὺ εἶναι ἡ πιὸ ἐποικοδομητικὴ καὶ δίνει ἀρκετὴν πείρα καθὼς παρουσιάζει διαφόρων εἰδῶν καταστάσεις τῶν ὁποίων ὁ περίπλοκος χαρακτήρας αὐξάνει ἀπὸ περίπτωσι σὲ περίπτωσι.

Ἡ διδασκαλία αὐτὴ ὅπως τὴν περιγράψαμε θὰ συμπληρωθῆ μὲ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων σὲ τακτικὲς συναυτῆσεις μὲ ἐπιχειρηματίες οἱ ὁποῖοι θὰ παρουσιάζουν στοὺς σπουδαστὲς συγκεκριμένα προβλήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν.

Συστηματικὰ ὀργανωμένες ἐπισκέψεις στὰ ἐργοστάσια θὰ ἐπιτρέψουν τὴν παρατήρησι τῶν λύσεων ποὺ υἰοθετήθηκαν γιὰ τὰ διάφορα προβλήματα ὀργάνωσης καὶ παραγωγῆς σὲ ἐπιχειρήσεις διαφόρων μεγεθῶν, ἀπὸ τὶς μικρότερες καὶ μεσαῖες ἕως τὶς μεγάλες. Εἰδικευμένες ἐρευνες, τὶς ὁποῖες θὰ διεξαγάγουν κατὰ μικρὲς ὁμάδες οἱ σπουδαστὲς θὰ καταλήξουν στὴν ὑποβολὴ μελετῶν ὅπου θὰ ἀναλύονται τὰ προβλήματα ποὺ θὰ τεθοῦν ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκῆ* οἰκονομικὴ ἔνωσι στὸ βιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ πεδίο ὅπως καὶ στὰ θέματα χρηματοδότησης καὶ κίνησης κεφαλαίων **. Οἱ ἐρευνες αὐτὲς θὰ ἔχουν σκοπὸ νὰ παράσχουν, διὰ μέσου τῶν ἐπαφῶν μὲ τοὺς κύκλους ποὺ δροῦν στὰ προαναφερθέντα πεδία, τὴν ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀπόκτησι πείρας καὶ τὴν γέννησι σκέψεων ποὺ θὰ ἀποβοῦν μεγάλης χρησιμότητος γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ὅπου θὰ ἐργασθοῦν μελλοντικὰ οἱ σπουδαστὲς. Τέλος, θὰ ὀργανωθοῦν διαλέξεις ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν στοὺς μεγάλους ἡγέτες τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας νὰ γνωστοποιήσουν τὶς ἀπόψεις καὶ βλέψεις τους.

Οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ ἐρευνῶν τῶν περιπτώσεων (γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς περιπτωσιακῆς μεθόδου) θὰ προέρχονται ἀπὸ διάφορες χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Β. Ἀμερικῆς. Θὰ ἐπιλεγοῦν μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἔχουν καταρτισθῆ μὲ τὶς νεώτερες μεθόδους διδασκαλίας τῆς διοίκησης ἐπιχειρήσεων τῆς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ ἔχουν σημαντικὴ προσωπικὴ πείρα.

Οἱ σπουδαστὲς

Ἡ ἐπιλογή τῶν σπουδαστῶν θὰ γίνῃ μὲ πολλὴ φροντίδα ἀπὸ διά-

* Σ. Μ. Πρόκειται πάντοτε γιὰ τὴν «μικρὴ» Εὐρώπη τῶν ἔξι χωρῶν.

** Σ. Μ. Οἱ συνθήκες τῆς Ρώμης ποὺ ἰδρύνουν τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα τῶν ἔξι χωρῶν προβλέπουν τὴν προοδευτικὴ ἄρσι κάθε μορφῆς ἐμποδίου — νομοθετικοῦ, δασμολογικοῦ κ. λ. π. — στὴν κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐργατικῶν χερσῶν ἀνάμεσα στὴν Γαλλία, τὴν Γερμανία, τὴν Μπενελούξ καὶ τὴν Ἴταλία.

φορες τοπικές επιτροπές πρό - επιλογής που θα συσταθούν στις διάφορες χώρες.

Το πρώτο έτος λειτουργίας θα γίνουν δεκτοί 80 μόνον. Στο μέλλον ο αριθμός αυτός θα πρέπει γρήγορα να αύξηθῆ στους 200 με τάσεις να αυξάνεται ολοένα. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐπιλογῆς ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς προέδρους τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν πρό - ἐπιλογῆς θὰ προβῆ στὴν ἐκλογὴ τῶν σπουδαστῶν μὲ κριτήρια τὴν ἐπιζητούμενη ποικιλία κατάρτισης τῶν ὑποψηφίων (μηχανικοί, νομικοί, πτυχιούχοι ἀνωτάτης ἐμπορικῆς ἐκπαίδευσης, πτυχιούχοι ἄλλων ἀνωτάτων Σχολῶν) καθὼς καὶ τὸν ἀπαράβατο ὄρο οἱ σπουδαστῆς πού προέρχονται ἀπὸ ἕνα ἔθνος νὰ μὴν ξεπερνοῦν τὸ 1/3 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ. Ὁ ὄρος αὐτὸς ἐθεσπίσθηκε γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ καὶ ἐδῶ κάθε δυνατότητα νὰ πάρῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ἔξι ἔθνη μιὰ θέση δεσπόζουσα.

Εἶναι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν σκέψη μας νὰ θελήσωμε νὰ μειώσωμε τὴν σημασία τῶν διαφόρων ὕφισταμένων ὀργανισμῶν προπαρασκευῆς γιὰ τὴν διοίκηση ἐπιχειρήσεων. Ἡ συνεργασία λοιπὸν τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε. μὲ τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ διάφορα κέντρα προπαρασκευῆς εἶναι ἀναγκαῖα καὶ εὕρισκεται σὲ στάδιο ὀργανώσεως τῆς. Θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦ ἀργότερα.

Μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διδασκαλίας, καὶ ὄχι τὸ μικρότερο, θὰ εἶναι ἡ κατάρτιση καθηγητῶν καὶ νεαρῶν ἐπιμελητῶν τῶν ὁποίων τὴν ἔχουν ἀνάγκη τὰ διάφορα κέντρα προετοιμασίας γιὰ τὴν διοίκηση ἐπιχειρήσεων.

Αὐτὲς εἶναι οἱ μεγάλες κατευθυντήριες ἰδέες πού ἐμπνέουν τοὺς ἰδρυτῆς τοῦ νέου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπιθυμία του εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουν μιὰ διδασκαλία πού ἡ ποιότητά της νὰ ἀντιστοιχῆ εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς καὶ ἱκανοποιῆ τοὺς μελλοντικούς ἐργοδοτῆς τῶν νέων αὐτῶν στελεχῶν ἐπιχειρήσεων. Εἶναι σωστὸ νὰ ὑπομνησθῆ ὅτι ὁ οὐσιαστικὸς σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ σχεδίου εἶναι νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἡγέτες τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐνα Κέντρο Ἐρευνῶν θὰ προετοιμάζῃ, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, μελέτες ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων προβλημάτων πού θέτει ἐνώπιόν τους ἡ οἰκονομικὴ συγχώνευση τῶν ἔξι κρατῶν. Οἱ μέλλοντες πτυχιούχοι θὰ εἶναι ἄνθρωποι πραγματιστῆς καὶ ἐργατικοί, πού θὰ μποροῦν προσλαμβανόμενοι σὲ μιὰν ἐπιχείρηση ἀφοῦ ἐξοικειωθοῦν μ' αὐτὴν καὶ κατανοήσουν τί ἡ ἐπιχείρηση περιμένει ἀπ' αὐτοὺς, νὰ γίνωνται οἱ εἰδικοί ἐπὶ τῶν προβλημάτων πού θέτει στὴν ἐπιχείρηση ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ συγχώνευση.

Γλωσσες καὶ τὸπος ἐγκατάστασης

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἐπιθεωρήσω ὅλα τὰ προβλήματα πού ἐπισύρει ἡ πραγματοποίησις ἑνὸς τέτοιου προγράμματος, εἶναι ἐνδιαφέρον πάντως νὰ ἐπιχειρήσω μιὰν πρώτη ἀντιμετώπιση δύο ζητημάτων πού ἐτέθησαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Δηλαδή τὸ πρόβλημα τῶν γλωσσῶν πού θὰ γίνονται οἱ παραδόσεις καὶ ἐκλογῆς τόπου γιὰ τὴν ἐγκατάστασις τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε.

Ἡ ποικιλία τῶν γλωσσῶν πού μιλοῦνται στὴν Εὐρώπη ἀποτελεῖ ἕνα φοβερὸ ἔμπόδιο γιὰ τὴν συσσωμάτωσίν της. Γι' αὐτὸ ἀποφασίσθηκε νὰ καλλιεργηθῆ τοὺς σπουδαστῆς ἢ φροντίδα γιὰ τὴν ἐκμάθησι ξένων γλωσσῶν. Τελικῶς υἱοθετήθη ἡ τριγλωσσία, ἡ δὲ διδασκαλία θὰ γίνεται σὲ

μιάν από τις 3 γλώσσες : γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά. Οί σπουδαστές θά πρέπει νά κατέχουν τέλεια μίαν από αυτές, νά μιλοῦν πολύ καλά μιὰ δεύτερη καί νά καταλαβαίνουν τήν τρίτη. Τοῦτο θά εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων πού θά γίνονται στίς διάφορες γλώσσες, ἐπί πλέον δέ θά ἐπιτρέπη τήν ἀμεση συνεννόηση μεταξύ τῶν σπουδαστῶν πού καθένας θά ἔχη τὸ δικαίωμα νά ἐκφράζεται σέ μίαν από τις τρεῖς αὐτές γλώσσες. Ἡ μεσολάβηση διερμηνέα — πού καταλύει τήν ἀμεση ἐπαφή— εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τις μεθόδους διδασκαλίας πού ἔχουν υἰοθετηθῆ.

Ἡ προσοχή τῶν σπουδαστῶν θά ἐπισυρθῆ ἐπάνω στο πρόβλημα αὐτό ἀπό τήν στιγμή πού θά καταθέτουν τήν ὑποψηφιότητά τους, γιά νά εἰσαχθοῦν στο Ε.Ι.Δ.Ε. Ἐκεῖνοι οἱ ὑποψήφιοι πού ἡ μητρική τους γλώσσα δέν θά εἶναι καμμία ἀπό τις τρεῖς αὐτές θά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά κατέχουν τέλεια μίαν ἀπό τις τρεῖς, νά γνωρίζουν ἀρκετά καλά μιὰ δεύτερη καί στοιχειωδῶς τήν τρίτη. Τις δύο αὐτές γλώσσες θά ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά τις τελειοποιήσουν πρὶν ἀπό τήν ἑναρξη τῶν μαθημάτων.

Ἐχει προβλεφθῆ γιά ὅλους τοὺς σπουδαστές πού θά ἔχη γίνει δεκτὴ ἡ ὑποψηφιότητά τους, μιὰ περίοδος τριῶν ἐβδομάδων ἐντακτικῆς μελέτης τῶν τριῶν γλωσσῶν, πού θά γίνεται στο Παρίσι καί θά διεξάγεται ἀπό ἕνα ἐιδικευμένο ὄργανισμὸ.

Ἡ ἐγκατάσταση ἑνὸς διεθνοῦς ὄργανισμοῦ ἐπιβάλλει μίαν ἐπιλογή τέτοια πού νά μὴν προσβάλλη καμμιάν ἔθνικὴν εὐαισθησία. Ἡ ἐγκατάσταση τοῦ Κολλεγίου τῆς Εὐρώπης στήν βελγικὴ πόλη Bruges καθὼς καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου στήν Γενεύη, δέν μποροῦν παρά νά μᾶς γεννήσουν χαράν. Ἡ Εὐρώπη γίνεται πιά μεγάλη μὲ τήν ἐπιτυχημένη αὐτὴ ἐκλογή προσαρμοσμένη μὲ ἀκρίβεια στίς ἀνάγκες.

Ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ καί ἐμπορικὴ συγκέντρωση καθὼς καί ἀγορᾶς κεφαλαίων στήν περιοχὴ τοῦ Παρισιοῦ, πού ἀπὸ ἄλλες ἀπόψεις εἶναι δυσάρεστη — προσφέρει ἕνα πεδίο γιά ἐπαφῆς καί ἐμπειρίες τόσο πλούσιο πού εἶναι πολύτιμο γιά ἕνα εὐρωπαϊκὸ ἴδρυμα γιά τήν διαχείριση ἐπιχειρήσεων. Στήν περιοχὴ αὐτὴ μπορεῖ κανεὶς νά εὕρη ὅλη τήν κλίμακα μεγεθῶν καί ἀντικειμένων ἐπιχειρήσεων.

Ἔστι, τόσο οἱ αἴθουσες διδασκαλίας ὅσο καί τὰ οἰκήματα γιά τοὺς σπουδαστές καί καθηγητὲς ἀναζητήθηκαν κοντὰ στο Παρίσι.

Ἐλπίζω ὅτι μέσα σέ λίγες ἐβδομάδες θά μᾶς εἶναι δυνατόν νά γνωστοποιήσωμε μίαν τέτοια ἐκλογή τόπων πού νά ἱκανοποιήση ὅλες τις ἐπιθυμίες τῶν καθηγητῶν καί σπουδαστῶν ὄλων τῶν χωρῶν, καί πού θά ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς πού ἐτέθησαν.

Εὐρωπαϊκὴ Συνεργασία

Τὸ Ε.Ι.Δ.Ε. κατέχει μίαν ἐνδιάμεση θέση μεταξύ τῶν Πανεπιστημίων, τῶν Σχολῶν Μηχανικῶν καί Ἀνωτάτης Οἰκονομικῆς ἢ Ἐμπορικῆς Ἐκπαίδευσης ἀφ' ἑνὸς καί τῶν Ἐπιχειρήσεων ἀφ' ἑτέρου.

Εἶναι σημαντικό γιά τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χαρακτήρα του νά μπορῆ νά ἔχη πραγματικὲς σχέσεις μὲ τοὺς ὄργανισμοὺς αὐτοὺς τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Ἐπί πλέον γιά νά ἐξασφαλισθῆ ὁ εὐρωπαϊκὸς χαρακτήρας τῶν παραδόσεων του (χαρακτήρας πού πρέπει ἀναγκαστικά, γιά νά ἀποφευχθοῦν στεῖρες καὶ μακρόχρονες ἀναζητήσεις, νά προέρχεται ἀπὸ τὴν πείρα πού ἔχουν ἀποκτήσει οἱ διάφοροι ἔθνικοι ὀργανισμοὶ) τὸ Ε.Ι.Δ.Ε. θὰ πρέπει νά μπορῆ νά θέσῃ σ' ἐφαρμογὴ μίαν συστηματικὴ συνεργασία μὲ τὰ διάφορα ἰδρύματα πού προετοιμάζουν διαχειριστικά στελέχη ἐπιχειρήσεων στὶς ἔξι χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, συνεργασία πού ν' ἀποβαίῃ σὲ ὄφελος ὄλων τῶν συμμετεχόντων σ' αὐτό.

Πάντως δὲν ὑπάρχει πιά κίνδυνος ἀπομόνωσης, καὶ ἀπτές καὶ κατηγορηματικὲς διαβεβαιώσεις συνεργασίας ἔχουν ἐπιτευχθῆ.

Μιά Ἐπιτροπὴ Προστασίας (Comité de Patronage) εὐρίσκεται στὸ στάδιο τοῦ σχηματισμοῦ της, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἤδη μίαν ἐγγύηση ἐπιτυχίας.

Οἱ πρωτοῦργοι τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε. ἔχουν διασχίσει πολλές χώρες, ἀλλὰ μένουν ἀκόμη πολλές περιοχὲς γιά νά τίς ἐπισκεφθοῦν, καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐπιθυμητῶν συνεργασιῶν παρ' ὅλο πού εἶναι ἤδη ἀρκετὰ μακροσκελής, δὲν μπορεῖ νά θεωρηθῆ ἀκόμη συμπληρωμένος. Καθαρὰ πρακτικὲς ἀνάγκες περιώρισαν τίς ἐπαφὲς πού ἐπραγματοποιήθηκαν ὡς τώρα.

Ἄν ἠθέλαμε νά ἀνασκοπήσωμε τὸ σύνολο τῶν ἐπιτευγμάτων πού καθημερινὰ ἀναπτύσσονται, θὰ ἔπρεπε νά ὑπογραμμίσωμε τὸν ἀριθμὸ καὶ τὴν ἀποφασιστικὴ σημασίαν τῶν χωρὶς περιορισμοὺς ἐνισχύσεων πού μᾶς παρέσχον διάφοροι ἡγέτες ἐπιχειρήσεων, ἀνώτεροι λειτουργοὶ τῆς Παιδείας, Διευθυνταὶ Μορφωτικῶν Κέντρων διαφόρων περιοχῶν καθὼς καὶ ἰθύνοντες διαφόρων διεθνῶν ὀργανισμῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀκόμη δὲν ἔχει ἀπευθυνθῆ αἴτηση ἐνίσχυσης πρὸς ὅλες τίς δυνατὲς κατευθύνσεις, οὔτε καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐζητήθηκε ἔχουν ἐξετασθῆ ὅλες οἱ δυνατότητες. Ἔτσι οἱ σχετικὲς προσπάθειες θὰ συνεχισθοῦν στοὺς προσεχεῖς μῆνες. Μὲ τὴν σημερινὴ κατάστασι πραγμάτων, εἶναι ἀδιανόητο, παρὰ τίς δυσκολίες, νά ὑπάρξῃ ἡ ἀναγκαία ὁμοθυμία, ὅτι θὰ εὐρεθοῦν κάποιοι πού νά ἀρνηθοῦν τὴν συμβολὴ τους, στὴν προσπάθεια αὐτὴ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ τρία πεδία ὅπου θὰ τοὺς ζητηθῆ, δηλαδὴ στὶς σπουδὲς (ὡς διδακτικὸ προσωπικόν), στὴν διοίκηση καὶ στὸν καταρτισμὸ τῆς ὁμάδας εἰδικῶν τῆς διαχείρισης ὑποθέσεων, στὴν διάθεσι τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε. Εὐχόμεστε, ἢ ποιότητα τῶν ἐργασιῶν πού συνετελέσθησαν ἕως τώρα καθὼς καὶ οἱ ἐκφρασεῖς ἀπὸ διάφορες διευθύνσεις ἐπιθυμίες γιά τὴν συνεργασία, νά πείσουν νά μᾶς πλησιάσουν καὶ ἐκείνους πού τυχὸν διστάζουν ἀκόμη.

Ἡ ἐγγύηση πού θὰ μπορούσε κανεὶς νά δώσῃ στοὺς συμμετέχοντες ἐδράζεται στὴν ὀργάνωσι πού ἔχει προβλεφθῆ νά δοθῆ σ' αὐτὸ τὸ ἴδρυμα. Ἐνα Εὐρωπαϊκὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο (ὅπου κανένα ἀπὸ τὰ ἔξι κράτη δὲν θὰ ἔξῃ προέχουσα θέσι) θὰ τὸ ἐποπτεύῃ, προεκτείνοντας τίς ἐργασίες τῶν δύο ὑπαρχόντων ἤδη συμβουλίων, χρηματοδότησης καὶ συντονισμοῦ.

Τὰ καταστατικά, πού ὑπῆρξαν ἀντικείμενα μακρῶν μελετῶν εἰδικῶν στὰ ζητήματα αὐτά, θὰ παρουσιασθοῦν στοὺς ἰδρυτὲς οἱ ὅποιοι θὰ διαλέξουν στοὺς προσεχεῖς μῆνες τὴν νομικὴ μορφή μὲ τὴν ὁποία θὰ λειτουργήσῃ τὸ Ε.Ι.Δ.Ε.

Μιά 'Επιτροπή Βελτίωσης θα συμπεριλάβη ως μέλη της τους διευθυντές των διαφόρων εθνικών μορφωτικών κέντρων. 'Η Τεχνική 'Επιτροπή που εργάζεται από έξη μήνες ήδη διευρύνεται για να δεχθῆ κατάλληλα πρόσωπα από διάφορες χώρες. 'Η τελική σύνθεση αὐτῆς τῆς 'Επιτροπῆς θα ἐξελιχθῆ ἀκόμη.

Τὸ Συμβούλιο Προετοιμασίας τῶν Παραδόσεων ἀνεκοίνωσε ἤδη τὰ ὀνόματα τῶν 'Επιμελητῶν, τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν 'Επιμελητῶν 'Ερευνῶν ὁ κατάλογος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συμπληρωθῆ. 'Ο κατάλογος τῶν Καθηγητῶν προετοιμάζεται. 'Ηταν ἀναγκαῖο νὰ καθορισθῆ προηγουμένως ἡ διδακτέα ὕλη καὶ οἱ μέθοδοι διδασκαλίας. Τώρα θὰ προσκληθοῦν τὰ κατάλληλα πρόσωπα ἀξίας καὶ μεγάλης πείρας γιὰ νὰ παράσχουν τὴν ἀποφασιστικὴ συμβολή τους.

Δεκατέσσαρες μῆνες προεργασίας ἐκρίθησαν ἀναγκαῖοι. 'Απὸ αὐτοὺς ἔχουν ἤδη κυλήσει οἱ ἑπτὰ. Κάθε δημιουργημὰ περὶ ἓνα μακρὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖο εἶναι εὐθραστο ἢ δὲ ἐπιτυχία τοῦ νέου αὐτοῦ ἰδρύματος θὰ εἶναι πραγματικὴ κι' ἂν ἡ συμβολὴ τῶν διπλωματούχων του στὶς ἐργασίες τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν χωρῶν τους ἢ τῶν γειτονικῶν χωρῶν ὅπου θὰ προσληφθοῦν εἶναι θετικές. 'Ἐχει ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ἰδρυση τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε. ἀνταποκρίνεται σὲ μιὰν ἀνάγκη ποὺ εἶχαν ἤδη αἰσθανθῆ τόσο οἱ 'Επιχειρήσεις ὅσο καὶ τὰ Πανεπιστήμια.

'Ο δὲ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀτόμων ποὺ ὑπέβαλαν ὑποψηφιότητα γιὰ νὰ ἐγκριθῆ ἢ εἰσαγωγῆ τους στὸ Ε.Ι.Δ.Ε. ἀπὸ διάφορες χώρες μαρτυρεῖ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐδημιούργησε τὸ πρόγραμμά του.

Οἱ πρόοδοι ποὺ ἐσημειώθηκαν τοὺς τελευταίους μῆνες καὶ οἱ ὑποστηρίξεις ποὺ ἐπετεύχθηκαν κατέστησαν δυνατὲς χάρις στὴν πραγματικὴ συμπαράσταση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ 'Ιδρύματος Παραγωγικότητος καθὼς καὶ ὠρισμένων ἀντιστοίχων 'Εθνικῶν Κέντρων, ποὺ ἀπὸ χρόνια τώρα μπόρεσαν νὰ δράσουν στὸ πεδίο αὐτὸ χάρις στὴν ὑποδοχὴ ποὺ τοὺς ἔκαυαν τὰ 'Εμπορικὰ 'Επιμελητήρια διαφόρων πόλεων, καθὼς καὶ χάρις στὴν βοήθεια ὠρισμένων διεθνῶν σωματείων.

'Η πρώτη ὀμάδα καινοτόμων ἐτελείωσε τὸ ἔργο της. Γύρω σ' αὐτὴν συναθροίζονται τώρα ἐκεῖνοι ποὺ θὰ συμμερισθοῦν τὴν βαρεῖα εὐθύνη νὰ καταρτίσουν ἓνα διαρκῶς αὐξοῦντα ἀριθμὸ μελλοντικῶν διευθυντῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Αὐτὸ ποὺ διακυβεύεται στὴν ἐπιτυχία τοῦ Ε.Ι.Δ.Ε. εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὸ μέλλον τῆς οἰκονομικῆς διάρθρωσης τῆς Δύσης, τὸ δὲ προεξέχον στοιχεῖο τῆς ἐπιτυχίας του αὐτῆς θὰ εἶναι ἡ ποιότητα τῆς συμβολῆς ἐκείνων ποὺ θὰ δεχθοῦν νὰ ἀφιερῶσουν τὸν ἑαυτό τους στὴν ἐπιτυχία αὐτή.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Τὴν 25ην ἐ.ἔ. παρουσία τῶν Α.Α. Μ.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου καὶ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Βογιατζῆ, ἐτελέσθησαν εἰς Βενετίαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἀποτελουμένου τόσον ἐξ ὁμογενῶν, ὅσον καὶ ἐξ ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Ἱταλικῆς κοινωρίας. Ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἰνστιτούτου Καθηγήτρια κ. Σοφία Ἀντωνιάδου ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον πανηγυρικόν τονίσασα ἰδιαιτέως τὴν σημασίαν καὶ τὴν συμβολὴν τοῦ νέου Ἰνστιτούτου τόσον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν περαιτέρω σύσφιγξιν τῶν πνευματικῶν Ἑλληνο-Ἱταλικῶν σχέσεων.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ Βασιλεῖς ἐπεσκέφθησαν τὸ Μουσεῖον τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ μετὰ ταῦτα παρετέθη δεξίωσις εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Φλαγγινείου Σχολῆς.

Τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν ἐξεπροσώπευσεν εἰς τὴν ὥς ἂνω Ἑορτὴν τῶν ἐγκαίνιων ὁ καθηγητὴς κ. Μάριος Γεωργιάδης.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ἡ ἴδρυσις καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος τῆς Βενετίας εἶναι μία διπλῆ δόξα καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ διὰ τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν. Πολὺ πρὶν ἐξαφανισθῆ ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία μὲ τὴν πτώσιν καὶ αὐτῆς τῆς «βασιλευούσης», ἐφ' ὅσον προχωροῦσε ἡ ὀθωμανικὴ κατάκτησις, δηλ. ἤδη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰ., ἄπειροι Ἕλληνες, ἄλλοι λόγιοι καὶ ἄλλοι ἔμποροι, κατέφευγον εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην γενικῶς καὶ εἰς τὴν Ἱταλίαν ἰδιαιτέρως, ὅπου ἀριστοκράται καὶ σοφοὶ ἐδιψοῦσαν νὰ ποτισθοῦν μὲ ἑλληνικὴν μάθησιν καὶ οἱ ὅποιοι ὑπεδέχοντο τοὺς φυγάδας μὲ γενναιοφροσύνην καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἦτο φυσικὸν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ προτιμήσουν τὴν Βενετίαν ὡς καταφύγιον, διότι ἡ Γαληνοτάτη, ἤδη ἀπὸ τὸν 13ον αἰ., δηλαδὴ μετὰ τὴν Ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1204), κατεῖχε διαφόρους ἑλληνικὰς περιοχὰς εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν καὶ τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔτσι οἱ δυστυχισμένοι αὐτοὶ, οἱ ὅποιοι ἄφηναν τὴν πατρίδα των δὲν ἦσαν ἐντελῶς ξένοι εἰς τὸ ἐνετικὸν περιβάλλον, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἐγνώριζον κάτι ἀπὸ τὴν Ἑνετικὴν πολιτείαν καὶ τὴν νοοτροπίαν τῆς.

ΟΡΗΣΚΕΙΑ

Μεγάλο ζήτημα ἐγεννήθη ὁμως ἀμέσως εἰς τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν μικρο-κοσμον ποῦ καὶ ἀπὸ ποῖον θὰ ἐλειτουροῦντο. Ἡ δημοκρατία ἀμφεταλαν-τεύετο : ἄλλοτε εὐνοοῦσε τὴν ὀρθόδοξον λατρείαν, ἄλλοτε τὴν ἀπηγόρευε. Ὅμως τὸ 1470 — ὑπὸ τύπον ἀπαγορεύσεως νὰ ψάλλεται ἑλληνικὴ λειτουργία εἰς διαφορετικὰ μέρη — παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ ἱερούργουν ἐμπρὸς εἰς μίαν πλατίνην ἱερὰν τράπεζαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Βλασίου, ἡ ὁποία σώζεται ἀκόμη σήμερον εἰς τὴν Riva Dei Sette Martiri. Αὐτὸ τὸ 1470 ἦτο ἕνας χρόνος σκληρὸς διὰ τὴν Βενετίαν. Ὅχι μόνον εἶχε χάσει τὸ Ἄργος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ ὁ Μωάμεθ προσω-πικῶς ἐκπορθεῖ τὴν Εὐβοίαν καὶ πνίγει τὴν Χαλκίδα εἰς τὸ αἶμα. Σκληρὴ καὶ διὰ τοὺς Ἑνετοὺς καὶ διὰ τοὺς Ἑλληνας ἡ ἀπώλεια, ἐν τούτοις ὁμως, τὴν ἰδίαν ἐποχὴν κάποια αἰτία ὑπερηφανείας ἀννοφαίνεται διὰ τοὺς δευτέ-ρους. Διὰ πρώτην φοράν παρουσιάζονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἑνετῶν ἐ-κεῖνοι οἱ γενναῖοι Ἑλληνες πολεμισταί, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν πασίγνωστοι εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ τὸ ἐξιταλισμένον ὄνομα Stradioti, δηλαδὴ Στρατιῶται, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Δημοκρατία θὰ στηρίξη πολλὰς ἐλπίδας. Αὐτοὶ πάλιν θὰ εἶναι διὰ τὴν Ἀδελφότητα πότε ἕνα στήριγμα καὶ πότε ἕνα ἑλληνικὸν στοι-χεῖον, τὸ ὁποῖον αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ προστατεύσῃ. Τῆς δίδει ὁμως ἀναμφι-βόλως μίαν ὑπόστασιν καὶ μίαν δύναμιν τὸ σῶμα αὐτὸ τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοθρήσκων, οἱ ὁποῖοι μάχονται κατὰ τῶν Τούρκων, τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Ἴσως διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὅταν τὸ 1498 οἱ Ἑλληνες ὀρθόδοξοι ζη-τοῦν τὴν ἄδειαν νὰ ἱδρῦσουν ἀδελφότητα (Scuola) μὲ προστάτην ἅγιον τὸν Νικόλαον Μύρων, τὴν ἐπιτυχάνουν χωρὶς χρονοτριβὴν. Ἔτσι ὠργανωμένοι πλέον θὰ ὑποστηρίζουν τοὺς πάσχοντάς των, θὰ ἐνταφιάζουν τοὺς νεκρούς των, θὰ ἐξαγοράζουν αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς πολέμους ἢ τὰς πει-ρατείας ἐπιπτον εἰς τὰ χέρια τῶν μωαμεθανῶν, θὰ προστατεύουν τὰς ἀπωρ-φανισμένας ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον πέσει εἰς τὴν ὑπη-ρεσίαν τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας.

Δεκατρία μόλις ἔτη ἀργότερα ἡ στερεωμένη Ἀδελφότης ζητεῖ τὴν ἄ-δειαν νὰ κτίσῃ ἰδικὴν τῆς ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπιτυχάνει τὸ 1526. Εἰς τὴν αἴτησιν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐγγραφοῦν τῆς παροχῆς τῆς, καθαρὰ φαί-νεται ὅτι οἱ ξενιτεμένοι στηρίζουν τὸ θάρρος των εἰς τὴν πεποιθησιν ὅτι ἀπο-τελοῦν σπουδαῖον στοιχεῖον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑνετικοῦ Κράτους. Εἰς τὴν πραγματικότητά ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀνταλλάσσονται ὑπηρεσίαι μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Οἱ Ἑνετοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ Τούρκοι ἤδη ἀπὸ τὸ 1470 ἤρπαζον κτήσεις (πρῶτη ἔφυγε ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ χέρια ἡ Εὐβοία) εἶχον ἐκεῖνα τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ 16ου αἰ. συμμαχήσει μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ οἱ Γάλλοι ἠττήθησαν εἰς τὴν Παβίαν τὸ 1525 καὶ εἶδον τὸν βασιλέα των Φραγκίσκον Α' νὰ σύρεται αἰχμάλωτος εἰς τὴν Μαδρίτην. Εἶχε λοιπὸν μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ ἀνθρώπινον ὕλικὸν ἡ Ἑνετικὴ Δημοκρατία, ἐφ' ὅσον εἶχε ὀλί-γους πολίτας οἱ ὁποῖοι πάλιν εἶχον ἀρκετὴν εὐζωίαν εἰς τὴν ὥραίαν των πό-

λιν, ὥστε νὰ μὴ ἀγαποῦν τὴν περιπέτειαν τῶν πολέμων. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἑλληες ἠσθάνοντο προνομιοῦχοι νὰ ἀνεβαίνουν εἰς τὰς Ἑνετικὰς γαλέρας καὶ νὰ κτυποῦν τοὺς μεγάλους ἐχθρούς των, τοὺς Τούρκους, ἔστω καὶ διὰ λογαριασμὸν ξένης πολιτείας, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωμεν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τὴν ὁποίαν εὕρισκον αἱ οἰκογένειαι τῶν εἰς τὴν νέαν των χώραν.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΝΑΟΣ

Ἡ ἄδεια φαίνεται ὅτι ἐγέμισε χαρὰν τὸ ἑλληνικὸν «γένος», χαρὰν ἣ ὁποία ἐξεφράσθη μὲ ζωηρὰν δρᾶσιν. Ἀμέσως ἠγόρασαν οἰκόπεδον κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ San Lorenzo, ὀλίγας ἑκατοντάδας μέτρων πρὸς Α. τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ἐπάνω σὲ κανάλι καὶ ἀκριβῶς μὲ τὸν ἴδιον προσανατολισμὸν μὲ αὐτόν, δηλαδὴ ἡ εἴσοδος τῆς ἐκκλησίας ποῦ θὰ ἐκτίζετο θὰ ἦτο ἐπάνω εἰς τὸ Rio, τὸ ὁποῖον ἐπῆρε ἔκτοτε τὸ ὄνομά των Rio Dei Greci καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ ἐκρύβeto ποτὲ ἢ πρόσοψις τῆς ἀπὸ ἄλλο κτήριο. Τότε ἐφάνη ὁ σύνδεσμος τὸν ὁποῖον εἶχον μεταξύ των αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες καὶ ἡ συνειδησις τὴν ὁποίαν ἔτρεφον ὡς μέλη τοῦ ἰδίου «γένους». Χρῆμα χρειάζεται διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ χρῆμα δὲν ὑπάρχει. Οἱ προεστοὶ ζητοῦν ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν νὰ τοὺς χορηγηθῇ ἡ ἄδεια νὰ τελωνίζουσι αὐτοὶ διὰ δέκα χρόνια τὰ φορτία τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ποῦ θὰ ἔμπαιναν εἰς τὸν λιμένα. Καὶ τὴν ἐπιτυχάνουσι. Οἱ πλοίαρχοι ἐξ ἄλλου, οἱ ὁποῖοι ἐπίσημως ἀνήκον εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος καὶ ἠμποροῦσαν νὰ ἀρνηθοῦν αὐτὴν τὴν φορολογίαν, οὔτε κἀν διανοοῦνται ἕνα τέτοιο πρᾶγμα καὶ εὐχαρίστως πληρώνουσι τακτικὰ εἰς κάθε ταξίδι των τὰ δικαιώματά τῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα. Διὰ δέκα χρόνια, αὐτὰ τὰ δικαιώματα ἐπιτρέπουσι τὴν θεμελίωσιν τοῦ ὠραίου ναοῦ, ὁ ὁποῖος κοσμεῖ ἀκόμη τὴν συνοικίαν τοῦ Castello. Συγχρόνως ὁμως πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ εὐρεία ἀντίληψις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα, τὸ ὁποῖον δὲν διστάζει νὰ σπάσῃ ἔθιμον διεθνές, δηλαδὴ τὴν πληρωμὴν εἰς τὴν κάθε ἐπικράτειαν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἀλλὰ ἀναγνωρίζει παρόμοιον προνόμιον εἰς μίαν ξένην μειονότητα. Καὶ τοῦτο διότι παραδέχεται ὅτι ἀπὸ τὴν μειονότητα αὐτὴν ἔχει βοήθειαν εἰς τοὺς πολέμους, διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκόμη καὶ πλουτισμὸν χάρις εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῆς ἰκανότητας. Τὸ κτίσιμον τῆς ἐκκλησίας ἀρχίζει τὸ 1539. Μὲ κατάπληξιν διαβλέπει κανεὶς μέσα ἀπὸ τὰ κατὰστικα τῆς Κοινότητος, ἤδη ἀπὸ τὸ 1544, τὸν ὄργανισμὸν τῆς δουλειᾶς, τὸ πλῆθος τῶν δωρεῶν καὶ ἀπὸ τοὺς πρὸ ταπεινοὺς ἀνθρώπους ἀκόμη, τὸ μέρος ποῦ ὄλοϊ παίρνουν εἰς τὴν πρόοδον τῆς οἰκοδομῆς. Ὁ πρόεδρος ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος λέγεται Castaldo ἢ Guardian Grande, μετρᾷ ὄχι μόνον τὰ τοῦβλα ἀλλὰ καὶ τὰς διαστάσεις κάθε φυσικῆς πέτρας ποῦ θὰ ἐπενδύσῃ ἐξωτερικῶς τὸν ναόν, πληρώνει τοὺς ἐργάτας καὶ τὰς φορηγίδας. Κατὰ τὸν Ἰωάννην Βελοῦδον, ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὸ 1847 τὴν ἱστορίαν τῆς Κοινότητος ἰταλικά ὡς ἄρθρον εἰς τὸ συνολικὸν ἔργον Venezia e le Sue Lagune καὶ τὴν ἐξέδωσεν ἀργότερα μεταφρασμένην εἰς τὰ ἑλληνικά, πρῶτος ἀρχιτέκτων τοῦ ναοῦ, ποῦ ἀφιερῶθη εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, ἦτο ὁ Sante Lombardo ἀλλὰ τὸ 1548 τὸν διεδέχθη ὁ Zuanantonio Gioia ἢ Gioia ἢ Chioῖa. Μετὰ τὸ 1570 λέγεται ὅτι συνειργάσθη διὰ τὸν τροῦλλον ὁ Adrea Palladio καὶ διὰ τὸν γυναικωνίτην ὁ Bernardino di

Comino. Ἡ ἐκκλησία ἐτελείωσε τὸ 1573 (διήρκεσε δηλαδή ἡ οἰκοδομὴ τῆς 34 χρόνια) καὶ ἐστοίχισε 15.000 χρυσὰ δουκάτα. Ὡτο ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ μίαν μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Ἀδελφότητος, θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ καὶ ἄλλαι ἐπιτυχίαι, μολοντί ἀργότερα ἡ Ἀδελφότης θὰ γνωρίσῃ καὶ σκοτεινὰς ἡμέρας μὲ ἐσωτερικὰς διαμάχας λόγῳ θρησκευτικῶν ζητημάτων. Ὅμως αὐταὶ καὶ ὀλίγα εἶναι καὶ δὲν ἡμαύρωσαν τὴν ἱστορίαν τῆς.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Πάλιν εἰς τὸ θρησκευτικὸν πεδίου εἶχον οἱ Ἕλληνες τῆς Βενετίας μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Μετὰ ἀπὸ ἓνα λαμπρὸν ἀλλὰ ταπεινότερον ἱερέα, τὸν Νικόλαον Μαλαξόν, ἐκλέγεται νὰ τὸν διαδεχθῆ ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ 1573 ὁ Γαβριήλ Σεβήρος, ἄνθρωπος μὲ μεγάλην μόρφωσιν καὶ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀνυψωθῆ εἰς ἐπίσκοπον Φιλαδελφείας (Μ. Ἀσία, 130 χιλ. ἀνατολικῶς τῆς Σμύρνης) ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Δὲν ἐδεχθῆ ὅμως τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βενετίαν, ἀλλὰ διετήρησέ τὸν τίτλον τοῦ ἐπισκόπου Φιλαδελφείας, τὸν ὁποῖον ἐκράτησαν ἔπειτα ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι ἱεράρχαι τῆς Βενετίας. Τὰ Πατριαρχεῖα ἠθέλησαν ἐπὶ πλέον νὰ ὀνομασθῆ ὁ Σεβήρος «Πατριαρχικὸς ἔξαρχος», ἀλλὰ τὸ ἀνεξάρτητον πνεῦμα τῶν Ἀδελφῶν δὲν ἐδέχθη τὴν τιμητικὴν αὐτὴν ὑποταγήν. Ἐμεινε λοιπὸν ὁ Σεβήρος ἀποκλειστικῶς θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν ὀρθόδοξων Βενετίας, οἱ ὁποῖοι εἶχον φθάσει εἰς τὸν σχετικῶς πολὺν μέγαν ἀριθμὸν τῶν 4.000 ἀτόμων. Ἐκτοτε λαμπροὶ ἱεράρχαι ἀνεβαίνουν εἰς τὸν θρόνον Φιλαδελφείας τόσοσιν ὥστε νὰ ἐλκύσουν τὴν συμπάθειαν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα. Μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος ὁ Μελέτιος Τυπάλδος (1685 - 1713) κινούμενος ἀπὸ φιλοδοξίαν προκαλεῖ ταραχὰς εἰς τὸν κύκλον τῶν Ἀδελφῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μία δευτέρα δόξα τῆς Ἀδελφότητος ἐστάθη ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ γράμματα καὶ ἡ διαρκὴς ἐννοια αἱ γενεαὶ πού ἐγεννῶντο εἰς τὴν Βενετίαν νὰ μένουν Ἕλληνες καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἰδρύεται τὸ 1593 σχολεῖον, ὅπου οἱ νέοι ἐμάνθανον λατινικὰ συγχρόνως μὲ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ τῆς θρησκείας των. Ἐξῆσε τὸ σχολεῖον αὐτὸ 108 χρόνια καὶ μεγάλη ἦτο ἡ ἀπήχησίς του καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Βενετίαν, διότι οἱ καιροὶ ἦσαν σκληροὶ διὰ τὸν ἑλληνικὸν κόσμον καὶ ἡ παιδεία δὲν ἦτο ὠργανωμένη. Τὸ σχολεῖον προωρίζετο διὰ τὰ ἄρρενα τέκνα ἀλλὰ καὶ τὰ θήλεα δὲν παρημελήθησαν. Νέαι κατατρεγμένοι ἢ ἐξηγορασμένοι ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἄλλαι γεννημένοι εἰς Βενετίαν, ἐὰν ἦσαν ἄποροι, ἐπροικίζοντο διὰ νὰ ὑπανδρευθοῦν ἢ πάλιν διὰ νὰ γίνουιν δεκταὶ εἰς τὸ ὀρθόδοξον γυναικείον μοναστήρι, τὸ ὁποῖον ἴδρυσεν ἡ Ἀδελφότης ἀπὸ τὰ 1501. Ἐκεῖ εὖπορες καὶ πτωχὲς ἠμποροῦσαν νὰ διδασθοῦν τὰ ἑλληνικὰ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους ἢ ἀπὸ τὴν ἡγουμένην.

ΑΕΝΑΟΣ ΠΡΟΟΔΟΣ

Εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱστορίαν τῆς Βενετίας ὁ 16ος αἰὼν δὲν εἶδε πάν-

τοτε καλὰς ἡμέρας, ἂν καὶ ἐσωτερικῶς ἡ ἐποχὴ αὐτὴ φαίνεται ὡς ἡ πλέον ἔνδοξος τῆς Δημοκρατίας. Ἀπὸ τὸ 1499 ἤδη εἶχε χαθῆ ἡ Ναύπακτος, τὸ 1500 ὁ Βαγιαζήτ Β' ἐπῆρε τὴν Μεθώνην, τὴν Κορώνην, τὸ Ναυαρίνον. Καὶ ἐνῶ ἡ Τουρκία συνθηκολογεῖ τὸ 1502, τὸ 1537, ὁ Σουλεϊμὰν ὁ Μεγαλοπρεπῆς κηρύσσει τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Βενετίας καὶ μὲ τὸν φοδερόν του ναύαρχον Χαίρεδιν Βαρβαρόσσα καταστρέφει τὴν Αἴγινα, ἐνῶ συγχρόνως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν Γαληνοτάτην τὸ Ναύπλιον καὶ τὴν Μονεμβασίαν καὶ καταλύει τὰς ὑπὸ Βενετικὴν προστασίαν μικρὰς ἡγεμονίας τῶν Κυκλάδων. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, αἱ λαμπραὶ ἀλλὰ ἐφήμεραι νίκαί τοῦ Adrea Doria ἔχουν ὡς ἐπακόλουθον σκληρὰ ἀντίποινα εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὅποιοι εἶχον δεῖξει σαφῶς τὴν προτίμησίν των διὰ τοὺς Ἑνετούς. Τέλος τὸ 1571 νέον πένθος διὰ τὴν Βενετίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν τῆς παροικίαν: ὁ Σουλεϊμὰν τὸ 1571 παίρνει καὶ αὐτὴν τὴν Κύπρον καὶ ἐκδικεῖται σκληρὰ τὴν ἀντίστασίν τῆς.

Ὁ ἀντίκτυπος τῶν συμφορῶν αὐτῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικῶς ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ εἰς τὰ ἐδάφη του παίρνει ἄλλην μορφήν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀδελφότητος. Βλέπομεν εἰς τὰ κατάστιχα ὅτι μεγάλα καὶ πολυπληθῆ φθάνουν τὰ κύματα τῶν προσφύγων. «Καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ κάνουν τὴν ἐγγραφὴν των», διαβάζομεν συχνά. Ἡ πολυκοσμία φέρει εὐμάρειαν. Εἰς τὰ μέσα τοῦ αἰῶνος, ὄχι πλέον μικραὶ συνδρομαὶ ἀλλὰ συμβολαὶ ἀπὸ δεκάδας χρυσῶν δουκάτων γεμίζουν τὸ ταμεῖον. Πῶς θρίσκονται αὐτὰ τὰ χρήματα; Ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς συσπειροῦται ὅπου ἡμπορεῖ διὰ τὴν ἀποκτήσῃ κέντρα, ἔστω καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν. Παλαιὰ ἀριστοκρατικὰ ὀνόματα, ὀνόματα «Στρατιωτῶν» μὲ γενναίας δωρεὰς εἰς τακτὰς προθεσμίας μαρτυροῦνται εἰς τὰ μέσα τοῦ 16ου αἰῶνος μέσα εἰς τὰς κιτρινισμένας σελίδας τοῦ ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος.

Εἰς τὴν φημισμένην ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 15ου αἰῶνος συνομοταξίαν τῶν σοφῶν τυπογράφων ἔρχονται νὰ προστεθοῦν πολλοὶ ἄλλοι τὸν ἐπόμενον αἰῶνα καὶ πλουτίζουν, διότι, εἰς τὰ ὑποδουλωμένα ἑλληνικὰ ἐδάφη, βιβλία δὲν τυπῶνται: πλούσια φορτία ἐντύπων φεύγουν ἀπὸ τὴν Βενετίαν πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Καὶ αὐτὸ πάλιν εἶναι ἓνα κατόρθωμα διὰ τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Βενετίας. Ἡ ἀπλή βιβλιογραφικὴ καταγραφή τῶν ἐκδόσεων ἐκείνων ἐκπλήσσει σήμερα τοὺς μελετητάς.

ΦΛΑΓΓΙΝΗΣ

Μόλις ἀρχίζει ἡ ἐπομένη ἑκατονταετηρίς, πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος εὐρίσκεται ἓνας Κερκυραῖος δικηγόρος ἐγκατεστημένος εἰς Βενετίαν, ὁ Θωμὰς Φλαγγίνης. Φαίνεται ὅτι, πικραμένος ἀπὸ τὴν περιέργον ἐκείνην ἀπαγόρευσιν τῆς Δημοκρατίας νὰ μὴ ἐπιτρέπη ὀργάνωσιν ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, θέλει νὰ ἐντείνῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν εἰς τὴν παροικίαν. Προτείνει νὰ ἰδρυθῆ δεύτερον σχολεῖον, σχολεῖον τὸ ὅποῖον ὄχι μόνον θὰ δίνῃ ὠρισμένας γνώσεις εἰς τὰς δύο ἀρχαίας γλώσσας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅποῖον θὰ προετοιμάζῃ τοὺς νέους διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πάντοδας. Προκειμένου διὰ παρόμοια ζητήματα εἶναι πάντοτε ἀφάνταστος ἡ προθυμία μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν Ἀδελφῶν. Ἦδη τὸ 1626

ἀγοράζεται πρὸς Ν. τῆς ἐκκλησίας ἕνα εὐρύχωρον γήπεδον. Καὶ ὁ Φλαγγίνης φαίνεται ἤδη ὅτι λογαριάζει πῶς θὰ κτισθῆ καὶ πῶς θὰ ὀργανωθῆ τὸ «Φροντιστήριον». Κατωτέρω θὰ εἴπωμεν πῶς συνετέλεσεν ὁ ἴδιος καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἀναμφισβητήτως ὁμως πλέον ζωντανὴ καὶ πολύτιμος διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς παροικίας εἶναι ἡ καταπληκτικὴ καλλιτεχνικὴ κίνησις ἢ σημειωθείσα κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα. Ἡ ἐλπίδοφόρος ἀνθησις τῆς τέχνης εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Παλαιολόγων δὲν ἐκαρποφόρησεν ὅσον θὰ ἔπρεπε, διότι τὴν ἐπνίξεν ἐν μέρει ἡ Τουρκικὴ κατάκτησις καὶ ἐξάπλωσις κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα. Ὅμως οἱ χυμοὶ τοῦ δένδρου ἦσαν τόσο πλούσιοι, ὥστε ἀμέσως τὴν ἐπομένην ἑκατονταετηρίδα ἢ Κύπρος καὶ πρὸ πάντων ἡ Κρήτη δίδουν σειρὰν ἀγιογράφων ἀνταξίων τῶν περασμένων αἰώνων. Καὶ ἂν τὸ χαμόγελο ποῦ χύνεται εἰς τοὺς πίνακας καὶ τὰ μωσαϊκὰ τοῦ 13ου καὶ 14ου αἰῶνος, μὲ τὰ φωτεινὰ χρώματα καὶ τὰς κομψὰς γραμμὰς σβύνει πλέον, γεννιέται ἐν τούτοις εἰς τὰ σκλαβωμένα νησιὰ μία τέχνη ἄκαμπτη καὶ θλιμμένη μὲ ἕνα ἐπιβάλλον ὁμως ποῦ ἐνθυμίζει τὸν παλαιὸν δωρικὸν χαρακτήρα. Δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ τόπος νὰ ὀμιλήσωμεν διὰ τὴν νέαν αὐτὴν κίνησιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη, πρέπει ὁμως νὰ ἀναφέρωμεν μερικοὺς καλλιτέχνους τῆς Βενετίας, ὅπως τὸν Ἰωάννην τὸν Κύπριον μὲ τὰς ἰσοροπημένας συνθέσεις του ὅπως φαίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου (τροῦλλος, διακονικὸν κλπ.), συνθέσεις τὰς ὁποίας ἐὰν δὲν ἐχαλοῦσαν ἄτεχναί ἐπισκευαὶ θὰ ἐθεωρούσαμεν ὡς θαυμαστὰ ἔργα, καὶ τὸν Κρητικὸν Μιχαὴλ τὸν Δαμασκηνόν, τὰ ἔργα τοῦ ὁποίου ἐν μέρει ἐσεβάσθησαν οἱ ἐπιδιορθωταὶ τοῦ 19ου αἰῶνος. Μᾶς ἔμειναν ἰδικὰ τοῦ ἔργα εἰκόνες ὅπως ὁ Ἁγ. Ἀθανάσιος καὶ ἡ Ὁδηγήτρια καὶ ἐκεῖνοι οἱ περίφημοι πίνακες τοῦ Τέμπλου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου (Γέννησις, Ἀπόστολος Πέτρος, Ἀπόστολος Παῦλος, Βάπτισις κλπ.), τὰ ὁποία μὲ ἀλάνθαστον σχέδιον καὶ σοβαρὸν χρῶμα ἀποδίδουν ὅλην τὴν θεληματικὴν τάσιν τῆς φυλῆς νὰ μείνῃ ἄκαμπτος εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς. Αὐτὸς ἦτο ὁ 16ος αἰὼν τῆς ὀρθοδόξου τέχνης μέσα εἰς τὴν Βενετιαν. Ἀλλὰ οἱ καιροὶ κυλοῦν. Τὸ τέλος τοῦ 17ου αἰῶνος εἶδε ὅλας τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑπτάνησον, εἰς τὰ χέρια τῶν Τούρκων. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη καθρεπτίζεται εἰς τὴν τέχνην. Σὰν νὰ ἔχουν πάρει τὴν ἀπόφασίν των οἱ καλλιτέχναι. Δὲν θὰ εἶναι πλέον τόσο ἀκαμπτοί, θὰ ἀφήσουν νὰ τοὺς ἐπηρεάσῃ τὸ ἐνετικὸν περιβάλλον. Ἐπιβλητικὰ πάντα ἀλλὰ καὶ πόσον ποτισμένοι ἀπὸ τὴν τέχνην ποῦ τοὺς περιβάλλει ἐργάζονται τώρα ζωγράφοι σὰν τὸν Ἐμμανουὴλ Τζάνε καὶ τὸν Θ. Πουλάκην. Τὰ ἔργα των τραβοῦν τὸν παρατηρητὴν καὶ τὸν μαγεύουν. Πολλὰ ὀνόματα θὰ ἤμπορούσαμεν ἀκόμη νὰ ἀναφέρωμεν ἀλλὰ ἀφήνομεν τὸν ἐπισκέπτῃν νὰ τὰ πληροφορηθῆ ἀπὸ τὴν πινακοθήκην μας, διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ὁποίας προσθέτομεν ἀκόμη τὰ ἐξῆς : Ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἔργων τῆς συλλογῆς μας (ὑπερβαίνει τὰ 360 κομμάτια) ἐξηγεῖται ἀπὸ δύο λόγους. Πρῶτον πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ζωγράφους ἐχρημάτισαν ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐζωγράφιζαν λοι-

πόν ὄχι μόνον διὰ νὰ στολίσουν τὴν ἐκκλησίαν των ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνάγκην νὰ ἐκφράσουν τὴν θρησκευομένην ψυχὴν των. Δεύτερον, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἤρχοντο κατατρεγμένοι ἀπὸ τὸν ξένον κατακτητὴν καὶ ὡς εὐχαριστήριον ἀφιέρωμα εἰς τὸ θεῖον, διὰ τὴν διάσωσίν των, προσέφερον εἰς τὴν Ἐδελφότητα (La Benedetta Scuola, ὅπως τὴν γράφουν) ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχον, ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀπέθνησκον ἐδῶ καὶ οἱ ὅποιοι σὰν νὰ ἤθελον καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον ἀκόμη κάτι νὰ δωρήσουν εἰς τὴν Ἐδελφότητα, τῆς ἐκκληροδοτοῦσαν κάποιο ἱερὸ κειμήλιον, τὴν ὠραιότεραν εἰκόνα ποῦ εἶχον.

ΦΛΑΓΓΙΝΕΙΟΣ

Καθὼς εἴπαμεν, ὅσον ἦτο ἐν ζωῇ ὁ Φλαγγίνης δὲν εἶδε κτισμένον τὸ ἐκπαιδευτήριον ποῦ εἶχε συλλάβει εἰς τὴν φαντασίαν του. Ἴσως τὰ ἔξοδα νὰ τοῦ εἶχον φανῆ μεγάλα. Μὲ τὴν τελευταίαν του ὁμως καὶ λεπτομερῆ διαθήκην τοῦ 1648 κανονίζει ὥστε ἡ Ἐδελφότης μὲ ἔξοδά της νὰ κτίσῃ ἕνα ἐκπαιδευτήριον εἰς τὸ ἀγορασμένον οἰκόπεδον καὶ ἡ Ἐνετικὴ Δημοκρατία, εἰς τὴν ὁποίαν ἄφηνε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν μεγάλην περιουσίαν, νὰ πληρῶνῃ ἐνοίκιον εἰς τοὺς Ἐδελφούς. Ἐως ὅτου καὶ τὸ σπῆτι κτισθῆ καὶ τὸ πρόγραμμα σχεδιασθῆ καὶ εὑρεθῶν οἱ κατάλληλοι διδάσκαλοι ἐπέρασαν 17 χρόνια. Τὸ ἴδρυμα λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ ἔτος 1665 μὲ ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς μαθητάς, μὲ εὐπόρους ποῦ πληρώνουν διδάκτρα καὶ μὲ ἀπόρους κληρωτοὺς ὑποτρόφους ἕως τοῦ 1797, ἔτος τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Βενετίαν. Ὁ Φλαγγίνης εἶχεν ὀραματισθῆ οἱ μαθηταὶ νὰ ἀποκτοῦν πρῶτα ἦθος, συνηθείας βίου ἀπερίττου καὶ μᾶλλον ἱερατικοῦ οὕτως ὥστε, ἐὰν ἀργότερα δεῖξουν ἔφεσιν διὰ τὴν ἱερωσύνην, νὰ γίνωνται ἀνώτεροι ἱεράρχαι. Ὁ σκοπὸς τοῦ Φλαγγίνης ἐπέτυχεν. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς τῆς σχολῆς του, συνεπλήρωσαν τὰς σπουδὰς των εἰς τὴν Πάντοβαν καὶ κατέλαβον θέσεις ἐπισκόπων εἰς ἑλληνικὰς χώρας. Αὐτοί, ὅπως καὶ ἄλλοι σπουδασμένοι εἰς σχολὰς αἱ ὁποῖαι μυστικὰ ἢ φανερὰ ἐλειουργοῦσαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ἔπαιξαν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ σκλαβωμένου λαοῦ καὶ εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν διαφόρων ἐπαναστάσεων ποῦ κατέληξαν εἰς εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1830. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον αὐτὸ τὸ εὐεργέτημα τῆς Φλαγγινείου. Τὸ ἴδρυμα ἀπετέλεσεν ἕνα εἶδος πνευματικοῦ κέντρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ποῦ διατηροῦσε ὄλας τους τὰς ἀνατάσεις, ἀκόμη καὶ τὴν κλίσιν τῶν ἑλληνοπαίδων πρὸς τὴν λογοτεχνίαν. Πράγματι ἔχομεν ἕνα παραδοξότατον τόμον διὰ τὴν ἐποχὴν του, ἔργον τὸ ὁποῖον συνετέθη καὶ ἐτυπώθη εἰς τὴν Βενετίαν καὶ ὅπου οἱ τρόφιμοι τῆς Φλαγγινείου δημοσιεύουν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄνθη Εὐλαβείας» ποιητικὰ δοκίμια ποῦ συγκινοῦν τὸν σημερινὸν ἀναγνώστην μὲ τὴν ἀφελὴ των προσιτάθειαν.

Ἀλλὰ καὶ ὡς κτήριο ἡ Φλαγγινεὶος ἀποτελεῖ ἕνα σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐδελφότητος. Ὑψώνεται ἀκόμη ἀπερίττον καὶ ἀρχοντικὸν εἰς τὸν αὐστηρὸν ρυθμὸν τοῦ Βαλδάσαρ Λογγένα εἰς τὸ Rio dei Greci ἀπέναντι εἰς τὸν λιθόστρωτον κάθετον πρὸς τὸ Rio παρόχθιον δρόμον, ποῦ λέγεται Fondamenta del Osmarin. Πῶς ἦτο ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲν τὸ γνωρίζομεν, διότι ἐπανειλημμένοι διασκευαί, προκειμένου νὰ χρησιμεύσῃ εἰς διαφόρους

ἄλλους σκοπούς, μετέβαλον τελείως τὸ ἀρχικὸν σχέδιον. Μόνον ἡ πρόσοψις ἔμεινεν ἀνέπαφος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὠρισμένα εὐγενῆ ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα, ὅπως πέτρινα τόξα καὶ ὄροφαι με ἐμφανεῖς δοκοὺς.

SCOLETTA S. NICOLO

Ὁ Φλαγγίνης εἶχεν ἀφήσει κληροδότημα γενναῖον καὶ δι' ἓνα νοσοκομεῖον Ἑλλήνων. Ὅπως εἶναι γνωστὸν, τὰ ἰδρύματα τὰ ὁποῖα καλοῦνται Scuole εἰς τὴν παλαιὰν Βενετίαν εἶχον σκοποὺς θρησκευτικοὺς καὶ φιλανθρωπικούς. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀδελφότης, μετὰ τὸ κληροδότημα αὐτό, φαίνεται καθαρὰ ὅτι τὴν προστασίαν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν τὴν ἠθέλησε μέσα εἰς τοὺς κόλπους της. Καὶ ὅταν μετὰ ὀλίγα χρόνια ἠμπόρεσε νὰ οἰκοδομήσῃ ἓνα κτήριο ὅπου νὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ της ἔδρα ἐστέγασε εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τὸ νοσοκομεῖον της. Ἡ Scoletta, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ προστάτου ἀγίου τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐσχεδιάσθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν Λογγένα καὶ διετηρήθη ἀνέπαφος διότι δὲν ἐστέγασε ποτὲ καθημερινὴν ζωὴν. Ἡ πρόσοψις μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ πέτρινα στολισματα τοῦ μεγάλου ἀρχιτέκτονος, ἔχει μίαν μεγαλοπρεπῆ θύραν ἀνοίγουσαν εἰς αἶθριον (Atrio) μὲ προσευχητάριον. Ἐκεῖ ἀρχίζει μία στριφτὴ σκάλα πέτρινη, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ὅπου ἐγένοντο αἱ γενικαὶ συνελεύσεις τῶν Ἀδελφῶν καὶ αὐτὴ πάλιν ἀνοίγει εἰς ἓνα μικρότερον δωμάτιον στολισμένον μὲ μεγάλα ἐρμάρια ἀπὸ κυπαρισσόξυλον. Αὐτὰ ἐδέχθησαν τὸ 1691 τακτοποιημένα τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἀδελφότητος ἀπὸ τὸ 1470. Δυστυχῶς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς Βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία ἤρχισε ἀπὸ τὸ 1548 καὶ ἐπλουτίσθη εἰς τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος. Πολύτιμα χειρόγραφα, ἐκδόσεις printers, κλπ. ἐχάθησαν, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον παρεπονέθησαν καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι κατέγιναν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἤδη εἰς τὰ πρώτα ἔτη τοῦ 19ου αἰῶνος. Καὶ ὑπάρχει μὲν καὶ σήμερον κάποιον βιβλιοθήκη, δὲν περιέχει ὁμως θησαυροὺς. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἐσχματίσθη πολὺ ἀργότερον.

Ὅπως τὸ εἶπαμεν ἀνωτέρω ἡ κατάληψις τῆς Βενετίας ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ναπολέοντος ἐσταμάτησε καὶ τῆς Ἀδελφότητος τὴν δρᾶσιν. Μεγάλῃ περιουσίᾳ της εἰς χρυσὰ νομίσματα κατατεθειμένη εἰς τὴν Τράπεζαν Zecca ἐξηνεμίσθη, ἐπίσης φαίνεται ὅτι ἔγινε καὶ σοβαρὰ διαρπαγὴ κινητῶν ἀπὸ ὅλο τὸ Campo dei Greci, διότι ἓνας Ἀδελφός, Κωνσταντῖνος Καββάκος, ὁ ὁποῖος τὸ 1822 τακτοποιεῖ καὶ κάνει εὐρετήρια, ρητῶς γράφει ὅτι οὔτε τὰ μισὰ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἀδελφότητος δὲν σώζονται. Πολλὰ ἄλλα αἰτίαι, ἀλλευθέρωσις μέρους τουλάχιστον τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐξησθένισαν τὴν Ἀδελφότητα. Πολλὰ οἰκογένεια ἔσθυσαν ἐνῶ ἄλλαι ἐπήγαν νὰ ἐγκατασταθοῦν πλέον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἐξ ἄλλου νέαι οἰκογένεια δὲν ἤλθαν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς Βενετίαν, ἀφ' ἑτέρου διότι δὲν κατατρέχονται πλέον ἀπὸ τὸν ξένον δυνάστην, ἀφ' ἑτέρου διότι ἐμπορικῶς ἡ Βενετία δὲν ἐπαρουσίαζε πιά ἐνδιαφέρον διὰ μεγάλας ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ Ἀδελφότης τὸν 19ον αἰῶνα, πτωχὴ καὶ μαραμμένη, ἐξοῦσε μὲ τὰς ἀναμνήσεις της. Ὅμως τὸ 1845

νέα δωρεὰ ἔρχεται νὰ τὴν ἀναζωογονήσῃ. Ὁ Ἀδελφὸς Μπογδάνος τῆς ἀφήνει διὰ διαθήκης μεγάλην περιουσίαν. Ὅλα ἀναθάλλουν : ἐπισκευάζονται κτήρια, προστατεύονται πτωχοί, ἐκπαιδεύονται παιδιά. Ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνουν ἀληθινὴν ἀναγέννησιν, διότι νέον αἷμα δὲν ἔρχεται. Ἡ Ἀδελφότης τὸ 1907 παίρνει τὸν τύπον τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐσωτερικαὶ ὅμως ἔριδες προκαλοῦν τὴν τοποθέτησιν ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Κράτος ἐπιτρόπου εἰς τὰ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως μιᾶς Ἀδελφότητος, ἣ ὅποια εἶχε ζῆσει 400 χρόνια ἀνεξάρτητος.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Αἱ συνθήκαι ὅμως αἱ ὑπογραφεῖσαι μετὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον ἀπέδωσαν καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τὴν κυριότητα τῆς περιουσίας τῆς. Ὅλιγα ἔτη κατόπιν οἱ Ἀδελφοὶ ἔκαναν μίαν ἡγεμονικὴν χειρονομίαν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ὅτε ἡ Ἑλλάς τὸ 1949 ἴδρυσεν διὰ νόμου, τῇ συναινέσει τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, Ἰνστιτούτον Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν ἐν Βενετίᾳ, ἡ Ἀδελφότης, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸν πρόεδρόν της καὶ ἄμισθον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος Γεράσιμον Μεσσήνην, μετεβίβασεν ὅλην τὴν περιουσίαν τῆς, κινήτην καὶ ἀκίνητην, εἰς τὸ νεοῖδρυθὲν Ἰνστιτούτον, τὸ ὅποῖον ἐξ ἄλλου ἀνελάμβανε νὰ ἐκπληρῶνῃ τοὺς παλαιοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος, δηλαδὴ προστασίαν πτωχῶν καὶ πασχόντων ὀρθοδόξων, ἐκπαίδευσιν νέων κλπ. (Γενικὴ Συνέλευσις Ἰουλίου 1953).

Ἀφ' οὗτου ἀπὸ τοῦ 1955 συνεπληρώθη ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου ἤρχισε συστηματικὴ ἀναστήλωσις τῶν κτηρίων, ἐπισκευὴ εἰκόνων, καταρτισμὸς ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ κλπ. Αὐτὰ ὅλα σήμερον εἶναι ἤδη τελειωμένα. Ἀπὸ τὸ 1957 συνετελέσθησαν καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι με σκοπὸν, ὅπως τὸ ὀρίζῃ ὁ νόμος, τὴν προαγωγὴν τῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν εἰς τὸ πεδίου τῆς ἱστορίας, τῆς λογοτεχνίας, τῆς νομοθεσίας, τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης με ἐρεύνας εἰς τὰ ἀρχαῖα καὶ μουσεῖα τῆς Βενετίας ἐν πρώτοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Ἰταλίας, ἐφ' ὅσον τὰ θέματα τῶν ἐρευνητῶν θὰ τὸ ἀπαιτοῦσαν. Τὸ Ἰνστιτούτον ὡς πρῶτον τοῦ μέλημα ἐθεώρησε τὴν σύστασιν μουσείου ἱερῶν εἰκόνων διὰ νὰ πλουτισθοῦν γενικῶς, χάρις εἰς αὐτό, αἱ γνώσεις μας εἰς τὴν μεταβυζαντινὴν εἰκονογραφίαν. Τοῦ μουσείου αὐτοῦ ἀκολουθεῖ ὁ κατάλογος.

Πρὶν τελειώσῃ ὁ παρὼν πρόλογος, ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἰνστιτούτου θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ ἐδῶ τὰς ἀρχὰς τῆς Βενετίας, αἱ ὅποια ὑπεστήριξαν τὰ ἀναληφθέντα ἔργα καὶ διηκόλυναν τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ἰδρύματός μας κατὰ τὸν πλέον ἀποτελεσματικὸν τρόπον.

ΣΟΦΙΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Διευθύντρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου
Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΩΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Τὸ περιοδικὸ «Nuovo Mezzogiorno», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς Ὑπουργείου Τουρισμοῦ εἰς Ἱταλίαν, προέβη εἰς μίαν ἔρευναν, ζητήσαν τὴν γνώμην διαφόρων ἐξεχόντων προσωπικοτήτων τῆς τουριστικῆς βιομηχανίας.

Ἰδού τὰ πλεόν σημαντικὰ ἀποσπάσματα δύο ἐκ τῶν ἀπαντήσεων εἰς αὐτὴν τὴν ἔρευναν :

Τοῦ Ing. Giovanni Enriques :

1ον. Θεωρῶ τὸν τουρισμὸν εἰς τὴν Νότιον Ἱταλίαν καὶ εἰς τὰς νήσους ὄχι ὡς ἓνα συντελεστὴν πρώτης σπουδαιότητος, ἀλλ' ὡς τὸν ἀρχικώτατον συντελεστὴν διὰ τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Νότου, καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

- τὸ χαμηλὸν κεφάλαιον χρησιμοποιοῦμενον κατὰ μονάδα ἐργασίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ πολλαπλασιαστικοῦ παράγοντος καὶ τῶν ἐπαγομένων δραστηριοτήτων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας. Δύο ἑκατομμύρια (λιρετῶν) συνολικῆς ἐπενδύσεως δίδουν ἐργασίαν εἰς ἓνα ὑπάλληλον.

- ἡ βεβαιότης ὅτι δύναται τις νὰ παρέχῃ (ἐὰν ἓνας ὠρισμένος ἀριθμὸς ἄλλων ὄρων πληρωθῇ) ἓνα προϊόν ποιοτικῶς ἰκανοποιητικόν : κάλλος, ἥλιος, ἀνάπαυσις.

- Ὁ πασίγνωστος τουριστικὸς χαρακτῆρ τοῦ τουρισμοῦ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας. Τοῦτο ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Ἑλβετίαν μεταξὺ τοῦ 1880 καὶ 1910 καὶ ἐπανελήφθη εἰς ὠρισμένας χώρας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς (Μεξικό, Πόρτο-ΡΙκό ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Φλωρίδα).

2ον. Τὸ βασικὸν πρόβλημα εἶναι νὰ προγραμματισθῇ ἓνας τουρισμὸς δι' ὅλας τὰς κατηγορίας (δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ξενοδοχεῖα πολυτελείας ἕως τὰ «καταφύγια») ἀκόμη καὶ δι' ἓν μέρος τοῦ χειμῶνος (δηλαδὴ πραγματικὴ θέρμανσις καὶ θερμὸν ὕδωρ πανταχοῦ) διὰ τὰς ἐνδιαμέσους ἐποχάς (ντεμι-σαιζὸν) καὶ δι' ὅλον τὸ θέρος (τὸ κατώτατον ὄριον, 240 ἡμέραι ἐπὶ 365).

Τὰ προβλήματα πρὸς λύσιν, ὡς ἐκ τούτου, εἶναι κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος :

- ἡ δυνατότης ἐξευρέσεως εἰς χαμηλὰς τιμὰς εὐρείας ἐκτάσεως οἰκοπέδων, ἐχόντων πανοραμικὴν θέαν καθὼς καὶ ὕδωρ.

- ο καταρτισμός προσωπικού διευθύνσεως και εκτελέσεως.

- ή παροχή ταχέων, καλών και οικονομικῶν μεταφορικῶν μέσων.

- ή ύπαρξις ικανότητος προσαρμογῆς πρὸς τὴν ζήτησιν καὶ ἡ δυνατότης παροχῆς ἀνέσεως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πολυτελοῦς, ἀνεξαρτήτως κατηγορίας.

- ή ἐκτέλεσις παντὸς ἔργου μὲ καλαισθησίαν καὶ πρακτικὴν ἔννοιαν.

3ον. Ὡς τελικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν θὰ ἠδύνατό τις, π.χ. νὰ θέσῃ τὴν σταθεροποίησιν ἑνὸς ρεύματος 50.000 περιηγητῶν ἐπὶ τουλάχιστον 240 ἡμέρας ἐτησίως εἰς τὸν Νότον καὶ τὰς νήσους. Ἐνας ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ εἴδους αὐτοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ ἑντὸς 6-7 ἐτῶν μὲ μίαν ἐπένδυσιν 100-120 δισεκατομμυρίων λιρετῶν. Ἡ τουριστικὴ βιομηχανία ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸν, κοινὸν εἰς ὅλας βιομηχανίας, νὰ λαμβάνῃ θετικὰ ἀποτελέσματα μόνον διὰ τῆς συγκεντρώσεως. Εἶναι συνεπῶς ἐμφανές, ὅτι, ὅταν ἐκλέξῃ τις, καταλλήλως, ὠρισμένης τοποθεσίας, ἐφωδιασμένης μεθ' ὄλων τῶν δυνατῶν μέσων, ἡ πείρα θὰ ὠφείλε νὰ εἶναι, διὰ μίαν μακρὰν περίοδον, συγκεντρωμένη μόνον ἐπὶ αὐτῶν τῶν βασικῶν περιφερειῶν...

Τοῦ Jng. Angelo Mariotti:

1ον. (Ὁ Νότος παρουσιάζει προνομιούχους προϋποθέσεις, ἀλλὰ εὐρίσκειται μακρὰν τοῦ Κέντρου). Ἀπεναντίας, αἱ μεσημβριναὶ περιοχαὶ τῆς Ἰταλίας ἀποτελοῦν ἓνα χαρακτηριστικὸν σημεῖον στηρίγματος διὰ τὸν τουρισμὸν εἰς τὴν Νότιον Μεσόγειον, δηλαδὴ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τουριστικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν συνορευόντων χωρῶν τῆς λεκάνης αὐτῆς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν.

4ον. Ἀρμόζει νὰ ἀξιοποιηθῆ ἡ τάσις προανατολισμοῦ πρὸς τὸν Νότον, στατιστικῶς διαπιστωθεῖσα, τοῦ διεθνοῦς τουρισμοῦ καὶ νὰ εὐνοῆται, διὰ καταλλήλων διατάξεων, ὁ τουρισμὸς εἰς τὴν Νότιον Μεσόγειον.

Κατὰ τὸ «Informagioni SVIMEZ»
(N° 19.13-5-1959)

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

του πτυχιούχου τῆς Α.Β.Σ. κ. Γ. ΚΟΚΚΙΔΗ

Ἐρώτ. Ποῖα κατὰ τὴν γνώμην σας πρέπει νὰ εἶναι αἱ μεταβολαὶ ὀργανωτικαὶ ἢ ἄλλης φύσεως αἱ ἐπερχόμεναι μετὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Σχολῆς εἰς ἀνωτάτην;

Ἀπάντ. Μεταβολαὶ ὀργανωτικαὶ ἀναμφισβητήτως ἐπέρχονται, ἐκ τῆς δημιουργίας τοῦ τετάρτου ἔτους σπουδῶν, καὶ πολλῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει ἡ Σχολὴ ἐκ τῆς μετονομασίας τῆς, αἰτινες θέλουσι ρυθμισθῆ τὸ δυνατόν ταχύτερον διὰ τοῦ καταρτιζομένου νέου ὀργανισμοῦ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς, θ' ἀποκτᾷ μείζονα ἀρμοδιότητα.

Ἐρώτ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μετονομασίας ποῖος ὁ εἰδικώτερος κατὰ τὴν γνώμην σας ὁλός, ὃν καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν καὶ γενικώτερον οἰκονομικὴν ἀνάπλασιν τῆς χώρας (στελέχους ἔργων ὑποδομῆς καὶ ἄλλων);

Ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις, δηλαδὴ ἡ βιομηχανικὴ μετουσίωσις τοῦ ποικίλου μεταλλευτικοῦ καὶ γεωργικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας εἰς προϊόντα, καὶ γενικώτερον ἡ ἀξιοποιήσις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας δυνάμεων, ἀποτελεῖ σήμερον ὄχι μόνον δυνατότητα ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν ἀναγκαιότητα.

Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποβλέψωμεν εἰς ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας καὶ εἰς μεγαλυτέραν ἀνθησιν τοῦ πλουτισμοῦ τῆς χώρας μας, παρὰ μόνον ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον καὶ προϋπόθεσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεώς τῆς, δοθέντος ὅτι αἱ πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις ὑπάρχουν, ἡ εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθοῦν.

Αἱ ἔρευναι καὶ αἱ μελέται τῶν τελευταίων χρόνων, ὑπὸ πλείστων τεχνικῶν καὶ οἰκονομολόγων Ἑλλήνων, καὶ ξένων, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ὑπέδαφος μας εἶναι πλουσιώτατον εἰς πολυτίμους πρώτας ὕλας, μερικαὶ δὲ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα, ἐξαιρετικὴν ποικιλίαν καὶ ποιότητα. Εἴμεθα μεταξύ τῶν πρώτων χωρῶν εἰς ἀποθέματα βωξίτου, λευκολίθου, νικελίου καὶ ἄλλα, τὸ δὲ ὑδραυλικόν μας δυναμικόν ἀξιοποιούμενον δύναται ν' ἀναβιβάσῃ τὴν ἀνὰ κάτοικον παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς ἐπίπεδα τῶν πλέον προηγμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Κατέχει δὲ πέραν τούτου ἡ χώρα μας ἐξέχουσαν θέσιν, εὕρισκομένη εἰς κόμβους συγκοινωνιακοῦς καὶ ἐμπορικοῦς, μὲ ἐξαιρετον κλίμα καὶ ὡς ἐκ τούτου δυνατότητας πολλαπλασιασμοῦ τῶν ποικιλιῶν παραγωγῆς γεωργικῶν προϊόντων, ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ κ.ἄ.

Ἡ πραγματοποιήσις τοῦ κατ' ἐξοχὴν τούτου ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὅστις θὰ φέρῃ τὴν χώραν μας εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν προηγμένων οἰκονομικῶς χωρῶν, πέραν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀκόμη οἰκονομικῶν μέσων, ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀπαραίτητου ἐμψύχου ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ, τὸ ὁποῖον

συνθέτουν τὰ τεχνικά καὶ τὰ οἰκονομικοδιοικητικά - ὀργανωτικά στελέχη. Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ἔταξεν ὡς πρωταρχικὴν της σκοπὸν τὴν πλήρη ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν πτυχιούχων της, οἰκονομικοδιοικητικῶν - ὀργανωτικῶν, πρὸς δημιουργίαν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν κυρίως.

Οὕτω πράττουσα ἡ Σχολή, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κάλυψιν ὑφισταμένου ἐκπαιδευτικοῦ κενοῦ καὶ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ἀναμφισβητήτων ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Διεπιστώθη, πράγματι, ὅτι μία βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ὑπὸ τὴν σημερινὴν της ἐν ἐξελίξει εὐρισκομένην μορφήν, ἀποτελεῖ ἐν σύνθετον τεχνικοοικονομικὸν φαινόμενον, μὲ ποικίλα προβλήματα, τεχνικά, οἰκονομικά, διοικητικά, ὀργανωτικά, καὶ τοιαῦτα ἀνθρώπινου παράγοντος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν ὑπὸ τῶν ἡγητόρων καὶ στελεχῶν τῶν ποικίλων οἰκονομικῶν μονάδων, κυρίως δὲ τῶν βιομηχανικῶν, τῶν ὡς ἄνω προβλημάτων, ἡ Σχολή μας ἐπιδιώκει νὰ ἐξοπλίσῃ μὲ τὰς ἀπαραίτητους ἐπιστημονικὰς γνώσεις τοὺς πτυχιούχους της.

Τοῦτο δύναται εὐχερέστερον νὰ πράξῃ σήμερον, διὰ μέσου τῶν ἐν αὐτῇ λειτουργούντων, ὑπὸ μορφήν τετάρτου ἔτους, Κέντρων Εἰδικεύσεως, (π.χ. Διοικήσεως καὶ Ὀργανώσεως, Στατιστικῆς, Τουριστικῶν μελετῶν κλπ.) καὶ τῶν εἰδικῶν ἰνστιτούτων βιομηχανικῶν, ἐμπορικῶν, ὡς καὶ τοῦ βιομηχανικοῦ προγραμματισμοῦ.

Οὕτω πιστεύομεν ὅτι ἡ Σχολή μας ἀποτελεσματικῶς συμβάλλει εἰς τὴν προσπάθειαν ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας μας.

Ἐρώτ. Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ διαπαιδαγωγεῖ τοὺς σπουδαστάς της μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς δυνατοτήτος ἐκβιομηχανοποιήσεως τῆς χώρας μας; Τοὺς προετοιμάζει ἰδεολογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς διὰ μίαν τόσον σοβαρὰν προσπάθειαν;

Ἀπάντ. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, πέραν τῆς ἐρένης πρὸς διαπίστωσιν τοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ μας δυναμικοῦ, διὰ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν, καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ἀνάπλασιν τῆς χώρας μας, ἀπαιτεῖ κατάλληλον διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἐμφύχου δυναμικοῦ, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναγκαιότητος καὶ δυνατοτήτος πραγματοποιήσεως αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

Εἶναι συνεπῶς ἀπαραίτητον, νὰ γίνῃ συνειδησις, εἰς τοὺς νέους κυρίως ἐπιστήμονας, τεχνικούς, οἰκονομολόγους, ὀργανωτάς, ὅτι ἡ χώρα μας δὲν εἶναι καθ' ἑαυτὴν πτωχὴ, ἀλλ' οἰκονομικῶς καθυστερημένη καὶ ὅτι ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας, προηγμένας οἰκονομικῶς, ἔχει πλοῦτον μεγαλείτερον (π.χ. Ἑλβετία), καὶ λαὸν κατὰ πάντα ἱκανόν, δυναμένη νὰ δημιουργήσῃ ἀξιόλογον βιομηχανίαν, καὶ οὕτω ἀνώτερον ἐπίπεδον διαβιώσεως καὶ πολιτισμοῦ. Ἀπαιτεῖται συνεπῶς ἡ διαπαιδαγώγησις μὲ τὸ πνεῦμα αὐτό, τῶν νέων ἐπιστημόνων, καθ' ὅσον, παρὰ τὴν ὑπαρξιν τῶν ἐν λόγῳ προϋποθέσεων, ἡ Ἑλλάς, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ χώρα μὲ οἰκονομίαν κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴν καὶ μὲ χαμηλὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον, τὸ τελευταῖον ἴσως τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, διὰ τῆς ἐν αὐτῇ συντελουμένης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας, ἀποβλέπει, πράγματι, εἰς τὸ νὰ ἐμ-

πνεύση εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πίστιν, ἐπὶ τὴν δυνατότητα καὶ ἀναγκαιότητα ταχείας ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας, διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ποικίλων πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς, καὶ εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ἐπιστημονικὴν προετοιμασίαν τῶν σπουδαστῶν τῆς, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἐρώτ. Ποία δέον νὰ εἶναι σήμερον ἡ παρασχετέα βοήθεια πρὸς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν διὰ νὰ καλύψῃ τὰς ποικίλας ἀνάγκας τῆς (κτιριακάς, ὀργανωτικάς, διδακτικάς);

Ἀπάντ. Τὰ καθήκοντα καὶ οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Ἀναμφισβήτητως ἡ πραγματοποίησις τῶν προϋποθέτει, τὴν ἐκ μέρους τοῦ κράτους, ἀνάλογον οικονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἣτις εἶναι σήμερον ὑπέρποτε ἀπαραίτητος, διότι αἱ ἀνάγκαι καὶ ἐλλείψεις τῆς Σχολῆς εἶναι μεγάλα.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι ἡ Σχολή στερεῖται καταλλήλου διδακτηρίου, ἡ οἰκοδόμησις τοῦ ὁποίου ἐπὶ τῇ προόψει τῆς μεταφορᾶς τῆς εἰς τὴν γείτονα πόλιν τοῦ Πειραιῶς, δέον νὰ γίνῃ τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Στερεῖται ἐπίσης τῶν ἀναγκαίων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας καὶ ἐργαστηρίων, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν θὰ δυνηθῇ ἀπροσκόπτως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπιστημονικὸν τῆς ἔργον, ἄνευ τῶν ἀναγκαίων οικονομικῶν πόρων, ἡ χορήγησις τῶν ὁποίων ἐκ μέρους τοῦ κράτους, θὰ ἀποτελέσῃ δημοσίαν ἐπένδυσιν ἐκ τῶν πλέον ἀποδοτικῶν.

Πρὸς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην ἐθνικὴν προσπάθειάν τῆς ἡ Σχολή, δικαιούται νὰ ἀναμένῃ τὴν οικονομικὴν βοήθειαν καὶ ἀρωγὴν, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ὁποίου ἐμπίπτει ἡ ἐνίσχυσις μιᾶς τοιαύτης προσπάθειας.

Θεωροῦμεν πάντως πλέον ἢ ἀνεπαρκῆ τὴν μέχρι τοῦδε οικονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἣν τὸ κράτος παρέσχεν πρὸς τὴν σχολὴν, εὐελπιστοῦντες, ὅτι τοῦτο θὰ φανῇ ἀρωγὸν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἐρώτ. Ποία τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ πλεονεκτήματα τὰ ἐπερχόμενα διὰ τοῦς σπουδαστὰς καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, μετὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Σχολῆς τῶν καὶ τὴν ἐξομοίωσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπορρόφησίν των καὶ ἐπιστημονικὴν ἀνέλιξίν των;

Ἀπάντ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς, ἐξομοιοῦται πλήρως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

Διὰ τῆς μετονομασίας τῆς δὲ ταύτης, ἡμέμεθθ ἠθικῶς τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερον παρ' αὐτῆς ἔργον, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν πτυχιούχων τῆς, κατατασσομένης οὕτω, καὶ τυπικῶς, ὡς ἰσοτίμου εἰς τὴν Ἀνωτάτην παιδείαν. Εὐρὺ διαγράφεται τὸ μέλλον τῶν πτυχιούχων αὐτῆς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν των ἀπορρόφησιν, καὶ ἐπιστημονικὴν των ἀνέλιξιν.

Ἐρώτ. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Πτυχιούχων τῆς Α.Β.Σ., εἶχεν καταβάλλει προσπάθειαι καὶ ποίας διὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Σχολῆς; Ἐφεξῆς ἢ νῦν δι' ἐνεργείας πρόκειται νὰ προβῇ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀτελειῶν τῆς;

Ἀπάντ. Ὁ Σύνδεσμος τῶν πτυχιούχων τῆς, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ἡγωνίσθη ἀδιαλείπτως ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ

τῶν σπουδαστῶν τῆς, διὰ τὴν τυπικὴν προαγωγὴν αὐτῆς εἰς ἀνωτάτην. Πέραν τούτου τόσον ὁ Σύνδεσμος τῶν πτυχιούχων, ὅσον καὶ οἱ ἐπὶ μέρους συνάδελφοι ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς, διὰ τῆς ἐν γένει ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς τῶν προβολῆς, συνέβαλον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τῆς Σχολῆς, συντελέσαντες οὕτω, εἰς τὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου αἰτήματος, τῆς μετονομασίας τῆς εἰς Ἄνωτάτην.

Βεβαίως, ὁ σύνδεσμος τῶν πτυχιούχων δὲν τρέφει αὐταπάτας, πιστεύων ὅτι ὁ προορισμὸς του ἔληξεν, ἀντιθέτως, θεωρεῖ ὡς καθῆκον του, νὰ συμβάλῃ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων, καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Σχολῆς, εἰς τὴν συνεχῆ βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς προσπαθείας αὐτῆς καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς.

Φρονεῖ ἐπίσης ὅτι καθῆκον του εἶναι ἡ ὑποβοήθησις, πάσης ἐπιστημονικῆς προσπαθείας τῶν μελῶν του, καθὼς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη καὶ ἔρευνα ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Γιάννης Κοκκίδης

τ. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Συνδέσμου τῶν Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Εύημερία και εύτυχία

**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Ἡ οικονομική θέσις τοῦ ἀτόμου καθορίζει καὶ τὴν κοινωνικὴν
του ὑπόστασιν

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΝΤΟΜΑΛΗ

1. Ἡ ἀγωνία καὶ ἡ λύτρωσις

Ἡ οικονομική θέσις καθορίζει καὶ τὴν κοινωνικὴν. Ὁ οικονομικὸς διαφο-
ρισμὸς, πλοῦσοι ἀπὸ τῆ μιά, πτωχοὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, διαμορφώνει καὶ τὸν
κοινωνικὸ διαφορισμὸ. Γιατὶ κάθε κίνησις καὶ κάθε δραστηριότητα ὑπακούει
σὲ οικονομικὰ αἷτια καὶ σὲ τίποτα ἄλλο, πρὶ ὑψηλὸ καὶ πλέον ἀνθρώπινον.
Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις τῆς κοινωνίας μας εὐρίσκονται στὸ ἀπώγειο, στὸν
κολοφῶνα τῆς δόξας καὶ τοῦ ὕψους των. Καὶ «τὸ οικονομικὸ πρόβλημα,
γράφει ὁ καθηγητὴς Ἄγγ. Ἀγγελόπουλος, ὡς ὅλοι γνωρίζετε, εἶναι καὶ
θὰ εἶναι ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη, ἐφόσον θὰ ἐξακολουθοῦν τὰ ἀγαθὰ νὰ σπανί-
ζουν, τὸ κύριον πρόβλημα τῆς ζωῆς, πού θὰ ἀπασχολῆ κάθε ἀνθρώπο,
κάθε κοινωνία καὶ κάθε κράτος». Ἀλλὰ ἡ ἱστορία προχωρεῖ χωρὶς σταμα-
τημὸ καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐκστατικοὶ καὶ μὲ λαχτάρα κοιτοῦν ἀνήσυχοι τὸ
αὔριο πού ἔρχεται. Θὰ εἶναι τάχα καλύτερον ἀπὸ τὸ χθές; Θὰ εἶναι τάχα
καλύτερον ἀπὸ τὸ σήμερον πού λαχανιασμένα τρέχουμε γιὰ τὴν ἱκανοποίη-
σι τῶν ἀναγκῶν μας; Ἐδῶ ἔρχεται ἡ οικονομικὴ ἐπιστήμη καὶ προσπα-
θεῖ νὰ συλλάβῃ τὴ ρυθμοτέλεια τῆς οικονομικῆς ζωῆς καὶ νὰ διατυπώνη
τοὺς κάθε φορά ἐμφανιζομένους νόμους τῆς, ὥστε μὲ τὴ γνώση νὰ ἡσυχάση
τὸν σημερινὸ κι' αὔριανὸν ἀνθρώπο καὶ νὰ τοῦ δώσῃ δύναμη στὴ σκέψη,
νὰ τοῦ τροχίσῃ τοῦ νοῦ, νὰ τὸν κάμῃ ἱκανώτερο καὶ διορατικώτερο, γιὰ τὸ
μέλλον καὶ τὴν ὑπαρξὴ του. Νὰ τοῦ δώσῃ βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ
τὶς ἀπαραίτητες φυσικὲς, κοινωνικὲς καὶ ψυχικὲς του ἀνάγκες κι' ἔτσι νὰ
τοῦ δώσῃ περιεχόμενον οὐσιαστικὸ στὴ ζωὴ του. Ἡ οικονομία, λοιπόν, ἡ
οικονομικὴ ἐπιστήμη ἔχει τὸ βαρὺ ἔργο νὰ μάθῃ καὶ νὰ διδάξῃ στὸν ἀν-
θρώπο τοὺς νόμους καὶ τὶς τάσεις πού διέπουν τὴν οικονομικὴ ζωὴ τῆς
κοινωνίας. Νὰ τοῦ δώσῃ τὸ βαθύτερον κι' οὐσιαστικὸ νόημα τῆς ζωῆς του :
τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εὐτυχίας μέσα στὴν οικονομικὴ κοινωνία.

2. Ἡ παιδαγωγικὴ μας

Ἡ οικονομία εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου στὴ σύγχρονη κοινωνία,
μας διδάσκει ὁ μεγάλος διδάσκαλος οικονομολόγος Δ. Καλιτσουνάκης. Κι'
αὐτὴ τὴν οικονομία, τὴ μοῖρα τῆς σημερινῆς ζωῆς, ἔρχεται ὁ παιδαγωγὸς
τῆς οικονομίας νὰ διδάξῃ στὸν σημερινὸν ἀνθρώπο. Καὶ γι' αὐτὸ εἶναι πολὺ

βαρὺ τὸ ἔργον τοῦ οικονομολόγου παιδαγωγοῦ, πού μέσα του λαμπαδιάζουσι οἱ ἰδέες τῆς κοινωνικῆς οικονομίας καὶ ἡ λαχτάρα, μὲ τὴν ἀγάπη του, γιὰ τὸν ἄνθρωπο τῆς σημερινῆς κοινωνίας πού ἀγωνιᾷ γιὰ τὸ σήμερον, καὶ πιο πολὺ γιὰ τὸ αὔριον. Ἔτσι ὁ οικονομολόγος παιδαγωγός, κινήμενος ἀπὸ τὴν ἀποστολική του διάθεση νὰ φωτίσῃ τὸ νοῦ καὶ νὰ ἀτσαλώσῃ τὴν καρδιά τοῦ σημερινοῦ κι' αὐριανοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἕνας πλατωνικὸς παιδαγωγός. Γιατί ὅπως κι' ὁ πλατωνικὸς Σωκράτης λαχταρᾷ γιὰ τὴν ὁμορφιά κι' ἀγωνιᾷ, μέσα στὴν ὁμορφιά αὐτῆ τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦ νὰ γεννήσῃ τὸν σπόρον ἀπὸ τὶς πλούσιες καὶ γόνιμες ἰδέες κι' ἔτσι νὰ κάμῃ τοὺς νέους φωτισμένους στοχαστῆς, ἐνὸς καλυτέρου μέλλοντος, ὄραματιστῆς καὶ λάτρης, καὶ πού νὰ βλέπουν ὀλοένα νὰ γεννιοῦνται ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους σιγά-σιγά μὰ σίγουρα νέες ἰδέες πιο γόνιμες καὶ πιο ἀληθινές καὶ νὰ ξαφνιάζονται ἀπὸ αὐτὸ ὁ νέος ἄνθρωπος στοχαστῆς τὸ ἴδιο κι' ὁ παιδαγωγός τῆς οικονομίας, λαχταρᾷ νὰ γονιμοποιήσῃ μέσα στὸ νοῦ τοῦ νέου ἀνθρώπου τὶς κλασσικὲς καὶ τὶς νέες ἰδέες τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης, πού ὑπάρχουν μέσα στὸν νέον ἄνθρωπο, ἀπὸ τὴ γύρω οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ νὰ τὸν διαμορφώσῃ ὀλοένα σὲ τέλειον στοχαστῆ τῆς συγχρόνου τεχνικῆς κι' ἐπιστήμης μὲ μεγάλες ἐλπίδες σ' ἕνα καλύτερο μέλλον. Γιατί κι' ὁ παιδαγωγός τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν λαῶν «σὰ θεωρητικὸς στοχαστῆς, τὴν ἀλήθεια πού ἀνακάλυψε, δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Μιά φυσικὴ ὄρμη τὸν σπρώχνει πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁμοίους του. Εἶναι ἡ ὄρμη τῆς κοινωνικότητος. Νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ πῆ καὶ νὰ τοῦ ποῦν. Τὴν ἀνάγκη νὰ διδάξῃ καὶ νὰ διδαχθῆ. Τὴν ἀνάγκη νὰ κυοφορήσῃ». (Ἡ θ ι κ ή, Ε. Παπανούτσου).

Ἄ Ο Παιδαγωγὸς τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν λαῶν

3. Ἄ Ο παιδαγωγικὸς ἔρωσ

Κι' «ὄσοι λοιπὸν κυοφοροῦν, εἶπε—στὸ Σωκράτη ἢ Διοτίμα—στὸ σῶμα, κατευθύνονται πιο πολὺ πρὸς τὶς γυναῖκες καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀσκοῦν τὸν ἔρωτα, καὶ ὅπως πιστεῦσιν ἀποκτοῦν μὲ τὴν παιδογονία ἀθανασία καὶ μνήμη καὶ εὐδαιμονία γιὰ ὄλο τὸ μέλλον. Ἐκεῖνοι ὁμως πού κυοφοροῦν στὴν ψυχὴ—γιατί ὑπάρχουν, εἶπε, πράγματι ἄνθρωποι, πού κυοφοροῦν στὴν ψυχὴ, πιο πολὺ παρὰ στὰ σώματα, ὅσα ἀρμόζουν στὴν ψυχὴ νὰ κυοφορήσῃ καὶ νὰ γεννήσῃ. Καὶ τί ἀρμόζει; Ἡ φρόνησι καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ... Αὐτὰ λοιπὸν, ἂν τὰ κυοφορῆ κανεὶς ἀπὸ τῆς νιότητος τὰ χρόνια στὴν ψυχὴ, ὄντας θεῖος, ὅταν φτάσῃ ἡ σωστὴ ὥρα, ποθεῖ πια νὰ γεννήσῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ. Καὶ ζητᾷ, νομίζω, καὶ αὐτὸς ἀπ' ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸ ὄμορφο, ὅπου μέσα θὰ μπορούσε νὰ γεννήσῃ, γιατί μέσα στὸ ἄσχημο ποτὲ δὲν θὰ γεννήσῃ. Καὶ γι' αὐτὸ ἀγαπάει τὰ ὄμορφα σώματα πιο πολὺ παρὰ τὰ ἄσχημα, ἐφ' ὅσον κυοφορεῖ, καὶ ἂν τύχῃ νὰ βρῆ μέσα στὸ σῶμα ψυχὴ ὄμορφη καὶ εὐγενικὴ καὶ καλοκαμωμένη, τότε ἀγαπάει πολὺ τὸ ἔμψυχο τοῦτο σῶμα καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν εὐθύς ἔχει νὰ φέρῃ ἕναν πλοῦτον ἀπὸ λόγους γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ γιὰ τὸ ποιοὺς πρέπει νὰ εἶναι ὁ καλὸς ἄνθρωπος καὶ μὲ ποιαὶ πράγματα πρέπει νὰ καταγίνεται, καὶ δοκιμάζει νὰ τὸν μορφώσῃ. Γιατί, καθὼς ἔρχεται σὲ ἐπαφή, αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, μὲ

τὸν ὁμορφο καὶ καθὼς τὸν συναναστρέφεται, γονιμοποιεῖ καὶ γεννᾷ ὅσα ἀπὸ καιρὸν πολὺ κυφοροῦσε καὶ καθὼς τὸν σκέφτεται καὶ ὅταν εἶναι μαζί του καὶ ὅταν εἶναι χωριστά, ἀνατρέψει μαζί μ' αὐτὸν ἐκεῖνο πού γεννήσε. Καὶ ἔτσι ἔχουν αὐτοὶ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον πολὺ πιὸ μεγάλη σχέση ἀπ' ἐκείνη, πού θεμελιώνουν τὰ παιδιὰ ἀνάμεσα στοὺς γονιούς, καὶ πιὸ στέρεα φιλία, γιατί ἐνώνονται μὲ πιὸ ὁμορφα καὶ πιὸ ἀθάνατα παιδιὰ. Καὶ κάθε ἄνθρωπος θὰ προτιμοῦσε πιὸ πολὺ τέτοια παιδιὰ νὰ εἶχε ἀποκτήσει παρὰ τὰ ἀνθρώπινα». Γιατὶ αὐτὸς ὁ δάσκαλος γνωρίζει καλά, ὅτι μὲ τὰ παιδιὰ του τῆς παιδείας, παίρνει τὸ θνητὸ μερτικό του στὴν ἀθανασία. I. N. Θεοδωρακόπουλος «Εἰσαγωγή στὸν Πλάτωνα», Κεφάλαιον "Ἐρως καὶ Παιδεία, σελ. 125 καὶ E. Παπανοῦτσος στὸ περιοδικὸν «Παιδεία», τομ. 1947, στή μελέτη του «Τὸ παιδαγωγικὸ ἦθος». Αὐτὸς εἶναι ὁ πλατωνικὸς παιδαγωγός, ἕνας τύπος παιδαγωγοῦ ὅλων τῶν καιρῶν κι' ὅλων τῶν πατρίδων. Ὁλόιδιος πλατωνικὸς παιδαγωγός εἶναι κι' ὁ παιδαγωγός τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν λαῶν σήμερα, γιατί αὐτὸς τὸ ἴδιο παθαίνεται καὶ λαχταρᾷ νὰ κυφορήσῃ τὴν γνώση, στὸ νοῦ τοῦ νέου ἀνθρώπου, ὥστε μ' αὐτὴν ὁ νέος νὰ γίνῃ στοχαστὴς δημιουργὸς πολιτισμοῦ. Γιατὶ δὲν ἀρκεῖ μονάχα ἡ μετάδοση τεχνικῶν ὄρων, ἢ ξηρῶν γνώσεων τῆς ἐπιστήμης. Ἀπαιτεῖται νὰ μεταδοθῇ γνώση κριτικὰ στοχαστικῆ, δημιουργικῆ γνώση τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης, μόνον ἔτσι δημιουργεῖται ὁ νέος τεχνικὸς καὶ ὁ νέος πνευματικὸς πολιτισμός.

4. Ὁ δάσκαλος τῆς οἰκονομίας, φωτεινὸς ὁδηγητὴς

*Ἔτσι ὁ παιδαγωγός τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν λαῶν τῆς οἰκονομικῆς κοινωνίας δὲν εἶναι μόνον ἕνας ἀπλὸς πνευματικὸς τεχνίτης ὁδηγός, ἐνὸς οἰκονομικοτεχνικοῦ μηχανισμοῦ τῆς διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν στὴν ἐλευθέρα ἀγορά. Οὔτε ὁ τεχνικὸς ὁδηγός μῖς λογιστικῆς τεχνικῆς καὶ λογιστικοῦ μηχανισμοῦ ἐπιλύσεως λογιστικῶν μόνον ἀσκήσεων ἢ τῆς ἀπλῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν καταστάσεων τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἀλλὰ εἶναι κι' αὐτός, μὰ ταυτόχρονα εἶναι ὁ φωτεινὸς ὁδηγητὴς τῆς νέας φιλοσοφίας τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Εἶναι ὄχι μόνον ὁ ἐπαγγελματίας καθηγητὴς τῶν οἰκονομικῶν γνώσεων, ἀλλὰ εἶναι ὁ στοχαστὴς τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως.

«Γιατὶ τὸ παιδαγωγικὸ ἔργο ἐκείνων πού ἔχουν ἐπωμισθῇ τὸ ὑψηλὸ ὑπόργημα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, ἔχει πολὺ μεγαλύτερες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν προσφορὰ μῖας μεθοδικῆς ἀφογῆς διδασκαλίας. Εἶναι ἔργο κατ' ἐξοχὴν πνευματικὸ, πού δὲν περιορίζεται σὲ ἀπλοὺς τεχνολογικοὺς κανόνες, ἔργο ἐμπνοῆς πού μαζί μὲ τὴ γνήσια δημιουργικὴ δύναμη προϋποθέτει μιά πλούσια καλλιεργημένη, σὲ πολὺ ἀνοιχτὸν ὀρίζοντα προσανατολισμένη καὶ μὲ τὸ βαθύ αἶσθημα τῆς εὐθύνης προικισμένη ψυχὴ. Γιατὶ ἡ παιδεία εἶναι ἀκτινοβολία. Μόνον ἀπὸ τὸ περίσσειμά του μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ὁ ὄριμος καὶ σχηματισμένος ἄνθρωπος στὸ νέο καὶ στὸν ἀνώριμο πού διψᾷ νὰ μορφωθῇ. Μὲ τὸν ἐσωτερικὸ πλοῦτο του μορφώνει ὁ δάσκαλος. Ὁ μαθητὴς ζητεῖ ἀπ' αὐτὸν ἀπέριως περισσότερα ἀπ' ὅσα θὰ μπορεῖ νὰ βρῇ σ' ἕνα σχολικὸ ἐγχειρίδιο ἢ ν' ἀκούσῃ μιά πλάκα λιγκουαφόν!! Ζητεῖ νὰ αἰσθανθῇ μιά βαθειὰ καλλιεργημένη διάνοια, ἕνα πνεῦμα ἀνοιχτὸ καὶ ἀνήσυχο, μιά ψυχὴ πού ἔχει ζή-

σει τὸ μόχθο καὶ τὴν εὐθύνη τῆς αὐταγωγῆς καὶ πού πλάθεται ὁλοένα μέσα σ' αὐτὸ τὸ μόχθο καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν εὐθύνη. Μὲ τὸ παράδειγμά του παιδαγωγεῖ ὁ δάσκαλος. Μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ἔχει μορφωθῆ καὶ ὁλοένα μορφώνεται, μπορεῖ νὰ μορφώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους». Περιοδ. «Παιδεία», σελ. 65-78, ἔτος 1947. Αὐτὸν τὸν δάσκαλον ἀπαιτοῦν νὰ ἔχουν οἱ μαθηταί. Καὶ εἶναι ἀπαιτητικοὶ σὲ τοῦτο τὸ δικαίωμά τους.

Τὸ ἔργο καὶ τοῦ οικονομολόγου παιδαγωγοῦ δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλον. Ἀπαιτεῖται συνεχῆς μελέτη καὶ ἐπίπονος ἐργασία καὶ ἔρευνα καὶ συνεχῆς στοχασμὸς κι' αὐταγωγή. Γιατί ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ ἐπιστῆμη τῆς οικονομικῆς, πού παρακολουθεῖ τὴν οικονομικὴ ζωὴ καὶ διδάσκεται ἀπὸ τὴν πείρα τῆς, εἶναι ἀναγκασμένη καὶ νὰ διδάξῃ, νὰ δημιουργήσῃ πολιτισμὸν, μὰ ἡ τεχνικὴ ἐπιτυγχάνει συνεχεῖς ἀλματώδεις προόδους, δημιουργεῖ νέες καταστάσεις, διαμορφώνει νέα πλαίσια, ὅπου ὁ ξαφνιασμένος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ δρᾷ οικονομικῶς. Ἡ ἐπιστῆμη καὶ ἡ τεχνικὴ, θέτουν σὲ ἀχρηστία οικονομικὲς θεωρίες ἴσαμε τὰ χθὲς σεβαστὲς καὶ θαυμαζόμενες καὶ σήμερον γίναν ἀνοησιολογίες. Γι' αὐτὸ ὁ μεγάλος οικονομολόγος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ Κέυνς, θέλησε τὸν οικονομολόγον καὶ ἱστορικόν, καὶ καθηματικόν, καὶ πολιτικόν, καὶ φιλόσοφον. Πρέπει νὰ ἐννοῆ αὐτὸς τὰ σύμβολα καὶ νὰ ὀμιλῇ μὲ λέξεις. Νὰ βλέπῃ τίς ἐπιτεύξεις τῆς τεχνικῆς καὶ νὰ τίς ἐκφράξῃ μὲ τάσεις. Νὰ συλλαμβάνῃ τὰ δημιουργούμενα νέα προβλήματα καὶ νὰ ὁραματίζεται τὸ μέλλον. Νὰ εἶναι ἓνας στοχαστὴς ἄνθρωπος. Τίποτα στὴν ἐπιστῆμην μας δὲν μένει σταθερόν. Τὰ πάντα ἀλλάσσουν. Καὶ δὲν μπορεῖς μὲ πειράματα ν' ἀποδείξεις τὸ ἀληθινὸ τῶν ἰσχυρισμῶν σου καὶ τῶν ἀπόψεων καὶ θεωριῶν σου. Ἐκφράζεις μόνον μὲ ἀφαιρέσεις. Μόνον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν δείχνει τὸ ἀληθινὸ ἢ τὸ πλάνον. Καὶ δὲν μπορεῖς νὰ ὀρκίζεσαι στὰ λόγια τῶν διδασκάλων σου μᾶς διδάσκει ὁ μεγάλος μας δάσκαλος κ. Δημ. Καλιτσουνάκης. Πρέπει μόνος σου νὰ στοχαστῆς καὶ νᾶχεις δικές σου γνώμες καὶ δικὴ σου γνώση γιὰ τὰ οικονομικὰ προβλήματα. Ἄρα χρειάζεται μόχθος καὶ μάλιστα μόχθος πολὺς καὶ διάθεση καὶ τόλμη καὶ δύναμη πνευματικὴ ὄχι συνηθισμένη, γιὰ νὰ μπορέσῃς τὸν κάμηλον τὸν ὀδηγητὴ στὸν νέον ἀνώριμον ἄνθρωπον, πού διψᾷ γιὰ μάθηση. Ὁ δάσκαλος τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς ἀπαιτεῖται τὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη γιὰ νὰ διδάξῃ, νὰ νοιώθῃ μιὰ ἀκαταμάχητη δύναμη, μιὰ ὀρμὴ ἐσωτερικὴ νὰ τὸν σπρώχνῃ νὰ φωτίσῃ τὸ νοῦ καὶ ν' ἀπαλύνῃ τὴν καρδιά. Τοῦ χρειάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς παιδαγωγικῆς λαχτάρης γιὰ γένηνα σκέψης καὶ ἰδεῶν, γιὰ κυοφορίαν γνώσεως, μέσα στὸ νοῦ τοῦ νέου ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀγάπης μὲ τὸ μαθητὴ του. Χρειάζεται διάθεση καὶ λαχτάρη παιδαγωγικὴ.

5. Ἡ παιδαγωγικὴ διάθεση καὶ λαχτάρη

Κι' αὐτὴ ἡ παιδαγωγικὴ διάθεση εἶναι «Κάθε ἔφεση καὶ κάθε προσπάθεια τ' ἀνθρώπου νὰ γίνουσι κοινὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ καὶ νὰ μὴ μείνουσι ἀποκλειστικὸ ἠθασύρισμα τῆς ἀτομικῆς ψυχῆς. Κάθε ἐνέργεια πού φέρνει τὸν ἓνα κοντὰ στὸν ἄλλο, γιὰ ἓνα κοινὸ πνευματικὸ σκοπὸ. Κάθε παλμὸς μιᾶς ἀγάπης πού σπρώχνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τοὺς ὁμοίους του. Ἔτσι λοιπόν, οἱ ἐπιστήμονες μὲ τίς θεωρητικὰς λύσεις καὶ κατασκευὰς τους, οἱ καλλιτέχνες μὲ τὰ πλάσματα τὰ γεννημένα ἀπὸ τὸ αἶσθημα καὶ τὴ φαντασία

τους παιδαγωγούν τους ανθρώπους—όχι κατά τὸ στενὰ διδακτικό, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλατύτερο νόημα τοῦ ὄρου: Μεταφυτεύουν στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ὠρισμένα πνευματικὰ ἀγαθὰ πού ἐκεῖνοι κατάρτησαν μὲ τὴν ἀγωνία καὶ τὸ μόχθο τὸ δικό τους ἢ ἀκόμη οὐσιαστικώτερα: Ὁργάνουν καὶ ποτίζουν τὸ ψυχικό τους ἔδαφος γιὰ νὰ καρπίσει ἐκεῖ μὲ τοὺς δικούς των προσωπικούς χυμούς ὁ σπόρος τοῦ πνεύματος». Ε. Παπανούτσου, «Ἠθική», σελ. 441. Ἔτσι μὲ αὐτὴ τὴ διάθεση τὴν παιδαγωγική, πού θὰ πηγᾶσθαι ἀπὸ τὴν μεστωμένη καὶ γόνιμη γνώση τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης, ὁ οικονομολόγος παιδαγωγός, θὰ ὀδηγῆ σιγὰ σιγὰ τὸ νέον ἀνώριμο ἄνθρωπο, μὰ μελετητὴ, μαθητὴ του, στὴν εἰδίκευση τῆς γνώσεως τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης. Μὲ τὴ μελέτη τῆς θεωρητικῆς γνώσεως τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πραγματικότητος κατόπιν, τοῦ παιδαγωγοῦ οικονομολόγου, συντροφία μὲ τὸ νέον ἀνώριμον ἄνθρωπο στοχαστὴ μαθητὴ, θὰ γίνῃ ἡ ἀπαραίτητη καλλιέργεια τοῦ νοῦ, γιὰ νὰ μπορέσῃ κι' ὁ ἴδιος ὁ νέος νὰ στοχαστῆ πιά μοναχός του τὰ οικονομικὰ προβλήματα νὰ κύπτουν ἀπὸ τὴν οικονομικὴ δράση τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ἐπιτύχῃ νὰ ἐπιδοθῆ γόνιμα στὴ μελέτη καὶ στὴν ἀγωγή!

«Ὁ νέος θαυμάζει τὸν ὄριμον ἐπειδὴ πιστεύει ὅτι αὐτὸς ἔφτασε ἐκεῖ ὅπου ὁ ἴδιος τώρα πορεύεται καὶ ζητεῖ τὴν προστασία καὶ τὴν διδασχὴ του ἐπειδὴ περιμένει ἀπὸ τὴ στοργή καὶ τὴν πείρα του νὰ ὀδηγηθῆ ἀσφαλῆς στοὺς δρόμους καὶ στὸν πόνο τῆς ζωῆς. Καὶ ὁ ὄριμος θαυμάζει τὸ νέον ἐπειδὴ βλέπει σ' αὐτὸν τὴν παραδεισιακὴν κατάστασιν πού κάποτε ἦταν καὶ δική του καὶ τοῦ παραστέκεται μὲ ἐλπίδα ὅτι ἴσως μπορέσῃ νὰ κατορθώσῃ τὸ ἀκατόρθωτο: βοηθῶντας ἐκείνον νὰ «πληρωθῆ» ὁ ἴδιος νὰ ξαναβαφτισθῆ στὴν καθαρότητά του καὶ νὰ ξαναγιώσῃ. Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀποψη δὲν «παιδεύει» μόνο ὁ ὄριμος τὸ παιδί, ἀλλὰ καὶ «παιδεύεται» ἀπὸ αὐτό». Τὴν ἐσωτερικὴν σχέσιν ἀνάμεσα στὸν ὄριμον ἄνθρωπο καὶ στὸ νέον, πού τοὺς ἐνώνει, ὁ Πλάτων τὴν εἶπε Ἐρωτα, ὁ Πεισταλότσι Ἀγάπη, (Ε. Παπανούτσου «Ἠθική», σελ. 445). Ἀγάπη, ἀγάπη, λοιπὸν καὶ πάλι ἀγάπη γιὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἔρευνα, γιὰ τὸν νέον ἄνθρωπο, νοιώθει ὁ παιδαγωγός τῆς οικονομικῆς, γιὰτὶ αὐτὸς νοιώθει κατὰ βάθος καὶ πλάτος τὸ σημερινὸν ἄνθρωπο.

Κι' ἔτσι συντροφιαστὰ ὁ παιδαγωγός τῆς οικονομικῆς, μαζί μὲ τὸν μαθητὴ του ὀλοένα ἀγαποῦν τὴν οικονομικὴν ἔρευνα καὶ τὴ μελέτη τῆς οικονομικῆς ζωῆς τῶν λαῶν, μὲ θερμὴν κι' ἐνθουσιασμὸν κι' ὀλοένα μαζί ἀνεβαίνουν ὑψηλὰ κι' ὄλο βαθύτερα στὴ γνώσιν καὶ στὴ δύναμιν τοῦ στοχασμοῦ. Μὰ ὄλα αὐτὰ προϋποθέτουν παιδαγωγὸν πού διδάσκει καὶ γράφει καὶ στοχάζεται. Δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζουμε τὴν γνώσιν, ὀφείλουμε νὰ στοχάζομαστε τὰ προβλήματα καὶ τὶς θεωρίας πού διδάσκουμε, ἀλλὰ καὶ ν' ἀγαπήσουμε μὲ ὄλην μασ τὴν καρδιάν τὴν ἐπιστήμην μὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον πού ἐρχόμαστε νὰ γίνουμε οἱ δάσκαλοι του. Ἄν ὁ δάσκαλος δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐπιστήμην του καὶ βαριέται ὅταν διδάσκη καὶ τὸν μαθητὴ τὸν βλέπει σὰν βᾶρος, τότε τὸ μόνο πού θὰ πετύχουμε εἶναι νὰ κάνουμε τὸ νέον ἄνθρωπον νὰ βαρεθῆ καὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἡσύχους καὶ νὰ τραβήξῃ γιὰ ἄλλοῦ. Τὴν ἱερὰ φλόγα τῆς ἔρευνας καὶ τοῦ στοχασμοῦ μόνο ὁ δάσκαλος μπορεῖ ν' ἀνάψῃ. Ἐνας δάσκαλος πού εἶναι γεμάτος φωτιὰ καὶ γνώσιν.

Είναι, λοιπόν, αδύνατον, ή δύσκολον πολύ, ένας «δάσκαλος» πού διδάσκει χωρίς έσωτερική εύφορία, χωρίς άνησυχίες για τὰ προβλήματα τής συγχρόνου οικονομικής και κοινωνικής ζωής, δίχως ζωντάνια και λαχτάρα για γένηα νέων ίδεών και δίχως ένθουσιασμό, να φωτίση τὸ νοῦ τοῦ νέου ανθρώπου, πού έρχεται να καλλιεργήση τή σκέψη του και να πάρη τὸ σπόρο τής φιλοσοφίας τής οικονομικής μέσα του. Γι' αυτό, ή οικονομική παιδεία, έχει ανάγκη πρώτα ἀπὸ τὸ στοχαστὴ δάσκαλο και ὕστερα ἀπὸ τὸν καλὸ μαθητὴ, πού έχει διάθεση και λαχτάρα για μάθηση. Γιατί, ὅπως και πιὸ πάνω τονίσαμε, ή παιδεία, είναι έσωτερική ἀκτινοβολία και τάση ἀποστολική τοῦ δασκάλου και καθηγητῆ. Κι' ὁ παιδαγωγὸς τής οικονομικής και κοινωνικής ζωής τῶν λαῶν με τὴν γόνιμη διδαχὴ του ὀφείλει να σκέπτεται σὰν ἀπόστολος τής οικονομικής ἐπιστήμης με νέες ἐλπίδες κι' ὀραματισμούς και σὰν σποριάς της, ὥστε ὁ σπόρος του να ζητᾶ να πέφτη πάντοτε σὲ ὀργανωμένο ἀπὸ τὴ διδασκαλία του και γόνιμο νοῦ και καρδιά γεμάτη ἀγάπη για τὸν ἄνθρωπο, για να δῆ με μεγάλη χαρά του τὸ δένδρο τής γνώσεως να φυτρώνει και να ἀνδρούται και να γεμίζει τοὺς αἰῶνες με τὴ δόξα του.

7. Τὸ ἀθάνατο

Κι' ὄλα αὐτά. Κι' ὄλος αὐτὸς ὁ ἀγών. Ὁ συνεχής κι' ἀδυσώπητος ἀγών, κι' ὄλος αὐτὸς ὁ μόχθος κι' ὁ πόνος για ἕνα και μοναδικό, εἶπε ή Διοτίμα στὸ Σωκράτη: «...Πιστεύω, πῶς ὄλοι τὰ κάνουν ὄλα για τὴν ἀρετὴ τὴν ἀθάνατη και γι' αὐτὴν τὴν ξακουστὴ δόξα, ὄσο πιὸ καλοὶ είναι, τόσο πιὸ πολύ, γιατί ἀγαπᾶνε τὸ ἀθάνατο» (Ι.Ν.Θ. «Εἰσαγωγή στὸν Πλάτωνα, σελ. 124).

8. Ἐπίλογος κι' ή πίστη κι' ή ἐλπίδα

Ἔτσι τελειώνουμε τὴ μικρὴ αὐτὴ ἐργασία με μιὰ πίστη και μιὰ ἐλπίδα. Τὴν πίστη ὄτι ή οικονομική ἐπιστήμη και δὴ ή πολιτικὴ οἰκονομία, είναι σήμερα ή καλύτερη και σωστότερη φιλοσοφία. Και τὴν ἐλπίδα ὄτι σιγά-σιγά, μα σίγουρα, θὰ βρῆ και στὴν χώρα μας ή οικονομική παιδεία τὴ θέση της ἀνάλογα με τὴ μεγάλη σημασία πού έχει για τὴ ζωὴ μας ἀφοῦ ή οἰκονομία είναι ή μοῖρα τ' ἀνθρώπου πού προσπαθεῖ να καλύψη τίς ἀνάγκες του με περιορισμένα οικονομικά ἀγαθά. Ὅμολογῶ φίλε μου ἀγνωστὴ ὄτι δὲν κράτησα τὸ λόγο μου και ξαναδούλεψα τὴν ἐργασία τούτη, πρὸς χάριν σου.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἐν Βόλῳ τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 1958

Πρὸς τὴν

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν

τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Ἀθῆνας

Ἐγενόμεθα κάτοχοι ἀμφοτέρων τῶν ἀποσταλέντων ἡμῖν ὑμετέρων βιβλίων, ὑπὸ τίτλους: α) «Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» καὶ β) «Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας», δι' ἃ καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς.

Συγχαίροντες δὲ ὑμῖν ἐγκαρδίως, τόσον ἐπὶ τῇ συγγραφῇ τῶν ὡς ἄνω βιβλίων, ὅσον καὶ διὰ τὰς ὑψηλὰς καὶ ἀνωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς ὑμετέρας Σχολῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ φοιτῶντων καὶ ἐργαζομένων νέων, εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς παρέχῃ πᾶσιν ὑμῖν πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Του, τῇ δὲ ὑμετέρᾳ Σχολῇ χαρίζεται ἀπρόσκοπτον πάντοτε τὴν λειτουργίαν, καὶ πρόοδον αὐτῆς ἐπὶ τὰ βέλτιστα.

Εὐχέτης ὑμῶν πρὸς Κύριον
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Γράφω δυὸ λέξεις γιὰ νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν μου διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας τυπικὴν ἀναγνώρισιν τῆς Σχολῆς μας ὡς ἰσοτίμου μὲ τὰ ἄλλα Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας.

Δι' ἡμᾶς ποὺ παρακολουθοῦμεν ἀπὸ κοντὰ τὸ συντελούμενον κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν πολύτιμον ἔργον εἰς τὴν Σχολήν, αὕτη ἦτο Ἀνωτάτη.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀναλογίζομαι πόση εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις ἡ δική σας διότι τὰ 10 αὐτὰ χρόνια κρατήσατε ὅλο τὸ βᾶρος τῶν προσπαθειῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῆς Σχολῆς.

Δι' αὐτὸ προσωπικῶς πιστεύω ὅτι ὁ νέος νόμος εἶναι πρῶτον μία δική σας νίκη καὶ ἔπειτα τῶν συνεργατῶν σας.

Εὐχομαι πλέον ὅπως ἡ Σχολή μας καταστῆ, ὅπως τὴν δραματίσθητε, ἕνα ἀπ' τὰ σημαντικώτατα πνευματικὰ κέντρα τοῦ τόπου μας.

Μὲ ἰδιαίτερη ἐκτίμησι
ΔΗΜ. ΓΟΥΛΑΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Έν Αθήναις τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 1958

Φίλε Κύριε Παπαϊωάννου,

Αὐτὴ τῆ στιγμῇ μου ἔφεραν τὸ ὑπ' ἀριθ. 180)30-10-58 Φ.Ε.Κ. εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 3876 Νομοθ. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ὀνομάζεται «'Ανωτάτη Σχολή» ἡ Σχολή μας.

Μὴ ἀντέχων λοιπὸν εἰς τὰ συναισθήματα ποῦ μὲ πλημμυρίζουν καὶ μὲ διεγείρουν αὐτῇ τῆ στιγμῇ, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς στείλω τὰ λίγα αὐτὰ λόγια, βγαλμένα ἀπὸ τὰ βαθύτερα στρώματα τῆς ψυχῆς μου, γιὰ νὰ σᾶς πῶ πόσο εὐτυχῆς εἶμαι βλέπων νὰ ἐπιτυγχάνη μία ἐνθουσιώδους, πολύμοχθος καὶ πολυετῆς προσπάθεια καὶ νὰ βραβεύεται ἀπὸ τὴν Πολιτείαν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, ἡ πολύτιμος αὐτῇ συμβολὴ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας.

Ὅλων μας ἡ σκέψις στρέφεται αὐτῇ τῆ στιγμῇ εἰς τοὺς πρωτεργάτας καὶ μοχθήσαντας ὑπὲρ τῆς ἰδέας αὐτῆς καὶ ἰδιαίτερα καὶ ἐπίμονα πρὸς σᾶς, τὸν δημιουργὸν (δὲν εἶναι ὑπερβολή) καὶ τὸν ἐμψυχωτὴν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου.

Εὐχομαι στὸν Παντοδύναμο νὰ κατευθύνῃ ἀσφαλῆ τὰ βήματα τῆς Σχολῆς μας στὴν νέαν αὐτὴν περίοδον τῆς ζωῆς της καὶ νὰ χαρίξῃ ὑγείαν καὶ δύναμιν σὲ σᾶς καὶ τοὺς συνεργάτας σας διὰ νὰ συνεχίσετε τὸ ἔργον σας, ποῦ εἶναι σήμερα ἀκόμη πιὸ δύσκολον.

Θὰ διανύσετε δύσκολον δρόμον γεμάτων ἐμπόδια καὶ ἀγκάθια, μὲ τὴν πίστιν ὅμως ποῦ σᾶς διακρίνει καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην προσωπικότητά σας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυναμοῦ, θὰ τὸν περάσετε αὐτὸν τὸν δρόμον καὶ θὰ τὸν ἀνέβητε γιὰ νὰ φθάσετε στὴν κορυφὴ ἀπὸ ὅπου ὁ ὀρίζων θὰ εἶναι ἀπεριόριστος.

Μὲ τὰ συναισθήματα καὶ τίς σκέψεις αὐτῆς σᾶς συγχαίρω ὀλόψυχα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιάσετε τοὺς χαιρετισμοὺς μου εἰς τὴν κ. Παπαϊωάννου.

Πάντα στὴν διάθεσίν σας
Μὲ φιλικωτάτους χαιρετισμοὺς
ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Νυρεμβέργη 15-11-58

Σεβαστέ μου καὶ ἀγαπητέ μου κ. Παπαϊωάννου,

Μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπληροφορήθην, ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ Σχολὴ ἐγίνετο Ἀνωτάτη, ἡ μᾶλλον μετωνομάσθη εἰς Ἀνωτάτην καὶ δὲν θὰ αἰσθανόμενον πλήρως εὐχαριστημένος, ἂν δὲν σᾶς ἔγραφα δυὸ λόγια, γιὰ τὸ μεγάλο γεγονός.

Έν πρώτοις παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια, γιὰ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν τόσων μόχθων καὶ κόπων σας, ποῦ μόνος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ αἰσθάνεσθε εὐτυ

χής και συγχρόνως εύχομαι όπως, ή πνευματική αυτή κολυμβήθρα τής ελευθερίας τής σκέψεως προς δημιουργίαν ελευθέρων έπιστημόνων και παραγωγικών ανθρώπων, συνεχίση τον πρωτοπόρον άγώνα της και να γίνη φάρος πνευματικός όχι μόνον τής 'Ελλάδος, αλλά και τής Εύρώπης.

Τό τελευταίον τουτο, μου τό έγένησε ή έπαφή μου με σπουδαστάς και περισσότερον πτυχιούχους και έπιστήμονας ξένων Πανεπιστημίων, οι όποιοι πραγματικώς ύστερουν εις ώρισμένα θέματα εναντι ήμών, όπως και εις άλλα υπερτερουν.

*Ολοι όμως θαυμάζουν ότι στην 'Ελλάδα υπάρχει τέτοιο Σχολείο.

Την περασμένη εβδομάδα έτελείωσα τις σπουδές με τή Deutsche Sprache (γλώσσα) εις τό Goethe Institut πρώτος και με άριστα μεταξύ 50 σπουδαστών από 35 χώρες του κόσμου.

Την έπομένην εβδομάδα θά αναχωρήσω δια Καλορούη. *Ηδη έχω λάβει δυό έπιστολές από την Γραμματείαν του Πολυτεχνείου, όπου ή περίφημη Σχολή δια Οικονομολόγους-Μηχανικούς. Τό πρόγραμμα, ως συναγεται εκ των έπιστολών, φαίνεται ότι δεν διαφέρει πολύ από τό τής Σχολής, μόνο που στο τέλος ειδικεύονται. *Ελπίζω την έπομένην εβδομάδα να σάς στείλω αναλυτικό πρόγραμμα. Συναντώ αρκετές δυσκολίες στο θέμα τής Σχολής, έλπίζω να τις παρακάμψω, είναι μέχρι στιγμής άγνωστη εκτός έξαιρέσεων. Θά ήτο εύχης έργον αν υπήρχαν μερικά αντίτυπα του οδηγού τής Σχολής εις την Γερμανικήν όπως υπάρχουν εις την 'Αγγλικήν, και μέσω τής Πρεσβείας 'Αθηνών να έστέλοντο εις τά Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία τής Γερμανίας.

Θά επιθυμούσα πολύ να κάνω μιά Διδακτορική έργασία αν ξεπεράσω τις τυπικές δυσκολίες άφ' ενός και αν έχω χρόνο άφ' έτέρου, γιατί ό διαθέσιμός μου χρόνος στην Γερμανία είναι δυστυχώς μόνον έν έτος. Πάντως θά προσπαθήσω να πάρω ότι μπορώ. Θά επιθυμούσα πολύ σχετικώς συμβουλέσ σας.

Διαβιβάσετε παρακαλώ τους θερμούς μου χαιρετισμούς στην κυρία Παπαϊωάννου, στον σεβαστό κ. Χρυσοχού καθώς σ' όλους τους καθηγητάς και στο προσωπικό τής Σχολής.

Με άπειρη εκτίμηση, σεβασμό και άγάπη
Π. ΒΑΡΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΓΡΩΝ

Πάτριαι τή 24 Νοεμβρίου 1958

Π ρ ο ς
την 'Ανωτάτην Βιομηχανικήν Σχολήν
'Οδός Κύπρου 43

Κ ύ ρ ι ο ι ,

' Α θ ή ν α ς

Κάτοχοι του ύπ' αριθ. 16317)10-11-58 ύμετέρου έγγράφου, σπεύδομεν να συγχαρώμεν ύμās θερμώς δια την μετατροπήν τής ύμετέρας Σχολής

εις Ἀνωτάτην τοιαύτην, γεγονός ὅπερ ἔρχεται εἰς πλήρη ἀναγνώρισιν καὶ ἐπιβράβευσιν τοῦ σπουδαιοτάτου ἔργου σας εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν μὀρφωσιν στελεχῶν ἐπιχειρήσεων, Ὀργανισμῶν καὶ Δημοσιῶν Ὑπηρεσιῶν.

Μετ' ἀπείρου ἐκτιμήσεως
Ὁ Π ρ ό ε δ ρ ο ς
ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΣ

Π. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ἀθῆναι τῆ 24 Νοεμβρίου 1958

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως ἔλαβον τὴν ἀπὸ 10ης τρέχ. ἐγκύκλιόν σας ἀφορῶσαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κύκλου δραστηριότητος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ἐπιθυμῶ δὲ νὰ ἐκφράσω ὑμῖν ἐπὶ τούτῳ τὰ θερμά μου συγχαρητήρια βέβαιος ὦν ὅτι ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν Ὑμῶν καίτῶν λοιπῶν Συνεργατῶν Σας ἡ Σχολὴ θὰ ἀνταποκριθῆ πλήρως εἰς τὴν πολὺπλευρον δημιουργικὴν ἀποστολήν της.

Δέξασθε, φίλε κ. Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ὑπολήψεώς μου.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

342 Ἐκ Πειραιῶς 119 65 27 1745

Βουλευτικὸν — Παπαϊωάννου Κοσμήτορα
Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς

Κύπρου 43 - Ἀθῆναι

Εἶμαι ἐκ τῶν πολεμίων προσθήκης καὶ νέων Ἀνωτάτων Σχολῶν εἰς Ἀθῆνας (στόπ). Προσεκτικὴ παρακολούθησις ἔργου σας καὶ ἔργου συνεργατῶν σας μὲ ἔπεισε περὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου κατ' ἐξαιρέσιν ἀναγνωρίσεως Σχολῆς σας ὡς ἀνωτάτης (στόπ). Συγχαίρω ὀλοψύχως καὶ εὐχομαι συνέχειαν ἐπιτυχῶς ἔργου σας ἀπαραιτήτου δι' ἐπιστημονικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τόπου μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ Νήσων

Ρόδος 12 Νοεμβρίου 1958

Σεβαστέ μου κύριε Διευθυντά,

Χαίρετε,

*Ἐλαβα τὴν κάρτα σας καὶ μὲ πολλὴν χαρὰν ἐπληροφορήθην ὅτι πιθανὸν νὰ μᾶς ἔλθετε εἰς τὴν Ρόδο.
Μὲ περισσοτέραν ὁμως χαρὰν ἀνέγνωσα τώρα τελευταίως εἰς τὰς

ἔφημερίδας ὅτι τὸ μακρὸν καὶ ἐπίπονον, τὸ ἄριστον ἐπιστημονικὸν ἔργον
 σας ἐβραβεύθη καὶ σᾶς ἀπενεμήθη δικαίως ὁ τίτλος «'Ανωτάτη».

*Ἔτσι, αἱ προβλέψεις ὅλων τῶν γνησίων ἐπιστημόνων ἐδικαιώθησαν
 καὶ οἱ ....φθονεροὶ ἀπεστομώθησαν!!

Τώρα τί ἔχουν νὰ ποῦν; Τοὺς φωνάζαμε νὰ προσέξουν τὴν οὐσία
 κι' αὐτοὶ πικρόχολα μᾶς ἀντέκρουαν μὲ τὸν «τύπον», τώρα;

Δὲν γνωρίζω τὶς λεπτομέρειες, οὔτε μπόρεσα νὰ διαβάσω τὸν σχετι-
 κὸν Νόμον ἢ τὸ Β. Διάταγμα, μὰ κι' ἐμένα ὅπως τόσων καὶ τόσων ἄλλων
 ἐπιστημόνων εἶναι τόση ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ *Ἔργον τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ποῦ
 θὰ ἐθεώρουν ἀπόλυτον τιμὴν ἐὰν μὲ τὸν νέον Ὅργανισμό τῆς ἐπεδίωκα καὶ
 ἐπετύχαινα διδακτορικὸ τῆς δίπλωμα, ἐφ' ὅσον βέβαια τοῦτο θὰ προβλέ-
 πεται.

Μὲ σεβασμὸ λοιπὸν καὶ θαυμασμὸ συγχαίρω κι' ἐγὼ γιὰ τὴν πραγ-
 ματικὴ νίκη τοῦ Ἄλθηθινοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Καθηγητῆς

Ὁδὸς Ναυάρχου Κόδριγκτων - Ρόδος

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Στατιστικῆς ἐξελέγησαν μέλη αὐτοῦ οἱ κάτωθι :

Κ. Ἀθανασιάδης, Γ. Θεοδωράκης, Δ. Κάππος, Τρ. Κεραμιδᾶς, Δ. Κονιδάρης, Ι. Λιάκης, Ε. Μαργαρίτης, Α. Χασακῆς, Μ. Γκεβέτσης.

Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐξελέγη ὁ κ. Ε. Μαργαρίτης, καθηγητῆς Α. Β. Σ. καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Κονιδάρης.

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΒΕΛΛΑΓΙΟ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

Μεταξὺ 20—23 παρελθόντος Μαΐου ἔλαβε χώραν ἐν Βελλαγιο τῆς Ἰταλίας Διεθνὲς Συνέδριον ἐπὶ θεμάτων ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν διάθεσιν τῶν ἀγαθῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὴν γενικὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος διενήργησεν ὁ Μ. Magnus-Hannaford τοῦ «College for the distributive trades» τοῦ Λονδίνου. Οὗτος παρουσίασε τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἐρεῦνης διενεργηθείσης ἐπὶ 13 εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου περιορίσθησαν εἰς τὸν τρόπον ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνωτέρων καὶ μεσαίων στελεχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητός των εἰς τὸν τομέα τῆς διαθέσεως.

Τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν ἐξεπροσώπησε ἐν τῷ ἀνωτέρω Συνεδρίῳ ὁ καθηγητῆς τῆς Σχολῆς κ. Μάριος Γεωργιάδης ὅστις ἀφοῦ ἐξέθεσε τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς συντελουμένην ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, συμμετέσχε εἰς τὰς ἐργασίας ὑποεπιτροπῆς ἀσχοληθείσης εἰδικῶς μὲ τὸν τρόπον δημιουργίας καὶ μετεκπαιδεύσεως τῶν μέσων στελεχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Νόμ. μ.σ. Α.Β.Σ., τόμος 33
Συνεδ. Πρωτ. 1958-59

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ.
κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτῆς Μεσσηνίας
τέως Ὑπουργός, τέως Διοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ ὁποίου ἀνεδείχθη ἡ Σχολὴ εἰς Ἀνωτάτην

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἔχει τὴν ἀπαρχὴν τῆς εἰς μετρί-
όφρον ἴδρυμα, συσταθὲν τῷ 1938 διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 10-10-38 βάσει τοῦ
Α.Ν. 28/36 (ἄρθρ. 3), ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ τῆς Ἐνώσεως
τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτύμων Ἐταιριῶν, ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν :

«Εἰδικὴ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Αἱ ἄμεσοι ἐπιδιώξεις τοῦ Ἰδρύματος τούτου ἦσαν περιωρισμέναι.
Τοῦ ρηθέντος Β.Δ. ἐγένετο τροποποίησις διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 21-8-39.

Νεώτερον Β.Δ., τῆς 27-9-40, καθώρισε τὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς
Σχολῆς.

Πρώτην τομὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς ἀπέτελεσε τὸ Ν.Δ. 524/
1941 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν ἄνω Β.Δ., καταδεί-
ξαν ὅτι αἱ προοπτικαὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ἰδρυτῶν του, ἀειμνήστου Ἐπ.
Χαριλάου, ἦσαν εὐρύτεραι. Τότε ὠνομάσθη τὸ πρῶτον ἡ Σχολὴ «Ἀνω-
τέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Τὸ 1943 εἰσέρχεται ἡ θερμουργὸς δημιουργικότης τοῦ καθηγητοῦ
κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὴν σκηνήν, διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς ἰδέας,
νὰ περιγράψῃ τὰς κατευθύνσεις, νὰ καθορίσῃ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν
ἐθνικὴν οἰκονομίαν προοπτικὰς. Ἡ Σχολὴ εἰσέρχεται εἰς νέαν περίοδον.
Διὰ τοῦ νόμου 140/43 γίνεται προσθήκη διατάξεων περὶ τῆς Σχολῆς,
ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα, καὶ τὴν 28-7-43 δημοσιεύεται τὸ κα-
νονιστικὸν Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως τῆς Σχολῆς».

Τοῦ ἀνωτέρου γίνεται τροποποίησις διὰ τοῦ Κ.Δ. τῆς 17-1-44.

Ἐν τῷ μεταξύ ἀπληθευθῆ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς ἐχθρικής κατοχῆς
καὶ τὴν 27-9-45 δημοσιεύεται Β.Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτέρας
Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν διὰ τοῦ
Β.Δ. τῆς 8-2-47.

Ἐν ἔτει 1948 δημοσιεύεται ὁ Α.Ν. 800, κυρωθεὶς διὰ τοῦ Ν. Δ.
1245/49. Ἐκεῖ γίνεται, τῇ εισηγήσει τῆς ΑΣΒΣ, καὶ πρόβλεψις ἰδρύσεως
ὁμοίας Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τὸν Α.Ν. 800 ἀκολουθεῖ τὸ Β.Δ. τῆς 15-4-48 «περὶ ὀργανώσεως
τῆς ἐν Ἀθήναις ΑΣΒΣ», ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ νόμου 140/43.

Τὸ ἔτος 1955 ἰδρύεται ἡ Σχολὴ Στατιστικῆς, πρὸς ἔξυπνρήτησιν,
ἰδίως, τῆς ἀναδιοργανουμένης Ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς
Ἑλλάδος, διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 3-9-51.

Τέλος, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν.Δ. 3876 τῆς 25-10-58 (Φ.Ε.Κ. Α'
180/30-10-58) ἡ μὲν ΑΣΒΣ μετονομάζεται εἰς Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν
Σχολὴν μὲ ἔδραν τὸν Πειραιᾶ, ἡ δὲ Σχολὴ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀνωτάτην
Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, κατοχυροῦται τελείως ἡ ἰδιότης τῶν
Σχολῶν τούτων ὡς ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ καθίσταται
ὑποχρεωτικὴ, πλέον, ἡ τετραετής φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου
Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, διότι τὰ Κέντρα εἰδικεύσεως γίνονται
ὀργανικὰ ἀμάρτηματα τῶν Σχολῶν.

Τὸ Ν.Δ. 3876/58 ἀκολουθεῖ τὸ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώ-
σεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς»,
(Φ.Ε.Κ. Α' 168/19-8-59).

Αἱ ἄνω Σχολαί, διὰ τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3973 τῆς 2-9-59 μετῆ-
χθησαν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας,
ὅπου ὑπάγονται πάντα τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα.

Η Α Π Α Ρ Χ Η

[Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Σχολῆς ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἀπεθύνηε ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, τὴν 7ην Ἀπριλίου 1943, πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἰδρυτὴν καὶ τότε Πρόεδρον τῆς Σχολῆς Ἐπαμειώνδαν Χαρίλαον. Ἡ συνάντησίς του μὲ τὸν τότε Γεν. Γραμματέα τῆς Σχολῆς Νικόλαον Ἀποστολόπουλον καὶ ἡ δημοσιευομένη ἐπιστολὴ ὑπῆρξαν ἡ ἀπαρχὴ τῆς συνεργασίας τοῦ κ. Παπαϊωάννου μὲ τὴν ὑπὸ συγκρότησιν νέαν Σχολήν. Πολλὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενά της ἀποδεικνύουν πρῶτον ὅτι ὀρθῶς ἀντελήφθη τὴν ὀργάνωσιν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς νέας Σχολῆς καὶ ὅτι ἐπίσης ὀρθῶς πολλὰ προείδε σχετικῶς μὲ τὴν ἐξέλιξίν της. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τὸ Πρόγραμμα μαθημάτων τῆς Σχολῆς μετεβλήθη, ἐκδοθέντος τοῦ ἀπὸ 5.7.43 Β.Δ.].

Σεβαστέ μου κ. Πρόεδρε καὶ Ἀγαπητέ Φίλε,

Αἱ ἰδιόρρυθμοι συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ζῶ καθιστοῦν δύσκολον τὴν συνάντησίν μας. Ἀρκούμαι ἐδῶ εἰς μίαν περίληψιν τῶν ὄσων διὰ μακρῶν ἐξέθεσα εἰς τὸν ἀγαπητὸν Νίκον κατὰ τὴν μετ' αὐτοῦ συνάντησιν¹. Ἐλπίζω νὰ μεταφέρῃ ἐπακριδῶς, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς ἀπόψεις μου, ἂν καὶ τὸν εὖρον καταπονημένον ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς, μέχρι σημείου, νομίζω, ἐπικινδύνου. Ἐπιβάλλεται, ἐπιτρέψατέ μου νὰ Σᾶς τὸ εἶπω, εἰδικὴ προσοχὴ εἰς τὸ θέμα αὐτό. Κατατρύχεται ἀπὸ περιέργους φοβίας καὶ νευρώσεις, ἔχω δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δύναται νὰ συνέλθῃ ἐὰν ἐπιδειχθῇ ἡ πρὸς αὐτὸν δέουσα ἀπὸ ὄλους στοργή.

Ι. Σχολὴ ἐπιμορφώσεως

Δεδομένου ὅτι πλεῖστοι ὑπάλληλοι τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων στεροῦνται ἀκόμη καὶ γυμνασιακῆς μορφώσεως, σκόπιμος ἦτο ἡ ἴδρυσις μιᾶς μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία θὰ ἔδει νὰ λάβῃ τὸν τύπον τῶν υκτερινῶν ἐμπορικῶν σχολῶν μὲ εἰδίκευσιν, φυσικὰ, εἰς τὰ θέματα τῆς Βιομηχανίας (δηλαδὴ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματολογίαν καὶ προσθήκην τῶν μαθημάτων τῆς Μηχανογνωσίας. Ἡλεκτροτεχνίας καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς).

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Σύλλογος τῶν Βιομηχάνων θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ συντηρήσῃ μίαν τοιαύτην Σχολήν, εὐχαρίστως θὰ ἐβοήθουν τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ θὰ ἔθετον ὑπ' ὄψιν Σας τὰ ἀνάλογα προγράμ-

¹) Πρόκειται περὶ τοῦ ἀείμνηστου Ν. Ἀποστολοπούλου, τότε Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος μετὰ ἓν ἔτος περίπου, κατατρυχόμενος ὑπὸ νευρασθενείας, ἠτοκτόνησε.

ματα τῶν μέσων Écoles Industrielles τῆς Γαλλίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι παράλληλοι καὶ ἰσοδύναμοι πρὸς τὰς λοιπὰς μέσας Écoles Commerciales.

Νομίζω ὅτι λίαν κατάλληλοι νὰ διευθύνουν τὴν Σχολὴν αὐτὴν εἶναι οἱ Καθηγηταὶ κ. κ. Θεόδωρος Πεταλάς καὶ Δημήτριος Καμβουσίδης. Ἐγὼ δὲν δύναμαι ν' ἀναμιχθῶ.

Ὁ Σύλλογος τῶν Βιομηχάνων θὰ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἰδρῦσῃ μίαν ἡμερησίαν μέσῃν Βιομηχανικὴν Σχολὴν ἢ νὰ μετατρέψῃ μίαν τῶν ἐνταῦθα Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν εἰς μέσῃν Βιομηχανικὴν. Περὶ τούτου ἔχω ὁμιλήσει εἰς τὸν κ. Ε. Ἰατρίδην, ἀλλὰ, καλῶς ἢ κακῶς, αἱ ἡμερήσιαι Ἐμπορικαὶ Σχολαὶ ὑπάγονται πλέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, εἰς ὃ δέον ν' ἀπευθυνῆτε (ἀρμόδιος ὁ κ. Κ. Ἀδριανός, Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδύσεως). Φυσικὰ, μόνη ἡ Σχολὴ αὐτὴ δὲν ἰκανοποιεῖ τὰς νέας τῆς Βιομηχανίας ἀνάγκας, ὅπως ἄλλωστε καὶ αἱ μέσαι ἔμπορικαὶ σχολαὶ δὲν ἐπῆρκεσαν, διὸ καὶ συνεστήθη ἡ Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. Ἀνάγκη ἡ βιομηχανικὴ (οἰκονομικὴ καὶ διοικητικὴ) ἐκπαιδεύσει νὰ ὀλοκληρωθῇ διὰ μίας εἰδικῆς ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

II. Ἡ Σχολὴ Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν¹

Δὲν γνωρίζω διατί ἡ γενομένη ἀρχὴ δὲν εἶναι καλὴ. Τοῦτο προαισθάνομαι καὶ ὀσφραίνομαι. Νομίζω ὅτι ὁ Νόμος 524 ἀποτελεῖ μίαν ἀπαρχὴν συγχύσεων καὶ παρεξηγήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ βλάψουν τὴν μετέπειτα σταδιοδρομίαν τῆς Σχολῆς. Εὐχομαι νὰ διαψευσθῶ, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ὀρθῶς προβλέπω. Ὁ Νομοθέτης ἔπρεπε μετὰ θάρρους νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐνὸς ἀρτίου Ἰδρύματος ἀνωτέρας ἢ ὅπως λέγουν τελευταίως ἀπὸ τῆς δικτατορίας, Ἀνωτάτης Ἐκπαιδύσεως. Ἐὰν ἐγνωρίζον τὸ πρᾶγμα ἐγκαίρως, θὰ Σᾶς παρέπεμπα εἰς τὸ ἄρτιον νομοθέτημα «περὶ ἰδρύσεως Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς καὶ Ναυτιλιακῆς Σχολῆς ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ», τὸ ὁποῖον εἶχον παρασκευάσει, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ ἄλλοτε Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πλάτωνος Χατζημιχάλη, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς κ. κ. Ε. Ἰατρίδην, Ἄγγ. Βαρβαγιάννην, Ἰωάν. Χρυσοχοῦ καὶ Δ. Καμβουσίδην.

Ἐὰν δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ Παιδείας, νομίζω ὅτι ἡ ἔγκρισις τοῦ ὡς ἄνω Σχεδίου θ' ἀποτελέσῃ πολῦτιμον συμβολὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς Χώρας, διότι θὰ ἰδρυθῶσι δύο συγχρονισμένοι Ἀνώταται Σχολαὶ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Ὁ τόπος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην αὐτῶν. Ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολὴ πρέπει νὰ παραμείνῃ ἴδρυμα θεωρητικῆς μορφώσεως καὶ νὰ συντρέξῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ γενικωτέρου Οἰκονομικοῦ Σχεδίου τῆς Χώρας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Αἱ Σχολαὶ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονί-

1) Ἰδὲ Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς 17-2-1943, Τεύχος Α'.

«τύπος» δημιουργηθείς κατά την περίοδον μεταξύ τῶν δύο πολέμων. Σήμερον, ὁ παραγωγικὸς ἄνθρωπος εἶναι τὸ σύγχρονον κοινωνικόν, καὶ ἐπομένως καὶ τὸ σύγχρονον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδανικοῦ τούτου ἔχει ταχθῆ ἡ Σχολὴ μας.

Καὶ διὰ τὰς μεθόδους διδασκαλίας τί ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε;

Κυρία πάντοτε μέθοδος παραμένει ἡ ἀπὸ ἔδρας διδασκαλία καὶ αἱ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις. Παραλλήλως χρησιμοποιούμεν εἰς εὐρείαν κλίμακα καὶ κατὰ τρόπον συστηματικὸν τὰ ἐπιτόπια μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια καὶ γραφεῖα) καὶ προσπαθοῦμεν νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐφαρμοζομένην εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρτ καὶ τὸ Κέντρον Καταρτισμοῦ Διοικητικῶν Στελεχῶν τῶν Παρισίων «περιπτωσιακὴν μέθοδον διδασκαλίας», ἡ ὁποία εἶναι πρωτότυπος καὶ παρουσιάζει διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἐν γένει Σχολὰς πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης, παραλλήλως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν Καθηγητῶν τῆς, ἡ Σχολὴ χρησιμοποιεῖ μεγάλους παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, οἱ ὅποιοι δίδουν σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐπὶ θεμάτων τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οὕτω προσπαθοῦμεν νὰ συνδυάσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πράξιν, διότι ἄνευ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ ἡ θεωρία εἶναι ἄγονος καὶ ἡ πράξις ἄνευ ἐξάρσεως.

Ποῖαι αἱ φιλοδοξίαι τῆς Σχολῆς σας;

Ἡ Σχολὴ ἔχει συστήσει τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν, τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Οἰκονομικῶν Σωμάτων (Σ.Υ.Π. καὶ Σ.Ε.Μ.), εἶναι δὲ ἐτοίμη νὰ συστήσῃ τὸ Ἰνστιτούτον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τὸ Κέντρον Φοροτεχνικῶν Σπουδῶν. Παραλλήλως ὀργανώνει κατ' ἔτος εἰκοσάδα τοῦλάχιστον διαλέξεων ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τοῦ τόπου μας, ἐκδίδει δύο περιοδικὰ — τὰς «Σπουδὰς» καὶ τὰ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» — καὶ σειρὰν πρωτοτύπων καὶ ἐκ μεταφράσεως μελετῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων δέον νὰ τονίσω μὲ πολλὴν ὑπερηφάνειαν τὴν μετάφρασιν τῶν διαφόρων Λογιστικῶν Πλάνων.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς τελευτῶν ἐτόνισε τὰ κατωτέρω διὰ τὰ ἰδανικά καὶ τὰς φιλοδοξίας τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἡ Σχολὴ μὲ αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους. Τὸ διακηρύσσει μὲ ὑπερηφάνειαν. Ἐχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον. Ἡ Σχολὴ ἔχει μίαν φιλοδοξίαν, καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν Ἰδανικόν τῆς. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, διὰ νὰ ἀποδοῦν μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου καὶ διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ζήσουν μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν ποῦ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν.

Φιλοδοξεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς πτυχιούχους τῆς ἱκανοῦς νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς, εἰς τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος, εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Συνόλου ἀνασυγκρότησιν καὶ προώθησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, εἰς μίαν ἀρμονικὴν τῶν ἐργαζομένων συμβίωσιν.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ πίστιν ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ Συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους, μὲ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποὺ παρεσκεύασεν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωϊσμός ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην ποὺ ἔδωσαν τὰ Ἔθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Τὴν φιλοδοξίαν αὐτὴν ζητοῦμεν νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς σπουδαστάς. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὀλόκληρον τὸ εἶναι τοὺς δονεῖται ἀπὸ τὰ ἰδανικά αὐτά, τὰ Ἑλληνικά καὶ Ἀνθρωπιστικά.

Γνωρίζουν οἱ σπουδασταὶ μας ὅτι φοιτοῦν εἰς μίαν ἀνωτάτην ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν συγχρόνως ὑφίσταται ἐπεξεργασίαν καὶ ἡ ψυχὴ των καὶ τὸ πνεῦμα των.

Γνωρίζουν ὅτι φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν ἢ ὁποῖα ἔχει σύμβολον τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου, ἢ ὁποῖα φιλοδοξεῖ νὰ εἶναι διὰ τοὺς σπουδαστάς τῆς διαρκῆς κίνητρον, ποὺ νὰ τοὺς ἐμπνέῃ καὶ νὰ τοὺς φιλοτιμῇ πάντοτε διὰ τὸ καλύτερον...

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΜΕΡΦΕΛΝΤ

[Τὴν Σχολὴν μας ἐπεσκέφθη ὁ Δανὸς δημοσιογράφος κ. Χάμερφελντ, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη εἰδικῶς διὰ τὰ μελετῆσαι τὴν κατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν καὶ τὰ ἐνεργῆσαι μετὰ ταῦτα προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεώς των μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς φίλης Δανίας. Ὁ κ. Χάμερφελντ ἐθεωρήθη ὡς ἐπίσημος φιλοξενούμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπανεπιλημμένως τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία τὰ ὁμιλήσαι καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ πρὸς τοὺς Δανοὺς ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον παρὰ τοῦ κ. Σ τ ρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Χάμερφελντ δεῖπνον].

Ἡ Σχολὴ μας εἶναι πολὺ εὐτυχής, διότι ὑποδέχεται ἓνα διακεκριμένον δημοσιογράφον καὶ τιμημένον ἥρωα τῆς Δανίας, μετὰ τῆς ὁποίας παλαιοὶ δεσμοὶ συνδέουν τὴν Χώραν μας.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία φιλοδοξεῖ τὰ μορφώσῃ ἀνώτερα διοικητικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἰδιαίτερως τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, σὰς εὐχαριστῶ δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς πολυαγαπημένης μας Πατρίδος εἶπατε.

Πράγματι, συνήθως οἱ ξένοι γνωρίζουν καλῶς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ δυστυχῶς ἀγνοοῦν παντάπασι τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν καθηγίασαν ἀγῶνες καὶ θυσίαι, αἷμα Μαρτύρων καὶ Ἡρώων.

Γνωρίζουν οἱ φίλοι μας ξένοι τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμίνα, ἀλλὰ λησμονοῦν ὅτι ὁ ἴδιος Λαὸς ἐπανέλαβε τὴν ἱστορίαν του καὶ τὸ ἔπος του μὲ τὸν ἀγῶνα του κατὰ τῶν βαρβάρων, κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ, κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ κάθε μορφῆς.

Θαυμάζουν οἱ ξένοι μας τὰ ἀρχαῖα ἔργα Τέχνης, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ κορυφῶμα τῆς ἀνωτάτης τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλώσεως, ἀλλ' ἀγνοοῦν τὴν θαυμαστὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τοὺς νέους χρόνους, λαμπροῦ συνεχιστοῦ τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνικῆς παραδόσεως.

Ἀπαγγέλλουν οἱ ξένοι μας στίχους τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ δὲν γνωρίζουν καν τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς Σολωμοῦ, ἐνὸς Παλαμᾶ, ἐνὸς Σικελιανοῦ. Γνωρίζουν τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύλου, ἀλλ' ἀγνοοῦν ὅτι τὸν νέον ἐπικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὕμνησε ὁ μέγας μας Σολωμός.

Ὁ μικρὸς αὐτὸς εἰς ἀριθμὸν Λαός, ἀλλὰ καὶ τόσον μέγας, διέτηρσε τὸν ἐθνισμόν του, τὴν γλῶσσαν του, τὰ πανανθρώπινα ἰδανικά του, τὰς ἀρετὰς καὶ δυστυχῶς καὶ τὰ ἐλαττώματά του, παρὰ τοὺς τόσους αἰῶνας δουλείας κάτω ἀπὸ βαρβάρους καὶ παρὰ τὰ πλήγματα τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ὅλη του ἡ ἱστορία ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς κάτακτῆσεως εἶναι ἱστορία ἀντιστάσεως, θυσιῶν, καταστροφῶν, αἵματος.

Δι' αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ὑπερήφανος ὄχι μόνον διὰ τὸ παρελθόν του, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀρχαίαν του δόξαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ παρὸν του καὶ διὰ τὴν σύγχρονον συμβολὴν του εἰς τὸν πολιτισμόν. Δὲν θὰ σὰς ὀμιλήσω ὅμως σήμερα διὰ τοὺς ἀγῶνας μας, τοὺς ἡρωάς μας, τοὺς μάρτυράς μας, διότι «μοῖρα τῶν Ἑλλήνων εἶναι, ὅπως λέγει ὁ Ποιητής, νὰ φυλάγουν τὶς Θερμοπύλες».

Θέλω ὅμως, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐδῶ παρουσίας σας πρὸς ἐκτέλεσιν μιᾶς τόσοσιν συγκινητικῶς ἀνθρωπιστικῆς ἀποστολῆς ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων, νὰ μεταδώσω εἰς τὸν ἀγαπητὸν Δανικὸν Λαὸν τρία χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τῆς «ἀνθρωπιᾶς» τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀνθρωπιᾶς ποῦ εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Μετὰ τὴν φασιστικὴν ἐπίθεσιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσε τοὺς Καθηγητὰς νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν στρατιωτικὴν λογοκρισίαν. Ἡμεν καὶ ἐγὼ μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιστολῶν ἦτο καὶ μιᾶς ἀγραμμάτου χωρικῆς ἀπὸ ἓν μικρὸν χωρίον τῆς Ρούμελης, ἡ ὁποία ἔγραφε εἰς τὸν ἀναχωρήσαντα διὰ τὸ μέτωπον υἱὸν τῆς «Πονῶ πολὺ καὶ φοβοῦμαι, ἀλλὰ παρηγοροῦμαι διότι γνωρίζω ὅτι ἀγωνίζεσαι διὰ τὴν Ἐλευθερίαν ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου».

Ἡ ἀρχαία Σπαρτιάτισσα ἦτανε βέβαια δεῖγμα ἡρωϊσμοῦ, ἀλλ' ἡ νεώτερη Ἑλληνίδα εἶναι γεμάτη ἀνθρωπιᾶ, καὶ ἐγὼ ἐκτιμῶ καὶ θαυμάζω περισσότερο τὸ δεύτερον.

Πέρσι ἀντεπροσώπευα τὴν Κυβέρνηση στὴν Ἐκθεσὴ Αὐτοκινήτου τοῦ Τουρίνου. Ὁ Διευθυντὴς ποῦ μὲ συνώδευε μοῦ ἔδειξε γεμάτος θαυμασμὸ μιᾶ μηχανῆ «Ἄλφα — Ρομέο». «Εἶναι ἓνα θαῦμα τοῦ τεχνικοῦ μας πολιτισμοῦ», εἶπεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐκθέσεως. «Ναί, τοῦ ἀπῆντησα, ἀλλ' ὁ ἠθικὸς πολιτισμὸς ποῦ βρίσκεται στὸν καιρὸ μας;»

«Τὸ ἀπόγευμα, μοῦ ἀπῆντησε, ποῦ θὰ ξαναθῆτε θὰ σὰς ἀποδείξω πὼς ὑπάρχει». Τὸ ἀπόγευμα στὸ γραφεῖο του μοῦ ἔδειξε μὲ βαθυτάτη συγκίνηση μιᾶ φωτογραφία. Σ' ἓνα καμιόνι Ἰταλοὶ ἀντιφασίστες ὀδηγοῦμενοι μετὰ τὴν ἦττα τῆς Ἰταλίας στὴν ἐξορία. Ἑλληνες γύρω, γέροι, νέοι, παιδιὰ τοὺς ἔδιναν τσιγάρα, κονσέρβες, νερὸ καὶ οἱ γερμανοὶ χτυποῦσαν ἀλύπητα Ἕλληνες καὶ Ἰταλοὺς μὲ τὰ ὄπλα τους, ἄφριζαν ἀπὸ τὸ θυμὸ τους. Ἐνας ἀξιωματικὸς γερμανὸς κοίταζε ἐκπληκτὸς τὴ σκηνή, μὴ μπορῶντας φυσικὰ νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀλήθεια, νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸ νόημα τῆς σκηνῆς αὐτῆς, νὰ νοιώσῃ τὴν ἀνθρωπιᾶ τῶν Ἑλλήνων.

Νά, μοῦ εἶπεν, ὁ ἠθικὸς πολιτισμὸς. Βρίσκεται μέσα στὴν ἄφθαστη ἀνωτερότητα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, τῆς ψυχῆς τοῦ Λαοῦ ποῦ αὐθόρμητα φανερώθηκε λαὸς ἀνωτέρων ἀνθρώπων. Γιατί ν' ἀμφιβάλουμε γιὰ τὶς ἠθικὰς ἀξίες, γιὰ τὸν ἠθικὸν πολιτισμὸν, ἀφοῦ εἶδαμε στὸν πόλεμον καὶ στὴν κατοχὴ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν; Ποιὸς ἀραγε θὰ τραγουδήσῃ μιᾶ μέρα ὄχι μόνον τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὶς θυσίας, ὄχι μόνον τοὺς μάρτυρες καὶ τοὺς ἀγίους, ἀλλὰ προπαντὸς ποιὸς θὰ τραγουδήσῃ αὐτὴ τὴν ἀνώτερη ἐκδήλω-

ση πονεμένων ανθρώπων, που νικούν τὸν πόνο τους, ὑπερπηδοῦν τὴν ἐκδίκησίν τους, τὴν δίκαιη, κατὰ τῶν εἰσβολῶν καὶ στέκονται δίπλα τους με κατανόηση καὶ στοργή, δίπλα τους σὰν ἀπλοὶ ἄνθρωποι, που βλέπουν νὰ κακομεταχειρίζεται ἡ βία ὄχι τοὺς μέχρι χθὲς σκληροὺς καὶ ἄδικους ἐχθροὺς, ἀλλ' ἄλλους ἀνθρώπους.

Μιά μέρα πηγαίναμε μ' ἕνα φίλο Ἕλληνα καὶ τὴν ὀλλανδέζα γυναῖκα του στὸ Σούνιο. Τὸ τοπίο μᾶς θύμιζε ὅ,τι ἔγραφεν ὁ Περικλῆς Γιαννόπουλος γιὰ τὴν ἀττικὴ γῆ. «Παντοῦ φῶς, παντοῦ ἡμέρα, παντοῦ τερπνότης, παντοῦ λιτότης, συμμετρία καὶ εὐρυθμία, παντοῦ πῶθος φωτομέθης, δίψα ὠραιότητος...». Σταματήσαμε ἀπὸ μιὰ βλάστη τοῦ αὐτοκινήτου δίπλα σ' ἕνα ἀμπέλι. Ἐνα πρόσχαρο κοριτσάκι δώδεκα χρονῶν ἔτρεξε κοντά μας. Μᾶς χαιρέτησε καὶ ἔπειτα ἔφερε στὴν κυρία λουλούδια τοῦ ἀγροῦ καὶ σὲ λίγο σταφύλια ἀπὸ τὸ κτῆμα. Ἐβγαλε ἡ ξένη κυρία ἀπὸ τὴν τσάντα της μερικὰ χρήματα καὶ τὰ ἔδωσε στὴ μικρῆ. Κατάπληκτο καὶ λυπημένο τὸ κοριτσάκι εὐγενικὰ ἀρνήθηκε τὰ χρήματα. Ἐπειδὴ ἡ κυρία ἐπέμεινε, τὸ κοριτσάκι ἄρχισε νὰ κλαίη. Τότε ἡ κυρία ἔνοιωσε πῶς τὸ μικρὸ αὐτὸ κοριτσάκι ἐξέφραζε τὴν ἀνθρωπιὰ τῶν Ἑλλήνων — ἀποτελεσμα χιλιάδων χρονῶν που πέρασαν ἀπὸ τὴ Γῆ μας — τὴ φιλοξενία τους. Τότε ἔνοιωσε γιὰτὶ ὁ Ζεὺς λεγόταν «ξένιος».

Ἡρθατε, ἀγαπητὲ φίλε, ἀπὸ μιὰ μακρινὴ μικρὴ ἀγαπητὴ χώρα. Ὄταν θὰ γυρίσετε με τὸ καλὸ σ' αὐτὴν νὰ πῆτε στοὺς συμπατριώτες σας πῶς βρήκατε σ' αὐτὸν τὸν μικρὸ καὶ τόσο ὠραῖο τόπο, τὸν τόσο φωτεινὸ, ὄχι μόνο τὰ μνημεῖα νὰ ἱστοροῦν τὴν ἀρχαία δόξα, ἀλλὰ ὅτι εἶδατε καὶ νιώσατε τὴ ζῶσα, τὴν ἀθάνατη ἑλληνικὴ ψυχὴ με χαρακτηριστικὰ της τὴν παλληκαριά της, τὸ φιλότιμο, τὴν ἀνθρωπιὰ της.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Κ Α Ι Μ Ι Α Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ - Υ Μ Ν Ο Σ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΥΤΗΣ

Χαρακτηριστικὸν τῆς ὁμοθύμου ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάτης, ὧν ἀπολαύει μεταξὺ ἀπάντων τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Καθηγητῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς πρόσφατον γεγονός.

Οἱ Καθηγηταὶ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ κ. Παπαϊωάννου ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κοσμήτορος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς», ἐξ ὑπερβολικῆς, προφανῶς, εὐθιξίας, ἵνα ἀφήσῃ τὸν μηχανισμόν τοῦ ἐν λόγῳ Β.Δ. νὰ λειτουργήσῃ ἐλευθέρως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κοσμήτορος. Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν συνῆλθεν ἐκτάκτως τὴν 31ην Αὐγούστου 1959, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παλαιότερου Καθηγητοῦ κ. Γ. Χρυσόχοῦ, μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν ἐκλογὴν Κοσμήτορος καὶ κατέληξε, διὰ παμψηφίας τῶν παρόντων, εἰς τὴν κάτωθι πρότασιν :

Ὁ Σύλλογος τῶν τακτικῶν καὶ ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, συνεδριάσας τὴν 31ην Αὐγούστου 1959 ἐκτάκτως καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας 52 γραφεῖον τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ πληροφορικῇ ὑποβολῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κοσμήτορος τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

α) τὸ ἄρθρον 61 § 1, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 5 § η' τοῦ ἀπὸ 6-8-59 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. Α' 189/59) «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς»,

β) ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Στράτος Κ. Παπαϊωάννου, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἡγούμενος τοῦ Διδακτικοῦ Σώματος, κατέδειξε σπανίας ἐπιστημονικὰς, παιδαγωγικὰς καὶ ἠγετικὰς ἀρετὰς καὶ ὑπῆρξεν ὁ πρωτεύων μοχλὸς τῆς ἀναδείξεως τῆς Σχολῆς εἰς Ἰδρυμα διοικητικοοικονομικῆς ἐκπαιδεύσεως,

ζηλευτήν κατέχον θέσιν μεταξύ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας μας καὶ ἐπισπῶν ἀνεπιφυλάκτως τὰς ἐπιδοκίμασias τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ παραγωγικῶν κύκλων αὐτῆς, με ἀπήχησιν καὶ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὁρίων,

γ) ὅτι, διὰ τοῦ Ν.Δ. 3876/1958, ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ εἰσέρχεται εἰς πεδῖον ἐντονωτέρας δραστηριότητος, ἔχουσα εἴπερ ποτε ἄλλοτε ἀνάγκην σθεναρᾶς καὶ δεδοκιμασμένης ἐκπαιδευτικῆς ἡγεσίας,

δ) ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς εἶναι πρόσφατος, γενομένη ἀμέσως μετὰ τὴν κατ' Ὀκτώβριον 1958 δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 3876/1958,

ε) ὅτι ὁ κ. Συνάδελφος, ἐξ ὑπερβαλλούσης λεπτότητος προφανῶς, ὑποβάλλει παραίτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεῖ Α.Β.Σ.»,

στ) ὅτι οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἰδιαζόντως ἐνδεδειγμένην προσωπικότητα διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς,

ἔθεσε τὸ ζήτημα εἰς κανονικὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν μεταξύ τῶν παρόντων, με ἀποτέλεσμα τὴν παμψηφεί ὑπόδειξιν του ἐκ νέου ὡς Κοσμήτορος, διὸ καὶ

Π Ρ Ο Τ Ε Ι Ν Ε Ι

εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τὴν κατ' ἄρθρον 6 § ἡ' τοῦ ὡς ἀνωτέρω Β.Δ. ἐπανεκλογὴν τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος, κατὰ τὴν ἀρχομένην διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959-60 τριετίαν.

Ὁ Προεδρεύσας Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ο ἱ Κ α θ η γ η τ α ἰ

Σ. Ἀγαπητίδης	Δ. Κυρκιλίτσης
Σ. Γεδεῶν	Φ. Λέτσας
Ν. Δελούκας	Ε. Μαργαρίτης
Π. Δερτιλῆς	Κ. Μπανταλούκας
Δ. Δημητράκης	Δ. Παπαδημητρίου
Ν. Θεοδώρου	Π. Πέρδικας
Χ. Κανελλόπουλος	Κ. Σημαντήρας
Σ. Καλογερόπουλος	Ι. Σπανδανόπουλος
Δ. Κόλιας	Σ. Σταυρόπουλος
Π. Κουβέλης	Ε. Συνοδινός
Ι. Κουτσογιάννης	Ι. Φράγκος

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχο-

λῆς ἔλαβε τὴν κάτωθι ἀπόφασιν, ἣτις ἀποτελεῖ ὕμνον διὰ τὸν ἀγαπητὸν
συνάδελφον κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1959

1ον. Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ μεγίστης, προφανῶς, λεπτότητος ὑποβληθεῖσαν, ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, παραίτησιν τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου.

2ον. Τὴν ἀπὸ 31ην Αὐγούστου 1959 ὁμόθυμον καὶ ἐνθουσιώδη πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν καὶ Ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς περὶ ἐπανεκλογῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος.

3ον. Τὸ ἄρθρ. 5 παραγρ. η' τοῦ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς».

4ον. Τὸ εὐδόκιμον καὶ ἐξόχως ἀποδοτικὸν ἔργον τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὰ ἀξιώματα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μετὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἀνάδειξίν της.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι

1ον. Ἐκφράζει πλήρη τὴν εὐαρέσκεϊάν του πρὸς τὸν Καθηγητὴν κ. Στράτον Κ. Παπαϊωάννου.

2ον. Κηρύσσει τοῦτον ἄξιον τῆς Σχολῆς.

3ον. Ἀποδέχεται ἐκθύμως τὴν πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν καὶ Ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἐκλέγει αὐτὸν ἐκ νέου Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1959-1960 (ἄρθρ. 61 παραγρ. 2 τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. τῆς 6-8-59), παμψηφεί.

Ὁ Πρόεδρος κ.α.α.
Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος
(Κ. Κωτσιόπουλος)

Τὰ Μέλη

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Π. Σολομὸς)

Παρασητικός - Μήλινα

(Φωτ. Ζήμερη)

Ἐλαιοπαραγωγῆς Πηλίου», τὸ ὁποῖον καὶ μετωνομάσθη εἰς «Ταμεῖον Προνοίας Παραγωγῆς Πηλίου». Τὴν 19 Φεβρουαρίου 1926 ὑπεγράφη καὶ ὁ ἑσωτερικὸς αὐτοῦ κανονισμὸς, ἐπίσης ἔργον τοῦ κ. Παπαϊωάννου.

Βάσει τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ τὸ Ταμεῖον ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσιν του ἐφ' ὄλων τῶν τομέων τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας τοῦ Πηλίου, ὠφελήσαν σημαντικώτατα τοὺς παραγωγούς.

Ἰδρυσεν τὸν πρῶτον ἐν Ἑλλάδι φυτοπαθολογικὸν Σταθμὸν, ὅστις προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παραγωγούς τοῦ Πηλίου.

Ἐφρόντισε νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὸ Πήλιον τὰ χημικὰ λιπάσματα, τὰ ὁποῖα πρὶν ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστα εἰς αὐτό.

ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ διακεκριμένου φυτοπαθολόγου κ. Σ. Καββάδα ἐξεδίδοτο τὸ Γεωργικὸν Δελτίον, μὲ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐφ' ὄλων τῶν προβλημάτων τοῦ Πηλίου.

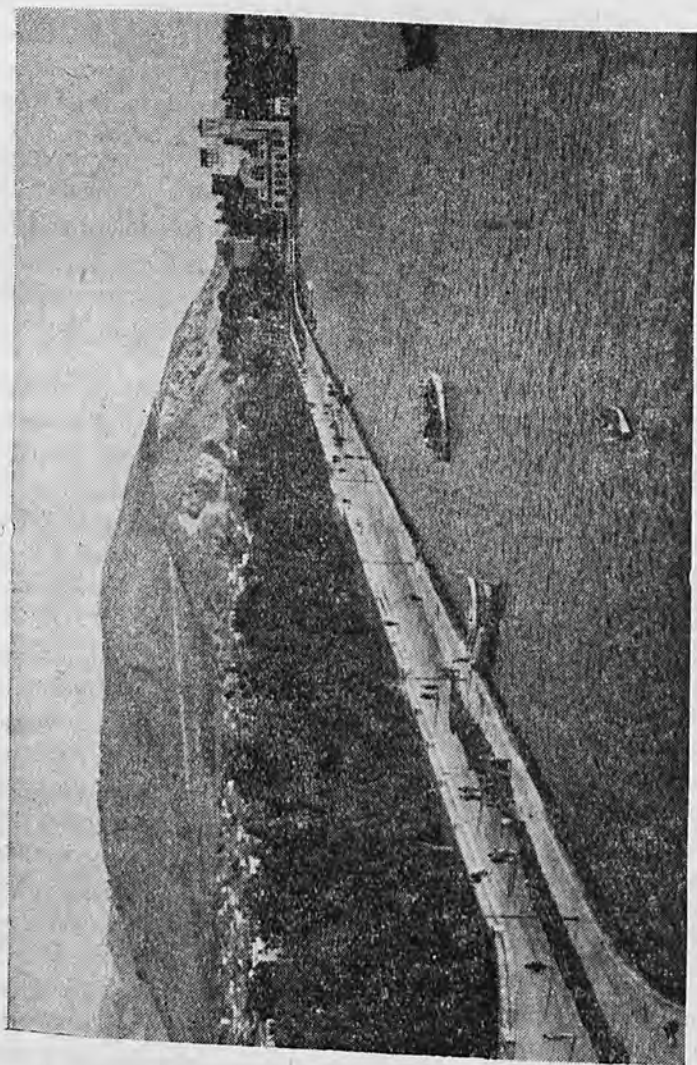
Ἐξεδόθησαν ἐπίσης πολλὰ ἐκλαϊκευτικὰ βιβλιάρια μὲ γεωργικὰ θέματα διὰ τοὺς παραγωγούς.

Ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν σύγκλησιν ἑπτὰ ἐν συνόλῳ Παμπηλιορειτικῶν Συνεδρίων, τὰ ὁποῖα συνεκλήθησαν ἀπὸ τοῦ 1921 μέχρι τοῦ 1927. Εἰς τὰ Συνέδρια αὐτὰ ἐκτὸς τῶν Πηλιορειτῶν συνέδρων παρίσταντο καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, εἰς αὐτὰ δὲ συνεζητοῦντο καὶ ἐλαμβάνοντο ἀποφάσεις διὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν καταλλήλων ὀργανισμῶν, διὰ θέματα φορολογίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, διὰ τὴν ὁδοποιίαν τοῦ Πηλίου, διὰ τὴν ἴδρυσιν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, διὰ τὸν θεσμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως, διὰ τὴν ἀγροφυλακὴν καὶ πλείστα ἄλλα¹.

Τὸ Πήλιον παρ' ὄλας τὰς φυσικὰς του καλλονίας, παρ' ὄλον τὸν πλοῦτον του εἰς γεωργικὰ προϊόντα δὲν εἶχε σχεδὸν καθόλου ὀδικὸν δίκτυον, μὲ ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον νὰ εἶναι ἀπρόσιτον εἰς τοὺς τουρίστας, ἀλλὰ καὶ τὰ προϊόντα του πολλάκις νὰ καταστρέφονται λόγῳ τῆς ἑλλείψεως ὁδῶν καὶ τῆς κυκλοφορίας ἐπ' αὐτῶν τῶν καταλλήλων μεταφορικῶν μέσων, ἅτινα θὰ μετέφερον ταχέως καὶ μὲ εὐθηνὸν κόμιστρον ἀπὸ τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως.

Τὸ σημαντικώτατον τοῦτο πρόβλημα ὁ κ. Παπαϊωάννου τὸ ἀντιμετώπισεν διὰ τῆς δημιουργίας ἐνὸς νέου αὐτοδιοικουμένου ὀργανισμοῦ, ὁ

1) Διὰ νὰ κατανοηθῆ καλύτερον ἡ δρᾶσις τοῦ Ταμεῖου Παραγωγῆς Πηλίου παραθέτομεν κατωτέρω τοὺς τίτλους τῶν κονδυλίων τῶν δαπανῶν του, ὡς ἐμφαίνονται ὀδοι εἰς τὸν δημοσιευθέντα πίνακα εἰς τὸ «Γεωργικὸν Δελτίον» (τόμος 1, τεύχος 1). Φυτοπαθολογικὸς Σταθμὸς Βόλου—Καταπολέμησις δάκου—Καταπολέμησις φουγικλαδίου καὶ καρποκᾶψης—Γεωργικὸς Σταθμὸς—Γεωργικὸν Χημεῖον—Παράρτημα Λεχωνίων—Ἀγροκήπιον Ζαγοράς—Ἀγροκήπιον Μηλεῶν—Ἀγροκήπιον Ἁγίου Γεωργίου—Ἀγροκήπιον Νεοχωρίου—Κτηνοτροφικὸς Σταθμὸς—Δέκα πρότυπα ἀμπελοκτῆματα—Τέσσαρες πρότυποι ἀμπελώνες—Τέσσαρες Μετεωρολογικαὶ Σταθμοὶ—Γεωργικὸν Δελτίον—Γεωργικαὶ ἐκδόσεις (μελέται καὶ διαφωτιστικὰ φυλλάδια). Ἀποξηραντήριον κασάνων—Προμήθειαι ἀσφῶν καὶ ἐργαλείων—Διαφήμισις Πηλίου κ.τ.λ. Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι δι' ὄλην αὐτὴν τὴν πολυποικίλον δρᾶσιν ἐιετίθεντο μόνον τὰ 6,5% εἰς γενικὰ ἔξοδα καὶ μικροὺς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

‘Η ώραία παρὰ Νία τοῦ Βόλου

(Φωτ. Στουρνάρα)

ὁποῖος θὰ ἐπελαμβάνετο τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τοῦ Πηλίου.

Ἔκαμε σχετικὴν εἰσήγησιν εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Βόλῳ τὴν 23 Μαΐου 1923 Δ' Παμπηλιορειτικὸν Συνέδριον ἢ ὁποῖα ἐγένετο δεκτὴ, υἱοθετήθη ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ ἐδημοσιεύετο εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὁδοποιίας Πηλίου» καὶ ἀρχὰς τοῦ 1924 ἐδημοσιεύθη τὸ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1923 Β. Δ. δι' οὗ ἐνεκρίθη ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτοῦ. Τόσον ὁ ἰδρυτικὸς τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου νόμος, ὅσον καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτοῦ συνετάγησαν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ὅστις ἐν συνεχείᾳ ἀνέλαβε καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος.

Τὸ Ταμεῖον αὐτὸ συνήψε μέγα δάνειον ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Πολυμέρην καὶ μὲ τοὺς πόρους μὲ τοὺς ὁποῖους τὸ εἶχε προικοδοτήσῃ ὁ συστατικὸς αὐτοῦ νόμος καὶ μὲ τὰς δωρεὰς πλουσίων Πηλιορειτῶν κατάρθωσε νὰ κατασκευάσῃ εἰς τὸ Πῆλιον τὰς πλείστας τῶν ὁδῶν αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν καὶ σήμερον.

Ἄν οἱ ἀνωτέρω δύο αὐτοδιοικούμενοι ὀργανισμοὶ ὑπῆρξαν οἱ βασικοὶ μοχλοὶ οἱ ὁποῖοι ἤλλαξαν τὴν ὄψιν τοῦ Πηλίου, δὲν εἶναι οἱ μόνοι διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν ἐπιτυχήν λειτουργίαν τῶν ὁποίων συνέβαλεν ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου.

Συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐνώσεως Φιλοδένδρων Βόλου, ἢ ὁποῖα ἐπρογραμμάτισε τὴν δενδροφύτευσιν τῶν πέριξ τοῦ Βόλου ἀδένδρων περιοχῶν. Ἰδρυσεν ἐπομένως τὸν πρῶτον ἀναγκαστικὸν συνεταιρισμὸν ἐξωραϊσμοῦ.

Ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Λέσχης τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Μαγνησίας, ἢ ὁποῖα ἀνέπτυξεν ἀξιόλογον ἐκπολιτιστικὴν δράσιν καὶ ἐξυπρέτησε τὰ μέλη τῆς. Ἡ Λέσχη αὐτὴ ὑπῆρξε πρότυπον διὰ τὴν ἴδρυσιν παρομοίων ὀργανώσεων ἐν Λαρίσῃ, Τρικάλοις καὶ Καρδίτσᾳ.

Παλαιὸς συνεταιριστής, ἐνήργησε διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συνεταιριστικῆς κινήσεως, ἢ ὁποῖα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐρίσκετο εἰς τὰ σπάργανα.

Ἐπέδειξεν ὅπως ζητηθῆ ἀπὸ τοὺς Πηλιορεῖτας ἢ ἐπέκτασις ἐν Πηλίῳ τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1623 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο καὶ οὕτω τὸ Πῆλιον ἐγνώρισεν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν ὀργανωμένην ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων.

Ἔδωκεν ἀρκετὰς μορφωτικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς διαλέξεις. Ἡ ρητορικὴ του δεινότης εἶναι τόσο γνωστὴ, ὥστε περιττὸν νὰ τονίσω ὅτι καθε ὁμίλια του — ἐπιστημονικὴ ἢ ἐκλαϊκευτικὴ — ἀπετέλει ἐν γεγονὸς διὰ τὸν Βόλον καὶ προεκάλει μεγάλην συρροὴν ἀκροατῶν. Ὁ λόγος του περὶ τοῦ Ταμείου Παραγωγῆς Πηλίου ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα ὄχι μόνον πραγματικῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ Πηλίου, ἀλλὰ καὶ ἀνωτέρας ἐμπνεύσεως καὶ ὑψηλῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Ὁ Βόλος καὶ τὸ Πῆλιον ὑπῆρξαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κέντρα πρὸς τὰ ὁποῖα ἤρχοντο ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος πολιτικοὶ καὶ δημο-

Η ΕΠΙΣΤΕΥΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Η ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ

ΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανική Σχολή πάντοτε διεκήρυξε ὅτι οἱ διακοσμητικοὶ προσδιορισμοὶ τοῦ τίτλου μιᾶς Σχολῆς δὲν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δίδουν τὸ μέτρον τῆς ποιότητος τοῦ ἐπιτελουμένου εἰς αὐτὴν ἔργου. Διότι, πάντοτε, αἱ ἡχηραὶ λέξεις χρειάζονται, ἀκριβῶς, διὰ νὰ συγκαλύπτουν τὰς ἀνεπαρκείας τῆς πραγματικότητος.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ταύτης, ὁ τίτλος «Ἀνωτέρα Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», στεγάζων ἐν πρόγραμμα πλήρες ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως οἰκονομοδιοικητικῶν στελεχῶν, καὶ ἐπαρκῆς ἦτο καὶ σύμφωνος μὲ τὸ λιτὸν καὶ εὐγενὲς ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ μὲ τὸ γράμμα τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας. Ὅ,τι ἦτο ἀνεπαρκὲς ἦτο ὁ τριετὴς κύκλος σπουδῶν. Ἐγκαίρως, λοιπόν — καὶ πολλὰ ἔτη πρὶν ἢ διὰ νόμου καθορισθῆ τετραετὴς φοίτησις εἰς ἰσοτίμους Σχολὰς τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως — ἡ Σχολή ἴδρυσε τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς Κέντρα μονοετοῦς ἐξειδικεύσεως, δι' ὅσους ἐπεθύμουν τὴν συμπλήρωσιν τῶν γνώσεων των δι' ἔτι μείζονος ἐμβαθύνσεως εἰς εἰδικοὺς τομεῖς τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες, ἐξ ἄλλων προερχόμενοι προελεύσεων, ἀντελαμβάνοντο τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐπιμορφωτικῆς διαφοροποιήσεως. Τὰ Κέντρα ταῦτα δὲν ἔδιδον, βεβαίως, τίτλους ἐπίσημου τυπικότητος· ἔδιδον, ὅμως, κάτι καλύτερον : οὐσιαστικὴν μόρφωσιν εἰς ὅσους ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην εἰδικῆς ἐμβαθύνσεως ἢ συμπληρώσεως καὶ συγχρονισμοῦ τῶν ὄσων, ἄλλοτε, ἄλλοῦ, εἶχον διδαχθῆ.

Δυστυχῶς, ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ τίτλου πολλὰς ἐδημιούργει δυσχερείας εἰς τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι, ἐκτιμῶντες τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἐργασίαν τῆς Σχολῆς, διήκουον τὰ μαθήματά της. Διότι, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἐργασίας, οἱ ἔχοντες πτυχία ἐκ Σχολῶν μὲ προσδιορισμὸν «Ἀνωτάτη» προσεπάθουν νὰ δημιουργήσουν ἀτμόσφαιραν προτιμήσεως ἐναντι τῶν πτυχιούχων τῆς «Ἀνωτέρας» Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καί, συχνάκις, τὸ ἐπετύγχανον, παραμεριζομένης τῆς οὐσίας, ἥτις συνίστατο εἰς τὸν πλοῦτον, τὴν πληρότητα καὶ τὴν συστηματικότητα τῶν γνώσεων τῶν πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κατέστη, ὅθεν, ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐπιθετι-

κού προσδιορισμού τοῦ τίτλου ἀπὸ «'Ανωτέρα» εἰς «'Ανωτάτη» — καὶ διὰ τὸ νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐπ' ἴσοις ὅροις ἡ οὐσία καὶ διὰ τὸ νὰ παύσῃ ὁ ἀθέμιτος παραμερισμὸς τοῦ Πτυχίου τῆς Σχολῆς ἐκ μέρους ὑπηρεσιῶν τινῶν τοῦ Δημοσίου ἢ δημοσίου δικαίου.

Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν τυπικὴν ταύτην μεταβολὴν διήρκεσε ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ ὑπῆρξε λυσιώδης, ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας γύρω ἀπὸ ὑφισταμένας ἀδίκους προνομίας. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἄνευ τοῦ συναδέλφου κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἶνε ζήτημα ἂν ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ ἐκερδίζετο ποτέ. Ἐκεῖνος, ἐπιστήμων βαθύς, παιδαγωγὸς ἀφαστος καὶ, πρὸ παντός, ἄνθρωπος, μὲ διαυγεστάτην κατανόησιν καὶ ἀγωνιστικότητα, ἐστάθη πρωτοπόρος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, καὶ τὸν διηύθυνε. Πόσας θλίψεις, πόσας πικρίας, πόσας ἀπογοητεύσεις δὲν ἠσθάνθη ὁ ἐκλεκτὸς κ. συνάδελφος κατὰ τὴν μακροετῆ τοῦ ἀγῶνος περίοδον, ὅταν προσέκρουε εἰς τὴν στενὴν ἀντίδρασιν ἢ τὴν κακόπιστον ἄρνησιν ἢ ὅταν, ἐνῶ τὸ ἔδαφος ἐφαίνετο ἐξομαλυνθὲν καὶ οἱ ἀρμόδιοι πεπεισμένοι, σκότιοι παρεμβάσεις ἢ εἰσηγήσεις ἀνέτρεπον τὰς προβλέψεις καὶ ὠπισθοδρόμουν τὸ ζήτημα. Καὶ τὰς θλίψεις ταύτας καὶ τὰς πικρίας ἐκράτει ὁ πολυαγαπητὸς κ. συνάδελφος δι' ἑαυτὸν, συμμεριζόμενος μὲ τοὺς ἄλλους μόνον τὴν χαρὰν τῶν ἐλπίδων.

Βεβαίως, δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ τοῦ τίτλου. Ἐπρόκειτο καὶ περὶ ἐπισήμου καθιερώσεως τῶν τεσσάρων ἐτῶν, σπουδῶν, ὡς ἡ ἐπιστημονικὴ μας συνειδησις τὸ ἀπῆτει, διὰ τὸν πλήρη καὶ συγχρονισμένον καταρτισμὸν τῶν σπουδαστῶν. Καί, ἀκόμη, περὶ ἐπισήμου ἐντάξεως τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὡσαύτως περὶ ὀρθολογικῆς χωροταξίας τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐπαγγελματικῶν κατευθύνσεων, διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς εἰς τὸν βιομηχανικὸν Πειραιᾶ καὶ παραλλήλου ἀναδείξεως τῆς ἀδελφῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ αὐτὰ σημαίνουν τὴν δημιουργίαν δαπανῶν τινῶν ἐγκαταστάσεως, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναλάβῃ ἐξ ὀλοκλήρου ἡ Σχολή.

Ἡ τύχη σεν, ἐπὶ τέλους, ἡ Σχολή νὰ ἀναλάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ὁ κ. Νικόλαος Μάρτης. Παρ' αὐτῷ εὔρεν πλήρη συντονισμὸν ἢ θερμουργὸς πειστικότης τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι κατενόησε ἀμέσως τὴν εἰσηγήσιν, συνέλαβε πλήρως τὸ θέμα καὶ μὲ θαυμαστὴν ἀποφασιστικότητα παρεμέρισε πᾶσαν ἀντίθετον ἀποψιν καὶ πᾶσαν ἀναφύεσαν ἀντίδρασιν. Χάρις εἰς τὰς εἰσηγήσεις του καὶ τὴν κατανόησιν ἣν ἐπεδείξαντο ὅλοι αἱ κομματικαὶ παρατάξεις κατὰ τὴν

συζήτησιν εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, εἶδε τὸ φῶς τὸ Ν.Δ. 3876 τῆς 25-10-58, δημοσιευθὲν εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. Α' 180 τῆς 30-10-58, τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὁποίου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1245 «περὶ ἀνωτάτων βιομηχανικῶν σπουδῶν» τοῦ 1949 τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν μετονομάζεται εἰς Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν (École des hautes études industrielles—Graduate School of industrial Studies). Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖ ἴδρυμα ἀνωτάτης Παιδείας καὶ ἔχει ἔδραν ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958/59 τὸν Πειραιᾶ. Σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ οἰκονομοδιοικητικὴ μόρφωσις στελεχῶν τῆς οἰκονομίας, τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν κοινωφελῶν ὀργανισμῶν, ἡ δὲ κατεύθυνσις αὐτῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ.

2. Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τετραετής, τοῦ τετάρτου ἔτους διατιθεμένου δι' εἰδίκευσιν εἰς τὰ παρὰ τῆς Σχολῆς ἰδρυσόμενα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κέντρα Ἐκπαιδύσεως.

3. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι ἰσότιμον μὲ τὸ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας.

4. Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ, μετονομαζομένη εἰς Ἐκπαιδευτικὴν Ἐφορίαν, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Κοσμήτορα, τὸν ἀναπληρωτὴν του, τοὺς Διευθυντὰς Σπουδῶν τῶν Κέντρων Ἐκπαιδύσεως, ὡς καὶ τοὺς Προϊσταμένους τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Διαφωτισμοῦ, ἅπαντας ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

5. Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ὑπέχοντες ὑποχρεώσεις Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἐκλέγονται κατὰ τὴν εἰθισμένην εἰς τὰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδύσεως διαδικασίαν, ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Τὸ ὑπάρχον διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, πλὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, ἐφόσον συμμετέσχον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ ἐκλογὴν τουλάχιστον πέντε τακτικοὶ Καθηγηταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, κρίνεται καὶ κατατάσσεται εἰς τακτικούς, ὁμοτίμους, εἰδικούς Καθηγητάς, ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς

Σχολῆς ἐχόντων ἐκλεγῆ καὶ παρὰ Συλλόγου Καθηγητῶν ἐτέρου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος.

6. Ἡ Σχολὴ μετέχει δι' ἐνὸς ἀντιπροσώπου της, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, εἰς τὰ Συμβούλια Βιομηχανίας καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

7. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὀργανοῦται καὶ ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, μετονομαζομένη εἰς Ἄνωτάτην Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

8. Διὰ Β. Δ/τος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν Διοικ. Συμβουλιῶν τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν, ρυθμίζεται ὁ τρόπος ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.

9. Παρὰ τῇ Διοικ. Συμβουλίῳ τῆς Σχολῆς συνιστάται θέσις Κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου διὰ τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἢ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

10. Εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς μετέχουν ἐφεξῆς καὶ δύο εἰσέτι ἐκπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ὑποδεικνύομενοι, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν, ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

Ἡ Ἄνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, δίκαιον ἀποτίουσα φόρον τιμῆς ἀπεφάσισε, διὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν της καὶ τοῦ Διοικητικοῦ της Συμβουλίου, τὴν ἀνάρτησιν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων αὐτῆς τῆς εἰκόνας τοῦ κ. Νικολάου Μάρτη. Τίμιοι καὶ εὐφρεῖς ἄνθρωποι, Ἕλληνες καλοὶ, πολιτικοὶ μακρᾶς προοπτικῆς, ὡς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας, εἶνε ὄντως ἄξιοι τιμῆς τοιαύτης!

Μετ' ὀλίγους μῆνας, ἐδημοσιεύθη (Φ.Ε.Κ. Α' 168/19-8-59) τὸ Β.Δ. «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἄνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» εἰς ἀντικατάστασιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 26-4-48 ἰσχύοντος Ὁργανισμοῦ αὐτῆς.

Δι' αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καθωρίσθησαν λεπτομερῶς τὰ τοῦ τριετοῦς καὶ τοῦ συμπληρωματικοῦ μονοετοῦς κύκλων σπουδῶν, τὰ τῶν ἐξετάσεων, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν κ.λ.π. Ἡ μοναδικὴ πρωτοποριακὴ διάταξις τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀντιπροσώπου τῶν πτυχιούχων περιελήφθη εἰς τὸ νέον τοῦτο Β.Δ. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Συνδέ-

σμου τῶν Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 3973 τῆς 2-9-59 (Φ.Ε.Κ. Α' 187/7-7-59) ἡ Σχολὴ ὑπήχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, εἰς ὃ ὑπάγονται πᾶσαι αἱ Ἀνώταται Σχολαί.

Τέλος, διὰ τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 3974 τῆς 2-9-59 (Φ.Ε.Κ. 188/7-7-59) ἐλήφθη μέριμνα καὶ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν παλαιῶν πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ. οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἐπεθύμουν, φοιτῶντες εἰς Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, νὰ ἀποκτήσουν τὸ Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Διότι, τούτων, τὸ Πτυχίον θεωρεῖται ἐπέχον θέσιν Πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ δὲν θὰ διατρέχουν, πλέον, κίνδυνον παραγκωνισμοῦ κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς προσλήψεως ὑπαλλήλων, προαγωγᾶς ὑπαλλήλων κ.λ.π.

Διὰ τῶν νομοθετημάτων τούτων ἐστέφθη τὸ ἔργον πολυετῶν προσπαθειῶν καὶ ἡμείφθησαν, ἐπὶ τέλους, οἱ μόχθοι τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος τὸν ὅποιον διεξήγαγε ἡ Σχολὴ καὶ ἔφερε εἰς πέρας νικηφόρον, χάρις εἰς τὴν πίστιν, τὴν ἀγωνιστικὴν ἰκανότητα καὶ τὴν τιμίαν πολιτικότητα τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου, τὸν ὅποιον, δικαίως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκήρυξε ἄξιον τῆς Σχολῆς!

- 25 - 255 -

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔτος Ζ' 1959/60

Δραχμὴ 1

Τεύχος 34

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959-1960

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΝΕΟΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἡ ἑναρξίς τῶν μαθημάτων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959—1960 τῆς Α. Β. Σ. ἐγένετο τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1959, συμφώνως πρὸς τὸν Ὄργανισμόν τῆς Σχολῆς.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1959 ἔλαβε χώραν ἡ ὀρκωμοσία τῶν νεοεισερχομένων σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους. Τούτους ὑπεδέχθη διὰ χαιρετισμοῦ ὁ προεδρεύων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς κ. Κωνστ. Κωτσιόπουλος, Α' ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν χαιρετισμόν, οἱ σπουδασταί, ὄρθιοι, μετ' ἐταμένην τὴν δεξιάν, ἔδωσαν τὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς καθωρισμένον ἀκαδημαϊκὸν ὄρκον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1959/1960

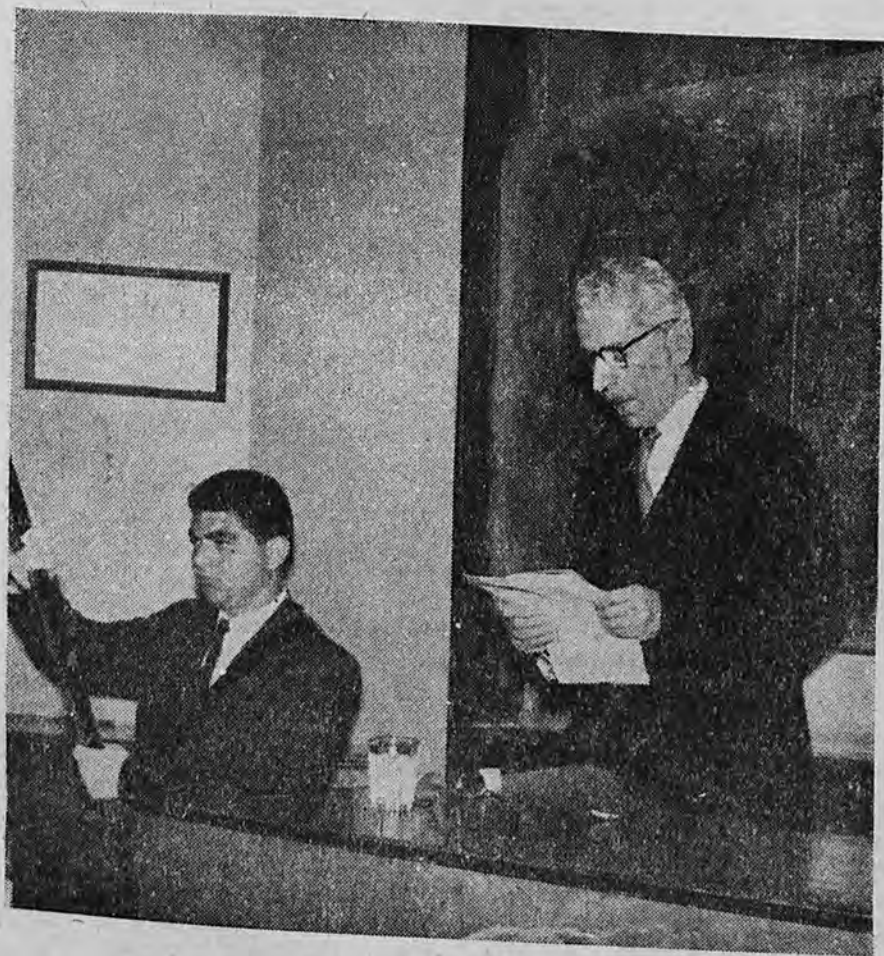
Χ Ρ Υ Σ Α Ε Π Η

Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ.
κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
πρὸς τοὺς Νέους σπουδαστὰς

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν πιστεύουν ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἀπλῶς ἐν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὅτι προπαντὸς ὑπηρετοῦν ἐν ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἔθνικὸν Ἰδεῶδες. Φιλοδοξοῦν νὰ ὑψώσουν τὸ ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν Νέων χάριν τοῦ Λαοῦ μας, διὰ νὰ ἔχουν οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τὴν τιμὴν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ γίνουν αὐριον Ὀδηγοὶ καὶ ὑπηρετὰι τοῦ Λαοῦ, παράγοντες τῆς εὐημερίας του.

Τὸ φαινόμενον τῆς θεσιθηρίας εἶναι πάντοτε ἀπότοκον ἀτελοῦς ἐφοδιασμοῦ τοῦ ἀτόμου διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Τοὺς ἱκανοὺς τοὺς ἀναζητοῦν αἱ θέσεις, δὲν θηρεύουν αὐτοὶ τὰς θέσεις. Καὶ ἡ ἱκανότης εἶναι περισσότερον ἀποτέλεσμα ἐπιτυχοῦς ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν προσόντων διὰ φωτισμένης ἐκπαιδεύσεως παρὰ αὐτογενὲς φυσικὸν χάρισμα.

Αὐτὴν τὴν χρυσοῦν ἐλπίδα, αὐτὴν τὴν καλὴν ἀγγελίαν, αὐτὸ τὸ μήνυμα χαρᾶς καὶ πεποιθήσεως θέλω νὰ μεταδώσω εἰς τὴν σπουδάζουσαν εἰς τὴν Σχολὴν μας Νεότητα, διότι ἄνευ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα, εἴμεθα «χαλκὸς ἢ χῶν καὶ κύμβαλον ἀλαλάζον»!

Ο κ. ΚΩΝ. ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
προσφωνῶν τοὺς νέους σπουδαστὰς τῆς Α. Β. Σ.

ζήτω πέθαιναν τὰ ἥρωικὰ θύματα. Καὶ τὸ παράδειγμά τους γινόταν θρόλος καὶ θέρμαινε τὶς καρδιές.

Ὡς πού ἦρθε ἡ ἅγια μέρα τῆς ἀπελευθέρωσης. Καὶ τὰ ἰταμὰ στίφη ἐφυγαν κυνηγημένα καὶ ἄφησαν τὸ ματοδαμμένο τόπο στὰ δικά του παιδιὰ. Τότε, γιὰ πρώτη φορά τὰ πικραμένα χεῖλη χαμογέλασαν. Κι ὄλα: οἱ πιέσεις, τὰ δασανιστήρια, οἱ στερήσεις, ξεχάστηκαν. Καὶ οἱ θυσίες πέρασαν στὴν ἀνάμνηση, γιὰ νὰ γίνουν προσκυνητάρια τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, Ἰερὸ μὲ ἀκρίμητη κανδήλα, πού δίνει τὴν παρηγοριά καὶ τὴ λύτρωση σὲ κάθε περίπτωση λιγοψυχῆς καὶ δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολίας. Ἄς εἶνε εὐλογημένοι οἱ ἥρωες!

Ἐμεῖς, ὅμως, λαὸς εἰρηνικός, λαὸς πολιτισμένος, λαὸς πού πιστεύει στὴν ἀνθρωπιὰ καὶ καταδικάζει κάθε βάρβαρη κατακτητικὴ ἀπόπειρα, δὲν γιορτάζουμε, σὰν τέτοιες μέρες, μόνο τὸ Ὅχι τῆς Πίνδου καὶ τῆς Τρεμπεσίνας καὶ τῆς ἐχθρικῆς Κατοχῆς. Γιορτάζουμε ὄλα τὰ ἑλληνικὰ Ὅχι, πού ἀκούστηκαν μέσα στοὺς αἰῶνες καὶ φώτισαν τὴν πορεία τῆς ἀνθρωπότητας πρὸς τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν ἀνθρωποπρέπεια.

Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Μαραθῶνα καὶ τῆς Σαλαμίνας. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τῶν Θερμοπυλῶν. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Βυζαντίου ἀντίκρυ στοὺς βαρβάρους καὶ τὸ Ὅχι τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πόλης.

Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Μοριά καὶ τῆς Ρούμελης στὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς μας ἀπελευθέρωσης. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τῆς Κρήτης. Δίπλα στὴν Πίνδο στέκουν ἡ Χίος καὶ τὰ Ψαρά, ἡ Κιάφα καὶ τὸ Ζάλογγο, στέκει τὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Μανιάκι, στέκει τὸ Ἀρκάδι. Καὶ τὸ ἴδιο λαμπρὸ καὶ περιδοξὸ καὶ διάβροχο ἀπὸ τῶν ἡρώων τὸ αἶμα στάθηκε στὶς ἡμέρες μας τὸ Ὅχι τῆς Κύπρου.

Αὐτὰ ὄλα τὰ Ὅχι, συσσωματωμένα σ' ἓνα ὑπέρλαμπρο σύμβολο πίστεως στὸν ἀνθρωπο καὶ ἀπάρνησης τῆς βίας, ἀφοσίωσης στὴν εἰρήνη καὶ καταδίκης τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου εἶνε πού γιορτάζει καὶ θὰ γιορτάζει κάθε χρόνο ἕνας λαός, πού ξέρει πόσο ἀξίζει τὸ ἀλέτρι καὶ ὁ μοχλὸς τῆς μηχανῆς, πόσο ἀξίζει ὁ λόγος τοῦ δασκάλου καὶ ἡ πνευματικὴ ἐργασία τοῦ στοχαστῆ μὰ ξέρει τὸ ἴδιο νὰ πιάνει τὸ ὄπλο, σὰν θὰ χρειαστεῖ νὰ ὑπερασπίσει τὶς πολιτιστικὰς ἀξίες καὶ τὴν αὐτοτέλειά του — καὶ τὸ κάνει νὰ θαυματοποιεῖ, μεταγίζοντας μέσα του τὴν ἴδια του τὴν πλασμένη ἀπὸ πνεῦμα Ἐλευθερίας ψυχὴ!..

Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, Καθηγηταί, υπάλληλοι και σπουδασταί της Σχολής,
πρό τής άνηρημένης εικόνας του Κοσμήτορος.

Ὁ κ. Στράτος Κ. Παπαϊωάννου εἴτε
ὡς Ἐκπαιδευτικὸς Διευθυντής, εἴτε
ὡς Ἀνώτατος Διοικητικὸς ὑπάλληλος
ἐπραγματοποίησε τὴν φράσιν τοῦ σο-
φοῦ: ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ τιμᾷ τὴν
θέσιν καὶ ὄχι ἢ θέσις νὰ τιμᾷ τὸν ἄν-
θρωπον. Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος
διὰ τὸν Καθηγητὴν καὶ Κοσμήτορά
της, προπαντὸς εἶναι ὑπερήφανος διὰ
τὸν Ἄνθρωπον. Ὁ κ. Παπαϊωάννου
εἶναι αὐτὸ ποὺ εἶπεν ἐπιγραμμα-
τικὰ ὁ Ἰωάννης Δραγούμης «Ὁραῖον
δειγμα Ἄνθρώπου Ἕλληνας».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ.
Βουλευτῆς—Τέως Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ,
Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ
Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας — Πρώην Διοικητῆς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

**Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΣ ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΔΙ' ΟΣΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΠΡΑΞΕΝ**

*Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν
τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1959*

Προήδρευσεν ὁ ἀναπληρωτὴς Κοσμητῶρ κ. Ν. Θεοδώρου, διότι ὁ Κοσμητῶρ τελεῖ ἐν ἀδείᾳ, καὶ παρέστησαν οἱ τακτικοὶ καὶ ὁμότιμοι Καθηγηταί.

Ὁ κ. Πρόεδρος εισηγήθη πρότασιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐφορίας περὶ ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Κοσμητοῦ τῆς Σχολῆς, Καθηγητοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου, εἰς τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον τῆς Σχολῆς καὶ τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ σεβαστὸν συνάδελφον καὶ ἀναγνώρισιν τῶν μόχθων του, τῶν προσπαθειῶν του καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν του πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Σχολῆς.

Πάντες οἱ ὁμιλήσαντες ἐξήραν ἐνθουσιωδῶς τὸ ἐπιστημονικὸν κύρος, τὸ λαμπρὸν ἦθος, τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου καὶ ἐτόνισαν τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν προσπαθειῶν του διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς εἰς τὴν ζηλευτὴν θέσιν ἣν κατέχει σήμερον, μεταξύ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Ἐτοκίσθη ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ἀνοδικὴ σταδιοδρομία τῆς Σχολῆς συνεδέθη ἀναποσπάστως μὲ τὸν σημερινὸν Κοσμητορά, ὅστις δεκαεὶς συναπτὰ ἔτη ζωῆς κατηνάλασεν ἐργωδῶς εἰς τὴν διακονίαν τῶν σκοπῶν αὐτῆς καὶ ἔφθασε μέχρι κλονισμοῦ, λόγῳ ὑπερκοπώσεως, τῆς ὑγείας του χάριν τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τούτοις μὲ τὸν ἴδιον ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸ αὐτὸ ἀκατάβλητον θάρρος ἐργάζεται δι' αὐτὴν καὶ σήμερον, πραγματοποιῶν τὴν στιγμήν αὐτὴν ἀκόμη, μεταξύ τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐπαφὰς αἰτινες προβάλλουν διεθνῶς τὸ ἔργον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ τὸν πρωτοποριακὸν τῆς ρόλον, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Χώρας μας.

Τελικῶς, ἀποφασίζεται διὰ βοῆς, ἡ πανηγυρικὴ ἀνάρτησις τῆς εἰκόνος τοῦ Κοσμητοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ Διδακτήριον τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 καὶ τὰ πέντε ὑφιστάμενα Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσον χάριν αὐτῆς ἐργάσθη καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἐπράξε καὶ ἐπέτυχεν, ἀνатиθεμένου εἰς τὸν συνάδελφον κ. Στ. Ν. Σταυρόπουλον διὰ τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον καὶ τοὺς Διευθυντὰς ἐκάστου Κέντρου διὰ τὰ δευτέρα νὰ μεριμνήσουν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Οἱ Σύνεδροι

Ν. Θεοδώρου
Σ. Σταυρόπουλος
Σ. Ἀγαπητίδης
Σ. Γεδεῶν
Δ. Δημητρακάκης
Π. Δερτιλῆς
Ν. Δελοῦκας
Σ. Καλογερόπουλος
Χ. Καραβᾶς
Χ. Κανελλόπουλος
Δ. Κόλλιας
Π. Κουβέλης

Ι. Κουτσογιάννης
Α. Κυρκιλιτσης
Φ. Λέτσας
Ε. Μαργαρίτης
Κ. Μπανταλούκας
Δ. Παπαδημητρίου
Π. Πέρδικας
Κ. Σημαντήρας
Ι. Σπανδανόπουλος
Ε. Συνοδινός
Ι. Φράγκος
Ι. Χρυσοχοῦ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΑΝΑΡΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

*εις τὰ Διδακτήρια τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43
τὴν 12 Δεκεμβρίου 1959*

Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἔλαβε τὴν 5ην τρέχ. μηνὸς διὰ βοῆς τὴν ἀπόφασιν τῆς πανηγυρικῆς ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Κοσμήτορος κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ Διδακτήριον τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 καὶ τὰ πέντε ὑφιστάμενα Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσον—οὗτος—χάριν αὐτῆς εἰργάσθη καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἔπραξε καὶ ἐπέτυχεν, ἀνατεθείσης εἰς τὸν πρὸς Ὑμᾶς ὁμιλοῦντα—διὰ τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον—καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῶν Κέντρων—διὰ ταῦτα—τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν ταύτην—συμφώνως πρὸς τὸ ἐπίσημον Πρακτικὸν—ὁ πρόεδρος κ. Ν. Θεοδώρου

(Ἀναγινώσκει τὸ ἱστορικὸν ἐκ τοῦ ἐπισήμου Πρακτικοῦ, ὅπερ δημοσιεύεται εἰς τὴν ἔναντι σελίδα).

Βαθυτάτην αἰσθάνομαι τὴν συγκίνησιν διὰ τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν τὸ Διδακτικὸν Σῶμα τῆς ἡμετέρας Σχολῆς μοῦ ἀνέθεσε. Διότι ὁ κ. Στράτος Παπαϊωάννου, ἀδιαλείπτως ἐκλεγόμενος Διευθυντῆς τῆς τότε Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ Κοσμήτωρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς—διὰ παμπηφίας τῶν Συναδέλφων Καθηγητῶν πάντοτε—ἀποτελεῖ μοναδικὸν παράδειγμα, εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπιστήμονος καὶ ἐκπαιδευτικοῦ θεωρουμένου, ἐπὶ μακροτάτην σειρὰν ἐτῶν, συναπτῶν ἐτῶν, ὡς ἡ ἀδιαφιλονικήτως ἐνδεδειγμένη προσωπικότης, διὰ τὸ σεπτὸν λειτούργημα τοῦ «Πρώτου ἐν Ἴσοις».

Δὲν εἶναι, ὅμως, μόνον ἡ συνείδησις τῶν κ.κ. Συναδέλφων, εἰς τὴν τὴν ὁποίαν ἡ φυσιογνωμία τοῦ κ. Παπαϊωάννου κρατεῖ τὴν ζηλευτὴν

*Ἡ ἀνάρτησις τῆς εἰκόνας τοῦ Κοσμητοροῦ κ. Στρ. Κ. Παλαιωάννου
ὑπὸ Καθηγητῶν καὶ Σπουδαστῶν τῆς Α.Β.Σ.*

θέσιν τὴν ὁποῖαν κατέχει. Αἱ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀπαρτιζόμεναι ἀπὸ ἐκλεκτοῦς Ἑλλήνας, ἐπλεξαν ὕμνους εἰς τὸν πολυαγαπητὸν Κοσμήτορα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐκήρυξε τοῦτον, πανηγυρικῶς, ἄξιον τῆς Σχολῆς. Ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς Χώρας ἰδιάζουσας τοῦ ἔχει ἀναγνωρίσει θέσιν, μεταξὺ τῶν πλέον διακεκριμένων ἀπεργατῶν τῆς προόδου τοῦ Τόπου τούτου.

Μετὰ ἰδιαίτερου σεβασμοῦ ὁμιλοῦν οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν ἐπιστήμονα Παπαϊωάννου, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τῆς διὰ τὸν Διδάσκαλον Παπαϊωάννου, οἱ τίμιοι ἄνθρωποι διὰ τὸν συνεπῆ καὶ φιλαλήθη Παπαϊωάννου καὶ ὅλος ὁ κόσμος διὰ τὸν Ἄνθρωπον Παπαϊωάννου.

Εἰς τί ἄραγε ὀφείλεται τὸ τόσον ὑποβλητικὸν μέγεθος φήμης ἀγαθῆς, τῆς ὁποίας χαίρει ὁ Κοσμήτωρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, μεταξὺ τόσον εὐρείας ἐκτάσεως καὶ ποικιλίας κοινωνικῶν σχηματισμῶν;

Εἰς τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν; Ἄναμφισβητήτως. Ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπιλέκτους—τοὺς εὐλογημένους ἀπὸ τοὺς θεοὺς. Εἰς τὸν εἰλικρινῆ χαρακτήρα του; Καὶ αὐτό, ἐπίσης. Εἶναι παράδειγμα εὐθέως ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὰ συμπεράσματα τῆς ὀξείας κρίσεώς του τολμᾷ πάντοτε νὰ τὰ διατυπῶνῃ κατὰ τρόπον εὐθαρσῆ—καὶ τόσον ἐντονώτερον ὅσον ἐπωφελέστερα δύνανται νὰ γίνουσι εἰς τοὺς ἄλλους. Εἰς τὸ γεγονός ὅτι, ἀπὸ ἀπόψεως ἠθους, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα ὑποδείγματα τῶν ἰδανικῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ λαμπρὸν ἦθος εἶναι ὄργανικὸν μέρος τῆς ὅλης συγκροτήσεώς του.

Νὰ ἐπιτρέψετε εἰς ἐμὲ—τοῦ ὁποῖου ὁ κ. Παπαϊωάννου εἶναι ὁ παλαιότερος ἐκ τῶν ἐπιζώντων φίλων—νὰ τοποθετήσω ἄλλοῦ τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας του: Εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὰς ἰδέας του καὶ εἰς τὸ ἀγωνιστικὸν του πνεῦμα. Διότι, πράγματι, ὁ πολυαγαπητὸς μας Κοσμήτωρ ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν παράδειγμα «δούλου ἀγαθοῦ» τῆς παραβολῆς τῶν ταλάντων.

Τὰ φυσικὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἀφειδῶς αἱ καλαὶ Μοῖραι τοῦ ἐχάρισαν: τὴν ἐξαιρετικὴν εὐφυΐαν, τὴν ζηλευτὴν κριτικὴν δύναμιν, τὴν ἀπαράμιλλον ἰκανότητα, τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸ ἦθος—ἢ εἰς δύο λέξεις: τὴν μεγαλοφυΐαν καὶ τὴν ἀρετὴν—τὰ ἐτοποθέτησε, ἀπὸ νεαρῶτάτης ἡλικίας, ὑπέρτατος ἑνὸς προορισμοῦ: τοῦ «εὐ πράττειν». Καὶ ἐπίστευσε εἰς τὸν προορισμὸν αὐτόν. Ἐπίστευσε ὅτι εἶναι ἡ πρόοδος ἐπιδιώξις ἐπιτευκτὴ. Ὅτι εἶναι ὁ ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου σκοπὸς πραγματοποίησιμος. Ὅτι εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὁμοίων μας προορισμὸς ἀξίος. Καὶ ἐτάχθη εἰς τὴν διακονίαν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ὀλοκληρωτικῶς.

Δὲν πρόκειται οὔτε ὑμνολογίαν νὰ κάμω—διότι δὲν ἀγαπῶ τὰς ὑμνολογίας—οὔτε ἀνασκόπησιν τῆς πλουσιωτάτης εἰς δρᾶσιν δημοσίας ζωῆς τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ἀπὸ αὐτῶν τούτων τῶν πανεπιστημιακῶν θρανίων ἕως σήμερον—διότι ὁ χρόνος δὲν μὲ εὐνοεῖ.

Ἄπλῶς θὰ ὑπενθυμίσω τὴν γόνιμον δραστηριότητά του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς μας. Ὅταν, τὸ 1943, παρεκλήθη ἀπὸ τὸν ἀεί-

μνηστον Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον νὰ δώσῃ τὰς συμβουλὰς του διὰ τὴν τότε, κάπως ὑποτυπωδῶς, λειτουργοῦσαν μικρὰν Σχολὴν στελεχῶν Βιομηχανίας, ἔθεσε τὰ πράγματα μετὰ παρρησίας καὶ προφητικῆς προβλεπτικότητος. Εἰς τὸ τεῦχος 33 τῶν «Νέων» τῆς Α.Β.Σ., ἐκδοθὲν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κ.κ. Συναδέλφων πρὸς τιμὴν τοῦ Κοσμήτορος, ἐπ' εὐκαιρείᾳ τῆς μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς Ἀνωτάτην, θὰ ἀνεύρετε ἀναδημοσιευομένην τὴν μνημειώδη ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παπαϊωάννου πρὸς τὸν Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον. Θὰ ἀνεύρετε, ὁμως, ἐκεῖ καὶ ἀρκετὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς μας.

Καὶ «ἔρευνῶντες τὰς γραφὰς» θὰ ἀποκαλύψετε—ὄχι ἄνευ ἐκπλήξεως—ὅτι «οὐδεὶς—ὄντως—προσέφερεν εἰς Ἀνώτατον Ἰδρυμα τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ὁ Κοσμήτωρ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσέφερεν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν» κατὰ τὴν λίαν ἐπιτυχητὴν φράσιν διαπρεποῦς Συναδέλφου: τοῦ Πρυτάνεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Παν. Πέρδικα.

Διότι ἡ ἱστορία τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαεξαετίαν, ὑπῆρξε—δύναμαι νὰ εἶπω—ἱστορία τῶν πνευματικῶν συλλήψεων, τῶν προφητικῶν προβλέψεων, τῶν σκληρῶν ἀγῶνων, τῆς πάλης σῶμα πρὸς σῶμα μετὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὸ σαπρὸν καθιερωμένον, μετὰ τὴν προκατάληψιν καὶ τὴν κακότητα καὶ—ἀκόμη χειρότερον—μετὰ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, ἐνός, πρὸ παντός, ἀνθρώπου: τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Δὲν θὰ ὀμιλήσω σήμερον διὰ τὸν πρωτοπόρον λαμπρὸν συγγραφεὰ οικονομικῶν, διοικητικῶν, κοινωνιολογικῶν μελετῶν, ἀλλὰ θέλω νὰ τονίσω μόνον μετὰ πόσῃν αὐτοθυσίᾳ, μετὰ πόσῃν εὐρύτητᾳ σκέψεως, σκληρῶς μάλιστα κρινόμενος, εἶχε τὴν τόλμην—διότι αὕτη εἶναι ἡ πρώτη του ἀρετὴ καὶ εἰς τοὺς ἔθνικοὺς καὶ τοὺς κοινωνικοὺς, τοὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ τοὺς εκπαιδευτικοὺς του ἀγῶνας—νὰ ἀνοίξῃ τὰς θύρας εἰς τοὺς νέους καὶ τοὺς εἰδικοὺς διὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὸ ἔργον τῆς πραγματικῆς καὶ ὄχι κενολόγου μορφώσεως τῶν νέων, διότι εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἀνοίξῃ τὰς θύρας διὰ νὰ εἰσέλθῃ διάπλατα τὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἔμπειρίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως συνδυσασμένην μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν θεωρητικῶν. Ποσάκις ἱκανοποιήθη, ποσάκις ἐπικράθη, ποσάκις κατεκρίθη, ἀλλὰ σήμερον τὸ σύνθημα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἶναι ἡ χρησιμοποίησις νέων, ἡ χρησιμοποίησις τῶν εἰδικῶν, ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως.

Σήμερον ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν μετὰ τόσῃν τόλμην διεκήρυξεν ὁ Κοσμήτωρ μας ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εκπαιδευτικῆς ὀργανώσεως τῶν Σχολῶν τῆς ἁλλοδαπῆς. Δὲν ἐφοβήθη τοὺς νέους, ἀλλὰ μετὰ στοργὴν τοὺς περιέθαλψε. Δὲν ἐμειώθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως διότι διεκήρυσεν ουιubi et orbi ὅτι ἡ θεωρία ἄνευ τῆς πράξεως εἶναι κῦμαλον ἀλαλάζον, ὅπως ἡ πρᾶξις ἄνευ θεωρίας εἶναι στενόκαρδος καὶ μειωπικὴ.

Τόσον οἱ μόχθοι του καὶ αἱ ἀγωνίαι του καὶ τὸ ἀδάμαστον θάρρος του καὶ ἡ ὑπέρμετρος εἰς τὴν δικαίαν πίστιν του ἔμμονή του συνέδθησαν μετὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὅλοι τόσον ὑπερήφανοι!

Ο κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου αναγγέλλων την μετονομασίαν τῆς Σχολῆς
καὶ τὴν ἑντάξιν τῆς μεταξύ τῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΙΣΕΤΙΑΣ

Ἡ Σχολή μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνωτέρα» ἦτο ἐν ἀσήμαντον σχολεῖον ἑπτὰ φοιτῶντων σπουδαστῶν, περιφρονούμενον, λοιδορούμενον, συκοφαντούμενον, ὑβριζόμενον καὶ παρ' οὐδενὸς ἀναγνωριζόμενον εἰμὴ ὡς μία ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ ἐπιμορφώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ παρακολουθήσουν ἐπὶ 3 ὥρας τὸ πολὺ μαθήματα ἡμερησίως καὶ ἐπὶ μίαν διημέριον καὶ μὴ ἀπολυτηριούχοι τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐντὸς 15ετίας, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς ἐνισχύσεως, πλὴν τῆς τῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἡ Σχολὴ ἀνεδείχθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ἐπιστήμως ὡς ἐν ἴδρυμα πρωτοπορίας, ὑποδειγματικὸν ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, μὲ συγχρονισμένον πρόγραμμα, μὲ νέας μεθόδους, μὲ πραγματικὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, βραβευμένον ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ θαυμαζόμενον ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλοτε ἐχθρούς, μοναδικὸν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, ἀκτινοβολοῦν ὄχι μόνον πρὸς τοὺς σπουδαστάς του ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀλόκληρον τὴν κοινωνίαν.

Ἀπὸ ἑπτὰ τῶν 1945 φοιτῶντας σπουδαστάς, τὸ 1958/9 ἐνέγραφε 1912 τακτικὸς σπουδαστάς καὶ 459 ἐπὶ πλέον φοιτῶντας εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἐπιμόρφωσιν. Ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἦσαν πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς καὶ 172 προήρχοντο ἀπὸ ἄλλας Σχολὰς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 800)1948 ἡ Σχολὴ ἱδρύσθη τὸ Γραφεῖον Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν, τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, τὴν Ἐπιτροπὴν Προγραμματισμοῦ, τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, τὸ Σεμινάριον Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως, τὸ Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὄργανώσεως καὶ μετὰ τοῦ Ε.Ο.Τ. τὴν Σχολὴν Ζεναγῶν.

Ἡ Σχολὴ ὠργάνωσε 220 διαλέξεις ἀπὸ διαπρεπεῖς ξένους καὶ ἑλληνας ἐπιστήμονας, πολιτικοὺς ἀνδρας καὶ οἰκονομικοὺς παράγοντας.

Ἡ Σχολὴ ὠργάνωσε δημοσίας συζητήσεις ἐπὶ ζωτικῶν θεμάτων τῆς Χώρας (π.χ. Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης, Καπνὰ, Πορθμεῖον Ἑλλάδος - Ἰταλίας κ.τ.λ.).

Ἡ Σχολὴ ἐξέδωκε Ὀδηγούς σπουδῶν: (διοικητικοὺς καὶ ἐκπαιδευτικούς), ὑποδειγματικούς καὶ πρωτοτύπους, ὄχι μόνον διὰ τὴν χώραν μας, ὡς καὶ Λογοδοσίας (ἐκπαιδευτικοῦ, διοικητικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ περιεχομένου).

Ἡ Σχολὴ ἐξέδωκε 7 ἐπιστημονικὰς Ἐπετηρίδας.

Δέκα τόμους τοῦ ἐπιστημονικοῦ τοῦ ὄργανου «Σπουδαί».

Ἐπτὰ τόμους τοῦ διαφωτιστικοῦ τοῦ ὄργανου «ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.».

Ἐνα τόμον τοῦ «Τουριστικοῦ Δελτίου» τῆς.

Ἐπερ 100 ἐπιστημονικὰς καὶ διαφωτιστικὰς μελέτας (ἐκτὸς τῶν παραδόσεων καὶ συγγραμμάτων τῶν Καθηγητῶν καὶ Ἐπιμελητῶν τῆς, ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ κυκλοφοροῦντα διὰ λογαριασμόν των).

Ἐξέδωκεν ἐπίσης 4 τόμους τοῦ πρωτοτύπου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ τόσον παρ' ὄλων θαυμασθέντος «Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου» (Ἄλμανάκ).

Κατέστη οὕτω εἰς τῶν μεγαλυτέρων ἐκδοτικῶν οἴκων καὶ με δραστηριότητα ἀνωτέραν παντὸς ἄλλου πνευματικοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ Σχολὴ κατέστη ἐντὸς 15ετίας ἴδρυμα γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν, φιλοδοξοῦν ὅτι ἤνοιξε εἰς μίαν ὑποαναπτυγμένην κοινωνικῶς καὶ οικονομικῶς χώραν καὶ ὑστεροῦσαν πνευματικῶς νέους δρόμους, τοὺς ὁποίους μόλις τελευταίως ἀκολουθοῦν νεοσύστατα ἀνώτατα ἴδρύματα ἐν Εὐρώπῃ.

Αὕτῃ πρώτῃ συνέλαβε καὶ αὕτῃ πρώτῃ καθώρισε τὸ νέον σύγχρονον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τοῦ ἐξανθρωπισμένου παραγωγοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μετέχοντος εἰς τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν μιᾶς χώρας, με σκοπὸν ὄχι μόνον τὴν παραγωγικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ κόσμου ἄνοδον.

Εἰς τὴν διαμάχην τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τῆς ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως ἔδωκε πρώτη αὕτῃ τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἀπόψεις εἶναι πλέον ζεπερασμένα καὶ ὅτι ὁ ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς ἀποτελεῖ τὴν νέαν ἐπιδίωξιν, ἡ ὁποία μᾶς ἀποτρέπει ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς τεχνοκρατίας καὶ τῆς κενολογίας.

Ἡ Α.Β.Σ. εἶναι ὑπερήφανος, διότι παρὰ πάντων πλέον ἀναγνωρίζεται καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ τῆς δραστηριότητος καὶ ἡ γενικωτέρα τῆς συμβολῆς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ Τόπου. Ἡ Α.Β.Σ. καυχᾶται, δικαίως, ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἀποτελοῦσα πρότυπον, ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, καὶ πρωτοποριακόν, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδιώξεων, ἀνώτατον πνευματικὸν Ἰδρυμα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Σχολὴ δὲν στηρίζεται ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ τίτλου τῆς ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῆ. Γνωρίζει ὅτι καθημερινῶς δίδει ἐξετάσεις ἥθους καὶ πνευματικῆς ἀποδόσεως καὶ δικαίως καυχᾶται ὅτι ἀριστεύει. Δι' αὐτό, καλεῖ νὰ προσέλθουν εἰς αὐτὴν μόνον νέοι με ἥθος, με εὐγενεῖς φιλοδοξίας, με πίστιν εἰς τὴν ἐργασίαν, με κατανόησιν τῶν σκοπῶν, τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ὁμιλῶν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ὡς Διευθυντοῦ τῆς Α. Σ. Β. Σ. (1945).

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ο Μ Ο Τ Ι Μ Ο Ι Κ Α Θ Η Γ Η Τ Α Ι

1. Σ. Ἀγαπητίδης	10. Χ. Καραβᾶς
2. Φ. Βεγλερῆς	11. Γ. Παπαχατζῆς
3. Ν. Δελοῦκας	12. Α. Παππᾶς
4. Π. Δερτιλῆς	13. Π. Πέρδικας
5. Χ. Εὐελπίδης	14. Κ. Σημαντήρας
6. Γ. Ζαροκίλης	15. Ι. Σπανδανόπουλος
7. Α. Καλλιαβᾶς	16. Μ. Τσιμάρας
8. Σ. Κολογερόπουλος-Στράτης	17. Β. Φραγκούλης
9. Γ. Κασιμάτης	

Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ι Κ Α Θ Η Γ Η Τ Α Ι

1. Σ. Γεδεών	10. Ε. Μαργαρίτης
2. Δ. Δημητρακάκης	11. Κ. Μπανταλούκας
3. Ν. Θεοδώρου	12. Δ. Παπαδημητρίου
4. Χ. Κανελλόπουλος	13. Σ. Παπαϊωάννου
5. Δ. Κόλιας	14. Σ. Σταυρόπουλος
6. Π. Κουβέλης	15. Ε. Συνοδινός
7. Ι. Κουτσογιάννης	16. Ι. Φράγκος
8. Α. Κυρκιλίτσης	17. Ι. Χρυσοχοῦ
9. Φ. Λέτσας	

Ε Ι Δ Ι Κ Ο Ι Κ Α Θ Η Γ Η Τ Α Ι Τ Η Σ Σ Χ Ο Λ Η Σ

1. Γ. Ἀνδρεᾶκος	7. Α. Λάζαρης
2. Χ. Γαβριηλίδης	8. Γ. Ζυνόπουλος
3. Ε. Γεωργαντόπουλος	9. Φ. Ποταμιάνος
4. Μ. Γεωργιάδης	10. Γ. Παυλίδης
5. Ι. Γιαννόπουλος	11. Ε. Τσουκάτος
6. Α. Κανελλόπουλος	12. Δ. Ψαρός

Η ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ πάντοτε διεκήρυξε ὅτι οἱ διακοσμητικοὶ προσδιορισμοὶ τοῦ τίτλου μιᾶς Σχολῆς δὲν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δίδουν τὸ μέτρον τῆς ποιότητος τοῦ ἐπιτελουμένου εἰς αὐτὴν ἔργου. Διότι, πάντοτε, αἱ ἡχηραὶ λέξεις χρειάζονται, ἀκριβῶς, διὰ νὰ συγκαλύπτουν τὰς ἀνεπαρκείας τῆς πραγματικότητος.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ταύτης, ὁ τίτλος «Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», στεγάζων ἐν πρόγραμμα πλῆρες ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαίδευσως οἰκονομοδιοικητικῶν στελεχῶν, καὶ ἐπαρκῆς ἦτο καὶ σύμφωνος μὲ τὸ λιτὸν καὶ εὐγενὲς ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ μὲ τὸ γράμμα τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας. Ὅ,τι ἦτο ἀνεπαρκὲς ἦτο ὁ τριετὴς κύκλος σπουδῶν Ἐγκαίρως, λοιπὸν — καὶ πολλὰ ἔτη πρὶν ἢ διὰ νόμου ἐπιβληθῆ παρα τῆς Πολιτείας, ὡς προϋποθέσεως ἀπαραιτήτου διὰ τὴν μετονομασίαν της εἰς Ἀνωτάτην, τετραετῆς φοίτησις εἰς ἰσοτίμους Σχολὰς τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως — ἡ Σχολὴ ἵδρυσεν ἐκπαιδευτικὰ τῆς Κέντρα μονοετοῦς ἐξειδικεύσεως, δι' ὅσους ἐπεθύμουν τὴν συμπλήρωσιν τῶν γνώσεών των δι' ἔτι μείζονος ἐμβραθύνσεως εἰς εἰδικούς τομείς τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες, ἐξ ἄλλων προερχόμενοι προελεύσεων, ἀντελαμβάνοντο τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐπιμορφωτικῆς διαφοροποιήσεως. Τὰ Κέντρα ταῦτα δὲν ἔδιδον, βεβαίως, τίτλους ἐπισήμου τυπικότητος· ἔδιδον, ὅμως, κάτι καλύτερον: οὐσιαστικὴν μόρφωσιν εἰς ὅσους ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην εἰδικῆς ἐμβραθύνσεως ἢ συμπληρώσεως καὶ συγχρονισμοῦ τῶν ὄσων, ἄλλοτε, ἄλλοῦ, εἶχαν διδαχθῆ.

Δυστυχῶς, ἡ διαφορὰ αὐτῆ τοῦ τίτλου πολλὰς ἐδημιούργει δυσχερείας εἰς τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι, ἐκτιμῶντες τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἐργασίαν τῆς

Ὁ κ. Στ. Σταυρόπουλος, προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Διαφωτισμοῦ τῆς Α.Β.Σ., ἀναπληρῶν τὸν Κοσμήτορα.

Σχολῆς, διήκουον τὰ μαθήματά της. Διότι, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἐργασίας, οἱ ἔχοντες πτυχία ἐκ Σχολῶν μὲ προσδιορισμὸν «'Ανωτάτη» προσεπάθουν νὰ δημιουργήσουν ἀτμόσφαιραν προτιμῆσεως ἔναντι τῶν πτυχιούχων τῆς «'Ανωτέρας» Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καί, συχνάκις, τὸ ἐπετύγχανον, παραμεριζομένης τῆς οὐσίας, ἥτις συνίστατο εἰς τὸν πλοῦτον, τὴν πληρότητα καὶ τὴν συστηματικότητα τῶν γνώσεων τῶν πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κατέστη, ὅθεν, ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τίτλου ἀπὸ «'Ανωτέρα» εἰς «'Ανωτάτη» — καὶ διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐπ' ἴσοις ὅροις ἡ οὐσία καὶ διὰ νὰ παύσῃ ὁ ἀθέμιτος παραμερισμὸς τοῦ Πτυχίου τῆς Σχολῆς ἐκ μέρους ὑπηρεσιῶν τινῶν τοῦ Δημοσίου ἢ δημοσίου δικαίου.

Ἄλλω γὰρ διὰ τὴν τυπικὴν ταύτην μεταβολὴν διήρκεσε ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ ὑπῆρξε λυσσώδης, ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας γύρω ἀπὸ ὑφισταμένης ἀδίκου προνομίας. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἀνευ τοῦ συναδέλφου κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἶναι ζήτημα ἂν ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ ἐκερδίζετο ποτέ. Ἐκεῖνος, ἐπιστήμων βαθύς, παιδαγωγὸς ἀφθαστος καί, πρὸ παντός, ἄνθρωπος, μὲ διαυγεστάτην κατανόησιν καὶ ἀγωνιστικότητα, ἐστάθη πρωτοπόρος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, καὶ τὸν διηύθυνε. Πόσας θλίψεις, πόσας πικρίας, πόσας ἀπογοητεύσεις δὲν ἠσθάνθη ὁ ἐκλεκτὸς κ. συνάδελφος κατὰ τὴν μακροετῆ τοῦ ἀγῶνος περίοδον, ὅταν προσέκρουε εἰς τὴν στενὴν ἀντίδρασιν ἢ τὴν κακόπιστον ἄρνησιν ἢ ὅταν, ἐνῶ τὸ ἔδαφος ἐφαίνετο ἐξομαλυνθὲν καὶ οἱ ἀρμόδιοι πεπεισμένοι, σκότιοι παρεμβάσεις ἢ εισηγήσεις ἀνέτρεπον τὰς προβλέψεις καὶ ὠπισθοδρόμου τὸ ζήτημα. Καὶ τὰς θλίψεις ταύτας καὶ τὰς πικρίας ἐκράτει ὁ πολυαγαπητὸς κ. συνάδελφος δι' ἑαυτὸν, συμμεριζόμενος μὲ τοὺς ἄλλους μόνον τὴν χαρὰν τῶν ἐλπίδων.

Βεβαίως, δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ τοῦ τίτλου. Ἐπρόκειτο καὶ περὶ ἐπίσημου καθιερώσεως τῶν τεσσάρων ἐτῶν σπουδῶν, ὡς ἡ ἐπιστημονικὴ μας συνείδησις τὸ ἀπῆτει, διὰ τὸν πλήρη καὶ συγχρονισμὸν καταρτισμὸν τῶν σπουδαστῶν. Καί, ἀκόμη, περὶ ἐπίσημου ἐντάξεως τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὡσαύτως περὶ ὀρθολογικῆς χωροταξίας τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐπαγγελματικῶν κατευθύνσεων, διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἔδρας τῆς Σχολῆς εἰς τὸν βιομηχανικὸν Πειραιᾶ καὶ παραλλήλου ἀναδείξεως τῆς ἀδελφῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ αὐτὰ σημαίνουν τὴν δημιουργίαν δαπανῶν τινῶν ἐγκαταστάσεως, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναλάβῃ ἐξ ὀλοκλήρου ἡ Σχολή.

Ἡτύχησεν, ἐπὶ τέλους, ἡ Σχολή νὰ ἀναλάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ὁ κ. Νικόλαος Μάρτης. Παρ' αὐτῷ εὔρε πλήρη συντονισμὸν ἢ θερμουργὸς πειστικότης τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι κατένοησε ἀμέσως τὴν εἰσήγησιν, συνέλαβε πλήρως τὸ θέμα καὶ μὲ θαυμαστὴν ἀποφασιστικότητα παρεμέρισε πᾶσαν ἀντίθετον ἀποψιν καὶ πᾶσαν ἀναφνεῖσαν ἀντίδρασιν. Χάρις εἰς τὰς εισηγήσεις του καὶ τὴν κατανόησιν ἣν ἐπεδείξαντο ὄλαι αἱ κομματικαὶ παρατάξεις κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Κοινοβου-

λευτικήν Ἐπιτροπήν, εἶδε τὸ φῶς τὸ Ν.Δ. 3876 τῆς 25-10-58, δημοσιευθὲν εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. Α' 180 τῆς 30-10-58.

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, δίκαιον ἀποτίουσα φόρον τιμῆς ἀπεφάσισε, διὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου, τὴν ἀνάρτησιν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων αὐτῆς τῆς εἰκό-
νος τοῦ κ. Νικολάου Μάρτη. Τίμιοι καὶ εὐφυεῖς ἄνθρωποι, Ἕλληνες καλοὶ, πολιτικοὶ μακρᾶς προοπτικῆς, ὡς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας, εἶναι ὄντως ἄξιοι τιμῆς τοιαύτης!

Μετ' ὀλίγου μηνῶν, ἐδημοσιεύθη (Φ.Ε.Κ. Α' 168/19-8-59) τὸ Β.Δ. «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» εἰς ἀντικατάστασιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 26-4-48 ἰσχύοντος Ὄργανισμοῦ αὐτῆς.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 3973 τῆς 2-9-59 (Φ.Ε.Κ. Α' 187/7-7-59) ἡ Σχολὴ ὑπῆχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Διευθύν-
σις Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως) εἰς ὃ ὑπάγονται πᾶσαι αἱ Ἀνώταται Σχολαί.

Τέλος, διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 3974 τῆς 2-9-59 (Φ.Ε.Κ. 188/7-7-59) ἐλήφθη μέριμνα καὶ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν παλαιῶν πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ. οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἐπεθύμουν, φοιτῶντες εἰς Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, νὰ ἀποκτήσουν τὸ Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Διότι, τούτων, τὸ Πτυχίον θεωρεῖται ἐπέχον θέσιν Πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ δὲν θὰ διατρέχουν, πλέον, κίνδυνον παραγκωνισμοῦ κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς προσλήψεως ὑπαλλήλων, προα-
γωγὰς ὑπαλλήλων κ.λ.π.

Διὰ τῶν νομοθετημάτων τούτων ἐστέφθη τὸ ἔργον πολυετῶν προσ-
παθειῶν καὶ ἡμείφθησαν, ἐπὶ τέλους, οἱ μόχθοι τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος τὸν ὅποιον διεξήγαγε ἡ Σχολὴ καὶ ἔφερεν εἰς πέρας νικηφόρον, χάρις εἰς τὴν πί-
στιν, τὴν ἀγωνιστικὴν ἰκανότητα καὶ τὴν τιμίαν πολιτικότητα τοῦ Κοσμή-
τορος αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου, τὸν ὅποιον, δικαίως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκήρυξε ἄξιον τῆς Σχολῆς!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ζητήσατε από την Σχολήν

τό ειδικόν τεύχος

τό περιέχον ὅλας τὰς ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς,

τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως,

τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν

καί τῆς Ἐπιτροπῆς Προγραμματισμοῦ,

ὡς καί τὰς παραδόσεις τῶν κ.κ. Καθηγητῶν.

Ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς τὸν αἰτοῦντα

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ
ΕΙΔΙΚΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Β.Σ. ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ,
ΤΟΥ Κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΩΣ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ Α.Β.Σ.

[Ἡ παμψηφεί ἀνάδειξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ ἡ παντοιοτρόπως ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία τῶν κ.κ. συναδέλφων του ὅπως, ὁ ἐμπνευστής, θεμελιωτής καὶ καθοδηγητής τοῦ ὄραίου, ὑψηλοῦ—καὶ πρὸ παντός ἐθνικοῦ—ἔργου, ποῦ ἐπιτελεῖ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἡ Σχολή, παραμένει ὁ πεφωτισμένος ἰθύνων νοῦς αὐτῆς, μᾶς ἐπιβάλλει, ἀφ' ἐνὸς τὴν ἀναδημοσίευσιν ἐκ τοῦ Τεύχους 33 τῶν σχετικῶν μὲ τὸ θέμα πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῆς παραθέσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τοῦ θέματος ἐκδηλώσεων τῆς Σχολῆς. Ἡ δημοσίευσίς ἐνταῦθα τῶν πανηγυρικῶν ἐπιστολῶν διαφόρων ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων καὶ παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου, θὰ ἀπῆρτι πολλὰς σελίδας τοῦ παρόντος τεύχους].

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ—ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΥΤΗΣ

Χαρακτηριστικὸν τῆς ὁμοθίμου ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, ὧν ἀπολαύει μεταξὺ ἀπάντων τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Καθηγητής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς πρόσφατον γεγονός.

Οἱ Καθηγηταὶ ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ὁ κ. Παπαϊωάννου ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κοσμήτορος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β.Α. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς», ἐξ ὑπερβολικῆς, προφανῶς, εὐθιξίας, ἵνα ἀφήσῃ τὸν μηχανισμόν τοῦ ἐν λόγῳ Β.Α. νὰ λειτουργήσῃ ἐλευθέρως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κοσμήτορος. Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν συνήλθεν ἐκτάκτως τὴν 31ην Αὐγούστου 1959, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παλαιότερου Καθηγητοῦ κ. Ι. Χρυσόχοῦ, μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν ἐκλογὴν Κοσμήτορος καὶ κατέληξε, διὰ παμψηφίας τῶν παρόντων, εἰς τὴν κάτωθι πρότασιν:

Ὁ Σύλλογος τῶν τακτικῶν καὶ ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, συνεδριάσας τὴν 31ην Αὐγούστου 1959 ἐκτάκτως καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας 52 γραφεῖον τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὑποβολῆς παραίτησεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κοσμήτορος τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου καὶ λαβῶν ὑπ' ὄψιν:

α) τὸ ἄρθρον 61 § 1, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 5 § η' τοῦ ἀπὸ 6-8-59 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. Α' 189/59) «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς»,

β) ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Στράτος Κ. Παπαϊωάννου, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἡγούμενος τοῦ Διδακτικοῦ Σώματος, κατέδειξε σπανίας ἐπιστημονικὰς, παιδαγωγικὰς καὶ ἠγετικὰς ἀρετὰς καὶ ὑπέστη ὁ πρωτεύων μοχλὸς τῆς ἀναδείξεως τῆς Σχολῆς εἰς Ἴδρυμα διοικητικοοικονομικῆς ἐκπαιδεύσεως, ζηλευτὴν κατέχον θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας μας καὶ ἐπιστῶν ἀνεπιφυλάκτως τὰς ἐπιδοκίμασίας τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ παραγωγικῶν κύκλων αὐτῆς, μὲ ἀπήχησιν καὶ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὁρίων,

γ) ὅτι, διὰ τοῦ Ν.Δ. 3876/1958, ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ εἰσέρχεται εἰς πεδῖον ἐντονωτέρας δραστηριότητος, ἔχουσα εἴπερ ποτε ἄλλοτε ἀνάγκην σθεναρᾶς καὶ δεδοκιμασμένης ἐκπαιδευτικῆς ἡγεσίας,

δ) ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς εἶναι πρόσφατος, γενομένη ἀμέσως μετὰ τὴν κατ' Ὀκτώβριον 1958 δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 3876/1958,

ε) ὅτι ὁ κ. Συνάδελφος, ἐξ ὑπερβαλλούσης λεπτότητος προφανῶς, ὑποβάλλει παραίτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Α.Β.Σ.»,

στ) ὅτι οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ ἰδιαζόντως ἐνδεδειγμένην προσωπικότητα διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς,

ἔθεσε τὸ ζήτημα εἰς κανονικὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν μεταξὺ τῶν παρόντων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν παμπηφεὶ ὑπόδειξιν τοῦ ἐκ νέου ὡς Κοσμήτορος, διὸ καὶ

Π Ρ Ο Τ Ε Ι Ν Ε Ι

εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τὴν κατ' ἄρθρον 6 § η' τοῦ ὡς ἀνωτέρω Β.Δ. ἐπανεκλογὴν τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος, κατὰ τὴν ἀρχομένην διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959-60 τριετίαν.

Ὁ Προεδρεύσας Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ο Ι Καθηγηται

Σ. Ἀγαπητίδης	Δ. Κυρκιλίτσας
Σ. Γεδεῶν	Φ. Λέτσας
Ν. Δελούκας	Ε. Μαργαρίτης
Π. Δερτιλῆς	Κ. Μπανταλούκας
Δ. Δημητρακάκης	Δ. Παπαδημητρίου
Ν. Θεοδώρου	Π. Πέρδικας
Χ. Κανελλόπουλος	Κ. Σημαντήρας
Σ. Καλογερόπουλος	Ι. Σπανδανόπουλος
Δ. Κόλιας	Σ. Σταυρόπουλος
Π. Κουβέλης	Ε. Συνοδινός
Ι. Κουτσογιάννης	Ι. Φράγκος

Ἐπί τῆς προτάσεως ταύτης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἔλαβε τὴν κάτωθι ἀπόφασιν, ἣτις ἀποτελεῖ ὕμνον διὰ τὸν ἀγαπητὸν συν-ἀδελφον κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

**ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Α. Β. Σ.
κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1959**

1ον. Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ μεγίστης, προφανῶς, λεπτότητος ὑποβληθεῖσαν, ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, παραίτησιν τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου.

2ον. Τὴν ἀπὸ 31ην Αὐγούστου 1959 ὁμόθυμον καὶ ἐνθουσιώδη πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν καὶ Ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς περὶ ἐπανεκλογῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου ὡς Κοσμήτορος.

3ον. Τὸ ἄρθρ. 5, παραγρ. ἡ' τοῦ Β.Δ. τῆς 6-8-59 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς».

4ον. Τὸ εὐδόκιμον καὶ ἐξόχως ἀποδοτικὸν ἔργον τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὰ ἀξιώματα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἀνάδειξίν της.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

1ον. Ἐκφράζει πλήρη τὴν εὐαρέσκεϊάν του πρὸς τὸν Καθηγητὴ κ. Στράτον Κ. Παπαϊωάννου.

2ον. Κηρύσσει τοῦτον ἄξιον τῆς Σχολῆς.

3ον. Ἀποδέχεται ἐκθύμως τὴν πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Τακτικῶν καὶ Ὁμοτίμων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἐκλέγει αὐτὸν ἐκ νέου Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1959-1960 (ἄρθρ. 61, παραγρ. 2 τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. τῆς 6-8-59), παμψηφεί.

Ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α.
Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος
(Κ. Κωτσιόπουλος)

Τὰ Μέλη

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Π. Σολομὸς)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΗΣ 19ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Ἡ πρόσκλησις ἐγένετο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59.0350 τῆς Α.Β.Σ. 'συνεδρίατις ἐγίνετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Γραφείων τῆς ὁδοῦ Ἀμαλίας 52. Τοῦ κ. Κοσμήτορος τελούντος ἐν ἀδείᾳ, προήδρευσε ὁ Καθηγητὴς κ. Νικ. Θεοδώρου. Παρέστησαν οἱ Τακτικοὶ καὶ Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πλὴν τοῦ κ. Μ. Τσιμάρρα, κωλυομένου λόγῳ ἐργασίας νὰ προσέλθῃ.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ Πρόεδρος κ. Ν. Θεοδώρου ἀνακοινοῖ λιβελλογράφημα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, καθαπτόμενον τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρους τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ ἐμμέσως τοῦ Σώματος τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ὅπερ ἔκρινε ἐν καιρῷ καὶ κατὰ νόμον τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐφόδια τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Ἀντίγραφον τοῦ λιβελλογραφήματος εὐρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν πλείστων Καθηγητῶν, ὡς ἀπευθυνόμενον πρὸς ἅπαν τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ παριστάμενοι ἐξέφρασαν τὸν ἀποτροπιασμόν των διὰ τὴν αὐθάδειαν τῆς ἐντελῶς συκοφαντικῆς ἐκστρατείας ἣν ἔχει ἀπὸ τινος ἀναλάβει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου ἐναντίον τοῦ σεμνοῦ καὶ διαπρεποῦς συναδέλφου, ὃν ὅλοι οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς τιμοῦν ἀνεπιφυλάκτως καὶ διηνεκῶς ἐκλέγουσιν παμπηφεῖ Κοσμήτορα ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, ἐσχάτως δὲ ἔλαβον τὴν ἱκανοποίησιν ψηφίσματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἀνακηρύσσοντος τοῦτον ἄξιον Αὐτῆς, λόγῳ τῶν ἐπιστημονικῶν του προσόντων καὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως μεθ' ὧν χειρίζεται τὰ ζητήματα τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τῆς μεγάλῃς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ὁποίων χαίρει ἐν τῇ κοινῇ καὶ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, συνετεία τοῦ ἤθους του καὶ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς Χώρας ἀνάπτυξιν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν παρατηρήσεων τῶν παρισταμένων, ἀποφασίζεται ὁμοφώνως, μετ' ἀνεπιφυλάκτου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ ἐκ νέου ἐκφρασις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος πρὸς τὸν διαπρεπῆ Συνάδελφον καὶ Κοσμήτορα, τὸν τό-

σον τιμώντα διὰ τῆς προσωπικότητός του τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ τόσα διὰ τῆς δραστηριότητός του ὑπὲρ Αὐτῆς ἐπιτυχόντα. Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ παρατήρησις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παν. Πέρδικα, εἰπόντος ὅτι «οὐδεὶς προσέφερεν εἰς Ἀνώτατον Ἰδρυμα τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ὁ Κοσμήτωρ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσέφερεν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν», ἥτις ἐπεκροτήθη ἐνθουσιωδῶς παρὰ πάντων καὶ ἀπεφασίσθη ἡ αὐτουσία ἀναγραφῆς τῆς εἰς τὸ Πρακτικόν.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συζητήσεως ἐξητάσθη ἡ στάσις τῆν δέον νὰ τηροῦν οἱ Καθηγηταί, ἐπὶ περιπτώσεων ὡς ἡ προκειμένη, ἔναντι τῶν ἐπιστολογράφων τῶν, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως οὐδεμία δοθῆ ἀπάντησις εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ., μετὰ θράσους περισσοῦ καθαπτομένου τῆς ἐπιστημονικῆς εὐθιξίας τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς δι' ἰσχυρισμῶν ἀυστάτων, διότι εἶναι ἄκοσμος πᾶσα συζήτησις μεταξὺ Καθηγητῶν καὶ πτυχιούχων ἐπὶ ζητημάτων ἐπιστημονικοῦ κύρους τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἐπιστρέφεται δὲ εἰς τὸ μέλλον, ὡς ἀπαράδεκτον, πᾶν ἀναλόγου μορφῆς ἔγγραφον.

Ἐπίσης ἐξητάσθη ἡ θέσις τῶν πτυχιούχων τῆς τέως Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἔναντι τῆς Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, εἰσηγουμένων τῶν κ. κ. Ἄνδρ. Κυρκιλίτη καὶ Δημ. Παπαδημητρίου καὶ συμφωνούντων ἀπάντων τῶν παρισταμένων, ἀποσαφηνίζεται ὡς ἀνεπιφυλάκτως ὁμόφωνος γνώμη τῶν κ.κ. Καθηγητῶν ἡ ἄποψις ὅτι μόνον διὰ τῆς φοιτήσεως εἰς τὴν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Α.Β.Σ. καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀποφοιτήσεως ἐξ αὐτῶν εἶναι δυνατόν νὰ τύχη πτυχίου Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς Σχολῆς πᾶς πτυχιούχος τῆς τέως Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Τοῦτο οὐδόλως ἐπηρεάζει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς νὰ βοηθοῦν ἐν παντί καὶ πάντοτε τοὺς Πτυχιούχους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιδιώκεται διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν προσόντων ἅτινα παρέχει τὸ οὐσιαστικόν περιεχόμενον τίτλου σπουδῶν αὐτῶν, εἰς τὸ εὐρὺ πεδίον δραστηριότητος ὅπερ αἱ μακρὰ προσπάθειαι πάντων τῶν Καθηγητῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ νῦν Κοσμήτορος κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ἔχουν ἤδη διανοίξει δι' αὐτούς, ἀπὸ καιροῦ. Ὑπέρβασιν τοῦ ὅριου τούτου, πρὸς εἰσδυσιν εἰς ἐπιστημονικωτέρας περιοχάς, ὅπου θὰ ἐζητεῖτο πτυχίον τῆς Α.Β.Σ., μὲ ἐφόδιον μόνον τὸ πτυχίον τῆς Α.Σ.Β.Σ., δὲν δύναται νὰ εὐνοήσουν, ὡς ἀπάδουσαν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν συνέπειαν καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀλήθειαν.

Ὁμιλοῦντος τοῦ κ. Κυρκιλίτη καὶ ἀναφέροντος περὶ διαβήματος πρὸς αὐτὸν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ., παρεμβαίνει ὁ προεδρεύων κ. Ν. Θεοδώρου καὶ λέγει ὅτι οἱ διοικοῦντες τὸν Σύνδεσμον τῶν παλαιῶν πτυχιούχων θέτουν εἰς τὸ στόμα τῶν κ.κ. Καθηγητῶν ἀπόψεις τὰς ὁποίας αὐτοὶ ποτὲ δὲν διε-

νοήθησαν, διὰ νὰ δημιουργήσουν σύγχυσιν. Τοῦτο ἐγινε κατὰ τὸ παρελθὸν μὲ τὸν ἀείμνηστον Ἀγαλλόπουλον, τὸν ὁποῖον κατεσκευοφάντησαν, ἐνῶ ὁ τόσον πολῦτιμος καὶ ἀγαπητὸς συνάδελφος σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς εἰσηγήθη εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν τὰς ὀρθὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἐδέχθημεν ἅπαντες. Τὸ αὐτὸ πράττουν σήμερον δι' ἄλλους, ἴσως, Καθηγητὰς καὶ εἶναι λαμπρὰ εὐκαιρία ἐλευθέρως διατυπώσεως τῶν γνωμῶν τῶν διδασκόντων ἢ σημερινῆ συνεδρίασις, καθ' ἣν παρευρίσκονται πάντες.

Ἀνακοινοῦται, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου μεταβαίνει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐπίσκεψιν διαφόρων ἐπιστημονικῶν Κέντρων ἀρμοδιότητος ἀναλόγου πρὸς τὴν Α.Β.Σ. καὶ ἐξέτασιν τῆς κλονισθείσης ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μόχθων τοῦ ὕψους του καὶ ἐκφράζονται αἱ εὐχαὶ ὄλων ὑπὲρ ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν του καὶ ταχείας ἐπανάδου του εἰς τὰ ἐν τῇ Σχολῇ καθήκοντά του, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Διδακτικοῦ Σώματος.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καλογερόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνακοινοῖ ὅτι, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς Agence de Productivité Europeenne καὶ ὁμοφώνου γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας, ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς εἰδικὰς Σχολὰς Διοικήσεως τῆς Γαλλίας, Βελγίου, Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας καὶ νὰ ἀνταλλάξῃ τὰς σκέψεις καὶ τὴν πείραν του μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκπαιδευτικῶν κύκλων. Νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ ἐντελῶς τιμητικῆς προσκλήσεως.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν ἐκφράζει καὶ αὐθις τὰ συγχαρητήριά του, θεωρῶν ὅτι ὁ πλέον κατάλληλος νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ κ. Παπαϊωάννου διὰ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα ζητήματα τῆς Χώρας.

(Συζητοῦνται ἕτερα ἑτερα ἑτερα θέματα καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις, μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις).

Οἱ Σύνεδροι

N. Θεοδώρου	I. Κουτσογιάννης
Σ. Σταυρόπουλος	A. Κυρκιλίτσης
Σ. Ἀγαπητίδης	Φ. Λέτσας
Σ. Γεδεῶν	E. Μαργαρίτης
Δ. Δημητρακάκης	K. Μπανταλούκας
Π. Δερτιλῆς	Δ. Παπαδημητρίου
N. Δελούκας	Π. Πέρδικας
Σ. Καλογερόπουλος	K. Σημαντήρας
X. Καραβᾶς	I. Σπανδανόπουλος
X. Κανελόπουλος	E. Συνοδινός
Δ. Κόλιας	I. Φράγκος
Π. Κουβέλης	I. Χρυσοχοῦ

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Οι κάτωθι υπογραφομένοι Ειδικοί Καθηγηταί της 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής και των Κέντρων Ειδικής 'Εκπαίδευσεως αυτής, λαβόντες γνώσιν άποσπάσματος Πρακτικῶν Συνεδριάσεως του Συλλόγου Καθηγητῶν της Σχολής της 19 'Οκτωβρίου 1959, άφορῶντος εις γενομένην συζήτησιν επί λιβελλογραφήματος πτυχιούχων της τέως Α.Σ.Β.Σ. καθαποτιμένου του έπιστημονικού κύρους του Κοσμήτορος της Σχολής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Αον. 'Εκφράζομεν την άνεπιφύλακτον άγανάκτησιν πάντων ήμῶν κατά της αϋθάδους και άγνώμονος συμπεριφοράς των συντακτῶν του σκκοφαντικού λιβέλλου και των τυχόν όπισθεν αϋτῶν ύποκρυπτομένων ύποκινήτῶν αϋτῶν.

Βον. Διαδηλοϋμεν τὸν άπόλυτον σεβασμόν και έμπιστοσύνην ήμῶν πρὸς τὸ μέγα έπιστημονικόν κύρος και τὸ έξαιρετον άκαδημαϊκόν ήθος του διαπρεποϋς συναδέλφου—τιμῶντος διά της πολυσχιδοϋς δράσεως του και την Σχολήν και την Χώραν—και την άνεπιφύλακτον χαράν μας διότι οϋτος επί μακράν σειράν έτῶν εύρσκεται επί κεφαλής του Διδακτικού Σώματος της 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής.

Γον. Συντασσόμεθα άπαντες πρὸς την παμψηφεί χαραχθείσαν κατά την άναφερομένην Συνεδρίασιν στάσιν του Διδακτικού Σώματος επί προσομοίων περιπτώσεων άπρεπείας και τὸν χαρακτηρισμόν ὡς «άκόσμου πάσης συζήτησεως μεταξϋ Καθηγητῶν και πτυχιούχων επί ζητημάτων έπιστημονικού κύρους του διδακτικού προσωπικού».

Δον. Συμφωνοϋμεν άπολύτως και άνευ οϋδεμιᾶς έπιφυλάξεως άπαντες επί των διατυπωθεισῶν κατά την έν λόγῳ Συνεδρίασιν άπόψεων επί της συγκριτικῆς σχέσεως των πτυχιῶν Α.Σ.Β.Σ. και Α.Β.Σ. και τῶ μόνου έπιστημονικῶς ὀρθοϋ και άκαδημαϊκῶς άψόγου τρόπου προσκτήσεως της Ιδιότητος του «πτυχιούχου της 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής», διά της έπιτυχούς παρακολουθήσεως της διδασκαλίας Κέντρου τινός Ειδικῆς 'Εκπαίδευσεως—άνεξαρτήτως παντός έτέρου άκαδημαϊκοϋ έφοδίου—και επί πάντων των έν προκειμένῳ συμπερασμάτων και παρατηρήσεων των κ.κ. Τακτικῶν και 'Ομοτίμων Συναδέλφων, ὡς έκτίθενται αϋται έν τῷ εις χείρας μας άποσπάσματι Πρακτικοϋ.

Εον. Χαίρειτίζομεν τὸν σεβαστόν Κοσμήτορα κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου και εύχόμεθα ταξειαν έπάνοδον εις τὸ έργον του, μετά την λήξιν της άδειας του, έπ' άγαθῷ της Σχολής, διαβιβάζομεν δέ αϋτῷ αντίγραφον του παρόντος πρωτοτύπου προσυπογεγραμμένον, εις ένδειξιν της άμέτρου δυσφορίας μας διά την κατ' αϋτοϋ άδικον και άγνώμονα σκκοφαντικῆν άπόπειραν και της πρὸς τὸ Πρόσωπόν του άπολύτου έμπιστοσύνης μας και σεβασμοϋ.

Γιάννης Γιαννόπουλος	'Ελευθ. Γεωργαντόπουλος
Μάριος Γεωργιάδης	'Αθαν. Κανελλόπουλος
'Αποστ. Λάζαρης	Κωνστ. Λεοντίδης
Γεώργ. Ξυνόπουλος	Χάρης Γαβριηλίδης
Εύάγγ. Τσουκάτος	Δημήτρ. Ψαρός

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ Δ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Σ. ΤΗΣ 18-11-1959

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν, ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν κ. Σ. Ἀγαπητίδῃ ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, βάσει τῶν νέων διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐξελέγη ὁμοφώνως ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Κοσμητῶν ταύτης διὰ τὴν προσεχῆ τριετίαν καὶ μετὰ σύντομον ὁμιλίαν τῶν παρισταμένων ἀποφασίζει ὁμοφώνως : Ἀπευθύνει τὰ θεσμὰ συγχαρητήρια τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, τοῦ ὁποῦ ἡ εὐστοχος καὶ ἐξ ὀλοκλήρου δεδικοιολογημένη ἀπόφασις τιμᾷ αὐτόχρημα τὰ μέλη του καὶ ἀποτελεῖ ἀρίστην διοικητικὴν πράξιν πρὸς περαιτέρω προαγωγὴν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Κέντρων τῆς. Διότι ὁ Καθηγητὴς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου δὲν εἶναι μόνον δεδοκιμασμένη καὶ ἀρτία ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ προσωπικότητα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως συνδυάζει τὴν ἀκάματον δραστηριότητα μὲ τὴν γόνιμον καὶ δημιουργικὴν φαντασίαν τοῦ ὀραματιστοῦ, τῆς ὁποίας τόσοσ ἀνάγκην ἔχουν σήμερον τὰ πνευματικὰ μας ἰδρύματα.

Συγχαίρει ἐπίσης τὸν ἐπαξίως ἐκλεγέντα Κοσμητῶρα, τοῦ ὁποῦ τιμᾷ τὴν μακρὰν καὶ γόνιμον θητείαν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικά καὶ τὴν δημιουργικὴν συμβολὴν εἰς τὴν Ἰδρυσιν, λειτουργίαν καὶ πρόοδον τῆς Σχολῆς, εὐχομένη ὅπως διατηρῇ μακροημερεύων, τὴν ἀνεξάντλητον ζωτικότητα του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φοιτήσης νεολαίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐπιφορτίζει τὸν Διευθυντὴν Σπουδῶν ὅπως ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεως κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς καὶ εἰς τὸν Κοσμητῶρα.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τῶν Πρακτικῶν Σπουδῶν

Ὁ Διευθυντὴς Σπουδῶν

Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ Δ.Ε. ΤΟΥ Κ.Τ.Μ. ΤΗΣ 14-12-1959

Ψήφισμα

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν συνελθοῦσα τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1959 ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς (ὁδὸς Ἀγησιλάου 12) ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Κιτοῖκη καὶ λαβοῦσα γνώσιν τῆς ἐπανεκλογῆς ὡς Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τοῦ Καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ὅστις διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτοῦ μορφώσεως καὶ ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ διὰ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός του κατώρθωσε ν' ἀναγάγῃ τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν εἰς περιωπὴν ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος καὶ εἰς φυτῶριον ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Διαδηλοῖ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς διὰ τὴν τοιαύτην ἐπανεκλογὴν καὶ συγχαίρει τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Β.Σ., ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ ἐκλεκτὸς Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ. ἐξακολουθήσῃ μετὰ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ζῆλον ἐὰν προσφέρῃ πάντοτε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Α.Β.Σ. καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Κ.Τ.Μ. διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὁποῦο ἔσχε τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ μετὰ μεγίστης ἐνεργητικότητος καὶ λίαν ἐπιτυχῶς συνέβαλεν.

Ἄκριβες ἀντίγραφον ἐκ τῶν Πρακτικῶν
Ὁ Διευθυντῆς Σπουδῶν
Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Παραθέτομεν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1959 ἔγγραφο τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν Σπουδαστῶν ἐπὶ τῆς προσφάτου δραστηριότητός του.

Π ρ ὶ σ

- α) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς,
καὶ β) Τὴν Κοσμητείαν τῆς Σχολῆς

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Θ ἔ μ α: Ἀπολογισμὸς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958 - 59 καὶ πρόγραμμα δράσεως ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959 - 60 τοῦ Τμήματος Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

1. Ἀπολογισμὸς

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς δραστηριότητος τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Σχολῆς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1958 ἡ σύστασις παρ' αὐτῷ Τμήματος Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ, ἐπανδρωθέντος ὑπὸ πενταμελοῦς δμάδος εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Τῇ εισηγήσει τοῦ Κοσμητοροῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωάν. Χρυσόχου, τὸ τμήμα τοῦτο ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1958 τὴν πρῶτησιν θεμάτων οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, ὑπὸ τὸ πρῶμα τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν ἐξελίξεων τοῦ Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ τοῦ οἰκονομομετρικοῦ συστήματος Εἰσοδῶν—Ἐκροῶν. Αἱ τελευταῖαι αὗται μέθοδοι ἀναλύσεως, προῖδν ἐργασίας κορυφαίων ἐπιστημόνων, ἔτυχον ἐνθουσιώδους ὑποδοσχῆς τόσον εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας ὅσον καὶ εἰς τὴν Β. Ἀμερικὴν, ἔνθα χρησιμοποιοῦνται ἤδη εὐρύτατα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν προβλημάτων οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.

Ἄτυχως, εἰς τὴν χώραν μας ἐπιστημονικαὶ ἐξελίξεις τοιαύτης δακῆς εἶχον παντελῶς ἀγνοηθῆ. Τὸ γεγονός τοῦτο καὶ μόνον καθίστα ἔμφανεῖς τὰς δυσχερεῖας τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισεν ἡ ἐν λόγῳ ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τῆς. Παρὰ ταῦτα, τὰ μέλη τῆς ομάδος εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου, εἰς τρόπον ὥστε δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι σήμερον, ἂν μὴ τί ἄλλο, ἔχει προκληθῆ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τόσον τῶν ἐπιστημόνων ὅσον καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς χώρας μας διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων τοῦ προγραμματισμοῦ, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν συγχρόνων μεθόδων τῆς Γραμμικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως. Ἐπομένως δύναται ἡ Σχολὴ νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ γεγονός ὅτι καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον ὑπῆρξε πρωτοπόρος.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἡ ἀνωτέρω ἡμᾶς ἔδωσε διαλέξεις ἀναφορικῶς μετὰ τὰ θέματα τοῦ Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ τοῦ συστήματος Εἰσοδῶν - Ἐκροῶν, αἵτινες, κατὰ κοινὴν δαμολογίαν, ἐστῆθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Πλὴν τούτου, ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις ἐπιστημόνων ὑπὸ μορφῆν Σεμιναρίων, εἰς τὰς ὁποίας ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις καὶ συνεζητήθησαν θέματα τῆς Γραμμικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως συνδέσῃ τὴν Σχολὴν μετὰ ξένην ἐκπαίδευτικὰ ἰδρύματα καὶ ὀργανισμοὺς ἀσχολουμένους μετὰ τοιαύτης φύσεως θέματα, ἡ ἡμᾶς ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ καθηγητὰς Πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, τῶν ὁποίων ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν εἰς τὸν ὑπὸ ἔκδοσιν τόμον τῆς Γραμμικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως καὶ περὶ οὗ κατωτέρω. Πέραν τούτου, ὁ καθηγητῆς κ. Δάζαρης, τῇ ἐγκρίσει τῆς Σχολῆς, μετέβη καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τετράμηνον (Ἀπρίλιος - Ἰούλιος 1954) εἰς Ἰταλίαν παρὰ τῷ ἐν Ρώμῃ Ὄργανισμῷ Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Ν. Ἰταλίας (SVI-MEZ), ἔνθα παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν λόγῳ ὀργανισμοῦ, εἰδικώτερον δὲ τὸν τρόπον χρησιμοποιήσεως τῆς τεχνικῆς τοῦ Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μεθόδων, πρὸς ἀντιμετώπισιν θεμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὡς καὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως ἐπιχειρήσεων.

Παρὰ τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα τῆς λειτουργίας τοῦ προνησθέντος τμήματος τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ἡ ἐν λόγῳ ἡμᾶς συνέταξε μελέτας σχετικὰς μετὰ τὸν Γραμμικὸν Προγραμματισμὸν καὶ τὸ σύστημα Εἰσοδῶν - Ἐκροῶν, αἵτινες θὰ δημοσιευθοῦν τόσον εἰς τὰς «Σπουδὰς» ὅσον καὶ εἰς εἰδικῶς ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκδοθησόμενον προσεχῶς τόμον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Γραμμικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν. Ἀλλὰ οἱ ἐπιστήμονες τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος ομάδος δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὰ θεωρητικὰ μόνον πεδία, ἦλθον ἐπίσης εἰς ἐπαφὴν μετὰ προσδευτικὸς Ἑλληνικῆς ἐπιχειρηματίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέπτυξαν τὰς δυνατότητας ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω μεθόδων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρηματικῆς ζωῆς. Ἐνθαρρυντικῆ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν εἶναι ἡ ἀναγνώρισις ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρηματικῶν τούτων κύκλων τῆς

σπουδαιότητα των νεωτέρων μεθόδων οικονομικής αναλύσεως διά την αντιμετώπισιν προβλημάτων οργανώσεως και διοικήσεως των επιχειρήσεων. Τελικώς, απέφασθη υπό τινος των εν λόγω επιχειρηματιών όπως διεξαχθή έρευνα επί συγκεκριμένων προβλημάτων της επιχειρήσεώς του, πλην όμως ή έκτακτος αυτού αίτησία εξ Ελλάδος δεν επέτρεψε την πραγματοποιήσιν της έρεύνης ταύτης.

2. Πρόγραμμα

Η δμάς συνεχίζει τας εργασίας της και κατά τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, με κύριον ἔργον τὴν συγγραφὴν νέων μελετῶν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν συνεργασίας μετὰ καθηγητῶν ξένων πανεπιστημίων. Ἡδὴ τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι ἤρχισεν ἡ ἐκτύπωσις τῶν εἰδικῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» καὶ τοῦ τόμου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὴν Γραμμικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν, εἰς τὸν ὅποιον πληρὴν τῶν μελῶν τῆς δμάδος συνεργάζονται Ἕλληνες καὶ ξένοι ἐπιστήμονες καὶ τοῦ ὁποίου τὰ περιεχόμενα παρατίθενται εἰς ἐπισυνημμένον τῷ παρόντι πίνακα. Ἄξιζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐξ ὧν εἶναι γνωστὸν, ἐργασία τῆς ποιότητος καὶ ποσότητος τοῦ ἐκτυπομένου τόμου δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τοῦδε, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς ἐτέραν τινὰ Εὐρωπαϊκὴν χώραν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἡ δμάς προγραμματίζει, τῇ ὑποδείξει τοῦ κ. Κοσμήτορος, διὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, τὴν ὀργάνωσιν «Δεκαημέρου συζητήσεων θεμάτων Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως» εἰς τὸ ὅποιον θὰ κληθῶν νὰ συμμετάσχουν γνωστοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἄτομα ὑπευθύνως χειριζόμενα τὰ θέματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Πέραν τούτου, τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν ἤρχισε νὰ ὀργανώσῃ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸ Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, Σεμινάριον μετὰ θέματα ἐφαρμογῆς τοῦ Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν καὶ Διοίκησιν τῶν Ἐπιχειρήσεων, προσέτι δὲ ἐλπίζεται ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διεξαγωγὴ ἐρεύνης ἐπὶ συγκεκριμένων προβλημάτων μιᾶς ἢ περισσοτέρων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς χώρας. Πρὸς οὗτο, κατηρτίσθησαν ἤδη τέσσαρες δμάδες ἐργασίας ἐκ Σπουδαστῶν τοῦ Κέντρου Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως πρὸς διατύπωσιν καὶ μελέτην προβλημάτων Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ ἀναφερομένων εἰς συγκεκριμένας ἐπιχειρήσεις. Τέλος, προγραμματίζεται ἡ ἐκδοσις εἰδικοῦ τεύχους εἰς τὸ ὅποιον θὰ περιληφθῇ πλήρης βιβλιογραφία ἀναφορικῶς μετὰ τὰ θέματα τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν συστηματικὴν μελέτην τῶν θεμάτων τούτων καὶ ἐν τῇ χώρᾳ μας.

Ὁ Διευθυντῆς

τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν
ΚΛ. Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ
(LINEAR ECONOMICS)

I. *Πρόλογος*

II. *Εισαγωγή*

III. *Ανάλυσις Εισροών - Έκροών*

(Input - Output Analysis)

- 1) Το σύστημα Leontief (Α. Α. Λάζαρης).
- 2) Η υπόθεσις τῶν σταθερῶν ἀναλογιῶν εἰς τὴν γραμμικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν (Δ. Θ. Κουλουριᾶνος).
- 3) Ἐν ὑπόδειγμα νομισματικῆς ἀναλύσεως (Α. Α. Λάζαρης—
Δ. Καράγιωργας).
- 4) Συστήματα γενικῆς ἰσορροπίας καὶ διακλαδικὴ ἀνάλυσις
(Δ. Καράγιωργας).
- 5) Κριτήριον διὰ τὴν κατανομὴν τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸ πρό-
γραμμα ἀναπτύξεως (Α. Α. Λάζαρης).
- 6) Input - Output Analisi ed Economie Astratte (S. Cherubino).
- 7) Ἐφαρμογαὶ τῆς ἀναλύσεως εἰσοῶν - ἐκροῶν εἰς Ἰταλίαν
(V. Cao - Pinna).
- 8) Ἐφαρμογαὶ τοῦ συστήματος εἰσοῶν - ἐκροῶν εἰς διαφόρους
χώρας (Κ. Β. Μπανταλούκας).

IV. *Γραμμικός Προγραμματισμός*

(Linear Programming)

- 9) Γραμμικός προγραμματισμός: ἕν νέον ὄργανον οἰκονομικοῦ ὀρθολογισμοῦ (Α. Γ. Παπανδρέου).
- 10) Ὁ Ἀλγόριθμος Simplex (Α. Α. Λάζαρης).
- 11) Μέθοδοι λύσεως προβλημάτων γραμμικοῦ προγραμματισμοῦ (Δ. Θ. Κουλουριᾶνος).
- 12) Ὑπολογιστικαὶ ἀπλοποιήσεις τῆς μεθόδου simplex (Α. Α. Λάζαρης).
- 13) Alcuni Problemi di Programmazione Lineare (S. Cherubino).
- 14) Sulla Ripartizione delle Vendite e Sulla Distribuzione dei Inesi di Trasporto di Diversa Capacita (Maria Passaquindici).
- 15) Ὁ Γραμμικός Προγραμματισμός εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν (Δ. Ἀθανασάτος).
- 16) Use of Programming Methods in Sample Surveys (Des - Ras).

V. *Παρατηρήματα*

- 17) Στοιχεῖα μαθηματικῆς ἀναλύσεως διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ γραμμικοῦ προγραμματισμοῦ (Α. Α. Λάζαρης).
- 18) Σύγχρονα ὑπολογιστικὰ μέσα διὰ τὴν λύσιν γραμμικῶν συστημάτων ἐξισώσεων (Σ. Πεφάνης).

VI. *Βιβλιογραφία* (Ε. Σπέντζου).VII. *Πίνακες*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθῆναι τῇ 27 Νοεμβρ. 1959

Ἀριθ. Πρωτ. 103823/9854

Ὁ
Ἵπουργὸς Βιομηχανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν α) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1959 Β. Δ)τος «περὶ Ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» καὶ β) τὴν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1959 ἀριθ. πρωτ. Ἵπουρ 103823/59 ἔχθεσιν ἐλέγχου τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78180/16.10.59 ἡμετέρας ἀποφάσεως συσταφείσης Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὸν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἀναφορᾶς τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς ὑποβληθέντα ἡμῖν ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς ταύτης κατὰ τὸ ἔτος 1958/1959.

Ε. Υ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ν. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

Κοινοποιήσις :

Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν
δδδς Κύπρου 43

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ὁ Προστάμενος τῆς Διεκπερ.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ
Κ. ΣΤΡΑΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Α Β. Σ., τιμῶν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν, τὸ κῶρος καὶ τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν πολυαγαπητοῦ συναδέλφου — τοῦ Κοσμητοροῦ κ. Στράτου Κ. Παπαγεωργίου — ἀπουσιάζοντος νῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰδιαιτέρως, ὅμως, ἐπιθυμῶν νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς πρὸς τὸν Ἄνδρα ὅστις τόσα ἐμόχθησε καὶ ἐπραξεν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ οὕτως ἀφιέρωσε τὴν δραστηριότητά του εἰς τὴν ἐξυπηρέτησίν της, ὥστε νὰ ἐπισύρῃ τὸν κοινὸν θαυμασμὸν διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, ἀπεφάσισεν, ὁμοθυμῶς, ἐν πανηγυρικῇ Συνεδρίᾳ, νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν του εἰς τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον καὶ τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς, εἰς ἔνδειξιν ἐλαχίστης ἀνταποδόσεως.

Ἡ ἀνάρτησις ἐγένετο τὴν 12 Δεκεμβρίου 1959. Κατὰ τὴν σχετικὴν τελετὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον, τόσος ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμὸς μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ πρὸς τοῦτο ἐνταλθέντος κ. Συναδέλφου, ὥστε οἱ σπουδασταὶ ἤρπασαν τὴν εἰκόνα ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς καὶ προέβησαν οἱ ἴδιοι, πλήρεις συγκινήσεως καὶ ἐν μέσῳ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων, εἰς τὴν ἀνάρτησίν της.

Ἐν συνεχείᾳ, δίδομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν καὶ τὴν προσφώνησιν τοῦ συναδέλφου κ. Στ. Σταυροπούλου.

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Οί κάτωθι υπογραφόμενοι Ειδικοί Καθηγηταί τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καί τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδύσεως αὐτῆς, λαβόντες γνώσιν ἀποσπάσματος Πρακτικῶν Συνεδριάσεως τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1959, ἀφορῶντος τόν Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Διαδηλοῦμεν τόν ἀπόλυτον σεβασμόν καί ἐμπιστοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸ μέγα ἐπιστημονικόν κῦρος καί τὸ ἐξαιρετόν ἀκαδημαϊκόν ἦθος τοῦ διαπρεποῦς συναδέλφου—τιμῶντος διὰ τῆς πολυσχιδοῦς δράσεώς του καί τὴν Σχολὴν καί τὴν Χώραν—καί τὴν ἀνεπιφύλακτον χαρὰν μας διότι οὗτος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εὐρίσκειται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Διδακτικοῦ Σώματος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Συντασόμεθα ἅπαντες πρὸς τὴν παμφηφει χαραχθεῖσαν κατὰ τὴν ἀναφερομένην Συνεδρίασιν στάσιν τοῦ Διδακτικοῦ Σώματος ἐπὶ προσομοίων περιπτώσεων ἀπρεπείας κοί τὸν χαρακτηρισμόν ὡς «ἀκόσμου πάσης συζητήσεως μεταξὺ Καθηγητῶν καί πτυχιούχων ἐπὶ ζητημάτων ἐπιστημονικοῦ κύρους τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ».

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως καί ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως ἅπαντες ἐπὶ τῶν διατυπωθεισῶν κατὰ τὴν ἐν λόγω Συνεδρίασιν ἀποφύσεων τῆς συγκριτικῆς σχέσεως τῶν πτυχίων Α.Σ.Β.Σ. καί Α.Β.Σ. καί τοῦ μόνου ἐπιστημονικῶς ὀρθοῦ καί ἀκαδημαϊκῶς ἀφόγου τρόπου προσκλήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ «πτυχιούχου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς», διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς παρακολουθήσεως τῆς διδασκαλίας Κέντρου τινὸς Εἰδικῆς Ἐκπαιδύσεως—ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐτέρου ἀκαδημαϊκοῦ ἐφοδίου—καί ἐπὶ πάντων τῶν ἐν προκειμένῳ συμπερασμάτων καί παρατηρήσεων τῶν κ.κ. Τακτικῶν καί Ὁμοτίμων Συναδέλφων, ὡς ἐκτίθενται αὐταί ἐν τῷ εἰς χεῖρας μας ἀποσπάσματι Πρακτικοῦ.

Χαιρετίζομεν τὸν σεβαστὸν Κοσμήτορα κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καί εὐχόμεθα ταχεῖαν ἐπάνοδον εἰς τὸ ἔργον του, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας του. ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Σχολῆς, διαβιβάζομεν δὲ αὐτῷ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρωτοτύπου προσηγογεγραμμένου, εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀμέτρου δυσφορίας μας διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἄδικον καί ἀγνώμονα συκοφαντικὴν ἀπόπειραν καί τῆς πρὸς τὸ Πρόσωπόν του ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης μας καί σεβασμοῦ.

Γιάννης Γιαννόπουλος
Μάριος Γεωργιάδης
Ἀποστ. Λάζαρης
Γεώργ. Ξυνόπουλος
Εὐάγγ. Τσουκάτος

Ἐλευθ. Γεωργαντόπουλος
Ἄθαν. Κανελλόπουλος
Κωνστ. Λεοντίδης
Χάρης Γαβριηλίδης
Δημήτριος Ψαρὸς

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ Δ.Ε. ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΗΣ 14-12-1959

Ψήφισμα

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν συνελθοῦσα τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1959 ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Κιτοίκη καὶ λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ἐπανεκλογῆς ὡς Κοσμήτορος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τοῦ Καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ὅστις διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτοῦ μορφώσεως καὶ ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ διὰ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός του κατώρθωσε ν' ἀναγάγῃ τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν εἰς περιωπὴν ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος καὶ εἰς φυτῶριον ἐπιστημονικῆς κατάρτισεως διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Διαδηλοῖ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς διὰ τὴν τοιαύτην ἐπανεκλογὴν καὶ συγχαίρει τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Β.Σ., ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ ἐκλεκτὸς Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ. ἐξακολουθήσῃ μὲ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ζῆλον ἵνα προσφέρῃ πάντοτε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Α.Β.Σ. καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Κ.Τ.Μ. διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὁποῦο ἔσχε τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ μετὰ μεγίστης ἐνεργητικότητος καὶ λίαν ἐπιτυχῶς συνέβαλεν.

Ἄκριβες ἀντίγραφον ἐκ τῶν Πρακτικῶν

Ὁ Διευθυντὴς Σπουδῶν

Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΗΣ 19ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Ἡ πρόσκλησις ἐγένετο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59.0350 τῆς Α.Β.Σ. Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Γραφείων τῆς ὁδοῦ Ἀμαλίας 52. Τοῦ κ. Κοσμήτορος τελοῦντος ἐν ἀδείᾳ, προήδρευσε ὁ Καθηγητὴς κ. Νικ. Θεοδώρου. Παρέστησαν οἱ Τακτικοὶ καὶ Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πλὴν τοῦ κ. Μ. Τσιμάρρα, κωλυομένου λόγῳ ἐργασίας νὰ προσέλθῃ.

Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ παριστάμενοι ἐξέφρασαν τὸν ἀποτροπιασμόν των διὰ τὴν αὐθάδειαν τῆς ἐντελῶς συκοφαντικῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τοῦ σεμοῦ καὶ διαπρεποῦς Συναδέλφου, ὃν ὅλοι οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς τιμοῦν ἀνεπιφυλάκτως καὶ διηνεκῶς ἐκλέγουν παμπηφεὶ Κοσμήτορα ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, ἐσχάτως δὲ ἔλαβον τὴν ἱκανοποίησιν ψηφίσματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἀνακηρύσσοντος τοῦτον ἄξιον Αὐτῆς, λόγῳ τῶν ἐπιστημονικῶν του προσόντων καὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως μεθ' ἧν χειρίζεται τὰ ζητήματα τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τῆς μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ὁμοίων χαίρει ἐν τῇ κοινῶνι καὶ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, συνεπεία τοῦ ἤθους του καὶ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς Χώρας ἀνάπτυξιν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν παρατηρήσεων τῶν παρισταμένων, ἀποφασίζεται ὁμοφώνως, μετ' ἀνεπιφυλάκτου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ ἐκ νέου ἐκφρασις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος πρὸς τὸν διαπρεπεῖ Συναδέλφον καὶ Κοσμήτορα, τὸν τόσον τιμῶντα διὰ τῆς προσωπικότητός του τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ τόσα διὰ τῆς δραστηριότητός του ὑπὲρ Αὐτῆς ἐπιτυχόντα. Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ παρατήρησις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παν. Πέρδικα, εἰπόντος ὅτι «οὐδεὶς προσέφερεν εἰς Ἀνώτατον Ἴδρυμα τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ὁ Κοσμήτωρ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσέφερεν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν», ἥτις ἐπεκροτήθη ἐνθουσιωδῶς παρὰ πάντων καὶ ἀπεφασίσθη ἡ αὐτοῦσια ἀναγραφῆς τῆς εἰς τὸ Πρακτικόν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καλογερόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνακοινεῖ ὅτι, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς Agence de Productivité Européenne καὶ ὁμοφώνου γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Τε-

χνικῆς Βοηθείας, ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς εἰδικὰς Σχολὰς Διοικήσεως τῆς Γαλλίας, Βελγίου, Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας καὶ νὰ ἀνταλλάξῃ τὰς σκέψεις καὶ τὴν πείραν του μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκπαιδευτικῶν κύκλων. Νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ ἐντελῶς τιμητικῆς προσκλήσεως.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν ἐκφράζει καὶ αὐθις τὰ συγχαρητήριά του, θεωρῶν ὅτι ὁ πλέον κατάλληλος νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ κ. Παπαϊωάννου διὰ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα ζητήματα τῆς Χώρας.

(Συζητοῦνται ἕτερα ἅμα θέματα καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις, μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις).

Ο Ἰ Σ Ὑ ν ε δ ρ ο ἰ

Σ. Ἀγαπητίδης	Α. Κυρκιλίτσης
Σ. Γεδεῶν	Φ. Λέτσας
Δ. Δημητρακάκης	Ε. Μαργαρίτης
Π. Δερτιλῆς	Κ. Μπανταλούκας
Ν. Δελοῦκας	Δ. Παπαδημητρίου
Ν. Θεοδώρου	Π. Πέρδικας
Σ. Καλογερόπουλος	Κ. Σημαντήρας
Χ. Καραβᾶς	Ι. Σπανδανόπουλος
Χ. Κανελλόπουλος	Σ. Σταυρόπουλος
Δ. Κόλιας	Ε. Συνοδινός
Π. Κουβέλης	Ι. Φράγκος
Ι. Κουτσογιάννης	Ι. Χρυσοχοῦ

Πολὺ ἀγαπητὲ καὶ σεβαστὲ μου κ. Κοσμήτορ,

Στὴν Πατριίδα μας, τὸ φαινόμενο τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς εἶναι μαναδικό. Ἄν ποτὲ μ' ἀξιῶση ὁ Θεὸς καὶ ὀπλίση τὸ χέρι μου μὲ πέννα δυνατὴ, θὰ γίνω ὁ ἱστορικός της, ὁ ἐρμηνευτὴς τοῦ θαύματος. Ὑπ' αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις σὰς τὸ ὑπόσχομαι νὰ τὸ κάμω, καὶ θὰ τὸ κάμω, ὅπωςδήποτε, ὅτιδήποτε κι' ἂν συμβῆ, ὅπουδήποτε καὶ ἂν βρῖσκεστε.

Τὸ ὑπόσχομαι αὐτὸ σὲ Σᾶς, γιατί σεῖς ὑπήρξατε ὁ μάγος της, σεῖς ὁ θεμελιωτὴς της, σεῖς ὁ ἐμνευστὴς τοῦ μεγαλείου της. Δικό σας εἶναι τὸ ἔργο.

Λυποῦμαι γιὰ τὴν ὑπερκόπωσί σας, πολὺ, πάρα πολὺ, κι' εὐχομαι ὀλόφυχα γιὰ μία ταχύτατη ἀνάρρωσί σας, μὰ σκεφθῆτε λίγο πὼς φτιάξατε ἕνα ὀλόκληρο πνευματικὸ μνημεῖο γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους, ἕνα ἀπέραντο σπουδαστήριον γιὰ μᾶς τοὺς πολλοὺς, τοὺς σημερινούς καὶ πάρετε θάρος. Δικαιοῦσθε νὰ χαρῆτε ἀπόλυτα τὸ δημιούργημά σας καὶ πρέπει ν' ἀντλήσετε ἀπ' τὴν ἐκτυφλωτικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία νέες δυνάμεις, ὄχι γιὰ νὰ δουλέψετε περισσότερο, μὰ γιὰ ν' ἀναρρώσετε τελείως καὶ νὰ σὰς χαροῦνε οἱ δικοὶ σας κι' ἐμεῖς οἱ φίλοι καὶ θαυμαστιά σας, ὅσο γίνεται.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ δὲν εἶναι ἀπλοῦν ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα, ἀλλ' εἶναι φαινόμενον, γενικώτερα κοινωνικὸν καὶ ἀξίζει νὰ μελετηθῆ πολὺ ὅπως καὶ νὰ ἐξαρθῆ, ὅσον τῆς ἀξίζει, τὸ ἔργον της.

I. N. ΠΟΛΙΤΗΣ

Καθηγητὴς τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ρόδου
καὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Τουριστικοῦ Ἐπαγγέλματος

*Ἡ ἀνάρτησις τῆς εἰκόνης τοῦ Κοσμήτορος κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
ὑπὸ Καθηγητῶν καὶ Σπουδαστῶν τῆς Α.Β.Σ.*

θέσιν τὴν ὁποῖαν κατέχει. Αἱ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀπαρτιζόμεναι ἀπὸ ἐκλεκτοὺς Ἑλλήνας, ἔπλεξαν ὕμνους εἰς τὸν πολυαγαπητὸν Κοσμήτορα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἐκήρυξε τοῦτον, πανηγυρικῶς, ἀξίον τῆς Σχολῆς. Ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς Χώρας ἰδιάζουσας τοῦ ἔχει ἀναγνωρίσει θέσιν, μεταξὺ τῶν πλέον διακεκριμένων ἀπεργατῶν τῆς προόδου τοῦ Τόπου τούτου.

Μετὰ ἰδιαιτέρου σεβασμοῦ ὁμιλοῦν οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν ἐπιστήμονα Παπαϊωάννου, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τῆς διὰ τὸν Διάσκαλον Παπαϊωάννου, οἱ τίμιοι ἄνθρωποι διὰ τὸν συνεπῆ καὶ φιλαλήθη Παπαϊωάννου καὶ ὅλος ὁ κόσμος διὰ τὸν Ἄνθρωπον Παπαϊωάννου.

Εἰς τί ἄραγε ὀφείλεται τὸ τόσον ὑποβλητικὸν μέγεθος φήμης ἀγαθῆς, τῆς ὁποίας χαίρει ὁ Κοσμήτωρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, μεταξὺ τόσον εὐρείας ἐκτάσεως καὶ ποικιλίας κοινωνικῶν σχηματισμῶν;

Εἰς τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν; Ἄναμφισβητήτως. Ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπιλέκτους—τοὺς εὐλογημένους ἀπὸ τοὺς θεοὺς. Εἰς τὸν εἰλικρινῆ χαρακτήρα του; Καὶ αὐτό, ἐπίσης. Εἶναι παράδειγμα εὐθέως ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὰ συμπεράσματα τῆς ὀξείας κρίσεώς του τολμᾷ πάντοτε νὰ τὰ διατυπῶνῃ κατὰ τρόπον εὐθαρσῆ—καὶ τόσον ἐντονώτερον ὅσον ἐπωφελέστερα δύνανται νὰ γίνουν εἰς τοὺς ἄλλους. Εἰς τὸ γεγονός ὅτι, ἀπὸ ἀπόψεως ἡθους, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ τελειότερα ὑποδείγματα τῶν ἰδανικῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ λαμπρὸν ἦθος εἶναι ὀργανικὸν μέρος τῆς ὅλης συγκροτήσεώς του.

Νὰ ἐπιτρέψετε εἰς ἐμέ—τοῦ ὁποῖου ὁ κ. Παπαϊωάννου εἶναι ὁ παλαιότερος ἐκ τῶν ἐπιζώντων φίλων—νὰ τοποθετήσω ἄλλοῦ τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας του: Εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὰς ἰδέας του καὶ εἰς τὸ ἀγωνιστικὸν του πνεῦμα. Διότι, πράγματι, ὁ πολυαγαπητός μας Κοσμήτωρ ἀποτελεῖ ἑξαιρετικὸν παράδειγμα «δούλου ἀγαθοῦ» τῆς παραβολῆς τῶν ταλάντων.

Τὰ φυσικὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἀφειδῶς αἱ καλαὶ Μοίραι τοῦ ἐχάρισαν: τὴν ἐξαιρετον εὐφυίαν, τὴν ζηλευτὴν κριτικὴν δύναμιν, τὴν ἀπαράμιλλον ἰκανότητα, τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸ ἦθος—ἢ εἰς δύο λέξεις: τὴν μεγαλοφυίαν καὶ τὴν ἀρετὴν—τὰ ἐτοποθέτησε, ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας, ὑπηρετάς ἐνός προορισμοῦ: τοῦ «Εὐ πράττειν». Καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν προορισμὸν αὐτόν. Ἐπίστευσεν ὅτι εἶναι ἡ πρόσδος ἐπιδιώξις ἐπιτευκτῆ. Ὅτι εἶναι ὁ ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου σκοπὸς πραγματοποιησίμος. Ὅτι εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὁμοίων μας προορισμὸς ἀξίος. Καὶ ἐτάχθη εἰς τὴν διακονίαν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ὀλοκληρωτικῶς.

Δὲν πρόκειται οὔτε ὕμνολογίαν νὰ κάμω—διότι δὲν ἀγαπῶ τὰς ὕμνολογίας—οὔτε ἀνασκόπησιν τῆς πλουσιωτάτης εἰς δρᾶσιν δημοσίας ζωῆς τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ἀπὸ αὐτῶν τούτων τῶν πανεπιστημιακῶν θρανίων ἕως σήμερον—διότι ὁ χρόνος δὲν με εὐνοεῖ.

Ἄπλως θὰ ὑπενθυμίσω τὴν γόνιμον δραστηριότητά του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς μας. Ὅταν, τὸ 1943, παρεκλήθη ἀπὸ τὸν ἀεί-

μνηστον Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον νὰ δώσῃ τὰς συμβουλὰς του διὰ τὴν τότε, κάπως ὑποτυπωδῶς, λειτουργοῦσαν μικρὰν Σχολὴν στελεχῶν Βιομηχανίας, ἔθεσε τὰ πράγματα μετὰ παρρησίας καὶ προφητικῆς προβλεπτικότητος. Εἰς τὸ τεῦχος 33 τῶν «Νέων» τῆς Α.Β.Σ., ἐκδοθὲν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κ.κ. Συναδέλφων πρὸς τιμὴν τοῦ Κοσμήτορος, ἐπ' εὐκαιρείᾳ τῆς μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς Ἄνωτάτην, θὰ ἀνεύρετε ἀναδημοσιευομένην τὴν μνημειώδη ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παπαϊωάννου πρὸς τὸν Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον. Θὰ ἀνεύρετε, ὅμως, ἐκεῖ καὶ ἄρκετὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς μας.

Καὶ «ἐρευνῶντες τὰς γραφὰς» θὰ ἀποκαλύψετε—ὄχι ἄνευ ἐκπλήξεως—ὅτι «οὐδεὶς—ὄντως—προσέφερεν εἰς Ἄνωτάτου Ἴδρυμα τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ὁ Κοσμήτωρ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου προσέφερεν εἰς τὴν Ἄνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν» κατὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῆ φράσιν διαπρεποῦς Συναδέλφου : τοῦ Πρυτάνεως τῆς Παντείου Ἄνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Παν. Πέρδικα.

Διότι ἡ ἱστορία τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαεξαετίαν, ὑπῆρξε—δύναμαι νὰ εἶπω—ἱστορία τῶν πνευματικῶν συλλήψεων, τῶν προφητικῶν προβλέψεων, τῶν σκληρῶν ἀγώνων, τῆς πάλης σῶμα πρὸς σῶμα μετὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὸ σαπρὸν καθιερωμένον, μετὰ τὴν προκατάληψιν καὶ τὴν κακότητα καὶ—ἀκόμη χειρότερον—μετὰ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, ἐνός, πρὸ παντός, ἀνθρώπου : τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Δὲν θὰ ὀμιλήσω σήμερον διὰ τὸν πρωτοπόρον λαμπρὸν συγγραφέα οικονομικῶν, διοικητικῶν, κοινωνιολογικῶν μελετῶν, ἀλλὰ θέλω νὰ τονίσω μόνον μετὰ πόσῃν αὐτοθυσίαν, μετὰ πόσῃν εὐρύτητι σκέψεως, σκληρῶς μάλιστα κρινόμενος, εἶχε τὴν τόλμην—διότι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη του ἀρετὴ καὶ εἰς τοὺς ἔθνικοὺς καὶ τοὺς κοινωνικοὺς, τοὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς του ἀγῶνας—νὰ ἀνοίξῃ τὰς θύρας εἰς τοὺς νέους καὶ τοὺς εἰδικοὺς διὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὸ ἔργον τῆς πραγματικῆς καὶ ὄχι κενολόγου μορφώσεως τῶν νέων, διότι εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἀνοίξῃ τὰς θύρας διὰ νὰ εἰσέλθῃ διάπλατα τὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως συνδυαζομένην μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν θεωρητικῶν. Ποσάκις ἱκανοποιήθη, ποσάκις ἐπικράθη, ποσάκις κατεκρίθη, ἀλλὰ σήμερον τὸ σύνθημα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἶναι ἡ χρησιμοποίησις νέων, ἡ χρησιμοποίησις τῶν εἰδικῶν, ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως.

Σήμερον ἡ ἀρχὴ τὴν ὅποιαν μετὰ πόσῃν τόλμην διεκήρυξεν ὁ Κοσμήτωρ μας ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ὀργανώσεως τῶν Σχολῶν τῆς ἄλλοδαπῆς. Δὲν ἐφοβήθη τοὺς νέους, ἀλλὰ μετὰ στοργὴν τοὺς περιέβαλε. Δὲν ἐμειώθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως διότι διεκήρυσσεν *uirbi et orbi* ὅτι ἡ θεωρία ἄνευ τῆς πράξεως εἶναι κύμβαλον ἀλαλάζον, ὅπως ἡ πρᾶξις ἄνευ θεωρίας εἶναι στενόκαρδος καὶ μειωπικὴ.

Τόσον οἱ μῶχοι του καὶ αἱ ἀγωνίαι του καὶ τὸ ἀδάμαστον θάρρος του καὶ ἡ ὑπέρμετρος εἰς τὴν δικαίαν πίστιν του ἐμμονὴ του συνεδέθησαν μετὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ὅποιαν εἴμεθα ὅλοι τόσον ὑπερήφανοι !

Ἡ νίκη—σήμερον—εἶναι κοινή : ἀνήκει εἰς ὅλους μας. Καὶ τῶν καρπῶν τῆς θὰ ἐπωφεληθοῦν οἱ σπουδασταὶ μας, κατὰ πρῶτον λόγον, καὶ ἡ ἐθνικὴ μας οἰκονομία, ἐν συνεχείᾳ. Ἄλλὰ οἱ μόχθοι καὶ αἱ ἀγωνίαι καὶ αἱ ἀνήσυχτοι ἀγρυπνίαι καὶ οἱ κλονισμοὶ τῆς ὑγείας καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις ἀνήκουν εἰς Ἐκεῖνον. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ τοῦ διαμφισβητήσῃ τοὺς κόπους καὶ τὴν ὀδύνην. Μαζὶ του θὰ μοιρασθῶμεν μόνον τὴν χαρὰν.

Τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀπεφάσισεν ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν εἰς τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ κέντρα αὐτῆς, ὄχι μόνον εἰς ἐνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀλλὰ, κυρίως, πρὸς φρονηματοπισμὸν τῶν σπουδαστῶν τῆς οἱ ὅποιοι, προσερχόμενοι εἰς τὴν διδασκαλίαν, θὰ προσβλέπουν τὴν γαλήνιον μορφήν του μὲ τὸ πατρικὸν βλέμμα καὶ θὰ ἀναλογίζωνται πόσα πολλὰ ἤμπορεῖ νὰ ἐπιτύχη κανεὶς θέτων μὲ εἰλικρίνεια, μὲ ἐντιμότητα, μὲ συνέπειαν—ἀλλὰ καὶ μὲ θάρρος καὶ ἐπιμονὴν καὶ δραστηριότητα—τὰ φυσικὰ του χαρίσματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σκοπῶν εὐγενῶν. Ἡ μορφή τοῦ Κοσμήτορος θὰ τοὺς εἶναι ὑπόμνησις Ἀρετῆς, καὶ παρόρμησις Προόδου.

Καὶ ὅταν, ἀργότερα, ἐξέλθουν τῆς Σχολῆς, διὰ νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὸν βιοτικὸν ἀγῶνα, ὑπεύθυνα λειτουργικὰ στοιχεῖα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ, μὲ ἀνακούφισιν θὰ ἐνθυμοῦνται τὸ ἤρεμον καὶ γλυκὺ βλέμμα τοῦ Κοσμήτορος εἰς πᾶσαν δύσκολον στιγμὴν των καὶ θὰ ἀντλοῦν θάρρος, αὐτοπεποίθησιν καὶ πίστιν, διὰ νὰ συνεχίσουν μὲ ἐπιτυχίαν τὴν σταδιοδρομίαν των. Ὁ Καθηγητὴς Στράτος Κ. Παπαϊωάννου, Κοσμητῶρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, θὰ εἶναι καὶ τότε ὁ Ὁδηγητὴς των εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν! . . . .

**Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΣ ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΔΙ' ΟΣΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΠΡΑΞΕΝ**

*Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν
τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1959*

Προήδρευσεν ὁ ἀναπληρωτῆς Κοσμήτωρ κ. Ν. Θεοδώρου, διότι ὁ Κοσμήτωρ τελεῖ ἐν ἀδείᾳ, εὐρισκόμενος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ παρέστησαν οἱ τακτικοὶ καὶ ὁμότιμοι Καθηγηταί.

Ὁ κ. Πρόεδρος εἰσηγήθη πρότασιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐφορίας περὶ ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Καθηγητοῦ κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου, εἰς τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον τῆς Σχολῆς καὶ τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς, εἰς ἐνδείξιν τιμῆς πρὸς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ σεβαστὸν συνάδελφον καὶ ἀναγνώρισιν τῶν μόχθων του, τῶν προσπαθειῶν του καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν του πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Σχολῆς.

Πάντες οἱ ὁμιλήσαντες ἐξῆραν ἐνθουσιωδῶς τὸ ἐπιστημονικὸν κύρος, τὸ λαμπρὸν ἦθος, τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου καὶ ἐτόνισαν τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν προσπαθειῶν του διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς εἰς τὴν ζηλευτὴν θέσιν ἣν κατέχει σήμερον, μεταξύ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Ἐτονίσθη ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ἀνοδικὴ σταδιοδρομία τῆς Σχολῆς συνεδέθη ἀναποσπαστῶς μὲ τὸν σημερινὸν Κοσμήτορα, ὅστις δεκαεῖς συναπτὰ ἔτη ζωῆς κατηνάλωσεν ἐργαδῶς εἰς τὴν διακονίαν τῶν σκοπῶν αὐτῆς καὶ ἐφθασε μέχρι κλονισμοῦ, λόγω ὑπερκοπώσεως, τῆς υγείας του, χάριν τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τούτοις μὲ τὸν ἴδιον ἀκμάτου ζῆλον καὶ τὸ αὐτὸ ἀκατάβλητον θάρρος ἐργάζεται δι' αὐτὴν καὶ σήμερον, πραγματοποιῶν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκόμη, μεταξύ τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐπαφᾶς αἵτινες προβάλλουν διεθνῶς τὸ ἔργον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ τὸν πρωτοποριακὸν τῆς ρόλον, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Χώρας μας.

Τελικῶς, ἀποφασίζεται διὰ βοῆς, ἡ πανηγυρικὴ ἀνάρτησις τῆς εἰκόνος τοῦ Κοσμήτορος κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ Διδακτήριον τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 καὶ τὰ πέντε ὑφιστάμενα Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἰς ἐνδείξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσον χάριν αὐτῆς ἐργάσθη καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἐπράξε καὶ ἐπέτυχεν, ἀνατιθεμένου εἰς τὸν συνάδελφον κ. Στ. Ν. Σταυρόπουλον διὰ τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον καὶ τοὺς Διευθυντὰς ἐκάστου Κέντρου διὰ τὰ δευτέρα νὰ μεριμνήσουν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ο Ἰ Σ Ὑ ν ε δ ρ ο ἰ

Σ. Ἀγαπητίδης	Α. Κυρκιλίτσης
Σ. Γεδεών	Φ. Λέτσας
Δ. Δημητρακάκης	Ε. Μαργαρίτης
Π. Δερτιλῆς	Κ. Μπανταλούκας
Ν. Δελοῦκας	Δ. Παπαδημητρίου
Ν. Θεοδώρου	Π. Πέρδικας
Σ. Καλογερόπουλος	Κ. Σημαντήρας
Χ. Καραβᾶς	Ι. Σπανδανόπουλος
Χ. Κανελλόπουλος	Σ. Σταυρόπουλος
Δ. Κόλλιας	Ε. Συμοδινός
Π. Κουβέλης	Ι. Φράγκος
Ι. Κουτσογιάννης	Ι. Χρυσοχοῦ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΑΝΑΡΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

*εις τὰ Διδακτήρια τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43,
τὴν 12 Δεκεμβρίου 1959*

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἔλαβε τὴν 5ην τρέχ. μηνὸς διὰ βοῆς τὴν ἀπόφασιν τῆς πανηγυρικῆς ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνος τοῦ ἀπόντος εἰς Ἰταλίαν Κοσμήτορος κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ Διδακτήριον τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 καὶ τὰ πέντε ὑφιστάμενα Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσον—οὗτος—χάριν αὐτῆς εἰργάσθη καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἔπραξε καὶ ἐπέτυχεν, ἀνατεθείσης εἰς τὸν πρὸς Ὑμᾶς ὁμιλοῦντα—διὰ τὸ Κεντρικὸν Διδακτήριον—καὶ τοὺς Διευθυντάς τῶν Κέντρων—διὰ ταῦτα—τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν ταύτην—συμφώνως πρὸς τὸ ἐπίσημον Πρακτικὸν—ὁ πρόεδρος κ. Ν. Θεοδώρου . . . . .

(Ἀναγινώσκει τὸ ἱστορικὸν ἐκ τοῦ ἐπίσημου Πρακτικοῦ)

Βαθυτάτην αἰσθάνομαι τὴν συγκίνησιν διὰ τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν τὸ Διδακτικὸν Σῶμα τῆς ἡμετέρας Σχολῆς μοῦ ἀνέθεσε. Διότι ὁ κ. Στράτος Παπαϊωάννου, μὴ εὐρισκόμενος μεταξὺ ἡμῶν ὡς εὐρισκόμενος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἐκπαιδευτικούς σκοπούς καὶ διὰ λόγους ὑγείας, ἀδιαλείπτως ἐκλεγόμενος Διευθυντῆς τῆς τότε Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ Κοσμήτωρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς—διὰ παμπηφίας τῶν Συναδέλφων Καθηγητῶν πάντοτε—ἀποτελεῖ μοναδικὸν παράδειγμα, εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπιστήμονος καὶ ἐκπαιδευτικοῦ θεωρουμένου, ἐπὶ μακροτάτην σειρὰν ἐτῶν, συναπτῶν ἐτῶν, ὡς ἡ ἀδιαφιλονικήτως ἐνδεδειγμένη προσωπικότης, διὰ τὸ σεπτὸν λειτούργημα τοῦ «Πρώτου ἐν Ἴσοις».

Δὲν εἶναι, ὅμως, μόνον ἡ συνείδησις τῶν κ.κ. Συναδέλφων, εἰς τὴν τὴν ὁποίαν ἡ φυσιογνωμία τοῦ κ. Παπαϊωάννου κρατεῖ τὴν ζηλευτὴν

Δ Η Μ Ο Σ Ι Ε Υ Μ Α Τ Α

‘Ο Καθηγητής κ. Ι. Danty-Lafrance με Καθηγητές και Σπουδαστές της Σχολής

Π Ρ Ο Σ Ε Χ Ω Σ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΑΝΔΡΕΑ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΡΗΡΩΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΤΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Α Λ Μ Α Ν Α Κ 1 9 6 0

- 305 -

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1960

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τοῦ Ἀνωτέρου Ἰδρύματος Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1947 (Φ.Ε.Κ. Α' 32/47). Ὁ Νόμος 800/1948 ἀνεγνώρισε τὴν Σχολήν, διὰ δὲ τοῦ Ν.Δ. 3876/1958 ἐνετάχθη αὕτη ἐπισήμως τὸ πρῶτον εἰς τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἰσότιμον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρήλθον δέκα περίπου Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Σχολή, παρὰ τὰς ἐναντίον της ποικίλας καὶ ἀνεκδιηγήτους ἀντιδράσεις, ὄχι μόνον ἐνεφάνισεν ἐν ἄρτιον ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κοινωφελῆ μορφωτικὴν της δρᾶσιν καὶ ἔξω τῶν σπουδαστῶν, διὰ διαλέξεων (220 περίπου μέχρι σήμερον) καὶ μελετῶν ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τὴν Χώραν προβλημάτων, διὰ δημοσίων συζητήσεων, ὡς καὶ δημοσιευμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐνεφάνισαν καὶ ἐξήτασαν, διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, θέματα ἐξαιρετικῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου σημασίας.

Εἰς σειράν πρωτοτύπων, ἢ καὶ ἐκ μεταφράσεως, μελετῶν ἐξητάσθησαν, διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, κοινωνιολογικά, οἰκονομικά, ὀργανωτικά, διοικητικά καὶ λογιστικά ζητήματα. Ἐξ ἄλλου, αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ μαθημάτων τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι διδασκομένων συνεπλήρωσαν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῆς Σχολῆς.

Συμμορφουμένη ἐξ ἑτέρου ἡ Σχολή πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ γόνιμον παράδοσιν τῶν Ἀνωτέρων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων ὄλου τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε τὰς ἑπτὰ Ἐπιστημονικὰς Ἐπετηρίδας της.

Τέλος, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950 - 51, ἡ Σχολή ἐξέδωσε τὸ ἐπιστημονικὸν της ὄργανον «ΣΠΟΥΔΑΙ», τὸ ὁποῖον τακτικῶς—πρᾶγμα ὄχι ἴσως οὕτως, δυστυχῶς, εἰς τὸν τόπον μας—ἐκδίδεται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952/3 ἐξέδωσε τὸ πληροφοριακὸν ὄργανόν της «ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.».

Μὲ τὰς ἐκδόσεις της ἡ Σχολή, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οἰκονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ἰδιώτας—ἐξαιρέσειν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἢ συμπαραστάσει τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ

πνευματικόν της χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ με συνέπειαν καὶ μετριοφροσύνην, ἀλλὰ καὶ με πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς συμβολῆς της.

Ἡ Σχολή, οὕτως, ἐπιτελεῖ τὸ καθήκον της ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, καθόσον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημά της. Δι' αὐτὴν ἢ μόρφωσις καὶ ἢ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων με τὰς ἐργασίας της σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ του ἐπιπέδου, παραλλήλως πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὕλικου του ἐπιπέδου.

Οὕτως, ἡ Σχολή δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἴδρυμα, ἀλλ' Ἴδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, Ἐθνικὸν Ἴδρυμα. Ἡ Σχολή οὔτε εἶναι οὔτε δύναται νὰ καταστῇ Ὁργανισμὸς ἀνήκων εἰς ἄτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὀρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἐχει τὰς θύρας ἀνοικτάς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνώσιν καλλιεργεῖ, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καὶ τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξιῶμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καὶ ὅ,τι προοδευτικόν». Αἱ 8000 περίπου, ἕως σήμερον, σελίδες τῶν 10 τόμων τῶν «Σπουδῶν» της ἀποδεικνύουν τοῦτο περιτράνως, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ της ἐκδόσεις ὅπως ἄλλως τε τοῦτο διαπιστώνουν ἀναμφισβητήτως καὶ ὅλαι αἱ ποικίλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις της.

Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καὶ ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καὶ στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικὰς διαφωνίας καὶ ἀντιθέσεις, ἡ Σχολή συνεχίζει τὸ πνευματικὸν της ἔργον «ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας» ἄνευ φόβου καὶ αἰεὶ πάθους. Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἴσταιται κανεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν βάθρον τοῦ καθήκοντος καὶ νὰ ἀτεινέῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἐπιστημονικὸς, ὁ ἐπιχειρηματικὸς, ὁ ὑπαλληλικὸς καὶ ὁ σπουδαστικὸς κόσμος—ὅλοι ὅσοι με τὸσον ἐνδιαφέρον καὶ τόσῃν ἐκτίμησιν παρακολουθοῦν τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς—θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολῦτιμον καὶ νέου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περιεχομένου πνευματικὴν εἰσφορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ συμπαράστασις ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐπιβράβευσιν τῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῆς Σχολῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Όδηγός Σπουδών (Εκπαιδευτικός και Διοικητικός)

Αποστολή και οργάνωσις τῆς Σχολῆς

Τὸ ἔργον, οἱ σκοποί, αἱ κατευθύνσεις καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς

Πρὸς Δημοδιδασκάλους

Όδηγός ὑποψηφίου σπουδαστοῦ

Κανονισμὸς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων

Προγράμματα ἐργασιῶν διαφόρων ἐτῶν

Πεπραγμένα τῆς Σχολῆς διαφόρων ἐτῶν

Μία δεκαετία 1946—1956 (Προγραμματικοὶ λόγοι, παραινέσεις, ὑποθήκαι, ὁδηγίαί τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς)

Διάλογος γονέως, τρίτων καὶ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς.

Μία συνέντευξις μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ μία Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπή

Ἡ οργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς

» » » » » » (ἀγγλιστί)

» » » » » » (γαλλιστί)

Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων

Διαγράμματα ὑποχρεωτικῶν μελετῶν σπουδαστῶν καὶ ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ

ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Τόμος	Α'	—	1948/59	—	19	Μελέται	—	Σελ.	420
	>		Β'	—	1949/50	—	10	>	295
	>		Γ'	—	1957/58	—	13	>	374

ΣΠΟΥΔΑΙ

Τόμος	Α'	—	1950/51	—	20	Μελέται	—	Σελ.	372
	>		Β'	—	1951/52	—	29	>	382
	>		Γ'	—	1952/53	—	54	>	668
	>		Δ'	—	1953/54	—	34	»	414
	>		Ε'	—	1954/55	—	67	>	864
	>		Ϛ'	—	1955/56	—	64	»	934
	>		Ζ'	—	1956/57	—	47	>	876
	>		Η'	—	1957/58	—	43	>	1165
	>		Θ'	—	1958/59	—	51	>	1174
	>		Ι'	—	1959/60	(συνεχίζεται)			

ΝΕΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τόμος	Α'	—	1953/54	—	Τεύχη	8	—	Σελ.	484
	>		Β'	—	1954/55	—	4	>	354
	>		Γ'	—	1955/56	—	5	>	398
	>		Δ'	—	1956/57	—	5	>	504
	>		Ε'	—	1957/58	—	4	>	321
	>		Ϛ'	—	1958/59	—	4	»	367
	>		Ζ'	—	1959/60	(συνεχίζεται)			

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Τεύχη 4 — > 72

- 311 -

ΔΙΑΦΟΡΑ

---

1. 'Επί τῶν πορισμάτων τῆς 'Επιτροπῆς Παιδείας
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
2. Νέα ἐποχή, Νέα ἐκπαιδευτικά 'Ιδανικά
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. 'Εγκυκλοπαιδικὸν 'Ημερολόγιον 1957
4.   »   »   1958
5.   »   »   1959
6.   »   »   1960
7. 'Η Εὐρωπαϊκὴ Οικονομικὴ Κοινότης (Εισηγήσεις καὶ
Δημοσία συζήτησις)
8. Ἡρώες καὶ Μάρτυρες τοῦ Πολιτισμοῦ
Σ. Ν. Σταυροπούλου
9. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 1821
Κ. Δημαρᾶ
10. Σκέψεις : Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
11. Αἱ Διεθνεῖς Ἐμποροπανηγύρεις
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
12. Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ
τῶν διεθνῶν σχέσεων
Ν. Ι. Πολύζου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

- I. Χρυσοχοῦ :** 1. Στοιχεῖα Ὁργανώσεως Γραφείου. 2. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. 3. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. 4. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις. 5. Βασικὰ θέματα ὀργάνωσεως. 6. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων. 7. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. 8. Περιγραφὴ μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως. 9. Ὁργάνωσις τῶν Ἀγορῶν—Πωλήσεων—Διαφημίσεως. 10. Ὁργάνωσις μὲ ἀπλᾶ λόγια. 11. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως. 12. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν. 13. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. 14. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. 15. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις)

Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον

Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον

Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας

L. D a n t y - L a F r a n c e

1. Ἡ Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὁργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργάνωσεως

A m e r i c a n I n s t i t u t e o f A c c o u n t a n t s

1. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν Ἀμερικῇ

E d. L a n d a u e r : Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως

M. S. R o d r i g u e s : Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος

A. S m a i l e : Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις,

G. D e m i n g : Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν

H. D u b r e n i l : Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἀνθρώπος

(Συνεχίζεται εἰς σελ. 9)

- Κ. Μπανταλούκα :** Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν
  - » » : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας
  - » » : Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων
  - G. Ardan :** Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.
  - H. Pilkington :** Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος
  - P. Bigand :** Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος
- Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις**
Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

---

1. Κανονισμὸς Κ.Τ.Μ.
2. Διαγράμματα τουριστικῶν μελετῶν
3. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
 ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζησιμοπούλου
4. Τὸ πορθμεῖον Ἑλλάδος—Ἰταλίας
 (Δημοσίᾳ συζήτησις)
5. Δωδεκαήμερον Σπουδῶν Τουριστικῆς Βιομηχανίας
 (Εἴκοσι διαλέξεις)
6. Τὸ χωρίον «Ἐπτάλοφος»
 ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν. Κοφίνη
7. Ἡ Κοινότης Ἡρακλείας (Νομοῦ Ἡλείας)
 ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Καρυανοῦ
8. Ἡ Τεγέα, ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως
 ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μπότη
9. Ἡ Κέρκυρα ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως
 ὑπὸ τοῦ κ. Τάσου Σπ. Παπαναστασάτου
10. Ὁ Τουρισμὸς τῆς νήσου Λέσβου
 ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Α. Δουκάκη

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
 Μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Κ.Τ.Μ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Α' Δεκαήμερον Σπουδών Κοινωνικής Πολιτικής
  1. Βιοτεχνικά προβλήματα εις τὸ Ἀφγανιστάν
Ἰωάννου Παπαϊωάννου
  2. Ἡ ἐν Λιβύῃ ἀποστολὴ τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας
Ἰωάννου Παλαιολόγου
  3. Αἱ στατιστικαὶ τῆς ἐργασίας
Ἀντωνίου Τριανταφύλλου
  4. Σημερινὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα
Ἀντωνίου Σαμαράκη
  5. Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις
Εὐαγγέλου Φλώκου
  6. Προβλήματα ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ
Δημητρίου Ἀρεταίου
  7. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
Νικολάου Θεοδώρου
  8. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀπασχόλησις
Ἀλεξάνδρου Τασσοπούλου
  9. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δεκαημέρου
Σωτηρίου Ἀγαπητίδη
2. Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. Εἰσαγωγή εις τὸ Ἑργατικὸν Δίκαιον
Χρ. Ἀγαλλοπούλου
4. Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ αἱ σύγ-
χρονοι κατευθύνσεις τῆς
Χρ. Ἀγαλλοπούλου
5. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν
Χρίστου Ἀγαλλοπούλου
6. Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
7. Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς Κοι-
νωνιολογίας
Κώστα Γεωργούλη
8. Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστῆμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ ἐργασίᾳ
Ἡλία Πέριτς
9. Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἴσων»
Γεωργίου Βλάχου

- 10. Βιομηχανία και Κοινωνία. 'Ο Μάρξ και η διαλεκτική του καπιταλισμού
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
- 11. Οικονομική υποανάπτυξη και κοινωνική επανάσταση
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
- 12. 'Η κρίση του Μαρξισμού
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
- 13. 'Η αναγκαστική εργασία κατά τὸ Σύνταγμα
Χρίστου 'Αγαλλοπούλου
- 14. 'Η άπεργία
'Ηλία Λαγάκου
- 15. Φιλελεύθερος Σοσιαλισμός
Γ. Παπαλεξανδρῆ
- 16. Οικονομική υποανάπτυξη και κοινωνική επανάσταση
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
- 17. 'Η οικονομική έρμηνεία του ταξικού διαφορισμού
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
- 18. Τὰ θεμέλια του μαρξισμού. Τόμος Α'
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου

Α'. ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ Κ.Κ.Σ. 1958

15 Μελέται, σελ. 273

Β'. ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ Κ.Κ.Σ. 1960

(ὕπὸ ἐκτύπωσιν)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

- 1. Χρίστου 'Αγαλλοπούλου :
'Ελληνικὸν Ναυτεργατικὸν Δίκαιον
- 2. 'Ελευθερίου Γεωργαντοπούλου :
Ναυτιλιακὴ οἰκονομία
- 3. Φωκίωνος Ποταμιάνου :
'Η προτιμωμένη ὑποθήκη ἐπὶ πλοίων

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1.	Στατιστική Έπετηρίς	1956	Μελέται	9	Σελίδες	143
2.	»	»	1958	»	9	» 164
3.	»	»	1960	(ὕπὸ ἐκτύπωσιν)		

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΘ :

1. Στατιστική
2. Ἀριθμοδείκται
3. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ τῶν νόμων πιθανοτήτων
4. Μαθήματα Στατιστικῆς
5. Αἱ μέθοδοι ἐκτιμήσεως τῶν παραμέτρων ἑνὸς νόμου πιθανοτήτων
6. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ χρονολογικῶν τινῶν σειρῶν
7. Αἱ τεχνικαὶ βάσεις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων
8. Οἱ ὄροι ἐμπορίου εἰς τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον
(μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)
9. Μαθήματα Στατιστικῆς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΠΑ :

1. Ἐφηρμοσμένη Στατιστικὴ διὰ τοὺς κλάδους τῶν θετικῶν Ἐπιστημῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ :

1. Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως
2. Μία ἀντιμετώπισις τοῦ δειγματοληπτικοῦ προβλήματος (Ἀνακοίνωσις)
3. Ἀνάπτυγμα συναρτήσεως εἰς σειρὰν δεδομένων συναρτήσεων
4. Τεχνικὴ τῶν Δειγματοληψιῶν (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)
5. Ἐγχειρίδιον Δημογραφικῆς Ἀναλύσεως
6. Στοιχεῖα Ἀλγέβρας
7. Συμπλέγματα Διώνυμον
8. Ἀθροισταὶ
9. Μία νέα μέθοδος ἐξομαλύνσεως πυραμίδων πληθυσμοῦ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΓΕΡΟΝΥΜΑΚΗ :

1. Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ

Κ. Γ. ΠΛΗΘΕΙΔΗ — Β. Ν. ΜΕΤΑΞΑ :

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΙΔ :

1. Ἀγγλικὴ Στατιστικὴ Ὀρολογία

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

---

1. 'Επιτροπής Σπουδών τῆς 'Εθνικῆς Γαλλικῆς 'Επιτροπῆς Παραγωγικότητος :

"Ἐννοιαὶ καὶ ὀνοματολογία τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς Παραγωγικότητος.

2. Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος :

Καλύτεροι δρόμοι διὰ τὴν αὔξησιν τῆς Παραγωγικότητος (Better Ways).

3. 'Ιω. Λ. Χρυσοχοῦ :

"Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας
('Απὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζῶην—Βασικὲς ἀρχές).

4. Μ. Ε. Γεωργιάδου :

Εἰσαγωγή εἰς τὰς μεθόδους ἐρεύνης τῆς ἀγορᾶς.

5. 'Ιω. Λ. Χρυσοχοῦ :

"Ὀργανωτικὰ 'Ανάλεκτα (Τόμος Α').

6. Bertrand de Jouvenel :

"Ἡ πολιτικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὁ οἰκονομολόγος.

7. 'Ιω. Λ. Χρυσοχοῦ :

Χρυσᾶ ἔπη ὀργανώσεως ἐπιχειρήσεων.

8. Μ. Ε. Γεωργιάδου :

Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων.

9. Μ. Ε. Γεωργιάδου :

Τὸ πρόβλημα τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ*

ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Β.Σ.

Χ. Ἀγαλλοπούλου	Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
Σ. Ἀγαπητίδη	Παραδόσεις Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς
Σ. Γεδεῶν	Θέματα τῆς Ψυχολογίας τῆς Ἐργασίας
»	Ψυχολογικά θέματα διὰ διοικητικά στελέχη
Ε. Γεωργαντοπούλου	Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία
Μ. Γεωργιάδου	Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	Μέθοδοι Ἐρεῦνης τῆς ἀγορᾶς
Γ. Γιαννοπούλου	Ἡλεκτροτεχνία
Ν. Δελούκα	Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
Π. Δερτιλῆ	Στοιχεῖα Δημοσίας Οἰκονομικῆς
Δ. Δημητρακάκη	Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Ν. Θεοδώρου	Μαθήματα Φυσικῆς
Σ. Καλογεροπούλου	Δημόσιον Δίκαιον
Α. Κανελλοπούλου	Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς ἀναπτύξεως.
Χ. Κανελλοπούλου	Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
Χ. Καραβᾶ	Γαλλισμοὶ
Γ. Κασιμάτη	Ἐργατικὸν Δίκαιον
Δ. Κόλια	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
Π. Κουβέλη	Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
»	Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας
Ι. Κουτσογιάννη	Ἀσφαλιστικά
Α. Κυρκιλίτση	Παραδόσεις Ἐξωτερικῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
»	Παραδόσεις Τραπεζικῆς Οἰκονομικῆς
»	Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις
Α. Λάζαρη	Γραμμικὸς προγραμματισμὸς
»	Τὸ σύστημα Λεόντιεφ

* Πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἀργύρη Παπαζήση, Ἀκαδημίας 78.
Ζητήσατε ἐπίσης πίνακα τῶν παραδόσεων τῶν Διδασκόντων εἰς τὰ Κέντρα
Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κ. Λεοντίδου	Ἄγροτική ἰδιοκτησία καὶ πίστις
Φ. Λέτσα	Ὀργανωτικὴ Ἐργοστασιῶν
Ε. Μαργαρίτη	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
»	Στατιστικὴ
»	Ἀριθμοδεῖχται
Ε. Μελετῆ	Τρίγλωσσος Στενογραφία
Θ. Μούντριχα	Βιομηχανικὴ Ἀλληλογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ἀνάλυσις καὶ ὑπολογισμὸς ἔθνικοῦ εἰσοδήματος
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Τὸ πρότυπον κόστος
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
Γ. Παυλίδου	Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
»	Πτωχευτικὸν Δίκαιον
Ι. Σπανδανοπούλου	Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν
»	Ἐμπράγματον Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Εἰδικὸν Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία
Ε. Συνοδινοῦ	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Μ. Τιμαῖρα	Κόστος — Κοστολόγησις — Βιομηχανικὴ
»	Λογιστικὴ
Ε. Τσουκάτου	Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
Ι. Φράγκου	Τελωνειακὴ Οἰκονομία
»	Τελωνειακὴ τουριστικὴ πολιτικὴ καὶ νομοθεσία
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	Ἐμπορικὴ Ὁργάνωσις
»	Βασικὰ θέματα Ὁργανώσεως
»	Ἐλεγκτικὴ
»	Μήησις εἰς τὴν βιομηχανικὴν Ὁργάνωσιν
»	Ὁ ἀνθρώπινος παράγων
»	Ὁργάνωσις γραφείου
Δ. Ψαροῦ	Οἰκονομικὸν Δίκαιον

-39-

"ΣΠΟΥΔΑΙ,"

Βιβλιογραφικὸν Παράρτημα
Ἐπιμελεῖα Γ. Ἰωακείμ

Ἐκδίδεται

ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Διαφωτίσεως
τῆς ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἐν Πειραιεῖ 1960

Τὸ «Δελτίον Βιβλιογραφίας καὶ Βιβλιοκρισίας» ἐκδίδεται διὰ νὰ καλύψῃ μίαν ἐκδηλον ἐπιστημονικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου μας εἰς τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλως ἰδιαιτέρως τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τοὺς ἐπιθυμοῦντας εὐρύτερον ν' ἀπασχοληθοῦν καὶ νὰ συντάξουν μελέτας εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου των εἴτε γενικωτέρου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὸ παρὸν τεῦχος ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰς ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς, τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς, ὡς καὶ εἰς τὰ δημοσιεύματα (βιβλία, μελέτας καὶ ἄρθρα) τοῦ Διδάσκοντος εἰς τὴν Σχολὴν Προσωπικοῦ κατὰ τὸ 1960. Οὕτω, κατὰ τρόπον συγκεντρωτικόν, παρουσιάζεται ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἢ τόσον τιμῶσα καὶ τὸ Ἴδρυμα καὶ τοὺς πνευματικούς του λειτουργούς καὶ ἡ πολύτιμος συμβολὴ των εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ τόπου κίνησιν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἔκδοσις ἀποτελεῖ ἐπίσης καὶ τὴν καλυτέραν ἀπάντησιν εἰς τὸ φυσικὸν ἐρώτημα διὰ πᾶσαν Σχολὴν, ἀναγκαίως ἀνακῦπτον, κατὰ ποῖον τρόπον συμβάλλει εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς Χώρας πρόοδον. Ἡ Σχολὴ εἶναι ζῶν καὶ δρῶν πνευματικῶς Ὄργανισμός, διὰ τὸν ὁποῖον δικαίως δέον νὰ καυχᾶται ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκπαίδευσις.

Ἡ ἐν λόγῳ «Βιβλιογραφία» ἀναφέρεται εἰς τὰ δημοσιεύματα μόνον ἐνὸς ἔτους, τοῦ 1960. Εἰς ἕτερον τεῦχος θὰ δημοσιευθοῦν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ, διὰ νὰ γνωσθῇ ὁλόκληρος ἡ σπουδαιοτάτη πνευματικὴ συμβολὴ των, πολλάκις ἐπὶ θεμάτων διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανιζομένων εἰς τὸν τόπον μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ 1960

Α'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

- «Διοικητική 'Επετηρίς 1959/60». (Ἐπιμελεία Δος Λέλας Τάσου).
- «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον 1960» (ἐπιμελεία Δος Μαίρης Ταϊόγλου).
- «Μία τεσσαρακονταετία δημιουργικῆς δράσεως» (ἀφιέρωμα τῶν Φίλων τῆς Σχολῆς εἰς τὸν τ. Κοσμήτορα κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου).
- «Ὁδηγὸς Σπουδαστοῦ τῆς Α.Β.Σ.» (ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου).
- Περιοδικὸν «ΝΕΑ τῆς Α.Β.Σ.», τεύχη ὑπ' ἀριθ. 35 - 37 τοῦ 1960.
- Περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ», τεύχη ὑπ' ἀριθ. 6 - 12 Ἀκαδημοῦκου ἔτους 1959/1960 καὶ ὑπ' ἀριθ. 1 - 4 ἔτους 1960/61.

Β'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

- «Γραμμικὴ Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις», (τῆς Ἐπιτροπῆς Προγραμματισμοῦ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Α. Λάζαρη).
- «Ἡ Οἰκονομικὴ ὡς Ἐπιστήμη», τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀνδρ. Γ. Παπανδρέου.
- «Γραμμικὸς Οἰκονομικὸς Προγραμματισμὸς» τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀνδρ. Γ. Παπανδρέου.
- «Τμηματικαὶ διαρθρώσεις εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν» τῶν κ.κ. Ἀνδρ. Γ. Παπανδρέου καὶ Α. Α. Λάζαρη.
- «Αἱ ἐφαρμογαὶ τοῦ συστήματος εἰσροῶν- ἐκροῶν εἰς διαφόρους χώρας» τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Β. Μπανταλούκα.
- «Εἰσαγωγή εἰς τὴν μακρο-οικονομικὴν τῆς καταναλώσεως» τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Β. Μπανταλούκα.

Γ'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΕΙΔΙΚΕΥΣΕΩΣ

α) Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν

«Ειδική Ἐπιστημονική Ἐκδοσις ἀφιερωμένη εἰς τὰς Κοινωνικὰς Σπουδὰς τοῦ Κ.Κ.Σ. τῆς Σχολῆς» (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σ. Ἀγαπητῆδη).

Κανελλόπουλος, Ἀ. : «Εἰδικὰ θέματα Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως».

— «Παραδόσεις Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς» (Θεωρία εἰσοδήματος καὶ ἀπασχολήσεως. Προϋποθέσεις μακροχρονίου ἀναπτύξεως).

— «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν», (Παραδόσεις).

Κυριακόπουλος, Α. : «Συνδικαλιστικὴ ἐλευθερία». Μετάφρασις ἐκδόσεως τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Παπαϊωάννου Κώστας Στρ. : «Ἡ γένεσις τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ» (Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξις καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις). Ἐτιμηθῆ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Πολύζος Ν. : «Δημογραφία».

Τσουκᾶτος, Ε. : «Κοινωνικὴ Πολιτικὴ».

β) Κέντρου Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν

Ἀγαλλόπουλος, Χ. : «Δίκαιον Ναυτικῆς Ἐργασίας». Ἀθήναι, 1960.

Ἀχῆς, Χ. : «Σημειώσεις Ναυτικῶν Ἀσφαλειῶν», σελ. 106, ἔκδ. 1960.

Κανελλόπουλος Χρ. : «Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας», Ἀθῆναι, 1960. Σελ. 62.

γ) Κέντρου Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως

Βαρβαρέσος, Α. : «Δημοσία Διοίκησις».

δ) Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

«Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Α.Β.Σ.» (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. *Ε. Μαργαρίτη*).

Βουρνᾶς, Θ. : «Σημειώσεις Εἰσαγωγικῶν Μαθημάτων Μεθοδολογίας Ἐρευνῶν».

Κωστόπουλος, Γ. : «Μαθήματα Στατιστικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων».

Πανταζίδης, Ν. : «Στοιχεία Δειγματοληψίας».

Παππᾶς, Α. : «Ἐφημεροσμένη Στατιστική».

ε) Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Σχολῆς Ξεναγῶν

Ἀγαπητίδης, Σ. : «Μαθήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας».

Ζάππας, Τ. : «Θαλάσσιος Τουρισμός».

Ἰατριδῆς, Α. : «Ἑλληνικαὶ Ἱαματικαὶ Πηγαί».

Καλιαβᾶς, Α. : «Τουριστικὴ Γεωγραφία».

Κανᾶς, Γ. : «Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος».

Κουρνοῦτος, Γ. : «Νεοελληνικὴ Ἱστορία».

Παπαϊωάννου, Α. : «Ὑγιεινὴ Τουριστικῶν χώρων».

Τάσου, Λέλα : «Τουριστικαὶ γνώσεις» (ἐπιμέλεια).

Τζάρτζανος, Ν. : «Ὅρεινός Τουρισμός».

Φράγκος, Ἰ. : «Τελωνειακὴ Νομοθεσία».

Χατζηδάκις, Ἐμμ. . «Βυζαντινὴ Ἱστορία καὶ Τέχνη».

Δ'. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ (*)

Ἀγαλλόπουλος, Χρ. : «Δίκαιον Ναυτικῆς Ἐργασίας».

Ἀγαπητίδης, Σ. Ι. : «Μαθήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας» (* Ἐκδοσις πολυγραφημένη).

— «Ἐξέλιξις τῆς Ὀνησιμότητος ἐν Ἑλλάδι».

— «Mortality in Greece». Κείμενον ἀνακοινώσεως εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως διὰ τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων τοῦ Πληθυσμοῦ, τὸ συνελθὸν εἰς Βιέννην τὸν Σεπτέμβριον 1959. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη περιελήφθη εἰς τὸν τόμον International Population Conference Wien 1959, ἔλληνιστι δὲ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκδοσιν τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Β.Σ. Περιοδικὸν «Σπουδαί» Φεβρουάριος 1960.

— «Μετανάστευσις». Εἰς τὸν Ζ' τόμον τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας (σελ. 113—127).

*) Δημοσιεύονται ὅσα ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Σχολήν διὰ τὰ λοιπὰ οὐδεμίαν εὐθόνην φέρει ἡ Σύνταξις τοῦ Δελτίου.

- «'Η 'Ελληνική Βιομηχανία», εἰς τὴν Γενικὴν Στρατιωτικὴν 'Επιθεώρησιν ('Απρίλιος 1960).
- «'Η ἀποστολὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς Διεθνoῦς 'Οργανώσεως 'Εργασίας», 'Ομιλία κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 40ετίας τῆς Δ.Ο.Ε, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκδοσιν τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
- 'Ανδρέακος, Γ.** (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Δ. Σίγη): «Αἱ Χερσαῖαι Μεταφοραὶ ἐν 'Ελλάδι, ὡς παράγων παραγωγικότητος». 'Εκδόσις 'Ελληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.
- 'Αχῆς, Χρ.** : «Σημειώσεις περὶ Ναυτικῶν 'Ασφαλειῶν».
- Βαββαρέσος, 'Αν.** : «Δημοσία Διοικήσεις».
- Βουρνᾶς, Θ.** : «Σημειώσεις Εἰσαγωγικῶν μαθημάτων Μεθοδολογίας 'Ερευνῶν».
- Γαβριηλίδης, Χ. Δ.** : «'Η 'Οργανωτικὴ Νοοτροπία ἀποκτᾶται;» εἰς περιοδικὸν «Εὐήμερία», Φεβρουάριος 1960.
  - «'Η 'Ελληνοαμερικανικὴ συνεργασία εἰς τὸν τομέα τῆς 'Οργανώσεως 'Επιχειρήσεων» εἰς «Δελτίον 'Ελληνοαμερικανικοῦ 'Επιμελητηρίου», 'Απρίλιος 1960.
  - «Management Philosophy in underdeveloped countries», μελέτη εἰς «'Αρχεῖον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν», 'Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1960, σ.505 - 513.
  - «'Οργανωτικαὶ Προϋποθέσεις διὰ τὴν 'Εκβιομηχάνισιν» εἰς περιοδικὸν «Βιομηχανικὴ 'Αναγέννησις», 31.12.1960.
- Γεδεῶν, Σ. Μ.** : «Προβλήματα πρόσσαρμογῆς παιδιῶν 10 ἕως 16 χρόνων». 'Ανάτ. ἐκδόσεως τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Φροντιστήριον μετεκπαιδεύσεως ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν παιδοπόλεων».
- Γερωνυμάκης, Σ. Ι.** : Comments of a survey by Professor J. R. N. Stone «On Social accounts at the regional level». Edition of the Organisation for European Economic Co-operation. Παρίσιοι. 1960.
  - «Οἰκονομικὴ 'Ανάπτυξις καὶ 'Εθνικοὶ Λογαριασμοί». «Ναυτεμπορικὴ» 11-1960.
- Γεωργαντόπουλος, 'Ελ. Α.** : «Ναυτιλία», εἰς τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν 'Εγκυκλοπαιδεῖαν.
  - «Ναυτιλιακὴ Πολιτικὴ», εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω 'Εγκυκλοπαιδεῖαν.

- «Ἡ Ἑλληνικὴ Μεσογειακὴ Ναυτιλία», εἰς τὸ περιοδικὸν «Ναυτικὰ Χρονικά», τεύχος 590/349/1960.
- «Δυνατότητες συμβολῆς τῆς Ναυτιλίας εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν», εἰς «Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον» (φύλλον 314), καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί», τεύχος 11/12, σ. 9 ἐπ.
- «Χαρακτηριστικὰ ἐμπορικῶν πλοίων - Κυριώτεροι τύποι», εἰς περιοδικὸν «Σπουδαί», τεύχος 9 10 (Μάϊος-Ἰούν. 1960).
- «Some thoughts and data relating to the impact of the pipelines on the demand of Tankers», ἀνεκοινώθη εἰς Ἐπιτροπὴν Ναυτιλιακῶν Μεταφορῶν Ο.Ε.Ο.Σ. (Ἰούνιος 1960).

Γεωργιάδης, Μ. Ε. : «Σύστημα Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων», γενικὸν μέρος. Ἔκδοσις β', ἐπηυξημένη.

Δαμαλάς, Β. : «Ὁ Ὄργανισμὸς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως» (Νέα Οἰκονομία).

- «Ἡ Κοινὴ ἀγορά, οἱ Ἑπτὰ καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος» (Νέα Οἰκονομία).
- «Τὸ πιστωτικὸν μας πρόβλημα» (Νέα Οἰκονομία).
- «Ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλις εἰς τὴν χώραν μας (Νέα Οἰκονομία).
- «Ἡ κρίσις τοῦ Δολλαρίου» (Νέα Οἰκονομία).
- «Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως» εἰς «Ναυτεμπορικὴν».
- «Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἀναμορφώσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀνωτάτου Ἐταιρίας», εἰς «Ναυτεμπορικὴν».
- «Ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις, τὸ ἀδύνατον σημεῖον τῆς οἰκονομίας μας» εἰς «Ναυτεμπορικὴν».

Δερτιλῆς, Π. Β. : «Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπόψεις περὶ τοῦ διακανονισμοῦ του».

- «Le surendettement de l' Etat comme un facteur de la dépression économique». (Rapport au Congrès de l' Institut International des finances publiques).

Δημαράς, Κ. : «Σατιρικὰ κείμενα ἀπὸ τὸν Ἀγῶνα»

- Καθ' ἑβδομάδα λογοτεχνικὰ θέματα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Βῆμα».

Ευελπίδης, Χρ. : «*Ινδία (παράδοση), Ίαπωνία (έξέλιξη) και Κίνα (έπανάσταση)*», *Άθηναι* 1960.

- «*Η Γεωργία τής Κύπρου*», ανάπτυπον έκ του περιοδικού «*Άγροτική Οικονομία*».

- «*Le Credit Agricole International*, έκδοσις Istituto di diritto Agrario Internazionale et comparato, Firenze», 1960, σελίδες 21.

- «*Η συμβολή των Έβραίων στην παγκόσμια σκέψη*», *Άθηναι* 1960, σελ. 15.

- *Έν συνεργασία μετά του κ. Δ. Άθανασάτου «Οικονομική έρευνα πτηνοτροφικών έκμεταλλεύσεων Άτικής*», ανάπτυπον έκ του περιοδικού «*Άγροτική Οικονομία*».

Ζάππας, Τ. : «*Θαλάσσιος Τουρισμός*».

Ίατρίδης, Α. : «*Έλληνικαί Ίαματικαί Πηγαί*».

Καλιαβās, Α. : «*Τουριστική Γεωγραφία*».

Καλογερόπουλος, Σ. - Στράτης : «*Αί μορφαι τής Εύρωπαϊκής συνεργασίας*». *Άνάτυπον έκ τής Έπετηρίδος τής Άνωτάτης Σχολής Οικονομικών και Έμπορικων Έπιστημών, άκαδημαϊκού έτους 1959-60*.

Καλογεροπούλου, Άθηνά : *Καθ' έβδομάδα άρχαιολογικά και αισθητικά θέματα εις την έφημερίδα «Έλευθερία*».

Κανās, Γ. Α. : «*Ο οικονομικός άνταγωνισμός των Δυτικών*». *Περιοδικόν «Ορίζοντες*», τ. 19, 1960.

- «*Διευθυνομένη ή έλευθέρα οικονομία* ;». *Περιοδικόν «Ορίζοντες*», τ. 21, 1960.

- «*Η τεχνικοοικονομική Έκπαίδευσις και τó Ύπουργείον Παιδείας*». «*Ναυτεμπορική*», φύλλ. 20-2-1960.

- «*Η Παιδεία ώς κύριον μέσον έθνικών και οικονομικών επιδιώξεων*». «*Ναυτεμπορική*», φύλλ. 31-10-1960.

- «*Δημόσια Οικονομικά*».

Κανελλόπουλος, Α. : *Καθ' έβδομάδα μελέται και άρθρα κοινωνιολογικά και οικονομικά εις τόν «Οικονομικόν Ταχυδρόμον» και τó «Βήμα»*.

- «*Μαθήματα κοινωνικής οικονομικής. Βραχυχρόνιος ίσορροπία και θεωρία τής άναπτύξεως*». *Πολυγρ. έκδοσις*.

- «*Είσαγωγή εις την Κοινωνιολογίαν (Παραδόσεις)*». «*Βιβλιοκρισίαι*» εις *Περιοδικόν «Σπουδαί»*.

Κανελλόπουλος, Χ. 'Ι. : «Μαθήματα Συγκοινωνιακής Οικονομίας». Τεύχος β' σελ. 62 (Παραδόσεις).

Κασιμάτης, Γρ. : «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» πολιτική και οικονομική επιθεώρησης. Τεύχη έκδοθέντα κατά τὸ 1960 ὑπ' ἀριθ. 96 ἕως 104, εἰς τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται, μεταξύ τῶν ἄλλων: «Προβλήματα τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας». Λόγος εἰς τὴν διακοινοβουλευτικὴν διάσκεψιν τῶν Κρατῶν - Μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ «Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία» (Α' καὶ Β'). Σκέψεις ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅσοι Ζωντανοί». «Τὰ σαράντα χρόνια τῆς Διεθνoῦς Ὄργανώσεως Ἐργασίας» (ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 τεύχος τοῦ Περιδικoῦ «Σπουδαί»).

- «Ἐισαγωγή εἰς τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν καὶ τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον».
- «Ἡ διεθνῆς κρίσις καὶ ἡ Ἑλλάς», δύο ἄρθρα εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς 4ης καὶ 5ης Ἰουνίου 1960, ἀναδημοσιευθέντα καὶ εἰς τὸν «Ἑλληνικὸν Ἀστέρα» τοῦ Σικάγου τῆς 10ης Ἰουνίου 1960.
- «Ἡ διεθνῆς θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ ρόλος τῶν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν», ἄρθρον εἰς τὴν «Ναυτεμπορικὴν» τῆς 7ης Ἰουνίου 1960.
- «La Maladie de la Démocratie», ἄρθρον εἰς τὸ Παρισινὸν «Monde» τῆς 10 - 11 Ἰουλίου 1960.
- «Ἡ σύγχρονη ἀρρώστεια τῆς Δημοκρατίας», δύο ἄρθρα εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς 29ης καὶ 30ῆς Ἰουλίου 1960.
- «Τὸ Πολιτικὸν Πρόβλημα», ἄρθρον εἰς τὴν «Καθημερινήν» τῆς 9ης Αὐγούστου 1960.
- «Σκέψεις διὰ τὴν διεθνή πολιτικὴν», ἄρθρον εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Ἀνασυγκρότησιν», τεύχος Σεπτεμβρίου 1960.
- «Regards sur la Démocratie contemporaine», εἰς τὴν «Revue d'Athènes» τεύχος Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου 1960.
- «Ἐχθροὶ τοῦ κόσμου εἶναι ἡ δυστυχία καὶ ἡ πείνα», λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 27/9/60 εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Διοικητῶν τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας τῆς 29/9/60 καθὼς καὶ εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» τῆς Νέας Ὑόρκης (ἑλληνικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον) καὶ εἰς τὴν «Ἀτλαντίδα» Ν. Ὑόρκης

9ης και 10ης 'Οκτωβρίου 1960. 'Ο αυτός λόγος έδημοσιεύθη εις περ. «Σπουδαί», με τίτλον «'Επικινδύνως συντηρητική ή άσκουμένη πολιτική έναντι τών ύπαναπτύκτων» (τευχ. 1—2 του 1960).

- «Νίξον ή Κέννεντυ», άρθρον εις την «Καθημερινήν» τής 30ης 'Οκτωβρίου 1960.
- «Διατι χωλαίνει ή αυτοδιοίκησις», άπάντησις εις έρευνα τής έφημερίδος «Κοινότης», φύλλον τής 16ης Νοεμβρ. 1960.
- «'Η έκλογή του κ. Κέννεντυ», άρθρον εις τον «'Εθνικόν Κήρυκα» τής Ν. 'Υόρκης τής 20ης Νοεμβρίου και εις την «Καθημερινήν» και τό «Athens Daily Post», τής 27ης Νοεμβρίου 1960.
- «'Ο κίνδυνος προλεταροποίησης», άρθρον εις την «'Εθνικήν 'Ανασυγκρότησιν» του Δεκεμβρίου 1960.

Κατσώνης, Δ. Κ. : «'Οργάνωσις, διοικήσις και λογιστική τουριστικών μονάδων». Έκδοσις λιθογραφημένη.

Κουβόπουλος, Χ. : «Λογιστικά ύσκήσεις», τεύχη 2. Πελυγραφημένη έκδοσις.

Κουρνοϋτος, Γ. : «Νεοελληνική 'Ιστορία».

- «Γράμματα στη Ραχήλ».

- «'Η Παιδεία πρό και μετά την 'Επανάστασιν».

Κουτσογιάννης, 'Ιω. : «'Ασφαλιστικά κείμενα» (παραδόσεις) 'Αθήναι, 1960.

Κυρκιλίτσης, Α. Δ. : «Διεθνείς οικονομικαί σχέσεις». Τόμος α' «Θεωρία διεθνούς έμπορίου και πολιτική, ισοζύγιον πληρωμών και έξισορρόπησις».

Κωστόπουλος, Γ. Ε. : «Μαθήματα στατιστικής τών έπιχειρήσεων». Πολυγραφημένη έκδοσις.

Κωστόπουλος, Σταϋρος : «Σινική Γη».

Λάζαρης, 'Α. 'Α. : «Προγραμματισμός τών έπενδύσεων διά την άνάπτυξιν τών οικονομικώς καθυστερημένων χωρών» (Μία έφαρμογή τής γραμμικής οικονομικής άνάλυσεως). Με πρόλογον 'Α. Γ. Παπανδρέου. 'Ανάτ. έκ περ. «Σπουδαί».

- «Κριτήριο κατανομής τών διαθεσίμων πόρων εις τό πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξεως». 'Ανάτ. έκ περ. «Σπουδαί».
- τρου Στατιστικής 'Εκπαιδείσεως.

- «Ο ἀλγόριθμος Simplex». Ἀνάτ. ἐκ περ. «Σπουδαί».
  - «Τμηματικαὶ διαρθρώσεις εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν» (μετὰ τοῦ κ. Ἀ. Παπανδρέου).
- Μελετῆς, Ε. Ν.** : «Μέθοδος Δακτυλογραφίας καὶ Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἀγγλικὴν, γαλλικὴν».
- «Τρίγλωσσος Στενογραφία εἰς τὴν ἑλληνικὴν, γαλλικὴν, καὶ ἀγγλικὴν».
- Μοράνης, Γ. Γ.** : «Ἡ ἀποξημίωσις τῶν ἀποχωρούντων ἢ ὀπλουμένων λόγῳ συνταξιοδοτήσεως ξενοδοχοῦπαλλήλων» (Παράρτημα «Ξενίας», τεῦχος Ἰανουαρίου 1966).
- «Ἡ ἀκύρωσις τῆς Διαιτ. ἀποφάσεως περὶ αὐξήσεως τῶν συμβολικῶν μισθῶν» (Παράρτημα «Ξενίας», τεῦχος Ἰουνίου 1960).
  - «Ἡ Ἐθνικὴ Συλλογικὴ Σύμβασις Ἐργασίας τῆς 3-8-1960 ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰς τοὺς ξενοδοχοῦπαλλήλους». Παράρτημα περιοδικοῦ «Ξενία». βρίου - Δεκεμβρίου 1960).
  - «Τὰ ξενοδοχεῖα τύπου «Motel» (Περιοδ. «Τουριστικὴ Κρήτη», Τεῦχος Ἰουνίου 1960).
- Μούντριχας, Θ. Γ.** : «Βιομηχανικὴ Ἀλληλογραφία». Θεωρητικὴ καὶ ἐφηρμοσμένη
- Μπανταλούκας, Κ. Β.** : «Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας». Ἐκδοσις β'.
- «Εἰσαγωγή εἰς τὴν μακρο-οικονομικὴν τῆς καταναλώσεως».
  - «Ἐφαρμογαὶ τοῦ συστήματος εἰσροῶν - ἐκροῶν εἰς διαφόρους χώρους».
  - «Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καὶ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός». Ἀθῆναι, πολυγραφημένη ἔκδοσις τῆς ἐν Ἀθῆναις Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, 1960.
  - «Προϋποθέσεις ἐνάργεως ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεώς μας». Εἰς Σπουδὰς, τόμ. 10 τεῦχος 9-10, σελ. 95-97 καὶ εἰς Ναυτεμπορικὴν, τόμ. 36 (1960) φύλλον 9.176.
  - «Ἀνοτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή». Εἰς Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν. Τόμος 2ος (1960).
  - «Μηχανογραφία». Εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν, τόμ. 7 (1960) σελ. 191-196.

- «Νεωτερισμοί (ἐπιχειρηματιῶν)». Εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, τόμ. 7ος (1960).
- «Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα (δημοσίων λειτουργῶν)». Εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, τόμ. 7ος (1960).
- «Οἰκονομία ἀνταλλακτικὴ, ἐγγρήματος καὶ πιστωτικὴ». Εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, τόμ. 7ος (1960).
- «Φορολογικὰ κίνητρα δι' οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν». Ἀνάτ. ἐκ τοῦ τόμου Εἰσηγήσεων Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν: «Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος».
- «Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τοῦ προπολεμικοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος» (Περ. «Σπουδαί», τεύχη 1—2, 3, ἔτος 1960/61).

Νέζης, Γ. Α. : «Τὰ φορολογικὰ κίνητρα», εἰς τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τῆς «Ναυτεμπορικῆς» τῆς 1-1-60.

- «Income Tax levied on Greek Limited and Foreign Corporations», εἰς τὸ «Bulletin for International Fiscal Documentation, vol. XIV, No 3. (Μάιος-Ἰούν. 1960).
- «Ἡ φορολογικὴ μεταχείρισις τῶν ὀφελειῶν ἐκ κεφαλαίου». Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν «Οἰκονομικὴ Πορεία», Νο 9, Σεπτέμβριος 1960.
- «Εἰσηγήσεις εἰς τὸ ἐν Βασιλείᾳ Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Δημοσιονομικῆς Ὄργανώσεως (I.F.A.) τῆς 11-16.9.1960».

Πανταζίδης, Ν. : «Στοιχεῖα δειγματοληψίας».

Παπαϊωάννου, Α. : «Υγιεινὴ τουριστικῶν χώρων».

Παπαϊωάννου, Κώστας Στρ. : «Ἡ γένεσις τοῦ δλοκληρωτισμοῦ. Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξις καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις». (Ἐπιμήθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν).

- «Marx et le despotisme» (εἰς Contrat Social, Τόμος Δ', τεῦχος 1ον). Παρίσι. Μετεφράσθη εἰς τὰ ἀγγλικά.
- «Marx et l'État moderne» (εἰς Contrat Social, Τόμος Δ', τεῦχος 4ον. Παρίσι. Μετεφράσθη εἰς τὰ ἀγγλικά).
- «La consécration de l'histoire» (εἰς Diogène No 31. Παρίσι. Μετεφράσθη εἰς τὰ ἀγγλικά, ἰσπανικά καὶ ἀραβικά).
- «L'homme et le pouvoir», εἰς Way Forum, No 38, Παρίσι. Μετεφράσθη εἰς τὰ ἀγγλικά καὶ ἰσπανικά.

- «L' histoire au tribunal». (εις Contrat Social, Τεύχος 6, τόμος Δ', Παρίσι. Μετεφράσθη εις τὰ ἀγγλικά).
- «'Η αὐτοκρατική τοῦ μαρξισμού» (Περ. «Σπουδαί», τεύχος 11—12, ἔτος 1959/60). Γ' τόμος.
- «'Ο κόσμος ὡς παράσταση καὶ ὡς παρουσία» (εις «Ζυγὸν» Νο 58, γύρω ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Γκίκα).
- «L' homme de la négativité» (Essais sur l' anthropologie hégélienne εις «Mediations», Τόμος Α', τεύχος 2ον).
- «Regnum hominis» (Essais sur la subjectivité moderne Μετεφράσθη εις τὰ ἀγγλικά, ἰσπανικά καὶ ἀρσβικά).
- «Un faux dilemme: liberté ou justice». εις Forum. Way Νο 36. (Μετεφράσθη εις τὰ ἀγγλικά καὶ ἰσπανικά).

Παπαϊωάννου, Στρ. Κ. : «Τὸ ἔργον τοῦ ξεναγοῦ» («Νέα τῆς Α.Β.Σ.», τεύχος 36).

- «Τουριστική Ἄγωγὴ» («Νέα τῆς Α.Β.Σ.», τεύχος 37).
- «Ἀπάντησις εις τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Εὐ. Σκόθου : Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον της» (Περ. «Σπουδαί», τεύχος 9—10, ἔτος 1959/60).
- «Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή», εις περιοδικὸν «Βιομηχανικὴ Ἀναγέννησις».
- «Ἀπόψεις ἐπὶ τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς Παιδείας». (Διοικητικὴ Ἐπετηρὶς Α.Β.Σ., 1959/1960).
- «Πολιτικὴ Ἄγωγὴ καὶ προπσγάνδα» (Περιοδικὸν «Σπουδαί»). Τεύχος 1ον ΙΑ' τόμου.
- «Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου» (ἀνατύπωσις).
- «Ἡ Αὐτοδιοίκησις καὶ ἡ δημοκρατικοποίησις τῆς διοικήσεως» εις «Κοινότητα», τεύχος 762.

Πασιπᾶς, Α. : «Ἐφημεροσμένη Στατιστικὴ».

Παυλίδης, Μάνος (Ἰδιοκτῆτης - Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Δημοσιότης καὶ Προβολή» : Ἄρθρα του εις τὰ ὑπ' ἀριθ. 13—24 τεύχη.

Πολύζος, Ν. : «Μαθήματα Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Δημογραφίας» Πολυγραφημένη ἔκδοσις τῶν διδαχθέντων ἐπὶ τῆς Δημογραφίας μαθημάτων εις τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1959/60.

- «Μεταναστευτικοί Συμβάσεις», εις Οικονομικήν και Λογιστικήν Ἐγκυκλοπαιδείαν, Τόμος Ζ', 1960, σ. 128—130.
  - «Ἡ Τεχνική Βοήθεια καὶ ἡ Διεθνὴς Ὁργάνωσις Ἐργασίας», εις περιοδικὸν «Σπουδαί», τόμος 1, τεύχος 6, Φεβρουάριος 1960.
  - «Δημογραφικὴ ἐξέλιξις ἐν Ἑλλάδι», εις περιοδικὸν «Σπουδαί», τόμος 1, τεύχος 6, Φεβρ. 1960.
  - «Προγραμματισμὸς καὶ τεχνικο-ἐπιστημονικὴ κατάρτισις», εις περιοδ. «Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος», Μάιος 1960.
  - «Οἱ Συνεταιρισμοί», Περιοδικὸν «Συνεταιριστής», τεύχος 171—172 (Νοέμβριος—Δεκέμβριος 1960).
  - «Δημογραφία».
- Ποταμιάνος, Φωκ.** : «Ἡ Μετανάστευσις καὶ ἡ Ναυτιλία μας» (Περ. «Σπουδαί», τεύχος 1—2, ἔτος 1960/61).
- «Jurisprudence Grecque». (Ἀνάλυσις τῆς Νομολογίας τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων τοῦ ἔτους 1959 ἐπὶ θεμάτων ναυτικοῦ δικαίου) ἐν περιοδικῷ «Droit Maritime Français», τεύχος Ἰουνίου 1960, σελ. 372.
  - «Ἡ Ναυτιλία ὡς παράγων τοῦ ἑλληνικοῦ βίου». Διάλεξις δημοσιευθεῖσα μερίμνη τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατ' Αὐγουστον 1960, σελ. 30.
- Σπανδανόπουλος, Ι. Κ.** : «Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάλυσις τοῦ Ἰσολογισμοῦ».
- Τζάρτζανος, Σ.** : «Ὁρεινὸς Τουρισμὸς».
- Τσιουκᾶτος, Ε.** : «Κοινωνικὴ Πολιτικὴ».
- Φράγκος, Ἰ. Α.** : «Ἡ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους» (Περ. «Σπουδαί», τεύχος 11—12, ἔτος 1959/60).
- «Τελωνειακὴ Νομοθεσία».
  - «Οἱ φόροι ὑπὲρ τρίτων ἐν Ἑλλάδι». Ἀθῆναι, 1960.
  - «Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1958». Δελτίον Διευθύνσεως Τελωνείων, ἀρ. 42 (Ἰανουάριος—Μάρτιος 1960).
  - «Ἀνάγκη ἐνιαίας κατευθύνσεως τῆς φορολογικῆς μας πολιτικῆς». Δελτίον Διευθύνσεως Τελωνείων, ἀρ. 43 (Ἀπρίλιος—Ἰούνιος 1960). Ἐφημερίς «Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος», 31 Μαρτίου 1960.
  - «Ἡ Διεθνὴς Τελωνειακὴ Συνεργασία». Περιοδικὸν «Σπουδαί», (Μάιος—Ἰούνιος 1960).

Χατζηδάκης, Έμμ. : «Βυζαντινή Ίστορία και Τέχνη».

Ψαρός, Δ. Κ. : «Στοιχεία Διοικητικού Οικονομικού Δικαίου κατά τὰ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα». Τόμος α΄.

Μᾶς ἀνηγγέλθησαν ἐπίσης ὅτι θὰ κυκλοφορήσουν :

Ε. Γεωργαντοπούλου :

Some thoughts and data relating to the impact of the pipelines on the demand of tankers (Ἀνακοίνωσις εἰς Ο.Ε.Ο.Σ.).

Μ. Γεωργιάδη :

«Τεχνικὴ κατακτίσεως τῆς Ἀγορᾶς» (Marketing).

Δημ. Παπαδημητρίου :

Ἐνοποιημένοι Ἰσολογισμοὶ (Consolidates Statements).

Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου :

Ὁ Μάρξ καὶ τὸ Κράτος.

La structure de l'entreprise (ἐκδοσις «Dunod» ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸς Καθηγητὰς F. Melh καὶ J. Mothes).

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου :

Πολιτικῆς Ἀγωγῆς (προβλήματα, ἀπόψεις, κείμενα).

Ἡ Διοίκησις (ὡς πρόβλημα κοινωνιολογικὸν καὶ ἐκπαιδευτικόν).

ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

Θρησκευτική, ἔθνική, πολιτική, διεθνική,
εὐρωπαϊκὴ, κοινοτικὴ, συνεταιριστικὴ καὶ
σχολικὴ ἀγωγή τοῦ πολίτου.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ**

Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ πτυχιούχου τῆς Α.Β.Σ.
κ. Θεοφάνη Φραγκούλη
διασκευασθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα
ὑπὸ κ. Γεωρ. Ἰωακείμ

**ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΔΡΟΜΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ**

Μετάφρασις κ. Γ. Δαβίδ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ
Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος
Β' ἐκδοσις ἐπηυξημένη, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν
τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Ἀνδρέακου.

337-

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
1960

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΟΧΟΥ

Ἐπώνυμον

.....

Ὄνομα

.....

Πατρώνυμον

.....

Ταχυδρ. διεύθυνσις

.....

Τηλέφωνον

.....

Τόπος καταγωγῆς

.....

Ἀστυνομ. ταυτότης

.....

Σχολικὴ ταυτότης

.....

Ὑψος σώματος

.....

Βάρος σώματος

.....

Ὅμας αἵματος

.....

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Ἡ προσπάθεια τῆς Σχολῆς, ἡ τόσον πρωτότυπος, ἡ ὁποία βαθύτατα ἐξετιμήθη καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν ἠγαπήθη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναγνώστας συνεχίζεται καὶ ἐφέτος. Δὲν εἶναι σύνηθες φαινόμενον ἢ συνέχισις μιᾶς ἐργασίας εἰς τὸν τόπον μας, ἡ δημιουργία παραδόσεως, ἡ Σχολὴ ὁμως μὲ τοὺς ἑννέα τόμους τοῦ ἐπιστημονικοῦ τῆς ὀργάνου «Σπουδαί» καὶ τοὺς ἑπτὰ τόμους τοῦ διαφωτιστικοῦ τῆς περιοδικοῦ «Νέα τῆς Α.Β.Σ.», μὲ τοὺς ἑπτὰ τόμους τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ἐπετηρίδων καὶ τὰς ἑκατὸ περίπου ἐπιστημονικὰς καὶ διαφωτιστικὰς διατριβὰς καὶ μελέτας ἔχει ἀποδείξει τὸ ἀντίθετον, διότι ὡς βάσιν τῆς ἐργασίας τῆς ἔχει θέσει τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς, τὴν πίστιν τῆς καὶ τὸ πρακτικόν τῆς πνεῦμα.

Ἄξιζει, τῷ ὄντι, νὰ σημειωθῆ καὶ νὰ τονισθῆ πόσος ἐνθουσιασμός καὶ πόσος μόχθος ἀπητήθη διὰ νὰ παρουσιασθῆ ἐν τόσον ἀξιόλογον, πρωτότυπον, ζωντανὸν καὶ ποικίλης ὕλης «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον», χρήσιμον ὄχι μόνον διὰ τοὺς σπουδαστὰς ἀλλὰ διὰ κάθε φίλον τῆς μελέτης, τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου καὶ τῆς προόδου.

Ὁ Α' τόμος (1957), ἐκ τριῶν τευχῶν, περιέλαβεν, εἰς 460 σελίδας, 52 Εὐαγγέλια, 508 γνωμικὰ καὶ παροιμίας, 104 ἐπίκαιρα συνοπτικὰ μελετήματα, 362 βιογραφικὰ σημειώματα σκαπανέων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προόδου, 58 ἐκλεκτὰ ποιήματα καὶ 76 διάφορα θέματα καὶ ἐπὶ πλέον 96 εἰκόνας.

Ὁ Β' τόμος (1958), ἐκ δύο τευχῶν, περιέλαβεν, εἰς 296 σελίδας, 52 περιλήψεις Εὐαγγελίων, 30 μελετήματα, 278 βιογραφικὰ σημειώματα, 350 γνωμικὰ καὶ παροιμίας καθὼς καὶ ἄλλα θέματα καὶ ἐπὶ πλέον 197 εἰκόνας.

Ὁ Γ' τόμος (1959), περιέλαβεν εἰς ἑξακοσίας πενήντα σελίδας, 214 εἰκόνας, 22 μελετήματα, 139 σύντομα βιογραφικά σημειώματα τῶν μεγάλων σκαπανέων τῆς ἐπιστήμης καὶ συντελεστῶν προόδου, τριάκοντα ὀκτῶ ἐκλεκτὰ ἑλληνικὰ ποιήματα, 295 γνωμικὰ καὶ παροιμίας ὡς καὶ 67 διάφορα σημειώματα, συνοπτικὴν περιγραφὴν τῆς οἰκονομικῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1957, πλήρη χρησιμοτάτων στοιχείων, ὡς καὶ τὸ «Ἐγκόλπιον τοῦ Σπουδαστοῦ», περιέχον τὴν θρησκευτικὴν, ἔθνικὴν, πολιτικὴν, διεθνικὴν, εὐρωπαϊκὴν καὶ σχολικὴν ἀγωγὴν του, διὰ τὸ ὁποῖον ἐτύχομεν θερμοτάτων συγχαρητηρίων παρ' ὄλων ὡς καὶ τῆς ἐπιβραβεύσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ σημερινὸς τόμος, ἐξ 176 σελίδων, παρουσιάζει νέαν πρωτοτυπίαν. Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἶχε τὴν ὥραϊαν ἔμπνευσιν νὰ ἀφιερωθῇ ὁ νέος τόμος εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος τὸ 1858 ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ 1958, ὥστε νὰ δειχθῇ ἡ καταβληθεῖσα ἀπὸ τὰς παρελθούσας καὶ τὴν παροῦσαν γενεὰν προσπάθειάς διὰ τὴν ἀνοδὸν ἐν γένει τοῦ τόπου μας. Οἱ νέοι μας προπαντὸς πρέπει νὰ γνωρίσουν τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν μὲ τόσους μόχθους καὶ τόσας ἀντιξοότητας πρόοδον, νὰ γνωρίσουν τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τοῦ τόπου καὶ νὰ κατανοήσουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ὑποχρέωσις των νὰ ὀλοκληρώσουν εἰς τὸ μέλλον τὸ ἔργον τοῦ παρελθόντος.

Μὲ τὴν βάσιν αὐτὴν οἱ ἀναγνώσται μας θὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀξίαν τῆς νέας τῆς Σχολῆς προσπάθειας, ἰδίᾳ ὅταν συμπληρωθῇ αὕτη διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Ἀλμανάκ» 1961 καὶ 1962.

Ὅλη αὕτη ἡ ἐργασία ἐγένετο, παρὰ τὰ γλίσχρα οἰκονομικὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Σχολὴ μας, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν ποὺ συνέλαβον τὴν ἰδέαν καὶ ἀμισθὶ τὴν ἐπραγματοποίησαν, ἐνῶ διὰ τὰ ξένα παρόμοια Ἀλμανάκ χρησιμοποιοῦνται ὀλόκληρον ἐπιτελεῖον ἐπιστημόνων καὶ λογίων συστηματικῶς ἐργαζομένων καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἀδρῶς ἀμειβομένων.

Δι' ὃ θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, ὅπως ἐκφράσω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι ἀφιλοκερδῶς συνετέλεσαν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὥραϊας αὐτῆς ἐκδόσεως. Ὅλοι περιέβαλον τὸ Ἀλμανάκ μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην, ὥστε τοῦτο νὰ καταστῇ ἀντάξιον τῶν

προσδοκιῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Σχολῆς. Θεωρῶ χαρὰν μου νὰ εὐχαριστήσω ὅσους ἀπετέλεσαν τὸ Ἐπιτελεῖον συντάξεως τοῦ «Ἀλμανὰκ» 1960—1962, τοὺς κ. κ. Κ. Κιτσίκην, Μ. Καλλιγᾶν, Καθηγητὰς τοῦ Πολυτεχνείου, τὴν κ. Σ. Γεδεῶν, Ἐκπαιδευτικὴν Σύμβουλον καὶ Καθηγήτρια, τῆς Σχολῆς, τὸν κ. Παπαπαῆνον, Διευθυντὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, τὸν κ. Γ. Κουρνοῦτον, Διευθυντὴν Γραμμάτων, τὸν κ. Γ. Κατσώνην, Δημοσιογράφον, τὸν κ. Κ. Δημαρᾶν, Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Ι.Κ.Υ., τοὺς λογοτέχναις κ.κ. Β. Βαρίκαν, Α. Τερζάκην, Ι. Σιδέρην, τὸν κ. Ν. Σίδερην, Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τοὺς Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς κ.κ. Σ. Ἀγαπητίδην, Ε. Γεωργαντόπουλον, Ἄθαν. Κανελλόπουλον, Χρῆστον Κανελλόπουλον, Α. Λάζαρη, Κ. Μπανταλούκαν, Σ. Σταυρόπουλον.

Ἰδιαιτέρως θέλω νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ συγχαρῶ τὴν Δδα Μ. Ταϊόγλου τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἡ ὁποία ἐπεμελήθη μὲ στοργὴν τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ ἡ τετάρτη μας ἔκδοσις θὰ συναντήσῃ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν, ἐφ' ὅσον ἐγένετο μετὰ τῆς αὐτῆς φροντίδος καὶ στοργῆς. Ἡ ἐπίγνωσις ὅτι προσφέρομεν κᾶτι καλὸν διὰ τὸν τόπον μας ἀποτελεῖ ἄλλωστε τὴν μόνην ἀνταμοιβὴν τῶν τόσων κόπων καὶ θυσιῶν μας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους 1960, αἱ σκέψεις μας καὶ αἱ εὐχαί μας στρέφονται καὶ πάλιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα καὶ ἰδίως τὴν σπουδάζουσαν. Πρὸς τοὺς Νέους αὐτοὺς ἡ Σχολὴ εὐχεται κάθε προκοπὴν καὶ εὐημερίαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Α.Β.Σ.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρὸν Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν σύντομα βιογραφικὰ σημειώματα συνετάχθησαν μὲ τὴν πολύτιμον φιλικὴν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Σπ. καὶ Κωνστ. Βοβολίνη, ἐκδοτῶν τοῦ λαμπροῦ λεξικοῦ «Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν», τοὺς ὁποίους ἡ Σχολὴ εὐχάριστι εἰ θεομῶς.

Τὰ βιογραφικὰ σημειώματα ἀναφέρονται εἰς ἀποθανόντας ἐξέχοντας παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ συντελεστάς τῆς οἰκονομικῆς προόδου τοῦ τόπου κατὰ τὴν περίοδον 1858 - 1958, ἵνα χρησιμεύσουν ὡς πολύτιμα παραδείγματα εἰς τοὺς νέους σπουδαστάς τῆς Σχολῆς φιλοδοξούσης καὶ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένης νὰ παρασκευάζῃ ἀνώτερα οἰκονομικο - διοικητικὰ στελέχη τοῦ τόπου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

1. Σ. Άγαπητίδης	10. Χ. Καραβάς
2. Φ. Βεγλερής	11. Γ. Παπαχατζής
3. Ν. Δελούκας	12. Α. Παππᾶς
4. Π. Δερτιλῆς	13. Π. Πέρδικας
5. Χ. Εὐελπίδης	14. Κ. Σημαντήρας
6. Γ. Ζαροκίλης	15. Ι. Σπανδανόπουλος
7. Α. Καλλιαβᾶς	16. Μ. Τσιμάρας
8. Σ. Κολλογερόπουλος-Στράτης	17. Β. Φραγκούλης
9. Γ. Κασιμάτης	

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

1. Σ. Γεδεών	10. Ε. Μαργαρίτης
2. Δ. Δημητρακάκης	11. Κ. Μπανταλούκας
3. Ν. Θεοδώρου	12. Δ. Παπαδημητρίου
4. Χ. Κανελλόπουλος	13. Σ. Παπαϊωάννου
5. Δ. Κόλιας	14. Σ. Σταυρόπουλος
6. Π. Κουβέλης	15. Ε. Συνοδινός
7. Ι. Κουτσογιάννης	16. Ι. Φράγκος
8. Α. Κυρκιλίτσης	17. Ι. Χρυσοχοῦ
9. Φ. Λέτσας	

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1. Γ. Άνδρεᾶκος	7. Α. Λάζαρης
2. Χ. Γαβριηλίδης	8. Γ. Ζυνόπουλος
3. Ε. Γεωργαντόπουλος	9. Φ. Ποταμιάνος
4. Μ. Γεωργιάδης	10. Γ. Παυλίδης
5. Ι. Γιαννόπουλος	11. Ε. Τσουκάτος
6. Α. Κανελλόπουλος	12. Δ. Ψαρός

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ 1858 ΚΑΙ ΣΤΑ 1958

Υπό κ. ΑΓΝΗΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Την πιό θεαματική εξέλιξι μέσα στην εκατονταετία 1858 — 1958 είχε ή Έλληνίδα, όσον άφορᾶ την νομική, κοινωνική, οικονομική και πολιτική της θέσι.

Πρό εκατό χρόνων ή Έλληνίδα ήταν ένα όν, άν και με την προσωπική του εργασία και τον μόχθο συνέβαλε στην εθνική οικονομία, ν ο μ ι κ ῶ ς δέν είχε κανένα δικαίωμα. Ήταν εξομοιωμένη, σε πολλές συναλλαγές και δικαιοπράξεις, με τους άνηλικούς και φρενοβλαβείς. Π ο λ ι τ ι κ ῶ ς, δέν είχε δικαίωμα ούτε νά ψηφίζει και νά εκλέγεται, ούτε κανένα άπό τὰ άλλα πολιτικά δικαιώματα. Κ ο ι ν ω ν ι κ ῶ ς, ήταν μειωμένη. Ή θέσις της μέσα στην κοινωνία δέν ήταν άυτοτελής, αλλά πάντοτε εξάρτημα τής θέσεως που είχε ό πατέρας της, ό σύζυγός της ή ό άδελφός της.

I. 1858

Στην οικονομία

Στά 1858 ή Ελλάδα βρισκόταν ακόμη στο στάδιο τής κλειστής άγροτικής οικονομίας. Ή βιομηχανία, που είχε άρχισει νά αναπτύσσεται γοργά στις χώρες τής Δυτικής Εύρώπης και στην Βόρειο Ήμερική ήταν ακόμη έντελώς άγνωστη στον τόπο μας. Τό εμπόριο είχε έντελώς περιωρισμένον χαρακτήρα και άσκειτο μέσα στα έπαρχιακά πλαίσια, χωρίς νά έχουν ακόμη αναπτυχθή, σε βαθμό που νά επηρεάζη γενικότερα την οικονομία, οί εισαγωγές και έξαγωγές προϊόντων.

Ή θέση τής γυναίκας μέσα στην οικιακή αυτή οικονομία ήταν — και είναι και σήμερα εκεί όπου επικρατεί ακόμη αυτή ή μορφή τής οικονομικής ανάπτυξεως — καθαρά π α ρ α γ ω γ ι κ ή, γιατί ή άγρότισσα με την άμεση και ένεργό συμμετοχή της φέρει τό κύριο βάρος τής άγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, και άφ' έτέρου οί δουλειές του σπιτιού έχουν καθαρά παραγωγικό χαρακτήρα.

Έτσι, έκτός άπό την παρασκευή του καθημερινού ψωμιού και φαγητού, οί γυναίκες έτοιμάζαν και τὰ τρόφιμα εκείνα που διατηρούνται για όλον τον χρόνον, όπως οί χυλοπίττες, τό πληγουρι, ό τραχανάς, τὰ παστά κρέατα και ψάρια, οί έληές, τό τυρί και όλα τὰ είδη τής ζαχαροπλαστικής.

Οί εργασίες αυτές δέν άπασχολούσαν μόνο τις Έλληνίδες στην ύπαιθρο με και όλες σχεδόν τις γυναίκες στις κωμοπόλεις και σ' αυτές τις μεγάλες πόλεις. Μόνο σε μερικά πλούσια σπίτια τις δουλειές αυτές δέν τις έκτε-

διορισμός 57 διοικητικών υπαλλήλων σε όλα τα παραπάνω 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Τα παραπάνω επιτεύγματα είχαν αποτέλεσμα και τη σημαντική κίνηση των φοιτητών στα 'Ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα κατά το 1958. 'Ο αριθμός των προσελθόντων για εισιτήριες εξετάσεις το Σεπτέμβριο του 1958 καθώς και των εισαχθέντων στις 'Ανώτατες Σχολές μας εμφάνιεται στον ακόλουθο πίνακα :

	Προσελθόντες	Εισαχθέντες
Πανεπιστήμιον 'Αθηνών	8.124	1.951
Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης	6.673	1.695
'Εθνικόν Μετσόβιον Πολυτεχνείον	2.398	304
'Ανωτάτη Σχολή Οίκον. & 'Εμπ. 'Επιστημών	1.066	450
Πάντειος Σχολή Πολιτικῶν 'Επιστημῶν	1.739	750
'Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή	275	60
'Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή 'Αθηνῶν	1.045	550
'Ανωτάτη Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θ)νίκης *	;	;

Τέλος, πολύ σοβαρή είναι ἡ πρόοδος πού σημειώθηκε στὸν κτιριακὸ τομέα, ὅπως καὶ στὸν ἐξοπλισμὸ τῶν ἐργαστηρίων. Σὲ πολλὲς δεκάδες ἑκατομμυρίων ἀνέρχονται οἱ πιστώσεις πού διέθεσε τὸ Κράτος γιὰ τὴν ἀνάγερση τῶν κτιρίων τῆς Πολυτεχνικῆς καὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ μεγάλου κτιρίου τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου, τῶν κολοσσιαίων κτιρίων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τοῦ ἐργαστηρίου 'Υγιεινῆς καὶ τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. Σ' αὐτὰ τὰ ποσὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 50.000.000 Δρχ., ὅσα δηλ. διέθεσε τὸ Κράτος (τὸ 1958) γιὰ ἔξοδα λειτουργίας καὶ κάλυψη τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παραπάνω ἰδρυμάτων καὶ Δρχ. 15.000.000 πού διέθεσε στὸ Ι.Κ.Υ. γιὰ ὑποτροφίες τεχνικῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κανονικὸ πρόγραμμα τῶν ὑποτροφιῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, γιὰ τὰ ὁποῖα δόθηκαν 13.000.000 δραχμές, περισσότερα δηλαδὴ κατὰ 1.000.000 ἀπὸ τὸν προηγούμενο χρόνο.

Ὅμως κι' ἡ κίνηση τῶν φοιτητῶν, τὸ 1958, ἦταν μεγαλύτερη. Οἱ ἐγγραφέντες στὸ πρῶτο ἔτος ὅλων τῶν Σχολῶν ἔφτασαν τοὺς 5.765 καὶ οἱ φοιτησαντες σ' ὅλα τὰ ἔτη τῶν Σχολῶν ἔφτασαν τοὺς 17.872. Ἀπ' αὐτοὺς πῆραν πτυχίον 3.407 καὶ Διδ. Δίπλωμα 161.

Δυστυχῶς, ὅμως, τὴν ἴδια ἀναλογία αὐξήσεως, θάλεγε κανένας, ἀκολούθησε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν πού ἔφυγαν στὸ ἐξωτερικόν, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀνώτατες σπουδές. Ἐφτασαν τίς 2.000 σχεδὸν ἐκείνοι πού ἔφυγαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 1958 ἀνεβάζοντας ἔτσι τὸν ἀριθμὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ στὶς 9.000 (τὴν 21-12-1958) καὶ στὸ ποσὸ τῶν 5.700.000 δολλαρίων, τὸ συνάλλαγμα πού δαπανήθηκε γι' αὐτοὺς.

* Ἡ Σχολή Θεσσαλονίκης δὲν ἀνεκοίνωσε τοὺς ἀριθμοὺς τῆς.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς
(ΑΛΜΑΝΑΚ 1960)

THE NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D. C. 20540

Πληροφοριακόν Δελτίον

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 28, ΤΗΛ. 618.663, 618.664

10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 — ΑΡ. 26

Οι επιθυμούντες να λαμβάνουν τὸ Δελτίον, ὄσον ν' ἀπευθύνονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, Τομέα Μεταδόσεως

Σεμινάριον στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν.

Τὴν 13ην τρέχοντος ἀρχίζει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος ἡ λειτουργία Σεμιναρίου μετεκπαιδύσεως στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν. Μέχρι σήμερον ἔχουν δηλώσει συμμετοχὴν 130 ἐκπρόσωποι τῶν μεγαλύτερων ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν. Τὰ μαθήματα αὐτὰ θὰ γίνωνται τρεῖς ἑβδομαδιαίως, ἥτοι ἐκάστην Δευτέραν, Τρίτην καὶ Παρασκευὴν, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετασβίου Πολυτεχνείου καὶ ἀπὸ 6ης—8ης μ. μ. Θὰ διδάξουν οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Μ. Τσιμάρας, Μ. Μαιμάρογλου, Φρ. Λέτσας, Ἄγγ. Καλογεράς, Δημ. Ψαρρός, Μ. Γεωργιάδης, Δημ. Παπαδημητρίου καὶ οἱ κ. κ. Δημ. Παπαγεωργίου, Β. Κότσικα, Χρυσ. Παπαδόπουλος, Χρ. Πανάγος, Ἡλ. Τσιτσιλιάνος, Εὐάγγ. Κατσιούλας, Μάνος Παυλίδης κ. ἄ. Τὸ Σεμινάριον ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τῆς ὑπηρεσίας Τεχνικῆς Βοήθειας τοῦ Ἑπουργείου Συντονισμοῦ. Τὴν πανηγυρικὴν ἑναρξιν τοῦ Σεμιναρίου θὰ κηρύξῃ ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Ἄρ. Δημητράτος. Κύρια θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνουσι ἐισηγήσεις εἶναι: «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς ἐπισημονικὰς μεθόδους διοικήσεως ἐπιχειρήσεων», «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐπισημονικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων», «Εἰδικὰ θέ-

ματα ὀργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα τῆς Διοικήσεως», «Ἐπιχειρηματικὸς προγραμματισμὸς», «Σύγχρονα προβλήματα ὀργανωτικῆς τῶν ἐργοστασίων», «Αἱ ρυθμίσεις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς τὰς δημοσίας ἐπιχειρήσεις», «Σύγχρονα προβλήματα Marketing», «Ἡ χρηματοδότησις τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων», «Σύγχρονα θέματα βιομηχανικῆς κοστολογήσεως», «Εἰδικὰ θέματα στατιστικῆς ἐπιχειρήσεων», «Βασικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», «Προϋποθέσεις ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ προβλήματα ἐκ τῆς ἐντάξεως τῆς χώρας μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν», «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων» καὶ «Σύγχρονα προβλήματα δημοσίων σχέσεων τῶν ἐπιχειρήσεων».

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις.

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου ἐπαναρχίζουν τὰ, λόγω τῶν ἐορτῶν, διακοπέντα Σεμινάρια Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑπουργείου Παιδείας. Ἐν τῷ μεταξύ ἐπέστρεψεν ὁ ἐπὶ τοῦ θέματος ἐμπειρογνώμων κ. Τζόβουνς, ὁ ὁποῖος εἶχε μετακληθῆ ὑπὸ τῆς Ἰρλανδικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἐφαρμογὴν ἀναλέγρου προγράμματος. Ἀφίχθη

ἐπίσης ὁ διευθυντὴς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὀργανισμοῦ Παραγωγικότητος κ. Στρετ-σμέγιερ, προκειμένου νὰ ἔχη ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ἑλλήνων, ἐπὶ τοῦ μελλοντικοῦ προγράμματος τοῦ Ε.Ο.Π. εἰς τὰ θέματα ἐπαγγελματικῆς ἐκπα-ιδεύσεως. Ἐξ ἄλλου ὁ ἐμπειρογνώμων κ. Θέγιερ ἐπεσκέφθη τὰ ἐργοστάσια «Θερμὶς» καὶ Λιπασμάτων.

Μετεκπαίδευσίς στελεχῶν τοῦ Ὑ-πουργείου Οἰκονομικῶν.

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου θὰ λάβῃ χώ-ραν ἡ ἐναρξὺς Σεμιναρίου μετεκπαιδευ-σεως στελεχῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονο-μικῶν. Τὰ μαθήματα θὰ παρακολουθή-σουν 100 περίπου στελέχη τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύν-σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Τὸ πρό-γραμμα τοῦ Σεμιναρίου, τὸ ὁποῖον ὄρ-γανώθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, περιλαμ-βάνει 33, περίπου, μαθήματα, τὰ ὁποῖα θὰ γίνωνται τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ 8ης-8ης μ. μ. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ΕΛ. ΚΕ. ΠΑ. Θὰ διδάξουν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰ-κονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πρόφῃν ὕψυ-πουργός Οἰκονομικῶν κ. Ἀθ. Σμπαρού-νης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἰω. Κούλης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πο-λυτεχνείου κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν κ. κ. Γερωνυμάκης, Μπανταλούκας, Κόλλιας, Φράγκος, Τσίγ-κρης, Μαραγκόπουλος καὶ Μανωλέσος. Αἱ εἰσηγήσεις θὰ γίνουν ἐπὶ τῶν ἀκο-λούθων θεμάτων: «Παραγωγικότης καὶ ἐθνικὴ οἰκονομία», «Ἐννοια καὶ περιε-χόμενον τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν», «Ἐφαρμοζόμενα μέθοδοι μετρήσεως ἐ-θνικῶν μεγεθῶν καὶ διακρίσεις αὐτῶν ἀπὸ ἄλλας μετρήσεις», «Χρησιμότης τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν», «Διάρ-θρωσις, ὄργάνωσις καὶ ἀποστολὴ τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν»,

«Περὶ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων», «Ἡ φορολογία ὡς μέσον ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀναδιανομῆς τοῦ εἰσοδήματος», «Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς φορολογίας ἐν Ἑλλάδι», «Διαδικασία βεβαίωσεως καὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, πληρω-μῆς δαπανῶν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογι-σμοῦ καὶ τρόπος λογιστικῆς παρακολου-θήσεως αὐτοῦ», «Προϋπολογισμός, κρα-τικὸς προγραμματισμός καὶ δημοσιονο-μικὴ πολιτικὴ», «Εἶδη φορολογιῶν ὑπὲρ τρίτων», «Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐπιδιώξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», «Φορολογικαὶ δηλώσεις, ἔλεγχοι, διαι-τησία, φορολογικὰ δικαστήρια», «Ἡ φοροδιαφυγὴ καὶ τὰ μέτρα τῆς διώξεώς της», «Ἡ τεχνικὴ τοῦ φορολογικοῦ ἐ-λέγχου καὶ τῶν ἐκθέσεών του» καὶ «Εἰ-σαγωγὴ εἰς σύγχρονά τινα θέματα τοῦ Φορολογικοῦ Δικαίου».

Αἱ διαλέξεις τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ ἐφετεινοῦ Προγράμματος διαλέξεων τοῦ Ἑλληνι-κοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος ἔτερμα-τίσθη μὲ ὀμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Εὐκλ. Σακελλαρίου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ ἀντίκτυ-πος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων βιομη-χανικῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ τῆς τεχνικῆς στάθμης τῆς χώρας καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσαι ὑποχρεώσεις τῶν Ἀντιτά-των Τεχνικῶν Σχολῶν». Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Σακελλάριος ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ προγράμματος βιομηχανι-κῆς ἀναπτύξεως πολεμικὴν καὶ ἡσυχολή-θη μὲ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐκτελεσθέν-των ἔργων ἐπὶ τῆς τεχνικῆς στάθμης τῆς χώρας, ἐξάρας τὴν σπουδαίαν συμ-βολὴν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τοῦ ση-μείου τούτου. Ἀπαριθμῶν τὰ προβλή-ματα ἅτινα τίθενται πρὸ τῶν νεωτέρων τεχνικῶν εἶπεν, ὅτι ἠδῆ μὲν καθήκον-τα βαρύνουν τὰς Ἀνωτάτας Τεχνικὰς Σχολὰς, αἵτινες πρέπει νὰ ἀνταποκρι-θοῦν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις στελεχώσεως τῶν νέων βιομηχανιῶν.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἶναι ὁ-

πως, ταχέως μάλιστα, αί Τεχνικάι Σχολαί άποκτήσουν έπαρκή αριθμόν βοηθητικού διδακτικού προσωπικού και συγχρονισμένον εξοπλισμόν τών εργαστηρίων, προς έγκαιρον εκπαίδευσιν τεχνικών στελεχών δια τας νέας βιομηχανίας.

Η δευτέρα περίοδος τών διαλέξεων θά άρχιση την 21ην τρέχοντος.

"Επαινος τής 'Ακαδημίας εις την μελέτην «Προγράμματα Τοπικής Αναπτύξεως».

Κατά την πανηγυρικήν, επί τη λήξει του έτους, συνεδρίασιν τής 'Ακαδημίας 'Αθηνών άπενειμήθη έπαινος εις τόν καθηγητήν του Πολυτεχνείου κ. Σατ. 'Αγαπητίδην και τόν διευθυντήν του ύπουργείου Συντονισμού κ. Γ. Λυμπεριδην, δια την έργασίαν των «Προγράμματα τοπικής αναπτύξεως». 'Ως γνωστόν, ή άνωτέρω μελέτη, άνατεθεισα εις τούς συγγραφείς υπό του 'Ελλ. Κέντρου Παραγωγικότητας, τό όποιον έν συνεχεία και την εξέδωκεν εις ιδιαίτερον τόμον, έρευνά τό συντελεσθέν μεταπολεμικώς έργον, εις τόν τομέα τών μικρών τοπικών έργων και ύποδεικνύονται έν συνεχεία τά μέτρα ενισχύσεως τής άποδόσεως τών έργων. Εις την έκθεσιν τής 'Ακαδημίας τονίζεται, ότι οι συγγραφείς τής άνωτέρω μελέτης συμβάλλουν εις την προώθησιν ενός σοβαρού θέματος τής ελληνικής οικονομίας.

"Εληξε τό Σεμινάριον Κόστους.

Την 29ην παρελθόντος μηνός έλαβε χώραν ή λήξις του Σεμιναρίου επί του κόστους και τών μεθόδων κοστολογήσεως, τό όποιον, οργανωθέν υπό του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, διήρκεσεν επί τρίμηνον και έσημείωσεν εξαιρετικήν έπιτυχίαν. Τά μαθήματα παρακολούθησαν 150 περίπου στελέχη τών μεγαλύτερων έπιχειρήσεων και οργανισμών. 'Επί τη λήξει του Σεμιναρίου ώμίλησεν ό Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Κ. 'Ασκητόπουλος, έν

συνεχεία δε άπενειμήθησαν πιστοποιητικά παρακολουθήσεως εις τούς συστηματικώς μετασχόντας του Σεμιναρίου.

Διά την όργάνωσιν Γραφείων.

Συνήλθεν, εις τό 'Ελληνικόν Κέντρον Παραγωγικότητας, ή 'Επιτροπή Προωθήσεως του Σχεδίου 'Οργάνωσεως Γραφείων. Η έν λόγω έπιτροπή άπαρτίζεται έν τών κ. κ. Καρύδη, Λιζάρδου, Ζαφέτ και Γαβριηλίδη.

Τό Σεμινάριον εις 'Ηράκλειον Κρήτης.

'Από 23ης Νοεμβρίου μέχρι 1ης Δεκεμβρίου έπραγματοποιήθη, εις τό 'Ηράκλειον Κρήτης, Σεμινάριον Μετεκπαιδέσεως στελεχών έπιχειρήσεων και οργανισμών. Κατά την διάρκειαν αυτού έδίδαξαν οι έμπειρογνώμονες του Ευρωπαϊκού 'Οργανισμού Παραγωγικότητας κ. κ. Κότσκα και Τζόουζ και οι κ. κ. Μαρ. Τσιμάρας και Δημ. Παπγγελωργίου. Κατά την λήξιν τών Μαθημάτων παρέστησαν ό Μητροπολίτης Κρήτης, ό Νομάρχης κ. Γαλανάκης, ό Δήμαρχος κ. Κρασαδάκης, ό πρόεδρος του 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου κ. Καστελάκης, ό πρόεδρος του 'Επαγγελματικού 'Επιμελητηρίου κ. Καρύδης και εκπρόσωποι τών λοιπών τοπικών άρχών. 'Ο καθηγητής και σύμβουλος του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας κ. Δημ. Καλιτσουνάκης ώμίλησεν, ευχαριστήσας την Διοίκησιν του 'Εμπορικού 'Επιμελητηρίου, ως και όλους τούς ενισχύσαντας την προσπάθειαν τών Σεμιναρίων, ύπογραμμίσας την σημασίαν αυτών δια την έθνικην οικονομίαν. 'Ως γνωστόν τό έν λόγω Σεμινάριον ώργανώθη υπό του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, έν συνεργασία μετά του 'Εμπορικού 'Επιμελητηρίου 'Ηρακλείου.

Αί προβολαί του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Κατά τόν Δεκέμβριον συνεχίσθη, με έπιτυχίαν, τό πρόγραμμα κινηματογραφικών προβολών του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας. Ούτω προεβλήθησαν αι ακόλουθοι ται-

νία: «Τροφή για τὰ κατοικίδια ζώα», «Μία γεωπονική σχολή», «Στις βαμβάκοφυτείες τῆς Ἀμερικής», «Τὸ νὰ ψωνίζης εἶναι εὐχάριστη- σις», «Ἡ ἐργασία τοῦ ἰδιοκτῆτου», «Ἡ παρα- γωγικότης», «Ὁ ἀτομικὸς ὑδρογονικὸς συγ- κολητής», «Σχεδίασις μηχανημάτων δι' ἠλεκ- τροσυγκόλλησιν», καὶ «Δοκιμαστικὴ συγκόλ- λησις». Ὡς γνωστὸν αἱ προβολαὶ γίνονται, διωρᾶν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐκάστην Τετάρτην ἀπὸ 8-9 μ.μ. καὶ Πέμπτην ἀπὸ 5.50 - 6.50 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. Κατὰ τὸν τρέγοντα μῆνα θὰ προβληθοῦν αἱ ἀκόλουθοι ταινίαι: «Ἐπιτρο- παὶ ἐπιχειρήσεων», «Ἀπλοποιήσις τῆς ἐργα- σίας», «Ἀποκατάστασις σχέσεων ἐργασίας γιὰ τὸν ἀνάγγρα ἐγράτῃ», «Ζωὴς τοῦ διακυβου- νται», «Ἐνα ἐργατικὸ σωματεῖο», «Ἐχετε καὶ σεις καμμιά ἰδέα», «Ὁ συντομώτερος δρό- μος», «Τὸ μαγικὸ κουτί», «Ἡ φλούδα τῆς μπανάνας» κ. ἄ.

Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Εἰς τὴν ἐκπομπὴν «Πέστε μας τὴν γνώ- μιν σας», τὴν ὁποίαν ὀργανώνει ἡ Ὑπηρεσία Ἐπικοινωνίας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἰθρυ- νῶν, μετεδόθη, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, ἀνάλυσις τῶν σκοπῶν καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευγμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Πα- ραγωγικότητος. Ἀφού, ἐν ἀρχῇ, ὑπεγραμμί- σθη ἡ σημασία του διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐν γένει οικονομικῆς λειτουργίας τῆς χώρας, ἀνε- πτύχθη ἡ δρᾶσις του κατὰ τομεῖς. Ἰδιαιτε- ρος λόγος ἐγένετο διὰ τὴν ὀργανῶσιν τῶν δι- αφόρων Σεμιναρίων καὶ τὴν γενικωτέραν προσπάθειαν βελτιώσεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν συντελεστῶν τῆς οικονομικῆς ἀ- ναπτύξεως, διὰ τῆς παραχῆς πληροφοριῶν πε- ρὶ τῶν συγχρόνων μεθόδων ἐργασίας, διευθύν- σεως ἐπιχειρήσεων κ.τ.λ. Σχετικῶς, κατὰ τὴν ἐκπομπὴν, ἐξέθεσαν τὰς ἀπόψεις των ὁ καθη- γητὴς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς κ. Μ. Γεωργιάδης καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Τάκης Καραμήτσος. Ὁ κ. Γεωργιάδης ἀνε- φέρθη εἰς τὴν ἐπιμόρφωσιν στελεχῶν τῆς βι- ομηχανίας καὶ βιοτεχνίας καὶ εὐρύτερον εἰς τὴν ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς παραγω- γικότητος, τὴν ὁποίαν προσφέρουν τὰ Σεμινά- ρια τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. καὶ ἐξήρξε τὴν ἐπιτυ- χίαν αὐτῶν. Χαρακτηριστικόν, εἶπεν, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι παρακολουθοῦνται, μετ' ἐπιτυχίας ἐνδιαφέρον, ὑπὸ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου καὶ τὸ ὅτι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ζητεῖται, ὅπως λει- τουργήσουν Σεμινάρια καὶ εἰς αὐτάς. Ἐπίσης τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Σεμιναρίων πιστοποιεῖ ἡ ἐπέκτασις αὐτῶν εἰς κρατικὰ στελέχη. Ἰδιαι- τέρως ὁ κ. Γεωργιάδης ἐξήρξε τὴν συμβολὴν τῆς προσπάθειας, ὅπως μελετηθῇ καὶ ἐφαρμο- σθῇ τὸ Marketing, ὁ ρόλος τοῦ ὁποίου εἶναι σημαντικώτατος εἰς τὰς οικονομικὰς μονάδας.

Πρωτοβουλία τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ., προσέθεσε, ἰδρύθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Marketing. Ἐν ἔλει ὁ κ. Γεωργιάδης συνεχάρη τὸ Ἑλλη- νικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, διὰ τὴν δρα- στηριότητα καὶ τὰς ἀποδόσεις του. Ἀκολούθως ἀπήντησεν εἰς ἐρωτήσεις ὁ κ. Τάκης Καραμήτσος, ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι διευ- θύνει ξυλουργικὴν ἐπιχείρησιν μετ' 20-50 ἐρ- γάτας, ἡ ὁποία κατασκευάζει λυομένας οἰκίας, κουφώματα κ.τ.λ. Τὸ ἐνδιαφέρον του, διὰ τὴν Παραγωγικότητα, ἤρχισεν ἀπὸ τὰς πληροφο- ρίας, τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ τοῦ ΕΛ. ΚΕ.ΠΑ., διὰ τὴν ὀργανῶσιν γραφείων. Τὸ 1958 ὁ κ. Καραμήτσος παρρηκολούθησε τὰ Σε- μινάρια ἐπιμορφώσεως μέσων στελεχῶν καὶ τὸ 1959 τὸ πρόγραμμα ἐκπαίδευσως ἀνωτά- των στελεχῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ ὁποῖον ὠργα- νωσε τὸ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. Ἐν συνεχείᾳ παρη- κολούθησε τὰ Σεμινάρια κόστους. Τὰς γνώ- σεως, τὰς ὁποίας παρέχει τὸ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ., μετέφερεν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν του, ὅπου ἤδη ἐφαρμίζονται νέαι μέθοδοι ὀργανώσεως καὶ παραγωγῆς. Ἡ προσπάθεια ἤδη τῆς ἐπιχει- ρήσεως Καραμήτσου ἀποβλέπει: 1) Εἰς τὴν ὀργανῶσιν γραφείου, 2) Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, 3) Εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ 4) Εἰς τὸ Marketing. Τὸ μεγαλύτερον ὄφελος, τὸ ὁποῖον ἀπεκόμισεν ἡ ἐπιχείρησις, εἶναι ὅτι ἀπέφυγεν ἀσκότους ἐπενδύσεις καὶ ἐπεκτάσεις καὶ ἐπέτυχε βελτίωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπι- πέδου τοῦ προσωπικοῦ. Ἐν τέλει ὁ κ. Κα- ραμήτσος ἐξέφρασεν, ὡς ἐπιχειρηματίας, τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν του, διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. εἰς τὴν οικονομικὴν πρόοδον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξέδθη τελευταίως, ἡ μελέτη τοῦ καθη- γητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς κ. Χρ. Εὐδελπίδη καὶ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Δ. Ἀθα- νασάτου «Ὀικονομικὴ ἔρευνα τῶν πτηνοτροφι- κῶν ἐμμεταλλεύσεων Ἀττικῆς». Ὡς γνωστὸν, ἡ μελέτη τοῦ θέματος καὶ ἡ ἐκδόσις ἐγένετο κατ' ἐντολήν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παρα- γωγικότητος καὶ δαπάναις αὐτοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγω- γικότητος ἐγένετο ἀνατύπωσις, τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ διαμόρφωσις τοῦ κόστους συναρτῆ- σι τοῦ βαθμοῦ δραστηριότητος εἰς τὰς βι- ομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις» μαθημάτων τοῦ κ. Μ. Μειμάρογλου, ὑφηγητοῦ παρὰ τῆ Ἀνωτ. Σχο- λῆ Ὀικονομικῶν καὶ Ἑμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Τὰ μαθήματα αὐτὰ διδάσκονται κατὰ τὰ Σε- μινάρια ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ τῶν μεθόδων κοστολογήσεως, τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Ἐπίσης ἀνατύπωσις ἐγένετο τῶν κατὰ τὰ αὐτὰ Σεμινάρια διδασκομένων μαθημάτων «Ἐισαγωγή εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς κοστολογῆ- σεως» τοῦ κ. Ἰω. Χρυσόκερη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜ. 9

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1960

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδόσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας Ἐπιχειρήσεων. (American Management Association).

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐταιρεία Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων εἶναι κοινωφελὴς ὄργανισμός, εκπαιδευτικὸν χαρακτήρος, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διάδοσιν καλλιτέρων μεθόδων Διοικήσεως καὶ Ὁργανώσεως. Τὰ 27.000 μέλη τῆς ἀσχολοῦνται μὲ ἓν συνεχὲς πρόγραμμα ἐκπαίδευσως εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον τομέα τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος. Ἡ Ἐταιρεία, μεταξὺ τῶν ἄλλων δραστηριοτήτων αὐτῆς, δημοσιεύει σειρὰν ἐκδόσεων, ὡς αἱ κατωτέρω, αἱ ὁποῖαι παρλήφθησαν ὑπὸ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. Ἐπίσης ἐκδίδει τέσσαρα περιοδικὰ: *The Management Review*, *Personnel*, *Supervisory Management* καὶ *Management News*.

ANALYSING AND IMPROVING MARKETING PERFORMANCE. (Ἀνάλυσις καὶ βελτίωσις τῆς δραστηριότητος τοῦ Marketing). Σελ. 137, 1959.

Τὸ βιβλίον περιγράφει καὶ ἀναλύει τὰς διαφόρους πλευρὰς τῆς σπουδαίας ταύτης λειτουργίας τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας καὶ ὑποδεικνύει τρόπους βελτιώσεώς τῆς.

PREPARATION OF COMPANY ANNUAL REPORTS. Προετοιμασία τῶν ἑτησίων ἐκθέσεων τῆς Ἐταιρείας πρὸς τοὺς μετόχους. Σελ. 104, 1957.

TOWARD THE FACTORY OF THE FUTURE. (Πρὸς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Μέλλοντος). Σελ. 96, 1957.

Τὸ βιβλίον ἐξετάζει τὰς συγχρόνους ἐξελίξεις εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐργοστασίων καὶ διαγράφει τὴν μελλοντικὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν ταῦτα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ αὐτοματισμοῦ καὶ τῶν τεχνικῶν ἐπιστημονικῶν προόδων.

HOW TO PREPARE AND MAINTAIN A SUPERVISOR'S POLICY MANUAL. (Ὁδηγὸς Ἐργασίας Προϊσταμένων). Σελ. 72, 1957.

Τὸ βιβλίον περιέχει ὁδηγίαις διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν ἐγγχειριδίων ἐργασίας προϊσταμένων ἐπιχειρήσεων, διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι κατατοπίζονται ἐπὶ γενικῶν καὶ εἰδικῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ ἀναπτύσσουν τὴν ὑπηρεσιακὴν των μόρφωσιν.

PERSONNEL MANAGEMENT IN A COMPETITIVE ECONOMY. Σελ. 56, 1954.

Τὸ βιβλίον περιέχει στοιχεῖα Διοικήσεως Προσωπικοῦ Ἐπιχειρήσεων εἰς μίαν ἐλευθέρην ἀνταγωνιστικὴν οἰκονομίαν, μετὰ κεφαλαίων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑπαλλήλων κ.λ.π.

ADJUSTING TO A COMPETITIVE ECONOMY—THE HUMAN PROBLEM. Σελ. 48, 1954.

Εἰς τὴν μελέτην ἐξετάζεται τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος καὶ τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων εἰς τὴν σημερινὴν ἀνταγωνιστικὴν οἰκονομίαν. Ἀναφέρεται, ὡσαύτως, εἰς τὴν ὁλονὴν αἴξουσαν εὐθύνην τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἐπιχειρήσεων.

PRODUCTION GUIDES AND CONTROLS FOR THE MODERN EXECUTIVE. Σελ. 52, 1953.

Ἡ μελέτη περιέχει κεφάλαια ἀναφερόμενα, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὸν προγραμματισμὸν τῆς δράσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως, τὴν λειτουργικὴν ἔρευναν, δειγματοληψίαν ἐργασίας καὶ εἰς τὰς μεθόδους μετρήσεως χρόνου καὶ κινήσεως.

GUIDES TO MEETING TOMORROW'S PRODUCTION NEEDS. Σελ. 64, 1953.

Τὸ βιβλίον περιέχει τὰς νεωτέρας μεθόδους, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἱκανοποίησις τῶν συγχρόνων καὶ τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν κατὰ τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν, καὶ ἐρευνᾷ τὸ θέμα τοῦ αὐτοματισμοῦ, ὡς μέσον πρὸς τὸ μελλοντικὸν πλήρως αὐτοματοποιημένον ἐργοστάσιον

THE OFFICE: ITS CHANGING FUNCTIONS AND STRUCTURE. Σελ. 45, 1955.

Ἐνταῦθα ἐξετάζεται ὁ μεταβαλλόμενος ὅλος, λειτουργία καὶ διάρθρωσις τοῦ Γραφείου, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὅλης Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

UTOMATION AND OTHER TECHNOLOGICAL ADVANCES. Σελ. 55, 1953.

Εἰς τὸ βιβλίον ἀναπτύσσεται τὸ θέμα τοῦ ἠτοματισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων τεχνολογικῶν προόδων, ὡς ἡ χρῆσις τῶν ραδιοϊσοτόπων εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ ἡ ἀντικατάστασις παλαιῶν ὕλικων διὰ νέων τοιούτων, διὰ τὴν ὕψισιν τῆς παραγωγικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων.

HEARING UP FOR BETTER PRODUCTION. Σελ. 58, 1953.

Ἐνταῦθα ἐξετάζονται μερικά ὀργανωτικά καὶ διοικητικά πλεураὶ μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτύξεως τοῦ ἀπαραίτητου συντονισμοῦ δραστηριοτήτων διὰ τὴν ἐπιτυχή λειτουργίαν αὐτῆς.

THE IMPACT OF COMPUTERS ON OFFICE MANAGEMENT. Σελ. 60, 1954.

Ἡ μελέτη ἐρευνᾷ τὸ γενικὸν θέμα τῆς τιμωρίας καὶ τῶν συνεπειῶν τῶν διαφορῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστικῶν μηχανῶν εἰς τὴν Διοικήσεως τῶν Γραφείων.

THE CHALLENGE OF A NEW ENVIRONMENT. Σελ. 47, 1956.

Τὸ βιβλίον ἐξετάζει τὸ πρόβλημα τῆς Ἐμψυχώσεως καὶ διαθέσεως προϊόντων εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχούς ἀντιμετώπισεως τῶν ἀνακυπτόντων προβλημάτων, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς διεθνούς οικονομικῆς δραστηριότητος.

ORGANISATION DES BUREAUX ET DU TRAVAIL COMPTABLE (Ἡ Ὁργάνωσις τῶν Γραφείων καὶ τῶν Λογιστικῶν Ἐργασιῶν). L. Chardonnet. Ἐκδόσις Delmas. Σελ. 424. Μπορντώ, 1954.

Βιβλίον προοριζόμενον πρὸς χρῆσιν τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν ἐπίσημην καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν λογιστῶν. Ἐξετάζει μεθοδικῶς τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως τῶν γραφείων καὶ τῶν ἐν γένει λογιστικῶν ἐργασιῶν. Διαίρεται εἰς ἕξ τμήματα καὶ, περαιτέρω, εἰς 20 κεφάλαια, ὅπου καλύπτονται αἱ διάφοροι πλεураὶ τοῦ ζητήματος. Μεταξὺ αὐτῶν μνημονεύονται: Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς ὀργανώσεως λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἐπιχειρήσεις, ἐκτέλεισις, ἐφημερίαι καὶ ἐλεγχος

τῶν λογιστικῶν ἐργασιῶν, τυποποιήσις τῶν ἐργασιῶν γραφείου, τεκμηρίωσις καὶ μέθοδοι ἐπιλογῆς, συστήματα ταξινόμησεως καὶ ὕλικὰ μέσα, ὑπολογιστικὰ μηχανῶν, μηχανογραφικὰ συστήματα διατρήτου χάρτου, καὶ, τέλος, ἀσκήσεις καὶ θέματα ἐξετάσεων. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει σχετικὴν βιβλιογραφίαν.

Ἐκδόσεις τοῦ Ὁργανισμοῦ Διεθνούς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, Οὐάσιγκτων, Η.Π.Α. (I.C.A.), ἐπὶ θεμάτων Τεχνικῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

Τὰ κατωτέρω δημοσιεύματα τοῦ Ὁργανισμοῦ Διεθνούς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἀποτελοῦν σειρὰν συντόμων αὐτοτελῶν ἐγγειριδίων, εκπαιδευτικῶν κυρίως χαρακτῆρος, πρὸς ἐπιμόρφωσιν τοῦ προσωπικοῦ τεχνικῶν, βιομηχανικῶν καὶ οικονομικῶν μονάδων καὶ ὀργανισμῶν, οὐχὶ μόνον εἰς χώρας ὑπὸ οικονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ καὶ εἰς προηγμένας οικονομικῶς τοιαύτας. Περιέχουν ἀσκήσεις, ὑποδειγματικὰ περιπτώσεις, διαγράμματα, πίνακες καὶ βιβλιογραφίαν.

FUNDAMENTALS OF MANAGEMENT* Σελ. 187, 1956.

Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς Διοικήσεως καὶ εἰδικώτερον τὴν βασικὴν ἐκπαίδευσιν στελεχῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκπαιδεύσιν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις καὶ ἐκπαιδεύσιν διὰ τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ καθήκοντα ἀνωτέρων στελεχῶν Ἐπιχειρήσεων.

TRAINING COURSE IN MARKETING. Μαθήματα Marketing. Σελ. 20, 1959.

SELECTING MANAGEMENT PERSONNEL. Ἡ Ἐπιλογή τῶν Στελεχῶν Ἐπιχειρήσεων. Σελ. 46, 1958.

PURCHASING. Ἐπιλογή καὶ ἐκπαίδευσιν Προσωπικοῦ διὰ τὸ Τμήμα Προμηθειῶν τῆς Ἐπιχειρήσεως. Σελ. 82, 1960.

STARTING AND OPERATING 15 DIFFERENT SERVICE INDUSTRIES. Σελ. 120, 1954.

Ἰδρυσις καὶ λειτουργία 15 διαφορῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν (ὡς π.χ. Πλυντήρια-Καθαριστήρια, Ἰνστιτοῦτα Καλλονῆς, Ἐξαγωγικαὶ καὶ Εἰσαγωγικαὶ Ἐπιχειρήσεις, Μεταφορὰ δι' αὐτοκινήτων, κλπ.).

* Ἀντίτυπα τῶν βιβλίων κλπ. ἐντύπων, τὰ ὅποια σημειοῦνται δι' ἀστερίσκου, διατίθενται δωρεάν εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

STARTING AND OPERATING 22 DIFFERENT RETAIL STORES. Σελ. 184, 1960.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη δίδει μίαν γενικὴν εἰκόνα τῶν παραγομένων, οἵτινες δεόν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἰδρύσιν καὶ λειτουργίαν Ἐπιχειρήσεων Παραοχῆς Ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδίᾳ Καταστημάτων Διανικῆς Πωλῆσεως.

MATERIAL HANDLING AND PLANT LAYOUT AND METHODS IN THE METAL INDUSTRIES. Σελ. 90, 1953.

Ἡ ἐκθεσις παρουσιάζει τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἐρευνῆς ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος σειρᾶς μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν εἰς Βραζιλίαν.

ACCOUNTING AND COSTS AS TOOLS OF MANAGEMENT FOR CONTROL AND ANALYSIS. Σελ. 197, 1959.

Τὸ βιβλίον ἐξετάζει τὴν σχέσιν μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Λογιστικῆς τοῦ κόστους, ὡς καὶ τὸν ρόλον τῆς τελευταίας διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ παραγωγικότητος μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

STANDARDISATION. Σελ. 76, 1959.

Ἡ τυποποιήσις, ὡς μέσον δι' ἠξυμμένην Παραγωγικότητα, ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκθέσεως. Αὕτη περιλαμβάνει, ὁσαύτως, βιβλιογραφίαν, παρέχουσαν μίαν γενικὴν εἰκόνα τῆς δραστηριότητος ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὸν τομέα τῆς τυποποιήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

COMMUNICATIONS IN BUSINESS AND INDUSTRY Σελ. 55, 1956.

Τὰ μέσα Ἐπικοινωνίας καὶ μεταδόσεως Πληροφοριῶν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς τὴν Βιομηχανίαν. Ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

TECHNIQUES OF DAY-TO-DAY SUPERVISION. Ἡ τεχνικὴ τῆς διοικήσεως προσωπικοῦ. Σελ. 20, 1958.

TRAINING COURSE IN COST ACCOUNTING. Σελ. 52, μετὰ παραρτήματος διαγραμμάτων κλπ.

Βασικαὶ ἀρχαὶ κοστολογήσεως εἰς τὴν βιομηχανίαν.

DEPARTMENT STORE MERCHANDISING Σελ 75, 1959.

Ὅργανωσις καὶ λειτουργία μεγάλων καταστημάτων λιανικῆς πωλῆσεως γενικοῦ ἐμπορίου.

INDUSTRIAL TRAINING LESSONS Σελ. 27, 1959.

Μέθοδος ἐκπαίδευσως προσωπικοῦ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

COST CONTROL ACCOUNTING. Σελ. 76, 1959.

Ἡ λογιστικὴ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Κόστους.

RETAIL SELLING. Σελ. 70, 1959.

Ἡ τεχνικὴ τῆς Διανικῆς Πωλῆσεως.

QUALITY CONTROL. Σελ. 68, 1960.

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἐλέγχου Ποιότητος τῶν προϊόντων.

TRAINING T.W.I. TRAINERS — TOP MANAGEMENT SEMINARS — STARTING A MANAGEMENT ASSOCIATION. Σελ. 47, 1960.

Ἐκπαίδευσις ἐκπαιδευτῶν προσωπικοῦ ἐντὸς τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅργανωσις καὶ λειτουργία Φροντιστηρίων (Σεμιναρίων) δι' ἀνώτερα στελέχη ἐπιχειρήσεων. Ἰδρύσις Ἐταιρείας Ὅργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων.

PRODUCTION MANAGEMENT METHODS IN A SMALL SHOP. Σελ. 56, 1959.

Τὸ τεύχος τοῦτο ἀποτελεῖ βοήθημα διὰ τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ Σεμινάρια ἐπὶ τῶν συγχρόνων μεθόδων Παραγωγῆς εἰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις.

MANAGEMENT'S RESPONSIBILITY FOR SUPERVISION. Σελ. 24, 1960.

Ἡ Διοικητικὴ εὐθύνη τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἐπιχειρήσεων.

OFFICE TRAINING. Σελ. 24, 1960.

Ἐκπαίδευσις εἰς Παραγωγικὴν Ἐργασίαν Γραφείου.

WAGE INCENTIVES. Σελ. 50, 1960.

Κίνητρα διὰ τὴν αἴξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων.

INDUSTRIAL SAFETY — READER'S GUIDE (Series A-B-C-D-E). Σελ. 52, 1960.

Βοήθημα διὰ τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ Σεμινάρια τῆς Ἀσφαλείας εἰς τὴν Βιομηχανίαν. Τεύχη Α, Β, C, D, E.

PRODUCTION PLANNING AND CONTROL. Σελ. 90, 1960.

Γενικαὶ ἀρχαὶ Προγραμματισμοῦ καὶ ἐλέγχου τῆς Παραγωγῆς.

JOB ANALYSIS. Σελ. 68, 1960.

Ἀνάλυσις Ἐργασίας.

MANUFACTURING AND MANUFACTURING ENGINEER. Σελ. 95, 1960.

Εκπαιδευτικά προγράμματα διά τεχνικών και διοικητικών προσωπικών βιομηχανικών επιχειρήσεων.

PLANT MAINTENANCE AND HOUSEKEEPING. Σελ. 54, 1960.

Συντήρησης εξοπλισμού Έργοστασίων και τήρησης των κανόνων καθαριότητας και υγιεινής.

PAPER WORK SIMPLIFICATION. Σελ. 56, 1960.

Απλοποίησης της Έργασίας Γραφείου.

THE ART OF MOTIVATING PEOPLE. Σελ. 42, 1960.

Η τέχνη της διεγέρσεως του ενδιαφέροντος του προσωπικού προς εργασία.

PRODUCTION SCHEDULING AND CONTROL. Σελ. 36, 1960.

Προγραμματισμός και Έλεγχος της παραγωγής.

HUMAN RELATIONS IN MANAGEMENT. Σελ. 62, 1960.

Αί Άνθρώπινα Σχέσεις εις την Διοίκησην Επιχειρήσεων, ως Παράγων Παραγωγικότητας.

RECORDS AND REPORTS. Σελ. 45, 1960.

Η σημασία των οικονομικών, λογιστικών και ελεγκτικών στοιχείων και εκθέσεων εις τας επιχειρήσεις. Τήρησης και απλοποιήσεις αυτών.

PRODUCTION MANAGEMENT. Σελ. 62, 1960.

Όργανωσις, διεύθυνσις και συντονισμός της Παραγωγής μιās επιχειρήσεως. Απλοποίησης της Έργασίας, ανθρώπινη άντοχη εις τας αλλαγάς παραγωγής, συντήρησης εργοστασίου και όροι υγιεινής και ασφαλείας.

Βιομηχανική Όργάνωσις και Διοίκησις.

THE ELEMENTS OF MODERN INDUSTRIAL ORGANISATION (Τα Στοιχεία της Συγχρόνου Βιομηχανικής Όργανώσεως). F. J. Wright. Έκδοσις MacDonal & Evans Ltd. Σελ. 210. Λονδίνο, 1958.

Το βιβλίον προορίζεται προς κάλυψιν των αναγκών όλων εκείνων οι οποίοι χρειάζονται μιάν στοιχειώδη εισαγωγήν εις τας αρχάς της βιομηχανικής οργάνωσεως και διοικήσεως, κα-

θώς επίσης και των σπουδαστών των σχετικών θεμάτων. Διαιρείται εις τὰ ἑξῆς κεφάλαια : Τὸ νόημα τῆς βιομηχανικῆς οργάνωσεως, ἡ ἐξέλιξις τῆς διοικητικῆς σχέσεως, ἡ σύγχρονος βιομηχανικὴ διάρθρωσις, ἡ διοίκησις τῶν βιομηχανικῶν επιχειρήσεων, ἡ παραγωγή, τὸ σχέδιον τοῦ προϊόντος, ἡ διανομή τοῦ προϊόντος, ὁ ἔλεγχος, αἱ ἀνθρώπινα σχέσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν. Περιλαμβάνει βιβλιογραφικὰ παραπομπὰς, πίνακας, διαγράμματα κλπ.

LA CREATION D' UNE ENTREPRISE INDUSTRIELLE (Ἡ Δημιουργία μιās Βιομηχανικῆς Επιχειρήσεως). R. Allusion. Έκδοσις : Editions de l'Entreprise Moderne. Σελ. 110. Παρίσιοι, 1957.

Σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶναι νὰ τοποθετήσῃ μερικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα γεννῶνται, γενικῶς, κατὰ τὴν δημιουργίαν μιās νέας βιομηχανικῆς επιχειρήσεως, ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν σχεδιαζομένων ἐργασιῶν, τὰ διαθέσιμα κεφάλαια, τὴν ἀρίστην θέσιν ἐγκαταστάσεως, τὸν διαθέσιμον χώρον, τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ καὶ τὴν ἀξιοποίησίν του. Περιλαμβάνει κεφάλαια σχετικὰ, ὅπως : τὰ προϊόντα καὶ ἡ παραγωγή των, ἡ μελέτη τῆς ἀγορᾶς, ὁ τόπος ἐκμεταλλεύσεως καὶ αἱ ἀναγκαζοῦσαι ἐγκαταστάσεις, ἡ οργάνωσις, τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως καὶ, τέλος, ἡ νομικὴ μορφή τῆς ἐπιχειρήσεως.

LARGE SCALE ORGANISATION (Ἡ Όργάνωσις Μεγάλης Κλίμακος). Συλλογὴ μελετῶν ἐιδικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος. Έπιμέλεια καὶ πρόλογος : G. E. Milward. Έκδοσις : MacDonal & Evans Ltd. Σελ. 225. Λονδίνο, 1960.

Σύντομος ἀνασκόπησις τοῦ ὅλου θέματος τῆς οργάνωσεως καὶ διοικήσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ μεγάλων βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Οἱ συγγραφεῖς ἐξετάζουν κερωρισμένους ὑπηρεσίας, οργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις, ὡς ἡ Συνομοσπονδία Σιδηροῦ καὶ Χάλυβος, ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία, ἡ Βρετανικὴ Έπιτροπὴ Μεταφορῶν, ἡ ἀσφαλιστικὴ εἰταιρία Prudential, ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας, ἡ εἰταιρία Imperial Chemical Industries, ἡ Τράπεζα Midland κ.ά. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει πίνακας, διαγράμματα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα.

LA GESTION DE L' ENTREPRISE A L' ECHELON LE PLUS ÉLEVÉ (Ἡ Διοίκησις Επιχειρήσεων ἐπὶ Ἀνωτάτου Ἐπιπέδου). T. G. Rose. Μετάφρασις ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ὑπὸ C. Voraz. Έκδοσις : Editions de l'Entreprise Moderne. Σελ. 251. Παρίσιοι, 1959.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπιστημονικὴν παρουσίαν τοῦ θέματος τῆς διοικήσεως ἐ-

πιχειρήσεων επί ανωτάτου επιπέδου. Διαίρεται εις δύο μέρη, εκ των οποίων τὸ μὲν πρῶτον ἐξετάζει τὰς γενικὰς πλευράς, τὸ δὲ δεύτερον τὰς ἐιδικὰς ἢ τεχνικὰς τοιαύτας. Ἐπὶ τὰ περὶ ἑξέτασμα: ἡ βιομηχανικὴ διοίκησης καὶ ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς ἐπιχειρήσεως, αἱ τέσσαρες ἀπόψεις τῆς διοικήσεως, ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τέλος αἱ ἐφαρμογαὶ τῆς διοικητικῆς εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ σχετικὰ παραρτήματα.

PROFIT MANAGEMENT AND CONTROL (Ἐπιχειρηθὴς Διοίκησης καὶ Ἐλεγχος Ἐπιχειρήσεων). F. V. Gardner. Ἐκδόσεις: McGraw-Hill Co. Σελ. 285. Ν. Ὑόρκη, 1955.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ μιὰν κριτικὴν ἐξέτασιν τῆς πρακτικῆς καὶ τῆς θεωρίας τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν βιομηχανικῶν λειτουργιῶν καὶ κατατείνει εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ μιὰν νέαν ἔννοιαν χρησιμότητος τῶν σχετικῶν θεσμῶν, ἐγγυημένην ταχεῖαν, εὐλυκρινὴν καὶ εὐληπτον ἀπάντησιν εἰς τὸ θεμελιώδες ἐρώτημα: τοῦ δαπανῶνται τὰ χρήματα μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

ELEMENTS OF SUPERVISION (Καθήκοντα Στελεχῶν Ἐργοστασίων). W. R. Spriegel, E. Schulz καὶ W. B. Spriegel. Ἐκδόσεις John Wiley & Sons Inc. Σελ. 349. Ν. Ὑόρκη, 1957.

Τὸ βιβλίον ἐξετάζει τὸ ἀποφασιστικῆς σημασίας διὰ τὴν βιομηχανίαν, θέμα τοῦ ἐπιβλεπόντος τὴν παραγωγὴν ἐνὸς τμήματος ἔργοστασίου. Μεταξὺ τῶν κεφαλαίων του, μνημονεύονται τὰ ἀκόλουθα: Ὁ Ἐπιβλέπων—ἐκπρόσωπος τῆς διοικήσεως διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν διοίκησιν, ἡ σχεδίασις τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος, ἀτομικαὶ διαφοραὶ—ὀμαδικαὶ τάσεις—ὀμαδικὸν ἠθικόν, μελέτη χρόνου καὶ κινήσεως, τὰ ἐκπαιδευτικὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου, ὁ προϊστάμενος καὶ ὁ ἕλεγχος τοῦ κόστους, στατιστικὸς ἕλεγχος ποιότητος, βιβλιογραφικὰ παραπομπὰ κλπ.

EDUCATION AND TRAINING FOR INDUSTRIAL MANAGEMENT (Μόρφωσις καὶ Ἐκπαίδεσις Στελεχῶν Βιομηχανικῆς Διοικήσεως). A. Silberston. Ἐκδόσεις Management Publication Ltd. Σελ. 101. Λονδίνον, 1955.

Κριτικὴ ἐπισκόπησις τοῦ θέματος, στηριζομένη εἰς τὰ ἀποτελέσματα μακροχρονίου σχετικῆς ἐρεῦνης τοῦ συγγραφέως, εἰς τὴν ὁποίαν καλύπτονται ἡ κρατοῦσα ἐν Μ. Βρεταννίᾳ κατάστασις καὶ αἱ προοπτικαὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος, ἰδίως εἰς τὴν βιομηχανίαν αὐτοκινήτων. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει τὰ κεφάλαια: τὰ καθήκοντα τοῦ διευθύνοντος,

τὰ προβλήματα ἐπιλογῆς, ὁ ρόλος τῆς ἐκπαίδευσος διοικητικῶν στελεχῶν, αἱ μορφαὶ ἐκπαίδευσος, αἱ μελλοντικαὶ προοπτικαὶ, καὶ κλείει μὲ παράρτημα πραγματευόμενον τὴν κατάστασιν εἰς τὴν βιομηχανίαν κινήσεων καὶ συναφῶν προϊόντων.

LES ORGANIGRAMMES (Τὰ Ὅργανογράμματα). R. Allusson. Ἐκδόσεις Editions de l'Entreprise Moderne. Σελ. 107. Παρίσιον, 1958.

Τὸ βιβλίον ἐξετάζει τί εἶναι ἐν ὕψις ὄργανογράμμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστροφος προϋποθέτει πλήρη γνώσιν τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ὁ ὑπ' αὐτοῦ παριστώμενος ὀργανισμὸς, τὴν ὀρθὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσίν των, τὴν ἐνδεδειγμένην ἐπιλογὴν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναλάβουν νὰ τοὺς φέρουν εἰς πέρας, καὶ, τέλος, τὴν ἐκ τῶν προτέρω ρύθμισιν τῶν συνδεδεουσῶν αὐτοῦ σχέσεων. Τὰ τρία τμήματα τοῦ βιβλίου περιλαμβάνουν τὰς γενικὰς ἐγνοίας τῶν ὀργανογραμμάτων, τοὺς τύπους ὀργανογραμμάτων, τοὺς ὀργανισμοὺς ἐπίσημου χαρακτῆρος καὶ σχετικὴν βιβλιογραφίαν.

ORGANISATION ET MÉCANISATION DES TRAVAUX ADMINISTRATIFS (Ὁργάνωσις καὶ Μηχανοποίησις τῶν Ἐργασιῶν Διευθύνσεως Ἐπιχειρήσεων). R. W. Fairbanks. Γαλλικὴ μετάφρασις ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς ἐκδόσεως. Ἐκδόσεις: Les Editions d'Organisation. Σελ. 403. Παρίσιον, 1958.

Τὸ βιβλίον ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ περιστελοῦν τὰς δαπάνας τῶν γραφείων των καὶ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητά των διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μηχανογραφικῶν μεθόδων. Ἐπὶ τὰ περιεχόμενα: τὸ γραφεῖον—τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τῆς ἐπιχειρήσεως, αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ὄργανα αὐτοματισμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον, τὸ ὀργανωτικὸν σχέδιον—κλείς ἐπιτυχούς ἐφαρμογῆς τοῦ αὐτοματισμοῦ, ὁ καθορισμὸς τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν—βάσις ἐπιτυχίας τοῦ συστήματος, ἡ ἀναδιοργάνωσις—κρίσιμον σημεῖον τοῦ συστήματος, ἡ ἐπιλογὴ τοῦ ἰδεώδους ὀργανωτοῦ, αἱ ἀνθρώπινα σχέσεις, ἀλήθειαι καὶ ἀταπάται ἐπὶ τοῦ «γίγαντιου ἐγκεφάλου»—τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ, καί, τέλος, οἱ τέσσαρες βαθμοὶ αὐτοματισμοῦ αἱ ἀπάντωνται εἰς τὴν πράξιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες, ὅπως ἀναγγελοῦν αἱ ἐκδόσεις βιβλίων των κλπ. ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ «Βιβλιογραφικοῦ Δελτίου», παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλουν ἀντίτυπα τῶν ἔργων των εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

κυριωτέρων σταδίων συγκεντρώσεως στοιχείων, περιγραφὴν τῶν μεθόδων συγκεντρώσεως πληροφοριῶν κ.λπ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ. Τόμος Ζ' (Μαγειρεῖα-Κ.Φ.Σ.-Οικονομικὴ Μονάς). Σελ. 784. Ἀθῆναι, 1960.

Ἐξεδόθη ὁ 7ος ὡς ἄνω τόμος τῆς Ἑγκυκλοπαίδειας Ἀλικιάκου-Μουσταφῆλου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Καθηγητῶν Δ. Καλιτσουάνη, Π. Δερτιλῆ καὶ Μ. Τσιμάρα καὶ μεθ' ἐπιβουλεύων συντάξεως τοῦ Καθηγητῆς Α. Σαουνάτσου καὶ Κλ. Μπανταλούκα. Τὰ θέματα συντάσσουσιν ὑπευθύνως καὶ ἐνυπογράφως εἰδικοί καθηγηταί, οἰκονομολόγοι, λογισταί κ.λπ.

ΤΑ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΑ ΟΡΥΚΤΑ. Κοιτασματολογία—Διασκόπησις—Ἀξιοποιήσις). **Τ. Α. Σταυροπούδη,** γεωλόγου. Σελ. 53 (πολύγραφ). Ἀθῆναι, 1959.

Ἐξετάζονται, ἐν τῷ βιβλίῳ, τὰ ραδιενεργὰ ὄρυκτὰ οὐράνιον, ὄθριον καὶ βηρούλλιον, καὶ τὰ πρότογενῆ καὶ δευτερογενῆ ὄρυκτὰ τοῦτον, καθὼς καὶ τὰ ὄρυκτὰ μερικῶν ἄλλων σπανίων μετάλλων (βισμούθιου, γαλλίου, βορίου, ζιρκονίου, ἰνδίου, λιθίου). Εἰς τὸ τέλος πλουσιωτάτη βιβλιογραφία.

Ο ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ. (Γενικὸν Μέρος). Π. Κ. Πούγγουρα-Χρ. Α. Κύτταρη. Σελ. 280. Ἀθῆναι, 1957.

Τὸ βιβλίον περιέχει: Εἰσαγωγὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ καὶ φορολογικοῦ ἐλέγχου, Τεχνικὴν τοῦ φορολογικοῦ ἐλέγχου τῶν πάσης κατηγορίας ἐπιχειρήσεων τοῦ Κ.Φ.Σ., θεωρίαν τῶν ἐκπεστέων δαπανῶν, Λογιστικὰς διαφορὰς καὶ ἐξολογιστικὸν προσδιορισμὸν κερδῶν. Εἰς τὸ τέλος, παρατίθεται ἀλφαβητικὸν εὑρετήριο καὶ ἑλληνικὴ βιβλιογραφία.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΡΓΩΝ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ. (Συλλογὴ Νόμων—Διαταγμάτων—Ἀποφάσεις ἀφοροῦντων τὴν Υ.Ε.Β.) Δ. Α. Στεριανοπούλου, καὶ Γ. Α. Σταματοπούλου, τμηματαρχῶν Ἐργασίου Γεωργίας. Σελ. 448. Ἀθῆναι, 1960.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω Συλλογὴν περιέχονται οἱ βασικοὶ Νόμοι (Ν. Δ. 3881 τὸ 1958 «Περὶ ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων», τὸ Ν. Δ. 608) 1948 «Περὶ Διοικήσεως κ.λπ. τῶν δι' ἀρδεύσεως ὑδάτων», ὁ Ν. 1988)52 «περὶ Γεωτρήσεων» καὶ ὁ Α Ν. 815)1937 «περὶ οὐθησεως ζητημάτων ἀφορῶντων τὰ γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεία». Ἐπίσης τὰ σχετικὰ μὲ τὸ βασικὸν Ν.Δ. 3881)58 Β. Διατάγματα, ἀλλὰ καὶ αἱ συναφεῖς διατάξεις, εἰς παράτημα δὲ ἡ περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων καὶ συντάξεως Μελετῶν Νομοθεσία. Τὸ βιβλίον κλείει μὲ ἀλφαβητικὸν εὑρετήριο.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ-ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ. (Ἀνάλυσις τῶν ἰσχυόντων βάσει τῆς Διοικητικῆς καὶ Δικαστηριακῆς Νομολογίας). Π. Κ. Πούγγουρα καὶ Χρ. Α. Κύτταρη. Σελ. 243. Ἀθῆναι, 1960.

Εἰς τὸ βιβλίον ἀναλύεται ἡ ἰσχύει φορολογικὸς διὰ τὰς προσωπικὰς ἐταιρίας (Ὁμορρυθμοὺς, Ἐτερορρυθμοὺς, ἀπλὰς καὶ κατὰ μετοχὰς, Περιορισμένης εὐθύνης, Ἀτύπουσ-Ἀφανεῖς), διὰ τὰς Κοινοπραξίας καὶ διὰ τὸ χαρτόσημον τῶν ἐταιριῶν. Εἰς τὸ τέλος, παρατίθενται σχετικὰ νομοθετικὰ διατάξεις, ἐνῶ τὸ ἀλφαβητικὸν εὑρετήριο προτάσσεται τοῦ βιβλίου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ, ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ. Δ. Ν. Ἀγγελοπούλου. Δρος Τεχνολόγου καὶ Χημικοῦ. Σελ. 40. Ἀθῆναι, 1957.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου διαιρεῖται εἰς τρία μέρη (Ἐπιστημονικὴ Ἐφαρμοσμένη Ἔρευνα—Ἀνασυγκρότησις τῆς Ἐλδίδας—Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις τῶν Στελεχῶν), εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων γίνεται ἀνά μίαν πρότασιν (Ἰδρύσεως Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν—Γενικοῦ Σχεδίου Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας-Συστήματος Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως).

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΑΣ ΠΕΡΙΟΧΑΣ. Δρος Hsin-Pao Vang, κοινωνιολόγου παρὰ τῷ F.A.O. Μετάφρασις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ Σπ. Χ. Σελιανίτου, γεωπόνου. Σελ. 127. Ἀθῆναι, 1960.

Ἡ μετάφρασις προορίζεται κυρίως διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν καὶ Ἐκπαίδευσως καὶ γενικώτερον δι' ὅσους ἀναπτύσσουσιν ἢ ἐφαρμόζουσιν προγράμματα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ὑπαίθρου, καὶ περιέχει: Εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν κοινωνιολογικῶν ἐρευνῶν, περιγραφὴν τῶν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΡΟ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ. Κλαυδίου Β. Μπανταλούκα. Ἐκδοσις Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Σελ. 20. Ἀθῆναι, 1960.

Εἰς τὴν μελέτην ἐξετάζονται αἱ ἔννοιαι, διακρίσεις, συναρτησιακαὶ σχέσεις, ῥοπαὶ πρὸς

κατανάλωσιν καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς συνολικῆς κατανάλωσος καὶ παρατίθεται σχετικὴ βιβλιογραφία.

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1957. Ἐκδοσις τῆς Ἐθν. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τοῦ Ἐθν. Τυπογραφείου. Εἰς ἑλληνικὴν καὶ γαλλικὴν. Σελ. CVIII+333 (μεγάλου σχήματος). Ἀθήναι, 1960.

Ἐν ἀρχῇ παρατίθενται ἀναλυτικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ληξιαρχείων καὶ τῆς Στατιστικῆς τῆς φυσικῆς κινήσεως τοῦ Πληθυσμοῦ, περὶ τῆς κατατάξεως, ἀναλύσεως καὶ ἀκριβείας τῶν στοιχείων. Ἐπίσης παρατίθενται διεθνεῖς συγκρίσεις καὶ σύνοψις μὲ τὰ γενικὰ συμπεράσματα. Ἀκολουθοῦν γραφικαὶ παραστάσεις καὶ πίνακες σχετικῶν ἀριθμῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ πίνακες τῶν ἀπολύτων ἀριθμῶν (γενικοὶ πίνακες, γάμων, γεννήσεων ζώντων, γεννήσεων νεκρῶν, θανάτων καὶ θανάτων βρεφῶν).

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ. Ἐκδοσις τῆς Ἐθν. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμος Α' Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις. Σχολικὸν ἔτος 1956)57. Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις. Σχολικὸν ἔτος 1957)1958.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. Ἐκδοσις τῆς Διευθύνσεως Μελετῶν καὶ Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. (Ἀπρίλιος-Ἰούλιος 1960).

Περιέχει στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ Β' τριμήνου 1960 (Σηματολογημένα Ἐμπορικὰ πλοία 100 κόρων καὶ ἄνω, καθὼς καὶ κάτω τῶν 100 κόρων. Δύναμις πλ.—ἰφ. μὴ σηματολογημένου ἔμπορ. στόλου καθαρὰς χωρητικότητος 10-30 κόρων κλπ.).

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ (τῆς τριετίας ἀπὸ Σβρίου 1956 - Δ)ρίου 1959) τοῦ Σωματείου «Οἱ Φίλοι τοῦ Χιώτιου Χωριοῦ». Σελ. 15. Ἀθήναι, 1960.

Ἐκ τῆς λογοδοσίας προκύπτει, ὅτι τὸ ὡς ἄνω Σωματεῖον, τοῦ ὁποῦ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀπαρτίζεται ἐξ ὀλοκληροῦ ἐκ γυναικῶν, ἀνέπτυξε σοβαρὰν καὶ πολυσχιδῆ δρασίην εἰς πολλὰ χωρία τῆς Νήσου Χίου, ἰδρύσει «Σπίτια τοῦ Χωριοῦ», ὅπου εἰδικαὶ διδασκάλισαι διδάσκουν τὰς κορασίδας τῆς Νήσου κέντημα, ἀργαλεῖον, οἰκοκυρικὴν, ραπτικὴν, κονσερβοποιίαν κ.λπ., μὲ ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα,

μὲ πραγματοποιήσιν δύο ἐκθέσεων χειροτεχνίας κ.λπ. Ἐπίσης τὸ Σωματεῖον ἐβόηθησεν ὑλικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν τοπικῶν ἔργων ὁδοποιίας, ὑδρεύσεως κ.λπ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ - ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ (ἀπὸ Οἰκονομικῆς Ἀπόψεως). Ἐκδοσις Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνούς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Σελ. 16 (μεγάλου σχήματος). Ἀθήναι, Σ)βριος 1960.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, δίδονται συνοπτικὰ ἀλλ' ἐνδιαφέροντα οἰκονομικὰ στοιχεῖα (μεταναστεύσεις, γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, ἀλιείας, βιομηχανίας, ἔξωτερικοῦ ἔμποριου, ἔμπορικῶν συναλλαγῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος κ.λπ.) τῶν δύο ὡς ἄνω χωρῶν.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ (τῆς 15ης Νοεμβρίου 1958), Σελ. XXXV+517 (μεγάλου σχήματος). Ἀθήναι, 1960.

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν ταύτην περιλαμβάνονται—εἰς ἑλληνικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν—τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος διενεργηθείσης τὴν 15-11-1958 ἀπογραφῆς τῶν ἐν τῷ τίτλῳ τῆς ἐκθέσεως καταστημάτων. Τῆς ἐκδόσεως προτάσσονται: Πρόλογος τοῦ Γεν. Δ)ντοῦ τῆς ΕΣΥΕ, Εἰσαγωγή, Παράρτημα καὶ Συνοπτικὸν πίνακες, ἀκολουθοῦν δὲ οἱ ἀναλυτικοὶ πίνακες, περιέχοντες στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς τὰ ὄργανα, τὴν Μεταποίησιν—Ἡλεκτροισμὸν—Φωταερίον, τὴν Οἰκοτεχνίαν, Οἰκοδομῆσεις—Δημόσια Ἔργα, καὶ τὸ Ἐμπόριον—Μεταφορὰς—Ὑπηρεσίας.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1959. Ἐκδοσις τῆς Οἰκονομικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. Σελ. 72+ πίνακες. Ἀθήναι, Σ)ριος 1960.

Εἰς τὴν μελέτην αὐτήν, τὸ Ε.Β.Ε. Ἀθηνῶν, συνεχίζειν παλαιότεραν παράδοσίν του, καθ' ἣν συντάσσει ἐτήσιως ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς περιφερείας του, δίδει καὶ ἐφέτος τὴν ἐπισκόπησιν του ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Πρωτευούσης, ἐν συσχετισμῷ καὶ ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς καθόλου ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ καινοτομία ἐγκεῖται εἰς τὸ ὅτι τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, ἥτις μέχρι τοῦδε ὑπεβάλλετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου καὶ εἰς περιορισμένον κύκλον ἐνδιαφερομένων, ἐφέτος τὸ Ἐπιμελητήριον τὴν δίδει εἰς πλήρη δημοσιότητα, ἵνα ἀποτελέσῃ θέμα γενικωτέρου συζητήσεως. Εἰς τὴν Ἐπισκόπησιν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ συζητήσεις καὶ τὰ πορίσματα τῶν δύο Συνεδρίων τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Χώρας, τοῦ Ἡρα-

κλειού (1957) και της 'Αλεξανδρουπόλεως (1959). Από τα περιεχόμενα: Τα γενικά χαρακτηριστικά της 'Ελληνικής Οικονομίας κατά το 1959. 'Η Παραγωγή. Το 'Εμπόριον. 'Η 'Επισκόπηση συνοδεύεται από 4 πίνακας (όγκου και αξίας βιομηχ. παραγωγής, αριθμού χορηγηθεισών άδειών ιδρύσεως-επεκτάσεως βιομηχανιών κ.λπ.).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ. Τριμηνιαία έκδοσις της Διευθύνσεως Τελωνείων του 'Υπουργείου Οικονομικών. 'Ελήφθησαν τα τεύχη 41-43 ('Οκτώβριος 1959 έως 'Ιούλιος 1960) και το συμπλήρωμα του υπ' αριθ. 40 Δελτίου, περιέχον άλφαβητικόν εύρετήριο περιεχομένων των υπ' αριθ. 1-40 Δελτίων. Είς το Δελτίον δημοσιεύονται μελέται και άρθρα επί τελωνειακών, δασμολογικών και άλλων σχετικών θεμάτων της 'Ελλάδος αλλά και άλλων χωρών, πληροφοριαί, γεγονότα κ.λπ. Σημειούμεν εις τό τεύχος 43 τό άρθρον του κ. Ι. Φράγκου, (Δ)ντου Τελωνείων: «'Ανάγκη ένιαίας κατεύθυνσεως της φορολογικής μας πολιτικής».

ΑΚΤΙΝΕΣ. Μηνιαίον περιοδικόν της Χριστιανικής 'Ενώσεως 'Επιστημόνων. 'Αθήναι. Τεύχη 212 και 213 ('Ιούλιος-Σ)ριος) 'Υψη ποιότη, γενικωτέρου ενδιαφέροντος. Είς τ. 212 «'Αρρωγική κατεύθυνσις και οικονομικά αποτελέσματα εις την γεωργίαν».

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ. Μηνιαία έκδοσις του 'Ινστιτούτου «Νικόλαος Κανελλόπουλος» της Α.Ε.Χ.Π.Α. 'Αθήναι. Τεύχη 160-164 ('Ιούλιος-Σ)ριος 1960). 'Υψη ενδιαφέρονσα τόν γεωργικόν κόσμον (άρθρα, σημειώματα, οδηγία κ.λπ.).

ΑΛΙΕΙΑ. Μηνιαία επιθεώρησις του έλληνικού θαλασσιού πλούτου. Τεύχη 157-159 ('Ιούλ.-Σ)ριος). Περιέχει άρθρα, σημειώματα, πληροφορίας κ.λπ. αναφερόμενα εις την έλληνικήν αλιείαν. Σημειούμεν τεύχος 158. Ν. Μάντζαρη: «'Νέες προοπτικές για την επέκτασι της έλληνικής αλιείας». Τα εγκαινία του αλιευτικού Εύρυνδιη II κ.λπ.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ. Μηνιαίον όργανον του Γεωπονικού Συλλόγου Μακεδονίας-Θράκης-Θεσσαλονίχης. Τεύχη 72-74 ('Ιούλ.-Σ)ριος 1960). 'Υψη επιστημονική, γεωργικώ ενδιαφέροντος (μελέται, άρθρα κ.λπ.).

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Τριμηνιαία έκδοσις επί τών άγροτικών ζητημάτων και της καθόλου γεωργικής οικονομίας. Τεύχ. 23 ('Ιούλ.-Σ)ριος). 'Υψη ειδικώς ενδιαφέρονσα τούς επιστήμονας και τούς έν γένει άσχολουμένους εις την γεωργίαν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Μηνιαίον περιοδικόν ερευνών των βιομηχανικών ζητημάτων. Τεύχη 309-311 ('Ιούλιος-Σ)βριος). Σημειούμεν εις τεύχος 310 τό άρθρον του κ. Φ. Κωνσταντινίδου: «'Αυρωπός, τό όδρσηλετριζόν έργον με την άνεκτήρητον προσφοράν του εις την 'Ελλην. Οικονομίαν».

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ. 'Επίσημον μηνιαίον όργανον των έμποροβιομηχανικών τάξεων της Πρωτευούσης. Τεύχη 7-9 ('Ιούλ.-Σ)ριος). Σημειούμεν, εκ της ενδιαφερούσης ύλης του περιοδικού, τό άρθρον του κ. Α. Μαντζουράνη (τεύχος 9): «'Η άνάπτυξι των εξαγωγών συνάρτησις της αύξήσεως της παραγωγής».

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ. Ειδική επιθεώρησις προβλημάτων διαφημίσεων-δημοσιών σχέσεων-Marketing. Τεύχη 19-21 ('Ιούλ.-Σ)ριος) Σημειούμεν τεύχος 19. 'Αρθρον κ. Ι. Παπαμιχαλάκη: «'Η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εις την ελληνικήν ραδιοφωνίαν». Αί δημόσια σχέσεις και ή διοίκησις των έπιχειρήσεων κ.λπ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ. Μηνιαία οικονομολογική έκδοσις. Τεύχη 214, 215, 216 ('Ιούλιος-Σ)ριος). Σημειούμεν ένδεικτικώς, εκ της εξαιρετικώς ενδιαφερούσης ύλης του περιοδικού. Είς τεύχος 214: σχολίον επί του δετούς προγράμματος του 'Ισραήλ. Είς τό τεύχος 216: Στασιμότης της Γεωργίας και οικονομική άνοδος, ή σύγχρονος θεωρία διά τό επιτόκιον, ή εξαγορά της ΗΕΑΠ, τό μετοχικόν κεφάλαιον των Τραπεζών κ.λπ. Είς όλα τα τεύχη δημοσιεύονται ενδιαφέρουσαι στατιστικά σειραι επί μεγεθών της ελληνικής και διεθνούς Οικονομίας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ. 'Εκδοσις της Γενικής Δ)νσεως Τύπου του 'Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως. Τεύχη 28-40 ('Ιούλ.-Σ)ριος 1960). Διά τό περιοδικώ παρουσιάζονται τακτικώς και καθ' έβδομάδα και αναλύονται τά κυριώτερα πολιτικά, οικονομικά κ.λπ. γεγονότα της Χώρας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

BIBLIOGRAPHIC BULLETIN

'Εκδίδεται υπό του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας ('Υψηρεσία Βιβλιοθήκης) Καποδιστριου 28, 'Αθήναι - Τηλ. 616.663

Published by the Library of the Greek Productivity Center

28 Kapodistriou St., Athens-Tel. 616.663

Η ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Υπό Θεοφ. Φραγκούλη
Πτυχιούχου τῆς Α. Β. Σ.

== 1961 ==

9-10

καί
τοῦ
κῶν
διά
διά
τοῦ

ται-
ἰ νό
ἰμό-
εἰς
διά
ρ' ἔ-
οδο-

μα
πο
αγ
μο
πα
ἴο
χο
δι
σι
ευ
φ
α
ἦ
δ
ἰ

-362-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὑπὸ Θεοφ. Φραγκούλη

Πτυχιούχου τῆς Α. Β. Σ.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχεν ἐπισημάνει τὴν ἔλλειψιν μιᾶς πλήρους Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας περιλαμβανούσης τὰ συγγράμματα, μονογραφίας καὶ μελέτας περὶ Δογιστικῆς καὶ ἐν γένει ἐπὶ λογιστικῶν θεμάτων.

Ὁ τελειόφοιτος αὐτῆς κ. Θεοφ. Φραγκούλης ἀνέλαβε τὸ ἐπίπνον τοῦτο ἔργον, ὡς πτυχιακὴν του ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς προβλεπομένην. Ἡ μελέτη του αὕτη περιέλαβεν ἐν μέγα ποσοστὸν τῆς εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν βιβλιογραφίας περὶ Δογιστικῆς, καὶ κατόπιν τούτου ἡ Κοσμητεία τῆς Σχολῆς ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν τῆς δημοσιεύσεως μιᾶς τοιαύτης Βιβλιογραφίας. Πρὸς τοῦτο ἐθέωρησε σκόπιμον νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν συνεργάτην τῆς Σχολῆς κ. Γεώργ. Ἰωακεῖμ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ὡς ἄνω ἐργασίαν τοῦ κ. Φραγκούλη καὶ νὰ συμπληρώσῃ αὐτήν, ὥστε νὰ καταστῇ κατὰ τὸ δυνατόν πληρεστερά, δεδομένης τῆς σημασίας τοῦ μαθήματος τῆς Δογιστικῆς διὰ τὴν Σχολήν.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀπευθύνονται θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τοὺς κ.κ. Φραγκούλην καὶ Ἰωακεῖμ καὶ θερμαὶ εὐχαριστίαι πρὸς ὄσους ἐβοήθησαν, ὥστε νὰ παρουσιασθῇ ἡ παρούσα ἐργασία, ἣτις φρονοῦμεν ὅτι καλύπτει ἐν καταφανὲς κενὸν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας. Ἡ Σχολή, ἀντιλαμβανομένη τὰς ἀναγκαίας ἀτελείας τῆς πρώτης ταύτης προσπαθείας, εὐχαρίστως θὰ δημοσιεύσῃ σχετικὸν συμπληρωματικὸν τεῦχος εὐθὺς ὡς ἀποσταλῶσιν αὐτῇ ζητηθέντα παρὰ Βιβλιοθηκῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, Κοινοτήτων καὶ Ἐπιμελητηρίων στοιχεῖα (ἰδίᾳ Τεργέστης, Βενετίας, Κωνσταντινουπόλεως, Μασσαλίας, Ἀλεξανδρείας, κ.τ.λ.), ὡς καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Δογιστῶν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἄλλα στοιχεῖα.

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις ἐγένετο ἐπὶ προεδρίας
τοῦ κ. ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ἐπὶ
κοσμητείας τοῦ κ. ΕΥΣΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ,
ἐποπτεύοντος καὶ καθοδηγοῦντος τὴν ἐργα-
σίαν τοῦ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ.

Μετὰ τὸ
πεπρωμένον ἀνίσταται
καὶ ἐκ τῆ ὀλισημάτος ἰσχυροτέρα.

ΑΓΑΘῆ ΤΥΧῆ
Τῆ ΓΕΝΝΑΙΑ ὈΜΗΓΤΡΕΙ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΣΤΕΤΗΜΑΤΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Ἡ ΑΝΟΡΘΟΤΜΕΝΗ
ΕΛΛΑΣ.

ΔΙΑ ΦΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΣΤΝΕΛΕΤΣΕΩΣ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΤΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΤΡΙΩΝ
ΙΩ. ΡΕΣΣΟΥ, ΚΑΙ ΕΜ. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ
'Εν Μηνί Ἰαλίῳ, αὐγῆ.

Ἀπὸ τὸν τρίτομον «Κερδῶν Ἑρμῆν» τοῦ Ν. Παπαδοπούλου
ἐκδοθέντα ἐν Βενετῆ τῷ 1815

Ἡ παροῦσα προσπάθειά μου
ἀφιερῶται μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης

εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην

τοῦ **Luca Paciolo da Borgo**

ἐπινοητοῦ τῆς Διπλογραφίας (1494)

τῶν **Λέαutey, Besta, Dumarchey, Smalenbach**
πρωτοπόρων τῆς Λογιστικῆς Ἐπιστήμης

τῶν **Θωμᾶ Δημητρίου τοῦ Σιατιστέως** (1794)
καὶ **Στ. Παππᾶ** (1831)

πρώτων γραψάντων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν
περὶ Διπλογραφίας

εἰς τὸν θεμελιωτὴν καὶ Α΄ Κοσμήτορα τῆς Α.Β.Σ.

κ. **Στράτον Κ. Παπαϊωάννου**

πρῶτον διδάξαντα ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐπιστημονικὴν θεωρίαν
τῆς Λογιστικῆς (1920)

καὶ τοὺς διατελέσαντας καὶ διατελοῦντας Καθηγητὰς
τῆς Λογιστικῆς εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς

Κ. Παναγιωτόπουλον, Σ. Συρμόπουλον, Α. Νέζον

Μ. Τσιμάραν, Ι. Σπανδανόπουλον, Ι. Χρυσοχοῦ

Δ. Ἀδαμόπουλον, Δ. Παπαδημητρίου καὶ

Χ. Κουβόπουλον

διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν των εἰς τὴν ἀνάπτυξιν
τῆς Λογιστικῆς ἐν Ἑλλάδι

ὡς καὶ

εἰς τὸν κ. **Κλαύδιον Β. Μπανταλούκαν**

Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Α.Β.Σ. διὰ τὴν
στοργικὴν συμπαράστασίν του εἰς τὴν παροῦσαν προσ-
πάθειάν μου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ἀδαμόπουλος, Δ. Γ.:** «Ὁ Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἡ δι' αὐτοῦ θεμελιουμένη Λογιστικὴ Ὁργάνωσις». Ἀθῆναι, 1954.
- «Γενικὴ θεωρία Λογιστικῆς». (Μαθήματα εἰς τὸ Τμήμα Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης). Θεσσαλονίκη, 1958.
  - «Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον». Ἀθῆναι, 1958. Σελ. 158.
  - «Ἡ Λογιστικὴ τῆς Παρακοινωνίας». (Συμβολὴ εἰς τὴν λογιστικὴν τῶν Ἐταιρειῶν). Θεσσαλονίκη, 1957.
  - «Συγκριτικὴ μελέτη τῶν σημαντικωτέρων συγχρόνων λογιστικῶν σχεδίων καὶ πρότασις τοιοῦτου παρ' ἡμῖν», Διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ. Ἀθῆναι, 1957. Σελ. 207.
  - «Αἱ κατὰ τὸν Λέο Chardonnet ἐπίσημοι ἐν Γαλλίᾳ ὁδηγία ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς». Θεσσαλονίκη, 1954.
  - «Παραδόσεις Λογιστικῆς». Τεῦχος Α'. «Γενικὴ Θεωρία». (Μαθήματα εἰς τὸ Τμήμα Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης). Θεσσαλονίκη, 1956. Σελ. 180.
  - «Ἀποσβέσεις, στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ» (Ἀνάπτυξις οἰκονομικῆ, φορολογικῆ καὶ λογιστικῆ). Θεσσαλονίκη, 1955.
  - «Παραδόσεις Λογιστικῆς». Τεῦχος Β'. «Λογιστικὴ Ὁργάνωσις». Θεσσαλονίκη 1955 (ἔκδοσις λιθόγραφος).
  - «Σχέδια Λογαριασμῶν καὶ κανόνες λειτουργίας των». Τεῦχος Α': «Σχέδιον καὶ κανόνες δι' ἐμπορικὰς Ἐπιχειρήσεις». Θεσσαλονίκη, 1953.
- Ἀδαμόπουλος, Κ. Δ.— Σαχίνης Ἰ., Γ.:** «Λογιστικὴ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν». Ἀθῆναι, 1949. Σελ. 164.
- Ἀθανασιάδης, Γ.:** «Λογαριασμοὶ σφαλμάτων παρατηρήσεων». Ἀθῆναι, 1908.
- Ἀλεβίζος, Α.:** «Λογιστικὴ, Θεωρητικὴ καὶ Ἐφηρμοσμένη». Τεῦχος Α'. Ἐκδοσις 2α. Ἀθῆναι, ἄ.ἔ. Σελ. 198.
- «Ἡ Λογιστικὴ ἄνευ διδασκάλου». Ἀθῆναι, 1953.

- Ἀλεβίζος, Α.** — **Καμβυσίδης, Δ.**: «Λογιστική». Τόμος Α'. «Ἐπὶ τῆς Λογιστικῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Βιομηχανικῆς, πλὴν τῆς Τραπεζικῆς Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1956. Σελ. 447.
- Ἀλεξανδρόπουλος, Γ. Γ.**: «Θέματα ἀπὸ τὴν Λογιστικὴν Ὀργάνωσιν τῶν Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων». 1936.
- «Ἐισαγωγή εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς». Μονογραφία ἐπὶ βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων. Α' Παραγωγῆς Οἰνοπνευμάτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ὑποπροϊόντων αὐτῶν. Β'. Παραγωγῆς οἴνων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ὑποπροϊόντων αὐτῶν. (Διὰ τοῦς σπουδαστὰς τῆς Α. Σ. Β. Σ.). Ἀθήναι, 1948.
  - «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ. Λογιστικὴ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν». Ἀθήναι, 1948.
- Ἀλικάκος, Δ. Ν.**: «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». (Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν). Ἀθήναι, 1958. Σελ. 236.
- Ἀλικάκος, Μ. Κ.** — **Ἀλικάκος, Ν. Κ.**: «Ἀσκήσεις Λογιστικῆς». Τόμοι Α', Β', Γ'. (Σειρὰ θεμάτων ἐξετασθέντων εἰς διαφόρους Ὀργανισμούς). Ἀθήναι, 1936 - 1937.
- Ἀλικάκος, Ν. Κ.**: «Οἰκονομικὴ — Λογιστικὴ Ὀργάνωσις ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1936. Σελ. 182.
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς καὶ Λογιστικὴ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1946. Σελ. 240. Β' ἔκδοσις. Ἀθήναι, 1947. Σελ. 240. Γ' ἔκδοσις. Ἀθήναι, 1952. Σελ. 269.
  - «Παραγγελιοδοχικαὶ Ἐπιχειρήσεις—Λογιστικὰ Συστήματα — Λογιστικὴ ξένων νομισμάτων». Τεῦχ. Β', ἔκδ. β'. Ἀθήναι, 1947. Σελ. 128.
  - «Πρακτικὸς Ὁδηγὸς τήρησεως τῶν Λογιστικῶν βιβλίων, βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν τῆς Λογιστικῆς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 578 Ν.Δ. τῆς 5-4-48 «Περὶ τήρησεως λογιστικῶν βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν». Ἀθήναι, 1948. Σελ. 84.
  - «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ» (κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους). Ἀθήναι, 1951. Σελ. 140.
  - «Ὁ νέος Κῶδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων (Κείμενον—Ἑρμηνεία—Ὑποδείγματα καὶ ἡ Λογιστικὴ ὄλων τῶν ἐπαγγελμάτων)». Ἀθήναι, 1952. Ἐκδοσις Β', βελτιωμένη. Ἀθήναι.
  - «Ἡ Νέα Λογιστικὴ τῶν ἐπιτηδευματιῶν καὶ ὁ νέος Κῶδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων». Ἀθήναι, 1953. Σελ. 470.
  - «Λογιστικὴ». Τόμος Α'. Ἀθήναι, 1948. Σελ. 240. Τόμος Β'.

- Ἀθήναι, 1948. Σελ. 290. Τόμος Α'. 4η ἔκδοσις, Τόμος Β'.
3η ἔκδοσις. Ἀθήναι, 1953—1956.
- «Βασικαὶ γνώσεις τοῦ Λογιστοῦ (Φορολογικὸν Δίκαιον—Δη-
μόσιον Λογιστικὸν) καὶ ἡ Λογιστικὴ τῶν Φόρων». Ἀθήναι, 1954.
- «Ὁ Κῶδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἡ λογιστικὴ τῶν ἐπι-
τηδευματιῶν». Ἀθήναι, 1956.
- Ἀλικάκος, Ν. Κ. — Ἀλικάκος, Μ. Κ. (δρα ἀντίστροφον ἔγγραφήν)
- Ἀλικάκος, Ν. — Κουμουράς, Δ.: «Βασικαὶ γνώσεις τοῦ Λογιστοῦ (Φορο-
λογικὸν Δίκαιον, Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ ὁ Κῶδιξ Φορολο-
γικῶν Στοιχείων)». Ἀθήναι, 1952. Σελ. 288.
- Ἀλικάκος, Ν. — Μουσταφέλλος, Γ.: «Ὀικονομικὴ καὶ Λογιστικὴ Ἐγκυ-
κλοπαιδεῖα». Τόμ. Α' — Θ'. Ἀθήναι, 1957—1960.
- Ἀλμπανέζος, Σ. Δ.: «Ἀνάλυσις Ἱσολογισμῶν καὶ Οἰκονομικῶν Καταστά-
σεων» (Ἀποτιμητικὴ—Ρευστότης — Στατιστικὴ — Ἀποδοτικό-
της). Ἀθήναι, 1952. Σελ. 194. Β' ἔκδ. Ἀθήναι, 1956.
- Ἀνδριόλας, Β.: «Τὸ Κόστος τῶν Βιομηχανικῶν Προϊόντων». Ἀθήναι, 1940.
- Ἀντωνιάδης, Σ. Θ.: «Συμβολὴ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διγραφικῆς Λογι-
στικῆς εἰς τὸ Δημόσιον Λογιστικὸν». Ἀθήναι, 1943.
- Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν: «Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνε-
γνωρισμένων Ὀρκωτῶν Λογιστῶν». (Ἡ φύσις καὶ ἡ σημα-
σία των). Ἀθήναι, 1951. Σελ. 108.
- «Australian Institute of Management». Μετά-
φρασις Σπ. Βασιλείου. Πρόλογος, ἐπεξεργασία καὶ σχόλια
Μ. Ν. Τσιμάρου. Ἀθήναι, 1953. Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευ-
νῶν τῆς Α. Σ. Β. Σ. Ἀθηνῶν. Ἀθήναι, 1953. (Ἀνάπτυκον ἐκ
τοῦ Περιοδικοῦ «Σπουδαί»). (Ὅρα καὶ Βασιλείου, Σ.: Τὸ
Ἀυστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον).
- Βαλσαμάκης, Τ.: «Καταγωγὴ καὶ ἐξέλιξις τῆς Λογιστικῆς». (Μελέτη).
Ἀθήναι, 1926.
- «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1926.
- «Γενικὴ Λογιστικὴ». Ἀθήναι, 1926.
- «Ἀλγεβρικὴ Λογιστικὴ». Ἐκδοσις Α'. Ἀθήναι, 1927. Ἐκ-
δοσις Β'. Ἀθήναι, 1929. Ἐκδοσις Γ'. Ἀθήναι, 1931.
- «Σύγχρονος Λογιστικὴ» (Μελέτη). Ἀθήναι, 1928.
- «Σύστημα ἀποτελεσμάτων». Ἀθήναι, 1936.

- «'Αλγεβρικοί έφαρμογαί έπί τών λογιστικών παραστάσεων». Έκδοσις Α'. 'Αθήναι, 1951. Έκδοσις Β'. 'Αθήναι, 1952.
  - «'Οργανωτική Λογιστηρίων». Έκδοσις Α'. 'Αθήναι, 1951. Έκδοσις Β'. 'Αθήναι, 1952. Έκδοσις Γ'. 'Αθήναι, 1960.
  - «'Η 'Αλγεβρική θεωρία τής Λογιστικής». 'Αθήναι, 1954.
  - «Παραστατική Λογιστική». 'Αθήναι, 1954, σελ. 35.
  - «'Η Λογιστική τών εταιριών περιορισμένης εϋθύνης. Νόμος 3190/1955». Έκδ. Α'. 'Αθήναι, 1955. Έκδ. Β' 'Αθήναι, 1957.
  - «'Η Λογιστική ως έπιστήμη». 'Αθήναι, 1955. Σελ. 32.
  - «Οί λογαριασμοί τάξεως». (Νέα έρμηνεία τής φύσεως και τής λειτουργίας αυτών). Έκδοσις 1η. 'Αθήναι, 1956. Έκδοσις 2α. 'Αθήναι, 1957. Σελ. 58.
  - «'Ιστορική εξέλιξις τής Λογιστικής». 'Αθήναι, 1958
- Βαρδάκος, Σ. Γ.** : «Οί λογαριασμοί τάξεως έν τή Γενική Λογιστική». 'Αθήναι, 1936. Σελ. 48.
- «'Ο 'Ισολογισμός έν τή θεωρία και τή έφαρμογή». 'Αθήναι, 1936. Σελ. 120.
  - «'Η Λογιστική τών δανείων και αί περι τούτων θεωρίαί». 'Αθήναι, 1936.
  - «Αί 'Αποσβέσεις έν τή Οίκονομία και τή Λογιστική». 'Αθήναι, 1937. Σελ. 230.
  - «'Η Λογιστική τών διαλύσεων και συγχωνεύσεων τών άτομικών και εταιρικών έμπορικών έπιχειρήσεων, συνεταιρισμών και σωματείων». 'Αθήναι, 1943, σελ. 552.
- Βασιλείου, Σ.** : «Τò Γαλλικόν Λογιστικόν Πλάνον» (Μετάφρασις έκ τής έκδόσεως 1950). Πρόλογος **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**. 'Αθήναι, α.έ., Σελ. 190.
- «Τò Αύστραλιανόν Λογιστικόν Σχέδιον» (Μετάφρασις). Πρόλογος—Σχόλια **Μαθ. Τσιμάρα**. 'Αθήναι, 1953.
- Βιτσαξής, Γ. Κ.** : «Λογαριασμοί τάξεως». 'Αθήναι, 1941. Σελ. 40.
- «'Η ένέγγυος πίστωσις έν τή Λογιστική». 'Αθήναι, 1942.
- Βλάχος (α.κ.δ)** : «Διπλογραφία ή Καταστιχογραφία» (άνευ διδασκάλου). Μετάφρασις έκ του βιβλίου τών Laporte, Boudin, Weipert. 'Αθήναι, 1901.
- Βλαχούλης, 'Ι.** : Γενική Λογιστική. Τεύχη 2. (Μετάφρασις έκ του Char-

- donnet, L.). Έκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Λογιστής». Ἀθῆναι, 1960.
- Βορρίσης Δ.** — **Μαυρομμάτης, Σ.** : «17 Λογιστικά Συστήματα». Ἀθῆναι 1933. Σελ. 63.
- Βρυσμιτζάκης, Σ.** : «Εὐμέθοδος Λογιστικὴ ἢ αὐτοδίδακτος διπλογραφία». Ἡράκλειον--Κρήτης, 1880.
- «Γ α λ λ ι κ ὸ ν (τὸ) Λ ο γ ι σ τ ι κ ὸ ν Π λ ἄ ν ο ν (ὄρα Βασιλείου, Σ.).
- Γεωργαντᾶς, Β. Δ.** : «Δημόσιον Λογιστικόν». (Ἄνευ ἔτους καὶ τόπου ἐκδόσεως. Εἰς Βιβλιοθήκην Α.Τ.Ε).
- «Πραγματεία περὶ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ». Τεῦχος Α'. Ἀθῆναι. 1908.
- Γεωργιάδης, Γ.** — **Ζύγουρας, Ε.** : «Νεωτάτη καταστιχογραφία». Ἀθῆναι, 1904, σελ. 64.
- Γεωργιάδης, Μ.** : «Ἐμπορικαὶ Ἑταιρίαι (ἀπὸ νομικῆς, λογιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως). Μετάφρασις ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Batardon, L. καὶ ἐκ τῆς 10ης Γαλλικῆς ἐκδόσεως. Ἀθῆναι, 1960.
- Γεωργιλῆς, Δ. Σ.** : «Συγκεντρωτικὸν Σύστημα Ἐγγραφῶν». Ἀθῆναι, 1940.
- «Ἡ Λογιστικὴ ὡς παράγων ἀναπτύξεως τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας». Πάτραι, 1958.
- «Ἀπογραφὴ καὶ Ἰσολογισμὸς» (ἀπὸ νομικῆς, λογιστικῆς, οἰκονομικῆς καὶ φορολογικῆς ἀπόψεως). Μετεφράσθη ἐκ τῆς 9ης γαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ Batardon, L. Ἀθῆναι, 1960.
- Γιανναράκης, Δ. Μ.** : «Διπλογραφία». Ἀθῆναι, 1901.
- Γιαννέλος, Χρ.** : «Λογιστικὴ, Θεωρητικὴ καὶ Πρακτικὴ». (Πλήρης). Βόλος, 1931.
- Γκιώκας, Γ. Δ.** : «Σύστημα Τραπεζιτικῆς Λογιστικῆς». Ἀθῆναι, 1928, σ.360.
- Γιονρθῆς, Π. Μ.** : «Πλήρες σύστημα Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς, ἤτοι Καταστιχογραφίας». (Μετάφρασις ἐκ τῶν Goujon et Sardou). Τόμος 1ος. Ἀθῆναι, 1883.
- «Λύσεις τῶν ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λογιστικῇ περιεχομένων ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων». (Μετάφρασις ἐκ τῶν Goujon et Sardou). Τόμος 2ος. Ἀθῆναι, 1883.
- «Τραπεζιτικὴ Λογιστικὴ». Ἀθῆναι, 1928.

- Goujon et Sardou: «Πλήρες σύστημα Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς». (Ὅρα: Γιουρδῆς, Π. Μ.).
- «Λύσεις τῶν ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λογιστικῇ περιεχομένων ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων». (ὄρα: Γιουρδῆς, Π.).
- Γραῖκος, Π. Α.: «Περὶ ἀποσβέσεων». Βόλος, 1950. Σελ. 103.
- Δάναλης, Τάκ.: (ὄρα Βαλσαμάκης, Τάκης)
- Δερμετζόπουλος, Ἀ. Β.: «Πρόσοδοι καὶ εἰσοδήματα ἐκ τῆς Γεωργίας». (Συμβολὴ εἰς τὴν ὀρολογίαν τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς). Θεσσαλονίκη, 1954.
- Δεσποτόπουλος, Δ.: «Ἐρμηνεῖα διδακτικῆ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων τῆς Καταστιχογραφίας». Μέρους Α' καὶ Β'. Ἀθῆναι, 1871.
- Δημητρίου, Θ.: «Σκριτούρα Δόπια, ἧτοι τάξεις τῶν πραγματευτάδικων καταστίχων». Βιέννη, 1794.
- (Σιατιστεύς): «Χειραγωγὸς ἔμπειρος τῆς πραγματείας» (ἦτο βιβλίον περιέχον ὅλους τοὺς ἀναγκαίους, σχεδόν, λογαριασμοὺς τῆς πραγματείας, ὁμοῦ μὲ τὰ ζυγία καὶ πῆχας, ὅλης, σχεδόν, τῆς Εὐρώπης). Βιέννη, 1809. Σελ. 301.
- Δημητρίου, Σ.: «Λογιστικὴ καὶ Διπλογραφία». (Ἐμπορικῆ, Τραπεζικῆ καὶ Βιομηχανικῆ). Ἀθῆναι, 1911.
- Δοβλέτης, Γ. Ν.—Στεφάνου, Γ. Κ.: «Πλήρης πραγματεία τῆς νεωτέρας Λογιστικῆς Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Ναυτιλίας, Τραπεζῶν καὶ Δημοσίου». Ἀθῆναι, 1928.
- Δρογγίτης, Κ. Δ.: «Διπλογραφία ἢ Νέα Πραγματεία Γενικοῦ Λογιστικοῦ». Μετάφρασις ...; Πάτραι, 1862.
- Δρόσος, Δημ.: «Διάταγμα Βασιλικὸν τῆς 31 Μαΐου 1838, περιέχον Γενικὸν Κανονισμὸν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ». (Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). Ἀθῆναι, 1848.
- Ἐμπορικὸς Μηνύτωρ: 15ήμερος Ἐμπορικὴ Ἐπιθεώρησις. Διευθυντῆς Σωτ. Σκληρός. Ἀλεξάνδρεια. Τόμοι Α'—Θ' (1902—1910).
- Ἐρηΐς: Ἐμπορικὸν καὶ Λογιστικὸν Περιοδικόν, ἐκδοθὲν ἐν Λευκωσίᾳ—Κύπρου.
- Ζεῖκος, Α.: «Στρατιωτικὸν Λογιστικόν». Ἀθῆναι, 1952—1953.
- Ζούζουλας, Ν. Δ.: «Λόγος περὶ Λογιστικῆς». Ἀθῆναι, 1890.

- Ζύγουρας Θεμιστοκλ.** : «*Ἡ Λογισμογραφία*». Ἀθήναι, 1891, σελ. 58.
- Ζύγουρας Σ. Δ.** : «*Ἐμπορική Λογιστική*». Ἀθήναι, 1879. Ἔκδοσις Β'. Ἀθήναι, 1891, σελ. 256.
- «*Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ*». Ἔκδοσις 2α, 1886.
- «*Ἐγχειρίδιον Καταστιχογραφίας μετὰ τῆς Λογισμογραφίας*». Ἀθήναι, 1891, σελ. 289.
- «*Γενικὴ Λογιστικὴ*». (Περιέχουσα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς διαχειριστικῆς, τὴν Ἐμπορικὴν Λογιστικὴν καὶ τὴν Καταστιχογραφίαν, μετὰ τῆς Λογισμογραφίας). Τεύχη 1—3. Ἔκδοσις Β'. Ἀθήναι, 1891.
- «*Γεωργικὴ Οἰκονομία καὶ Καταστιχογραφία*». Ἀθήναι, 1900.
- «*Ἐπιστημονικῆς Καταστιχογραφίας μέρος 5ον. Βιομηχανικὴ Καταστιχογραφία*». Ἀθήναι, 1901.
- Ζύγουρας, Σ. Δ.—Γεωργιάδης, Γ.** : (δρα ἀντίστροφον ἐγγραφὴν).
- Ἡσαΐας Ἰ.** : «*Διδασκαλία περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων κατὰ τὰς ἐν χρῆσει μεθόδους τῆς ἀπλογραφίας καὶ διπλογραφίας*». Τόμοι 2. Ἐρμούπολις, 1858.
- Θεοδωρόπουλος, Ν.** : «*Ὁ Ἰσολογισμὸς τῶν Ἀνανύμων Ἐταιρειῶν*». Ἀθήναι, 1938.
- Θεοφιλόπουλος, Ι.** : «*Στρατιωτικὴ Οἰκονομία καὶ Λογιστικὴ Ἀνεξαρτήτου Σώματος*». Ἀθήναι, 1902. Σελ. 311. Β' Ἔκδοσις. Ἀθήναι, 1906.
- «*Λογιστικὴ Ἐνοριακῶν Ναῶν*».
- Θεοχάρης, Σ.** : «*Λεξικὸν τοῦ Ἐμπορίου*» (περιλαμβάνον Λογιστικὴν καὶ Πολιτικὴν Οἰκονομίαν, ἐφηρμοσμένην εἰς τὸ ἐμπόριον). Ἀθήναι, 1901.
- Θερμός, Δ. Χ.** : «*Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ*». Τεύχ. Α' : «*Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ καὶ Λογιστικὴ τοῦ Κόστους*». Τεύχος Β' : «*Τραπεζικὴ Λογιστικὴ*». Ἀθήναι, 1957.
- Ἰαντισούλης, Κ.** : «*Χειραγωγία τῆς Ἐμπορικῆς Διπλογραφίας*». (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ). Βιέννη, 1849.
- Ἰατροῦ, Κ.** : «*Αἱ ἀποσβέσεις καὶ τὰ ἀφανῆ ἀποθεματικά*» (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιουδικοῦ : «*Ἐπιθεώρησις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας*». Ἀθήναι, 1958.
- Ἰωαννίδης, Γ.** : «*Πρακτικὴ Διπλογραφία*». Ἀθήναι, 1899.

- Καλαϊτζάκης, Κ.** : «Εὐμέθοδος Καταστιχογραφία — Ἀπλογραφική τε καὶ Διπλογραφική καὶ Γενική Λογιστική». Ἀθήναι, 1893.
- «Γενική Λογιστική. Καταστιχογραφία». Ἀθήναι, 1909.
- Καλαποδόπουλος, Γ. Α.** : «Αὐτοδίδακτος Διπλογραφία» (κατὰ νεώτατον σύστημα ἀναλύσεως). Ἐρμούπολις, 1857.
- «Ἄλφα Λογιστικῆς» (Νέα ἀπλή καὶ αὐτοδίδακτος Καταστιχογραφική μέθοδος). Ἐρμούπολις, 1891.
- Καλλονᾶς, Γ. Π.** : «Καταστιχογραφία». (Γαλλικὸν διπλογραφικὸν σύστημα καὶ Ἀμερικανικόν. Ἐμπορικὴ πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ). Ἀθήναι, 1930.
- Καλύβας, Β. Σ.** : «Ἡ νέα Λογιστικὴ μέθοδος ἐξαγωγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων». (Κερδῶν καὶ ζημιῶν). Ἀθήναι, 1950. Σελ. 46.
- Καλφόπουλος, Ἐμμ.** : «Ἔργασία καὶ Λογιστικὴ Τραπεζίης». Θεσσαλονίκη, 1930.
- «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». Θεσσαλονίκη, 1931.
- Καμβυσίδης, Δ. Ι.** : «Λογιστικὴ τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν» (πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν). Ἐκδοσις Α. Σ. Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἀθήναι, 1954. Σελ. 72 (πολυγραφ).
- Καμβυσίδης, Δ.** — **Ἀλεβίζος, Ἀλ.** : (Ὅρα Ἀλεβίζος Α.—Καμβυσίδης Δ.).
- Καμβυσίδης, Δ.** — **Ἀλικᾶκος, Ν.** : «Ἐμπορικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία». 1933.
- «Κανονισμὸς τῆς Λογιστικῆς καὶ Ταμιακῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἀστικῶν Δήμων». Ἐν Χανίοις, 1907.
- Καρασούλας, Α. Κ.** : «Πρωτότυπος Λογιστικὴ». (Ἐμπορικὴ, Βιομηχανικὴ, Ἐστιατορίων καὶ Ἀρτοποιείων). Ἐκδοσις Α'. Λάρισα, 1933. Σελ. 110.
- Καρέλλης, Ν.** : «Γενικαὶ Θεωρητικαὶ ἔννοιαι Λογιστικῆς». Τόμος Α'. Πειραιεύς, 1955.
- «Λογιστικὴ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν πάσης φύσεως». (Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ, Τραπεζικὴ Λογιστικὴ). Ἐπιμέλεια Εὐσ. Εὐτυχίδου). Πειραιεύς, 1956.
- Καρούσης, Μ. Ι.** : «Πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀποσβέσεις εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις». Ἀθήναι, 1925.
- Κασδόνης, Γ.** (Ἐκδότης) : «Μικρὸς ὁδηγὸς τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ τραπεζίτου». (Α' Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον Διπλογραφίας. Β' Συναλλάγματα καὶ Γραμμάτια. Γ' Χρηματιστικαὶ πράξεις). Ἀθήναι, 1892. Σελ. 64. (β' ἔκδοσις, βελτιωμένη, τοῦ ὁμωνύμου βιβλίου τοῦ

Γραμματέως (;) τῆς Ναυτικῆς Τραπεζῆς «Ὁ Ἀρχάγγελος». ἐκδοθέντος τὸ 1879).

- Κατσώνης, Δ.** : «Διοικήσεις καὶ Λογιστικὴ τουριστικῶν μονάδων». Ἀθήναι,
- K ä f e r, K a r l** (Μετάφρασις Γ. Περδικάρη) : «Γενικὸν Λογιστικὸν Πλάνον. (Ἔκδοσις Π.Ε.Ε.Λ.) Ἀθήναι, 1959. Σελ. 120.
- Κευγαδάκης, Ι.** : «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Θεωρητικῆς Λογιστικῆς». Τόμος Α' Ἀθήναι, 1933. Σελ. 151.
- Κομτζόπουλος, Π.** : «Ὁ Λογιστής». Κωνσταντινούπολις, 1908.
- Κόνδης, Γ.** : «Ἐγχειρίδιον Καταστιχογραφίας». (Ἐκ γαλλικοῦ κειμένου, καθ' ἀπλογραφίαν καὶ διπλογραφίαν). Ἀθήναι, 1846.
- Κονταράτος, Ν.** : «Μαθήματα Γενικῆς Λογιστικῆς καὶ Ἐμπορικῶν Μαθηματικῶν». Ἀθήναι, 1943. Σελ. 159.
- «Λογιστικὰ καὶ Μαθηματικά». Ἀθήναι, 1945—1948. Ἔκδοσις Β' Ἀθήναι, 1950. Ἔκδοσις Γ' (βελτιωμένη). Σελ. 155.
- «Παραδόσεις ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Συστήματος τῆς Τραπεζῆς». Ἀθήναι, 1947.
- Κοντολέφας, Α.** : «Γενικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1954. Ἔκδοσις Β'. Ἀθήναι, 1955. Ἔκδοσις Γ'. Ἀθήναι, 1956.
- Κόντος, Κ.** : «Χειραγωγία τῆς Ἐμπορικῆς Διπλογραφίας». (Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ). Βιέννη, 1849.
- Κουβόπουλος, Χ.** : «Ἡ Λογιστικὴ τῶν ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1931. Σελίδες 200 (λιθόγραφον).
- «Ἀσκήσεις Λογιστικῆς». Τεύχη Α' καὶ Β'. Ἀθήναι, 1959.
- Κουλέρης, Α.** : «Ἐρωτηματολόγιον Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς» (μετὰ ἀπαντήσεων). Ἀθήναι, 1956.
- Κουμαριανός, Α.** — **Μπαχώμης Χ.** : «Λογιστικὴ Μονογραφία». Ἀθήναι, 1908.
- Κουμουράς, Δ.** — **Ἀλικάκος, Ν.** (ὄρα ἀντίστροφον ἔγγραφήν).
- Κουρῆς, Η.** : «Ὁδηγὸς τῆς Λογιστικῆς καὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Ἱερῶν Ναῶν». Ἀθήναι, 1961.
- Κουρούσης, Μ.** : «Αἱ ἀποσβέσεις». Ἀθήναι, 1925.
- Κυριτσογιάννης, Η.** : «Ἡ Διπλογραφία ἄνευ διδασκάλου». Κέρκυρα, 1931.

- Λαγᾶς, Α. Κ.** : «Ἐγχειρίδιον Διπλογραφίας». (Εὐμέθοδον καὶ καταληπτὸν πρὸς πόντας. Ἐρανισθὲν ἐκ διαφόρων ξένων, πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας τοῦ Ἐμπορίου). Ἀθήναι, 1877.
- Δαμπρακάκης, Ν.** : «Μαθήματα Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1916.
- Δαμπρινάκης, Β. Ε.** : «Ὁργάνωσις Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ Στρατιωτικὸν Λογιστικόν». Ἀθήναι, 1925.
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ». Ἀθήναι, 1940.
- Δαμπρόπουλος, Α. Κ.** : «Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ οἱ Δημόσιοι Ὑπολογοί». Τόμ. Ι. Ἀθήναι, 1919.
- Διζάρδος, Σ. Π.** : «Τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἡ ὀργάνωσίς του». (Κριτικὴ ἐπὶ προσχεδίου Νόμου τῆς Π.Σ.Σ.Α.) Ἀθήναι, 1954. (Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ Δελτίου φορολογικῆς Νομοθεσίας).
- «Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ». (Οἰκονομικὴ, θεωρητικὴ καὶ τεχνικὴ ἀνάπτυξις αὐτῆς). Τόμος 1ος. Ἀθήναι, 1926, σελ. 210.
- «Πλήρης Πραγματεία Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1926.
- «Ἡ βαθυτέρα σημασία τῆς Λογιστικῆς καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν Οἰκονομίαν». (Δημοσίαν καὶ Ἰδιωτικὴν). Ἀθήναι, 1952—1953.
- Δογαστῆς (Ὁ)** : (Μηνιαία ἐπιθεώρησις Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας καὶ Λογιστικῆς). Ἀθήναι, 1956. Τόμοι Α'—Ζ' (1954—1960). Συνεχίζεται ἢ ἔκδοσις του.
- Λογιστικὴ Ἐπιθεώρησις** : Μηνιαῖον Οἰκονομικὸν καὶ Λογιστικὸν περιοδικόν. Ἀθήναι. 1930—1941 (τόμοι 12) καὶ 1950—1960 (τόμοι 11). (Συνεχίζεται ἢ ἔκδοσις τῆς).
- Λουκᾶς, Β. Γ.** : «Αἱ τραπεζικαὶ ἐργασίαι καὶ ἡ Λογιστικὴ αὐτῶν». (Στοιχεῖα Ἐλεγκτικῆς) Ἀθήναι, (1951). Σελ. 63.
- Λουλουδόπουλος Μ.** : «Φορολογικά, Δημόσιον Λογιστικόν. Τελωνειακά». Ἀθήναι, 1940.
- Μαρής, Χ.** : «Στοιχεῖα Λογιστικῆς». Πειραιεύς, 1933. Σελ. 48.
- Μαρίνος, Κ. Ν.** : «Μελέτη περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ». Ἀθήναι, 1904.
- Μαυρομάτης, Σ. Γ.** : «Τραπεζικά». Τόμ. ΙΙ. «Τραπεζικὴ Λογιστικὴ». Ἀθήναι, 1927.
- Μαυρομάτης, Σ.—Βορρίσης, Δ.** (ὄρα ἀντίστροφον ἐγγραφήν).
- Μελᾶς, Κ.** : «Ἐμπορικὸν ἐγχειρίδιον περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας. καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων, περὶ ἐμπορικῆς ὕλης, νομισμά.

- των, συναλλαγμάτων, σταθμῶν καὶ μέτρων τῶν ἐμπορικῶν πόλεων, περὶ καταστιχογραφίας, ἐμπορικῶν λογισρισμῶν, ἐπιστολογραφίας καὶ ἐμπορικῶν συμβολαίων». Ἔκδ. 2α. Ἀθῆναι, 1864. Ἔκδ. 3η. Ἀθῆναι, 1880.
- «Ἐμπορικὸν Ἐγχειρίδιον, περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων κατ' ἰδίαν». Ἀθῆναι, 1848.
- Μελισσόπουλος, Δ.** : «Μεγάλῃ αὐτοδίδακτος Λογιστικῇ καὶ Καταστιχογραφίᾳ». Ἀθῆναι, 1906, σελ. 1072.
- «Αὐτοδίδακτος Λογιστικῇ καὶ Καταστιχογραφίᾳ». Τόμ. Α—Β. Ἀθῆναι, 1918.
- Μερκάτης, Α.** : «Στοιχεῖα Λογιστικῆς καὶ Καταστιχογραφίας». Κωνσταντινούπολις, 1913, σελ. 216.
- Μεταξᾶς, Δ. Γ.** : «Αἱ καταθέσεις, ἐξεταζόμεναι πλουτολογικῶς, μαθηματικῶς καὶ λογιστικῶς». Ἀθῆναι, 1912.
- Μητρόπουλος, Γ. Δ.** : «Ἐπὶ τῆς Λογιστικῆς Ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθῆναι, 1935.
- Μοσσέ, Α.** : «Στοιχεῖα Ἐμπορίου καὶ Λογιστικῆς». (Elements de Commerce et de Comptabilité). Μετάφρασις (δρα Ντούσσας, Φ. καὶ Χατζηγεωργίου, Γ.).
- Μουσοῦρης, Β.** : «Ἡ Ἀγροτικῇ Λογιστικῇ εἰς τὰς χωρικὰς μικροεμεταλλεύσεις τῆς Μακεδονίας». Θεσσαλονίκη, 1936. Σελ. 350.
- Μουσοῦρος, Σ. Μ.** : «Λογιστικὸν Σύστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος». Ἀθῆναι, 1940. Σελ. 363.
- Μουσταφέλλος, Γ.—Αλικάκος, Ν.** : «Οἰκονομικῇ καὶ Λογιστικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ» (δρα ἀντίστροφον ἐγγραφήν).
- Μπαλιτᾶς, Σ. Χ.** : «Ἐμπορικῇ Λογιστικῇ». (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Batardon). Ἀθῆναι, 1959.
- «Λογιστικῇ Ἀστικῶν Συνεταιρισμῶν—Νόμος 602». Ἀθῆναι, 1961.
- Batardon, L.** : «Ἐμπορικῇ Λογιστικῇ». (δρα Μπαλιτᾶς, Σ.).
- «Ἐμπορικαὶ Ἐταιρεῖαι» (δρα : Γεωργιάδης, Μ.).
- «Ἀπογραφή καὶ Ἰσολογισμὸς» (δρα Γεωργιλῆς, Δ. Σ.).
- Μπαχώμης, Χ.—Κουρμυριανός, Α.** (δρα ἀντίστροφον ἐγγραφήν).
- Μπίμπας, Α.—Πρέκας, Δ.** : «Δημόσιον Λογιστικόν». Ἀθῆναι, 1933.
- Μπούχλης, Ἐ. Ι.** : «Ἡ Νεώτερη Λογιστικῇ—Θεωρητικῇ καὶ Ἐφαρμοσμένῃ». Τεύχ. Α'. Θεσσαλονίκη, 1960.
- Μπανταλούκα Κλαυδίου.**—Ἡ ψυχροτεχνικῇ εἰς τὴν οἰκονομίαν

- Νέζης, Γ.** : «Τὰ βιβλίον τῶν ἐπιτηδευματιῶν». Ἀθήναι, 1948.
- «Ἡ νέα προσαρμογὴ τῶν Ἴσολογισμῶν». Ἀθήναι, 1948.
  - «Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν Ἴσολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1944 - 1957». Ἀθήναι, 1957.
- Νέζος, Ἀ.** : «Ἡ Λογιστικὴ τῶν Συμμετοχικῶν Ἑταιρειῶν». Ἀθήναι, 1927, σελ. 80.
- «Λογιστικὴ». Ἔκδοσις Α'. Ἀθήναι, 1933. Ἔκδοσις Β'. Ἀθήναι, 1949. Ἔκδοσις Γ'. Ἀθήναι, 1959 (ἐπηξημένη καὶ βελτιωμένη).
  - «Λογιστικὴ τῶν Ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν». Ἀθήναι, 1947. Σελ. 332. Ἔκδ. Β'. Ἀθήναι, 1954. Σελ. 350. Ἔκδ. Γ'. Ἀθήναι, 1959. Σελ. 375. Προσθήκη Ε.Π.Ε.Ε.
- Νικολαΐδης (ἄ.κ.δ.)** : «Ἐγχειρίδιον περὶ Λογιστικοῦ τῶν Δήμων». Ἀθήναι, 1874.
- Νικολάκης, Γ. Α.** : «Ὁ γενικὸς λογαριασμὸς πλοιάρχου (Master's general account) τῶν ἐλευθέρων φορτηγῶν πλοίων (Tramps) καὶ τῶν δεξαμενοπλοίων (Tankers)». Πειραιεὺς, 1960.
- Νικολάου, Ε.** : «Ὁ Γενικὸς Ἴσολογισμὸς» (κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου). Ἀθήναι, 1955. Τὸ αὐτὸ : Β'. ἔκδ. Ἀθήναι, 1960. Σελ. 136.
- Νικολόπουλος, Ν.** : «Ἐγχειρίδιον τοῦ Λογιστικοῦ τῶν Δήμων». Ἀθήναι, 1859.
- Νομικός, Π.** : «Ἡ προσαρμογὴ τῶν Ἴσολογισμῶν τῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1946, σελ. 76.
- Ντούσσης, Φ.**—**Χατζηγεωργίου, Γ.** «Στοιχεῖα Ἐμπορίου καὶ Λογιστικῆς» (πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλλήνων καὶ γάλλων μαθητῶν). Μετάφρασις ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Mossé, Α. (ᾶρα Mossé, Α. καὶ Χατζηγεωργίου, Γ.) Κωνσταντινούπολις, 1910.
- Ὀικονομικὴ καὶ Λογιστικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία.** Ἔκδοσις Ν. Ἀλικάκου—Γ. Μουσταφέλλου. Ἀθήναι. Τόμοι Α'—Θ' (μέχρι 1960).
- Ὀικονομόπουλος, Ἡ. Ι.** : «Πλήρης γενικὴ Ἐπιστολογραφία καὶ μετὰ τελείου Συστήματος ἐμπορευματολογίας καὶ πρακτικῆς Καταστοχογραφίας». Ἀθήναι, 1899.
- Ὀύζούνης, Ἰ. Α.** : «Στατικοὶ Λογαριασμοί, ἧτοι ἡ κρητὶς τῆς θεωρίας καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν λογαριασμῶν τάξεως». Ἀθήναι, 1949. Σελ. 70.

- ΠΑΔΜΕΡ** : «'Αρχαί Γενικῆς Λογιστικῆς». (Θεωρία, Τεχνική, Σύγχρονος νομοθεσία). 'Αθήναι, 1952.
- Παμπούκας, Δ.** : «Μελέτη και διερεύνησις τῶν 'Ισολογισμῶν Α.Ε.». 'Αθήναι, 1932.
- Παναγιωτάκης, Α.** : «Τὸ ἰσχύον Δημόσιον Λογιστικὸν» (ἀπὸ νομοθετικῆς καὶ διοικητικῆς ἀπόψεως). 'Αθήναι, 1921.
- Παναγιωτίδης, Μ. Π.** : «'Η Νέα Λογιστικῆ». Θεσσαλονίκη, 1951, σ. 304.
- Παναγιωτόπουλος, Κ.** : «'Η 'Ελληνικὴ 'Εμπορικὴ 'Εκπαίδευσις εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1903 ... καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν Λογιστικὴν καὶ τὴν παρερμηνεϊαν αὐτῆς». 'Αθήναι, 1903.
- «Τὸ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσημον δίπλωμα καθηγητοῦ τῆς Λογιστικῆς». Πειραιεύς, 1904.
- «'Εγκυκλοπαιδεΐα ἐμπορικῆς μορφώσεως»(Πρωτότυπον θεωρητικὸν καὶ Πρακτικὸν διδακτικὸν σύγγραμμα, πραγματευόμενον ἐμπορίαν, λογιστικὴν, πρακτικὰς ἀσκήσεις, ἐμπορικὴν ἐπιστολογραφίαν. 'Ελληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ. Βαθμὶς Πρώτη). 'Αθήναι, 1906.
- «'Ανωτέρα Λογιστικὴ, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ, ἐφηρμοσμένη ἐπὶ ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐταιρειῶν κ.λ.π.». 'Αθήναι, 1912.
- «Αἱ Γενικαὶ 'Αρχαὶ τοῦ Διπλογραφικοῦ συστήματος τῶν λογαριασμῶν». (Συνοπτικὸν πρόγραμμα τῆς Α' καὶ Β' σειρᾶς μαθημάτων Λογιστικῆς). 'Αθήναι, 1920.— Τὸ αὐτό, 'Αθήναι, 1926.
- «Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὴν Λογιστικὴν καὶ πρόγραμμα διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Α.Σ.Ο.Ε.Ε.». Πειραιεύς, 1921. Σελ. 20.
- «Σύστημα μαθημάτων Λογιστικῆς». Α' Σειρὰ μαθημάτων. 'Αθήναι, 1923.—Β' σειρὰ μαθημάτων. 'Αθήναι, 1925.—Γ' σειρὰ μαθημάτων. 'Αθήναι, 1926.—Δ' σειρὰ μαθημάτων. 'Αθήναι, 1929.
- «Διδακτικὸς 'Οδηγὸς Α' σειρᾶς μαθημάτων Λογιστικῆς». 'Αθήναι, 1924.
- «Τὸ πρόγραμμα τῆς 'Εμπορικῆς καὶ Λογιστικῆς Σχολῆς 1904—1926». Πειραιεύς, σελ. 36.
- «'Η Λογιστικὴ ὡς ἐκπολιτιστικὸς παράγων». (Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον Βραδυνῆς). 'Αθήναι, 1934.

- «Λογιστική Θεωρία και Τέχνη» Ἀθήναι, 1938.
- «Ὁδηγὸς διδασκαλίας Λογιστικῆς». (Ἄνευ τόπου καὶ ἔτους ἐκδόσεως. Βιβλιοθήκη Παναγιωτοπούλου, εἰς Α.Σ.Ο.Ε.Ε).
- Παναγός, Γ. Ι.** : «Ἀσκήσεις Λογιστικῆς». Τευχ. Α' Ἔκδ. 1η. Κομοτινή, 1960. Σελ. 106.
- Παπαγεωργίου, Ε.** : «Ἀγροτική Λογιστική». Ἀθήναι, 1947.
- «Ἡ Λογιστικὴ γιὰ τὸν Ἑλληνα γεωργόν». Θεσσαλονίκη, 1951.
- Παπαδημητρίου, Δ. Α.** : «Τὸ πρότυπον κόστος (Standard cost). Προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς. Ἡ λογιστικὴ τοῦ προτύπου κόστους καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως». Ἀθήναι, 1958. Σελ. 419.
- «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». Ἔκδ. Α' Ἀθήναι, 1954. Σελ. 232. (Ἔκδ. Α.Σ.Β.Σ.).
- Παπαδόπουλος, Ν.** : «Ἐρμῆς Κερδῶος», (ἧτοι Ἐμπορικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία συγγραφεῖσα προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικοῦ συστήματος (δηλ. συντεχνίας) τῶν ἐλλήνων μεγαλεμπόρων). Ἐν Βενετίᾳ 1815. Τὸ ἔργον διαιρεῖται εἰς 3 τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων τμῆμα τοῦ Γ' ἀφιεροῦται εἰς τὸ «Λεξικὸν τῶν ἐμπορικῶν τρόπων καὶ κανόνων, ὅπου θέλει διδαχθῆ τὰ περὶ λισμῶν καὶ καταστάχων».
- Παπαζαχαρίου, Κ. Ι.** : «Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Α' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων». Ἀθήναι, 1925.
- «Λογιστικὴ, θεωρητικὴ καὶ ἐφηρμοσμένη, συντεταγμένη κατὰ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς μεθοδικῆς διδασκαλίας καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν. Τόμος Α'. Ἀθήναι, 1925. Τόμος Β' Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ. Ἀθήναι, 1925. Ἔκδ. Β' βελτιωμένη (Μέρος Α'). Ἀθήναι, 1930.
- «Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Πειραιεύς, 1934.
- Παπαϊωάννου, Γ.** «Λογιστικὴ ἀτομικῶν καὶ ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1931.
- Παπαϊωάννου, Θέμος** : «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς καὶ Οἰκονομικῆς» Μέρη 1—3. Τόμοι 2. Ἀθήναι, 1952.
- Παπαϊωάννου, Κ.** : «Φύσις καὶ ἔννοια τῆς Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1909.
- «Ἡ Λογιστικὴ εἶναι Ἐπιστήμη ἢ Τέχνη;», 1910.

- Παπαϊωάννου, Στράτος :** «Θεωρία τῆς ταξινομήσεως τῶν λογαριασμῶν». Ἀθήναι, 1918.
- «Σύστημα Λογιστικῆς θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης». Τόμος Α'. «Γενικαὶ Ἀρχαί». Ἀθήναι, 1920. Σελ. ιξ' + 142.
- «Λογιστικὴ, θεωρία καὶ τεχνικὴ : Γενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ Λογιστικὴ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθήναι, 1938 σελ. 238.
- «Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ». Ἀθήναι, 1939.
- «Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου». (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις. Συγκριτικὴ ἐξέτασις. Κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις). Ἀθήναι, 1951. Σελ. 146.
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς». Ἀθήναι, 1952. Σελ. 239.
- «Γενικὴ Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. Ἱστορικὴ τοποθέτησις καὶ κοινωνιολογικὴ ἐξήγησις». Τεύχος Α'. Ἀθήναι, 1953. (Ἐκδ. τῆς Ἀνωτάτ. Βιομηχανικῆς Σχολῆς).
- «Ἡ Λογιστικὴ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων. Τὰ Λογιστικὰ συστήματα. Τὰ Λογιστικὰ λάθη καὶ ὁ ἔλεγχος ἀξίας». Ἀθήναι 1953.
- «Εἰσαγωγή εἰς τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον». Ἀθήναι, 1954.
- «Γενικὸς Ἰσολογισμὸς». Ἀθήναι, 1955.
- Παππᾶς, Σ. :** «Ἐγχειρίδιον Διπλογραφίας». (Ἐκδοσις ὑπὸ Καποδίστρια, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον). Αἴγινα, 1831.
- «Σύντομος πραγματεία περὶ Καταστιχογραφίας καὶ Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς». Πάτραι, 1885.
- Παπαναστασᾶτος, Σ. :** «Μαθήματα Τραπεζιτικῆς». Μέρος ΙΙ. «Ἡ Λογιστικὴ τῶν Τραπεζῶν». Κέρκυρα, 1932.
- Παπασπύρου, Β. Π. :** «Λογιστικὴ». Τόμ. Α'. Πειραιεύς, 1958.
- Πασχάλης, Μ. Π. :** «Πανλογιστικὸν βιβλίον τῶν ἐτοιμῶν λογαριασμῶν, Ταχυμετρία» ... Τεύχ. Α'. Ἀθήναι, 1931.
- Περαντώνης, Ἰ. :** «Λογιστικὰ Σύμμεικτα», ἄ.τ. 1956.
- Περιοκάρης, Γ. :** «Γενικὸν Λογιστικὸν Πλάνον» (μετάφρασις ἐκ τοῦ Käfer, K. — Ὅρα ἀντίστροφον ἐγγραφήν).
- Πλατύκας, Δ. :** Ὁργανισμὸς τῆς Λογιστικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων». Ἀθήναι, 1890.
- Πολίτης, Ἰ. Ν. :** «Ἡ Τράπεζα ἀπὸ Λογιστικῆς ἀπόψεως». ἄ. τ. 1948.

- «Ξενοδοχειακή Λογιστική». Ρόδος, 1960.
- «Γενικαί Ἀρχαί Λογιστικῆς» (Φροντιστηριακά μαθήματα οικονομικῶν ὑπαλλήλων Γεν. Διοικήσεως Δωδεκανήσου). Ρόδος, 1953. Σελ. 144.
- Πρέκας, Δ. - Μπίμπας, Α.** : (ᾠρα ἀντίστροφον ἐγγραφήν).
- Ραγκαβῆς, Ε. Ρ.** : «Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον Διπλογραφίας», (μεθ' ἑρμηνείας τῶν κυριωτέρων τραπεζικῶν πράξεων). Ἀθήναι, 1879.
- Ρέρες, Β.** : «Ἀσκήσεις Λογιστικῆς». Τόμος Α'. Πειραιεύς, 1953. Τόμος Α'. Ἔκδοσις Β' (συμπληρωμένη καὶ βελτιωμένη). Περιλαμβάνονται ἀσκήσεις μέχρι τῆς λογιστικῆς τοῦ ξένου συναλλάγματος μετὰ τοῦ λογιστικοῦ ἰσοτίμου. Πειραιεύς, 1955.
- Ροδόπουλος, Γ.** : «Τράπεζαι καὶ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι». Τεῦχ. Α'. Ἀθήναι, 1911.
- Ροῦτις, Β. Ν.** : «Λογιστική». Τμῆμα Ι, Λογιστικαὶ μονογραφίαι καὶ ζητήματα. Ἀθήναι, 1908.
- Σακελλαρίδης, Ἰω. Γ.** : «Νέα μέθοδος πρακτικῆς καὶ ἀπλουστάτης Διπλογραφίας». Κωνσταντινούπολις, 1896. Σελ. 20.
- Σάκκαρης, Γ.** : «Λογιστική» (Ἐμπορικῆ, Βιομηχανικῆ, Γεωργικῆ, Τραπεζικῆ). Ἀθήναι, 1903.
- Σαράδος, Ν. Α.** : «Ἐφηρμοσμένη Ἐμπορικῆ Λογιστικῆ». Κωνσταντινούπολις, 1907.
- Σαραντίδης, Ρ.** : «Εἰδικὰ προβλήματα τοῦ Ἴσοζυγίου Λογαριασμῶν». Ἀθήναι, 1959.
- Σαραντόπουλος, Κ.** : «Ἡ ἰδιάζουσα σημασία τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει». Ἀθήναι, 1938.
- Chardonnet, L.** : «Γενικὴ Λογιστικῆ». (ᾠρα Βλαχούλης, Ι).
- Sardou et Goujon** : «Πλήρες σύστημα Ἐμπορικῆς Λογιστικῆς». (ᾠρα : Γιουρδῆς, Π. Μ.).
- «Λύσεις τῶν ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λογιστικῇ περιεχομένων ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων» (ᾠρα : Γιουρδῆς, Μ. Π.).
- Σαχίνης, Ἰω. Γ.** : «Μέθοδος, ἥτοι ἑρμηνεία τῆς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων Λογιστικῆς». Ἀθήναι, ἄ. ἔ.
- «Λογιστικῆ». (Γενικαὶ θεωρητικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ζητήματα πρὸς ἀσκήσιν). Ἀθήναι, 1917, σελ. 146. Β' ἔκδ. Ἀθήναι, 1920.

Σελ. 162. Γ' έκδ. 'Αθήναι, 1921. Δ' έκδ. 'Αθήναι, 1924. Σελ. 256. ΣΤ' έκδ. 'Αθήναι, 1940. Σελ. 232. Ζ' έκδ. 'Αθήναι, 1949. Σελ. 223. Η' έκδ. 'Αθήναι, 1952. Σελ. 228. Θ' έκδ. 'Αθήναι, 1956.

- «Λογιστική, θεωρητική και ἐφηρμοσμένη. Λογαριασμοί εἰς ξένον νόμισμα». Τόμος Β' 'Αθήναι, 1931. Σελ. 49.
- «Λογιστική, θεωρητική και ἐφηρμοσμένη Διπλογραφικά συστήματα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν τῶν Σχολῶν». Τόμοι 1-2. 'Αθήναι, 1931-32.
- «Ὁδηγὸς τηρήσεως τῶν νέων Λογιστικῶν βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν». 'Αθήναι, 1943.
- «Πλήρης ὁδηγὸς τηρήσεως τῶν νέων λογιστικῶν βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 7.12.1947 καὶ ὁλόκληρον τὸ κείμενον αὐτοῦ». 'Αθήναι, 1948. ●

Σαχίνης, Γ.—'Αδαμόπουλος, Κ.: (δρα ἀντίθετον ἐγγραφήν).

Σερράος, Πέτρ.: «Λογιστικὴ Ὀργάνωσις Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων». 'Αθήναι, 1935. Σελ. 160.

Σινόπουλος, Π. Α.: «Πρωτότυπος Λογιστικὴ, κατὰ τὰ τελειότερα Γαλλικὰ καὶ Ἀγγλικὰ συστήματα». Τόμος Α' (Γενικὴ Λογιστικὴ, Διπλογραφία, Ἰταλικὴ μέθοδος, Ἀμερικανικὴ μέθοδος κλπ). 'Αθήναι, 1919.

- «Ὁ Ἴσολογισμὸς τῶν Ἀωνύμων Ἐταιρειῶν, ἀπὸ λογιστικῆς οἰκονομικῆς καὶ νομικῆς ἀπόψεως. 'Αθήναι, 1932 σελ. 178. Β' έκδ. 'Αθήναι, 1939.

Σπανδανόπουλος, Γ. Κ.: «Λογιστικὴ Χρηματιστηριακῶν Ἐπιχειρήσεων». 'Αθήναι, 1930.

- «Ἐργασίαι καὶ Λογιστικὴ Τραπεζῶν». 'Αθήναι, 1938. Σελ. 271.
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς». 'Αθήναι, 1943. Β' ἔκδοσις 'Αθήναι, 1948.
- «Σύστημα Λογιστικῆς». (Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς. Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ. Οἰκονομικὴ Λογιστικὴ). Τόμοι 1-2 (Πολυγραφ.). 'Αθήναι, 1950.
- «Σύστημα Λογιστικῆς». Τόμος Α'. «Γενικαὶ Ἀρχαὶ—Ἐφηρμοσμένη—Οἰκονομικὴ Λογιστικὴ». Ἐκδ. Β'. 'Αθήναι, 1955. Σελ. 322. Τόμος Β'. «Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ Λογιστικῆ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐταιριῶν καὶ τῶν Συνεταιρισμῶν». Ἐκδοσις Β' 'Αθήναι, 1957. Σελ. 359.

- «Κριτική ἐπί τῶν θεωριῶν καὶ ταξινομήσεων τῶν Λογαριασμῶν». Ἀθῆναι, 1935. Σελ. 72.
- Σπουργίτης, Α.** : «Αἱ Λογιστικαὶ καταστάσεις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας». Ἀθῆναι, 1928.
- Σταμάτης, Ε. Δ.** : «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». Πάτραι, 1930.
- «Δημόσια Λογιστικά». (Πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν). Ἀθῆναι, 1936.
- Στασινόπουλος, Μ.** : «Μαθήματα Δημοσιονομικοῦ Δικαίου καὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ». Ἀθῆναι, 1956.
- Σταυρίδης, Ο. Α.** : «Ὁ μικρὸς λογιστὴς τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν». Σέρραι, 1937. Σελ. 27.
- Σταυρινός, Μ.** : «Ἡ ἀναγωγὴ τῶν Ἰσολογισμῶν Α. Ε. εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως». Ἀθῆναι, 1938.
- Σταυρόπουλος, Α.** : «Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐν Ἑλλάδι—1833 1933». Ἀθῆναι, 1933. Σελ. 78.
- Στερεός, Π.** : «Ἡ Λογιστικὴ Ὀργάνωσις τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων». Ἀθῆναι, 1936.
- Στεφανίδης, Σ. Χ.** : «Λογιστικὴ Ἀνταλλακτικοῦ Ἐμπορίου» (Θεωρητικὴ καὶ Ἐφηρμοσμένη). Τόμ. Ι. «Ἀτομικαὶ Ἐπιχειρήσεις». Θεσσαλονίκη, 1931.
- Στεφάνου, Γ. Κ.—Δοβλέτης, Γ. Ν.** : (ὄρα Δοβλέτης, Γ. — Στεφάνου, Γ.)
- Συρμόπουλος, Σόλων** : «Περὶ τῆς τραπεζικῆς προεξοφλήσεως». 1911. Σελ. 64.
- Συρμόπουλος, Σ.** : «Ἡ Λογιστικὴ καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι» (κριτικὴ μελέτη). Ἀθῆναι, 1925.
- «Ἡ Λογιστικὴ τῶν ξένων νομισμάτων». Ἀθῆναι, 1926, σελ. 111.
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς» (Περίληψις παραδόσεων). Τεύχη Α' καὶ Β'. Ἀθῆναι, 1927. Β' ἔκδ., Ἀθῆναι, 1933.
- «Περὶ λογαριασμῶν τάξεως». Ἀθῆναι, 1930. Σελ. 27.
- Τζωρτζέλης, Γ.** : «Ἐμπορικὴ ὁδηγία, ἥτοι ἀκριβῆς καὶ σαφεστάτη διδασκαλία νὰ κρατῆ τις τὰ κατάστιχα εἰς παρτίδαις διπλαῖς, κοινῶς τὴν Σκριτούρα Ντόπια καὶ νὰ κάμνη μὲ εὐκολίαν Μπιλλάντζιο, κατὰ τὴν μέθοδον τῶν Ὀλλανδῶν». Τεργέστη, 1793.
- Τσακαμπίκας, Χ.** : «Περίληπτικὴ ἄνευ διδασκάλου Λογιστικὴ», (Ἀπλογραφικὴ καὶ διπλογραφικὴ μέθοδος). Ἀθῆναι, 1949. Σελ. 44.

- Τσακίρης, Π. Γ.** : «Σημειώσεις Τραπεζιτικής Λογιστικής». 'Αθήναι, 1939.
- Τσεκούρας, Γ.** : «Πολυγραφημένη σημείωσις Λογιστικής». (Γεν. 'Αρχαί — Λογιστική ξένων νομισμάτων και συγκεντρωτικόν σύστημα). 'Αθήναι, 1948 - 1949.
- Τσιμάρας, Μ.** : «'Η ἀναγωγή τῶν 'Ισολογισμῶν εἰς σταθεροποιημένας δραχμάς». (Οικονομική καὶ Λογιστικὴ μελέτη). Θεσσαλονίκη, 1930. Σελ. 107.
- «Φιλοσοφία τῆς Λογιστικῆς». 'Αθήναι, 1934.
- «Λογιστικὴ ὀργάνωσις μεγάλης ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως». 'Αθήναι, 1936.
- «Γεωργοοικονομικαὶ ἔρευναι καὶ 'Αγροτικὴ Λογιστικὴ». (Εἰσαγωγή τῆς Λογιστικῆς μεθόδου ἐν τῇ ἀγροτικῇ οἰκονομίᾳ). 'Αθήναι, 1936.
- «Ἐξένοι λογιστικοὶ συγγραφεῖς». 'Αθήναι, 1936.
- «'Η ἀναγωγή τῶν 'Ισολογισμῶν εἰς νέας δραχμάς». 'Αθήναι, 1944.
- «Στοιχεῖα Θεωρητικῆς Λογιστικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων». 'Αθήναι, 1944.
- «Γενικαὶ 'Αρχαὶ Λογιστικῆς (Θεωρητικῆς καὶ 'Εφαρμοσμένης). Τεύχη 1—3. 'Αθήναι, 1946. Β' ἔκδ. 'Αθήναι, 1956. Σελ. 726. Γ' ἔκδ. 'Αθήναι, 1958.
- «Κόστος, κοστολόγησις — Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». 'Αθήναι, 1949. Σελ. 246.
- «'Ασκήσεις Λογιστικῆς Α' ἔτους σπουδῶν». 'Αθήναι, 1953.
- «Σημασία, σκοποὶ καὶ προβλήματα κοστολογήσεως». 'Αθήναι, 1958. Σελ. 16.
- Τσινόγλου, Μ.** : «'Η Τράπεζα, πρακτικὸς καὶ θεωρητικὸς ὀδηγὸς τῆς Τραπεζιτικῆς 'Υπηρεσίας». 'Αθήναι, 1909.
- Τσιτσιλιάνος, Π.** : «Παραδόσεις στοιχείων λογιστικῆς εἰς Σχολὰς 'Επαγγελματικῆς 'Εκπαιδεύσεως». 'Αθήναι, 1958.
- 'Υπουργεῖον Στρατιωτικῶν** (Τμῆμα Οἰκονομικοῦ) : «Βασιλικὸν Διάταγμα κανονίζον τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν Λογιστικὴν τῶν στρατευμάτων ἐν ἐκστρατείᾳ». 'Αθήναι, 1902.
- 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς 'Αμύνης** : «Προσωρινὸς κανονισμὸς Λογιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας διαχειρίσεως χρηματικοῦ Μονάδος». 'Αθήναι, 1949.

- «Στρατιωτικός Κανονισμός Σ.Ο.Υ.» (Ταμειακή Ὑπηρεσία Στρατοῦ). Ἀθῆναι, 1959.
- «Προσωρινὸς κανονισμὸς ὑπηρεσίας Χρηματικοῦ ὑπὸ Μονάδος». Ἀθῆναι, 1951.

- Φαγογίνης, Ἀριστ.** : «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς». Βιβλίον Α'. Ἀπλογραφία. Μυτιλήνη, 1955.—Βιβλ. Β' Διπλογραφία. Μυτιλήνη, 1955.—Βιβλ. Γ'. Τακτοποιήσεις ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῶν δύο ἀπογραφῶν. Συνάλλαγμα καὶ Παραγγελιοδοχικαὶ πράξεις. Χίος, 1956.—Βιβλ. Δ'. Λογιστικὰ συστήματα καὶ Λογιστικὴ τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν.—Βιβλ. Ε'. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ καὶ Στοιχεῖα Τραπεζικῆς Λογιστικῆς. Πειραιεύς, 1959.

- Φασίτσας, Δ. Ι.** : «Νέα πλήρης Λογιστικὴ». (Ἀπλογραφικὴ καὶ Διπλογραφικὴ. Θεωρητικὴ καὶ Πρακτικὴ) Ἀθῆναι, 1909. Σελ. 450. Τὸ αὐτό, ἐκδόσις Δ'. 1924. Σελ. 352, μὲ τίτλον : «Ἡ σύγχρονος Λογιστικὴ καὶ οἱ παράγοντες τῆς διαδόσεως αὐτῆς».
- «Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ τῆς Διπλογραφίας. Ἀθῆναι, 1909.

- Φιλαρετόπουλος, Κ.** : «Λογιστικὴ ἐμποροναυτικῶν, βιομηχανικῶν καὶ ἐμποροτραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀθῆναι, 1930.

- F a u r e, G a b r.** : «Λογιστικὴ καὶ Διπλογραφία ἄνευ διδασκάλου». Μετάφρασις Χ. Χρηστοβασίλη. Ἀθῆναι, 1901.

- Φορέης, Μ.** : «Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ. Ὁ Λογαριασμὸς—τὰ Λογιστικὰ βιβλία. Πῶς λειτουργεῖ ἡ Λογιστικὴ, κλπ.». Ρόδος, 1950. Σελ. 49.

- Φραγκιάς, Γ. Α.** : «Λογιστικὴ». (Ὡς ἐφαρμόζεται ἐν ἐνὶ Τραπεζικῶ Γραφείῳ). Ἐρμούπολις—Σύρου, 1910.

- Χαλᾶς, Μ. Ν.** : «Αὐτοδίδακτος Λογιστικὴ καὶ Διπλογραφία». (Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ διδασκαλία αὐτῆς διὰ πρωτοτύπου καὶ τελειοτάτου Συστήματος κατὰ τὴν μέθοδον τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς Rigier).—Μέρος Α'. «Περὶ ἐμπορίου καὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων». Ἀθῆναι, 1913.—Μέρος Β'. «Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νὰ κρατῶνται τὰ λογιστικὰ βιβλία ἀπλογραφικῶς καὶ διπλογραφικῶς». Ἀθῆναι, 1913.

- Χάμψας, Γ.** : «Θεωρία Λογιστικῆς ὡς ἐπιστήμης διαχειρίσεως τῆς περιουσίας». Ἀθῆναι, 1945. Σελ. 48.

- Χαρίσης, Π.** : «Ἀλληλοδιπλογραφία, ἧτοι σύγγραμμα ἐμπορικῶν ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν διπλογραφικῶν αὐτοῦ βιβλίων». Βιέννη, 1837.

- Χατζηγεωργίου, Γ.**—**Ντούσσας, Φ.** : «Στοιχεία Ἐμπορίου καὶ Λογιστικῆς». (ἄρα Ντούσσας, Φ. καὶ Mossé, A.).
- Χατζηλουκάς, Λουκάς** : «Ὁδηγὸς τοῦ Ἐμπορίου, ἦτοι σύντομος διδασκαλία περὶ τηρήσεως τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων διπλογραφικῶς, καὶ τινὰ περὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς». Ἀθήναι, 1894.
- Χαψηλανίκας, Α.** : «Ὁδηγὸς τοῦ ἔμπορίου, ἦτοι σύντομος διδασκαλία περὶ τηρήσεως τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων διπλογραφικῶς καὶ τινὰ περὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς». Ἀθήναι, 1894.
- Χολέβας, Κ. Χ.** : «Λογιστικὴ τῶν Συνεταιρισμῶν». (Ποῖα βιβλία πρέπει νὰ τηροῦν καὶ κατὰ ποῖον τρόπον), Ἀθήναι, 1948.
- Χριστακόπουλος, Π.** : «Λογιστικὴ» (Θεωρητικὴ καὶ ἐφαρμοσμένη).
- «Γενικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς». (Συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν). Πειραιεύς, 1950. Σελ. 255.
- Χρηστοβασίλης, Χ.** : «Αὐτοδίδακτος Διπλογραφία· ἦτοι τελεία ἐκμάθησις τῆς καταστιχογραφίας, πρακτικῶς τε καὶ θεωρητικῶς». Ἐκδ.
- Α'. Ἀθήναι, 1897. Ἐκδ. Β' (ἐπηυξημ. καὶ βελτιωμ.) Ἀθήναι, 1898.
  - «Λογιστικὴ καὶ Διπλογραφία ἄνευ διδασκάλου» (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Faure, G.).
- Χρύσαιθος, Ἰω.** : «Διπλογραφία». Ἀθήναι, 1853. Ἐκδ. Β'. Ἀθήναι, 1855.
- Χρυσοκέρης, Ι. Τ.** : «Ἀρχαὶ Γενικῆς Λογιστικῆς». (Θεωρία -- Τεχνικὴ—Σύγχρονος Νομοθεσία). Τόμος Ι, ἔκδ. Α'. Ἀθήναι, 1952. Σελ. 272.
- «Ἀρχαὶ Γενικῆς Λογιστικῆς». Τόμος ΙΙ. Ἀθήναι, 1954. Σελ. 185.
  - «Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ». Ἀθήναι, 1956.
  - «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς κοστολογήσεως ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ». Ἀθήναι, 1957.
  - «Αἱ ἀποσβέσεις τῆς παγίας περιουσίας καὶ ἡ τεχνικὴ τῆς Λογιστικῆς τῶν ἐμφανίσεως». Ἀθήναι, 1958.
  - «Διάτυπος Λογιστικὴ». Ἀθήναι, 1958.
  - «Βιομηχανικὸς Λογισμὸς». (Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν βιομηχανικὴν κοστολόγησιν, ὀργάνωσιν βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, εἰδικὰ συστήματα βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, στοιχεῖα τῆς ἀναλυτικῆς λογιστικῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως). Ἀθήναι, 1960.

- Χρυσσοχοῦ, Ι. Α.* : «*Ἡ Λογιστική*». (Ἡ σημασία της, αἱ ἐπιδιώξεις της, τὰ προβλήματα τῆς). Ἀθήναι, 1941. Σελ. 132.
- «*Ὁ Λογιστικὸς Ἐλεγχὸς τῶν Ἐπιχειρήσεων. Στοιχεῖα Ἐλεγκτικῆς*». Ἀθήναι, 1949.
- «*Ἡ Τράπεζα ἀπὸ Λογιστικῆς ἀπόψεως*». Ἀθήναι.
- «*Στοιχεῖα Ἐλεγκτικῆς. Θεωρία τῶν ἐλέγχων*». Ἀθήναι, 1951. Σελ. 104.

-394-

- 395 -

Η ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

Α Γ Ω Γ Η Σ

του ανθρώπου και του πολίτου

— 1960 —

397 -

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

~~~~~ 1961 ~~~~~

-398-

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

Α'

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον κοινῆς ὠφελείας Ἰδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς ἐκπαίδευσως, ὑπὸ ἰδίαν αἰρετὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν.

Διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὅπερ ἀσκεῖ καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς, ἐποπτεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται (Διεύθυνσιν Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως). Ἡ ἀρμοδιότης ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἀνήκει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν.

Παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμοὺς. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ ἰκανότητος. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν, καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.

Δέχεται ὠρισμένον κατ' ἔτος ἀριθμὸν σπουδαστῶν, κατόχων ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμων αὐτοῦ Σχολῶν, βάσει εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

Β'

Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἀμειλικτος καταδίκη τῆς θεισθηρίας καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Πρὸς τοῦτο, καλεῖ μόνον ὄσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν — μὲ πολλὴν μόχθον καὶ πολλὰς θυσίας — καὶ ὄχι ὄσους τυχὸν ἀποβλέπουν εἰς τὴν πρόσκτησιν ἑνὸς τυπικοῦ προσόντος πρὸς κατάληψιν μιᾶς δημοσίας θέσεως. Διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς, πιστεύει ὅτι συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πτυχιούχων τῆς.

Ἡ κατεύθυνσις τῆς Σχολῆς. Εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ὅπερ, βασιζόμενον εἰς τὰ ἡλεγμένα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν

σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξη καὶ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζήτησιν πρακτικῶν καὶ σκοπῶν λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει — καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας — καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν.

Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τετραετής, τοῦ τετάρτου ἔτους διατιθεμένου δι' εἰδίκευσιν εἰς ἐν Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαίδευσως.

Γ'

Πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» ὑφίστανται οἱ σπουδασταί, εἰς τὸ τέλος τοῦ τετάρτου ἔτους, ἐξετάσεις εἰς τὰ καθοριζόμενα διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ γενικὰ καὶ εἰδικὰ μαθήματα.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ Πτυχίου ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη ὑποβάλει ὁ σπουδαστὴς μελέτην του, ἐπὶ θέματος σχετικοῦ μὲ τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα, μίαν ἐργασίαν εἰς τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ προσκομίσῃ πιστοποιητικὸν ἑξαμήνου, τουλάχιστον, εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸ Δημόσιον ἢ Ὄργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου ἢ εἰς σοβαρὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Τὸ Πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι, ἐκ τοῦ νόμου, ἰσότιμον πρὸς τὸ Πτυχίον τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως πρὸς κατάληψιν τῶν ἐπιστημονικῶν θέσεων (Α' κατηγορίας), συμφώνως πρὸς τὸν Κώδικα περὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Ὡσαύτως, τὸ Πτυχίον τῆς Σχολῆς ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὡς ἰσότιμον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Κοινοφελῶν καὶ Δημοσίων Ὄργανισμῶν*.

* Διὰ τὰς οἰκονομικοδιοικητικὰς θέσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς εἶναι περιζήτητοι, λόγω τῆς ἀρτίας μορφώσεως καὶ τῆς εἰδικότητός των.

13. Ν.Δ. 3329 Φ.Ε.Κ. Α' 230 1953, Σώμα Ὀρκωτῶν Λογιστῶν εἰς θέσεις Ὀρκωτῶν Λογιστῶν καὶ Βοηθῶν.
14. Ν.Δ. 3398 Φ.Ε.Κ. Α' 277/1955 Ο.Λ.Π.
15. Β.Δ. 3 9-56 Φ.Ε.Κ. Α' 219/56, Ὀργανισμὸς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων εἰς θέσεις προϊσταμένων Λογιστηρίων Α' κατηγορίας.
16. Φ.Ε.Κ. Β' 66/1960, Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ εἰς θέσεις Ἀρχιλογιστῶν καὶ Λογιστῶν ὡς καὶ εἰς λοιπὰς θέσεις Α' κατηγορίας.
17. Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις. Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια. (Φ.Ε.Κ. τεύχ. Β', 1957, τὰ ὑπ' ἀριθ. τεύχ. 59, 110, 139, 150, 151, 339).
18. Ν. 4050 Φ.Ε.Κ. Α' 64/60, Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας περὶ προσωπικοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.
19. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Κτηματικῆς, Ἐμπορικῆς, Μετοχικοῦ Ταμείου, Ο.Χ.Ο.Α. κλπ. διὰ θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον ἐπίσης Ἀνωτάτης Σχολῆς.
20. Ν. 1874 Φ.Ε.Κ. Α' 203/1951, Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου εἰς θέσεις ἔμπορικῶν ἀκολουθῶν.
21. Β.Δ. 682 Φ.Ε.Κ. Α' 157/3-10-60, περὶ Ὀργανισμοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
22. Β.Δ. 862 Α' Φ.Ε.Κ. 209/29-12-60, περὶ Ὀργανώσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
23. Β.Δ. 863 Φ.Ε.Κ. Α' 210 29-12-60, περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων καὶ περὶ ὀργανώσεως τῆς παρ' αὐτῷ Γενικῆς Δ/σεως Δημ. Ἔργων, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
24. Β.Δ. 867 Φ.Ε.Κ. Α' 215/30-12-60, περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Δ/σεως Μεταφορῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
25. Β.Δ. 868 Α' Φ.Ε.Κ. 216/30-12-60, περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
26. Β.Δ. 872 Α' Φ.Ε.Κ. 220/31-12-60, περὶ Ὀργανισμοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, διὰ θέσεις Ὑπαλλήλων Λογιστικοῦ Κλάδου.
27. Β.Δ. 1 Α' Φ.Ε.Κ. 1/2-1-61, περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Δ/σεως Φορολογίας, τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Φορτωτικῶν Αὐτοκινήτων, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
28. Β.Δ. 3 Φ.Ε.Κ. Α' 2/2-1-61, περὶ ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, διὰ θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
29. Οἱ πτυχιούχοι τυγχάνουν ὑποτροφιῶν παρὰ τοῦ Ι.Κ.Υ.
 »   »   »   »   » Ὑπουργείου Ἐργασίας

κατ' ἐξαιρέσιν (μετὰ τῶν πτυχιούχων μόνον τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς).

Οἱ πτυχιούχοι τυγχάνουν ὑποτροφιῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Τεχνικῆς βοήθειας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Ἐπίσης παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

30. Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ μετεκπαιδεύει εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιτριετίαν (ὅπως καὶ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον) ἀξιωματικούς τοῦ Σ.Υ.Π. ὡς καὶ τοῦ Σ.Ε.Μ.

Πλείστα ἐπίσης Πανεπιστήμια καὶ Ἀνώταται Σχολαὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀναγνωρίζουν τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

“Σ Π Ο Υ Δ Α Ι.,

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ—ΤΕΧΝΙΚΑΙ

Μηνιαία Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α άποψις τοῦ κτιρίου τῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιχ. Καραολῆ & Ἄνδρ. Δημητρίου 40 Πειραιῶς,
ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τυπογραφείον:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ
Κωλέττη 31 — 'Αθήναι
Τηλ. 615.501

405
ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΕΔΡΑ: ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ

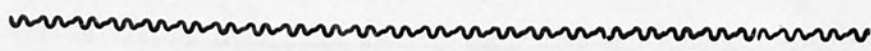
1962

-406-

407-

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΕΔΡΑ: ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ο Δ Η Γ Ο Σ
Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

~~~~~ 1962 ~~~~~

*Άποψη του έν Πειραιεί κτιρίου τής Α.Β.Σ.

I. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

- Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ** ἀποτελεῖ Ἴδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας, οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, λειτουργοῦν βάσει τοῦ Νόμου 140/1943, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 2628/1953, τοῦ Α.Ν. 800/1948, τοῦ Ν.Δ. 3876/1958 καὶ τοῦ Β.Δ. 183/1962, ἔχει δὲ ὡς ἔδραν τὸν Πειραιᾶ.
- Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν** τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ καθηγητὰς ἐκλεγομένους κατὰ τὴν εἰθισμένην εἰς τὰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν. Οἱ καθηγηταί, διακρίνονται εἰς τακτικούς, ἐκτάκτους - ἐντεταλμένους, εἰδικούς καὶ ὁμοτίμους (Ν.Δ. 3876/1958).
- Ἡ Φοίτησις** εἶναι τετραετής, τοῦ τετάρτου ἔτους διατιθεμένου δι' εἰδίκευσιν εἰς ἓν τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς (Β.Δ. 183/1962 ἄρθρ. 29 παρ. 2).
- Διὰ τὴν προαγωγὴν** ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος οἱ σπουδασταὶ ὑφίστανται τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διδασχθείσης ὕλης (Β.Δ. 183/1962 ἄρθρ. 52, ἐδ. β).
- Τὸ Πτυχίον** τῆς Α.Β.Σ. εἶναι ἐκ τοῦ νόμου ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Παιδείας, ἀποκτᾶται δὲ μετ' ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ γενικὰς ἐξετάσεις καὶ κατόπιν ὑποβολῆς εἰδικῆς ἐγκεκριμένης μελέτης σχετικῆς πρὸς τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα (Ν.Δ. 3876/1958 ἄρθρον 13 παρ. 3 καὶ Β.Δ. 183/1962 ἄρθρ. 56 παρ. 5).
- Ἡ Διδασκαλία** ἄρχεται τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου, τὸ ἀκαδημαϊκὸν ὅμως ἔτος ὀλοκληροῦται μὲ τὴν παρέλευσιν καὶ τῆς 31ης Αὐγούστου (Β.Δ. 183/1962 ἄρθρ. 29 παρ. 3 καὶ 4).
- Σπουδασταὶ** τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ καταστοῦν, κατόπιν ἐπιτυχῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, οἱ κατέχοντες ἀπολυτήριον σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου αὐτῶ Σχολῆς). Καθίστανται ὁμοίως σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς οἱ

πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων—Ἡλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὸς ἄνω Σχολάς, Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἄλλων εἰδικῶν Σχολῶν, οἵτινες ὁμως μετ' ἀπόφασιν ἠτιολογημένην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ἐγγράφονται εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν (Β.Δ. 183/1962 ἄρθρ. 45 παρ. 1 καὶ 3).

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διενεργοῦνται γραπτῶς τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς ἡμέραν καὶ τόπον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, ἀνακοινοῦνται δὲ καταλλήλως πρὸ 15 τουλάχιστον ἡμερῶν. (Β.Δ. 183/1962, ἄρθρ. 54 παρ. 1 ἐδ. α).

II. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Πειραιῶς τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ κατὰ νόμον παρ' αὐτῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὰ μέλη τούτου διορίζονται ἐπὶ τριετείθητείᾳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῇ ὑποδείξει τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμίας καὶ δύο Σύμβουλοι, οἵτινες συλλήβδην ἀποτελοῦν τὸ Προεδρεῖον τῆς Σχολῆς.

Ἡ συγκρότησις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Π ρ ο ε δ ρ ε ῖ ο ν

<i>Πρόεδρος</i>	:	<i>Ν. ΔΡΙΤΣΑΣ</i>
<i>Ἀντιπρόεδρος</i>	:	<i>Κ. ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ</i>
<i>Γραμματεὺς</i>	:	<i>Ν. ΧΑΡΙΛΑΟΣ</i>
<i>Ταμίας</i>	:	<i>Γ. ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ</i>
<i>Σύμβουλος α'</i>	:	<i>Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ</i>
<i>Σύμβουλος β'</i>	:	<i>Α. ΚΛΗΣ</i>

Μέλη

Γ. Ἀγκᾶς, Κ. Ἀθανασούλας, Ν. Βασιώτης, Κ. Βεναρδῆς, Ι. Κασιμάτης, Γ. Κελαϊδίτης, Η. Κοτρωνάρος, Χ. Παπαευαγγέλου, Σ. Γιώργας, Κ. Παπαπᾶνος.

Κυβερνητικός ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ Δ.Σ. : Ι. Λυμπερόπουλος.

Τὴν ἐκπαιδευτικὴν διοίκησιν τῆς Σχολῆς ἀσκεῖ ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν. Τοῦτον, ἀποτελοῦν οἱ κατέχοντες ὀργανικῶς τακτικὰς ἔδρας τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Α.Β.Σ. Τοῦ Συλλόγου προεδρεύει ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς, τούτου δὲ κωλυομένου ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Διὰ τὴν διετίαν 1962—1964 ἐξελέγησαν :

Κοσμήτωρ : *ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ*, Τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς.

Ἀναπληρωτὴς Κοσμήτωρ : *ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΚΙΔΙΤΣΗΣ*, τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἐφαρμοσμένης Οἰκονομικῆς.

Τῶν Διοικητικῶν καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν προΐστανται :

Γενικὸς Γραμματεὺς : *ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ*

Ἀναπλ. Γεν. Γραμματεὺς : *ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ*

Προϊστ. Οἰκ. Ὑπηρεσιῶν : *ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΝΟΣ*

III. ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τετραετής. Τὰ μαθήματα ἄρχονται τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγουν τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν, καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους.

Ἡ διδασκαλία διεξάγεται, κυρίως, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργαζομένων σπουδαστῶν.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατανέμονται κατὰ ἔτη σπουδῶν καὶ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ καθ' ὥρας ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας ὡς ἀκολούθως :

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΕΤΗ ΣΠΟΥΔΩΝ						ΣΥΝΟΛΟΝ ΩΡΩΝ		
	ΠΡΩΤΟΝ	ΔΕΥΤΕΡΟΝ	ΤΡΙΤΟΝ	ΤΕΤΑΡΤΟΝ					
				ΣΥΝΑΙΔ.	ΚΣΕ	ΚΟΔ		ΚΝΕ	ΚΚΣ
I. Μαθήματα αντιστοιχούντα εις τακτικάς έδρας :									
1. Θεωρητική Κοινωνική Οικονομική							6		
α) Είσαγωγή εις την Οικονομικήν 'Επιστή- μην—'Ιστορία οικονομ. θεωριών	4								
β) 'Η 'Ελληνική Οικονομία—Σχέσις Τεχνι- κής και Οικονομίας			2				6		
2. Οικονομική 'Ανάλυσις									
α) Μικροοικονομική και Μακροοικονομική θεωρία		3							
β) Οικονομικός Προγραμματισμός και Λει- τουργική έρευνα			2						
γ) Οικονομετρική				1					
3. Οικονομική 'Ανάπτυξις							4		
α) Οικονομική 'Ανάπτυξις — Δυνατότητες και Πρόγραμμα			2						
β) 'Απασχόλησις και 'Ανάπτυξις—Πολιτική διανομής και εϋημερίας						2	5		
4. 'Εφηρμοσμένη Οικονομική									
α) Τραπεζική οικονομική — Νομισματική Πολιτική—'Εθνικοί Λογαριασμοί			2						
β) Διεθνείς Οικονομικαί Σχέσεις και 'Εμπο- ρική Πολιτική				3		4	4		
5. Ναυτιλιακή Οικονομία και Πολιτική							3		
6. Τουριστική Οικονομία και Πολιτική							3		
7. Βιομηχανική Πολιτική							6		
α) 'Ενεργειακή και Βιομηχανική Πολιτική			3						
β) Κλαδική Βιομηχανική 'Ανάλυσις				3					
8. Δημοσία Οικονομική			4						
9. Οικονομικά Μαθηματικά και Στατιστική							4		
α) Οικονομικά Μαθηματικά	3						16		
β) Γενική Στατιστική		3							
γ) Στατιστική Μεθοδολογία					6				
δ) Στατιστική 'Επιχειρήσεων					2				
ε) Δημογραφική Στατιστική					2		6		
10. Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων									
α) Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων			3						
β) 'Ερευνα και κατάκτησις τής αγοράς (Marketing)						3			
11. Γενική Λογιστική							10		
α) Γενική Λογιστική	3	3							
β) Λογιστική Ναυτιλιακῶν επιχειρήσεων						2			
γ) Λογιστική Τουριστικῶν 'Επιχειρήσεων							2		

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

Ε Θ Η Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

	ΠΡΩΤΟΝ	ΔΕΥΤΕΡΟΝ	ΤΡΙΤΟΝ	Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν					ΣΥΝΟΛΟΝ ΩΡΩΝ	
				ΣΥΝΔΙΔ.	ΚΣΕ	ΚΟΔ	ΚΝΕ	ΚΚΣ		ΚΤΕ
12. Οικονομική τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικὸς Λογισμὸς										8
α) Λογιστικὴ κόστους—Πρότυπον κόστος			3							
β) Προγραμματισμὸς καὶ ἔλεγχος Παραγωγῆς—Προγραμματισμὸς τῶν ἀποθεμάτων				3						
γ) Ἐπιχειρηματικαὶ ἀποφάσεις—Ἐπιχειρηματικὴ Πρόγνωση						2				
13. Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Ἐπιχειρήσεων										9
α) Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν Ἐπιχειρήσεων		3								
β) Ὁργάνωσις Γραφείων καὶ Προβλήματα Προσωπικοῦ—Εἰδικὰ Μαθήματα ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων						3				
γ) Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Ναυτιλιακῶν μονάδων							2			
δ) Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Τουριστικῶν μονάδων								1		
14) Ὁργάνωσις Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως		3								3
15. Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων										4
Ὁργάνωσις καὶ Σχεδιασμὸς Ἐργοστασιακῶν ἐγκαταστάσεων—Μελέτη κινήσεων καὶ χρόνου—Τεχνικὴ Ὁργανώσεως παραγωγῆς				4						
16. Ψυχολογία καὶ Ψυχοτεχνικὴ										3
Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία—Ψυχοτεχνικὴ			3							
17. Μεθοδολογία καὶ Τεχνικὴ Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν				3						3
18. Δημόσιον Δίκαιον	3									3
19. Ἄστικόν Δίκαιον	4									4
20. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον										5
α) Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον			4							
β) Ναυτικὸν Δίκαιον							1			
21. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον										7
α) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ			2							
β) Ἐργατικὸν Δίκαιον			2							
γ) Ναυτεργατικὸν Δίκαιον							1			
δ) Κοινωνικὴ Πρόνοια καὶ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις								2		
22. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία										4
Βιομηχανικὴ Φυσικὴ—Ἡλεκτροτεχνία	4									
23. Ἐμπορευματολογία	4									4
24. Κοινωνιολογία										4
α) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν			2							
α) Κοινωνιολογία καὶ Κοινωνικὰ Ἐρευναί								2		

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΕΤΗ ΣΠΟΥΔΩΝ							ΣΥΝΟΛΟΝ ΩΡΩΝ	
	ΠΡΩΤΟΝ	ΔΕΥΤΕΡΟΝ	ΤΡΙΤΟΝ	ΤΕΤΑΡΤΟΝ					
				ΣΥΝΔΙΔ.	ΚΣΕ	ΚΟΔ	ΚΝΕ		ΚΚΣ
II. Αυτότελῆ Μαθήματα :									
1. Γενικά Μαθηματικά	3							3	
2. Τεχνική Οικονομικοῦ βίου α) Ἀσφάλεια β) Μεταφοραί		2					1	5	
3. Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας			2					2	
4. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	2							2	
5. Μηχανογνωσία		2						2	
6. Τελωνειακὴ Νομίσια καὶ Πολιτικὴ			2					2	
7. Διοικητικὸν Οἰκονομικὸν Δίκαιον			2					2	
8. Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς					2		1	3	
9. Ἀνθρώπιναι Σχέσεις					1		1	2	
10. Δημογραφία							2	2	
11. Ἱστορία Πολιτισμοῦ καὶ Τέχνης—Μνημεια- κὴ Τοπογραφία								3	
	30	28	29	20	11	11	10	10	160

3.— Αἱ ἔδραι τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ οἱ διδάσκοντες τακτικοὶ ἢ εἰδικοί Καθηγηταὶ ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Ἐ δ ρ α ι

1. Θεωρητικῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς
2. Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως
3. Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως
4. Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς
5. Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς
6. Τουριστικῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς
7. Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
8. Δημοσίας Οἰκονομικῆς
9. Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς
10. Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων
11. Γενικῆς Λογιστικῆς
12. Οἰκονομικῆς τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικοῦ Λογισμοῦ
13. Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων
14. Ὁργανώσεως Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀυτοδιοικήσεως

Καθηγηταὶ

- Ἀγαπητίδης Σωτ.
- Λάζουρης Ἀπόστ.
- Κανελλόπουλος Ἀθ.
- Κυρκιλίτσος Ἀνδρ.
- Γεωργαντόπουλος Ἐλ.
-
- Κουβέλης Πέτρ.
- Κόλιας Δημ.
- Μαργαρίτης Εὐστ.
- Γεωργιάδης Μάρ.
- Σπανδανόπουλος Ἰωάν.
-
- Παπαδημητρίου Δημ.
- Χρυσόχοῦ Ἰωάν.
- Παπαχατζῆς Γεώργ.

15. Ὀργανώσεως Ἐργοστασιῶν	<i>Λέτσας Φρ.</i>
16. Ψυχολογίας καὶ Ψυχοτεχνικῆς	<i>Γεδεῶν Σοφία</i>
17. Μεθοδολογίας καὶ Τεχνικῆς Οἰκονομικῶν Ἐ- ρευνῶν	<i>Μπανταλούκας Κλ.</i>
18. Δημοσίου Δικαίου	<i>Καλογερόπουλος Στρ.</i>
19. Ἀστικοῦ Δικαίου	<i>Δημητρακάκης Δημ.</i>
20. Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Δικαίου	{ <i>Πέριδικος Παν.</i> <i>Ποταμιᾶνος Φωκ.</i>
21. Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου	<i>Κασιμάτης Γρηγ.</i>
22. Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας	{ <i>Θεοδώρου Νικ.</i> <i>Γιαννόπουλος Ἰωάν.</i>
23. Ἐμπορευματολογία	<i>Συνοδιῶν Ἐλευθ.</i>
24. Κοινωνιολογίας	—

4.— *Τὰ αὐτοτελῆ μαθήματα καὶ οἱ διδάσκοντες ταῦτα εἶναι :*

Αὐτοτελῆ μαθήματα : *Διδάσκοντες*

1. Γενικὰ Μαθηματικά*	—
2. Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ Βίου	{ <i>Κανελλόπουλος Χρ.</i> <i>Κουτσογιάννης Ἰωάν.</i>
3. Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας*	—
4. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία*	—
5. Μηχανογνωσία	<i>Σταυρόπουλος Στ.</i>
6. Τελωνειακὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ	<i>Φράγκος Ἰωάν.</i>
7. Διοικητικὸν Οἰκονομικὸν Δίκαιον	<i>Ψαρὸς Δημ.</i>
8. Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς*	—
9. Ἀνθρώπινοι Σχέσεις*	—
10. Δημογραφία*	—
11. Ἱστορία Πολιτισμοῦ καὶ Τέχνης-Μνημειακὴ Τοπογραφία*	—

5.— *Εἰδικαὶ ἐκπαιδευτικαὶ διατάξεις καθορίζουσι τὰ ἀκόλουθα :*

α) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν καὶ ἐγκρινομένης δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας δύναται νὰ τροποποιοῦνται αἱ ὄραι καὶ τὰ ἔτη διδασκαλίας τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων.

β) Τὰ αὐτοτελῆ μαθήματα ἐκάστου ἔτους σπουδῶν δὲν ἐξετάζονται κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις. Διὰ τὰ μαθήματα ταῦτα οἱ σπουδασταὶ θαμολογοῦνται ἐκ

* Ἡ διδασκαλία τούτων ἀνατίθεται εἰς Καθηγητὰς συγγενῶν ἐδρῶν τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλων Ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἢ εἰς ὕφηγας ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός των συμφώνως πρὸς τὰς παραγρ. 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Β.Δ, 183/1962.

της επιδόσεως αὐτῶν εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ φροντιστήρια, τῶν διδομένων βαθμῶν συνυπολογιζομένων εἰς τὸ σύνολον τῆς βαθμολογίας.

γ) Ὁμοίως ἢ Κλαδική Βιομηχανική ἀνάλυσις καὶ ἡ Μεθοδολογία καὶ Τεχνική Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν δὲν ἐξετάζονται, ἢ παρακολούθησις ὕμῳ τούτων εἶναι ὑποχρεωτική.

δ) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων διδάσκονται Ἐξένη Γλῶσσαι (Ἀγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά ἀνά δύο ὥρας ἐβδομαδιαίως), γίνονται πρακτικαὶ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας συμφώνως πρὸς πρόγραμμα συντασσόμενον κατὰ Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

ε) Ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν, τῆς μιᾶς κατ' ἐκλογὴν τῶν σπουδαστῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ ἐξέτασις κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους.

στ) Ἐκτὸς τῶν ἀπὸ ἔδρας μαθημάτων ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν γίνονται ὡσαύτως μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, εἴτε ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἴτε ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῶν ἐργοστασίων καὶ γραφείων.

ζ) Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Β', Γ' καὶ ἰδίᾳ τοῦ Δ' ἔτους ὑποχρεωτικῶς συνοδεύονται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, Λογιστικῆς, Ψυχολογίας, Ἑργεινῆς τῆς Ἐργασίας, Ὁργανώσεως Ἐργοστασίων, Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας καὶ Ἐμπορευματολογίας ὡς καὶ ἄλλων ἀρμοδίων καθηγητῶν, ἐπισκέπτονται τὰ σημαντικώτερα καὶ χαρακτηριστικώτερα ἐργοστάσια τῆς περιφέρειας Πρωτευούσης καὶ Πειραιῶς ἢ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων, πρὸς συστηματικὴν μελέτην τῆς οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς ὁργανώσεως ὡς καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

η) Οἱ σπουδασταὶ, μεθ' ἐκάστην τοιαύτην ἐπίσκεψιν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν ἀρμόδιον καθηγητὴν σχετικὴν ἔκθεσιν.

θ) Ἡ ὁργάνωσις, ἐπίβλεψις καὶ παρακολούθησις τῆς διεξαγωγῆς τῶν προγραμματιζομένων μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἓνα προϊστάμενον ἐπιτοπίων μαθημάτων, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, τῇ προτάσει τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν. Τοὺς θροὺς ἀναθέσεως ὀρίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

6.— Αἱ ἐπίσημοι ἀργίαι τῆς Σχολῆς, πλὴν ἐκάστης Κυριακῆς, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

- α. τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου)
- β. ἢ 28ῆ Ὀκτωβρίου
- γ. τοῦ Ἁγίου Νικολάου (6 Δεκεμβρίου)
- δ. ἢ 30ῆ Ἰανουαρίου
- ε. ἢ 24ῆ καὶ 25ῆ Μαρτίου
- στ. τοῦ Ψυχουσαββάτου
- ζ. ἢ Καθαρὰ Δευτέρα
- η. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

7.— Τὰ μαθήματα διακόπτονται κατὰ τὰς ἐξῆς χρονικὰς περιόδους :

- α) Ἀπὸ 23ῆς Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 7ῆς Ἰανουαρίου, συμπεριλαμβανο-

- μένης, λόγω των εορτών των Χριστουγέννων.
- β) Από της Μεγάλης Δευτέρας μέχρι και της Κυριακής της Διακαινησίμου, συμπεριλαμβανομένης, λόγω των εορτών του Πάσχα.
- γ) Από της 1ης Ιουνίου μέχρι της 14ης Οκτωβρίου, συμπεριλαμβανομένης, λόγω των διενεργουμένων τμηματικών εξετάσεων και της θερινής περιόδου.

IV. ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

1. α) Αι εξετάσεις διακρίνονται:
  - αα) εις εισαγωγικάς
  - ββ) εις τμηματικάς
  - γγ) εις πτυχιακάς
- β) Διά να μετάσχη τις εις τινα εξέτασιν δέον:
  - αα) να ἔχη εκπληρώσει άπάσας τάς πρὸς τήν Σχολήν χρηματικάς υποχρεώσεις του.
  - ββ) να ἔχη καταβάλει τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καθοριζόμενα εξετάστρα και
  - γγ) να ἔχη υποβάλει σχετικὴν αἴτησιν, τρεῖς ἡμέρας τουλάχιστον πρὸ τῶν εξετάσεων, μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

2. Αἱ **εἰσαγωγικαὶ εξετάσεις** διενεργοῦνται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου* εἰς ἡμέραν και τόπον ὀρίζομενον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν, ἀνακοινοῦνται δὲ καταλλήλως πρὸ 15 τουλάχιστον ἡμερῶν.

Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν δύναται δι' ἀποχωρῶντα λόγον, νὰ ἀναβάλῃ τὰς εἰσαγωγικάς εξετάσεις ἐπὶ δεκαήμερον, κατ' ἀνώτατον ὄριον, γνωστοποιῶν τοῦτο πρὸ πέντε τουλάχιστον ἡμερῶν.

Διαδικασία τῶν εἰσαγωγικῶν εξετάσεων.

- α) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δέκα ἡμέρας πρὸ τῶν εἰσαγωγικῶν εξετάσεων, μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, συγκροτεῖ τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὁποίας πρόεδρος εἶναι ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς, ὀρίζομενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- β) Ἡ Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει δύο εξεταστάς δι' ἕκαστον μάθημα.
- γ) Δι' ἕκαστον μάθημα ὀρίζεται και εἰς καθηγητῆς, ὡς ἀναπληρωματικός, τοῦ τακτικοῦ εξεταστοῦ ἀπόντος ἢ κωλυομένου.
- δ) Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι τακτικὸς εξεταστής δύο ἢ περισσοτέρων μαθημάτων.
- ε) Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ ὑποψήφιοι εἶναι πολλοὶ δύναται τὸ Διοικη-

* Εἰς καταρτισθὲν και ἀποσταλέν, παρὰ τοῦ Ἑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοθετικὸν Διάταγμα, περιελήφθη διάταξις καθ' ἣν αἱ εἰσιτηρίοι εξετάσεις εἰς ἅπαντα τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα θὰ διεξάγωνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

τικών Συμβούλιον νά ὀρίσῃ καί δευτέραν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν, προεδρευομένην ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ. Ἡ ἐποπτεία κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ διδακτικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

Τῆς ὅλης ἐποπτείας μετέχει καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐκπαιδευτικῶν, ὀριζόμενος ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς οἰκείας Διευθύνσεως αὐτοῦ καὶ τῆς Σχολῆς.

Τὰ μαθήματα εἰς ἃ ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι :

- α) Ἐκθεσις Ἰδεῶν,
- β) Μαθηματικά (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἀλγεβρα) καὶ
- γ) Γεωγραφία (Φυσικὴ, Πολιτικὴ, Οἰκονομικὴ).

Οἱ ὑποψήφιοι δεόν νά ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι :

α) Πρέπει νά λύσουν ἓν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγεβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

β) Ἡ Ἐκθεσις Ἰδεῶν κρίνεται ἀναλόγως τοῦ πλοῦτος καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν νοημάτων, τῆς συντάξεως καὶ ὀρθογραφίας καὶ τῆς φιλολογικῆς τῆς ἀξίας.

γ) Τὰ μαθηματικά κρίνονται ἀναλόγως τῆς ὀρθότητος τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἀκρίβειας τοῦ ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ.

δ) Ἡ Γεωγραφία κρίνεται ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ὀρθότητα τῶν γεωγραφικῶν γνώσεων, ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς.

Ὁ βουλόμενος νά μετάρχη τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ὑποχρεοῦται νά ὑποβάλλῃ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τούτων εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται :

α) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου Σχολῆς ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε φέρον, τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ ἐσφραγισμένην διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ σχολείου καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ.

β) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρώον Δήμου ἢ Κοινότητος τοῦ Κράτους.

γ) Τέσσαρες φωτογραφίας ταυτότητος, κανονικοῦ μεγέθους καὶ πάχους, καὶ

δ) Γραμμᾶτιον εἰσπράξεως τῶν ἐκαστοτε καθοριζομένων ἐξετάστων, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς.

Ποῖοι καθίστανται σπουδασταὶ

α) Ἐπιτυχόντες εἶναι οἱ λαβόντες βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1—10) εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τοῦλάχιστον 18 καὶ εἰς τὰ δύο βασικά μαθήματα (Ἐκθεσις καὶ Μαθηματικά), μῆσον ὅρον 5.

β) Ἐπιτυχόντες καὶ εἰσαγόμενοι εἶναι οἱ τυχόντες τοῦ μεγαλύτερου συνολικοῦ βαθμοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

γ) Εισάγονται καθ' υπερβάσιν του όρισθέντος αριθμού εισακτέων οι ίσοψηφούντες με τον τελευταίον επιτυχόντα και εισαγόμενον.

δ) Έντός δεκαπέντε ημερών από της ανακοινώσεως των αποτελεσμάτων, οι δικαιούμενοι δύνανται να υποβάλουν αίτησιν έγγραφης εις τό Α' έτος σπουδών, άλλως θεωρούνται παραιτηθέντες και την θέσιν αυτών καταλαμβάνουν οι μετ' αυτούς έρχόμενοι κατά σειράν επιτυχίας.

3. **Αι τμηματικά εξετάσεις** διενεργούνται γραπτώς ή προφορικώς ή γραπτώς και προφορικώς, βάσει του ισχύοντος εις τό Πανεπιστήμιον και τας λοιπάς Άνωτάτας Σχολάς Νόμου 3234) 1955 και συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 5 και των παρ. 1 - 3 του άρθρου 17 του Ν.Α. 1974) 1959.

Ότω, συμφώνως τῷ Νόμῳ: α) αι τμηματικά εξετάσεις διεξάγονται από 1 - 15 Ιουνίου και από 1 - 15 Οκτωβρίου έκαστου ακαδημαϊκού έτους, β) ο προσελθών κατά την εξεταστικήν περίοδον του Ιουνίου και λαθών εις άπαντα τα μαθήματα τον βαθμόν τουλάχιστον «καλώς 5», θεωρείται επιτυχών. Ό μη προσελθών κατά την εξεταστικήν ταύτην περίοδον, ως και ο άποτυχών εις άπαντα ή εις τινα μαθήματα, επανεξετάζεται κατά την άμέσως επομένην εξεταστικήν περίοδον Οκτωβρίου. γ) Ό κατά την εξεταστικήν περίοδον Οκτωβρίου προσελθών και λαθών εις άπαντα τα μαθήματα βαθμόν τουλάχιστον «καλώς 5» θεωρείται επιτυχών. Ό λαθών εις τρία μαθήματα κάτω του 5 θεωρείται άποτυχών και υποχρεούται να επαναλάβη τα μαθήματα του αυτού έτους. δ) Ό κατά την εξεταστικήν περίοδον Οκτωβρίου άποτυχών εις δύο μόνον μαθήματα επανεξετάζεται έντός μηνός από της εκδόσεως των αποτελεσμάτων ένώπιον Έπιτροπής, όριζομένης υπό του Κοσμητόρου της Σχολής. Έπιτυχών κατά την εξέτασιν ταύτην θεωρείται ο λαθών τουλάχιστον «καλώς 5» παρά πάντων ή δύο τουλάχιστον μελών της Έπιτροπής, εις έκαστον μάθημα, άλλως θεωρείται άποτυχών και υποχρεούται να επαναλάβη τα μαθήματα του αυτού έτους. ε) Κατά την εξεταστικήν περίοδον της άμέσως προηγουμένης παραγράφου δύναται, μετ' άπόφασιν της Σχολής να εξετασθῆ και σπουδαστής μηδόλως προσελθών κατ' άμφοτέρας τας προηγηθείσας περιόδους, Ιουνίου και Οκτωβρίου, ξενεκεν άσθενείας, ένόρκως πιστοποιουμένης. Όστος θεωρείται επιτυχών, εφ' όσον έλαβεν εις άπαντα τα μαθήματα τον βαθμόν τουλάχιστον «καλώς 5», άλλως θεωρείται άποτυχών και υποχρεούται να επαναλάβη τα μαθήματα του αυτού έτους.

4. **Διά τας πτυχιακάς εξετάσεις** αίτινες διενεργούνται γραπτώς ή προφορικώς ή γραπτώς και προφορικώς ισχύουν τα κάτωθι :

α) Αί επί πτυχίῳ εξετάσεις γίνονται εις τα μαθήματα του τετάρτου έτους, τα περιλαμβανόμενα εις την συνδιδασκαλίαν και εις τα Κέντρα Ειδικής Εκπαίδεύσεως.

β) Έκτός των κατά την προηγουμένην παράγραφον υποχρεωτικώς εξεταζόμενων μαθημάτων, ο υποψήφιος επί πτυχίῳ υποχρεούται να εξετασθῆ εις μίαν ξένην γλῶσσαν κατ' έκλογήν.

γ) Η γραπτῆ εξέτασις άφορᾷ εις την ανάπτυξιν από πάσης πλευρᾶς ένός έκ των δύο τιθεμένων θεμάτων. Ό διατιθέμενος διά την άπάντησιν, μετά την υπαγόρευσιν των θεμάτων χρόνος είναι τρεις ώραι, επιτρεπομένης παρατάσεως επί μίαν ώραν, κατά την κρίσιν του εξέταστοῦ. Αί γραπταί άπαντήσεις του υπο-

ψηφίου φυλάσσονται εις τὸ Ἀρχεῖον τῆς Σχολῆς, εις εἰδικὸν φάκελλον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπομένης ἐξεταστικῆς περιόδου.

δ) Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις ἐκάστου ὑποψηφίου ἐπὶ πτυχίῳ διαρκεῖ τοῦλάχιστον 15' τῆς ὥρας καὶ ἀναφέρεται εἰς διάφορα θέματα τῆς ἐξεταστέας ὕλης. Ἡ Σχολὴ δύναται νὰ προσκαλῆ ὅπως παραστοῦν εἰς τὰς ἐνεργουμένας προφορικὰς ἐξετάσεις ἀντιπρόσωποι Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν οἰκείων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ἐπαγγελματικῶν κ.λ.π. Ὁργανισμῶν.

ε) Ὁ ὑποψήφιος πρὸς ἐγγραφήν του εἰς τὸν «Πίνακα Ὑποψηφίων» δεόν νὰ υποβάλῃ αἰτήσεις, μετὰ τῶν ἐξῆς:

1) δύο φωτογραφιῶν προσφάτων

2) ἀποδείξεις καταβολῆς τῶν ἐξετάστων.

3) διαγράμματος μελέτης του σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένην ὕλην, ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν.

στ) Εἰς τὴν πρώτην πτυχιακὴν ἐξέτασιν ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν δρχ. 100 διὰ τὴν ἐποπτικὴν τῶν ἐξετάσεων Ἐπιτροπῆν, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

ζ) Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατὰ Ἰούλιον, Ὀκτώβριον καὶ Μάρτιον.

η) Θεωρεῖται ἐπιτυχῶν ὅστις ἔλαβε βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσον ὄρον 6 εἰς τὰ ἐξεταζόμενα ἐπὶ πτυχίῳ μαθήματα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἀπέτυχεν εἰς πλεῖονα τῶν δύο μαθημάτων.

θ) Βαθμὸς τοῦ πτυχίου εἶναι ὁ μέσος ὄρος τῶν βαθμῶν τῶν μαθημάτων εἰς ἃ γίνεται ἡ ἐξέτασις.

ι) Οἱ ἐπιτυχόντες ἐγγράφονται εἰς εἰδικὸν «Βιβλίον Πτυχιούχων», εἰς ὃ ἀναφέρονται οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων τῶν τριῶν ἐτῶν, οἱ βαθμοὶ τῶν ἐξετάσεων, ὁ βαθμὸς τοῦ πτυχίου, ὁ τίτλος τῆς ἐνεργηθείσης ἐρεύνης κατ' ἐντολήν τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν.

Εἰς τὸ σχετικὸν φύλλον τοῦ βιβλίου ἐπικολλᾶται πρόσφατος φωτογραφία τοῦ πτυχιούχου.

ια) Πρὸς ἀπονομὴν τοῦ πτυχίου, ὁ ἐπιτυχῶν ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ πλήρως κατηρητισμένην καὶ δακτυλογραφημένην μελέτην, συμφώνως πρὸς τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (ε), ἐδάφιον 3 διάγραμμα, βαθμολογημένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

ιβ) Ἡ Γραμματεία ὀφείλει ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ «Βιβλίον τῶν Πτυχιούχων», νὰ ἀποστέλῃ πίνακα τῶν τυχόντων πτυχίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

ιγ) Ἡ βαθμολογικὴ ἱκανότης χαρακτηρίζεται διὰ τῶν κάτωθι ἐνδείξεων καὶ τῶν ἔναντι τούτων βαθμῶν:

Ἄριστα 9 ἕως 10

Λίαν καλῶς 7 ἕως 8,99

Καλῶς 5 ἕως 6,99

Μετρίως 3 ἕως 4,99

Κακῶς 0 ἕως 2,99

ιδ) Ἡ βαθμολογία ἀνακοινοῦται ἐντὸς τῆς ἐπομένης τῆς οἰκείας συνεδριάσεως τῶν ἐξεταστῶν διὰ τοῦ πίνακος δημοσιεύσεων τῆς Σχολῆς.

ιε) Μετά την ανακοίνωσιν των αποτελεσμάτων, ούδεμία μεταβολή αὐτῶν εἶναι δυνατή μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναθεωρήσεως.

ιστ) Τὸ κλασματικὸν τμήμα τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ ἐκάστης τμηματικῆς ἢ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεως μετατρέπεται εἰς ἑκατοστά, τοῦ μὲν ἡμίσεος καὶ ἄνω ἑκατοστοῦ ὑπολογιζομένου ὡς ἔν ἑκατοστόν, τοῦ κάτω τοῦ ἡμίσεος διαγραφομένου.

ιζ) Εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἀπονέμεται τὸ «Πτυχίον Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς».

ιη) Τὸ πτυχίον ἐγχειρίζεται εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ λαμβάνων αὐτὸ ἀναγιγνώσκει, ἀνατείνων τὴν δεξιὰν χεῖρα, τὴν ἐξῆς καθομολόγησιν:

«Ἀξιῶθεις τοῦ πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, ὑπόσχομαι καὶ καθομολογῶ ὅτι, καθ' ἕλρον τὸν πραγματικὸν μου βίον, θὰ καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀποφεύγων πᾶσαν ἄδικον πρᾶξιν καὶ φιλοδοξῶν νὰ καταστῶ χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πολιτείαν».

ιθ) Τὸ πτυχίον περιλαμβάνει τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ πατρώνυμον τοῦ πτυχιοῦχου, τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του καὶ τὴν βαθμολογίαν αὐτοῦ καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Κοσμητοροῦ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Σχολῆς, σφραγίζεται δὲ διὰ τῆς μεγάλῃς σφραγίδος τῆς Σχολῆς.

κ) Ὁ τύπος τοῦ πτυχίου εἶναι:

Ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον) τοῦ (Πατρώνυμον) ὀρμώμενος ἐκ (ὄνομα Δήμιου ἢ Κοινότητος) σπουδάσας ἐν τῇ ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτῃ Βιομηχανικῇ Σχολῇ καὶ μετ' ἀκριβῆ δοκιμασίαν κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τυχὼν τοῦ βαθμοῦ (καλῶς, λίαν καλῶς ἢ ἄριστα) ἐνεκρίθη εἰς τοὺς πτυχιοῦχους τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ χιλιοστόν ἐνεακαιοστόν ἔτος....

V. Σ Π Ο Υ Δ Α Σ Τ Α Ι

1.— Αἱ ἀφορῶσαι τοὺς σπουδαστὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ὄργανισμοῦ τῆς Α.Β.Σ. εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Α'. Προσόντα ἐγγραφῆς

α) Ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων οἱ κατέχοντες ἀπολυτήριον σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσως (Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου αὐτῷ Σχολῆς).

β) Τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπαλλάσσονται, εἰσαγόμενοι καθ' ὑπέρβασιν:

1) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ των, Μέσης Ἐκπαίδευσως καὶ διαγωγὴν κοσμιωτάτην καὶ

2) οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Α' ἔτους τοῦλάχιστον ἄλλης Ἀνωτάτης ἰσοτίμου Σχολῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

3) Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων - Ἡλεκτρολόγων

καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσότητων πρὸς τὰς ἄνω Σχολάς, Σχολῶν τῆς Ἀλλοδαπῆς ἢ ἄλλων εἰδικῶν Σχολῶν, οἱ ὅποιοι ὁμῶς ἐγγράφονται μετ' ἀπόφασιν ἡτιολογημένην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν εἰς τὸ Γ' ἔτος Σπουδῶν.

Β'. Ὑποχρεώσεις Σπουδαστῶν

α) Διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Σχολῆς ἀπαιτοῦνται πλὴν τῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις καὶ δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

β) Ἄπαντες οἱ σπουδασταί, πρὸς ἐγγραφὴν των, ὀφείλουσι ὡσαύτως νὰ συμπληρώσουσι δελτίον παιδαγωγικῆς φύσεως πληροφοριῶν.

γ) Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένων τελῶν.

δ) Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ τὰ διδασκτρα δέον νὰ προκαταβάλλωνται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὁμῶς, δύναται νὰ ὀρίξῃ προθεσμίας καταβολῆς τῶν διδάκτρων εἰς τρεῖς δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ πέραν τῆς 31ης Μαρτίου.

ε) Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεώς τινος ἐπιβάλλεται πρόστιμον 5% κατὰ μῆνα. Τὸ Προεδρεῖον δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἀπαλλάσῃ σπουδαστὰς τῆς ἀξίσεως ταύτης.

στ) Ἡ προθεσμία ἐγγραφῆς εἰς τὴν Σχολὴν ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται δὲ αὕτη νὰ παραταθῇ δι' ἀποχρῶντας λόγους.

ζ) Οὐδεὶς τίτλος ἐκδίδεται ἐὰν ὁ σπουδαστὴς δὲν ἔχῃ καταβάλλει τὰ διδασκτρα ὀλοκληροῦ τοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἂν ἐπιτραπῇ τοῦτο κατόπιν εἰδικῆς καὶ ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

η) Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν προγραμματισμένων ἐπισκέψεων εἰς ἐργαστᾶσια καὶ γραφεῖα καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ἄλλως ἀποκλείονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου ἢ καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καὶ ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ἢ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποκλεισμοῦ ὀλοκληρωτικῶς ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Γ'. Εὐεργετήματα

α) Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 3974) 1959 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς διδάκτρων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν Α.Β.Σ.Π.

β) Ἡ Σχολὴ ἀσκεῖ ὑγειονομικὴν πρόνοιαν ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων.

γ) Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, καλούμενοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν τῶν ὑποχρεώσεων, ἀπολαοῦσι τῶν εὐεργετημάτων τῶν παρεχομένων καὶ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Δ'. Πειθαρχικά διατάξεις

α) Ἡ ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Σχολῆς, τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ παράβασιν διατάξεως τινὸς τῆς περὶ τὴν Σχολὴν νομοθεσίας, διὰ μὴ τήρησιν τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὰς Ἀρχάς τῆς Σχολῆς, καὶ τοὺς διδάσκοντας, διὰ τὴν διατάραξιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, δι' ἀνοίκειον ἢ ἀναξιοπρεπῆ συμπεριφορὰν, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐκδρομὰς καὶ ἑορτὰς, καὶ γενικῶς διὰ διαγωγὴν ἀπάδουσαν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ σπουδαστοῦ καὶ βλάπτουσαν τὸ κύρος τῆς Σχολῆς.

β) Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι αἱ κάτωθι:

- 1) ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν
- 2) ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς τάξεως
- 3) γραπτὴ ἐπίπληξις
- 4) ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ μαθήματος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ.
- 5) βαρεῖα ἐπίπληξις ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.
- 6) ἀποβολὴ μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ μέχρις ἑνὸς ἢ περισσοτέρων μαθημάτων.
- 7) ἀποβολὴ πλεόν τοῦ μηνὸς καὶ μέχρις ἑνὸς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, καὶ
- 8) ἀποβολὴ διὰ παντός ἀπὸ τὴν Σχολήν.

γ) Οἱ καθηγηταὶ δύνανται νὰ ἐπιβάλουν τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν:

- 1) τῆς προφορικῆς ἐπιπλήξεως κατ' ἰδίαν καὶ ἐνώπιον τῆς τάξεως, καὶ
- 2) τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τοῦ μαθήματος.

δ) Ὁ Κοσμητὼρ δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν:

- 1) τῆς προφορικῆς ἐπιπλήξεως κατ' ἰδίαν καὶ ἐνώπιον τῆς τάξεως
- 2) τῆς γραπτῆς ἐπιπλήξεως, καὶ
- 3) τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τοῦ μαθήματος ἢ τῶν μαθημάτων, τὸ πολὺ μέχρι τριῶν ἡμερῶν.

ε) Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν:

- 1) τῆς βαρείας ἐπιπλήξεως, καὶ
- 2) τῆς ἀποβολῆς μέχρις ἑνὸς μηνὸς.

στ) Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἀποβολῆς πέραν τοῦ μηνὸς ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου σπουδαστῶν ἀποτελουμένου:

1) ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἢ Ἀντιπρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρον.

2) ἓνα σὺμβουλον δριζόμενον παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου,

3) ἀπὸ τὸν Κοσμητορὰ τῆς Σχολῆς καὶ

δ) ἀπὸ δύο μέλη τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, δριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου.

ζ) Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ σπουδαστὴς καλεῖται τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδρίας, νὰ ἀπολογηθῇ γραπτῶς, δύνανται δὲ νὰ παρασταθῇ καὶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου σπουδαστῶν.

η) Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν ἀποφασίζει ποῖαι ἐκ τῶν ἐπιβληθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν θέον νὰ ἀναγραφῶν εἰς τὸ «Βιβλίον τοῦ Σπουδαστοῦ», εἰς ὃ πάντως δὲν ἀναγράφονται αἱ ἀπλᾶ ἐπιπλήξεις. Ἀπασαὶ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ «Ποινολόγιον».

Ε'. Βιβλιάριον Σπουδῶν

α) Ἐκαστος σπουδαστής τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἐφοδιασθῆ με «ταυτότητα σπουδαστοῦ» δωρεάν παρεχομένην ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἅμα τῇ ἐγγραφῇ του.

β) Ἐκαστος σπουδαστής ὑποχρεοῦται, καταβάλλων τὴν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένην ἀξίαν αὐτοῦ, νὰ ἐφοδιασθῆ με «Βιβλιάριον Σπουδῶν», εἰς ὃ ἀναγράφονται τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητος τοῦ σπουδαστοῦ, ὁ διακανονισμὸς τῶν χρηματικῶν του ὑποχρεώσεων κατ' ἔτος, ἡ βαθμολογία του εἰς τὰς ἐξετάσεις, παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς προόδου καὶ τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ἡ βαθμολογικὴ ἱκανότης εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις, ἡ γενικὴ ἐν τῇ Σχολῇ βαθμολογία του, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, ἔπαινοι, ἐργασίαι τοῦ σπουδαστοῦ καὶ οἰαδήποτε ἄλλαι παρατηρήσεις τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ Κοσμητοροῦ. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλιάριον τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ὅπως προσέρχεται εἰς τὰς ἐξετάσεις, χορηγομένην βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ τηρουμένων στοιχείων παρακολούθησεως τοῦ μαθήματος.

γ) Ἡ γραμματεία τῆς Σχολῆς ἐνημερώνει τοὺς γονεῖς τῶν σπουδαστῶν βάσει τῶν εἰς τὸ βιβλιάριον σπουδῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς καταστάσεως τούτων.

ΣΤ'. Λήξις ιδιότητος σπουδαστοῦ

α) Ἡ ιδιότης τοῦ σπουδαστοῦ λήγει:

- 1) διὰ καθυστερήσεως τῆς ἀνανεώσεως ἐπὶ δύο ἔτη ἐγγραφῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῇ μεταξύ ἐστρατεύθῃ πλέον τοῦ ἔτους.
- 2) διὰ λήψεως ἀποφοιτηρίου
- 3) διὰ προσωρινῆς ἢ διαρκoῦς ἀποβολῆς καὶ
- 4) ἐὰν ἀπέτυχεν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τριετίαν.

β) Ὁ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως ἀποχωρῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ διανύσας τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως, ἀλλὰ μὴ γενόμενος πτυχιούχος, διακαίεται νὰ λάβῃ ἀποφοιτήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως, τὰ μαθήματα ἅτινα παρηκολούθησε καὶ αἱ ἐξετάσεις ἃς ὑπέστη, μετὰ τῶν βαθμῶν, ὧν ἠξιώθη ἐν αὐταῖς, καὶ αἱ τυχόν ἀπονεμηθεῖσαι εὐαρέσκεια ἢ αἱ ἐπιδληθεῖσαι πειθαρχικαὶ ποιναί. Ὁ ἀνωτέρω διακαίεται, τῇ αἰτήσει του, νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του καὶ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ σπουδαστοῦ.

VI. ΑΚΡΟΑΤΑΙ

α) Γίνονται δεκτοὶ καὶ ἐγγράφονται ἐν τῇ Σχολῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ὡς ἀκροαταὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

β) Οἱ ἀκροαταὶ ὑποχρεοῦνται δι' ἕκαστον μάθημα ὅπερ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκροασθοῦν εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῶν διδασκτρων τακτικοῦ σπουδαστοῦ, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν ἀσκουμένην πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

γ) Οἱ ἀκροαταί, ἐφ' ὅσον παρακολουθοῦν τακτικῶς τὰ μαθήματα δι' ἃ ἐνεγράφησαν, δύνανται, μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις, νὰ λάβουν πιστοποιητικὸν ἀκροάσεως.

δ) Ὁ τύπος τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀκροάσεως εἶναι:

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς πιστοποιεῖ ὅτι, κατὰ θεβαίωσιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον) τοῦ (πατρώνυμον) ἐκ (ὄνομα Δήμου ἢ Κοινότητος) ἠκροάσθη κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ..... τὸ μάθημα. .... καὶ ἐξετάσθεις ἐκρίθη ἄξιος τοῦ παρόντος.

VII. ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α.— Παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Βιομηχανικῇ Σχολῇ λειτουργοῦν, ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ τὰ ἑξῆς Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Ε.Ε.).

- α) Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Σ.Ε.)
- β) Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως (Κ.Ο.Δ.)
- γ) Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Ν.Ε.)
- δ) Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν (Κ.Κ.Σ.) καὶ
- ε) Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Τ.Ε.)

1) Παρὰ τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ συνιστῶνται Σεμινάρια εἰδικωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ θεμάτων συναφῶν πρὸς τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

2) Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν ἀνωτέρω, καὶ ἰδίᾳ ἡ διαχείρισις, ρυθμίζονται διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

3) Παρ' ἐκάστῳ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως διορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν εἰς Διευθυντῆς Σπουδῶν ἐκ τῶν διδασκόντων ἐν τῷ Κέντρῳ τακτικῶν Καθηγητῶν, ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, ἡ ὁποία δύνανται νὰ ἀνανεωθῇ.

4) Εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐγγράφονται ὡς τακτικοὶ σπουδασταί:

α) Οἱ ἐπιτυχῶς περατώσαντες τὰ τρία ἔτη σπουδῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ οἱ ὀφείλοντες ἐξετάσιν εἰς δύο τὸ πολὺ μαθήματα τοῦ Γ' ἔτους.

β) Οἱ πτυχιούχοι τῆς τέως Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

γ) Οἱ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Νομικῆς Σχολῆς, τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων ἢ εἰδικῶν Σχολῶν, καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Αἱ μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν εἰς τὸ Κ.Ε.Ε. ἐξετάσεις τῶν σπουδαστῶν τῶν ἐδ. (α) καὶ (β) τῆς προηγουμένης παραγράφου 4, διενεργοῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 56 τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰδικῶς μνημονεῦμένα.

Οἱ τοῦ ἐδαφ. (γ) τῆς αὐτῆς παραγρ. 4 λαμβάνουν «πιστοποιητικὸν σπουδῶν» κατόπιν ἐξετάσεως εἰς ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν Κ.Ε.Ε. διδασκόμενα μαθήματα, τυχόν δὲ ἀποτυχάνοντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπανεγγραφήν. Εἰς ἐπανεγγραφήν ὑποχρεοῦνται, ἐπίσης, οἱ ἐκ τῶν ἐδαφ. (α) τῆς παρ. 4 μὴ ἐπιτυχάνοντες εἰς τὰ ἐκ τοῦ Γ' ἔτους ὀφειλόμενα μαθήματα.

5) Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τοῦ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς κειμένης περὶ αὐτοῦ ἰδιαιτέρας νομοθεσίας.

6) Κατ' ἐξαιρέσιν, οἱ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν

Σπουδών, έγγραφόμενοι εἰς τὸ Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀπαλλάσσονται τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ Γενικά μαθήματα, ὑφιστάμενοι μόνον τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα τοῦ οἰκείου Κέντρον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὁ βαθμὸς τοῦ πτυχίου ἐξάγεται ὡς μέσος ὅρος τοῦ βαθμοῦ τοῦ πτυχίου τῆς Α.Σ. Β.Σ. καὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν βαθμῶν, ὧν ἔτυχε κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ οἰκείου Κέντρον.

7) Ἐπίσης, οἱ τελειόφοιτοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὑποστάντες ἐπιτυχῶς πτυχιακὰς ἐξετάσεις εἰς τινὰ τῶν ἐν ἄρ. 56 τοῦ Ὄργανισμοῦ γενικῶν μαθημάτων, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐκ νέου ἐξετάσεως ἐπὶ τούτων, ὑποχρεούμενοι εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἐπὶ τῶν λοιπῶν γενικῶν μαθημάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν μετὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Β.— Ἐν τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ Γ ρ α φ ε ῖ ο ν Ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ῶ ν Ἐ ρ ε υ ν ῶ ν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι:

1) Ἡ διενέργεια Οἰκονομικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ εἰδικῶν καὶ γενικῶν θεμάτων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, πρὸς ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν καὶ δὴ τῶν τελειοφοίτων, ὡς καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας.

2) Ἡ ὀργάνωσις δημοσίων συζητήσεων, σεμιναρίων, διαλέξεων καὶ ἐλευθέρων μαθημάτων ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων,

3) Ἡ ἀνταλλαγὴ πείρας, πορισμάτων καὶ πληροφοριῶν οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ περιεχομένου μεταξὺ Γραφείου, οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ἐτέρων γραφείων ἢ κέντρων οἰκονομικῶν ἐρευνῶν, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς κοινὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας μεθ' ἐτέρων ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν καὶ ἀτόμων.

4) Ἡ δημοσίευσις πορισμάτων ἐρευνῶν τοῦ Γραφείου, ὡς καὶ ἐτέρων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ὡς μελετῶν, ἄρθρων, μεταφράσεων, βιβλιοκρισιῶν, βιβλιογραφιῶν κ.λ.π.

5) Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία εἰδικευμένης βιβλιοθήκης καὶ ἀρχείου οἰκονομικῶν στοιχείων.

6) Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν εἶναι ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἔδρας τῆς Μεθοδολογίας καὶ Τεχνικῆς Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν. Οὗτος ἔχει τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐν τῇ γραφείῳ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, συνεργάζεται δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρμοσίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἐτέρων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων. Οὗτος, ἀπὸν ἢ κωλυόμενος, ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐτέρου καθηγητοῦ οἰκονομικῆς ἔδρας δριζύμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Γ.— Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἰδρύονται τὰ ἑξῆς Ἐ ρ γ α σ τ ῆ ρ ι α :

1) Ἐργαστήριον Ἐφηρμοσμένης Ψυχολογίας.

2) Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας καὶ

3) Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορευματολογικῶν Μουσείων.

ΙΙΧ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανική Σχολή διαθέτει ἀριωτάτην ἐπιστημονικὴν βιβλιοθήκην, πληρεστάτην σπουδαστικὴν τοιαύτην καὶ ἀνετον ἀναγνωστήριον. Ἡ σπουδαστικὴ ἰδίᾳ βιβλιοθήκη ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τῆς Α.Β.Σ. διὰ τὴν πληρότητα αὐτῆς. Ἀριθμεῖ δι' ἐν ἑκάστον σύγγραμμα ἰκανώτατον ἀριθμὸν ἀντιτύπων (15), ἀπάντων καινουργῶν καὶ μὲ ἐιδικὸν καλαισθητὸν δέσιμον. Ἄπαντες οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν βιβλίων τῆς σπουδαστικῆς βιβλιοθήκης ὑπὸ ὠρισμένους ὅρους καὶ διατυπώσεις, ὡς ἀκολούθως:

1) Δικαίωμα εἰσόδου καὶ παραμονῆς εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ἔχουν :

α) οἱ κανονικῶς ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ

β) πᾶς ἕτερος, κατόπιν ἐγγράφου σημειώματος τοῦ ἐποπτεύοντος καθηγητοῦ.

γ) οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς.

2) Τὸ ἀναγνωστήριον θὰ παραμῆνῃ ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 8.30 π.μ. ἕως 8.00 μ.μ. Προκειμένου περὶ ἑορτῶν καὶ διακοπῶν, ἀποφαίνεται ὁ ἐποπτεύων, μετὰ γνώματευσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Σχολῆς.

3) Ἐν τῇ ἀναγνωστηρίῳ ἐπιτρέπεται μόνον :

α) ἡ ἀνάγνωσις βιβλίων κ.λ.π. ἐκ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὐρισκομένων

β) ἡ ἀνάγνωσις βιβλίων κ.λ.π. προσκομιζόμενων ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν, συναφῶν πάντως πρὸς τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς.

γ) ἡ λύσις ἀσκήσεων τῆς Σχολῆς ἢ σύνταξις ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ἐπομένως ἀλλότριαι ἀσχολίαι, ὡς λ.χ. ἡ ἀνάγνωσις ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἢ ἄλλων βιβλίων ἢ ἐνέργεια ἀτομικῆς ἀλληλογραφίας κ.λ.π. ἀπαγορεύονται.

4) Ἐπιβάλλεται ἀπόλυτος ἡσυχία ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ εἰς τοὺς διαδρόμους.

Ἐπομένως ἀπαγορεύονται ψιθυροὶ ἢ συζητήσεις, ἔστω καὶ σχετικαὶ μὲ τὴν γιγνομένην μελέτην. Οὐτε ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ἀναγνωστήριον καταστῇ τόπος συνεντεύξεων.

5) Ἀπαγορεύονται εἰδικώτερον :

α) τὸ κάπνισμα καὶ ἡ ρίψις ἀπορριμάτων ἐν τῇ αἰθούσῃ

β) οἰαδήποτε σημείωσις ἢ υπογράμμισις ἐπὶ τῶν βιβλίων, ρύπανσις ἢ φθορὰ ἢ ἀντικανονικὸν σχῆσιμον τῶν φύλλων

γ) ἡ λήψις ὑπὸ οἰανδήποτε καὶ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν βιβλίου ἢ ἐντύπου ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ἀναγνωστηρίου ἢ τυχὸν ἀντικατάστασις αὐτοῦ.

6) Ὁ βιβλιοθηκᾶριος ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Καθηγητοῦ τηρεῖ ἐνήμερον συστηματικὸν εὐρετήριον τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ βιβλίων κ.λ.π. Τούτου δύνανται νὰ λάθῃ γνώσιν πᾶς σπουδαστής, ἐξαιτούμενος πληροφορίας παρὰ τοῦ βιβλιοθηκᾶριου κατὰ τὰς ὥρας λειτουργίας τῆς βιβλιοθήκης.

7) Ὁ βιβλιοθηκᾶριος τηρεῖ βιβλίον ἡμερησίας κινήσεως τοῦ ἀναγνωστηρίου, ὑποχρεωτικῶς προσκομιζόμενον καθ' ἑβδομάδα πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος.

Εἰς τοῦτο θ' ἀναγράφεται πᾶς αὐτοπροσώπως προσερχόμενος, εἰς τί ἡσχολήθη καὶ πόσῃν ὥραν. Εἰς στήλην παρατηρήσεων θὰ σημειοῦται πᾶν συμβάν, σχετιζόμενον μὲ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀναγνωστηρίου.

8) Πᾶς προσερχόμενος θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν βιβλιοθηκᾶριον τὴν ταυτότητα

σπουδαστοῦ καὶ θὰ ἀναγράφεται τὸ ὄνομά του ἀμέσως ἐν τῷ βιβλίῳ. Ἐπερχόμενος τῆς αἰθούσης θὰ παραλαμβάνῃ τὴν ταυτότητά του.

Ὡς σειρά προτεραιότητος θὰ λογίζεται ἡ τῆς ἄνω ἀναγραφῆς. Ἐὰν ὅμως ὑπῆρχε καὶ ἕτερος σπουδαστὴς ζητῶν τὸ αὐτὸ βιβλίον καὶ δὲν ὑπῆρχε διαθέσιμον ἀντίτυπον, ἡ ἀνάγνωσις δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὴν 1 ὥραν.

9) Συνιστάται ἀπόλυτος πειθαρχία εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ βιβλιοθηκάρου, ὅστις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς προσωρινῆς ἀποβολῆς ἐκ τῆς αἰθούσης ἀναγνωστηρίου καὶ τοῦ διαδρόμου, παντὸς μὴ συμμορφουμένου. Λόγος ἀποβολῆς εἶναι καὶ ἡ ἀπρεπὴς ἐνδυμασία, στάσις ἢ ἀκαθαρσία.

Ἢς οὕτως ἀποβαλλόμενος ἢ ἄλλως ἔχων παράπονα, δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν ἐποπτεύοντα καθηγητὴν, ὅστις ἀποφαίνεται ἀνεκλιτῶς.

10) Οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ ἐξαφάνισιν ἐκ τῆς περιουσίας τῆς βιβλιοθήκης. Ἐπὶ ταύτης, ὡς καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποβολῆς, ἀποφαίνεται ἀνεκλιτῶς ὁ ἐποπτεύων καθηγητής, μετ' εἰσῆγγησιν τοῦ βιβλιοθηκάρου καὶ ἄφ' οὗ ἀκουσθῇ ὁ φερόμενος ὑπαίτιος.

ΙΧ. Αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς

Ἐκτὸ τῆς καθαρῶς ἐκπαιδευτικῆς τῆς δραστηριότητος ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἀναπτύσσει ποικίλην μορφωτικὴν τοιαύτην δι' εἰδικῶν ἐκδόσεων, διαλέξεων, δημοσίων συζητήσεων κ.λ.π.

Ἐπίσημον ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ τακτικῶς ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ», εἰς τὸ ὅποσον δημοσιεύονται μελέται, ἄρθρα, σχόλια καὶ παντὸς εἶδους πονήματα, σχετιζόμενα ἰδίως μὲ τὰς προόδους τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης καὶ μὲ τὰ ἀναφερόμενα δι' αὐτὴν προβλήματα ἐκ τῶν παντοειδῶν τεχνικῶν ἐξελίξεων.

Εἰς τὴν ἐκδοτικὴν δραστηριότητα τῆς Α.Β.Σ. περιλαμβάνονται καὶ ποικίλαι ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις, ὡς ἐπιστημονικαὶ ἐπετηρίδες, ὁδηγοὶ σπουδῶν, προγράμματα ἐργασιῶν κ.λ.π., καθὼς καὶ διάφοροι εἰδικαὶ ἔκτακτοι ἐκδόσεις αὐτῆς ἢ τῶν παρ' αὐτῇ Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Π Ι Ν Α Ε

*Νόμων, Διαταγμάτων και Υπουργικών αποφάσεων
αίτινες αναγνωρίζουν το πτυχίον της Σχολής ως προσόν προς κατάλη-
ψιν διοικητικών θέσεων Α' κατηγορίας εις διαφόρους κρατικάς
ύπηρεσίας και οργανισμούς.*

Γενικαί Διατάξεις :

1. Ν.Δ. 3876 Φ.Ε.Κ. Α' 180) 1958 «Τò πτυχίον της Σχολής είναι ισότι-
μον με τò των λοιπών Σχολών Ἀνωτάτης Παιδείας».

Ειδικώτεραι Διατάξεις :

2. Νόμος 1605 Φ.Ε.Κ. Α' 300) 1950, ἀφορῶν εἰς τήν κατάληψιν θέσεων πε-
ριφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Καπνεργατῶν καὶ Ταμείων.

3. Ἀπόφαισις ὑπ' ἀριθ. 38. 162) 2.661 τοῦ 1952 ΓΗΘΥΡΓΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
περὶ συμμετοχῆς πτυχιούχων Α.Β.Σ. εἰς διαγωνισμοὺς τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας.

4. Ν.Δ. 3627 Φ.Ε.Κ. Α' 278) 16.11.56 διὰ τήν κατάληψιν θέσεων Στατιστι-
κῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας.

5. Ν.Δ. 2586 Φ.Ε.Κ. Α' 252) 1953 διὰ τήν κατάληψιν θέσεων Λογιστῶν τοῦ
Ὁργανισμοῦ Προστασίας Ἀμπελοουργῶν Ἀττίας.

6. Ν. 2425 Φ.Ε.Κ. Α' 1953 διὰ τήν κατάληψιν θέσεων Οἰκονομικῶν Ἀξιω-
ματικῶν.

7. Ν.Δ. 2589 Φ.Ε.Κ. Α' 263) 53 (ΓΗΘΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ) δι' ἀξιωματι-
κοῦς Β.Ν.

8. Ν. 2324 Φ.Ε.Κ. Α' 66) 1953 διὰ τήν κατάταξιν εἰς κλάδον Ἐφοδιασμοῦ
καὶ Οἰκονομικῶν Ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας.

9. Ν. 3105 Φ.Ε.Κ. Α' 313) 1954 διὰ πρόσληψιν ὑπαλλήλων εἰς Ο.Τ.Ε.

10. Ν. 3210 Φ.Ε.Κ. Α' 115) 1955 διὰ θέσεις Α' κατηγορίας Ι.Κ.Α.

11. Β.Δ. τῆς 3.5.77 Φ.Ε.Κ. Α' 88) 55 Κανονισμὸς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας
Προσωπικοῦ ΕΘΝΙΚΟῦ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ διὰ θέσεις Α' κατηγορίας
κλάδου Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων.

12. Ν.Δ. 3070 Φ.Ε.Κ. Α' 240) 1954 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΗΘΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡ.

13. Ν.Δ. 29.7.55 Φ.Ε.Κ. Α' 187) 55 ΓΗΘΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ.
(Ὁργανισμὸς Μηχανημάτων Δημ. Ἔργων εἰς θέσεις Δ)ντῶν καὶ τμηματαρχῶν
Α' κατηγορίας).

14. Ν.Δ. 3329 Φ.Ε.Κ. Α' 230) 1953 (Σῶμα Ὁρκωτῶν Λογιστῶν) εἰς θέσεις
Ὁρκωτῶν Α)τῶν καὶ Βοηθῶν.

15. Ν. Δ. 3398 Φ.Ε.Κ. Α' 277) 1955 Ο.Α.Π.

16. Β.Δ. .9.56 Φ.Ε.Κ. Α' 219) 1956 (ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙ-
ΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ), εἰς θέσεις προϊσταμένων Α)τηρίων Α' κατηγορίας.

17. Ν. 3999 Φ.Ε.Κ. Α' 230)59 (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ) εις θέσεις εμπορικών ἀκολούθων.

18. Φ.Ε.Κ. Α' 66)1960 (ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ) εις θέσεις ἀρχιλογιστῶν καὶ λογιστῶν ὡς καὶ εις λοιπὰς θέσεις Α' κατηγορίας.

19. Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις. ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ (Φ.Ε.Κ. τευχ. Β' 1957 τὰ ὑπ' ἀριθ. τευχ. 59, 110, 139, 150, 151, 339).

20. Ν. 4050 Φ.Ε.Κ. Α' 64)60 (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ) περὶ προσωπικοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

21. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς διαγωνισμόν τῶν Τραπεζῶν, Ἑλλάδος, Κτηματικῆς, Ἐμπορικῆς, Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ (ἄρθρ. ἀποφ. Δ. Σ. 668)20.9.56), διὰ θέσεις, δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

22. Οἱ πτυχιούχοι μετέχουν εἰς διαγωνισμόν τοῦ Ι.Κ.Υ.

23. Οἱ πτυχιούχοι μετέχουν εἰς διαγωνισμόν ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

24. Οἱ πτυχιούχοι μετέχουν εἰς διαγωνισμούς διὰ θέσεις τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. (ἑσωτερικῶς ὀργανισμὸς στηριζόμενος εἰς τὸν Ν. 3733)1957).

431-

-432-

733-

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ

ΑΝΩΤΑΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

ΣΧΟΛΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΗΣ
Α.Β.Σ.

MASSACHUSETTS STATE ARCHIVES

STATE

MASSACHUSETTS

ARCHIVES

MASSACHUSETTS STATE ARCHIVES

A.B.E.

- ΣΚΟΠΟΙ
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
- ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
- ΑΙΤΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΣΚΟΠΟΙ ●

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ●

ΠΑΙΔΑΓΓΗΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ●

ΣΧΗΜΑ ΑΙΤΙΑΣ ●

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ ἀνά χειρός φυλλάδιον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν διαφώτισιν τόσον τῶν ὑπευθύνων παραγόντων τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, ὅσον καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Οἱ σκληροὶ ἀγῶνες πὸν διεξάγονται ἀπὸ τὴν φοιτητικῶσα νεολαία τῆς Σχολῆς μας ἔχουν ὡς ἀφετηρίαν τὸ ἔτος 1958.

Λιὰ τοῦ Ν.Δ. 3876/58, ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Πειραιῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς Ἀνώτατον Πνευματικὸν Ἰδρυμα μὲ σκοπὸν τὴν οἰκονομικο-διοικητικὴν κατάρτισιν στελεχῶν τῆς Δημοσίας καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας.

Παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας μας ὁρίζει ρητῶς ὅτι τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ αὐτῶν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἡ Σχολὴ μας λειτουργεῖ καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὲ ὅλας τὰς ἐκ τῆς νομικῆς ἀδτιῆς μορφῆς δυσμενεῖς συνεπεῖας.

Τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Σχολῆς μας ὡς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου εἵχομεν ἐπιδιώξει κατὰ τὸ παρελθὸν μὲ προσφυγὴν μας εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἣτις ὅμως τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 3 κατὰ 2 μὲ μόνον

τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς δὲν ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἦδη, ὁμοῦς, ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς Δωρεᾶν Παιδείας δὲν ἐξέλιπεν μόνον ὁ ἀνωτέρω ἀπορριπτικὸς λόγος τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας προσφυγῆς μας διὰ τῆς καλύψεως ἐξ δλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτιέων καὶ τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ Ὄργανισμὸς αὐτῆς ἀποφασίζονται καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς Σχολῆς ὡς Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου δίδει λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις καὶ ὑποθάλλει προσπαθείας μειώσεως τοῦ κύρους τῆς Σχολῆς μὲ ἄμεσον ἐπίπτωσιν ἐπὶ τῆς προόδου τῆς Σχολῆς καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων, ἀπεφασίσαμεν νὰ κατέλθωμεν εἰς ἀπεργίαν διαρκείας.

Ἦδη, μὲ βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον μεταερχόμεθα καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν ἰδίᾳ τοῦ Πειραιικοῦ λαοῦ κλείνομεν τὸ πρῶτον 15 θ ἡ μ ε ρ ο ν **ΑΠΕΡΓΙΑΣ**.

I

ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Α. Β. Σ. ἐπίστευσεν ὅτι, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν σχεδίων διὰ μίαν συγχρονισμένην οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, δεσπόζουσιν κατέχει θέσιν ἡ παιδεία μας εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς βαθμίδας. Ἐτονίσθη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ ἀρμόδια πρόσωπα ὅτι τὰ προβλήματα τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμιακοῦ μας δυναμικοῦ, τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τῆς βελτιώσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν, ὥστε νὰ καταστοῦν διεθνῶς συναγωνίσιμα, συνδέονται ἀρρήκτως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας ὀργανώσεως καὶ τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως τῶν πνευματικῶν ἱκανότητων τῆς φυλῆς μας. Ἡ Σχολὴ μας πιστεύει ἀκόμη ὅτι ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος μιᾶς χώρας δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ ἐπενδύσεις εἰς κεφάλαια καὶ μηχανήματα παντὸς εἴδους. Πρέπει παραλλήλως νὰ γίνουν ἐπενδύσεις εἰς ἀποθέματα *ειδικοτήτων καὶ μορφώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου συντελεστοῦ τῆς παραγωγῆς ὑπὸ μορφὴν ὀργανώσεως καταλλήλου συστήματος ἐκπαιδεύσεως*. Αἱ σημεριναὶ ἀνάγκαι μιᾶς διαρκῶς ἐξελισσομένης καὶ ἐπεκτεινομένης βιομηχανίας ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς, *πληρεστέρας τεχνικὰς γνώσεις* (ὑπὸ τὴν εὐρείαν τοῦ ὄρου ἔννοιαν) καὶ μεγαλυτέρας δυνατότητας αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως *εἰς τὴν τομέα τῆς ἐιδικῆς ἀπασχολήσεως ἐνὸς ἐκάστου*.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὀρθῶς ἡ Σχολὴ μας συνέλαβε τὸ πρόβλημα καὶ ὠργάνωσε τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων της

διαρκῶς εὐρυνόμενον μετὰ τὰ κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, οὕτως ὥστε νὰ παρασκευάσῃ τὰ εἰδικευμένα στελέχη διὰ τὴν κάλυψιν τῶν *διοικητικῶν* καὶ *ὀργανωτικῶν* ἀναγκῶν, τόσον τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅσον καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ὀργανισμῶν τῶν ἐπιφορτισμένων μετὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ προώθησιν τῆς *βιομηχανικῆς* καὶ τῆς *οἰκονομικῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως* τῆς χώρας μας. Τὸ ἰδανικόν τῆς νέας ταύτης ἐπαγγελματικῆς καὶ συγχρόνως ἐπιστημονικῆς παιδείας διὰ τὸν τόπον μας πρώτη ἐκήρυξεν ἡ Σχολὴ μας καὶ τὸ προβάλλει ὑπερφάνως ἐνώπιον τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς γνώμης. Ἴσως ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον Προμηθεὺς καὶ δι' αὐτὸ πολλάκις συνεκέντρωσε τὴν ἐχθρότητα ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς κατανέμονται συμμέτρως εἰς πέντε ὀργανικοὺς κύκλους, ἥτοι : 1) Οἰκονομικὰ μαθήματα, 2) Μαθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, 3) Ἐμπορικὰ μαθήματα, 4) Νομικὰ μαθήματα καὶ 5) Τεχνικὰ μαθήματα.

Διὰ τὴν διδασκαλίαν ὄλων τῶν ἀνωτέρω κύκλων μαθημάτων ἡ Σχολὴ χρησιμοποιοεῖ ἐν Ἐπιτελείῳ εἰδικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτέρας στάθμης μετὰ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν παρασχολικῶν Ἰδρυμάτων ἔχοντων τριπλοῦν προορισμόν. Ἦτοι : 1) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς πράξεως, 2) τὴν Ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν συγχρονισμόν στελεχῶν τεταγμένων εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς ἐν γένει οἰκονομίας, 3) *τὴν πολὺπλευρον κατὰ πλάτος καὶ ἰδίᾳ κατὰ βάθος μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς χώρας*. Οὕτως, ἡ Σχολὴ ὀργανωθείσα εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας διείδεν ἐν κενόν καὶ μίαν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν εἰς τὸν τομέα τῆς Στατιστικῆς ἐν Ἑλλάδι. Καὶ παραλλήλως πρὸς

τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς, ἡ ὁποία πρώτη ἐξ ὄλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἱδρυσεν, ὠργάνωσε τὸ κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν εἰς τοὺς ἀκολουθούς σκοπούς. Πρῶτον, νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας εἰδικούς διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν πολυαρίθμων στοιχείων, ἅτινα συγκεντροῦνται ἐπὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὄργανισμῶν. Νὰ μορφώσῃ ἐμπειρικούς στατιστικούς ὑπαλλήλους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, Δημοσίων Ὄργανισμῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δευτέρας κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίας. Εἰς τὸ ἔργον τῆς αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπέτυχεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ὁμοίως ἡ Σχολὴ ἐπέδωκε πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὄργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐργοστασίων, τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, τῆς ψυχοτεχνικῆς καὶ φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας, τῆς ἐπαγγελματικῆς ὑγιεινῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, περιέλαβεν ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον μαθήματα ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Δὲν ἠρκέσθη ὁμως εἰς τοῦτο. Αἱ σύγχρονοι ραγδαῖα ἐξελίξεις τῆς τεχνικῆς προόδου, συνοδευόμεναι ἀπὸ μίαν διαγραφομένην πνευματικὴν ἐπανάστασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν τεχνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς, ὤθησαν εἰς τὴν ἱδρυσιν εἰδικοῦ κέντρου Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως πρὸς ἔτι ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῶν στελεχῶν τῶν τε ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, διότι οἱ δύο οὗτοι τομεῖς εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀλληλένδετοι.

Πρέπει δὲ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τυχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν, εἰς οἵανδήποτε βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐρίσκωνται, νὰ εἶναι ἐνήμεροι καὶ τῶν σημερινῶν πραγματοποιήσεων καὶ τῶν αὐριανῶν τάσεων. Δὲν εἶναι τόσον τὰ ὑλικά μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν ἀτόμων καὶ ἔθνων εἰς τὴν

εἰρηνικὴν διεθνῆ πάλιν, ἀλλὰ κυρίως αἱ ἰδέαι, ὁ δυναμισμὸς. Σκαπανεῖς τῆς νέας προσπαθείας εἶναι οἱ τεχνικοὶ καὶ τὰ διοικητικὰ στελέχη. Τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς σημερινούς ἡγέτας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντας ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν.

Ἡ καλὴ ἡγεσία εἶναι πλέον κοινωνικὴ ὑποχρέωσις ὑψίστης σημασίας καὶ διὰ τὴν ἡγεσίαν αὐτὴν ἔχει ὀργανωθῆ ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, ὅπου ἡ διδασκαλία ζητεῖ νὰ θέσῃ τὰ προβλήματα, νὰ προκαλέσῃ συζητήσεις, νὰ πραγματοποιήσῃ ἐρεῦνας, νὰ ἀναζητήσῃ τὰς καλυτέρας συγκριτικῶς λύσεις.

Τὸ τεράστιον Ἑλληνικὸν Ναυτιλιακὸν Οἰκοδόμημα, τὸ εἰς διάστημα τῶν ὀλίγων τελευταίων ἐτῶν δημιουργηθέν, διὰ νὰ στερεωθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ περαιτέρω χρειάζεται ὀργανωσιν διοικητικὴν καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκην πολλῶν με ἐξειδικευμένην μόρφωσιν καὶ πείραν διοικητικῶν στελεχῶν. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐλλείπουν εἰς τὴν χώραν μας, ὀλονέν καὶ περισσότεροι ξένοι προσλαμβάνονται εἰς τὰς ἑλληνικὰς ναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐν ὄψει τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν χώραν μας ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἡ δημιουργία τῶν ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς καταλλήλων στελεχῶν, τῶν ὁποίων αὕτη ἔχει ἀνάγκην, προβάλλεται ὡς θέμα ὑψίστης ἔθνικῆς σημασίας. Ἡ Σχολή, αἰσθανομένη ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ὑφιστάμενον κενὸν καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ναυτιλίας μας διὰ τοῦ *Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν*, τὸ ὁποῖον ἴδρυσε καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Πειραιεῖ. Ἡ σημασία, ἐξ ἄλλου, τοῦ τουρισμοῦ, τῆς βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων, ὡς ἀπεκλήθη, καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς παραγωγικοῦ παράγοντος ἐγένετο ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν ἀντιληπτή, ὥστε ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ καταβάλλεται ἀξιόλογος καὶ σοβαρὰ προσπάθεια τόσον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἔντονον ἐκμετάλ-

λευσιν αὐτοῦ. Ὁ τουρισμός, ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν, παρουσιάζει πολυσχιδῆ προβλήματα διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων δὲν ἄρκοῦν πάντοτε αἱ πρακτικαὶ μόνον γνώσεις. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἐνδελεχῆ καὶ συστηματικὴν ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἔρευναν, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας νὰ ἀποτελοῦν τὸ σταθερὸν ἐπιστημονικὸν ἔρεισμα διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς τουριστικοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῶν κατ' ἰδίαν ἐνδεικνυομένων λύσεων. Ἐπεκτείνουσα τὴν ἐκπαιδευτικὴν αὐτῆς προσπάθειαν ἡ *Σχολὴ Ἰδρυσε τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως*, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ὀρίζεται ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, ἡ ὑπόδειξις περὶ τῶν ἐπὶ σχετικῶν ζητημάτων ληπτέων μέτρων, ἡ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων τουριστικοῦ περιεχομένου ὡς ἐπίσης καὶ εἰς σύνταξιν σχετικῶν μελετῶν, ἡ διαμόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν καὶ τέλος ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ συνειδήσεως.

Ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε, τέλος, χρέος τῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μετὰ τὴν δέουσαν βαρύτητα, περιλαμβανούσα εἰς τὸ πρόγραμμά της ἕνα ὁλόκληρον κύκλον συναφῶν μαθημάτων.

Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῆς ἀποστολῆς ἡ Σχολὴ ὠργάνωσε τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὅπερ ἀποσκοπεῖ πρῶτον εἰς τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερο πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα. Εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων, οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὑλικοῦ καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ὁργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον. Εἰς τὴν μελέ-

την και ἔρευναν εἴτε τῆ πρωτοβουλία τοῦ γραφείου εἴτε τῆ αἰτήσῃ ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων σχετικῶν μὲ αὐτήν. Εἰς τὴν παροχήν, τέλος, ἐπιστημονικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων καὶ ἰδίᾳ ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς. Ἄλλος τομεὺς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐκδοτικός. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἐκδοθέντα βιβλία καὶ βιβλιάρια ὑπερβαίνουν τὰ 50. Τὸ μηνιαῖον ὄργανον αὐτῆς «Σπουδαί» ἀποτελεῖ καύχημα διὰ τὴν Σχολὴν καὶ περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησιν, βιβλιοκρισίαν ἑλληνικὴν καὶ ξένην, ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἔχει καταστῆ πασίδηλον ὅτι εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀργάνωσιν πρωταρχικὸν καὶ κυρίαρχον ρόλον παίξει ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ παρασκευὴ τῶν ἐκάστοτε καταριζομένων σχεδίων δράσεως.

Τοῦτο ἰσχύει ὅταν πρόκειται εἴτε περὶ κρατικῆς δράσεως, εἴτε περὶ δράσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ τεχνικὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως ὑπὸ τὴν ὄψιν τῶν νεωτέρων στατιστικῶν μεθόδων καὶ τῆς ὁσημέραι βαθυτέρας διεισδύσεως τῶν πλέον ἐξελιγμένων μαθηματικῶν κλάδων εἰς τὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν ὑπέστη βαθυτάτην μεταμόρφωσιν καὶ ἡ ἀκολουθουμένη μέχρι τοῦδε ὀρθόδοξος ἀντίληψις εἰς τὴν θεώρησιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀτελής καὶ ἄνευ ἰσχυροῦ ἐπιστημονικοῦ βάθρου.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸν τομέα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας, ἔχει πρὸ πολλοῦ κατανοηθῆ ὅτι ὁ γραμμικὸς προγραμματισμὸς, ὑπὸ τὴν εὐρείαν αὐτοῦ ἔννοιαν, ὑποβοηθεῖ τὴν συστηματικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐκάστοτε στατιστικοῦ ὕλικου, τὴν ἔρευναν τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν δια-

φόρων οικονομικῶν μεγεθῶν καὶ τὴν διαμόρφωσιν ἐνὸς σχεδίου optimum διὰ μίαν ὠλοκληρωμένην ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ταύτης. Κατὰ τὸν προγραμματισμὸν αὐτὸν παρουσιάζονται τεράστια προβλήματα πρὸς λύσιν ὅπως τῆς ὀργανώσεως καὶ γεωγραφικῆς κατανομῆς τῶν μεγάλων ὑπὸ ἴδρυσιν οἰκονομικῶν μονάδων, τοῦ μεγέθους αὐτῶν, τῆς σχέσεως τούτων πρὸς τὴν ἐν γένει ἀπασχόλησιν τοῦ ὑφισταμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ὡς καὶ τοῦ αὐξανομένου σὺν τῇ παρῶδῳ τοῦ χρόνου πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἀπωτάτων συνεπειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τῆς χώρας βραχυπροθέσμως καὶ μακροπροθέσμως. Εἰς τὸν οἰκονομικὸν προγραμματισμὸν, ἐπὶ κλίμακος ἐθνικῆς, περιλαμβάνονται ὅλα τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τὰ ἀφορῶντα εἰς πάντας τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος μὲ προέχουσαν θέσιν τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ Σχολή μας ἀπὸ τοῦ 1960 ἤρχισε νὰ ἀναπτύσῃ πρωτοβουλίαν καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτάτου τούτου ἐπιστημονικοῦ τομέως, ἥτοι τοῦ γραμμικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς λειτουργικῆς ἐρεῦνης ἢ ἐπιχειρησιακῆς ἐρεῦνης (Recherches Operationnelles) διδάσκουσα συστηματικῶς τὸν νέον τοῦτον κλάδον καὶ προπαρασκευάζουσα στελέχη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκόλων προβλημάτων τοῦ προγραμματισμοῦ. Εἶναι καὶ πάλιν πανέτοιμη νὰ δώσῃ τὴν μάχην τῆς ἐπιστημονικῆς ἀμίλλης διὰ τὴν ὑψωσιν τῆς στάθμης τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ εἰς τομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε ἀμελητέοι καὶ ἦσαν ἄγνωστοι εἰς τὸν τόπον μας.

II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

I. Μαθήματα αντιστοιχοῦντα εἰς τακτικὰς ἔδρας

1. *Θεωρητικὴ Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ*

- α) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην — Ἱστορία οἰκονομικῶν θεωριῶν.
- β) Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία — Σχέσις Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας.

2. *Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις*

- α) Μικροοικονομικὴ καὶ Μακροοικονομικὴ θεωρία
- β) Οἰκονομικὸς Προγραμματισμὸς καὶ Λειτουργικὴ ἔρευνα
- γ) Οἰκονομομετρικὴ.

3. *Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις*

- α) Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις — Δυνατότητες καὶ Πρόγραμμα
- β) Ἀπασχόλησις καὶ Ἀνάπτυξις — Πολιτικὴ διανομῆς καὶ εὐημερίας.

4. *Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ*

- α) Τραπεζικὴ Οἰκονομικὴ — Νομισματικὴ Πολιτικὴ — Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ
- β) Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ.

5. *Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ*

6. *Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ*

- α) Ἐνεργειακὴ καὶ Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ
- β) Κλαδικὴ Βιομηχανικὴ Ἀνάλυσις.

7. Δημοσία Οικονομική

8. Οικονομικά Μαθηματικά και Στατιστική

- α) Οικονομικά Μαθηματικά
- β) Γενική Στατιστική
- γ) Στατιστική Μεθοδολογία
- δ) Στατιστική Έπιχειρήσεων
- ε) Δημογραφική Στατιστική.

9. Οικονομική τῶν Έπιχειρήσεων

- α) Οικονομική τῶν Έπιχειρήσεων
- β) Έρευνα και κατάρκτησις τῆς ἀγορᾶς (Marketing)
- γ) Θεωρία και πράξις χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

10. Γενική Λογιστική

- α) Γενική Λογιστική
- β) Λογιστική Ναυτιλιακῶν Έπιχειρήσεων
- γ) Λογιστική Τουριστικῶν Έπιχειρήσεων.

11. Οικονομική τῶν Έκμεταλλεύσεων και Βιομηχανικὸς Λογισμὸς

- α) Λογιστική κόστους—Πρότυπον κόστος
- β) Προγραμματισμὸς και Έλεγχος Παραγωγῆς — Προγραμματισμὸς τῶν ἀποθεμάτων
- γ) Έπιχειρηματικαὶ ἀποφάσεις—Έπιχειρηματικὴ Πρόγνωσις.

12. Έργάνωσις και Διοίκτησις Έπιχειρήσεων

- α) Έργάνωσις και Διοίκτησις τῶν Έπιχειρήσεων
- β) Έργάνωσις Γραφείων και Προβλήματα Προσωπικοῦ — Εἰδικὰ Μαθήματα Έργανώσεως και Διοικήσεως Βιομηχανικῶν Έπιχειρήσεων
- γ) Έργάνωσις και Διοίκτησις Ναυτιλιακῶν μονάδων
- δ) Έργάνωσις και Διοίκτησις Τουριστικῶν μονάδων

13. Ὁργάνωσις Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως
14. Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων
Ὁργάνωσις καὶ Σχεδιασμός Ἐργοστασιακῶν Ἐγκαταστάσεων - Μελέτη κινήσεων καὶ χρόνου - Τεχνικὴ Ὁργανώσεως Παραγωγῆς
15. Ψυχολογία καὶ Ψυχοτεχνικὴ
Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία - Ψυχοτεχνικὴ
16. Δημόσιον Δίκαιον
17. Ἀστικὸν Δίκαιον
18. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον
α) Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον
β) Ναυτικὸν Δίκαιον
19. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον
α) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
β) Ἐργατικὸν Δίκαιον
γ) Ναυτεργατικὸν Δίκαιον
δ) Κοινωνικὴ Πρόνοια καὶ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις
20. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία
Βιομηχανικὴ Φυσικὴ - Ἠλεκτροτεχνία
21. Ἐμπορευματολογία

II. Αὐτοτελεῖ Μαθήματα

1. Γενικὰ Μαθηματικά
2. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν
3. Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας
4. Τελωνειακὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ
5. Μεταφοραὶ
6. Ἀσφάλειαι
7. Τεχνικὴ Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν

III

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

- 1) **ΣΟΦΙΑ Μ. ΓΕΛΕΩΝ** : *Τακτική Καθηγήτρια τής Ψυχολογίας και Ψυχοτεχνικής.*
 α) Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, β) Ὑφηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τριετής μετεκπαίδευσις εἰς Γερμανίαν.
 Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν.
 Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 2) **ΜΑΡΙΟΣ Ε. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων.*
 α) Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, β) Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης.
 Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 3) **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς.*
 Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
 Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 4) **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.*
 Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
 Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

- 5) **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ** : Τακτικός Καθηγητής τῆς Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας.
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου.
Μετεκπαίδευσις εἰς τὰ Πανεπιστήμια Λειψίας, Μονάχου, Γκαττίγγης καὶ Βερολίνου ὡς καὶ εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Μασσαχουσέτης.
Τέως Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Φυσικῶν Ἑλλάδος καὶ ἐκδότης τοῦ «Δελτίου Φυσικῶν Ἐπιστημῶν».
Ἐξέδωσε διδακτικὰ συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 6) **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ** : Τακτικός Καθηγητής τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.
α) Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, β) Διευθυντής Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου, γ) τ. Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.
Συνέγραψε πολλὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ ἄρθρα.
- 7) **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ** : Τακτικός Καθηγητής Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου.
Βουλευτής, τέως Ὑπουργός, ὑπηρετήσας ἐπὶ μακρὸν ὡς τακτικὸς Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν.
Συγγραφεὺς πολλῶν ἐπιστημονικῶν βιβλίων καὶ μελετῶν.
- 8) **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΛΙΑΣ** : Τακτικός Καθηγητής τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου.
Ἐξέδωσε διδακτικὰ συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 9) **ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** : Τακτικός Καθηγητής Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς.
Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
Μετεκπαίδευσις εἰς Λονδίνον.
Ἐξέδωσε διδακτικὰ συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.
- 10) **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ** : Τακτικός Καθηγητής Ἐφημεροσμένης Οἰκονομικῆς.
Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Diplôme d'Études Supérieures de doctorat (Faculté de Droit de l'Univer-

sité de Paris), 'Υφηγητής Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. από τοῦ 1941.

Διευθυντής Οικονομικῶν Μελετῶν Τραπεζῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1951 .

'Εξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

Τακτικὸν μέλος Ἐπιστημονικῶν Ἐταιριῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων.

11) **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.*

α) Μ. Α. Economics τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μάντσεστερ, β) Διδάκτωρ Νομικῶν καὶ Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, γ) Ἵφηγητὴς Πολιτικῆς Οἰκονομίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Οἰκονομικὸς Ἐμπειρογνώμων παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος. Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

12) **ΦΡΙΞΟΣ ΛΕΤΣΑΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς Ὁργανώσεως Ἐργοστασιῶν.*

Διδάκτωρ τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μονάχου.

'Εξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

13) **ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς.*

Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Διπλωματοῦχος τοῦ Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.

Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ.

'Αντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ἐταιρίας.

Μέλος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς τῆς Χάγης καὶ τῆς Στατιστικῆς Ἐταιρίας τῶν Παρισίων.

'Αντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς διαφόρους διεθνεῖς διασκέψεις καὶ συνέδρια (1957 - 1960 - 1962).

'Εξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

14) **ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ** : *Τακτικὸς Καθηγητὴς Ὁργανώσεως Ἐπιχειρήσεων.*

α) Μ. Α. Economics τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ, β) Διδάκτωρ Οικονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Τακτικὸν Μέλος Ἀμερικανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Γαλλικῆς Ἐταιρίας Ὁργανώσεως Ἐργασίας κλπ.

'Εξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ. εἰς διαφόρους γλώσσας.

15) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Τακτικός Καθηγητής
Οίκ. τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικοῦ Λογισμοῦ.

Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

16) ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ: Τακτικός Καθηγητής Ἐμπο-
ρευματολογίας.

Πτυχιούχος τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, καὶ Διδάκτωρ τοῦ Πανε-
πιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.
Τέως Γενικός Διευθυντής τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.
Ἐξέδωσε διδακτικά συγγράμματα, μελέτας, ἄρθρα κλπ.

IV

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕΝ

Ἀπεργοῦμεν διότι ἡ Πολιτεία ἀρνεῖται νὰ ἀναθέσῃ τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς εἰς τὰς χεῖρας τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων παρὰ τὰς δοθείσας κατ' ἐπανάληψιν ὑποσχέσεις.

Ἀπεργοῦμεν διότι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς νομικῆς μορφῆς τῆς Σχολῆς καλύπτονται ἄπειροὶ ἐχθροὶ καὶ ἀντίπαλοι βάλλοντες ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν Σχολήν.

Ἀπεργοῦμεν διότι ὅλως αὐθαίρετα καὶ μὲ ἀίτιολογικὸν τὴν νομικὴν μορφήν τῆς Σχολῆς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν διδακτορικὸν δίπλωμα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περαιτέρω ἐπισημονικῆς μας σταδιοδρομίας.

Ἀπεργοῦμεν διότι μὲ ἀίτιολογικὸν τὴν νομικὴν μορφήν τῆς Σχολῆς ὑφιστάμεθα ἄνισον μεταχείρισιν ἐκ μέρους τῆς πολιτείας: α) εἰς τὰ κονδύλια διὰ τὰ κτιριακὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς, β) εἰς τὰ κονδύλια τοῦ φοιτητικοῦ Συσσιτίου, γ) εἰς τὴν Ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν.

Ἀπεργοῦμεν διότι μὲ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἀπολυτηρίου εἰσήχθησαν εἰς τὴν Σχολήν 2.000 συνάδελφοί μας καὶ ἐξηπατήθησαν μὴ γνωρίζοντες, ὡς ἔπρεπε, τὴν πραγματικὴν νομικὴν μορφήν τῆς Σχολῆς καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς συνεπειάς.

Ἀπεργοῦμεν διότι παρὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀποκλείονται πτυχιούχοι μας ἀπὸ διαγωνισμοὺς μὲ ἀίτιολογικὸν λόγον τὴν νομικὴν μορφήν τῆς Σχολῆς.

Ἀπεργοῦμεν διότι δὲν εἶναι οὔτε λογικὸν οὔτε ὀρθὸν νὰ διαχειρίζωνται τὰ χρήματα τοῦ φορολογουμένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ Ν.Π.Ι.Δ. καὶ ὄχι ἀπ' εὐθείας οἱ ἐντεταλμένοι πρὸς τοῦτο Δημόσιοι Ὑπάλληλοι δι' ἀσκήσεως προληπτικοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀπεργοῦμεν διότι παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν ἠθικῆς καὶ Δικαίου ἐν πρωτοπόρον Ἀνώτατον Πνευματικὸν Ἰδρυμα στερεῖται τῆς σφραγίδος τοῦ Κράτους ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἰκανοποιοῦνται μικροπρεπεῖς φιλοδοξίαι καὶ ἰδιοτελεῖ συμφέροντα.

Τὸ χρέος πρὸς τὴν Παιδείαν, τὴν νεότητα, τὶς 5.500 οἰκογένειες τῶν Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας, τὸ χρέος πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ τόπου εἰς τὴν ὁποίαν καλοῦνται νὰ ἀφοσιωθοῦν οἱ Σπουδασταὶ τῆς Α.Β.Σ., τὸ χρέος ἀκόμη πρὸς τὸν Πειραιᾶ, τὸ Βιομηχανικὸν καὶ Ναυτιλιακὸν μας Κέντρον, ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον καὶ ὀριστικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς νομικῆς μορφῆς τῆς Σχολῆς μας δηλαδὴ, τὴν ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΙΝ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

ΕΝΤΟΛΗ Δ. Σ.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ

~~455~~ -

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

457-
ΠΑΠΥΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

**ΕΠΙΤΟΜΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ**

ΚΑΙ

**ΓΛΩΣΣΙΚΟ
ΛΕΞΙΚΟ**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΣΤΥΛ. Γ. ΚΟΡΡΕΣ

Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΕΧΝΕΣ - ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ - ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Τιμή Αρχ. 7.50

Αρ. τετ.

458-

μπάντα ή (μον. δημ., άρχ. γερμ. *banti*) <(ιταλ. *banda* > <(μυν. μπάντα)> τὸ πλεύρον (κν. πλάι) || ὅσις ἀπόμερος || ἢ παρὰ τὴν κλίσην καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένος τάτης || ὅμας συμμορία κακοποιῶν || ὄρχηστρα ἐπιπευστῶν (χαλκῶν) ὀργάνων (ἄλλ. φανφάρα) || τὸ ἐπίρραφον.

Μπάντα (*Banda*): συστάς νήσων τῆς Ἰνδουσίας, ἀποτελούμενη ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων νήσων (Γκρέντ Μπάντα, Μπαντανάιρα, Γκούνουγκ Ἀπι) καὶ ἑξ ἑπτὰ νησιδίων, συνολ. ἐκτ. 42 χιλμ² παραγωγῆ μσοκαριῶν.

Μπαντάγιφ Ἀλέξιος Γεωργόβριτες (γ. 1883): Ρώσος πολιτικός ἐπίτροπος τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας τροφίμων (1937-1938) πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Σοβιέτ καὶ μέλος τῆς κεντρικῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς (1938-1944).

Μπανταλένια: ὄρμος τῆς Καρίας, ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Σύμης.

Μπανταλόκκιο Σιζέτος (*Badalocchio*, 1581-1647): Ἰταλὸς ζωγράφος καὶ χαράκτης.

Μπανταλοῦκος Κλαυδῖος (γ. 1910, εἰς Ἄρταν) οἰκονομολόγος ἀναπληρωτὴς γεν. διευθυντῆς τῆς Ε.Σ.Γ.Ε. καὶ καθηγητῆς τῆς μεθοδολογίας καὶ τεχνικῆς οἰκονομικῶν ἑρευνῶν ἐν τῇ Α.Σ.Β.Σ. (1959): ἔργα του ἠΰσταγμα ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως, ἠΰσταγμα τεχνικῆς καὶ οἰκονομίας.

Μπαντῶν ὄρνιθες (Ζωοτεχν.) εἶδος ὄρνιθων (*gallus banticus*) μικρὸστοιμοί θρίνιες μετὰ πυρομένων πτερόγων, ἐξόχως φωτόκοι, ἀλλὰ γεννᾶσαι μικρῶτατα ὄα (25-30 γρ.).

Μπανταμπάκι (*Badabag*): λίμνη τῆς ΝΑ. Ρουμανίας, ἐν Δοβρουτσᾶ, ἐπιφ. 23 χιλμ².

μπαντανᾶς ὁ (δημ. λ. τουρκ., *badana*): ἀβέστωμα (ἄλλ. ἀσπρίσμα) τοίχου || (μτρ.) παχὺς πρωκτός γυναικός.

μπαντάρ ὁ (Ζωολ.): κν. ὄνομα εἰς τὰς Ἰνδίας τῶν πιθήκων τοῦ εἴδους μακάκος ὁ ρῆσος.

μπαντάρ: ἔγχορδον ἀραβικῶν ὄργανων.

Μπανταρανάικ (*Bandaranaike*) 1) Σιριμάβο (γ. 1916): πολιτικὸς τῆς Κεϋλάνης, ἡ πρώτη γυνὴ πρωθυπουργός 2) Σολοῖμος (1899-1959): πολιτικός τῆς Κεϋλάνης: πρωθυπουργός (1956-59).

Μπανταχός: βλ. λ. Ματαδάχος.

Μπανταχσάν (*Badakhsan*): περιοχὴ τοῦ ΒΑ. Ἀφγανιστάν κυριῶς π. τὸ Φαϊζαμπάντ, κ. 65.000.

Μπάντγκαον (*Bhadgaon*): π. τοῦ Α. κεντρ. Νεπάλ, κ. 93.176.

Μπάντε Βάλτερ (*Baade* 1893-1960): Γερμανὸς ἀστρονόμος, ἀσχοληθεὶς ἰδίᾳ περὶ τὴν δομὴν τοῦ Γαλαξίου.

Μπάντελ: Ἐρνέστος φόν = (*Bandel*, 1800-1876): Γερμανὸς γλύπτης.

Μπαντελιέρ: Ἀδόλφος-Φραγκίσκος Ἀλφόνσος (*Bandelier*, 1840-1914): Ἑλβετοαμερικανὸς ἐξερευνητὴς καὶ ἀρχαιολόγος.

Μπαντέλλο (*Bandello*): 1) Βικέντιος (1435-1506): Ἰταλὸς θεολόγος, ποιητὴς τοῦ δόγματος τῆς ἀμόμου συλλήψεως τῆς Θεοτόκου 2) Μαθαῖος (1480-1562): Ἰταλὸς διηγηματογράφος.

Μπάντεν (*Baden*): βλ. λ. Βάδη.

Μπαντενγκ τὸ (Ζωολ.): κν. ὄνομα, εἰς Μαλαισίαν, ἀγρίου βοῦς τῆς Ἰνδουσίας, ἀνήκοντος εἰς τὸ εἶδος βοῦς ὁ συνδαϊκός, ὅπερ θεωρεῖται ὡς πρόγονος τῶν οἰκοσίων βοῶν.

Μπαντενί Καζίμιρος-Φίλιπ (*Badeni* 1846-1909): Αὐστριακὸς πολιτικός, πρόεδρος ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως (1895).

μπαντεριλλέρο ὁ (λ. Ισπαν. *banderillero*) ὁ ἐξερευνητὴς τῶν ταύρων εἰς τὴν ἀρέναν.

Μπαντερμα (τουρκ. *Bandirma*): βλ. λ. Πάνορμος.

Μπαντζάρας οἱ (*Bandjaras*) φυλὴ τῆς κεντρ. Ἰνδίας, ἑξ ἧς, ὡς πιστεύεται, κατάγονται οἱ Ἀταίγανοι.

Μπαντζερμάσιν (*Ban(d)jermasin*): π. τῆς Ἰνδουσίας, ἐπὶ τῆς νήσου ΝΑ. Βόρνεο, κ. 476.800 (1958).

μπάντζο τὸ (δημ.): ἔγχορδον ὄργανον, ἐν χρήσει παρὰ τοὺς Μαύρους τῆς Ἀμερικής.

Μπάντι Γκούντιο (*Bandi*: 1852-1925): Ἰταλὸς ἀνατομοπαθολόγος.

Μπαντιὰτ-ἀλτίιν (= Ἐρμος τῶν δαιμόνων) χώρα τῆς μουσουλμανικῆς μυθολογίας, εἰς ἣν, ὡς ἐπιστεῦετο, ἐξωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οἱ δαιμόνες.

μπαντιδοί οἱ λαϊκοὶ στιχηλόχοι τοῦ 19^{ου} αἰ. εἰς Ἰωάννινα, ἀπολαύοντες ἴδιαν τάξιν καὶ ἀκολουθοῦντες ἰδιότυπον ζωῆν.

(**μπαντιέρα** ἡ (δημ., λ. ἰταλ., *bandiera*) ἡ σημαία || (φρ.) «σφκῶνα» = ἐπαναστατ. ἐξεγερμαί.

Μπαντιέρα (*Bandiera*) 1) Ἀττίλιο (1811:-1844) καὶ 2) Αἰμίλιος (1819-1844): Ἰταοὶ ἀδελφοὶ πατριῶται, διακρινθέντες εἰς τὸν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν πόλεμον τὸν ἥρωικον θάνατόν των ὕμνησεν ὁ Ἕλλην ποιητῆς Γ. Ζαλοκώστας.

Μπαντιέλλι Μπάτσιο ἡ Βαρβολομπις (*Bandipelli*, 1493-1560): Φλωρεντίνος γλύπτης.

Μπαντόλιο Πέτρος (*Badoglio*, 1871-1956): Ἰταλὸς στρατάρχης καὶ πολιτικός, ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. κατὰ τὸν ἠ' παγκόσμιον πόλεμον ἐσχματίσας κυβέρνησιν τῷ 1943-1944 καὶ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Μπαντού οἱ (*Bantou*, Ἀνθρωπολ.) ὅμας φύλων τῆς κεντρ. καὶ Ν. Ἀφρικῆς, παρουσιάζοντες μεγάλας ἀνθρωπολογικὰς διαφορὰς μεταξύ των, ἀλλ' ἀνηκόντων εἰς τὴν φυλὴν τῶν Νεγριδίων (βλ. λ.): δέρμα μέλαν, σκολατόχρονον ἢ κίτρινον, θαλιχοκεφαλίαι, ρίς σμῆ, χεῖρὶ σαρκώδη, κόμη μέλαινα: ἐνταῦθα ἀνήκουσιν οἱ Δουάλα, Μπακούγκο, Μπακούμπα, Μπαλούμπα, Τόμα, Κάφρο, Ζούλου, Μπατσούτος, Μπετσουάνα, Σουαχίλι κ.ά.

Μπαντούλα: χ., βλ. λ. Ἀπόμωρον.

Μπαντούγκ (*Bandung ἢ Bandoeng*) π. τῆς Ἰνδουσίας, ἐπὶ τῆς νήσου Δ. Ἰάβας, κ. 951.900 (1958): ἐργοστάσις ἀεροπλάνων, πυρομαχικῶν καὶ ἐπεξεργασίας κινήσεως.

Μπαντούγκ συνδιάσκεψις ἡ ἐν τῇ ὁμῶν π. τῆς Ἰνδουσίας συνδιάσκεψις (Ἀπρίλ. 1955) τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν.

μ(παν)τούρα ἡ (δημ.): ἔγχορδον μουσικῶν ὄργανων παρὰ Κοζάκους.

Μπαντραβᾶτι (*Bhadravati*): π. τῆς Ν. Ἰνδίας, κ. 80.000 (1956): χαλυβουργία.

Μπαντρινώδ (*Badrinath*): ὄρος τῆς Β. Ἰνδίας, τμήμα τῶν Ἰμαλαίων, ὕψος 7.074.

Μπάντε Ράφ Τζόνσον (*Bunche*, γ. 1904): Ἀμερικανὸς πολιτειολόγος διευθυντῆς τοῦ τμήματος τῶν ὀπῶ ἐνταλῆν ἑδαφῶν τοῦ Ο.Η.Ε.: ἐπιμήθη, διὰ τοῦ βραβείου Νομπέλ εἰρήνης (1950).

Μπαντσάικ γ. ἐπ. Πατρῶν, κ. 132.

Μπάνφου Διζβέριος (1843-1911): Οὐγγρος πολιτικός, διατελέσας πρωθυπουργός.

Μπάξ (*Bax*): 1) Ἀρνόλδος-Εδουάρδος-Τρήβορ (1883-1953): Ἀγγλος μουσικοσυνθέτης ἐμπνευσθεὶς ἐκ τῶν κελτικῶν λαϊκῶν ἀσμάτων 2) Ἐρνέστος-Μπέλφορτ (1854-1926): Ἀγγλος κοινωνιολόγος καὶ συγγραφεὺς ἔργων τῶν ἠ' Ἑγχερίδιον ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας.

μπαξβάνης ὁ (δημ., λ. τουρκ.) ὁ κηπουρὸς (κν. περιβαλάρης) μπαξεβανικά τὰ τὰ λαχανικά.

Μπαξέδες οἱ χ., βλ. λ. Ἀγ. Γεώργιος (9).

ὄρνις καὶ ἀλ τοῦ εἴδους Μ

Μπαντιέλλι Μπάτσιο

ς Έμμανουήλ

τενάκης
στάντινους

ς Έδουάρδος

ζαμ Ίερρεμάς

και πολιτικός, αποκτήσας ως βαρβακίεμος εν Αιγύπτω μεγάλην περιουσίαν διέθεσεν αυτήν, κατά το πλείστον, ως και την περιουσίαν της συζύγου του Εύγενιας, τού γένος Χωρμής, υπέρ άγαθοεργών σκοπών και φιλανθρωπικών και πολιτιστικών ιδρυμάτων εν Ελλάδι· τῷ 1910 εγκατεστάθη εν Αθήναις, έθθα εξελέγη βουλευτής και ανέλαβεν ως υπουργός εις τὸ πρῶτον συσταθὲν ὑπουργεῖον ἔθν. οικονομίας ἐν τῇ κυβερν. Ἐλ. Βενιζέλου· τῷ 1914 ἀνεδείχθη Διευκρῆς Ἀθηναίων· 3) Νικόλαος (1860-1943, ἐκ Σμύρνης)· ἰατρός και συγγραφεύς· ἔργα του· «Περὶ τῆς παρ' Ὀμηρῷ ἱατρικῆς», «Περὶ τῆς ἀσθεσίας τῶν χρωμάτων παρ' ἀρχαίους» κ.ά.· 4) Παναγιώτης· πρόκριτος ἐν Καλαμάτῃ (ἰγ' αἰ.), καταγόμενος ἐκ Μάνης, διατέγγοντος τὸ Ἰμπεράκι (βλ.λ.) Γερακάρη· ὑπῆρξεν εἰς τῶν κυριωτέρων ὑποκινητῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1870.

Μπενάκης Κωνσταντῖνος (1905-1962, ἐξ Ἀλεξανδρείας)· υἱὸς τοῦ Ἀντ. Μπενάκη· πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ «Μουσείου Μπενάκη».

Μπενάρ Παύλος· Ἀλβέρτος (Bensard, 1849-1943)· Γάλλος ζωγράφος· ἔργα του· «Θάνατος τοῦ Τιμόφρονου», «Καταράκτης» κ.ά.

Μπενάρες (Benares ἢ Banares) 1) τέως κράτος τῆς Β. Ἰνδίας, συμπεριληφθὲν νῦν εἰς τὴν πολιτείαν Ὀδσσοῦ Πραντές· 2) π. τῆς ΝΑ Ὀδσσοῦ Πραντές, ἐπὶ τὸν ποτ. Γάγγη, κ. 573.558 (1961)· ἱερὰ π. τῶν Ἰνδουιστῶν ναυσιπλοϊῶν ἢ π. μετινομισθῆ ἑσχάτως εἰς Βαράναζι (Varanasi).

Μπενβενίστι Αἰμίλιος (Benveniste, γ. 1900)· Γάλλος γλωσσολόγος, μελετητῆς ἰδία τῶν ἱρλικῶν γλωσσῶν.

Μπενβενούτι Πέτρος (Benvenuti, 1769-1844)· Ἰταλὸς ζωγράφος, διακοσμήσας τὴν λεγομένην «αἰθούσαν Ἡρακλέους» τοῦ μεγάρου Πίτι.

Μπενγκέλ Ἰωάννης· Ἀλβέρτος (Bengel, 1687-1752)· Γερμανὸς θεολόγος, ὁπαδὸς χριστικῶν ἰδῶν.

Μπενγκουέλα (Benguela) π. μετὰ λιμένος ἐν Δ. Ἀγγόλα, κ. 17.670.

Μπενγκουέλα ρεῦμα τὸ (Ἰνδιαν.) ψυχρὸν ρεῦμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ, κατευθυνόμενον πρὸς Β, κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς, Ν τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας.

Μπενέ-Μπερίθ ὄργανοις Ἐβραίων ἐν Η.Π.Α., ἰδρυθεῖσα τῷ 1843.

Μπενεβέτο (Benevento)· ἐπ. τῆς Ν. Ἰταλίας, ἐν ΒΑ. Καμπανία, ἐκτ. 2.061 χλμ², πληθ. 313.950 (1961)· πρωτ. ἢ ὁμόν. π. κ. 54.744.

Μπενεβίτης Ἀλαίσιος Κερκυραῖος στρατιωτικὸς ἀξιωματοχὸς ἐπὶ Ἐνετῶν (ἰζ' -ἰη' αἰ.).

μπενεβρέκι τὸ (δημ., ἑλλ.) πανωβράκι >(τουρκ.) bepenrek)· εἶδος παντολιούτου.

Μπένες Ἀντώνιος (Benetzi, 1713-1784)· Ἀμερικανὸς ἀνθρωπιστῆς, ἀγνοισθεὶς διὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν Μαύρων.

Μπένκε Φριδερικός· Ἐδουάρδος (Bencke, 1798-1854)· Γερμανὸς φιλόσοφος, ὑποστηρίξας τὸν ἐμπειρικὸν χαρακτῆρα τῆς ψυχολογίας.

μπενεκλουδί τὸ (Βοτ.)· κν. ὄνομ. τοῦ φ. κοσκούτα ἢ κοινῆ.

Μπενέλλι Σέμ (Benelli, γ. 1877)· Ἰταλὸς ποιητῆς και δραματικὸς συγγραφεύς.

Μπενελοῦς (Benelus)· ὄνομ. ἀπὸ τοῦ 1947 τῶν χωρῶν Βελγίου, Ὀλλανδίας και Λουξεμβούργου, σθένος ἔχουσα πρὸς τοὺς τομεῖς (οἰκονομικόν, πολιτικόν, στρατιωτικόν, πνευματικόν), ἐφ' ὧν αὐτὴ ἀπεφασίσεν νὰ συνεργασθῶσι.

Μπέντε (Benet) 1) Οὐίλιαμ (1886-1950)· Βο-

ρεισοαμερικανὸς ποιητῆς και κριτικὸς 2) Στέφεν-Βίντεν (1898-1943)· Βορειοαμερικανὸς ποιητῆς και μυθιστοριογράφος· ἔργα του· «Μπαλάντες και ποιήματα», «Ἱστορίες πρὶν ἀπ' τὰ μεσάνυχτα» κ.ά.

μπενεταδά ἢ (δημ.) τὸ ἀποχαιρετιατῆριον γεῦμα. **Μπενενέτι** (Benedetti) 1) Βικέντιος, κόμης — (1817-1900)· Γάλλος διπλωμάτης, ἀνήκειν εἰς ἑλληνικὴν οἰκ. τῆς Κορσικῆς, πρεσβυτῆς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίμῳ κατὰ τὴν ἐσχορῆν τοῦ πολέμου τοῦ 1870· 2) Ἰωάννης (1503-1590)· Ἰταλὸς μαθηματικὸς, θεωρούμενος ὡς ὁ θεμελιωτῆς τῆς ἀναλυτικῆς γεωμετρίας.

Μπένεντικτ (Benedikt) 1) Ἰούλιος (1804-1855)· Γερμανὸς μουσικοσυνθέτης· συνέθεσεν ὁρατορία, συμφωνίας, μελοδράματα κ.ά.· 2) Μαυρίκιος (1835-1920)· Οὐγγρὸς νευρολόγος και ἰδρυτῆς μετὰ τοῦ Λομπρόζο τῆς ἐγκληματικῆς ἀνθρωπολογίας.

Μπένεντι Ροδρίγος (Benedix, 1811-1873)· Γερμανὸς λογοτέχνης και θεατρικὸς συγγραφεύς.

Μπενεντί Γεώργιος (Benedit, 1857-1926)· Γάλλος αἰγυπτολόγος, ἀσχοληθεὶς ἰδία περὶ τὴν μελέτην και τὴν συλλογὴν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν.

Μπένες Ἐδουάρδος (Benes, 1884-1948)· Τσεχοσλοβάκος πολιτικὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν (1918 κέξ.), διευθύνσας τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας του ἐπὶ 17 ἐτῶν ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς λεγομένης «Μικρῆς Ἀντάντι» πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακίας (1935-1938)· ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν κατόπιν τῆς καταλήψεως τῆς Σουδητίας ὑπὸ τοῦ Χίτλερ, καταφυγὼν εἰς Η.Π.Α. και βραδύτερον εἰς Λονδίον, ὅπου ἐσχμάτησε προσωρινὴν κυβέρνησιν (1940)· ἐπανελέγη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας (1945-1948).

Μπενζέκου Γεώργιος (1848-1916)· Ρουμῶνος διπλωμάτης και βιβλιογράφος.

μπενζίνα ἢ (δημ.) ἢ βενζίνη (βλ. λ.)· ||| πλοίαριον βενζινοκίνητον.

Μπένθαμ Ίερεμίας (Bentham, 1748-1832)· Ἀγγλος οἰκονομολόγος, νομομαθῆς και φιλόσοφος, ὁ ἀντιπροσωπευτικώτερος τύπος τῆς θεωρίας τοῦ ὠφελιμισμοῦ (βλ. λ.)· ἔργα του· «Εἰσαγωγή εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς ἠθικῆς και τῆς νομοθεσίας», «Δεοντολογία ἢ ἐπιστήμη τῆς ἠθικῆς» κ.ά.

Μπένι (Beni) 1) ποτ. τῆς Β, και κεντρ. Βολιβίας, μῆκ. 1600 χλμ.· 2) ν. τῆς Β. Βολιβίας, ἐκτ. 213.564 χλμ², πληθ. 119.770 (1950)· πρωτ. Τρινιντάντ, κ. 10.759.

Μπένι Σουέφ (Beni Suef) 1) ἐπ. τῆς Η.Α.Δ., ἐν Ἄνω Αἰγύπτῳ, ἐκτ. 1070 χλμ², πληθ. 859.000· πρωτ. ἢ ὁμόν. π.· 2) πρωτ. τῆς ἀνωτέρω ἐπ., ἐπὶ τῆς Δ. ἐχθῆς τοῦ Νείλου, κ. 79.000· βαμβάκουρα.

Μπενί-Ἀμρί οἱ (Beni-Amer, Ἀνθρωπολ.)· νομαδικὸς εὐραποειδὴς πληθυσμὸς τῶν συνόρων τῆς Αἰθιοπίας μέχρι τῆς γειτονικῆς παρακτοῦν χώρας, μετὰθι Μασσάουα και Σουακί· ἀνήκει εἰς τὴν χαμιτικὴν ὑποφυλὴν τῶν Νοτιοασιατικῶν.

Μπενί-Ενάσσην (Beni-Snassen)· ὄνομ. ἰθαγενῶν φυλῶν τοῦ Μαρόκου, βερβερικῆς καταγωγῆς, αἰτίνες μέχρι τοῦ 19' αἰ. δὲν ὑπῆγοντο εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ σουλτανῶ.

Μπενί-Χασάν· βλ. λ. Βένι-Χασσάν.

Μπενιζέλος ἐπὶ ὠν. παλαιὰς ἀρχοντικῆς ἀθηναϊκῆς οἰκ., ἐμφανισθεὶς ἀπὸ τοῦ 18' αἰ. γένος αὐτῆς ὑπῆρξε και ἡ ἀγία Φιλοθέη (βλ. λ.), ἐκ τοῦ πατρὸς τῆς ὁποίας (Νερούτσου Μ.) διεκλιδώθη ἡ οἰκ. εἰς Πελοπόννησον (Πλάτρας, Μυστράς και ἀλλαγῶν) και ἐκεῖθεν εἰς Κρήτην (βλ. και λ.

-463-

1962-1963

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

(1—40 έκ 32 σελίδων)

πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα
μας πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν τὰς ὁποίας καταβάλλομεν, ὅπως τὸ Λεξικὸν τοῦ «Παπύρου» καταστῆ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄρτιον καὶ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι, εἰδοποιούμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι κατὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τοῦ ἔργου θὰ δύνανται οὗτοι νὰ ἀνταλλάξουν ἀδαπάνως τὰ εἰς χεῖράς των τυχὸν κακέκτυπα τυπογραφικὰ ἢ τὰς κακοτύπους ἐγχρώμους εἰκόνας.

Ἐφ' ὅσον τὸ τεῦχος θὰ περιλαμβάνη καὶ ἐγχρωμον ἐκτὸς κειμένου εἰκόνα, τοῦτο θὰ ἀναγράφεται εἰς τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν τοῦ φακέλου.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ

Ε Π Ε Τ Η Ρ Ι Σ
Α Κ Α Δ Η Μ Α Ϊ Κ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ
1962 - 1963

Κ Ο Σ Μ Η Τ Ε Ι Α
Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ο Υ Θ . Β Ο Γ Ι Α Τ Ζ Η

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1963

-466-

467-

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1962-1963

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Θ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1963

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης τελεῖ ὑπὸ διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ κατὰ νόμον παρ' αὐτῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοδιοικητον Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν στελεχῶν τῆς Οἰκονομίας, τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν κοινωφελῶν ὀργανισμῶν, συνοδευομένην μὲ τὴν ἀνάλογον νομικὴν, κοινωνικὴν καὶ τεχνικὴν κατάρτισιν.

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι ἰσότιμον μὲ τὸ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας.

Α. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ι. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 1960 - 1963

Προεδρείον

- Πρόεδρος: *Χρήστος Οικονόμου*, Βιομήχανος,
Ἐκπρόσωπος Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας - Θράκης.
- Α' Αντιπρόεδρος: *Ξενοφῶν Οικονόμου*, Ἀρχιμηχανικός Σ.Ε.Κ.
Ἐκπρόσωπος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων,
- Β' Αντιπρόεδρος: *Γεώργιος Γκόγκας*, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς
Τεχνικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης «Ὁ Εὐκλείδης»,
Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης.
- Γενικὸς Γραμματεὺς: *Ἀναστάσιος Μιχαηλίδης*, Βιομήχανος,
Ἐκπρόσωπος Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας - Θράκης,
- Ταμίας: *Ἀργύριος Τσουκαλᾶς*, Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος,
Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Θεσσαλονίκης.

Σύμβουλοι

- Ἀντωνιάδης Σταῦρος*: Ἐμπορος,
Ἐκπρόσωπος Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης.
- Ἀντωνίου Νικόλαος*: Διευθυντὴς Ταμείου Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν,
Ἐκπρόσωπος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- Δημητριάδης Γεώργιος*: Πολιτικὸς Μηχανικὸς καὶ Μηχανολόγος.
Ἐκπρόσωπος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.
- Δῶδος Διαμαντῆς*: Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους,
Ἐκπρόσωπος Νομαρχίας Θεσσαλονίκης.

- Καζάζης Φιλώτας* : Βιομήχανος,
Ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας - Θράκης.
- Παπαδάκης Γεώργιος* : Ἐμπορος,
Ἐκπρόσωπος τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης.
- Παπαηλιάκης Ἰωάννης* : Δικηγόρος,
Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.
- Πιερῶκος Δημήτριος* : Βιομήχανος,
Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Θεσσαλονίκης.
- Σβαλιγκος Ἀνδρέας* : Ἐμπορος,
Ἐκπρόσωπος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης.

II. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.Θ.

1. ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ

- Χρῆστος Κυριλλόπουλος*, Διοικητικὸς Διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῶ 2φ.
Ἀναστασία Νικηφόρου, Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῶ 8φ.

2. ΚΛΑΔΟΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

- Δημήτριος Οἰκονόμου*, Γραφεὺς - Δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῶ 10φ

3. ΚΛΑΔΟΣ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

- Κλητῆρες : *Ψώνης Ἰωάννης*, ἐπὶ βαθμῶ 10φ.
Χαρσιτὸς Ἀλέξανδρος, Ἐπὶ βαθμῶ 10φ.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

- 1) *Ἀθανάσιος Σωτηρίου*, Γραφεὺς
- 2) *Ἀναστάσιος Τσιτσης*, Γραφεὺς

III. ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Α' ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

- 1) *Χρῆστος Οἰκονόμου*, Πρόεδρος
- 2) *Ξενοφῶν Οἰκονόμου*

- 3) Γεώργιος Γκόγκας
- 4) 'Αναστάσιος Μηχαηλίδης
- 5) 'Αργύριος Τσουκαλᾶς
- 6) Χρῆστος Κυριλλόπουλος, Εισηγητής ἄνευ ψήφου.

Β' ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1) Σταῦρος 'Αντωνιάδης, Πρόεδρος
- 2) Φιλώτας Καζάξης
- 3) Βασίλειος Βογιατζῆς, Κοσμήτωρ

Γραμματεὺς: Χρῆστος Κυριλλόπουλος

Γ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

- 1) 'Αντωνίου Νικόλαος, Πρόεδρος
- 2) 'Αργύριος Τσουκαλᾶς
- 3) 'Ανδρέας Σβαλιγκος
- 4) Γεώργιος Παπαδάκης, ἀναπληρωματικὸν μέλος

Γραμματεὺς: Χρῆστος Κυριλλόπουλος

Δ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

- 1) Σταῦρος 'Αντωνιάδης
- 2) Διαμαντῆς Δῶδος
- 3) Χρῆστος Κυριλλόπουλος

Ε' ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

- 1) Γεώργιος Γκόγκας, Πρόεδρος
- 2) Σταῦρος 'Αντωνιάδης
- 3) Βασίλειος Βογιατζῆς, Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς
- 4) Χαράλαμπος Φραγκίστας, Καθηγητής
- 5) 'Ιωάννης Ξηροτύρης, Καθηγητής

Γραμματεὺς: Χρῆστος Κυριλλόπουλος

ΣΤ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ

- 1) Βασίλειος Βογιατζής, Πρόεδρος
  - 2) Ἀναστάσιος Μιχαηλίδης
  - 3) Ἀργύριος Τσουκαλᾶς
- Γραμματεὺς: Χρῆστος Κυριλλόπουλος

Ζ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

- 1) Βασίλειος Βογιατζής, Πρόεδρος
  - 2) Δημήτριος Ἀδαμόπουλος, Καθηγητῆς
  - 3) Ὁρέστης Στεφανόπουλος, Καθηγητῆς
- Γραμματεὺς: Ἀναστασία Νικηφόρου

Η' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΥ

- 1) Βασίλειος Βογιατζής, Πρόεδρος
  - 2) Ἀναστάσιος Μιχαηλίδης
  - 3) Ὁρέστης Στεφανόπουλος
  - 4) Γεώργιος Βελισκιώτης, Ἐκπρόσωπος Ἐνώσεως Σπουδαστῶν
  - 5) Κωνσταντῖνος Τατσίδης, Ἐκπρόσωπος τῶν σπουδαστῶν
- Γραμματεὺς: Χρῆστος Κυριλλόπουλος.

Β. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ι. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΚΟΣΜΗΤΩΡ

Βασίλειος Θ. Βογιατζής

Τακτικός Καθηγητής τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οικονομίας

ΠΡΟΚΟΣΜΗΤΩΡ

Κωνσταντῖνος Θ. Καββασιάδης

Τακτικός Καθηγητής τῆς Χημείας

Διευθυντῆς Κέντρου Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως
Ἐδθύμιος Παπαγεωργίου

Τακτικός Καθηγητής τῆς Ἰδιωτικῆς Οικονομικῆς καὶ Ἐρευνῆς τῆς Ἀγορᾶς

Διευθυντῆς Κέντρου Οἰκονομικοῦ

Ἀντώνιος Δαμασκηρίδης

Τακτικός Καθηγητής τῆς Ἐφαρμοσμένης Πολιτικῆς Οικονομίας

Προϊστάμενος Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν

Δημήτριος Ἀδαμόπουλος

Τακτικός Καθηγητής τῆς Οικονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ βιομηχανικῆς λογιστικῆς

Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἐκδόσεων:

Ὁρέστης Στεφανόπουλος

Τακτικός Καθηγητής τῆς Ἐμπορευματολογίας

ΙΙ. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

1) *Κυριακόπουλος Ἥλιος*, τοῦ Δημοσίου Δικαίου (τακτικός 20.2.57)

2) *Φραγκίστας Χαράλαμπος*, τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (τακτικός 20.2.57)

- 3) *Δερτιλής Παναγιώτης*, τῆς Δημοσίας Οικονομικῆς (τακτικὸς 20.2.57)
- 4) *Καββασιάδης Κωνσταντῖνος*, τῆς Χημείας (τακτικὸς (21.11.57)
- 5) *Βογιατζῆς Βασίλειος*, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (τακτικὸς 23.1.58)
- 6) *Δαμασκηίδης Ἀντώνιος*, τῆς Ἐφαρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας (τακτικὸς 23.1.58)
- 7) *Ἀδαμόπουλος Δημήτριος*, τῆς Οἰκονομικῆς τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (23.1.58)
- 8) *Στεφανόπουλος Ὁρέστης*, τῆς Ἐμπορευματολογίας (τακτικὸς 5.9.58)
- 9) *Παπαγεωργίου Εἰθύμιος*, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ Ἐρεῦνης τῆς Ἀγορᾶς (τακτικὸς 25.5.59)
- 10) *Ξηροτύρης Ἰωάννης*, τῆς Κοινωνιολογίας (τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς 5.9.58, τῆς τακτικῆς ἔδρας ἀπὸ 6.3.62)
- 11) *Στριφτοῦ - Κριαρᾶ Αἰκατερίνη*, τῆς Ψυχοτεχνικῆς (τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἀπὸ 5.9.58, τῆς τακτικῆς ἔδρας ἀπὸ 6.3.62)

III. ΚΕΝΑΙ ΕΔΡΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ

- 1) Τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως
- 2) Τῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων
- 3) Τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς
- 4) Τῆς Εἰδικῆς Λογιστικῆς
- 5) Τῆς Στατιστικῆς
- 6) Τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Δικαίου
- 7) Τῶν Γενικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν

IV. ΕΝΤΟΛΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΚΕΝΑΣ ΕΔΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ

- α) *Δεληγιάννης Ἰωάννης*, ἔκτακτος Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, εἰς τὸ αὐτοτελὲς μάθημα τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου.

- β) *Ἀδαμόπουλος Ἀντώνιος*, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου, εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς.
- γ) *Νεγρεπόντη - Δελιβάνη Μαρία*, Ὑφηγήτρια Πανεπιστημίου, εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.
- δ) *Παμπούκης Κωνσταντῖνος*, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου, εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ δικαίου.

2. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

- α) *Πάτρας Νικόλαος*, διδάκτωρ - Δικηγόρος, εἰς τὰ αὐτοτελῆ μαθήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Συνεταιριστικῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς.
- β) *Ἀρκουδογιάννης Κωνσταντῖνος*, διδάκτωρ, Γυμνασιάρχης, εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τῆς Εἰδικῆς Λογιστικῆς καὶ εἰς τὸ Αὐτοτελὲς μάθημα τῆς Ἐλεγκτικῆς.
- γ) *Χολέβας Ἰωάννης*, διδάκτωρ, εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τῆς Ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων.
- δ) *Παναγιωτόπουλος Διονύσιος*, Γυμνασιάρχης, εἰς τὸν κλάδον τῶν Γενικῶν Μαθηματικῶν, τῆς κενῆς ἔδρας τῶν Γενικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν.
- ε) *Δημητριάδης Χρῆστος*, Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ Αὐτοτελὲς μάθημα τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου.
- στ) *Γκανασούλης Κωνσταντῖνος*, Καθηγητὴς Οἰκονομικοῦ Γυμνασίου,
- ζ) *Κοκκινιώτης Φίλιππος*, Διευθυντὴς Οἰκον. Ἐφορείας, εἰς τὴν κενὴν ἔδρον τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς.

3. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

- α) *Μανδαμαδιώτης Δημήτριος*, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.
- β) *Λέκας Σπυρίδων - Φραγκίσκος*, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.

- γ) Παπαδάκης Γεώργιος, τῆς Γερμανικῆς Γλώσσης.
- δ) Κιολέογλου Ἰωάννης, τῆς Γυμναστικῆς.

V. ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

.....

VI. ΒΟΗΘΟΙ

.....

Γ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

	*Ωραι διδασκαλίας εβδομαδιαίως
1) ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ Δημόσιον Δίκαιον	4
2) ΔΕΡΤΙΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ *Ιστορία Οικονομικοῦ Βίου	1
3) ΚΑΒΒΑΣΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Χημεία	3
4) ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Είσαγωγή, σχηματισμὸς τιμῶν καὶ εἰσοδήματος, μερική καὶ γενική ἰσορροπία, θεωρία χρήματος, εἰσοδήματος καὶ κυκλικῶν διακυμάνσεων	6
5) ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Οικονομική Γεωγραφία	2
6) ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (διδάσκαλος) Γενικά Μαθηματικά	3
7) ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (διδάσκαλος) Τεχνική Οικονομικοῦ Βίου (Συναλλαγῶν)	3
8) ΓΚΑΝΑΣΟΥΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (διδάσκαλος) Οικονομικά Μαθηματικά	2
9) ΚΟΚΚΙΝΙΩΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ (διδάσκαλος) Γενικαὶ ἀρχαί, λογιστική ὀργάνωσις, λογιστικὸν σχέδιον	5
10) ΜΑΝΔΑΜΑΔΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (διδάσκαλος) Γαλλικά	4

11) ΛΕΚΚΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (διδάσκαλος)	4
'Αγγλικά	
12) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (διδάσκαλος)	4
Γερμανικά	
13) ΚΙΟΛΕΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (διδάσκαλος)	3
Γυμναστική	

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1) ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	4
'Ιδιωτικόν Δίκαιον	
2) ΔΕΡΤΙΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	3
Δημοσία Οικονομική	
3) ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	
'Εφηρμοσμένη Πολιτική Οικονομία, Θεωρία Διεθνῶν Οικονομικῶν σχέσεων	6
4) ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ	3
'Εμπορευματολογία	
5) ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	3
Γενικά 'Αρχαί Οικονομικῆς τῶν 'Επιχειρήσεων	
6) ΠΑΤΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (διδάσκαλος)	2
Συνεταιριστική Οικονομία καὶ Πολιτική	
7) ΑΡΚΟΥΔΟΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (διδάσκαλος)	
Λογιστική ἐπὶ μέρους οἰκονομικῶν μονάδων καὶ μορφῶν (πλὴν τῆς Βιομηχανικῆς)	5
8) ΜΑΝΔΑΜΑΔΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (διδάσκαλος)	4
Γαλλικά	
9) ΛΕΚΚΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (διδάσκαλος)	4
'Αγγλικά	

	Ώραι διδασκαλίας εβδομαδιαίως
10) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (διδάσκαλος) Γερμανικά	4
11) ΚΙΟΛΕΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (διδάσκαλος) Γυμναστική	3

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

2) ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ἀναλυτικὴ Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων, διάκρισις, διάρθρωσις, τυπολογία καὶ ἀνάλυσις τῆς Ἐκμεταλλεύ- σεως, Λογιστικὴ κόστους (βιομηχανικὸς λογισμὸς)	5
3) ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ Μηχανογνωσία	2
4) ΞΗΡΟΤΥΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν	2
5) ΚΡΙΑΡΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ψυχοτεχνικὴ α) Ἐφηρμοσμένη ψυχοφυσιολογία καὶ ψυχο- τεχνική, β) ἑπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς	2
6) ΔΕΛΗΓΙΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ἐργατικὸν Δίκαιον	2
7) ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (Ἐφηγητῆς) Στατιστικὴ	3
8) ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ ΜΑΡΙΑ (Ἐφηγήτρια) Μικροοικονομικὴ καὶ μακροοικονομικὴ θεωρία	3
9) ΠΑΤΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (διδάσκαλος) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	1

10) ΧΟΛΕΒΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (διδάσκαλος)	
Γενικά αρχαία ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, μελέτη κινήσεως καὶ χρόνου, ὀργάνωσις γραφείων, προ- βλήματα προσωπικοῦ	3
11) ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (διδάσκαλος)	4
Ἐμπορικὸν Δίκαιον	
12)	1
Ἑλληνικὴ Ἐργασίας	
13) ΜΑΝΔΑΜΑΔΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (διδάσκαλος)	4
Γαλλικά	
14) ΛΕΚΚΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (διδάσκαλος)	4
Ἀγγλικά	
15) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (διδάσκαλος)	4
Γερμανικά	
16) ΚΙΟΛΕΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	3
Γυμναστική	

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

	Συνδ. Κοδ. Κο
1) ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ	2
Οἰκονομικὸν Δίκαιον	
2) ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	1
Δίκαιον Διεθνῶν Συναλλαγῶν	
3) ΔΕΡΤΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2
Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις	
4) ΚΑΒΒΑΣΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	2
Βιομηχανικά πρότυπα καὶ μέθοδοι παραγωγῆς	

	Συνδ. Κοδ. Κο.
5) ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	
1. Θεωρία Οικονομικής Ἀναπτύξεως	2
2. Περιφερειακή Ἀνάπτυξις	2
6) ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	
Οικονομική τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανική Λογιστική. Θεωρία ἐπιχειρηματικῶν ἀποφάσεων, ἐπιχειρηματική πρόγνωσης	2
Θεωρία καὶ ἀνάλυσις κόστους. Πρότυπον κόστος, προγραμματισμὸς καὶ ἔλεγχος παραγωγῆς καὶ ἀπο- θεμάτων	3
7) ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	
Νομισματική Πολιτική	2
Πολιτική διακυμάνσεων. Ἐθνικοὶ Λογ/σμοὶ	2
8) ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ	
Ἐμπορευματολογία	2
9) ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	
1. Ἔρευνα καὶ κατάκτησις τῆς ἀγορᾶς (διερεύνησις, μέθοδος διεισδύσεως, πολιτική πωλήσεων, τεχνική διαφημίσεως)	2
2. Εἰδικὰ θέματα χρηματοδοτήσεως	2
10) ΞΗΡΟΤΥΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	
Βιομηχανική Κοινωνιολογία	2
11) ΣΤΡΙΦΤΟΥ - ΚΡΙΑΡΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	
Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας	2
12) ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (Ἐφηγητής)	
Στατιστική Γενική καὶ Οἰκονομική	2
13) ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ ΜΑΡΙΑ (Ἐφηγήτρια)	
Οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς καὶ λειτουργική ἔρευνα, οἰκονομετρική	2
	15

- 14) ΑΡΚΟΥΔΟΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (διδάσκαλος) 1
Ἐλεγκτική
Ἐργάνωσις Ἐργοστασίων (ὀργάνωσις καὶ σχεδια-
σμός ἐργοστασίων, μελέτη ροῆς καὶ σχεδιασμός
ἐργασίας, τεχνικὴ ὀργάνωσις παραγωγῆς) 3
- 15) ΧΟΛΕΒΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (διδάσκαλος)
Ἐιδικὰ θέματα ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν
Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. 3

Ἄρθρον 26

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1) Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα κατανέμονται κατὰ ἔτη σπουδῶν καὶ Κέντρα ἐιδικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ καθ' ὄρας ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας, ὡς κάτωθι :

Α) Μαθήματα ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἔδρας

- 1) *Θεωρητικὴ Πολιτικὴ Οἰκονομία*
α) Εἰσαγωγή, σχηματισμός τιμῶν καὶ εἰσοδήματος, μερικὴ καὶ γενικὴ ἰσορροπία. Θεωρία χρήματος, εἰσοδήματος καὶ κυκλικῶν διακυμάνσεων.
β) Θεωρία οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.
γ) Περιφερειακὴ ἀνάπτυξις.
- 2) *Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις*
α) Μικροοικονομικὴ καὶ μακροοικονομικὴ θεωρία
β) Οἰκονομικὸς προγραμματισμός καὶ λειτουργικὴ ἔρευνα, οἰκονομικὴ μετρικὴ.
- 3) *Ἐφηρμοσμένη Πολιτικὴ Οἰκονομία*
α) Εἰσαγωγή, Ἀγροτικὴ, Βιομηχανικὴ, Ἐμπορικὴ, Τραπεζικὴ καὶ Πιστωτικὴ Πολιτικὴ. Θεωρία Διεθνῶν Οἰκονομικῶν σχέσεων.

- β) Πολιτική διακυμάνσεων, Ἐθνικοὶ Λογαριασμοί.
γ) Νομισματικὴ Πολιτικὴ.
- 4) *Δημοσίᾳ Οἰκονομικῇ*
Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.
- 5) *Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικῇ Λογιστικῇ:*
α) Ἀναλυτικὴ Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων, διάκρισις, διάρ-
θρωσις, τυπολογία καὶ ἀνάλυσις τῆς Ἐκμεταλλεύσεως. Λογι-
στικὴ Κόστους (Βιομηχανικὸς Λογισμὸς).
β) Θεωρία καὶ ἀνάλυσις τοῦ κόστους. Πρότυπον κόστος. Προ-
γραμματισμὸς καὶ ἔλεγχος παραγωγῆς καὶ ἀποθεμάτων.
γ) Θεωρία ἐπιχειρηματικῶν ἀποφάσεων, ἐπιχειρηματικὴ πρόγνω-
σις.
- 6) *Ἰδιωτικῇ Οἰκονομικῇ καὶ Ἔρευνα τῆς Ἀγορᾶς*
α) Γενικαὶ ἀρχαὶ Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων.
β) Ἔρευνα καὶ κατάκτησις τῆς Ἀγορᾶς (διερεύνησις, μέθοδος δι-
εισδύσεως, πολιτικὴ πωλήσεων, τεχνικὴ διαφημίσεως).
γ) Εἰδικὰ θέματα χρηματοδοτήσεως.
- 7) *Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Ἐπιχειρήσεων*
α) Γενικαὶ ἀρχαὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, μελέτη κινήσεων
καὶ χρόνου, ὀργάνωσις γραφείων, προβλήματα προσωπικοῦ.
β) Εἰδικὰ θέματα ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως βιομηχανικῶν ἐπι-
χειρήσεων.
- 8) *Γενικῇ Λογιστικῇ*
Γενικαὶ Ἀρχαί, Λογιστικὴ ὀργάνωσις, λογιστικὸν σχέδιον.
- 9) *Εἰδικῇ Λογιστικῇ*
Λογιστικὴ ἐπὶ μέρους οἰκονομικῶν μονάδων καὶ μορφῶν (πλὴν τῆς
Βιομηχανικῆς).
- 10) *Στατιστικῇ*
Γενικὴ καὶ Οἰκονομικὴ.

- 11) Δημόσιον Δίκαιον
Διοικητικὸν Οἰκονομικὸν Δίκαιον.
- 12) Ἰδιωτικὸν Δίκαιον
Δίκαιον Διεθνῶν Συναλλαγῶν.
- 13) Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον
- 14) Γενικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Μαθηματικά
α) Γενικὰ Μαθηματικά.
β) Οἰκονομικὰ Μαθηματικά.
- 15) Χημεία
Βιομηχανικὰ Πρότυπα καὶ μέθοδοι παραγωγῆς.
- 16) Ἐμπορευματολογία
Ἐμπορευματολογικὰ πρότυπα.
- 17) Κοινωνιολογία
α) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν.
β) Βιομηχανικὴ Κοινωνιολογία.
- 18) Ψυχοτεχνικὴ
α) Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία καὶ Ψυχοτεχνικὴ, ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς.
β) Ψυχοφυσιολογία τῆς Ἐργασίας.

Β) Αὐτοτελῆ Μαθήματα

- 1) Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου (συναλλαγῶν)
- 2) Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
- 3) Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων (ὀργάνωσις καὶ σχεδιασμὸς ἐργοστασιακῶν ἐγκαταστάσεων, μελέτη ροῆς καὶ σχεδιασμὸς ἐργασίας, τεχνικὴ ὀργάνωσις παραγωγῆς).
- 4) Φορολογικὴ καὶ Τελωνειακὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ

- 5) Ἱστορία Οἰκονομικοῦ Βίου
- 6) Ἱστορία Οἰκονομικῶν Θεωριῶν
- 7) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
- 8) Ἐργατικὸν Δίκαιον
- 9) Συνεταιριστικὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ
- 10) Μηχανογνωσία
- 11) Ἐλεγκτικὴ
- 12) Ὑγιεινὴ Ἐργασίας
- 13) Ὑποχρεωτικὴ Ξένη Γλῶσσα

2) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν καὶ ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιμετροῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, δύνανται νὰ τροποποιοῦνται αἱ ὡς ἄνω ὄροι καὶ τὰ ἔτη διδασκαλίας τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων.

3) Τὰ αὐτοτελῆ μαθήματα ἐκάστου ἔτους σπουδῶν δὲν ἐξετάζονται κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις. Διὰ τὰ μαθήματα ταῦτα οἱ σπουδασταὶ βαθμολογοῦνται ἐκ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ φροντιστήρια, τῶν διδομένων βαθμῶν συνυπολογιζομένων εἰς τὸ σύνολον τῆς βαθμολογίας.

4) Κατ' ἐξαιρέσιν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ξένην γλῶσσαν, ἐκλεγομένην ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς, ἰσχύουν αἱ αὐταὶ διατάξεις περὶ ἐξετάσεων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ μαθήματα τῶν ἐδρῶν.

5) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων γίνονται πρακτικαὶ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ μαθήματα εἰς τόπους ἐργασίας συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, συντασσόμενον κατὰ Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Ἄρθρον 27

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Εἰς ΤΟΠΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1) Ἐκτὸς τῶν ἀπὸ ἐδρας μαθημάτων ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, γίνονται ὡσαύτως μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας εἴτε ὑπὸ

τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἴτε ὑπὸ ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῶν ἐργο-
στασίων καὶ γραφείων.

2) Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Β' καὶ Γ' καὶ ἰδίᾳ τοῦ Δ' ἔτους ὑποχρεω-
τικῶς συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν ἐπισκέπτονται τὰ ση-
μαντικώτερα καὶ χαρακτηριστικώτερα ἐργοστάσια τῆς Θεσ/νίκης ἢ καὶ
ἄλλων πόλεων καὶ περιφερειῶν πρὸς συστηματικὴν μελέτην τῆς οἰκονο-
μικῆς καὶ τεχνικῆς ὀργανώσεως ὡς καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

3) Οἱ σπουδασταὶ μεθ' ἑκάστην τοιαύτην ἐπίσκεψιν ὑποχρεοῦνται
νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν ἀρμοδίον καθηγητὴν σχετικὴν ἔκθεσιν.

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1959

Κυριακόπουλος Γ. Ἡλίας, Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Δημοσίου Δικαίου.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959 - 1960

Καρβασιάδης Θ. Κωνσταντῖνος, Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Χημείας.

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

- 1) *Καραβᾶς Κωνσταντῖνος*
- 2) *Μιχαηλίδης - Νουάρος Γεώργιος*
- 3) *Ἐμπειρῆκος Νικόλαος*
- 4) *Σάντης Δημήτριος*

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1961 - ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1961

1. Καλεμκερῆς Λουκᾶς τοῦ Παύλου
2. Κυριλλόπουλος Χρῆστος τοῦ Κυρίλλου

Ζ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

1. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Οικονόμου Χρήστος	Πρόεδρος	Ἁγίας Σοφίας 7 (71.708)
Οικονόμου Ξενοφών	Α' Ἀντιπρόεδρος	Ἀγγελάκη 5 (77.825)
Γκόγκας Γεώργιος	Β' »	Βασ. Σοφίας 4 (23.423)
Μιχαηλίδης Ἀναστ.	Γεν. Γραμματεὺς	Βασ. Κων/τίνου 17 (77.252)
Ἵσουκαλᾶς Ἀργύριος	Ταμίας	Θερμοπυλῶν 67 (42.938)
Ἀντωνιάδης Σταῦρος	Σύμβουλος	Στρ. Δουμπιῶτου 23 (72.502)
Ἀντωνίου Νικόλαος	»	Ἁγν. Στρατιῶτου 16
Δημητριάδης Γεώργ.	»	Βασ. Ὀλγας 49 (80.549)
Δῶδος Διαμαντῆς	»	Μ. Ἀλεξάνδρου 87 (22.783)
Καζάζης Φιλώτας	»	Παπακυριαζῆ 18 (21.210)
Παπαδάκης Γεώργιος	»	Βασ. Σοφίας 37 (23.038)
Παπαηλιάκης Ἰωάνν.	»	Πανόραμα (41.153)
Πιερράκος Δημήτριος	»	Βασ. Κων/τίνου 39 (78.416)
Σβαλῆγκος Ἀνδρέας	»	Βενιζέλου 63 (77.314)

2. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

α'. Τακτικοὶ Καθηγηταί:

Βογιατζῆς Βασίλειος	Ἐγνατίας 140 (78.473)
Φραγκίστας Χαράλαμπος	Γων. Ἀριστοτέλους - Β. Κων/νου (76.057)
Κυριακόπουλος Ἡλίας	Θεμ. Σοφούλη 32 (42.914)
Καββασιάδης Κων/νος	Ἀγγελάκη 1 (22.500)
Δερτιλῆς Παναγιώτης	Ξενοδοχεῖον «Μεντιτεράνεαν» (73.221)
Δαμασκηνίδης Ἀντών.	Μεγ. Ἀλεξάνδρου 110 (75.196)
Ἀδαμόπουλος Δημήτριος	Μεγ. Ἀλεξάνδρου 82 (21.040)
Στεφανόπουλος Ὁρέστης	Ἀγγελάκη 9 (74.044)
Παπαγεωργίου Εὐθ.	Π. Π. Γερμανοῦ 21 (71.996)
Ξηροτύρης Ἰωάννης	Δημ. Γούναρη 41 (77.445)
Κριαρᾶ Αἰκατερίνη	Ἀγγελάκη 1 (70.959)

β'. Ἐκτακτοὶ καθηγηταί, Ὑφηγηταί :

Δεληγιάννης Ἰωάννης	Καρόλου Ντῆλ 13 (79.086)
Ἀδαμόπουλος Ἀντών.	Βασ. Σοφίας 19 (23.964)
Δελιβάνη Μαρία	Μεγ. Ἀλεξάνδρου 26 (75.391)

γ'. Διδάσκαλοι :

Παμπούκης Κων/νος	Ἁγίας Θεοδώρας 3 (70.311)
Ἀρκουδογιάννης Κων/νος	Γαμβέττα 6 (80.504)
Παναγιωτόπουλος Διον.	Βασ. Σοφίας 37 (79.878)
Χολέβας Ἰωάννης	Ἁγίας Σοφίας 22
Πάτρας Νικόλαος	Π. Μελά 18 (20.114)
Γκανασούλης Κων/νος	Παρασκευοπούλου 18
Κοκκινιώτης Φίλιππος	Διοικητηρίου 36
Δημητριάδης Χρῆστος	Μεγ. Ἀλεξάνδρου 128
Τσαμουρτζῆς Ἀθανάσιος	Ἀγγελάκη 7 (21.032)
Μανδαμαδιώτης Δημήτριος	Βασ. Σοφίας 42 (80.060)
Λέκκας Σπυρίδων	Τράπ. Ἑλλάδος (77.673)
Παπαδάκης Γεώργιος	Βασ. Ὀλγας 106
Κιολέογλου Ἰωάννης	Σινιόσογλου 24

3. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κυριλλόπουλος Χρῆστος	Δ/κὸς Διευθυντῆς	Βασ. Ὀλγας 96 (84.144)
Νικηφόρου Ἀναστασία	Γραμματεὺς	Παπαναστασίου 86 (82.627)
Οἰκονόμου Δημήτριος	Γραφεὺς	Λ. Μαργαρίτη 5
Τσίτρος Ἀναστάσιος	»	Γ. Χαλαράμπους (Κυπρίου) 9
Σωτηρίου Ἀθανάσιος	»	Α' Παρ. Σκιάθου 16 (Ντεπὼ)
Ψώνης Ἰωάννης	Κλητῆρ	Βιθυνίας 30 Καλαμαριά
Χαριστὸς Ἀλέξανδρος	»	Φιλίππου 54

6) "Αποροι φοιτηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, λαμβάνοντες κατὰ τὰς τμηματικὰς ἢ προαγωγικὰς ἐξετάσεις σύνολον βαθμολογίας «ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ» καὶ ἄνω, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσης καταβολῆς τελῶν ἐγγραφῆς. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ ἀπαλλάσσωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ὑποχρέωσης καταβολῆς τελῶν ἐγγραφῆς, διδάκτρων καὶ ἐξετάστρων καὶ ἄλλαι κατηγορίαι ἀπόρων φοιτητῶν.

III.

"Α ρ θ ρ ο ν 51 (Β.Δ. 153/62)

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις :

α) Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις τῶν τελειοφοίτων (τεταρτοετῶν) τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1960-61 διεξάγονται, κατ' ἐξαίρεσιν, βάσει τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διδαχθέντων μαθημάτων καὶ ἐπὶ ὕλης καθορισθείσης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Αἱ γραπταὶ ἀπαντήσεις τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ τῶν βασικῶν μαθημάτων φυλλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Σχολῆς εἰς εἰδικὸν φάκελον ἐπὶ διετίαν.

γ) Οἱ ἐπιτυχάνοντες ἐγγράφονται εἰς εἰδικὸν «Βιβλίον Πτυχιούχων», εἰς ὃ ἀναφέρονται οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων τῶν τριῶν ἔτων, οἱ βαθμοὶ τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ὁ βαθμὸς τοῦ πτυχίου, ὁ τίτλος τῆς συνταχθείσης μελέτης ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, ὁ τίτλος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐρεύνης κατ' ἐντολὴν τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν. Εἰς τὸ σχετικὸν φύλλον τοῦ βιβλίου ἐπικολλᾶται πρόσφατος φωτογραφία τοῦ πτυχιούχου.

δ) Ἡ Γραμματεία ὑφείλει ἐντὸς 15θήμερου ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ «Βιβλίον Πτυχιούχων» νὰ ἀποστέλλῃ πίνακα τυχόντων πτυχίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

IV.

"Α ρ θ ρ ο ν 50 (Β.Δ. 153/62)

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις :

Αἱ περὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν. 3234/1955 καὶ τῶν

παρ. 1 και 3 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 3874/59 ισχύουσιν από του ακαδ. έτους 1961-62 και εις την Α.Σ.Β.Σ.Θ. Συμφώνως προς το ανωτέρω άρθρον 50 του Όργανισμού της Σχολής έχουσιν εφαρμογήν, προκειμένου περί των τμηματικών εξετάσεων αι ακόλουθοι διατάξεις :

V.

Άρθρον 5

Νόμον υπ' αριθμ. 3234/55 περί παρατάσεως προθεσμίας εξετάσεων των εις τας διατάξεις του υπ' αριθμ. 132/46 Ν.Δ. ύπαγομένων φοιτητών και περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως Πανεπιστημιακών τινων διατάξεων :

1) Αι τμηματικά εξετάσεις των από του Πανεπιστημιακού έτους 1955-56 έγγραφησομένων φοιτητών εις τας Σχολάς του Πανεπιστημίου Αθηνών, την Ανωτ. Σχολήν Οικονομικών και Έμπορικων Έπιστημών και την Πάντειον Ανωτ. Σχολήν Πολιτικών Έπιστημών διεξάγονται από 1-15 Ιουνίου και από 1-15 Οκτωβρίου εκάστου Πανεπιστημιακού έτους. Αι αυταί εξετάσεις δια τούς από του ως άνω έτους έγγραφησομένους φοιτητάς εις τας Σχολάς του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διεξάγονται από 1-15 Ιουνίου και από 15-30 Οκτωβρίου εκάστου Πανεπιστημιακού έτους.

2) Ό προσελθών κατά την εξεταστικήν περίοδον του Ιουνίου και λαβών εις άπαντα τα εξεταζόμενα μαθήματα τον βαθμόν τουλάχιστον «Καλώς», πέντε (5), θεωρείται επιτυχών. Ό μη προσελθών κατά την ανωτέρω εξεταστικήν περίοδον, ως και ό άποτυχών εις άπαντα ή εις τινα μόνον μαθήματα, επανεξετάζεται κατά την άμέσως επομένην εξεταστικήν περίοδον του Οκτωβρίου.

3) Ό κατά την εξεταστικήν περίοδον Οκτωβρίου προσελθών και λαβών εις άπαντα τα μαθήματα βαθμόν τουλάχιστον «Καλώς», (5), θεωρείται επιτυχών. Ό λαβών εις τρία μαθήματα κάτω του πέντε (5) θεωρείται άποτυχών και υποχρεούται να επαναλάβη τα μαθήματα του αυτού έτους.

4) Ό κατά την εξεταστικήν περίοδον Οκτωβρίου άποτυχών εις δύο μόνον μαθήματα επανεξετάζεται έντός μηνός από της εκδόσεως των άποτελεσμάτων ένώπιον επιτροπής όριζομένης υπό του Κοσμήτο-

Τὸ ἄθροισμα τῶν βαθμῶν τῆς εἰσιτηρίου ἐξετάσεως, γ) τὸν μέρος ὄρον αὐτῶν (α), δ) τὸ γινόμενον (β) τοῦ μέσου ὄρου πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 4, ε) τὸν βαθμὸν τοῦ ἀπολυτηρίου (γ) καὶ στ) τὸν τελικὸν βαθμὸν προτεραιότητος (δ).

II. Ἡ οἰκεία Ε.Υ. καλεῖ τοὺς κατὰ τὸν οὕτω συνταχθέντα πίνακα πρωτεύοντας, ἐντὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τοῦ προγράμματος καθωρισμένων ὑποτροφιῶν, ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας καὶ ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου τοῦ Ἰδρύματος δήλωσιν οἰκονομικῆς καταστάσεως, συνοδευομένην ὑπὸ βεβαίωσιν περὶ ἐγγραφῆς των. Ἡ δήλωσις αὕτη ὑποβάλλεται ἐν πάσει περιπτώσει, ἀσχέτως ἀποδοχῆς ἢ ὄχι τῆς ὑποτροφίας ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, ἐλέγχεται δὲ καὶ θεωρεῖται παρὰ τῆς Ε.Υ.

III. Ἐφ' ὅσον οἱ πρωτεύσαντες ἀποδειχθοῦν ἔχοντες ἐπαρκῆ οἰκονομικὰ μέσα, ἢ δὲν ὑποβάλουν ἐμπροθέσμως τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν μετὰ τῆς βεβαιώσεως περὶ ἐγγραφῆς των, καλοῦνται κατὰ σειράν προτεραιότητος οἱ ἐπόμενοι, μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ καθορισμένου ἀριθμοῦ ὑποτροφιῶν. Πρώτασις περὶ χορηγήσεως ὑποτροφίας μὴ εἰσαγομένη κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

VI. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὰς οὕτω διατυπωμένας τελικὰς προτάσεις ἐπὶ τοῦ πίνακος παρουσιάζεται ἰσοβαθμία διὰ τὴν τελευταίαν θέσιν καὶ ὡς πρὸς τὸν τελικὸν βαθμὸν (δ) καὶ ὡς πρὸς τὸν μέσον ὄρον (α) τῶν βαθμῶν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἡ οἰκεία Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει μὲν ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ ἀριθμοῦ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς παρουσιάζοντα τοὺς σοβαρωτέρους οἰκονομικοὺς λόγους, ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς δὲ εἰσηγεῖται τὴν χορήγησιν ὑπεραρίθμου ὑποτροφίας ἐκ τοῦ ποσοστοῦ ἀσφαλείας.

6. Διὰ τὸν οὕτω τελικῶς διαμορφωθέντα πίνακα συντάσσεται ἴδιον πρακτικόν, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον, μετὰ συνημμένων τῶν δηλώσεων οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀποστέλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰδρύματος.

7. Τὰ ὀνόματα τῶν προκριθέντων δι' ὑποτροφίαν ἀνακοινοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Σπουδαστὴς τυχὼν ὑποτροφίας στερεῖται ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε τύχει καθ' ἐκάστην ἐτησίαν περιόδον γενικοῦ βαθμοῦ ἐπιδόσεως

τουλάχιστον λίαν καλῶς (6,50) καὶ ἄνω, ὅταν τὰ ἄριστα εἶναι (10), καὶ διαγωγῆς κοσμιωτάτης.

α. Ἡ ἐπίδοσις ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου τῆς οἰκείας Σχολῆς πρὸς τὸ Ι.Κ.Υ. μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ἐκάστου ἔτους καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποτρόφων διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Προκειμένου περὶ τῶν ὑποτρόφων τῶν Πενεπιστημιακῶν Σχολῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε., τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τῆς Παντείου καὶ τῆς Α.Σ.Β.Σ. λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου τοῦ Ὀκτωβρίου.

β. Σχολαὶ τινὲς δὲν ἐκδίδουν βεβαίωσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν παρ' αὐταῖς σπουδαστῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας βεβαιοῦται ἀπλῶς, ἂν ὁ φάκελλος τοῦ ὑποτρόφου εἶναι ἢ ὄχι λευκός.

Ε Ν Ι Σ Χ Υ Σ Ε Ι Σ

1. Δικαιοῦνται ἐνισχύσεως, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων καθορισθέντος ἀριθμοῦ καὶ ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ἀναγραφομένους ὅρους, πάντες οἱ πρωτοετεῖς καὶ δευτεροετεῖς μὴ ὑπότροφοι σπουδασταὶ οἱ περατώσαντες τὰς τμηματικὰς τῶν ἐξετάσεως ἐντὸς τῶν δύο πρώτων ἐξεταστικῶν περιόδων, ἐφ' ὅσον :

α') Ἐτυχον βαθμοῦ τουλάχιστον λίαν καλῶς

β') Ἐπέδειξαν διαγωγὴν κοσμιωτάτην

γ') Δὲν διαθέτουν ἐπαρκεῖς ἰδίους πόρους πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν τῶν.

2. Τὴν ἐπὶ τῶν ἐνισχύσεων κρίσιν ἐκφέρουν αἱ οἰκείαι Ἐπιτροπαὶ Ὑποτροφιῶν ἐκάστης Σχολῆς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

3. Ὑπὸ ἐκάστης Ἐπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν καταρτίζεται πῖναξ σειρᾶς ἐπιτυχίας τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν σπουδαστῶν κεχωρισμένως περιλαμβάνων ἰσάριθμα πρὸς τὰς χορηγουμένας ἐνισχύσεις ὀνόματα καὶ ἐμφαίνων :

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον ἐκάστου σπουδαστοῦ.

β) Τὸν μέσον ὄρον τῶν βαθμῶν τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων καὶ
 γ) προκειμένου περὶ ὑποτρόφου τοῦ ΙΚΥ σχετικὴν ἔνδειξιν.

4. Ἡ οἰκεία Ε.Υ. ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῶν ἀριθμῶν τῶν διὰ τοῦ προγράμματος καθωρισμένων ἐνισχύσεων διαγράφει τὰς θέσεις, ἃς τυχὸν καταλαμβάνουν εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα ὑπότροφοι τοῦ Ι.Κ.Υ. Αἱ ἐνισχύσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω διαγραφείσας θέσεις, δὲν θέλουσι χορηγηθῆ.

5. Ἀκολούθως καλεῖ τοὺς ἐν τοῖς θέσεσι τῶν ἐνισχύσεων μὴ ὑπότροφους τοῦ Ι.Κ.Υ., ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου τοῦ Ἰδρύματος, δήλωσιν οἰκονομικῆς καταστάσεως (κατὰ τὰ ἐν παρ. Ε' τοῦ Κανονισμοῦ ἙΥποτροφιῶν ὀριζόμενα). Τὴν δήλωσιν ἐλέγχει καὶ θεωρεῖ ἡ Ε.Υ.

6. Ἐφ' ὅσον οἱ κληθέντες ἀποδεχθῶν ἔχοντες ἐπαρκῆ οἰκονομικὰ μέσα, ἢ δὲν ὑποβάλουν ἐμπροθέσμως τὴν δήλωσιν, ἢ ἐνίσχυσις δὲν χορηγεῖται.

7. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δι' ἐνίσχυσιν πρὸς κατάληψιν τῆς μόνης ἢ τῆς τελευταίας θέσεως προτιμᾶται ὁ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἙΥποτροφιῶν (βλ. Δ' γ) συγκεντρῶν μέγιστον βαθμῶν. Ἐφ' ὅσον ὁ διαφορισμὸς οὗτος δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει, προτιμᾶται ὁ συγκεντρώσας τὸ μεγαλύτερον βαθμῶν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις. Ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὑπάρξῃ ἰσοβαθμία, χορηγεῖται μία ἐπὶ πλέον ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ ποσοστοῦ ἀσφαλείας.

8. Διὰ τὸν πληρέστερον κατατοπισμὸν τῶν Ε.Υ. ἐπὶ τρόπου ἐπιλογῆς τῶν δικαιουμένων ἐνισχύσεως παρέχομεν κατωτέρω παράδειγμα :

Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν

- α. Σπουδαστῆς α' μ. ὁ. 8 ²/₉ ἙΥπότροφος ΙΚΥ. δὲν χορηγ. ἢ ἐνίσχυσις.
- β.   »   β' μ. ὁ. 7 ⁴/₉ Μὴ ὑπότροφος διαθέτων ἴδια οἰκονομικὰ μέσα. Δὲν χορηγεῖται ἢ ἐνίσχυσις.
- γ.   »   γ' μ. ὁ. 6 ⁵/₉ Μὴ ὑπότροφος. Χορηγεῖται ἐνίσχυσις.

9. Αἱ περὶ τῶν χορηγουμένων ἐνισχύσεων ἀποφάσεις περιλαμβάνονται εἰς τὸ σχετικὸν πρακτικὸν τῶν ὑποτροφιῶν (βλ. σ. 1), τοῦ ὁποίου

ἀντίγραφον ἀποστέλλεται ὁμοῦ μετὰ τῶν δηλώσεων οἰκονομικῆς καταστάσεως πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰδρυμάτος. Τὰ ὀνόματα τῶν προκριθέντων δι' ἐνίσχυσιν ἀνακοινοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

10. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς χορηγήσεως τῆς ἐνισχύσεως ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς παρ. Ζ' τοῦ κανονισμοῦ Ὑποτροφῶν.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ
ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ 1962 - 63**

	ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ	ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ Α' ΕΤΟΥΣ	ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ Β' ΕΤΟΥΣ
. . . . .			
Α.Σ.Β.Σ. Θεσσαλονίκης	2	1	1
. . . . .			

Σημείωσις : Ὅπου δὲν ἀναφέρεται τὸ φύλον, νοεῖται ἐλευθέρα ἢ ἄμιλλα.

11. Ὑποτροφῖαι Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Δικαιοῦνται μηνιαίως ἐκ 1200 δραχ. ἐπιχορηγησέσεως οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐφ' ὅσον :

α) Τυγχάνουσιν ἐργαζόμενα ἢ τέκνα ἐργαζομένων ἐν ἐξηρημένῃ ἐργασίᾳ.

β) Ἐπέτυχον κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἢ τὰς εἰσιτηρίους ἔξετάσεις γενικὸν βαθμὸν προαγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς μεγαλύτερον τῶν ἐξήκοντα πέντε ἑκατοστῶν (65/100) τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ τῆς κλίμακος κρίσεως των.

γ) Ἐπέδειξαν διαγωγὴν κοσμιωτάτην.

-495-

Name	Address	City	State

-497-

ΟΙ ΝΕΟΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΤΟΣ Α'

ΙΟΥΛΙΟΣ—ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1964

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 9-10

ΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ο έπαναπατρισμός των ελληνικών επιστημόνων του έξωτερικού, καθώς και ή χρησιμοποίησις των ήδη εύρισκομένων εις την Χώραν, δια την στελέχωσιν του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Έρευνών και άλλων έρευνητικών και επιστημονικών Όργανισμών άποτελεί μία εκ των βασικών προϋποθέσεων δια την επιτυχίαν ταχείας και καθολικής αναπτύξεως της Ελλάδος. Ακριβώς δια τον λόγον τουτον χαιρετίζομεν, την αναληφθεισαν προσπάθειαν εκ μέρους του Ύφυπουργού Συντονισμού κ. Άθαν. Κανελλοπούλου, ως καλόν οϊωνόν.

Παρά ταυτα όμως, εϊμεθα ύποχρεωμένοι να τονίσωμεν, καθ' όσον ή Έταιρία μας είναι εις θέσιν να γνωρίζη, ότι δια να ολοκληρωθ ή προσπάθεια και να άποδώσ η καρπός είναι ανάγκη να ληφθούν ώρισμένα μέτρα ύπερ των επιστημόνων—και κυρίως ύπερ των νέων επιστημόνων—αναφερόμενα άφ' ένός μόν εις γενικά θέματα π.χ. δημιουργία καταλλήλου περιβάλλοντος, νέας νοοτροπίας δια την εφαρμογήν έκσυγχρονισμένων μεθόδων εργασίας και δράσεως κ.ά. και άφ' έτέρου ειδικά ως π.χ. ή ρύθμισις θεμάτων άμοιβής, ασφαλίσσεως, συνταξιοδοτήσεως κ.ά.

Πέραν των άνωτέρω, επιθυμούμεν να παρατηρήσωμεν ότι ή κατηγορηματική δήλωσις κατά την όποιαν δέν ύπάρχουν άρκετοί επιστήμονες εις τον τόπον μας δια την εφαρμογήν προγραμμάτων αναπτύξεως ύποδηλοϊ άγνοια του πραγματικού επιστημονικού δυναμικού το όποϊον διαθέτει ή Χώρα μας. Ο άξιότιμος κ. Ύφυπουργός, πρέπει και είναι εις θέσιν να γνωρίζη τον αριθμόν των ήδη επαναπατρισθέντων και μετεκπαιδευθέντων εις το έξωτερικόν συναδέλφων οϊ όποιοι κατά μέγα ποσοστόν εξακολουθούν να μένουν άχρησιμοποίητοι, να ύποαπασχολούνται ή να άσχολούνται εις έρχασίας άσχέτους προς την εξειδικευσίιν των δια την όποιαν έδαπανήθη πολδ χρ ήμα και κατεβλήθη πολδς κόπος. Δια τον βασικόν τουτον λόγον, φρονοϋμεν, ότι προτου επιχειρηθ ή μελετουμένη επιστράτευσις των εις το έξωτερικόν εύρισκομένων επιστημόνων πρέπει να γίν η άπογραφή και χρησιμοποίησις των ύπαρχουσών επιστημονικών δυνάμεων εις την Χώραν μας με κριτήρια άξίας και δικαιοσύνης και ύπο το πρίσμα πάντοτε της εθνικής ώφελείας. Διαφορετικά δέν θα επιτύχωμεν παρά τον πολλαπλασιασμόν των ήδη ύπαρχουσών άντινομιών αι όποιαι θα οδηγήσουν εις την δημιουργίαν ένός «φαύλου κύκλου» με όλας τας γνωστὰς κακάς συνεπειάς.

ΕΥΣΚΕΨΙΣ ΜΕ ΝΕΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Τὴν 23ην Ἰουλίου ἐ.ἐ., εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Κίγκυς Παλλάς, μὲ πρωτοβουλία τῆς ΕΝΕ, γίνε ἐιδικὴ σύσκεψις μεταξὺ ἐκπροσώπων τῶν νέων εἰς ἡλικίαν βουλευτῶν καὶ νέων ἐπιστημόνων. Κατὰ τὴν σύσκεψιν, εἰς τὴν ὁποῖαν παρέστη ὁ ὑπουργὸς κ. Λ. Βαρδινογιάννης καὶ οἱ βουλευταὶ κ.κ. Κ. Ράλλης, Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Δ. Γκελεστάθης κ.ά. ἐξετάσθησαν οἱ τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῶν Νέων Ἐπιστημόνων καὶ ἐπιβεβαιώθη ἡ σύστασις μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιτεργασίαν καὶ προώθησιν τοῦ ὅλου ἔργου.

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕ ΕΙΣ ΗΠΑ

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησε εἰς ΗΠΑ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων κ. Κ. Μαγνήσαλης. Οὗτος θὰ παραμείνῃ εἰς ΗΠΑ περὶ τὸ ἔμνηνον, θὰ ἐπισκεφθῆ δὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ κέντρα καὶ Πανεπιστήμια καὶ θὰ ἔχῃ συνομιλίαν μὲ ἐκπροσώπους Ὄργανώσεων Νέων Ἐπιστημόνων τῶν ΗΠΑ. Καθῆκοντα προέδρου κατὰ τὴν ἀπουσίαν του θὰ ἐκτελῆ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΝΕ κ. Ν. Σπυρόπουλος.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Ἡ ΕΝΕ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ΒΕΙ, διοργανώνει καὶ ἐφέτος μίαν σειράν ὁμιλιῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μὲ σκοπὸν ὅπως ἐνισχυθῆ ἡ προσπάθεια δημιουργίας πνευματικῆς κινήσεως εἰς αὐτήν. Ἢδη ἔχει καταρτισθῆ ἓνα πρόγραμμα ὁμιλιῶν. Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν προσπάθειαν ὅπως ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῆς Γραμματείας τῆς ΕΝΕ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων, ὁδὸς Γλάδστωνος 2, παραμένει ἀνοικτὸν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς ὥρας 5-8 μ.μ.

Ἐπίσης ἀνακοινούται ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας εὐρίσκονται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ. ὁ πρόεδρος κ. Κ. Μαγνήσαλης.

Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ. ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ν. Σπυρόπουλος.

Ἐκαστον Σάββατον 7-8 μ.μ. ὁ γενικὸς Γραμματεὺς κ. Ἡλ. Κοτρωνᾶρος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἐπὶ τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης μὲ θέμα: Ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἡ συμβολὴ τῶν νέων ἐπιστημόνων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ βραβεῖα τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς: Α' Βραβεῖον δρχ. 3.000. Β' Βραβεῖον 2.000 καὶ Γ' Βραβεῖον 1.000.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβουν μέρος νέοι ἐπιστήμονες. Τὰ δοκίμια τῶν θὰ πρέπει νὰ κατατεθοῦν ἢ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰ γραφεῖα Νέων Ἐπιστημόνων Γλάδστωνος 2, Ἀθῆναι 141, μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1964.

Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Κλ. Μπανταλούκα, Ν. Κουμούτσου καὶ τῶν Δρῶν κ.κ. Ἐμμ. Ρούκουνα Κ. Μαγνήσαλη καὶ Π. Στρατουδάκη θέλει κρίνει τὰς ὑποβληθεσόμενας μελέτας καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἀνωτέρω βραβείων.

Ἐνισχύοντες τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων ἐνισχύετε ἓνα ἐθνικὸν ἔργον. Ἡ οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ, τεχνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν ἱκανῶν, ἠθικῶν καὶ ἀξίων νέων.

ΟΙ ΝΕΟΙ Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων. Γραφεῖα: Γλάδστωνος 2, 5ος ὄροφος - Ἀθῆναι - 141. Ὑπεύθυνος, συμφώνως τῷ Νόμῳ, Κ. Γ. Μαγνήσαλης, Ἀτλαντοῦ 8 Ἀθῆναι, 817. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Δ. Φραγκιαδάκης, Ἀραχῶβης 56 - Ἀθῆναι

ΟΙ ΝΕΟΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΤΟΣ Α'

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1964

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 11-1

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Ἡ Ε.Ν.Ε. ἑώρτασε τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ὀργανώσασα εἰδικὴν τελετὴν εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον τὰ μέλη τῆς καὶ πλῆθος ἄλλου κόσμου. Κατὰ τὴν τελετὴν, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐταιρίας κ. Ἡλίας Κοτρωνάρος, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀνεφέρθη εἰς τὴν τεραστίαν συμβολὴν τῶν Νέων εἰς τὸν νικηφόρον ἐκείνον πόλεμον τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ὅπως καὶ σήμερον οἱ Νέοι σκέπτωνται καὶ ἐνεργοῦν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ '40 ποῦ καὶ μόνον τοὺς κάνει ν. μεγαλουργοῦν εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, εἰρηνικῆς καὶ πολεμικῆς. Βασικὴν προϋπόθεσιν διατηρήσεως τοῦ πνεύματος ἐκείνου μεταξὺ τῶν Νέων, ἀποτελεῖ ἡ ἐκδήλωσις στοργῆς τῆς πολιτείας ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ τὸ δημιουργικὸν παρόν. Κατωτέρω παρατίθεται ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας

«...Αὐτὴν τὴν μεγάλην ἐπέτειον πανηγυρίζομεν σήμερον οἱ πανέλληνες. Καὶ γιὰ ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους ποῦ δὲν εὐτυχήσαμε ν' ἀγωνισθοῦμε τέτοιους ἀγῶνες, μὲ τέτοιο νόημα καὶ περιεχόμενο, ἢ ἐπέτειος αὐτῇ ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ βαρύτητα. Διότι σὲ μᾶς πλέον βασίζεται τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας, ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους μας. Πρέπει ἡμεῖς νὰ νοιώθουμε ὑπερήφανοι διότι εἴμεθα παιδιὰ τῆς ἀδελφίας τῶν γεναίων ἐκείνων Ἰταλομάχων, τῶν ἡρώων ἐκείνων, ποῦ εἴτε ἐγύρισαν γευόμενοι μαζί μας τ' ἀγαθὰ τῆς νίκης τῶν εἴτε ἔπεσαν μαχόμενοι στὰ τιμημένα πεδία τῶν μαχῶν ἐκτελέσαντες εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ ἱερόν καὶ ὑπέρτατον καθήκον πρὸς τὴν Πατρίδα, τοὺς συγγενεῖς καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς μεταγενεστέρους.

Διότι, ἂς μὴ τὸ ξεχνοῦμε ποτέ. Οἱ ἀθάνατοι νεκροὶ τοῦ πολέμου ἐκείνου, ἔπεσαν «τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι» ἀλλὰ καὶ γιὰ ἡμᾶς. Ἐπεσαν ἐκεῖνοι γιὰ νὰ μποροῦμε ἡμεῖς σήμερον νὰ ζοῦμε ἐλευθεροί. Νὰ πανηγυρίζωμε καὶ νὰ χαίρωμαστε τ' ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Τῆς ἐλευθέρως ζωῆς. Γιὰ νὰ μποροῦμε ἀπερίσπαστοι καὶ ἀνενόχλητοι νὰ ρυθμίζωμε τὰ τοῦ οἴκου μας καὶ νὰ ἀπο-

δύομαστε σ' ἄλλους ἀγῶνας. Ἀγῶνας γιὰ τὴν πρόοδο, τὴν εὐημερία, τὸν πολιτισμὸν. Αὐτὴ ἡ μεγάλη θυσία τῶν ποῦ καὶ μόνον αὐτῇ τοὺς θέτει ἀνεξίτηλα τὴν σφραγίδα τῶν μεγάλων, τῶν πραγματικῶς ἀνωτέρων ἀνθρώπων. Τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἔχουν πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς τῶν σὰν ἄτομα, σὰν πολῖται ἐλευθέρου καὶ ἀξίου ἔθνους.

Τὶς θυσίες καὶ τὶς ἡρωϊκὰς πράξεις ἐκείνων, πρέπει νὰ ἔχωμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας. Διότι δὲν εἶναι τυχαῖες ἄλλα ἀπορρέουν ἀπὸ ἀρετῆς ποῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐντιμὸν, ὑπερήφανον καὶ ἀνταξία πολιτισμένων καὶ ἐλευθέρων ἀνθρώπων διαβίωσιν.

Ἡ θυσία ἐκείνων πρέπει νὰ μᾶς ὀδηγῇ καὶ νὰ μᾶς φωτίζη τὸν δρόμον τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Διότι μόνον ὅταν οἱ λαοὶ τῶν ὁποίων οἱ Νέοι, τὰ κατ' ἐξοχὴν δηλαδὴ ζωντανὸ τμήμα τῶν, σκέπτεται ἐπισι, μόνον οἱ λαοὶ αὗτοι εἶναι σήμερον βιώσιμοι καὶ ἐπιδεκτικοὶ προόδου, ἀναπτύξεως γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Οἱ σημερινοὶ καιροὶ, καιροὶ κατ' ἐξοχὴν δύσκολοι διὰ τοὺς μι-

ΟΙ ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

τους και πτωχούς λαούς, όπως ο ελληνικός, επιτακτικά αξιούν την ύπαρξιν πνεύματος αυτοθυσίας και ζωηρήν άθεςιν δι' άγώνας σκληρούς. Το πνεύμα ακριβώς που έκυριάρχησε κατά το έλεμο του '40 και σ' όλους τους προηγούμενους άπελευθερωτικούς ή άμυντικούς πολέμους των έλλήνων.

Σ' αυτό το πνεύμα οφείλομεν την άπελευθέρωσίν μας, την σημερινήν ύμναρξίν μας και μόνον μ' αυτό θα επιτύχωμεν να επιβιώσωμεν και να ανταπεξέλθωμεν γενικώς των δυσκολιών του καιρού μας. Διότι οί άγώνες συνεχίζονται, δέν τελειώνουν ποτέ, είναι οί άγώνες για την κοινωνικήν, την οικονομικήν και την πολιτιστικήν πρόοδον. Οί άγώνες για την ευημερίαν. Οί άγώνες για την διατήρησιν των μεγάλων ήθισών αξιών επί των όποιων βασίζεται κάθε εϋνομομένη, υγειής, σύγχρονος και εξελίξιμος κοινωνία.

Οί θυσίες των αγωνιστών του '40 αυτήν την έννοιαν έχουν. Αυτό το ήθικό δίδαγμα μās δίδουν. Και αξιούν την υιοθέτησίν του από έμās τους μεταγενεστέρους. Και τους ύποσχόμεθα ότι όχι μόνον δέν θα προδώσωμεν τις προσδοκίες και τις θυσίες των, τις έλπίδες των ότι τα παιδιά τους θα εξακολουθήσουν και αυτά να κρατούν ψηλά και άναμμένη την δάδα της έλευθερίας, αλλά θα γίνωμε καλύτεροι των, αξιοισυνεχιστάι των έργων των για την προκοπήν του "Εθνους μας. Την πρόοδον της Πατρίδος μας. Της Πατρίδος που δέν γεννά παρά μόνον γεναίους και άξιους υπερασπιστάς της έλευθερίας και των άλλων ήθικών αξιών».

Ο ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Η Έταιρία Νέων Έπιστημόνων προεκήρυξε διαγωνισμόν διά την συγγραφήν μελέτης με θέμα: «Ποία μέτρα πρέπει να ληφθούν διά να καταστή δυνατή και άποδοτική ή συμβολή των νέων έπιστημόνων εις την οικονομικήν ανάπτυξιν της Ελλάδος» και 3 χρηματικά βραβεία διά τās τρεις πρώτας μελέτας. Ειδική Έπιτροπή εκ μελών της Έταιρίας και μη θα κρίνη τās δοκίμια.

Η Έταιρία Νέων Έπιστημόνων, μεταξύ των θεμάτων τὰ όποια έρευνά, ανέλαβε να εξετάση και την φύσιν της εργασίας των ειδικευθέντων εις το έξωτερικόν συναδέλφων, κυρίως δέ έάν, μετά την εις την Ελλάδα επιστροφήν των εύρίσκουν εργασία σχετική με την ειδικότητά των. Ειδική Έπιτροπή ανέλαβε την έρευνα και, περατωθείσης της σχετικής προεργασίας, άναμείνει τās άπαντήσεις των μετεκπαιδευθέντων προς τους όποιους άπεστάλη σχετικόν έρωτηματολόγιον. Η Έταιρία προσκαλεί όλους όσους είχαν μετεκπαιδευθή εις το έξωτερικόν να επικοινωνήσουν με την Γραμματεία της Έταιρίας τās άπογευματινās ώρας.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ο συνάδελφος κ. Ι. Χαστάς, Ταμίας της Ε.Ν.Ε. ανεχώρησε δι' Αγγλίαν με ύποτροφίαν εξ μηνών.

ΒΙΒΛΙΑ - ΔΕΛΤΙΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

- Γεωργίου Κουτσουμάρη: Οικονομικά Μονογραφία. Η Μορφολογία της Έλληνικής Βιομηχανίας.
- Ιωάννου Χαστά: Αί προϋποθέσεις διά την επιτυχίαν της προσπάθειας ανάπτυξεως της χώρας.
- Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής: Έπιτηρίς, Σπουδαί.
- Δημητρίου Καλιτσουνάκη: Αρχείον Οικονομικών και Κοινωνικών Έπιστημών.
- Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας: Μηνιαίον Στατιστικόν Δελτίον.
- Τραπεζής της Ελλάδος: Μηνιαίον Στατιστικόν Δελτίον.
- Εμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Πειραιώς: Δελτίον.
- Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας: Βιβλιογραφικόν Δελτίον, Παραγωγικότης, Έπιφανειακή Βιομηχανική έπεξεργασία (ξύλου, μετάλλου, πλαστικών).
- Ελληνικά Προβλήματα.
- Constantin Zilemenos: Problemes polétiques et constitutionnels en France et en Italie. Paris 1964.
- Αθην. Θωμά: Κίνδυνοι και προστασία της μακροπροθέσμου κεφαλαιοδοτήσεως. Αθήνα 1964.
- Κλ. Μπανταλούκα: Η συνολική κατανάλωσις. Ιστορική έπισκόπησις του προπολεμικού έξωτερικού δημοσίου χρέους της Ελλάδος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ

‘Ο ύφυπουργός του Συντονισμού κ. ‘Αθανάσιος Κανελλόπουλος, όμιλών εις την ‘Επιτροπήν ‘Εξουσιοδοτήσεως επί του θέματος τής χρηματοδοτήσεως του νέου Πανεπιστημίου Πατρών έτόνισε ότι η Κυβέρνησις θεωρεί την πνευματικήν υποδομήν ότι είναι μεγαλύτερας προτεραιότητας αυτήν την στιγμήν από οίονδήποτε άλλην ύλικήν υποδομήν και η Κυβέρνησις δέν θά παραλείψη να άντλήση και έκ του Κουσόρτσιουμ, έάν τουτο είναι έφικτόν, παρ’ όλον ότι έλέχθη ότι τό Κουσόρτσιουμ προωρίζετο μόνον διά την ύλικήν και όχι διά την πνευματικήν υποδομήν.

Είναι άναντιρρήτως όρθαι αι απόψεις του κ. ‘Υφυπουργού, όπως είναι επίσης άναμφισβήτητος η προσπάθεια ένισχύσεως τής πνευματικής υποδομής την όποιαν καταβάλλει η Κυβέρνησις. Τουτό όμως δέν άρκει. Διότι η πνευματική υποδομή και η δημιουργία νέων στελεχών προϋποθέτει την άνάλογον μεταχείρησιν των ήδη ύπαρχόντων.

Και όταν λέγωμεν άνάλογον μεταχείρησιν έννοούμε την αξιοποίησιν όλου του ύφισταμένου έπιστημονικού έντοπίου δυναμικού κατά πρώτον λόγον κατά τρόπον όρθολογιστικόν, διά τής χρησιμοποίησεώς του εις καταλλήλους θέσεις και τής άμοιβής του κατά δίκαιον τρόπον. Διότι ίκανοί στρατιώται άνευ άξιωματικών δέν πρόκειται να άποδώσουν και έπομένως και οι ειδικευμένοι έργάται δέν πρόκειται να αξιοποιηθούν έάν δέν ύπάρχουν τά άναγκαία έπιστημονικά στελέχη τά όποια να άμοιβώνται άνάλόγως και να μήν άναγκάζονται να ξηνηθεθούν διά να καταστή δυνατόν να άντιληφθούν διά των εις τό έξωτερικόν άμοιβών των την σημασίαν των κόπων εις τους όποιους ύπεβλήθησαν διά να γίνουν έπιστήμονες.

Οί νέοι που έσπούδασαν εις τās άνωτάτας σχολάς και έθυσίασαν κόπον, χρόνον και χρήμα δέν επιτρέπεται να άμοιβώνται με τό ημισυ του ήμερομισθίου του έργάτου, ό όποιος στερείται πολλάκις και του άπολυτηρίου του Γυμνασίου. Έτσι ό νέος έπιστήμων

άρχίζει να αισθάνεται ότι άποτελεί τό έπίκεντρο μιās άδικίας και η άδικία αυτή τον ώθει προς δυσaréστους προσανατολισμούς. Η άμοιβή του έλάχιστα άπέχει εκείνης του άποφοίτου του Γυμνασίου και ουδεμιās ιδιαιτέρας διακρίσεως τυγχάνει. Κατ’ αυτόν τον τρόπον ό τόπος μας, ό όποιος στερείται στελεχών, δέν είναι δυνατόν να καλύψη τās άνάγκας του.

Διά να ύπάρχη η άναγκαία πνευματική υποδομή πρέπει να άναγνωρισθί ότι τά έπιστημονικά στελέχη, οι πτυχιούχοι όλων των άνωτάτων σχολών, δικαιούνται ενιαίας και δικαίας μεταχειρίσεως από άπόψεως άμοιβών. Διότι μόνον με μιάν άμοιβήν άξίαν ένός έπιστήμονος ό νέος ό όποιος έμόχθησε διά να σπουδάση θά έχη την διάθεσιν να άποδώση τό maximum των δυναμένων του με άγσθα άποτελέσματα διά τό σύνολον. Η ‘Ελλάς δυστυχώς έχει την κακήν φήμην τής ύπάρξεως έπιστημονικού προλεταριάτου εις αυτήν. Τουτό όφείλεται εις δύο λόγους: Τόσον εις τό γεγονός ότι αι άμοιβαι των έπιστημόνων είναι εις άπελπιστικόν βαθμόν χαμηλάι, ένώ προσφέρουν ουτό πολλαπλασίας ύπηρεσίας των ειδικευμένων έργατών, όσον και εις τό γεγονός ότι αι έλληνικαι έπιχειρήσεις άντι να καλύπτουν τās εις άνάγκας των με νέας προσλήψεις ώθούμεναι από τό κακώς έννοούμενον κέρδος, έξαντλούν τās δυνατότητας των ήδη εις αυτās έργαζομένων πτυχιούχων με άποτέλεσμα η κόπωση των τελευταίων να οδηγί εις μειωμένην άπόδοσίν των, ένώ ουδεμιās διακρίσεως τυγχάνουν έναντι των μη πτυχιούχων.

Παραλλήλως ώρισμένα επαγγέλματα, ως των τεχνικών, έχουν ιδιαιτέρας ύψηλās άμοιβās έπειδή οι έπιστήμονες ούτοι, έξασκούν έλευθέρως τό έπάγγελμα των, άποφεύγουν την πρόσληψιν των από τό δημόσιον και άναγκάζουν τό τελευταίον να προσφέρη ύψηλās άμοιβās.

Η πνευματική υποδομή προϋποθέτει ίσοτίμον μεταχείρησιν όλων των

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΣΕΩΣ

Τὸ προσεχὲς θέρος, τοῦ 1965, διοργανοῦνται εἰς Χάγην Σεμινάριον ἐπὶ τῆς Ἐκβιομηχανίσεως. Εἶναι τὸ τρίτον κατὰ σειρὰν θερινὸν σεμινάριον ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἐτυχίαν τῶν προηγουμένων.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῆς Ἐταιρίας εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς Γλάδστωνος 2 τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας διὰ νὰ πληροφορηθοῦν ὅρους συμμετοχῆς, ἔξοδα κ.λ.π. Τὸ σεμινάριον ὀργανοῦται διὰ πτυχιούχους ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐκ δὲ τῶν ὑποψηφίων θὰ ἐπιλέξουν 25 διὰ νὰ τὸ παρακολουθήσουν. Οἱ ἐπιλεγέντες θὰ ἐπιδιωχθῆναι νὰ καλύπτουν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον τὰς διαφόρους γεωργικὰς περιοχὰς τῆς ὑδρογείου καὶ μάλιστα τὰς εὐρισκομένας ὑπὸ ἀνάπτυξιν.

πτυχιούχων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν καὶ ἀνάλογον ἀμοιβῆν των. Διότι τότε μόνον θὰ ἔχωμεν στελέχη μὲ διάθεσιν διὰ ἐργασίαν καὶ πολλαπλασίαν ἀπόδοσιν. Καὶ τὸ θέμα τοῦτο ὀφείλει νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἀρμοδίους οὕτως, ὥστε νὰ θεσπισθῆ ἓν κατώτατον ὄριον ἀμοιβῆς τῶν πτυχιούχων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν, κατοχυρωμένον διὰ νόμου, ἐνιαῖον διὰ τοὺς πρωτοδιοριζομένους εἰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ δημόσιον, μὲ ἀνάλογον κλιμάκωσιν ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἀμοιβῆς περαιτέρω ὅσον ἀφορᾷ τὰς αὐξήσεις. Λύσις δίκαια καὶ ἀναγκαία, ἢ ὅποια θὰ περιορίσῃ τὴν μετανάστευσιν, θὰ χάριση στελέχη γεμᾶτα κέφι γιὰ δουλειὰ καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυριώτερον μέτρον γιὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Ἰωάννης Ν. Κίννας

ΠΕΡΙΟΔΙΑΙ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Ν.Ε. ΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Ἡ Ε.Ν.Ε. ἐφαρμόζουσα τὸ πρόγραμμα ἀποστολῆς μελῶν τῆς εἰς ἐπαρχίαν, μὲ βασικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου ἐπὶ ζεόντων ζητημάτων τῆς συγχρόνου ἐλληνικῆς ζωῆς, ἀπέστειλεν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Β.Ε.Ι. καὶ διὰ 10 ἡμέρας, τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς κ. Ἠλίας Κοτρωνᾶρον εἰς τὴν βόρειον καὶ κεντρικὴν Εὐβοίαν.

Ὁ κ. Ἠλίας Κοτρωνᾶρος ὠμίλησε εἰς προγραμματισθείσας πολυπληθεῖς συγκεντρώσεις τῶν κατοίκων ἐννέα πόλεων καὶ κομωπόλεων τῆς Εὐβοίας ἀναπτύξας εἰς αὐτοὺς τὸ θέμα: Ἡ μόρφωσις ὡς βασικὴ προϋπόθεσις προόδου. Τῶν ὁμιλιῶν ἐπηκολούθει συζήτησις κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεπτύχθησαν λίαν ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις καὶ ἐξεφράσθη ζωηρὴ ἐπιθυμία τῶν ἀκροατῶν διὰ νέας ὁμιλίας. Ἡ Ἐταιρία μας ἐνδιαφερομένη διὰ νέας ἀποστολὰς συναδέλφων παρακαλεῖ τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ δηλώσωσιν τοῦτο, ἐγκαίρως, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ Ε.Ν.Ε. καλεῖ ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἢ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν 8ην Νοεμβρίου 1964 καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου 16 αἴθουσαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Προγραμματισμοῦ μὲ θέματα:

1) Λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ταμιακοῦ ἀπολογισμοῦ.

3) Ἐκλογή νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΟΙ ΝΕΟΙ *Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων. Γραφεῖα: Γλάδστωνος 2, 5ος ὄροφος - Ἀθῆναι - 141. Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ: Ἠλ. Κοτρωνᾶρος, Ἰ. Παναγιωτάκης, Ν. Σπυρόπουλος. Ὑπεύθυνος, συμφώνως τῷ Νόμῳ, Κ. Γ. Μαγνήσαλης, Ἄτλαντος 8 - Ἀθῆναι, 817. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Δημ. Φραγκιαδάκης, Ἀραχῶβης 56 - Ἀθῆναι.

ΟΙ ΝΕΟΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

3'

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1965

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 15-16

ΝΕΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Τὸ σύγχρονον Κράτος αὐξάνει διαρκῶς τὴν παρέμβασή του στοὺς τομεῖς δραστηριότητος τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ διαμόρφωση τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ ἡ συνεχὴς ἐπέκτασή του κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλάτος ἐλέγχεται μὲ τὴν ἀσκουμένη στοὺς διαφόρους τομεῖς ἀντίστοιχη πολιτικὴ. Μεταξύ τῶν τομέων, πού τελευταῖα παρατηρεῖται ἔντονος, ἄμεσος ἢ ἔμμεσος κρατικὸς παρεμβατισμὸς, εἶναι καὶ ὁ τομεὺς τῆς νεανικῆς πολιτικῆς στὰ διάφορα κράτη.

Ἡ πραγματοποίηση τῆς πάσης φύσεως ἀναπτύξεως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ὀρθολογικοῦ προϋπολογισμοῦ προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν ρεαλιστικῆς νεανικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν χρησιμοποίησιν νέων δυνάμεων, στελεχῶν ἱκανῶν νὰ προσαρμολοθῶν πρὸς τὶς σύγχρονες ἀπαιτήσεις.

Βασικὸς συντελεστὴς διαμορφώσεως τῆς νεανικῆς πολιτικῆς, ἰδιαίτερα στὶς προηγμένες χώρες εἶναι ἡ καλὴ ὀργάνωση καὶ λειτουργία τῶν μὴ πολιτικῆς φύσεως ὀργανώσεων νέων, ἡ ἀναγνώριση καὶ ἐνίσχυσή τους ἀπὸ τὸ κράτος καθὼς καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τους ἀπὸ τὸ τελευταῖο. Στὴν Δυτ. Εὐρώπῃ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν τῶν ὀργανώσεων νέων καὶ ἡ ὀλοκληρωτικὴ τους ἀναγνώριση δὲν ἔχει φθάσει ἀκόμη στὸ ἐπιθυμητὸ ἐπίπεδο, κατάρθωσαν ἤδη νὰ θεωροῦνται σὰν μιά ἀπὸ τὶς καθιερωθεῖσες στὴν ἐπιστήμην «ὀμάδες πιέσεως» (pressure groups), τῶν ὀργανωμένων δηλαδὴ κοινωνικῶν ὀμάδων πού μποροῦν νὰ ὑπηρετήσουν τόσο τὴν κοινὴ γνώμη ὅσο καὶ τὴν ὑπεύθυνη κυβέρνησιν.

Ἡ Δυτ. Εὐρώπῃ, περιλαμβάνουσα ὀργανώσεις νέων, συγκροτημένες διαφωρετικὰ ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ καὶ ὀπωσδήποτε μὴ κατευθυνόμενες ἀπὸ τὸ κράτος, ἔχει στρέψει τὸ ἐνδιαφέρον της πρὸς αὐτὲς καὶ γενικώτερα τοὺς νέους, ὥστε μὲ τὰ προγράμματα οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς νὰ διαμορφώνεται πρὸς τὸ παρὸν ἔμμεσως, μιά νεανικὴ πολιτικὴ πού νὰ δημιουργῇ εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις γιὰ τὴν νεολαία.

Ἡ νεανικὴ αὐτὴ πολιτικὴ δὲν ἀποτελεῖ ἕνα αὐτοτελὲς σύνολον καὶ γι' αὐτὸ συχνὰ συναντᾶμε καὶ ἀντινεανικὴ πολιτικὴ. Ἡ προσπάθεια τοῦ συντονισμοῦ στὸν τομέα αὐτὸ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ παραμείνῃ ἄσχετη μὲ τὴν γενικώτερη προσπάθεια ἐνοποιήσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς στοὺς διαφόρους τομεῖς μέσα στὰ πλαίσια τοῦ συντονισμοῦ γιὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως. Ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς, πλὴον συναφῆς φορεῦς εἶναι φυσικὸ νὰ θεωρηθῆται τὸ συμβόλιον τῆς Εὐρώπης τὸ ὅποιον, λόγῳ τῆς φύσεως τῶν σκοπῶν του καὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας του ἦταν δυνατόν νὰ ὑλοποιηθῇ καλλίτερα τὶς προσπάθειες συντονισμοῦ τῆς νεανικῆς πολιτικῆς σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο.

Κύριον μέλημα πάντως γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀναγνώριση τῶν ὀργανώσεων νέων ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἡ συμπαράστασις

αὐτῶν καὶ τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τοὺς ὀργανωμένους νέους, ἰδιαιτέρα μάλιστα ἡ παροχὴ συμβουλευτικῆς ἰδιότητος πρὸς τὶς ὀργανώσεις τῶν ὄσων ἀφορᾷ τὴν νομοθεσίαν καὶ τὶς ἐνέργειες τὶς σχετικὰς μὲ τὰ ζητήματα τῶν νέων. Προϋποθέσεις, πάντοτε, ὁ ἀποκλεισμὸς κάθε μορφῆς ὀργανώσεως ὀλοκληρωτικοῦ τύπου. Σὰν βασικὸς συντελεστὴς στὴν πραγματοποίηση ὅλης αὐτῆς τῆς προσπάθειας πρέπει νὰ θεωρῆται, γιὰ τὴν Εὐρώπην, τὸ Συμβούλιον Ἐθνικῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐπιτροπῶν Νεολαίας.

Κύριος σκοπὸς μιᾶς, σὲ πανευρωπαϊκῆ βάσει, νεανικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ἐνίσχυση τοῦ κοινοῦ τρόπου σκέψεως καὶ ἡ δημιουργία κοινῆς συνειδήσεως μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῆς νέας γενεᾶς ἐπιτρέποντας σ' αὐτοὺς νὰ ζήσουν σὰν Εὐρωπαῖοι πολῖται τῆς αὔριου. Ἀκόμη, καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ πεισθοῦν οἱ Εὐρωπαϊκὲς Κυβερνήσεις καὶ κάθε ἄλλη ὀργάνωσις νὰ καθιερώσουν στενωτέρα συνεργασία μεταξὺ τους γιὰ τὴν ἐξωσχολικὴ μόρφωση. Εἶναι ἀναγκαῖο ἓνα πρόγραμμα ἐνίσχυσεως τῶν νέων ὅλης τῆς Εὐρώπης. Συναφῆς εἶναι καὶ ἡ ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐνὸς Ἰδρύματος διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Νεότητα, ἡ παράλληλος σύστασις ἐιδικοῦ ταμείου διὰ τὴν πραγματοποίησιν μελέτης γιὰ τὴν κατάστασιν τῆς νεολαίας καὶ τῆς ἐξωσχολικῆς μορφώσεως στὶς διάφορες εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἡ ὀργάνωσις ἐπαφῶν ἐιδικῶν, σεμιναρίων, συνεδρίων, μορφωτικῶν, ἀθλητικῶν καὶ ψυχολογικῶν ἐκδηλώσεων ὅπως καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ νέων, ἀποτελοῦν τὰ κύρια πλαίσια τῆς προσπάθειας. Γιὰ τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχίαν τῶν ἀνωτέρω σὰν βάσις πρέπει νὰ ληφθῆ ἡ διδασκαλία καὶ ἐκμάθησις τῶν ξένων γλωσσῶν.

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὸν Συντονισμὸν τοῦ δικαίου τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τοὺς νέους, βασικὸν μέλημα πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ποὺ κατὰ σύμπτωσιν βρίσκονται καὶ στὴν περιμέτρον τῆς.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀπόψεις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος ἐξωσχολικῆς Μορφώσεως καὶ Νεότητος, στὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, κ. Λ. ντὲ Ρουλέ, δὲν ὑπάρχουν σαφῶς καθορισμένα ἀρχαὶ ὥστε νὰ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν σὰν «νεανικὴ πολιτικὴ». Σκοπὸς τῆς διακυβερνητικῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας εἶναι ἡ προσφορὰ στοὺς νέους τῆς Εὐρώπης τῶν καλλιτέρων δυνατῶν προϋποθέσεων γιὰ τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητός τους καὶ τῆς προετοιμασίας τους ὥστε νὰ ἀναλάβουν ἡγετικὸν ρόλον.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, σὲ συνεργασία μὲ τὶς τοπικὰς ὀργανώσεις νέων, ἐπέδωξε καὶ ἐπέτυχεν νὰ συγκεντρώσῃ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασιν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ προβλήματα τῶν νέων στὶς διάφορες Εὐρωπαϊκὰς χώρας, μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ Ἑλλάς, καὶ νὰ ἔχῃ ἔτσι τὰ ἀπαραίτητα δεδομένα γιὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς προσπάθειας του. Μιὰ σύντομη ἀναδρομὴ στὴν κατάστασιν ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν τομέα τῆς νεανικῆς πολιτικῆς στὴν Ἑλλάδα. Εὐρώπην μᾶς δίνει πολὺτιμα στοιχεῖα καὶ γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ στὴν χώρα μας, ὅπως ἐπίσης μᾶς πείθει ὅτι τὰ προβλήματα τῶν νέων εἶναι κοινὰ σὲ γενικὰς γραμμὰς σ' ὅλα τὰ κράτη.

I. N. KINNAS

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Ἐπειδὴ, ὡς γνωστὸν, ἡ δραστηριοποίησις κάθε συλλογικοῦ ὀργάνου προϋποθέτει τὴν ὑπαρξιν οἰκονομικῶν μέσων, παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνάδελφοι —μέλη τῆς Ε.Ν.Ε., νὰ τακτοποιηθοῦν ταμειακῶς καταβάλλοντες τὶς ὀφειλόμενες συνδρομὰς τῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.

‘Η Έταιρία μας έπραγατοποίησε την πρώτη διάλεξη του 1965 εις την αίθουσα τής οδού Νίκης 23β με όμιλητή τον κ. Λίνον Μπενάκην. ‘Ο κ. Μπενάκης έχει έργασθι στή Μέση Έκπαιδευση και στο ‘Υπουργείο τής Παιδείας, είναι διδάκτωρ τής Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου τής Κολωνίας και καλός γνώστης τών εκπαιδευτικών θεμάτων. Έχει μετάσχει σε συνέδρια και επισκέψεις ενημερώσεως σε Εύρωπαϊκές χώρες και είναι σήμερα μέλος του Δ.Σ. τής «Εύρωπαϊκής Ένώσεως Έκπαιδευτικών».

‘Ο όμιλητής αντιμετώπισε, στην αρχή, το θέμα τής κοινής εύρωπαϊκής πολιτικής στην περιοχή τής Παιδείας και δέσπειλε εύστοχα το έναίο και το ξεχωριστό, που χαρακτηρίζει την εύρωπαϊκή πραγματικότητα στον τομέα τής Παιδείας, προσδιορίζοντας τι υπηρετεί ή άμοιβαία ενημέρωση και ποιά μπορεί να είναι ή άξιοποίηση τών κοινών τάσεων, που διαμορφώνονται σε πολλές περιπτώσεις, τής πείρας και τών επιτευγμάτων τών άλλων χωρών τής Εύρωπαϊκής Κοινότητας. Με εύρύτατη ενημέρωση και πλούσια τεκμηρίωση έπιασέμανε κατόπιν τις πιο χαρακτηριστικές τάσεις στα κεντρικότερα θέματα τής Παιδείας και συγκεκριμένα στο θέμα τής προωθήσεως του μαθητικού δυναμικού προς τις βαθμίδες, από τις όποιες αρχίζει ή διαφοροποιημένη κατάρτιση τών αύριανών έπιστημόνων τής χώρας, στο θέμα τής προσπελάσεως προς τις ανώτατες σχολές, τών έξετάσεων και τής έπιλογής τών πανεπιστημιακών σπουδών, τής νέας γενικότερα πανεπιστημιακής πραγματικότητας και τών συγχρόνων τάσεων ως προς την μορφή και την άποστολή του Πανεπιστημίου· άκόμη τών «έσωτερικών μεταρρυθμίσεων» στην ανώτερη Γυμνασιακή βαθμίδα, με στόχο την άνύψωση τής στάθμης τών άποφοίτων και αντίστοιχα τών φοιτητών, τών προβλημάτων τής μεσαίας σχολικής βαθμίδος, τών συνδεδεμένων και με το φλέγον θέμα τής διάρκειας τής ύποχρεωτικής φοιτήσεως, καθώς και σε ώρι-

σμένα ειδικότερα θέματα, όπως τής διδασκαλίας τής μητρικής γλώσσας, τής ‘Ιστορίας, ‘Αγωγής του Πολίτου και τών Ξένων γλωσσών στη Μέση Έκπαιδευση κλπ. Χωρίς να προχωρήσει σε άναλυτική συγκριτική έπισκόπηση τής έλληνικής πραγματικότητας, ό κ. Μπενάκης ύπεστήριξε ότι σε πολλά ζωτικά θέματα τής έλληνικής Παιδείας είναι φανερά ώρισμένα κοινά στοιχεία τής σημερινής εύρωπαϊκής πολιτικής και ή κοινή αύτή πορεία είναι μία έγγύηση ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο.

ΒΙΒΛΙΑ – ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΔΕΛΤΙΑ

‘Ελάβαμε τα κάτωθι :

Νικολάου Λώλη: Το Δίκαιο τής Βιομηχανικής ‘Ιδιοκτησίας εις την Ε.Ο.Κ. ‘Αθήναι, 1964.

Η. S m i d d y—L. N a u m : ‘Η έξέλιξις τής ‘Οργανωτικής ως ‘Επιστήμης. Πειραιεύς 1964.

Α.Β.Σ.: Σπουδαί. Μηνιαία ‘Επιστημονική ‘Επιθεώρησις. Δεκέμβριος 1964.

Τ. Μοιρουτίς: Une Technique Appliquée pour la correction de l'indice d'emploi par l'enquête sur la structure de l'industrie Hellenique. Paris Mars 1964.

‘Εταιρία Σολομός: Εύημερία. ‘Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1965.

Κλ. Μπανταλούκα: Φορολογικά Κίνητρα, δι’ Οικονομικήν ‘Ανάπτυξιν. 1961.

Κλ. Μπανταλούκα: ‘Εφαρμογαι του Συστήματος Εισροών ‘Εκροών εις διαφόρους Χώρας. 1960.

ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.: α) Τεχνική Συγκολλήσεως Μετάλλων. 1964. β) Λειαντικά ‘Υλικά και Μέσα. 1964.

Τράπεζα ‘Ελλάδος: Μηνιαίον Στατιστικόν Δελτίον. ‘Ιανουάριος 1965.

Κωνστ. Δελή: ‘Η ‘Επιχειρησιακή ‘Ερευνα εις την ‘Επίλυσιν Προβλημάτων Marketing. 1964. ‘Εκδοσις ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Κυριακού Φίνα: ‘Η Γεωργία τής Δωδεκανήσου και αι προϋποθέσεις ανάπτυξεως αύτης. Ρόδος 1961.

Κυριακού Φίνα: Τα άπωροκηπευτικά εις τα πλαίσια τής δωδεκανησιακής οικονομίας. Ρόδος 1961.

Κυριακού Φίνα: ‘Η ‘Αγροτική ‘Εκπαίδευσις εις την Δωδεκάνησον. Ρόδος 1963.

ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.: Παραγωγικότης, τριμηνιαία τεύχη 68, 69 και 70.

—‘Αρχείον Οικονομικών και Κοινωνικών ‘Επιστημών. Τόμος 44ος, 1964.

‘Α. ‘Αθανασιάδη—Ν. Λώλη: Νομοθεσία ‘Εταιρίας Περιωρισμ. Εύθύνης. 1964.

Ε.Σ.Υ.Ε.: Μηνιαίον Στατιστικόν Δελτίον. Σεπτέμβριος και Νοέμβριος 1964.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η Ε.Ν.Ε. ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡ Ε.Ν.Ε., ἀφορμὴ λαβοῦσα ἐκ τῆς ἐπισημάνσεως ἀνακουφάσεως διαφορᾶς μεταξύ θεολογικῶν κύκλων ἀπ' ἑνὸς καὶ τοῦ κυριωτέρου φορέως τῆς συντελουμένης σήμερον ἀναμορφώσεως τῆς Παιδείας ἀπ' ἑτέρου ἀνακοίνωσε ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀπαραδέκτος ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἐπίθεσις κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ τῆς πραγματικῆς μετάρρηθίσεως τῆς Παιδείας εἰς ὅλας τῆς τὰς βαθμίδας. Καθίσταται δὲ ἔτι μᾶλλον ἀπαραδέκτος λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ κίνητρα αὐτῆς τῆς σφοδρᾶς ἀντιθέσεως πρὸς τοὺς κρατικούς φορεῖς προέκυψαν, βασικῶς, ἀπὸ καθαρῶς ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα ὀλιγομελοῦς ὁμάδος ἀτόμων, τὰ ὅποια πιθανῶς, δὲν εἶναι ξένα καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν διαμάχην τῶν Κομμάτων. Φοβούμεθα ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνο-χριστιανικῆς Παιδείας ἐπιχειρεῖται διαιωνίσις κακῶν ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων τὰ ὅποια τόσον ἀκριβὰ ἐστοίχισαν εἰς τὸ ἔθνος μας, ὡς σὺνολον θεωρουμένου, ἐνῶ ὠφέλησαν ἐλάχιστα ἄτομα μόνον. Ἡ συνέχεια ὁμοῦ αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποβῆ μοιραία διὰ τὸν τόπον μας ἀφοῦ ἀπ' αὐτὰ ἐξαρτᾶται ἡ διαμόρφωσις τῆς νέας γενεᾶς, ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδος, ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς μας. Ἡ μικροπολιτικὴ καὶ τὰ μικροσυμφέροντα δὲν πρέπει νὰ ἔχουν πλέον θέσιν εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Ἀπαντες ὀφείλομεν νὰ ὑποταχθοῦμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῆς χώρας μας, διότι μόνον δι' αὐτοῦ ἱκανοποιούνται καὶ εὐημεροῦν τὰ ἄτομα, παρὰ τῆς φαινομενικῆς ἢ καὶ οὐσιαστικῆς θυσίης τὰς ὁποίας, ἐνδεχομένως, προσωρινῶς, ὑφίστανται.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπῆ Ἐκδόσεως «Βιογραφικοῦ Λεξικοῦ Νέων Ἐπιστημόνων» ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ λόγω τῆς περιωρισμένης συμμετοχῆς τῶν συναδέλφων.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐταιρίας μας ἐδέχθη ὡς ὀρθὴ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν καὶ οὕτω ἀναβάλλεται ἡ ἐκδοσις ἕως ὅτου αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν συμμετεχόντων εἰς ἀξιόλογον ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος νὰ δικαιολογῇ τὴν ἐκδοσιν.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συνάδελφοι δὲν συμφωνοῦν μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναβολὴν, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γνωρίσουν τοῦτο προκειμένου νὰ τοὺς ἐπιστρέψωμεν τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς των.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ἡ Ἐταιρία Νέων Ἐπιστημόνων φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων τὴν ὀργάνωσιν δύο σεμιναρίων κατὰ τὸ προσεχές θέρος.

1) Εἰς Χάγην, ἀπὸ 19.7.65 ἕως 28-8-65 τὸ τρίτον Διεθνὲς Σεμινάριον μετὰ θέμα τὴν ἐκβιομηχάνισιν. Θὰ ἐπιλεγοῦν 25 συνολικῶς ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους ὄλων τῶν κρατῶν οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ εἶναι πτυχιούχοι ἀνωτάτων σχολῶν καὶ νὰ ἔχουν προϋπηρεσίαν εἰς συναφεῖς κλάδους.

2) Εἰς Λονδίνον ὀργανοῦται ἀπὸ 28.7.65 ἕως 18-8-65 τὸ ἕβδομον Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸν Δεκαπενθήμερον διὰ νέους ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου. Τὸ θέμα τοῦ ἐφετινοῦ Σεμιναρίου εἶναι «Ἡ Διεθνὴς ἐπιστημονικὴ συνεργασία». Εἰς τοῦτο δύνανται νὰ μεσχουν φοιτηταὶ θετικῶν ἐπιστημῶν ἡλικίας 17-21 ἐτῶν γνωρίζοντες πολὺ καλά τὴν ἀγγλικήν.

Λεπτομέρειαι ὡς πρὸς τοὺς ὄρους συμμετοχῆς, ἔξοδα κλπ. διὰ ἀμφοτέρων τὰ σεμινάρια, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας, Γλάδστωνος 2, 5ος ὄροφος, Τηλ. 631.722.

ΟΙ ΝΕΟΙ Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων. Γραφεῖα : Γλάδστωνος 2, 5ος ὄροφος - Ἀθῆναι - 141. Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ : Ἡλ. Κοτρωνᾶρος, Ἰ. Παναγιωτάκης, Ν. Σπυριδούλος. Ὑπεύθυνος, συμφώνως τῷ Νόμῳ, Κ. Γ. Μαγνησαλῆς, Ἄτλαντος 8 - Ἀθῆναι, 817. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου : Δημ. Φραγκιαδάκης, Ἀραχῶβης 56 - Ἀθῆναι.

ΟΙ ΝΕΟΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β'

ΜΑΡΤΙΟΣ—ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1965

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 17-18

ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Τὴν 29ην Ἀπριλίου 1965, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Κίνγκς Πάλας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν εἰδικῆς τελετῆς ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων ἡ βράβευσις τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Χρ. Εὐελπίδου, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Καθηγητοῦ κ. Ἀδ. Πεπελάση καὶ τοῦ δημοσιογράφου κ. Π. Παλαιολόγου διὰ τὴν ἐν γένει δραστηριότητά των ὑπὲρ τῶν νέων.

Ἐν ἀρχῇ ὠμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας κ. Κ. Γ. Μαγνήσαλης ἀναφερθεὶς εἰς τὴν συμβολὴν τῶν βραβευθέντων διὰ τὴν προβολὴν τῶν προβλημάτων τῶν νέων καθὼς καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας καταβάλλουσι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἰς μίαν «ἐποχὴν, ὅπου ἀντὶ οἱ Νέοι νὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας, παραγκωνίζονται, ἀντὶ νὰ ἔχουν ἐλεύθερα πεδία δράσεως, περιορίζονται, ἀντὶ νὰ ἔχουν ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα, ἔχουν μόνον ὑποχρεώσεις, ἀντὶ νὰ ἔχουν ἐξασφαλισμένη ἐργασία, μένουσι χρόνιοι ἀνεργοί, ἀντὶ νὰ μένουσι στὸ τόπο γιὰ νὰ συνεισφέρουσι στὴν ἀνοικοδόμησίν του, ἀναγκάζονται νὰ μεταναστεύουσι». Πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα τῆς ἀντινεανικῆς πολιτικῆς στὸν πολιτικόν, οικονομικόν καὶ στὸν πνευματικόν τομέα, ἐτόνισε ὁ κ. Μαγνήσαλης. Ὑποστηρίζουσι μερικὸι ὅτι τελευταίως ὑπῆρξε κάποια ἀλλαγὴ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ἀλλαγὴ δὲν ἔγινε, τὰ δὲ μέτρα ποῦ ἀρῆθησαν ἦσαν ἄτολμα, ἀδύνατα καὶ πολλὰ ἔμειναν ἀνεφάρμοστα, (π.χ. νόμος 35ετίας, πολυθεσία καθηγητῶν Πανεπιστημίου, μέτρα γιὰ τὴν μετανάστευση κλπ.). Μέσα σ' αὐτὴ τὴ σύγχυσις ἐκτιμοῦμε πάρα πολὺ τὴν προσπάθειαν τῶν βραβευθέντων, κατέληξε ὁ

κ. Μαγνήσαλης, γιὰ τοὺς νέους. Οἱ φωνές τους πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν καὶ νὰ πολλαπλασιασθοῦν καὶ τοῦτο γιὰτὶ οἱ φωνές ὑπὲρ τῶν νέων εἶναι καὶ φωνές ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ὑπὲρ τῆς προόδου, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησαν οἱ βραβευθέντες: Ὁ Πρύτανης κ. Χρ. Εὐελπίδου εἶπε μεταξὺ ἄλλων: Ἐπειδὴ οἱ μεγάλοι δὲν ἀγαποῦν νὰ σκέπτονται, ζητοῦν φυσικὰ καὶ ἀπὸ νέους νὰ μὴν ἔχουσι δικὴν τους γνώμην καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουσι ὅ,τι τοὺς μαθαίνουσι. Ἄλλ' οἱ νέοι δὲν ἀποζητοῦν τὴ φυγὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς, μὰ θέλουσι τὴν κατὰκτησὴν της καὶ γι' αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ βροῦν τὸ νοημά της. Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει ἡ πείρα τῶν μεγάλων, μὰ πιστεύουσι μόνον στὴ δικὴν τους τὴν πείρα, ποῦ τὴ διαμόρφωσε πρῶτα ἡ ζωὴ. Ἀντικρῶζουσι ἀκόμα μὲ μεγάλη ἀμφιβολία τὴ σοφίαν τῶν βιβλίων, ποῦ ἀντιπροσωπεύουσι συνήθως τὸ ἱστορικὸν πνεῦμα. Ἄλλ' αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐνδιαφέρουσι τόσο πολὺ τὰ περασμένα, ἡ ἱστορία, ποῦ κυριαρχεῖ πρὸ πάντων στὸν τόπο μας, ἀλλὰ τὴ σκέψην τους βασανίζει τὸ μέλλον ποῦ τοὺς ἀνήκει. Καὶ συχνὰ τὸ παρόν, γιὰτὶ βλέπουσι νὰ παραγκωνίζονται ἀκόμα στὰ πρῶτα σκαλοπάτια τῆς ζωῆς. Ἐτσι ἐξηγεῖται ἡ ἐσώτερη

ἡ ἐγερση τῶν νέων, ἡ ἀναταραχὴ πού
 ἰ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴ μας καὶ ἀκό-
 ἰ ἡ τᾶση τῆς φυγῆς ἔξω ἀπὸ τὸν τό-
 ἰ ο μας με τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μπορέσουν
 ἰ ἔργασθοῦν καὶ νὰ προκόψουν. Τὸ
 ἰ ελευταῖο αὐτὸ φαινόμενο εἶναι τὸ πιὸ
 ἰ νησυχιστικὸ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τό-
 ἰ ρου μας, γι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ὑπο-
 ἰ ριτασὴ μας σὰν Κράτος καὶ σὰν ἔθνος,
 ἰ κίφου φέτος ἡ μετανάστευση-ἀποκλει-
 ἰ εστικὰ σχεδὸν νέων-ξεπέρασε τὴ φυσι-
 ἰ ἄλογικὴ αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ μας.
 ἰ πᾶνω ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες νέοι καὶ νέες
 ἰ σφυγαν ἀπὸ τὴ πατρίδα μας καὶ φο-
 ἰ ριοῦμαι πὼς πολλοὶ ἔρριξαν μαῦρη πέ-
 ἰ τρα πίσω τους. Νὰ ὁ μέγας κίνδυνος
 ἰ τοῦ δημιουργεῖ ἡ «ἀντινεανικὴ πολιτι-
 ἰ κή», πού με τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ πει-
 ἰ στικότηταν μελέτησεν ὁ προεδρὸς κ.
 ἰ Μαγνησαλῆς σ' ἓνα βιβλίο πού κυκλο-
 ἰ φόρησε τελευταῖα. Καὶ δὲν εἶναι μόνο
 ἰ βιολογικὰ καὶ ἐργάτες ἢ νέα κορίτσια
 ἰ που φεύγουν. Εἶναι ἀκόμα καὶ ἐπιστή-
 ἰ μους, σὲ μιὰν ἐποχὴ πού τὸ Κράτος
 ἰ προσπαθεῖ νὰ τονώσῃ τὴ μόρφωση καὶ
 ἰ εἰδικώτερα τὴν ἐπιστημονικὴ μόρφωση,
 ἰ μὲ τὴ δωρεάν παιδείαν, μὲ τὴν αὔξηση
 ἰ τῶν ἐτῶν ἐκπαιδεύσεως, μὲ τὴν ἴδρυση
 ἰ καινούριων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰ-
 ἰ δρυμάτων πρὸς διάφορα ἐπαρχίαις.

ἰ Στὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἡ Ἐταιρία
 ἰ τῶν Νέων Ἐπιστημόνων ἔχει πολλὰ νὰ προ-
 ἰ κσφέρῃ. Γιατὶ ἀποτελεῖ τὴ διευθύνουσα
 ἰ τάξη τῆς νεολαίας. Καὶ ἔχει διπλὸ σκο-
 ἰ πὸ: Πρῶτα νὰ δώσῃ τὰ περιεχόμενα
 ἰ ἐστὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ διόρθωση μιᾶς κα-
 ἰ ταστάσεως πού εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπι-
 ἰ λκίνδυνη καὶ ἀπαράδεκτη γιὰ τὴ χώρα
 ἰ πιας. Καὶ ἔπειτα νὰ ὀργανώσῃ τὴ νεο-
 ἰ χλαίαν γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοποὺς τῆς,
 ἰ ὑπὸ εἶναι σκοποὶ κυριολεκτικὰ ἐθνικοί.
 ἰ Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι καὶ οἱ διάφοροι
 ἰ κλάδοι τῆς ζωῆς μας τείνουν σήμερον νὰ
 ἰ γίνωνται ἐπιστήμες: ἡ βιομηχανία, ἡ γε-
 ἰ ωργία, οἱ συγκοινωνίες, τὸ ἐμπόριο κτλ.

ἰ Νομίζω πὼς οἱ νέοι καὶ εἰδικώτερα
 ἰ οἱ νέοι ἐπιστήμονες, θὰ μπορέσουν νὰ
 ἰ δώσουν στὴ διοίκηση καὶ στὴν ἐθνικὴ
 ἰ ζωὴ ἓνα καινούριο πνεῦμα πού θὰ διορ-
 ἰ θώσῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς γραφειοκρα-
 ἰ τίας, θὰ βροηθῶσιν στὴν οικονομικὴ καὶ
 ἰ στὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ τό-
 ἰ που, θὰ μεταφέρουν στὴν κοινωνίαν τὴν ἀ-

νησυχίαν τους ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μιὰ
 ἰ καλύτερη αὔριο γιὰ τὴ χώρα μας. Ἡ
 ἰ ἄγωνα μακαριότητα τῶν ἡλικιωμένων
 ἰ ἐξηγεῖται βέβαια ἀπὸ τὴν ἀπογοητεύ-
 ἰ σεις πού εἶχαν τῆς ζωῆς τους, ἀλλὰ μᾶς
 ἰ θυμίζει τὸν φιλογώνιον βίον τῶν Βυ-
 ἰ ζαντινῶν τῆς παρακμῆς. "Ενας καινούρι-
 ἰ ος ἀέρας ἐπιβάλλεται νὰ πνεύσῃ σ'
 ἰ αὐτὸν τὸν τόπο, νὰ σαρώσῃ τὴν προ-
 ἰ λήψεις, τὰ πάθη καὶ τὴ γκρίνια, πού
 ἰ τόσα κακὰ μᾶς ἔφεραν».

ἰ Ὁ κ. Ἄδ. Πεπελάσης ἐτόνισε με-
 ἰ ταξὺ ἄλλων: «Τὸ θεωρῶ ἰδιαίτερη τιμὴ,
 ἰ πού νέοι ἄνθρωποι ξεχώρισαν ὠρισμένες
 ἰ προσπάθειες μου καὶ τὴν εἶδαν σὰν θετι-
 ἰ κὴ συμβολὴ γιὰ ἀνανέωσι. Γιατὶ βέβαια,
 ἰ ὅταν προσβλέπησιν στοὺς νέους ἀνθρώ-
 ἰ πους, ὑπηρετεῖς τὸ φυσικὸ νόμο τῆς
 ἰ ἐπιβιώσεως καὶ στοχεύεις, μὲ θετικὴς
 ἰ προσδοκίαις, στὸ μέλλον.

ἰ Δὲν εἶναι ἡ στιγμὴ κατάλληλη γιὰ
 ἰ λόγους. "Ομως θάθελα νὰ μοῦ ἐπιτρέ-
 ἰ ψετε νὰ ὑπογραμμίσω μερικὲς σκέψεις
 ἰ μου γιὰ τὸ θέμα τῆς οικονομικῆς καὶ
 ἰ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.
 ἰ "Ολοι μιλοῦμε γι' αὐτό. Ὑποτίθεται,
 ἰ ὅτι ἔχει ἀναχθῆ στὸ νέο ἔθνος μᾶς ἰδεῶ-
 ἰ δες. "Ομως, ὅπως καὶ γιὰ κάθε σοβαρὴ
 ἰ ἐπίδωξι, ὅλα ὅσα λέμε καὶ προσδοκοῦ-
 ἰ με μὲ τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξι, ὑπάρ-
 ἰ χει κίνδυνος νὰ μείνουν κενὸ γράμμα,
 ἰ κι' ἂν διατυπωθοῦν σὲ ὀγκώδη προ-
 ἰ γράμματα καὶ μὲ λογικὴ καὶ ἐπιστη-
 ἰ νικὴ βάσι.

ἰ Προϋπὸθεσις γιὰ νὰ ὑλοποιηθοῦν
 ἰ εἶναι εἶναι νὰ ὑπάρξῃ πρῶτα ἀπ' ὅλα
 ἰ πανελλήνια καὶ παλαικὴ κινητοποίησι.
 ἰ "Αν δὲν συντρέξῃ στὴν προσπάθειαν καὶ
 ἰ ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἑλλήνων δὲν μπορεῖ
 ἰ νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ οικονομικὴ ἀ-
 ἰ νάπτυξι. Καὶ γιὰ νὰ συμβῇ αὐτὸ χρει-
 ἰ ἀζεται νὰ πιστεύσουμε ὅλοι στὸ νέο
 ἰ ἰδανικὸ καὶ νὰ ποστεύσουμε ἀκόμα,
 ἰ πὼς ὅλοι εἶναι εἰλικρινὰ πρόθυμοι νὰ
 ἰ ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ εἰσφέρουν γιὰ νὰ
 ἰ ἐπιτευχθῇ.

ἰ Ὑπάρχουν οἱ δῦσπιστοι: γιατί πολ-
 ἰ λές φορές ἔχουν ἐνθουσιασθῇ καὶ σχε-
 ἰ δὸν ἰσάριθμος ἔχουν ἀπογοητευθῇ. Καὶ
 ἰ τὸν ἐνθουσιασμό τους αὐτὸν τὸν πλή-
 ἰ ρωσαν κάποτε καὶ μὲ πολὺ βαρὺ τίμη-
 ἰ μα. Γι' αὐτὸ ἡ νέα προσπάθεια θὰ πρέ-

ΟΙ ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΜΑΣ

«Εἰς τὸν Τύπον ἀνεγράφη ὅτι κατόπιν πρωτοβουλίας καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, πενταμελῆς ἀντιπροσωπεία ἐξ αὐτῶν ἐπεσκέφη τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἶχεν μακρὰν συζήτησιν μετὰ αὐτοῦ σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀνεγράφη, ἀναγνωρίσας ὅτι τὸ θέμα χρήζει ἀμέσου ἐπιλύσεως, ὑπεσχέθη ὅτι ἐντὸς τριμήνου, τὸ ἀργότερον, θὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ αἴτημα τῶν καθηγητῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἡ Ἐταιρία Νέων Ἐπιστημόνων παρατηρεῖ ὅτι τὸ αἴτημα αὐτῶν τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας, διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν

ἀποδοχῶν τῶν, εἶναι ἀναμφισβητήτως ὀρθόν καὶ δίκαιον, ἀλλὰ ὑπὸ μίαν καὶ βασικὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ παραμείνουν μόνον καθηγηταὶ καὶ θὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἄλλας, σχετικὰς ἢ μὴ, θέσεις τὰς ὁποίας τὰς τέχουν.

Ἡ Ἐταιρία Νέων Ἐπιστημόνων, θεωρεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, χάριν τῆς πνευματικῆς προόδου τοῦ ἔθνους, οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν μας, νὰ εἶναι μόνον καθηγηταὶ, ἀφοσιωμένοι εἰς τὸ ἐξαισιον ἔργον τῆς καταρτήσεως ἐπιστημόνων. Νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, οὕτως ὥστε νὰ πάψωμε τοῦ λοιποῦ νὰ βλέπωμεν πανεπιστημιακοὺς καθηγητὰς νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ βουλευταὶ, διοικηταὶ Τραπεζῶν, πρόεδροι ἢ γεν. γραμματεῖς μεγάλων Ὄργανων.

πει, γιὰ νὰ βρῆ ἀνταπόκρισιν, νὰ ὑποδουλισθῇ ἀπὸ θετικὰς ἀποδείξεις, ὅτι πραγματικὰ νέος ἄνεμος πνέει, ἄνεμος δημιουργίας, μὲ στερεὰ καὶ ὑγιεῖς βάσεις.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ὀρθώνονται ἐμπόδια. Ἰσχυρὰ κάστρα. Ἡ μακράκινα θεμελιωμένη καὶ ἔντεχνα συννεχῶς καλλιεργουμένη ἀντίληψις ὅτι ἡ περίφημη «ἐλληνικὴ πραγματικότης» δὲν ἐπιτρέπει ἄλλα καὶ ὅτι θὰ πρέπει νὰ εἴμαστε ὀλιγαρκεῖς καὶ λιτοδίαιτοι. Πρόκειται γιὰ ψεύδος. Ἡ διεθνὴς πρακτικὴ ἀποδεικνύει καθημερινὰ τὸ ἀντίθετον. Καὶ εἶναι ἀνεπίτρεπτον στὸν ἑλληνικὸν χῶρον, μὲ τὴν τρισχιλιετῆ, τόσο πλοῦσιαν σὲ ἐπιτεύγματα, ἱστορίαν, νὰ ἀφήνουμε νὰ καλλιεργοῦνται καὶ νὰ συντηροῦνται ἀτιμώρητα τὰ ψεῦδη αὐτά. Χρειαζοῦνται νὰ γκρεμισθοῦν αὐτὰ τὰ σκιαχτρα. Νὰ ἀναταραχθῇ ἀποφαστικὰ τὸ τέλμα τῆς ἑλληνικῆς, μακαριότητος.

Εἶναι ὁμως γι' αὐτὸ ἀναπόφευκτον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ὄρος νὰ γίνῃ ριζικὴ ἀλλαγὴ θεσμῶν καὶ θεωρήσεων. Μὲ τὴ σημερινὴ κοινωνικὴ ὀργάνωσιν καὶ ἠθικὴ ὑποθερμία δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρξουν σοβαρὰς πιθανότητες ἐπιτυχίας οἰασδήποτε προσπάθειαν γιὰ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν.

Τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν, ποῦ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ βίωμα τοῦ κάθε Ἑλληνοσ, ποῦ πονάει τὸν τόπον του καὶ θέλει γι' αὐ-

τὸ φωτεινότερον τὸ μέλλον του, μόνον νέοι ἀνθρωποὶ μποροῦν νὰ τὴν προσφέρουν. Ἀπὸ σὰς τοὺς νέους ἐπιστήμονες, περιμένουμε ὅλοι νὰ μπῆτε στὴν πρωτοπορεία, νὰ ἐκβιάσετε τὶς προσπαθειὰς μας στὸν ἀγῶνα σας γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ταχύτερον καὶ καλύτερον ἀποτέλεσμα».

Κλείνοντας τὶς ὁμιλίαις ὁ βραβευθεὶς χρονογράφος τοῦ «Βήματος» κ. Π. Παλαϊολόγος ἀπευθύνθηκε μὲ τὰ συναισθήματα τοῦ νέου, καὶ μίλησε γιὰ τὰ νειᾶτα ποῦ χρόνια μάχεται γι' αὐτά. «Ξέρω, εἶπε, ὅτι πολὺ σὰς πικραίνουν. Πολλὰς οἱ ἀπογοητεύσεις σας. Πῶς νὰ μὴ πικραθῆτε ἀφοῦ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῶν σπουδῶν σας ἀντιμετωπίζετε τὸ ἄγχος τῆς ἀποκαταστάσεως. Τὸ κρούονται ἀνοιγῆσεται λείει ἡ Γραφή. Ἀνοιγῆσεται, ἀλλὰ ποῦ; Στὴ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν κί' ὄχι στὸ Ἑλληνικὸ Βασίλειον». Ἐπέκρινε ἐν συνεχείᾳ τὴν κακότητα καὶ τοὺς λιθοβολισμοὺς τῶν μεγάλων κατὰ τῶν νέων, ποῦ ὁμως ὑπῆρξεν φαινόμενον ὄλων τῶν γενιῶν ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνην ἀκόμα. Τί σημασία ὁμως ἔχει; Ὁ τελευταῖος γύρος εἶναι δικὸς σας. Εἶτε τὸ θέλουμε, εἶτε δὲν τὸ θέλουμε σὲ σὰς ἀνήκει τὸ ἑλληνικὸ αὐριο. Στὰ χέρια σας θὰ παραδώσουμε τὸν τόπον. Θὰ πέσῃ σὲ χέρια καλά. Ὅπως δὴποτε καλύτερα ἀπὸ μᾶς σὲ κατάρτισιν, σὲ εὐθύτητα, σὲ ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑγείαν».

ΒΡΑΒΕΙΑ — ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ Ε.Ν.Ε.

**ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ**

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων συνήλθεν ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Κλ. Μπανταλούκα καὶ Ν. Κουλουτσου καὶ τῶν Δρῶν Ἐμμ. Ρούκουλα, Κ. Μαγνήσαλη καὶ Στρατουδάκη, προκειμένον νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν βράβευσιν ὑποβληθεῖσῶν μελετῶν εἰς τὸν σχετικὸν διαγωνισμὸν τὸν ὁποῖον εἶχεν προκηρύξει ἡ Ε.Ν.Ε. μὲ θέμα ἡχοστάσι μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἡ συμβολὴ τῶν νέων ἐπιστημόνων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν».

Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ, ἀπὸ τὰς ὑποβληθείσας μελέτας, οὐδεμίαν ἔκρινε ἱκανὴν διὰ τὸ πρῶτον βραβεῖον. Τὸ δευτέρον βραβεῖον ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Ἰωάννη Πίνην, διπλωματούχου ΑΣ ΟΕΕ, τοῦ ὁποῖου ἡ μελέτη ἔθεωρήθη ὡς ἡ πληροῦσα ὅλας τὰς προϋποθέσεις ἐπιστημονικῆς παρουσιάσεως τοῦ θέματος. Ἐπίσης, οὐδεμία μελέτη ἔκρινε ἱκανὴν διὰ τὸ τρίτον βραβεῖον.

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, προκηρύσσεται νέος διαγωνισμὸς διὰ τὰ ἐναπομεινάντα δύο βραβεῖα. Τὸ θέμα τοῦ νέου διαγωνισμοῦ εἶναι: *Ἐπιβάλλεται ἢ ὄχι καὶ διατί ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Λώρας; Πῶς δὲ αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ.*

Αἱ μελέται δύνανται ν' ἀναφέρονται γενικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος ἢ εἰς ἓνα ἢ δύο συγκεκριμένους τομεῖς.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβουν μέρος νέοι ἐπιστήμονες. Τὰ δοκίμιά των θὰ πρέπει νὰ κατατεθοῦν ἢ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων, ὁδὸς Γλάδστωνος 2, Ἀθῆναι 141, μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1955.

σμῶν κλπ. ἐπὶ μεγίστη, φυσικὰ, ζημία τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου των καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐργασιῶν τὰς ὁποίας, ἀναλαμβάνουσι, ἀφοῦ βεβαίως καὶ ὁ χρόνος εἶναι περιωρισμένος, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑπερβολικὴν κόπῳσιν ὑπόκεινται, μὴ δυνάμενα τελικῶς νὰ ἀποδώσουν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς πολλαπλῆς χρησιμοποίησεως των.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος ἀνεκοίωσε ὅτι μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς δραστηριότητός του, θὰ βραβεύσῃ, διὰ χρηματικῶν ἐπάλθου, τοὺς συντάκτας τῶν καλλιτέρων κειμένων τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ 1.1.1965 ἕως τῆς 31. 12. 1965 καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν σημασίαν τῆς παραγωγικότητος ἢ εἰς μεθόδους ἐφαρμοζόμενας πρὸς πραγματοποίησιν τῆς, ὡς κάτωθι: α) Βραβεῖον 10.000 δρχ. διὰ τὸ καλλίτερον δημοσίευμα εἰς ἡμερησίαις ἐφημερίδας Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης, β) δύο βραβεῖα 4.000 δρχ. ἕκαστον διὰ τὰ καλλίτερα δημοσιεύματα λοιπῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων καὶ γ) Βραβεῖον 5.000 δρχ. διὰ τὸ καλλίτερον δημοσίευμα εἰς περιοδικόν. Παρακαλεῖ, κατόπιν τούτου, τὸ ΕΛΚΕΠΑ τοὺς δημοσιεύσαντας ἢ μέλλοντας νὰ δημοσιεύσουν μέχρι τέλους 1965 κειμενὸν μὲ θέμα τὴν παραγωγικότητα, ὅπως ἀποστέλλουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ (ὁδὸς Καποδιστριαῶν 28 — Ἀθῆναι, τηλ. 616.663) τὸ ἔντυπον εἰς τὸ ὁποῖον περιελήφθη τοῦτο, μὲ ἐνδείξιν ὅτι προορίζεται διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΞΙΣ

Τὸν συνάδελφον κ. Ἀρχοντὴν Παπαποστόλου ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ πτυχίον Ἀνωτάτων Εὐρωπαϊκῶν Σπουδῶν (D.E.S.) τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nachy καταλαβὼν τιμητικὴν σειρὰν μεταξύ τῶν 50 ὑποτρόφων ἐξ 24 χωρῶν τῆς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας, θερμῶς συγχαίρομεν.

**Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΕΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Ἡ ἀνατομία τῆς ἀντινεανικῆς πολιτικῆς» ἐκυκλοφόρησε μίαν νέαν μελέτην τοῦ Δρος Κ. Γ. Μαγνήσαλη, Προέδρου τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων.

Ἡ ἐν λόγῳ μελέτη ἀναλύουσα τὰς δυσκολίας τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζουσι οἱ νέοι ἄνθρωποι τῆς χώρας εἰς τὴν σταδιοδρομίαν των καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ζωῆς των, ἐπισημαίνει τὸ δρᾶμα των, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ παραγκωνισμὸς των, ἡ συντριβὴ τῶν ἰδανικῶν των, ἡ φυγὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν κλπ., καὶ χαράσσει τὰς γενικὰς γραμμὰς μιᾶς σοβαρᾶς καὶ μεγάλης προσπάθειας διὰ τὴν συγρότησιν τῶν νέων δυνάμεων καὶ τὴν ὀργάνωσίν των μὲ τὴν γενικὴν ἀρχὴν «διὰ τοὺς νέους ἀπὸ τοὺς νέους».

Ἡ ἀνωτέρω μελέτη πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Ν.Ε. ἀντὶ δρχ. 30.

ΟΙ ΝΕΟΙ Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρίας Νέων Ἐπιστημόνων. Γραφεῖα: Γλάδστωνος 2, 5ος ὄροφος - Ἀθῆναι - 141. Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ: Ἡλ. Κοτρωνᾶρος, Ἰ. Παναγιωτάκης, Ν. Σπυρόπουλος. Ὑπεύθυνος, συμφῶως τῷ Νόμῳ, Κ. Γ. Μαγνήσαλης, Ἀτλαντὸς 8 - Ἀθῆναι, 817. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Δημ. Φραγκιαδάκης, Ἀραχθῶβης 55 - Ἀθῆναι.

Ε.Ε.Ε.Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Ε.Ε. ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1964 κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἀντιστοιχῶν Ἑταιριῶν τῶν χωρῶν εἰς ἃς εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ ἐπιχ. ἔρευνα. Ἔχει τὴν κάτωθι ὀργάνωσιν.

ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ: Πρόεδρος: Στρατηγὸς ἐ.ἀ. Ραδ. Ι. Σπανογιαννάκης, Διπλ. Μηχανικός. Ἀντιπρόεδροι: Καθηγητὴς Ε.Μ.Π. καὶ Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ κ. Ἀλέξ. Παππᾶς. Κοσμητῶρ ΑΒΣ κ. Εὐστ. Μαργαρίτης. Ἀντιπρύτανης ΑΣΟΕΕ κ. Π. Στεριώτης. Γεν. Γραμματεὺς: Χαρ. Σεπεντζῆς, Διδάκτωρ Οἰκονομολόγος, Δ/ντῆς ΕΛΚΕΙΠΑ. Μέλη: Γ. Ἀνδρέακος, Διπλ. Μ-Η, Γεν. Δ/ντῆς Α. Ε. ΛΙΠΤΟΛ.— Δ. Κάππος, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.— Λ. Λαζαρίδης, Διπλ. Μ-Η, Ἐπιμελ. Ε.Μ.Π.— Θ. Μητσόπουλος Συναχης, Διπλ. Χημ. Μηχ.— Κλ. Μπανταλούκας, Καθηγητῆς ΑΒΣ.— Ι. Ξανθάκης, Καθηγ. Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός.— Α. Παπανδρέου, Καθηγητῆς.— Ε. Παπαϊωάννου, Καθηγητῆς ΑΒΣ.— Γ. Παμπούκης, Ὑποσμ. Διπλ. Μηχ. ΕΒΑ.— Α. Σταυριανόπουλος Γεν. Δ/ντῆς Ὑπ. Συν/σμοῦ. Εἰδικὸς Γραμματεὺς: Στ. Ταμπακάκης, Διπλ. Πολ. Μηχανικός. Ἐλεγκταί: Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Οἰκονομολ. Στατιστικός.— Κ. Καφίρης, Νομικός καὶ Μαθηματικός.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ: Ρ. Σπανογιαννάκης, Π. Στεριώτης, Λ. Λαζαρίδης, Γ. Παμπούκης, Χ. Σεπεντζῆς.

Ἐπιτροπὴ Ἐκπαιδεύσεως καὶ Διαλέξεων: Ρ. Σπανογιαννάκης, Θ. Κονοπισόπουλος, Γ. Παμπούκης, Α. Παναγιωτόπουλος, Σ. Ράλλης, Κ. Σπυρίδωνος, Στ. Ταμπακάκης.

Ἐπιτροπὴ Δημοσιεύσεων: Ρ. Σπανογιαννάκης, Γ. Ἀντωνέας, Γ. Παμπούκης, Σ. Ράλλης, Στ. Ταμπακάκης.

Ἐπιτροπὴ προσελκυσέως μελῶν: Ρ. Σπανογιαννάκης, Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Στ. Ταμπάκakis.

- 516 -

Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας: Ἡ Ε.Ε.Ε.Ε. φιλοξενεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος. Τὸ ΕΛΚΕΠΑ παρέσχεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν κατὰ τὴν παρελθούσαν διετίαν πολῦτιμον ὑποστήριξιν.

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Σκοπὸς τῆς Ε.Ε.Ε.Ε. εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ νέου Ἐπιστημονικοῦ Τομέως τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἐν τῇ χώρῃ, ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς ἀντιστοίχου ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὑποστήριξις τῆς βασικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης ἐρεῦνης, ἡ ἀνάπτυξις τῶν διεθνῶν ἀνταλλαγῶν πληροφοριῶν καὶ σχέσεων διὰ τῆς συνδέσεως μετὰ τῶν ἀντιστοίχων Ἑταιριῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς Διεθνούς Ὄμοσπονδίας Ἑταιριῶν Ἐπιχ. Ἐρευνῶν (IFORS) καὶ ἡ καθιέρωσις κριτηρίων ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν τομέα τῶν Ἐπιχ. Ἐρευνῶν.

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἡ Ε.Ε.Ε.Ε. περιλαμβάνει μέλη: Τακτικά, Ἐκτακτα, Συλλογικά, Ἀντεπιστέλλοντα καὶ Ἐπίτιμα.

Τακτικὰ μέλη δύνανται νὰ καταστῶσιν οἱ κατέχοντες δίπλωμα Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου ἢ ἐτέρας Ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ τοιοῦτον ἰσοτίμων σχολῶν Ἐσωτερικοῦ ἢ Ἐξωτερικοῦ ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐργασθῆ εἰς μελέτας ἀναγομένας εἰς τὸν τομέα τῶν Ἐπιχ. Ἐρευνῶν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν.

Ἐκτακτὰ μέλη δύνανται νὰ καταστῶσιν οἱ κατέχοντες δίπλωμα ὁμοίως ὡς ἄνω, ἐφ' ὅσον ἐνδιαφέρονται διὰ τὰς Ἐπιχ. Ἐρεῦνας, ἀλλὰ δὲν διαθέτουν τὴν ἀπαιτούμενην διὰ τὰ τακτικὰ μέλη πείραν ἐπὶ τῶν Ἐπιχ. Ἐρευνῶν.

Συλλογικὰ μέλη δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ δικαίου ἥτοι Δημόσια ἐπιχειρήσεις καὶ τοιαῦται κοινῆς ὠφελείας ἕτεροι Δημόσιοι ἢ Ἰδιωτικοὶ Ὄργανισμοὶ καὶ Ἰδιωτικαὶ Ἐπιχειρήσεις. Τὰ συλλογικὰ μέλη ὀρίζουν ἀντιπρόσωπόν των ὅστις ἐνεργεῖ ὡς τακτικὸν μέλος διὰ λογαριασμόν των εἰς πᾶσας τὰς μετὰ τῆς Ε.Ε.Ε.Ε. δραστηριότητας.

Εἰς τὰ συλλογικὰ μέλη παρέχονται δωρεάν συμβουλαί, πληροφορία καὶ πᾶσα δυνατὴ συνδρομὴ ἐπὶ προβλημάτων των.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐγγράφονται εἰδικοί ἐπιστήμονες μονίμως διαμένοντες εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπίτιμα μέλη δύνανται νὰ καταστῶσι φυσικὰ πρόσωπα ἑλληνικῆς ἢ ξένης ὑπηκοότητος κατέχοντα ἐξέχουσαν κοινωνικὴν θέσιν ὡς καὶ πρόσωπα προσεγγόντα ἢ προσφέροντα ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ε.Ε.Ε.Ε.

Συνδρομαί. Ἡ ἔτησις συνδρομὴ τῶν τακτικῶν μελῶν εἶναι 100 δρχ., τῶν ἐκτάκτων 50, τῶν συλλογικῶν ἀπὸ 250 μέχρι 2.000 ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ὀργανισμοῦ. Δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐφ' ἅπασας δρχ. 50.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Ε.Ε.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της παρουσίασεν 24 διαλέξεις καὶ συγκεντρώσεις μὲ ὁμιλητὰς Ἑλληνας καὶ ξένους ἐπιστήμονας ἐπιχ. ἐρευνητὰς.

Ἐκδίδει κατὰ μῆνα Δελτίον Πληροφοριῶν καὶ ἐνήργησε διαφόρους δημοσιεύσεις εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον. Εὐρίσκεται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων Ἑταιριῶν τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Διεθνούς Ὄμοσπονδίας Ἑταιριῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν (IFORS) πρὸς ἣν καθίσταται ἤδη μέλος.

Διοργανώνει ἤδη τὸ 2ον Σεμινάριον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα «Ἐπιχειρησιακὴ Ἐρευνα - Χρονικὸς προγραμματισμὸς τῶν κατα-

σκευών». Τὸ πρῶτον λειτουργεῖ ἤδη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν εὐγενῶς προσφερθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μὲ θέμα: «Ἐπιχ. Ἐρευνα. Πρόβλεψις καὶ ἔλεγχος ἀποθεμάτων». - 517 -

Ἡ Ε.Ε.Ε.Ε. περιλαμβάνει 129 μέλη ἐξ ὧν 102 τακτικά 20 ἑκτακτά καὶ 4 συλλογικά. [Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος. Τὸν Ὄργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς. Τὴν Ἐταιρίαν Πετρελαιοειδῶν ΒΡ καὶ τὴν Ἐταιρίαν Π. ΣΩΛΩΜΟΣ].

Ἦσασύτως ἐν ἐπίτιμον μέλος τὸν Καθηγητὴν Μ.Ι.Τ. (Η.Π.Α.) Philip Morse καὶ 2 ἀντεπιστέλλοντα. Τὸν Δρα D. Stoller καὶ τὸν Τσξιαρχον Μηχ. ΕΒΑ, Μ. Στρατηγάκην.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἰδίαν περίοδον, νέος ἐπιστημονικὸς τομεὺς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἐπιχειρησιακὴ Ἐρευνα (Recherche Operationnelle — Operations Research).

Αἱ συνεχεῖς πρόοδοι τῆς τεχνικῆς ἐπιστήμης καὶ αἱ προσπάθειαι ἐφαρμογῆς τῶν νέων τεχνικῶν μεθόδων πρὸς ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας, μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, βελτίωσιν τῆς ποιότητος, αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος, ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν πάσης οἰκονομικῆς μονάδος κλπ., δημιουργοῦν ποικίλα προβλήματα, ἐν πολλοῖς σύνθετα, τὰ ὅποια ἔχουν ἀνάγκην μεθοδικῆς καὶ προγραμματισμένης ἐπεξεργασίας.

Τὰ προβλήματα ταῦτα, εἰς πλείστας περιπτώσεις, εἴτε παραμένουν ἀνεπίλυτα, εἴτε ἐπιλύονται διὰ τῶν γνωστῶν μέχρι τοῦδε μεθόδων, αἵτινες στηρίζονται βασικῶς εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῶν διοικούντων ἢ εἰς κριτήρια πολλάκις λαμβανομένων ἐκ δαισθήσεως. Οὕτω αἱ προσφερόμεναι λύσεις δὲν ὀδηγοῦν, κατὰ κανόνα, εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς σημαντικῆς συναγωνιστικῆς ἀπαιτήσεως ἀποτελεσμάτων, δεδομένου ὅτι αὐταὶ εἶναι συχνάκις μονόπλευροι καὶ οὐχὶ ἐπαρκῶς τεκμηριωμένοι.

Ἀπὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ἤρχισεν νὰ ἀντιμετωπίζεται συστηματικώτερον ἢ δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀναζήτησις τῶν καλλιτέρων ἐκάστοτε λύσεων, ἀρχικῶς διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς, ἐν συνεχείᾳ δὲ διὰ πάσης φύσεως προβλήματα. Οὕτως ἀνεπτύχθη ὁ κλάδος τῆς ἐπιχειρησιακῆς ἐρεῦνης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀναζήτησις τῆς βελτίστης καὶ οἰκονομικώτερας λύσεως. Αἱ ἐρευναὶ αὗται πραγματοποιοῦνται ὑπὸ ὁμάδων εἰς ὅς μετέχουν, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ προβλήματος, στενῶς συνεργαζόμενοι, ἐπιστήμονες (μαθηματικοί, χημικοί, φυσικοί, μηχανικοί, ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι, οἰκονομολόγοι κ.ά.).

Διὰ τῆς κοινῆς καὶ στενῆς συνεργασίας τῶν ἐπιστημόνων, ἐπιτυγχάνεται ἡ πολὺ-πλευρὸς διερεύνησις τῶν ἀπασχολούντων ἐκάστοτε προβλημάτων καὶ ἀναζητεῖται ἡ κατὰ περίπτωσιν κοινωνικὸς σκόπιμος καὶ οἰκονομικὸς πρόσφορος λύσις.

Τοιαῦται ὁμάδες ἐπιστημονικῶν ἐρευνητῶν λειτουργοῦν σήμερον εἰς Ὄργανισμοὺς, ἐπιχειρήσεις, κρατικὰ Ὑπηρεσίας, τὰς ἐνόπλους δυνάμεις κλπ. εἰς τὰς προηγμένας χώρας. Ὅμοίως συνιστῶνται εἰς πλείστας χώρας Γραφεῖα, Ὄργανισμοὶ ἢ Ἰνστιτοῦτα, εἰς τὰ ὅποια ἀνατίθεται ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἢ ἐπίλυσις προβλημάτων.

Διὰ τὰς ὑπαναπτύκτους ἢ τὰς εὐρισκομένας εἰς τὸ στάδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως χώρας, ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι πολὺ περισσότερον ἐπιβεβλημένη, διότι αἱ ἑλλείψεις εἶναι μεγαλύτεραι, τὸ περιῶρον βελτιώσεως εὐρύτερον καὶ ἡ πίεσις πρὸς συναγωνισμὸν περισσότερον ἐντονος.

Εἰδικῶς διὰ τὴν χώραν μας, ἡ σύνδεσις ταύτης μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἐπιβάλλει τὴν συνένωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχυτέρον, τῶν πνευματικῶν ἀξιών τῆς χώρας, εἰς μίαν κοινὴν, προγραμματισμένην καὶ μεθοδικὴν προσπάθειαν, πρὸς μελέτην καὶ ἐπίλυσιν τῶν παντσειδῶν προβλημάτων τῆ βοήθειᾳ τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέλει ἐπιτευχθῆ σταθερὰ

αύξησης τῆς παραγωγικότητας, λόγω τῆς βελτίστης χρησιμοποίησεως τῶν παντοειδῶν πηγῶν τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας μας. 518

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς Τεχνολογικῆς Ἑρεῦνης εἰς τὴν χώραν μας προβάλλεται τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἐλλείψεως οἰκονομικῶν πόρων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ διάθεσις ἀξιολόγων πιστώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν. Ἡ μὴ ἐπαρκὴς ἀνάπτυξις ὁμῶς τοῦ τομέως τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἑρευνῶν ἐν Ἑλλάδι, δὲν δικαιολογεῖται διότι ἡ ἐπιχειρησιακὴ ἔρευνα ἀπαιτεῖ βασικῶς τὴν ὑπαρξιν ἐκπαιδευμένου ἐπιτελείου ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν μας, καὶ κατάλληλον ὄργανωσιν, ἡ ὅποια δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀκατόρθωτος διὰ τὴν χώραν μας.

Ἡ κατάλληλος ὄργανωσις ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἐντοπισμὸν τῶν πάσης φύσεως προβλημάτων καὶ τὴν σύνταξιν προγραμμάτων, βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ ἐπεξεργασία τούτων. Οὕτω τὰ ἐκάστοτε προκύπτοντα προβλήματα μελετῶνται ὑπὸ ὁμάδων Ἐπιχειρησιακῶν Ἑρευνητῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια Ἑρευνῶν, ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν καὶ συντονισμὸν ἀνωτέρου ὄργανου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρία Ἐπιχειρησιακῶν Ἑρευνῶν, παρὰ τὰς περιορισμένας δυνατότητας καὶ δυσχερείας, κατέβαλε καὶ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρησιακῶν ἐρευνῶν ἐν Ἑλλάδι, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὕτω συμβάλλει εἰς τὴν τεχνικὴν πρόοδον καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας μας.

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
Καθηγητής τής 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς, 'Αν. Γενικός Διευθυντής τής 'Εθνικής Στατιστικής 'Υπηρεσίας
- ΣΩΤ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ
Καθηγητής τοῦ 'Εθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου
- ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομολόγος, Master Business Administration τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου
- Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ
Οικονομολόγος, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Columbia Η.Π.Α., 'Υποδιευθυντής Οίκου. Μελετῶν τής Τραπέζης τής 'Ελλάδος
- Ε. ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ
Διδάκτωρ Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan Η.Π.Α.
- ΝΙΚ. ΚΟΝΣΟΛΑΣ
Οικονομολόγος, Διδάκτωρ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, Master Business Administration
- ΠΑΣΧ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
Γεωπόνος ΠΑΣΕΓΕΣ
- ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΓΓΗΣ
τ. Πρόεδρος 'Ελληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, τ. Πρόεδρος 'Εθνικοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ελληνικῆς Χειροτεχνίας
- ΧΑΡ. ΣΕΠΕΝΤΖΗΣ
Διδάκτωρ Οικονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν
- ΗΛ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΝΟΣ
Διευθυντής 'Υπουργείου Οικονομικῶν

-521-

Ε.Ε.Ε.Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ

“ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ,,

ΕΝΑΡΞΙΣ: 1ης Μαρτίου - ΛΗΞΙΣ: 5ης Μαΐου 1966

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος:

Υποστρ. έ. ά. ΡΑΔ. ΣΠΑΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Διπλ. Μηχ.

Αντιπρόεδροι:

- ΑΛΕΞ. ΠΑΠΠΑΣ Καθηγητής Έθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Πρόεδρος ΔΕΗ
- ΕΥΣΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Κοσμήτωρ Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιῶς, Τακτικόν μέλος τοῦ Διεθνoῦς Ίνστιτούτου Στατιστικῆς.
- ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΕΡΙΩΤΗΣ Αντιπρύτανης Ανωτάτης Σχολῆς Οικομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν

Γεν. Γραμματεὺς:

- ΧΑΡ. Γ. ΣΕΠΕΝΤΖΗΣ Διδάκτωρ Οικονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν

Ταμίας:

- Γ. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ Ὑποσμηναγός Μηχ., Ἐπιχειρησιακὸς ἔρευνητής, μέλος ομάδος Ε. Ε. τοῦ ΓΕΕΘΑ

Μέλη:

- ΓΕΩΡΓ. ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ Διπλωματοῦχος μηχανολόγος - ἠλεκτρολόγος, Γεν. Δ/ντῆς Α.Ε. ΛΙΠΤΟΛ
- Δ. ΚΑΠΠΟΣ Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
- Α. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Ἐπιμελητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Μηχ. Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων
- Θ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Διπλ. Χημικὸς Μηχανικὸς, Ἐπιχ. Ἐρευνητής, Διευθυντῆς ομάδος Ε. Ε. ΓΕΕΘΑ
- ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ Καθηγητῆς Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, Ἀναπληρωτῆς Γεν. Δ/ντῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἑλλάδος
- ΙΩΑΝ. ΞΑΝΘΑΚΗΣ Ἀκαδημαϊκός - Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
- ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, τ. Ὑπουργός
- ΕΥΣΤΡ. ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ τέως Κοσμήτωρ Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΑΛΕΞ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεν. Δ/ντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ

Εἰδικὸς Γραμματεὺς:

- ΣΤΕΦ. ΤΑΜΠΑΚΑΚΗΣ, Διπλωματοῦχος πολιτικὸς μηχανικὸς, Ἐπιχειρησιακὸς ἔρευνητής, μέλος ομάδος Ε. Ε. ΓΕΕΘΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1964 συμφώνως πρὸς τὰ πρότυπα τῶν λειτουργουσῶν ἀντιστοίχων Ἑταιριῶν εἰς τὰς Προηγμένας οἰκονομικῶς χώρας. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ διάδοσις εἰς τὴν χώραν μας τοῦ νέου Ἐπιστημονικοῦ τομέως τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν καὶ τῶν δυνατοτήτων ἐφαρμογῆς ἐν Ἑλλάδι μεθόδων τούτων.

Διὰ τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἐπιλύονται σύγχρονα προβλήματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ὑπὸ Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνητῶν εἰδικότητος ἀναλόγου ἐκστάτου πρὸς τὴν φύσιν τοῦ προβλήματος.

Δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀναζητοῦνται τὰ ποσοτικὰ κριτήρια βάσει τῶν ὑποίων ἀνευρίσκεται ἡ βελτίστη καὶ οἰκονομικωτέρα λύσις τοῦ προβλήματος ἣτις τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀρμοδίου πρὸς λῆψιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ μεθοδολογία τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἐξελίσσεται εἰς ἓνα νέον κλάδον τῆς Ἐπιστήμης ἀποτελεῖ δὲ ὄργανον θετικῆς ὑποβοηθήσεως τῆς Ἐπιχειρησιακῆς ἡγεσίας εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὀρθῶν ἀποφάσεων.

-526-

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ

- Καθηγητής ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Κοσμήτωρ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Τακτικὸν μέλος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς.
- ΓΚΙΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Πανεπιστημιακὸς βοηθός, Μαθηματικὸς, Στατιστικὸς, M. SC. University College London, Βοηθός τῆς ἔδρας Στατιστικῆς καὶ Πιθανοτήτων Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- ΚΟΝΟΠΙΣΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, Οἰκονομολόγος Διπλ. Π. Κ. Ο. Ἐπιστ. Πανεπ. Ἀθηνῶν.
- ΖΗΡΟΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜ. Ἡλεκτρολόγος - Μηχανολόγος, M. SC., PH. D., τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Birmingham εἰς Automatic control and System Engineering.
- ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἀξιωματικὸς Μηχ. Ἑλλην. Βασ. Ἀεροπορίας, Διπλωματοῦχος Προκεχωρημένης Μηχανικῆς εἰς τὰς Ἐπιχειρ. Ἐρεῦνας (DAE), College of Aeronautics Ἀγγλίας, μέλος τῆς ὁμάδος Ἐπιχειρ. Ἐρευνῶν τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Καθηγητὴς Ἐπιχειρ. Ἐρευνῶν εἰς Σχολὴν Μηχανικῶν Ἀεροπορίας (ΣΜΑ).
- ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Βοηθός εἰς τὴν ἔδραν Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. - Διπλ. Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Diploma in Technical Science (Industrial Administration) τοῦ Παν. Manchester, PH. D τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Manchester.
- ΣΑΡΓΕΝΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, M. SC τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Pittsburgh, Systems Engineer εἰς I.B.M.
- ΦΡΑΓΚΙΟΥΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Ἀξ/κὸς Διαβιβάσεων Στρατοῦ Ἰηρᾶς, Διπλωματοῦχος Ἡλεκτρολόγος Μηχανικὸς Πολυτεχνείου Μονάχου, Διπλ. Προκεχωρημένης Μηχανικῆς εἰς τὰς Ἐπιχειρησιακὰς Ἐρεῦνας (DAE) College of Aeronautics Ἀγγλίας, Μέλος τῆς ὁμάδος Ἐπιχειρ. Ἐρευνῶν τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

-528-

Πέμπτη 24 Μαρτίου 1966.

“Ωρα 18.00 - 20.00

Θέμα: Έκλογή τῆς ποσότητας πρὸς παραγγελίαν.
 Νομογράμματα. Παραγγελίαι διαφόρων ειδῶν ταύτοχρόνως.
 Εἰσηγητής: κ. Έμμ. Φραγκιουδάκης.

“Ωρα 20.00 - 21.00

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Εἰσηγηταί: κ. κ. Γ. Παμπούκης, Έμμ. Φραγκιουδάκης, Θ. Κονοπισό-
 πουλος, Γ. Γκιρτῆς.

Τρίτη 29 Μαρτίου 1966. “Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Συστήματα παραγγελίας.
 Συστήματα παραγγελίας σταθερᾶς ποσότητας.
 Συστήματα παραγγελίας σταθεροῦ χρόνου.

Εἰσηγητής: κ. Γ. Παμπούκης.

Πέμπτη 31 Μαρτίου 1966.

“Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: Ἀποθέματα ἀσφαλείας καὶ ἐξυπηρέτησις τοῦ πελάτου.
 Μεταβλητότης καὶ ἀποθέματα ἀσφαλείας. Μεταβλητότης εἰς μακρὰς
 περιόδους. Μεταβλητὸς χρόνος παραγγελίας. Ἐπίπεδον ἐξυπηρετή-
 σεως καὶ ἀνάλογον κόστος.

Εἰσηγητής: κ. Γ. Παμπούκης.

“Ωρα 19.00 - 21.00

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Εἰσηγηταί: κ. κ. Γ. Γκιρτῆς, Γ. Παμπούκης.

Τρίτη 5 Ἀπριλίου 1966.

“Ωρα 18.00 - 20.00

Θέμα: Πρόβλεψις εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποθεμάτων.
 Ἄσταθῆ ἀποθέματα. Ἀνάγκη προβλέψεως. Χρονικὴ περίοδος προ-
 βλέψεως. Λεπτομέρειαι προβλέψεως. Μέθοδοι προβλέψεως. Κινούμε-
 νοι μέσοι (moving averages).

Εἰσηγητής: κ. Γ. Παμπούκης.

“Ωρα 20.00 - 21.00

Θέμα: Ἐκθετικὴ ἐξομάλυνσις (exponential smothing).

Εἰσηγητής: κ. Ι. Παπαγεωργίου.

Πέμπτη 14 'Απριλίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Πρόβλεψις εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποθεμάτων.
Μέθοδοι προβλέψεως ἐποχιακῶν μεταβολῶν :
Βασικαὶ σειραί.
Σειραὶ Fourier.

Εἰσηγητής: κ. Ι. Παπαγεωργίου.

Τρίτη 19 'Απριλίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Ἐξομοίωσις.
Ὁ ρόλος τῆς ἐξομοιώσεως.
Ἄπλαι μέθοδοι ἐξομοιώσεως. Μέθοδος MONTE - CARLO. Ἐφαρμογὴ
τῆς θεωρίας τῆς ἐξομοιώσεως εἰς τὰ ἀποθέματα.

Εἰσηγητής: κ. Ζηρόκωστας.

Πέμπτη 21 'Απριλίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Συζήτησις ἐφ' ὅλης τῆς μέχρι τοῦδε διδαχθείσης ὕλης.

Εἰσηγηταί: κ. κ. Γ. Παμπούκης, Ι. Παπαγεωργίου.

Τρίτη 26 'Απριλίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Ἡ Μηχανογράφησις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀποθεμάτων.
Μέθοδοι μηχανογραφήσεως.
Ἡλεκτρονικοὶ ὑπολογισταί.

Εἰσηγητής: κ. Δ. Σαργέντης.

Πέμπτη 28 'Απριλίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Πρακτικαὶ μέθοδοι ἐλέγχου τῶν ἀποθεμάτων.
Μέθοδος ἐλαχιστοποιήσεως τοῦ δεσμευμένου κεφαλαίου. Ἐφαρμογὴ
ταύτης εἰς τὰ ταχέως διακινούμενα ὕλικά.

Εἰσηγητής: κ. Γ. Παμπούκης.

Τρίτη 3 Μαΐου 1966. Ώρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Πρακτικά μέθοδοι έλέγχου τῶν ἀποθεμάτων.

Ἀνάπτυξις διαφόρων μεθόδων έλέγχου τῶν ἀποθεμάτων καὶ ἐπίλυσις πραγματικῶν προβλημάτων.

Εἰσηγηταί: κ. κ. Ι. Παπαγεωργίου, Ἐμμ. Φραγκιουδάκης, Γ. Παμπούκης.

Πέμπτη 5 Μαΐου 1966. Ώρα 18.00 - 21.00

Γενικὴ συζήτησις ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τοῦ Σεμιναρίου.

Εἰσηγηταί: Ἀπαντες οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ Σεμιναρίου.

ΛΗΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

-539-

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

1. Είς ἕκαστον μετέχοντα τοῦ Σεμιναρίου θὰ χορηγηθῆ μία καρτέλλα παρουσίας τὴν ὁποίαν θὰ παραδίδῃ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῶν μαθημάτων καὶ θὰ τὴν παραλαμβάνῃ κατὰ τὴν λήξιν ἑκάστου μαθήματος μὲ τὴν ὑπογραφήν εἰς τὴν οἰκείαν ἡμερομηνίαν.

2. Κατὰ τὰς προβλεπομένας ἀσκήσεις οἱ μετέχοντες θὰ κατανέμονται εἰς ομάδας ἐργασίας. Εἰς ἑκάστην ομάδα θὰ ὀρίζεται εἰς ὡς ἐπικεφαλῆς διὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς συζήτησεως.

3. Τὰ μαθήματα θὰ λαμβάνουν χώραν δις τῆς ἐβδομάδος ἦτοι καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ἀπὸ ὥρας 18.00 — 21.00.

4. Οἱ μετέχοντες παρακαλοῦνται ὅπως προσέρχονται ἐγκαίρως κατὰ τὴν ἑναρξίν τοῦ Σεμιναρίου.

5. Οἱ μετέχοντες εἰς τὸ τέλος τοῦ Σεμιναρίου παρακαλοῦνται ὅπως συμπληρώσωσιν τὸ χορηγηθησόμενον ἐρωτηματολόγιον, εἰς ὃ θὰ ἀπαντήσωμεν εἰς ἐρωτήσεις ἀφορώσας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Σεμιναρίου καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου καὶ θὰ ἀναγράψωσιν προτάσεις βελτιώσεως.

6. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρία Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν θέλει χορηγήσει πιστοποιητικὸν παρακολουθήσεως τοῦ Σεμιναρίου εἰς ὅσους θέλουσιν παρακολουθήσει ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα.

-534-

-535

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ**

**ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ**

**Διοργανούμενον υπό του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.
τῆ συνεργασίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 16 Νοεμβρίου - 3 Δεκεμβρίου 1964

Πρωτοβουλία του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος διοργανώνει, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦτου, Σεμινάριον ἐπιμορφώσεως Διευθυντῶν Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας.

Διὰ τῆς προσπάθειάς ταύτης φιλοδοξοῦν νὰ παράσχουν εἰς στελέχη τῆς ἄνω Κρατικῆς Ὑπηρεσίας τὴν δυνατότητα νὰ προσαρμόζουν τὰς γνώσεις των πρὸς τὰς συγχρόνους ἐξελίξεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς παιδείας καὶ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὸν τομέα τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως καὶ κοινωνικῆς προνοίας, κυρίως ὅμως νὰ ἀντιληφθοῦν, ἐναρχέστερον, τὴν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἀναγκαίων μεταβολῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὗται νὰ προσαρμοσθοῦν, βαθμιαίως, πρὸς τὴν νέαν μορφήν καὶ σύνδεσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας μας, μετὰ ἰδίως τὴν σύνδεσίν της μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὸ ΕΛΚΕΠΑ φιλοδοξοῦν ὅπως τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα — τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ εἶναι κυρίως ἐνημερωτικὸς — συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν διέγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν στελεχῶν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς μελέτην συγχρόνων τινων προβλημάτων, δοθῆ δὲ εἰς τοὺς μετέχοντας τοῦ προγράμματος ἡ εὐκαιρία ὅπως, διὰ τῶν συζητήσεων αἰτίνας δὰ λάθουν χώραν καὶ τῆς ἀναπτύξεως ὠρισμένων θεμάτων, δώσουν ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματα τινὰ τὰ ὁποῖα τοὺς ἐδημιούργησεν ἡ σημερινὴ κατάστασις.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Δευτέρα, 16 Νοεμβρίου 1964

"Ωρα 9.00 π.μ.

Πανεηγυρική έναρξις

"Ωρα 9.30 - 11.30 π.μ.

Θέμα: «Κοινωνική Πρόνοια και Παραγωγικότητα».

Εισηγητής: κ. Γ. Βούτσας, Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας.

Τρίτη, 17 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Σύγχρονα προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας».

— Ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μετὰ τῆς ΕΟΚ.

— Προγραμματισμός - Προοπτικάί.

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης, Οἰκονομολόγος, Δρ. τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 12.00

Θέμα: «Δημοσία Διαχειρίσεις» — Ἔννοια καὶ βασικοὶ κανόνες.

Εἰσηγητής: κ. Ἰωσ. Βλαχούλης, Τμητάρχης τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Προγραμματισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

"Ωρα 12.00 - 13.30

Θέμα: «Ὁργάνωσις Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν» — Ἔννοια καὶ ἀντικείμενον τῆς Ὁργανωτικῆς καὶ σκοπὸς αὐτῆς.

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας, Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Γενικὸς Διευθυντῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Τετάρτη, 18 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Δημοσία Διαχειρίσεις» Διακρίσεις δημοσίας διαχειρίσεως / Διαχειρίσεις χρηματικοῦ καὶ διαχειρίσεις ὑλικοῦ.

Εἰσηγητής: κ. Ἰωσ. Βλαχούλης.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Νομικαὶ ἔννοιαι — Διοικητικὴ διάρθρωσις Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν — Γενικὰ περὶ Δικαίου — Νομοθετικὴ καὶ Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία».

Εἰσηγητής: κ. Δημ. Ψαρὸς, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Πέμπτη, 19 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Δημοσία διαχειρίσεις» - 'Υπόλογοι - Εύθνη ύπολόγων.

Εισηγητής: κ. 'Ιωσ. Βλαχούλης.

"Ωρα 12.00 - 13.30

Θέμα: «'Οργάνωσις Δημοσίων 'Υπηρεσιών». Τὰ κυριώτερα τῶν ἐφαρμοσθέντων συστημάτων. 'Η διάδοσις τῶν ἀρχῶν τῆς 'Οργανώσεως παρ' ἡμίν.

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

Παρασκευή, 20 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Κοινωνικὸς Προγραμματισμὸς. 'Εννοια. 'Οργάνωσις ὑπηρεσιῶν προγραμματισμοῦ. Στάδια καταρτισμοῦ προγραμμάτων. Σχέσις ὑπηρεσιῶν προγραμματισμοῦ καὶ ἐκτελέσεως».

Εισηγητής: κ. Δημ. Τσαούσης, 'Αναπλ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Μεσογειακοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Φορεῖς καὶ ὄργανα ἀσκήσεως Κοινωνικῆς Προνοίας».

Εισηγητής: κ. 'Ιω. Μαστρογιάννης, Τμηματάρχης 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

"Ωρα 5.00 μ.μ. 'Επίσκεψις εἰς Κέντρον Βρεφῶν «'Η ΜΗΤΕΡΑ»

"Αγ. 'Ανάργυροι

Σάββατο, 21 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Σύγχρονα προβλήματα τῆς 'Ελληνικῆς Οἰκονομίας». - 'Επενδύσεις - Εἰσόδημα.

Εισηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Νομικαὶ ἔννοιαι. Διοικητικὴ διάρθρωσις Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν. 'Αρχὴ Νομιμότητος. Περί ἀρμοδιοτήτων καὶ ἀποστολῆς τῶν 'Υπουργείων, ἰδίᾳ τοῦ 'Υπουργείου Κοινων. Προνοίας».

Εισηγητής: κ. Δημ. Ψαρὸς.

Δευτέρα, 23 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Μελέτη κοινωνικῶν προβλημάτων. Κοινωνική ἔρευνα. Εἶδη. Μέθοδοι. Σκοποί. Ἡ συμβολολή τῶν ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Προνοίας».

Εἰσηγητής: κ. Α. Περισιτιάνι, Δ/νων Σύμβουλος Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 12.00

Θέμα: «Συντονισμὸς Φορέων ἀσκήσεως κοινωνικῆς προνοίας».

Εἰσηγητής: κ. Ι. Μαστρογιάννης.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: «Ἡ συμβολή τοῦ πολίτου εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόοδον. Κοινωνικὴ ἀνάπτυξις».

Εἰσηγητής: κ. Θ. Χαραλαμπίδης, Δ/ντῆς Κέντρου Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

Τρίτη, 24 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 10.00 π.μ.

Θέμα: «Κοιν. ἐργασία. Γενικαὶ ἀρχαί. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις».

Εἰσηγητής: Δις Ἐλ. Καρατζᾶ, Προϊσταμένη Τομεαρχῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

"Ωρα 10.00 π.μ. - 12.00

Θέμα: «Μέθοδοι κοιν. ἐργασίας».

Εἰσηγητής: Κα Θ. Παπαφλέσσα, Καθηγήτρια Σχολῆς Κοινωνικῶν Λειτουργῶν ΧΕΝ.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: «Ὁργάνωσις Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν» - Ὁργάνωσις καὶ Διοικήσις Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

"Ωρα 5.00 μ.μ. Ἐπίσκεψις εἰς «Ἐστίαν Φιλίας»,

"Ἄνω Πετράλωνα

Τετάρτη, 25 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Κοινωνική πολιτική - έννοια - περιεχόμενον»

Εισηγητής: κ. Μ. Γούτος, Καθηγητής 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής, Σύμβουλος Κέντρου Κοινωνικών 'Επιστημών.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Νομικά έννοια. Διοικητική διάρθρωσις δημοσίων 'Υπηρεσιών - Περί Συμβουλιών τής Κεντρικής Διοικήσεως».

Εισηγητής: κ. Δημ. Ψαρός.

Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 10.00 π.μ.

Θέμα: Κοινωνικοί Λειτουργοί - 'Εκπαίδευσις - 'Αποστολή - 'Ασκησις 'Επαγγέλματος - Δεοντολογία».

Εισηγητής: Δις Μ. 'Αλεξανδράκη, Πρόεδρος Διεθνούς 'Ομοσπονδία, Κοινωνικών Λειτουργών.

"Ωρα 10.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Μετανάστευσις».

Εισηγητής: Δις Μ. 'Αλεξανδράκη.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 12.00

Θέμα: «Δημοσία 'Υγιεινή».

Εισηγητής: κ. 'Εμμ. Παπαεμμανουήλ, Δ/ντής 'Υπουργείου Κοινωνικής Προνοοίας.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: «'Οργάνωσις Δημοσίων 'Υπηρεσιών. Μέθοδοι οργανώσεως».

Εισηγητής: Κλ. Μπανταλούκας.

"Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ. ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Παρασκευή, 27 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π. μ.

Θέμα: «Κοινωνική 'Υγιεινή».

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Γιαννακάκης, Δ/ντής 'Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Αί Δημόσιαι σχέσεις εις τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας».

Εισηγητής: κ. Διον. Μαγκλιβέρας, Δρ. Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Neuchatel.

"Ωρα 5.00 μ.μ. 'Επίσκεψις εις «Κέντρον 'Αποκαταστάσεως 'Αναπήρων Παίδων» ΠΙΚΠΑ, Βούλα.

Σάββατον 28 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 π. μ. - 11.00

Θέμα: «Αί ανθρώπιναι Σχέσεις - 'Εννοια καὶ περιεχόμενον. 'Εφαρμογή αὐτῶν εις τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀποτελέσματα».

Εισηγητής: κ. Εὐάγγελος Κατσιοῦλας, Δρ. Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan. Η. Π. Α.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Νομικαὶ ἔννοιαι - Διοικητικὴ διάρθρωσις Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν. Δημόσιοι 'Υπάλληλοι - Διακρίσεις - βαθμοὶ - καθήκοντα - ὑποχρεώσεις - δικαιώματα».

Εισηγητής: κ. Δημ. Ψαρὸς.

543

Δευτέρα, 30 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 π.μ. - 10.00

Θέμα: «Προστασία του εργαζομένου - Κοινωνική ασφάλισης».

Εισηγητής: κ. Ίωάννης Καποδίστριας, Ύφηγητής του Έργατικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών.

"Ωρα 10.00 π.μ. - 11.00

Θέμα: «Η κατοικία από κοινωνικής πλευράς. Στεγαστική πολιτική».

Εισηγητής: κ. Ι. Αγγέλης, Δ/ντής Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «Δημόσιαι Σχέσεις εις τας Δημ. Ύπηρεσίας».

Εισηγητής: κ. Διον. Μαγκλιβέρας.

5.30 μ.μ. Έπίσκεψις εις «Έθνικόν Ίδρυμα Προστασίας Κωφάλων», Άμπελόκηποι.

Τρίτη, 1 Δεκεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 10.00 π.μ.

Θέμα: «Αί Δημόσιαι Σχέσεις εις τας Δημοσίας Ύπηρεσίας».

Εισηγητής: κ. Διον. Μαγκλιβέρας.

"Ωρα 10. - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Έθελοντικάί Όργανώσεις Κοινωνικής Προνοίας».

Εισηγητής: Κα Έλ. Λελοΰδα, Άντιπρόεδρος Βασιλικής Προνοίας

"Ωρα 11.00 - 12.00

Θέμα: «Παιδική Πρόνοια - Προγραμματισμός».

Εισηγητής: κ. Ίω. Μαστορογιάννης.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: «Έφαρμοζόμενα Προγράμματα παιδικής προστασίας».

Εισηγητής: κ. Π. Καρανίκας, Δ/ντής Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας.

6.00 - 8.00 μ. μ. Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Ι Σ

8.00 - 9.00 μ. μ. Προβολή κινηματογραφικής ταινίας.

Τετάρτη, 2 Δεκεμβρίου 1964.

"Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Γεροντική πρόνοια. Προγραμματισμός. Έφαρμοζόμενα Προγράμματα. Άποροι. Έτεροι κατηγορίες έχόντων ανάγκην περιθάλψεως».

Εισηγητής: κ. Χρ. Μακρογιάννης, Τμηματάρχης Έπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας.

"Ωρα 11.00 π.μ. - 12.00

Θέμα: «Άποκατάστασις αναπήρων. Προγραμματισμός. Έφαρμοζόμενα Προγράμματα».

Εισηγητής: κ. Όρ. Παπαϊωάννου, Δ/ντής Έπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: Έ Κοινωνική ανάπτυξις ως μέθοδος κοιν. έργασίας.

Εισηγητής: Κα Σ. Μισραχή, Καθηγήτρια Σχολής Κοινωνικών Λειτουργών Χ.Ε.Ν.

Πέμπτη, 3 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 9.00 - 11.00 π.μ.

Θέμα: «Αί ανθρώπιναι σχέσεις εις τας δημοσίας υπηρεσίας». Τò άτομον εις τήν όμαδικήν προσπάθειαν. Μέθοδοι. Κίνητρα.

Εισηγητής: κ. Εύάγγ. Κατσιούλας.

11.00 - 13. Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Ι Σ

ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

72-545-

507-547-

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ**

**Σ Ε Μ Ι Ν Α Ρ Ι Ο Ν
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ,**

Διοργανούμενον υπό του **ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.** τη συνεργασία του
'Εμποροβιομηχανικού Συλλόγου Ναυπλίου

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 22 Νοεμβρίου - 15 Δεκεμβρίου 1964

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, ἐν τῇ προσπάθειά του διαδόσεως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις τῶν συγχρόνων ἀρχῶν τῆς Παραγωγικότητος καὶ ἐνημερώσεως στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν ἐπὶ τῶν συγχρόνων ἐξελίξεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, διωργάνωσε μέχρι τοῦδε ἐπιμορφωτικὰ προγράμματα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰς τὰς κάτωθι πόλεις :

— Θεσσαλονίκην	— Ἡράκλειον
— Ἀλεξανδρούπολιν	— Χανιά
— Καβάλαν	— Ρόδον
— Κομοτηνὴν	— Κέρκυραν
— Δράμαν	— Ἰωάννινα
— Ξάνθην	— Σάμον
— Φλώριναν	— Χίον
— Βόλον	— Μυτιλήνην
— Λαμίαν	— Σέρρας
— Χαλκίδα	— Τρίκαλα
— Πάτρας	— Βέροιαν
— Πύργον	— Κοζάνην
— Σῦρον	— Ἀργοστόλιον
— Καλαμάταν	— Κόρινθον
	— Κιάτον

Τὰ ὡς ἄνω Σεμινάρια παρηκολούθησαν συνολικῶς 2.900 περίπου στελέχη Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν.

**ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΕΝ ΝΑΥΤΠΛΩ**

22 Νοεμβρίου - 15 Δεκεμβρίου 1964

Κυριακή, 22 Νοεμβρίου 1964.

"Ωρα 11.30 π.μ.

- Πανεγυρική έναρξις Σεμιναρίου
- Εισαγωγική όμιλία κ. Δημ. Καλιτσουνάκη, τέως Πρυτάνεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

"Ωρα 12.00 - 13.00

Θέμα: «Ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ.»

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης, Οἰκονομολόγος, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου.

Δευτέρα, 23 Νοεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Σύγχρονα θέματα Κοστολογήσεως και Κώδικος Φορολογικών στοιχείων».

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος, Διευθυντής του 'Υπουργείου Οικονομικών.

Τρίτη, 24 Νοεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος.

Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος».

Εισηγητής: κ. Γ. Φιλιππόπουλος, τ. 'Αναπλ. Γενικός Διευθυντής του 'Υπουργείου Γεωργίας, Μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἣτις διεξήγαγε τὰς διαπραγματεύσεις συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ΕΟΚ.

Σάββατον, 28 Νοεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Ἡ σημασία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἐλέγχου Ποιότητος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Πωλήσεων».

Εισηγητής: κ. Ν. Ἐμπέογλου, Μηχανολόγος - Ἡλεκτρολόγος, Ἐπιμελητῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Δευτέρα, 30 Νοεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Ἡ συμβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρήσεων».

Εισηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας, Διδάκτωρ Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan, Η.Π.Α.

Τρίτη, 1 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας.

Τετάρτη, 2 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Προβλήματα λειτουργίας μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων».

Εισηγητής: κ. Γεώργιος Κατζουράκης, Διευθυντής 'Υπηρεσίας Μελετών του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας.

Πέμπτη, 3 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «'Ο θεσμός του Marketing εις την υπηρεσίαν της μικρᾶς και μεσαίας ἑλληνικῆς ἐπιχειρήσεως».

Εισηγητής: κ. Χρ. Παπαδόπουλος, Γενικός Διευθυντής της Διαφημιστικῆς 'Εταιρείας «ΑΔΕΛ».

Σάββατον, 5 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Σύγχρονοι μέθοδοι τῆς Τεχνικῆς τῶν Πωλήσεων».

Εισηγητής: κ. Λ. 'Αλωνεύτης.

Κυριακή, 6 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «'Εννοια καὶ σημασία τῆς συσκευασίας».

Εισηγητής: κ. Λ. 'Αλωνεύτης.

Τρίτη, 8 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Προϋποθέσεις τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως».

Εισηγητής: κ. Δημ. Τσαούσης, Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας, τ. 'Αναπλ. Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Μεσογειακοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν.

Πέμπτη, 10 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «'Η συμβολή τοῦ Τουρισμοῦ εις τὴν ἀνάπτυξιν τῆς 'Εθνικῆς μας Οἰκονομίας».

Εισηγητής: κ. 'Ιωάν. Κουτσογιάννης, Καθηγητῆς 'Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Σάββατον, 12 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «'Οργάνωσις βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων».

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας, Ἀναπλ. Γενικὸς Διευθυντὴς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Κυριακή, 13 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 11.00 π.μ. - 13.00

Θέμα: «'Ο θεσμὸς τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὰς Δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις».

Εἰσηγητής: κ. Διον. Μαγκλιβέρας, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Neuchatel Ἑλβετίας.

Τρίτη, 15 Δεκεμβρίου 1964. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ.μ.

Θέμα: «Ἐννοια, σημασία καὶ σκοποὶ τῆς Παραγωγικότητος».

Εἰσηγητής: κ. Χαρ. Σεπεντζῆς, Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν.

22 553-

554-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἀθήναι, Καποδιστρίου 28 - Τηλ. 616.663

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Διοργανούμενον ὑπὸ τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.
τῆ συνεργασίᾳ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 22 Φεβρουαρίου - 18 Ἰουνίου 1965

Πρωτοβουλία τοῦ κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος διὰ τοῦ ἀρχομένου προγράμματος πραγματοποιεῖ τὴν ὀγδόην μετεκπαιδευτικὴν σειρὰν Σεμιναρίων ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς προσπάθειάς ταύτης φιλοδοξοῦν νὰ παράσχουν εἰς στελέχη τῆς ὡς ἄνω κρατικῆς Ὑπηρεσίας τὴν δυνατότητα νὰ προσαρμόσουν τὰς γνώσεις των πρὸς τὰς νέας ἀναπλάσεις τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς παιδείας καὶ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὸν τομέα τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως, κυρίως ὅμως νὰ ἀντιληφθοῦν, ἐναργέστερον, τὴν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἀναγκαίων μεταβολῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὗται νὰ προσαρμοσθοῦν, βαθμιαίως, πρὸς τὴν νέαν μορφήν καὶ σύνθεσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας μας, μετὰ ἰδίως τὴν συνθεσίν της μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

Τὸ ΕΛΚΕΠΑ καὶ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ἐλπίζουν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα—τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ εἶναι κυρίως ἐνημερωτικὸς—δὰ συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν διέγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν στελεχῶν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς μελέτην συγχρόνων τινῶν προβλημάτων, δὰ δοθῆ δὲ εἰς τοὺς μετέχοντας τοῦ προγράμματος ἡ εὐκαιρία ὅπως, διὰ τῶν συζητήσεων αἰτίνας δὰ λάβουν χώραν καὶ τῆς ἀναπτύξεως ὠρισμένων θεμάτων, δώσουν ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματά τινα τὰ ὅποια τοὺς ἐξημιούργησεν ἡ σημερινὴ κατάστασις καὶ ἡ προοπτικὴ οἰκονομικῆς προόδου τῆς χώρας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δευτέρα, 22 Φεβρουαρίου 1965

"Ωρα 6.30 μ.μ.

Πανηγυρική έναρξις

"Ωρα 7.00 μ.μ.

Θέμα: Διαρθρωτικά προβλήματα τής Έλληνικῆς Οικονομίας.

Εισηγητής: κ. Σωτ. Άγαπητίδης, Καθηγητής του Έθνικοῦ Με-
τσοβίου Πολυτεχνείου.

Τετάρτη, 22 Φεβρουαρίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: 'Η θέσις τοῦ Δημοσίου Τομέως εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Σύστημα. Οἱ βασικὴν στόχοι τῆς Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς: α) 'Η ἱκανοποίησις τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. β) 'Η ἐξασφάλισις πλήρους ἀπασχολήσεως τῶν παραγωγικῶν μέσων ὑπὸ συνθήκῃς σταθερότητος τοῦ ἐπιπέδου τιμῶν. γ) 'Η ἐπιτάχυνσις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. δ) 'Η διόρθωσις τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος.

Τὰ μέσα πρὸς πραγματοποιήσιον τῶν στόχων τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς: α) Οἱ φόροι β) Αἱ δημόσιαι δαπάναι γ) 'Ο Δημόσιος δανεισμός.

Εἰσηγητής: κ. Διον. Καράγιωργας, Ὑφηγητὴς τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Παρασκευή, 26 Φεβρουαρίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ πλήρους ἀπασχολήσεως ὑπὸ συνθήκῃς σταθερότητος τοῦ ἐπιπέδου τιμῶν:

Α. Τὸ πληθωρικὸν καὶ ἀντιπληθωρικὸν κενὸν καὶ τὰ αἰτία ἐμφανίσεως αὐτῶν.

Β. Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐλλειμματικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ συνθήκῃς ὑποαπασχολήσεως τῶν παραγωγικῶν μέσων.

Γ. Ἡ πολιτικὴ τοῦ πλεονασματικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ συνθήκῃς πληθωρισμοῦ.

Εἰσηγητής: κ. Διον. Καράγιωργας.

Δευτέρα, 1 Μαρτίου 1965

"Ωρα 6.00 - 8.00 μ.μ.

Θέμα: Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας (συνέχεια).

Εἰσηγητής κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Ἡ ἀντισταθμιστικὴ Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ διὰ τῶν αὐτομάτων σταθεροποιητῶν.

Εἰσηγητής: κ. Διον. Καράγιωργας.

Τετάρτη, 3 Μαρτίου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Διαρθρωτικά προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
(συνέχεια).

Εἰσηγητῆς: κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης.

Παρασκευή, 5 Μαρτίου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Δημοσιονομική Πολιτική Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως:
Α. Βασικοὶ στόχοι τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.
Β. Πολιτική κινητοποίησης τῆς ἐγχωρίας ἀποταμιεύσεως.
Γ. Πολιτική προωθήσεως τῶν ἐπενδύσεων ἀναπτύξεως.

Εἰσηγητῆς: κ. Διον. Καράγιωργας.

Τετάρτη, 10 Μαρτίου 1965

Ώρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Διαρθρωτικά προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
(συνέχεια).

Εἰσηγητῆς: κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης.

Ώρα 8.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: Νομισματική καὶ Πιστωτική Πολιτική.

Εἰσηγητῆς: κ. Δημ. Χαλκιᾶς, Οἰκονομολόγος τῆς Δ/σεως Μελε-
τῶν τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ἀπεσπασμένος παρὰ τῷ Κέντρῳ Προ-
γραμματισμοῦ & Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν.

Παρασκευή, 12 Μαρτίου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Δημοσιονομική πολιτική ἀναδιανομῆς τοῦ εἰσοδήματος. Τεχνι-
καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ κρατικοῦ προϋπολο-
γισμοῦ.

Εἰσηγητῆς: κ. Διον. Καράγιωργας.

Δευτέρα, 15 Μαρτίου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Νομισματική καὶ Πιστωτική Πολιτική (συνέχεια).

Εἰσηγητῆς: κ. Δημ. Χαλκιᾶς

Τετάρτη, 17 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Νομισματική και Πιστωτική Πολιτική (συνέχεια).
Εισηγητής: κ. Δημ. Χαλκιᾶς.

Παρασκευή, 19 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Νομισματική και Πιστωτική Πολιτική (συνέχεια).
Εισηγητής: κ. Δημ. Χαλκιᾶς.

Δευτέρα, 22 Μαρτίου 1965

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ.μ.

Θέμα: Νομισματική και Πιστωτική Πολιτική (συνέχεια).
Εισηγητής: κ. Δημ. Χαλκιᾶς.

"Ωρα 7.00 - 9.00 μ.μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Παρασκευή, 26 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Προϋποθέσεις και αντίκτυποι ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀσκουμένης πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.
Εισηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης, Οἰκονομολόγος.

Δευτέρα, 29 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: Ἐννοια τῆς Στατιστικῆς. Πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς Στατιστικῆς. Συλλογικά φαινόμενα. Στατιστική μονάς καὶ στατιστικὸν στοιχείον. Στατιστικαὶ σειραί. Μεταβλητότης ποσοτικῆ. Μεταβλητότης ποιοτικῆ. Μεγέθη ἐντατικά καὶ μεγέθη ἑκτατικά. Ἐρευνα διὰ τὴν συλλογὴν στατιστικῶν στοιχείων.

Εισηγητής: κ. Ἰωσ. Βλαχοῦλης, Τμηματάρχης Ὑπηρεσίας Μελετῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Τετάρτη, 31 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Προϋποθέσεις καὶ ἀντίκτυποι ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀσκουμένης πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως (συνέχεια):

Εισηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης

Παρασκευή, 2 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Προϋποθέσεις και αντίκτυποι ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀσκουμένης πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως (συνέχεια).

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης

Δευτέρα, 5 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Ἐρευνα διὰ τὴν συλλογὴν στατιστικῶν στοιχείων (συνέχεια).

Μέθοδοι. Ἀριθμοδείκται.

Εἰσηγητής: κ. Ἴωσ. Βλαχούλης.

Τετάρτη, 7 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προϋποθέσεις και ἀντίκτυποι ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀσκουμένης πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως (συνέχεια).

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κωνσταντινίδης.

Παρασκευή, 9 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα, 12 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Κατανομή συλλογικῶν φαινομένων. Συγκέντρωσις. Σχέσις συγκεντρώσεως. Ὅρισμοὶ καὶ ἰδιότητες. Δημοσιονομικαὶ Στατιστικά. Ταξινομήσις ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Εἰσηγητής: κ. Ἴωσ. Βλαχούλης.

Τετάρτη, 14 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Παρασκευή, 16 'Απριλίου 1965

"Ωρα 6 00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: Παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὴν διαμόρφωσιν τῶν δημοσιονομικῶν μεγεθῶν. Μέθοδοι προβλέψεων. Παράδειγμα.

Εἰσηγητής: κ. Ἴωσ. Βλαχούλης.

"Ωρα 7.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα Ἐθνικοὶ Λογαριασμοί.

Εἰσηγητής: κ. Στ. Γερωνυμάκης, Διευθυντῆς τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Συντονισμοῦ.

Μ. Δευτέρα, 19 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: 'Εθνικοί Λογαριασμοί.

Εισηγητής: κ. Στ. Γερωνυμάκης.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΛΟΓΩ ΕΟΡΤΩΝ ΠΑΣΧΑ

Τετάρτη, 28 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Δημόσιον Λογιστικόν.

Εισηγητής: κ. 'Ιωάν. Τράκας, 'Αναπλ. Γενικός Διευθυντής του Γενικοῦ Λογιστηρίου του Κράτους.

Παρασκευή, 30 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Δημόσιον Λογιστικόν (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Σπυρ. Σπέγγος, Δ)ντής Προϋπολογισμοῦ του Γενικοῦ Λογιστηρίου του Κράτους.

Δευτέρα, 3 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: 'Εθνικοί Λογαριασμοί (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Στ. Γερωνυμάκης.

Τετάρτη, 5 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Σύγχρονοι μέθοδοι έρεύνης οικονομικῶν φαινομένων.

Εισηγητής: κ. 'Απ. Λάζαρης, Καθηγητής τῆς 'Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Παρασκευή, 7 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Δημόσιον Λογιστικόν (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Σπυρ. Σπέγγος.

Δευτέρα, 10 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Σύγχρονοι μέθοδοι έρεύνης οικονομικῶν φαινομένων (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. 'Απ. Λάζαρης.

Τετάρτη, 12 Μαΐου 1965

"Ωρα 6.30 - 7.30 μ. μ.

Προβολή Κινηματογραφικής ταινίας.

"Ωρα 7.30 - 9.30 μ. μ.

Θέμα: Εισαγωγή εις τήν 'Οργανωτικήν τῆς Οικονομίας.

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας, Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Ἀναπλ. Γεν. Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Παρασκευή, 14 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Δημόσιον Λογιστικόν (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Σπυρ. Σπέγγος.

Δευτέρα, 17 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Σύγχρονοι μέθοδοι ἐρεύνης οἰκονομικῶν φαινομένων (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Ἀπ. Λάζαρης.

Τετάρτη, 19 Μαΐου 1965.

"Ωρα 6.30 - 7.30 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

"Ωρα 7.30 - 9.30 μ. μ.

Θέμα: Ὄργανωτική τῆς Οἰκονομίας. (Ὄργανωσις Βαθμίδων διοικήσεως, ὄργανωσις διοικήσεως προσωπικοῦ, ἐπικοινωνιῶν κ.λ.π.).

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

Δευτέρα, 24 Μαΐου 1965

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

"Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Ὄργανωτική τῆς Οἰκονομίας (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

Τετάρτη, 26 Μαΐου 1965

"Ωρα 6.30 - 7.30 μ.μ.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΑΝΙΑΣ

"Ωρα 7.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: 'Οργανωτική τῆς Οἰκονομίας (συνέχεια)

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκος.

Παρασκευή, 28 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00. - 9.00 μ.μ.

Θέμα: 'Η συμβολή τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας, Δρ. τῆς Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan, Η. Π. Α.

Δευτέρα, 31 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Τετάρτη, 2 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας.

Εἰσηγητής: κ. Διον. Μαγκλιβέρας, Δρ. τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Neu Chatel τῆς 'Ελβετίας.

Παρασκευή, 4 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: 'Ο θεσμός τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας.

Εἰσηγητής: κ. Μ. Παυλίδης, 'Αντιπρόεδρος τῆς 'Ελληνικῆς 'Εταιρίας Δημοσίων Σχέσεων.

Δευτέρα, 7 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ.μ.

Θέμα: 'Η συμβολή τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας. (συνέχεια).

Εἰσηγητής: κ. Εὐάγγ. Κατσιούλας

Τετάρτη, 9 Ιουνίου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Παρασκευή, 11 Ιουνίου 1965

Ώρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: Ό θεσμός τών Δημοσίων Σχέσεων εις τας Δημοσίας Ύπηρεσίας (συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Μ. Παυλίδης.

Ώρα 7.00 - 8.00 μ. μ.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Ώρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Τετάρτη, 16 Ιουνίου 1965. Ώρα 6.30 - 9.30 μ. μ.
ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

Παρασκευή, 18 Ιουνίου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ. μ.
ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

Κυριακή, 27 Ιουνίου 1965. Ώρα 9.00 π. μ. - 13.00
ΓΡΑΠΤΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος καὶ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως διοργανώσουν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον τὸ παρὸν Σεμινάριον, ἔκρινον σκόπιμον ὅπως, πέραν τῶν προβλεπομένων μαθημάτων, διεξαχθοῦν καὶ ὠργανωμένοι συζητήσεις τόσοσ ὑπὸ ομάδων δημιουργουμένων ἐκ τῶν συμμετεχόντων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν συμμετεχόντων, ἵνα δοθῇ ἡ εὐκαιρία συλλογικῆς συζητήσεως θεμάτων τινων καὶ πληρεστέρας κατανοήσεως τούτων.

Διὰ τὸν προσφορώτερον τρόπον διενεργείας τῶν συζητήσεων τούτων, εἶναι ἀναγκαῖα τὰ κάτωθι :

- α) Οἱ κ. κ. συμμετέχοντες θὰ χωρισθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Σεμιναρίου, φροντίδι τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΕΛΚΕΠΑ, εἰς (3) ομάδας ἐκ 15 - 16 ἀτόμων ἑκάστη. Ἡ ὁμὰς εἰς ἣν θὰ ἀνήκῃ ἕκαστος τῶν συμμετεχόντων θέλει ἀναγραφῆ ἐπὶ τῆς κορτέλλας παρουσίας του, διὰ τοῦ ἐνδεικτικῆς σημείου Α, Β ἢ Γ.
- β) Αἱ ομάδες θέλουσ συνέλθει ἰδιαιτέρως εἰς συσκέψεις κατὰ τὸς ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομένας ἡμερομηνίας καὶ ὥρας. Ἐκάστη ὁμὰς θέλει ἐκλέξει Γραμματέα, ὅστις καὶ θὰ διατυπώνῃ ἑκάστοτε ἐγγράφως τὰ πλέον ἀξιόλογα ἐρωτήματα τῆς ὁμάδος, ἀναφέρων ταύτοχρόνως καὶ τὸν Εἰσηγητὴν ἑκάστου θέματος διὰ τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθησαν τὰ ἐρωτήματα καὶ θὰ παραδίδῃ τὸ σημείωμα τοῦτο εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τοῦ ΕΛΚΕΠΑ.
- γ) Κατὰ τὴν 19/5 65, 24/5/65, 9/6/65 καὶ 11/6/65 θέλει λάβει χώραν σύσκεψις καὶ τῶν τριῶν ομάδων ὁμοῦ (ἀνευ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν - Εἰσηγητῶν) καθ' ὅς θέλουσ συζητηθῆ ὅλα τὰ συγκεντρωθέντα ἐρωτήματα, ἵνα λάβουσ γνώσιν ἀπαντες οἱ συμμετέχοντες τῶν θεμάτων, ἀτινα ἀπασχολοῦν καὶ τὰς ὑπολοίπους ομάδας. Οὕτω πιθανῶς θὰ πραγματοποιηθῆ ἀπακρίβωσις, συγκερασμὸς, πληρότης καὶ ἀπλοποίησις τῶν ἐρωτημάτων.
- δ) Κατὰ τὴν 16ην καὶ 18ην Ἰουνίου 1965 θὰ ἐπακουλουθήσῃ γενικὴ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων, παρευρισκομένων καὶ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν, τοὺς ὁποῖους ἀφοροῦν τὰ ἐρωτήματα τῶν ομάδων.
- ε) Ἀκολουθῶσ καὶ ἀφοῦ αἱ εἰσηγήσεις καὶ συζητήσεις θὰ ἔχουσ ὀλοκληρωθῆ, οἱ μετέχοντες θὰ προσέλθουσ κατὰ τὴν 27/6/65 (Κυριακὴν) καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΕΛΚΕΠΑ διὰ νὰ λάβουσ μέρος εἰς ὑποχρεωτικὰς γραπτὰς ἐξετάσεις ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὰ ἀναπτυχθέντα, προκειμένου νὰ κριθῆ κατὰ πόσον ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ ἢ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων ἐκ μέρους των.

* * *

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Σεμιναρίου ὑπόκειται εἰς μεταβολὰς τινὰς τῆς σειρᾶς τῶν εἰσηγήσεων, ἐφ' ὅσον παραστῆ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο.

-570-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Άθηναι, Καποδιστρίου 28 — Τηλ. 616.663

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ**

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ

**ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ "ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ - ΓΕΝΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ - ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
& ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 13 Μαρτίου - 31 Μαΐου 1965

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ
ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ
" ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ - ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
& ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ,,

Σάββατον, 13 Μαρτίου 1965

"Ωρα 7.30 - 9.00 μ. μ.

Πανεγυρική ξναρξίς

Θέμα: 'Η όργάνωσις ώς μία τών άρχών πάσης διοικήσεως.

Είσηγητής: Καθηγητής κ. Μάριος Τσιμάρας.

Δευτέρα, 15 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Η 'Οργανωτική ως τομέυς του έπιστητού:

α) 'Αντικείμενον, άρχαί καί σημασία αύτής.

β) 'Αποφυγή συγχίσεως μεταξύ «άρχων» καί «μέσων» οργανώσεως.

Είσηγητής: Καθηγητής κ. Μ. Τσιμάρας.

Τετάρτη, 17 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: Τό 'Οργανόγραμμα: Σημασία καί γενικάί άρχαί αύτου.

Είσηγητής: κ. Νικόλαος 'Εμπέογλου, Μηχανόγος - 'Ηλεκτρολόγος,
'Επιμελητής είς τήν έδραν Μηχανουργικής Τεχνολογίας καί 'Οργανώ-
σεως του 'Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Παρασκευή, 19 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: Τύποι όργανογραμμάτων.

Είσηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου.

Δευτέρα, 22 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: Τεχνική κατάρτισεως όργανογραμμάτων.

Είσηγητής κ. Νικ. 'Εμπέογλου.

Τετάρτη, 24 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ.μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Είσηγητής: κ. Ν. 'Εμπέογλου

Παρασκευή, 26 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΝΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ - ΑΣΚΗΣΙΣ
(Κος Ν. 'Εμπέογλου)

Δευτέρα, 29 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ.μ.

Θέμα: Προγραμματισμός έπιχειρηματικής ανάπτυξεως. Μέρος Ι

Είσηγητής: κ. Νικ. Νικολαΐδης, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου τής
Ν. Καλιφορνίας Η. Π. Α., Προϊστάμενος - Τμηματάρχης τής Διευθύνσεως
Οίκον. Μελετών τής Τραπέζης τής 'Ελλάδος.

Τετάρτη, 31 Μαρτίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προγραμματισμός επιχειρηματικής ανάπτυξεως. Μέρος ΙΙ

Εισηγητής: κ. Νικ. Νικολαΐδης.

Παρασκευή, 2 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Οικονομικός Προγραμματισμός.

Εισηγητής: κ. Μάριος Μείμαρογλου, Καθηγητής τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Οικονομικῶν & 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν.

Δευτέρα, 5 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προγραμματισμός Πωλήσεων.

Εισηγητής: κ. Γεώργιος 'Αβραμίδης, Διευθύνων Σύμβουλος Α. Ε. «ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑΣ».

Τετάρτη, 7 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προγραμματισμός παραγωγῆς.

Εισηγητής: κ. Φρίξος Λέτσας, Καθηγητής τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Τεχνικός Διευθυντής τῆς Α. Ε. «SIEMENS - HELLAS».

Παρασκευή, 9 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Φρ. Λέτσας.

Δευτέρα, 12 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προγραμματισμός πωλήσεων.

Εισηγητής: κ. Γεώργιος 'Αβραμίδης.

Τετάρτη, 14 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΝΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ - ΑΣΚΗΣΙΣ

Παρασκευή, 16 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Διευθύνσις Προσωπικοῦ (Προβλήματα ὀρολογίας - ἔννοια καὶ περιεχόμενον).

Εἰσηγητής: κ. Εὐαγγ. Κατσιούλας, Διδάκτωρ ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan Η. Π. Α. - Γεν. Διευθυντῆς τοῦ 'Ελληνοαμερικανικοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου.

Μ. Δευτέρα, 19 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Τυπικαὶ ἐνέργειαι τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ (Κατάστρωσις πολιτικῆς - ἀνάπτυξις προγραμμάτων ἐνεργείας - ἐπάνδρωσις τῆς ἐπιχειρήσεως - Ἐλεγχος τῶν συστημάτων ἐργασίας - Ἀξιολόγησις Προσωπικοῦ.

Εἰσηγητής: κ. Εὐαγγ. Κατσιούλας.

Τετάρτη, 28 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Προσωπικοῦ (Μετεκπαίδευσις - Σημασία - Τρόποι ἐφαρμογῆς).

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Παρασκευή, 30 'Απριλίου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Προβλήματα ἐπικοινωνίας, ἐξεταζόμενα ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς. Κίνητρα - Ἠθικόν.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας.

Δευτέρα, 3 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Ἀνθρώπινα σχέσεις (Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ προσαρμογὴ του εἰς τὴν ἐργασίαν).

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας.

Τετάρτη, 5 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας καὶ πολιτικὴ μισθῶν καὶ ἡμερομίσθων.

Εἰσηγητής: κ. Α. Ριζιώτης, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ τῆς MOBIL OIL HELLAS.

-577-

Παρασκευή, 7 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Α. Ριζιώτης.

Δευτέρα, 10 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: 'Οργάνωσις και λειτουργία Γενικών 'Υπηρεσιών ('Αλληλο-γραφία - Πρωτόκολλον - Διεκπεραίωσις).

Εισηγητής: κ. Κ. Πετρακόπουλος, Σύμβουλος 'Οργανώσεως τῆς 'Εταιρίας «Π. ΣΟΛΟΜΟΣ & ΣΙΑ» Ε. Π. Ε.

Τετάρτη, 12 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: 'Οργάνωσις και λειτουργία Γενικών 'Υπηρεσιών ('Αρχειο-θέτησις).

Εισηγητής: κ. Κ. Πετρακόπουλος.

Παρασκευή, 14 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Συστήματα γραφῆς και αναπαραγωγῆς ἐγγράφων.

Εισηγητής: κ. Κ. Πετρακόπουλος.

Δευτέρα, 17 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: 'Επικοινωνία ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως (Χαρακτηριστικά γνωρίσματα (περιεχόμενον - συχνότης) - 'Αποστολεὺς - Παραλήπτης - Τεχνικά μέσα ἐπικοινωνίας - Χρησιμοποιούμενα σύμβολα - 'Οργάνωσις ἐπικοινωνίας).

Εισηγητής: κ. Γεράσιμος 'Ιγγλέσης, Γενικός Διευθυντῆς τοῦ 'Οργανισμοῦ I. B. M.

Τετάρτη, 19 Μαΐου 1965. Ώρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Γερ. 'Ιγγλέσης.

Δευτέρα, 24 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Κατάρτισις πίνακος λειτουργιών - Κατάρτισις πίνακος γενικών πληροφοριών - Διάγραμμα κυκλοφορίας.

Εισηγητής: κ. Γερ. Ίγγλέσης.

Τετάρτη, 26 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30 - 8.30 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Γερ. Ίγγλέσης.

Παρασκευή, 28 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.30. - 8.30 μ. μ.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΝΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Εισηγητής: κ. Κλαύδιος Μπανταλούκας, Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχ. Σχολῆς, Ἀναπλ. Γενικός Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

Δευτέρα, 31 Μαΐου 1965.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ κ. κ. ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΛΗΞΙΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

579-

- 581 -

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.
ΤΗ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 3 'Απριλίου - 22 'Ιουνίου 1965

Πρωτοβουλία τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος διὰ τοῦ ἀρχομένου Σεμιναρίου συνεχίζει τὴν ἀρξαμένην, ἀπὸ τριετίας, προσπάθειαν ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν διοργανουμένων Σεμιναρίων καταβάλλεται προσπάθεια παραχρῆς εἰς στελέχη τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς δυνατότητος νὰ προσαρμόσουν τὰς γνώσεις των πρὸς τὰς νέας ἀναπλάσεις τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς, τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς παιδείας καὶ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὸν τομέα τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως, κυρίως ὁμῶς νὰ ἀντιληφθοῦν, ἐναρχέστερον, τὴν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἀναγκαίων μεταβολῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὐταὶ νὰ προσαρμοσθοῦν, βαθμιαίως, πρὸς τὴν νέαν μορφήν καὶ σύνδεσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας μας, μετὰ ἰδίως τὴν σύνδεσιν τῆς μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

Τὸ ΕΛΚΕΠΑ καὶ ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Φορολογίας ἐλπίζουν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Σεμινάριον — τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ εἶναι κυρίως ἐνημερωτικὸς — θὰ συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν διέγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν στελεχῶν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς μελέτην συγχρόνων τινῶν προβλημάτων, θὰ δοθῇ δὲ εἰς τοὺς μετέχοντας τοῦ προγράμματος ἡ εὐκαιρία ὅπως, διὰ τῶν συζητήσεων αἰτινες θὰ λάβουν χώραν καὶ τῆς ἀναπτύξεως ὠρισμένων ἐπικαίρων θεμάτων, δώσουν ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματά τινα τὰ ὅποια τοὺς ἐδημιούργησεν ἡ σημερινὴ κατάστασις καὶ ἡ προοπτικὴ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Σάββατον, 3 'Απριλίου 1965

"Ωρα 7.30 - 9.00 μ. μ.

- Χαιρετισμός Καθηγητού κ. Δημ. Καλιτσουνάκη, τ. Προέδρου Δ. Σ. ΕΛΚΕΠΑ.
- Κήρυξις έναρξεως εργασιών του Σεμιναρίου παρά του 'Υπουργού Οικονομικών κ. Κωνσταντίνου Μητσotάκη.
- Εισήγησις κ. Δ. Τσίγκρη, Γενικού Διευθυντού Φορολογίας του 'Υπουργείου Οικονομικών.

Τρίτη, 6 'Απριλίου 1965.

"Ωρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Δημοσιονομικῆς πολιτικῆς».

Εισηγητής: κ. Α. Ἀγγελόπουλος, Καθηγητῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγουμένου.

Εισηγητής: κ. Δ. Καράγιωργας, Ὑφηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν & Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Πέμπτη, 8 'Απριλίου 1965.

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: «Ἐξελίξεις καὶ ἀποτελέσματα τοῦ φόρου εἰσοδήματος κατὰ τὴν δεκαετῆ ἐφαρμογὴν του».

Εισηγητής: κ. Δ. Τσίγκρης, Γενικὸς Διευθυντῆς Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

"Ωρα 7.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Δημοσιονομικῆς πολιτικῆς».
(Συνέχεια)

Εισηγητής: κ. Δ. Καράγιωργας.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις καὶ Οἰκονομικοὶ Ὀργανισμοί».
Εισηγητής: κ. Σ. Ἀγαπητίδης, Καθηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Τρίτη, 13 'Απριλίου 1965.

"Ωρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς».
(Συνέχεια).

Εισηγητής: Κ. Α. Ἀγγελλόπουλος.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγουμένου.

Εισηγητής: κ. Δ. Καράγιωργας.

335 - 587

Πέμπτη, 15 'Απριλίου 1965.

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: «Προβλήματα έκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας».

Εἰσηγητῆς: κ. Ν. Κωνσταντινίδης, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου.

"Ωρα 7.00 - 8.00 π. μ.

Θέμα: «Σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Δημοσιονομικῆς πολιτικῆς». (Συνέχεια).

Εἰσηγητῆς: κ. Δ. Καράγιωργας.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις καὶ Οἰκονομικοὶ Ὀργανισμοί». (Συνέχεια)

Εἰσηγητῆς: κ. Σ. Ἀγαπητίδης.

Τρίτη, 20 'Απριλίου 1965. **"Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.**

Θέμα: «Προϋπολογισμός, κρατικὸς Προγραμματισμός καὶ Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ».

Εἰσηγητῆς: κ. Δ. Καράγιωργας.

Πέμπτη, 29 'Απριλίου 1965.

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: «Προβλήματα ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας».

Εἰσηγητῆς: κ. Ν. Κωνσταντινίδης.

"Ωρα 7.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Προϋπολογισμός, κρατικὸς Προγραμματισμός καὶ Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ». (Συνέχεια).

Εἰσηγητῆς: κ. Δ. Καράγιωργας.

"Ωρα 8.00 - 9.00 μ. μ. ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη, 4 Μαΐου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Σύγχρονα θέματα και κατευθύνσεις της Νομισματικής και Πρωτογενούς Πολιτικής εν Ελλάδι».

Εισηγητής: κ. Α. Κυρκιλίτσας, Καθηγητής Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής, Διευθυντής Τραπέζης Ελλάδος.

Πέμπτη, 6 Μαΐου 1965.

Ώρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Προβλήματα εκ της συνδέσεως της Ελλάδος μετά της Ε.Ο.Κ. και επιπτώσεις επί της ελληνικής οικονομίας». (Συνέχεια)

Εισηγητής: κ. Ν. Κωνσταντινίδης.

Ώρα 8.00 - 9.00 μ. μ. ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη, 11 Μαΐου 1965.

Ώρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: «Σύγχρονα θέματα και κατευθύνσεις της Νομισματικής και Πρωτογενούς Πολιτικής εν Ελλάδι». (Συνέχεια).

Εισηγητής: κ. Α. Κυρκιλίτσας.

Ώρα 8.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Προβλήματα εκ της συνδέσεως της Ελλάδος μετά της Ε.Ο.Κ. και επιπτώσεις επί της ελληνικής οικονομίας». (Συνέχεια)

Εισηγητής: κ. Ν. Κωνσταντινίδης.

Πέμπτη, 13 Μαΐου 1965. Ώρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Έννοια και περιεχόμενον των Έθνικων Λογαριασμών. Έννοια οικονομικών μεγεθών. Έφαρμοζόμενοι μέθοδοι μετρήσεως εθνικών μεγεθών και διακρίσεις αυτών από άλλας μετρήσεις».

Εισηγητής: κ. Στ. Γερωνυμάκης, Διευθυντής του Υπουργείου Συντονισμού.

Τρίτη, 18 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Στ. Γερωνυμάκης.

Πέμπτη, 20 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Εισαγωγή εις σύγχρονα θέματα του Φορολογικού Δικαίου».

Εισηγητής: κ. Α. Σμπαρούνης, Καθηγητής 'Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών & 'Εμπορικών 'Επιστημών.

Τρίτη, 25 Μαΐου 1965.

"Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Α. Σμπαρούνης.

"Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Διάρθρωσις, όρθολογική όργάνωσις και λειτουργία των Δημοσίων Οικονομικών 'Υπηρεσιών. 'Εφαρμογαί τής 'Οργανωτικής σκέψεως εις τó Δημόσιον Τομέα. Κρατικός Σχεδιασμός».

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας, Καθηγητής 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής, 'Αναπλ. Γεν. Διευθυντής τής 'Εθνικής Στατιστικής 'Υπηρεσίας.

Πέμπτη, 27 Μαΐου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

Τρίτη, 1 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 7.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του προηγούμενου.

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

"Ωρα 7.00 - 9.00 μ.μ. ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Πέμπτη, 3 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «Δημόσιαι Οικονομικαί 'Υπηρεσίαι καί σχέσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ».

Εἰσηγητής: κ. Δ. Μαγκλιβέρας, Διδάκτωρ Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Neuchatel τῆς Ἑλβετίας, Σύμβουλος Δημοσίων Σχέσεων.

Τρίτη, 8 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγουμένου.

Εἰσηγητής κ. Δ. Μαγκλιβέρας.

Πέμπτη, 10 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: «'Ανθρώπιναι σχέσεις ἐν ταῖς Δημοσίαις 'Υπηρεσίαις».

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας, Δρ. Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan, Η.Π.Α.

Τρίτη, 15 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ προηγουμένου.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας.

Πέμπτη, 17 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 8.00 μ. μ.

ΣΗΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη, 22 'Ιουνίου 1965. "Ωρα 6.00 - 9.00 μ. μ.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

Κυριακή, 4 'Ιουλίου 1965. "Ωρα 9.00 π. μ. - 13.00

Γραπταί 'Εξετάσεις εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΕΛΚΕΠΑ

ΛΗΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

195 - 591 -

- 593 -

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Άθῆναι, Καποδιστρίου 28 - Τηλ. 616.663

-595-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Σ Ε Μ Ι Ν Α Ρ Ι Ο Ν
Ε Π Ι Θ Ε Μ Α Τ Ω Ν
"ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,"

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 12 Φεβρουαρίου - 30 Μαρτίου 1966

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΣΟΦΙΑ Μ. ΓΕΔΕΩΝ
Καθηγήτρια τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΑΙΚΑΤ. ΣΤΡΙΦΤΟΥ - ΚΡΙΑΡΑ
Καθηγήτρια τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης
- ΑΝ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ
Σύμβουλος Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ Κέντρου Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν Ὑπουργείου Ἐργασίας
- ΠΑΝΑΓ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ
Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΑΙΚΑΤ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Σύμβουλος Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ Κέντρου Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν Ὑπουργείου Ἐργασίας
- ΠΑΝΑΓ. ΒΑΡΛΑΣ
Σύμβουλος Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, Ἐπιμελητὴς ἔδρας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς
- ΚΟΡΝ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Σύμβουλος Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, Προϊσταμένη Κέντρου Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν Ὑπουργείου Ἐργασίας
- ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ - ΣΑΚΚΑ
Ψυχολόγος, Ἐπιμελήτρια Ψυχολογικοῦ Ἐργαστηρίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
- ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ
Ἱατρός, Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐργασίας
- Ε. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ - ΓΚΟΥΜΑ
Σύμβουλος Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, Προϊσταμένη Ὑπηρεσίας Ἐπ. Προσ καὶ Ἐπιλογῆς Κέντρου Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἐρευνῶν.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ
ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ "ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,,

ΕΝΑΡΞΙΣ: 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΛΗΞΙΣ: 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966

Σάββατον, 12 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 19.15

ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- Χαιρετισμός εκπροσώπου τῆς Διοικήσεως τοῦ ΕΛΚΕΠΑ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ συμμετέχοντα τοῦ Σεμιναρίου.
- Κήρυξις ἐνάρξεως ἐργασιῶν τοῦ Σεμιναρίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Γεωργ. Μπακατσέλου.
- Εἰσαγωγικὴ ὁμιλία ὑπὸ Κας Σοφ. Γεδεῶν μὲ θέμα: «Ἡ ψυχολογία καὶ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ».

Δευτέρα, 14 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- Θέμα: I. Σκοποὶ καὶ μέθοδοι ἐργασίας τοῦ Σεμιναρίου.
 II. Ἡ συμβολὴ τῆς ψυχολογίας εἰς τὴν ἐπιλογὴν προσωπικοῦ.
 Κριτήρια, μέθοδοι καὶ μέσα.

Εἰσηγητῆς: Κα Σοφία Μ. Γεδεῶν

Τετάρτη, 16 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- Θέμα: Πρόγνωσις ἀναγκῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς προσωπικόν. Μελέτη καὶ προγραμματισμός.

Εἰσηγητῆς: κ. Κλαύδιος Μπανταλούκας

Παρασκευὴ, 18 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- Θέμα: α) Πηγαὶ στρατολογήσεως προσωπικοῦ.
 β) Τύπος δελτίου ἀτομικῶν στοιχείων ὑποψηφίου.
 ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Ἐποπτεία: Κα Σ. Μ. Γεδεῶν

Τετάρτη, 23 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- Θέμα: Τὰ τέστ ὡς μέρος τῆς διαδικασίας ἐπιλογῆς.

Εἰσηγητῆς: Κα Αἰκατ. Στριφτοῦ - Κριαρᾶ

Παρασκευή, 25 Φεβρουαρίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: 'Η ανάλυσις τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ μονογραφία ὡς προϋπόθεσις ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων κριτηρίων.

Εἰσηγητῆς: Κα Αἰκ. Στριφτοῦ - Κριαρᾶ.

Δευτέρα, 28 Φεβρουαρίου 1966.

"Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: Παρουσιάσις μονογραφιῶν Κέντρον Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Εἰσηγητῆς: Κα Ἄν. Σακελλαριάδου.

"Ωρα 19.00 - 21.00

Θέμα: Μελέτη καὶ ἀνάλυσις μονογραφιῶν.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

Ἐποπτεία: Κα Αἰκ. Στριφτοῦ - Κριαρᾶ

Τρίτη, 1 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

— Ἐπίδειξις ψυχοτεχνικοῦ ὕλικου

Τόπος: — Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Πειραιῶς, ὁδὸς Καραολῆ - Δημητρίου 40, Πειραιεύς.

» — Κέντρον Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὁδὸς Σολομοῦ 62, Ἐνταῦθα.

Παρασκευή, 4 Μαρτίου 1966.

"Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: Ἡ ὁμαδικὴ ἐξέτασις μετέπειτα ἐπίδειξις ἐφαρμογῶν.

Εἰσηγητῆς: Κα Αἰκ. Σταυριανοπούλου

"Ωρα 19.00 - 21.00

Θέμα: Ἡ ἐπικουρία τῶν στατιστικῶν μεθόδων διὰ τὴν ἐκπόνησιν, βάσει τῶν καὶ ἐφαρμογῶν τῶν τέστ.

Εἰσηγητῆς: κ. Π. Καραδήμας

Δευτέρα, 7 Μαρτίου 1966.

"Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: Ἡ ἀτομικὴ ἐξέτασις μετέπειτα καὶ ἡ ψυχολογικὴ παρατήρησις τοῦ ἐξεταζομένου ἐπίδειξις ἐφαρμογῶν.

Εἰσηγητῆς: κ. Παν. Βαρλᾶς

"Ωρα 19.00 - 21.00

Θέμα: Ἡ ἐπικουρία τῶν στατιστικῶν μεθόδων διὰ τὴν ἐκπόνησιν, βάσει τῶν καὶ ἐφαρμογῶν τῶν τέστ (συνέχειο).

Εἰσηγητῆς: κ. Παν. Καραδήμας

Τετάρτη, 9 Μαρτίου 1966.

"Ωρα 18.00 - 20.00

Θέμα: Στατιστικά ασκήσεις.
Εισηγητής: κ. Π. Κοραδήμας

"Ωρα 20.00 - 21.00

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Παρασκευή, 11 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Το πόρισμα τῆς ἐξετάσεως μὲ τέστ δι' ἕκαστον ὑποψήφιον. Ἡ βαθμολογία καὶ ἡ θέσις τοῦ ἐνὸς τοῦ συνόλου τῶν ἐξεταζομένων.

Εισηγητής: Κα Κορν. Καλογήρου

Δευτέρα, 14 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

Θέμα: Τὰ τέστ προβολῆς εἰς τὴν ἐπιλογὴν προσωπικοῦ. Ἡ δεοντολογία τοῦ ψυχολόγου κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν τέστ.

Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκά

Τετάρτη, 16 Μαρτίου 1966.

"Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: Ἡ συνέντευξις ἐπιλογῆς.
Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκά

"Ωρα 19.00 - 21.00

Θέμα: Ἐπίδειξις συνεντεύξεως ἐπιλογῆς καὶ ἀνάλυσις τῶν δεδομένων.
Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκά

Παρασκευή, 18 Μαρτίου 1966. "Ωρα 17.30 - 19.30

Θέμα: Ἡ συμβολὴ τοῦ ἱατροῦ τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐπιλογὴν προσωπικοῦ. Ἐπίδειξις καὶ ἀνάλυσις δελτίων ἱατρικῶν πληροφοριῶν.

Εισηγητής: κ. Ἰωάννης Μελισσηνός

Δευτέρα, 21 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18 00 - 21.00

- Ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ ψυχολογικῶν μεθόδων ἐπιλογῆς ἐν Ἑλλάδι. (Παρουσιάσις περιπτώσεων καὶ συζήτησις στρογγύλης τραπέζης)

Εισηγηταί: Καὶ Αἰκ. Κριαρᾶ, Κ. Καλογήρου, Ε. Ἐμμανουήλ - Γκούμα καὶ κ. Παν. Βαρλᾶς

✓ **Τετάρτη, 23 Μαρτίου 1966.**

"Ωρα 18.00 - 19.00

Θέμα: 'Επισκόπησις τῆς ὅλης διαδικασίας ἐπιλογῆς' ἢ τελικὴ κρίσις διὰ τὴν πρόσληψιν.

Εἰσηγητῆς: Κα Κ. Καλογήρου

✓ **"Ωρα 19.00 - 20.00**

Θέμα: "Ἐντοξίς τῆς ἐπιλογῆς εἰς τὸ ὅλον ἔργον τῆς διοικήσεως προσωπικοῦ.

Εἰσηγητῆς: κ. Κλ. Μπανταλούκας.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Δευτέρα, 28 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- 'Η βοήθεια πρὸς προσαρμογὴν εἰς τὸ περιβάλλον καὶ τοὺς ὄρους ἐργασίας.
ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑΣ

Ἐποπτεία Κας Σ. Γεδεῶν

Τετάρτη, 30 Μαρτίου 1966. "Ωρα 18.00 - 21.00

- ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΥΤΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

I. Ἡ ἐπίδειξις ψυχοτεχνικοῦ ὕλικου κατὰ τὴν 1.3.66 θὰ λάβῃ χώραν: α) Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς, ὁδὸς Καραολῆ-Δημητρίου ἀρ. 40 εἰς Πειραιᾶ, καὶ β) Εἰς τὸ Κέντρον Ψυχοτεχνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὁδὸς Σολομοῦ 62, ἐνταῦθα. Λεπτομέρειαι ἐπὶ τῆς μεταβάσεως κ.λ.π. τῶν κ. κ. συμμετεχόντων εἰς τὰ ἄνω Ἰδρύματα θέλουσι συζητηθῆ ἐν καιρῷ μετὰ τῶν ὑπευθύνων κ.κ. εἰσηγητῶν.

II. Ἡ τεχνικὴ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀσκήσεων θέλει λεπτομερῶς ἀναλυθῆ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων κ. κ. εἰσηγητῶν, ὡς ἀναφέρονται ἐν τῷ προγράμματι.

III. Πρὸς τοὺς συμμετέχοντας τοῦ Σεμιναρίου, μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων θὰ χορηγηθῶσι βεβαιώσεις παρακολουθήσεως τούτου. Βεβαιώσεις δὲν θὰ χορηγηθοῦν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν συμμετεχόντων, οἵτινες θὰ σημειώσουν ἀπουσίας εἰς ποσοστὸν 10% περίπου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὥρων διδασκαλίας καὶ συζητήσεων.

IV. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συμμετέχοντες τοῦ Σεμιναρίου ὅπως τηρῶσιν ἐπακριβῶς τὰς ὥρας προσελεύσεως καὶ ἀποχωρήσεως, ὡς ἀναγράφονται αὐται εἰς τὸ παρὸν πρόγραμμα.

V. Σημειώσεις ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν θὰ διανέμονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Σεμιναρίου.

-606-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ
Ἀθῆναι, Καποδιστρίου 28 - Τηλ. 616.663

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ,

Διοργανούμενον ὑπὸ τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. τῆ συνεργασίᾳ
τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Μεσολογγίου

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ: 26 Ἰουνίου — 15 Ἰουλίου 1966

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν προσπαθειῶν τοῦ πρὸς διάδοσιν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις συγχρόνων μεθόδων αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐνημερώσεως στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, διωργάνωσε μέχρι τοῦδε ἐπιμορφωτικὰ προγράμματα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Ἐμπορικῶν Συλλόγων εἰς τὰς κάτωθι πόλεις :

— Θεσσαλονίκην	— Σάμον
— Ἀλεξανδρούπολιν	— Χίον
— Καβάλαν	— Μυτιλήνην
— Κομοτηνὴν	— Σέρρας
— Δράμαν	— Τρίκαλα
— Ξάνθην	— Βέροιαν
— Φλώριναν	— Κοζάνην
— Βόλον	— Ἀργοστόλιον
— Λαμίαν	— Κόρινθον
— Χαλκίδα	— Κιάτον
— Πάτρας	— Ναύπλιον
— Πύργον	— Ρέθυμνον
— Σῦρον	— Ἄρταν
— Καλαμάταν	— Τρίπολιν
— Ἡράκλειον	— Ἄργος
— Χανιά	— Κατερίνην
— Ρόδον	— Καρδίτσαν
— Κέρκυραν	— Αἴγιον
— Ἰωάννινα	— Καστοριάν

Τὰ ὡς ἄνω Σεμινάρια παρηκολούθησαν συνολικῶς 3.850 περίπου στελέχη Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν.

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, Ἀν. Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
- ΣΩΤ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ
Καθηγητῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου
- ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Οἰκονομολόγος, Master Business Administration τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου
- Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ
Οἰκονομολόγος, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Columbia Η.Π.Α., Ὑποδιευθυντῆς Οἰκον. Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
- Ε. ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ
Διδάκτωρ Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan Η.Π.Α.
- ΝΙΚ. ΚΟΝΣΟΛΑΣ
Οἰκονομολόγος, Διδάκτωρ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Master Business Administration
- ΠΑΣΧ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
Γεωπόνος ΠΑΣΕΓΕΣ
- ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΓΓΗΣ
τ. Πρόεδρος Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητας, τ. Πρόεδρος Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας
- ΧΑΡ. ΣΕΠΕΝΤΖΗΣ
Διδάκτωρ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν
- ΗΛ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΝΟΣ
Διευθυντῆς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ
ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ

ΕΝΑΡΞΙΣ: 26 ΙΟΥΝΙΟΥ - ΛΗΞΙΣ: 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1966

Κυριακή, 26 'Ιουνίου 1966. "Ωρα 11.00 π. μ. - 13.00

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ

Θέμα: 'Η συμβολή τῶν μικρῶν καὶ μεσαίων ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ('Οργάνωσις καὶ διοίκησις ἐπιχειρήσεων - προγραμματισμὸς δραστηριοτήτων).

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Δευτέρα, 27 'Ιουνίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Επιχειρηματικὸς προγραμματισμὸς μικρῶν καὶ μεσαίων ἐπιχειρήσεων. Τὸ Marketing εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις.

Εἰσηγητής: κ. Χρ. 'Αθανασόπουλος

Παρασκευή, 1 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: Προώθησις τῶν πωλήσεων (Βασικαὶ ἔννοιαι, μέσα προώθησεως τῶν πωλήσεων - πολιτικὴ ἐξυπηρητήσεως - δημοσιότης - διαφήμισις προϊόντος - τεχνικὴ τῶν πωλήσεων).

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κόνσολας

Σάββατον, 2 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εἰσηγητής: κ. Νικ. Κόνσολας

Δευτέρα, 4 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: Γενικὰ θέματα ὑπολογισμοῦ τοῦ κόστους.

Εἰσηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιᾶνος

Τρίτη, 5 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Η κοστολόγησις εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἰσχυοῦσης φορολογικῆς νομοθεσίας.

Εἰσηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιᾶνος

Πέμπτη, 7 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Ανθρώπινα Σχέσεις. 'Η συμβολή των εις τήν ανάπτυξιν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Παρασκευή, 8 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας.

Σάββατον, 9 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Η ἑλληνική Οἰκονομία καί προοπτικαί ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Εἰσηγητής: κ. Σωτ. 'Αγαπητίδης

Κυριακή, 10 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 11.00 π. μ. - 12.30 μ. μ.

Θέμα: 'Η Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότης καί αἱ μικραὶ ἐπιχειρήσεις.

Εἰσηγητής: κ. Σωτ. 'Αγαπητίδης

Δευτέρα, 11 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: Σύγχρονα συνεταιριστικά προβλήματα μετὰ τήν σύνδεσιν τῆς 'Ελλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Εἰσηγητής: κ. Πασχ. Παπάζογλου

Τρίτη, 12 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Η ἀποστολή τῶν Τραπεζῶν καί λοιπῶν πιστωτικῶν 'Οργανισμῶν εις τήν οἰκονομικήν ανάπτυξιν.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Δεβλέτογλου

Τετάρτη, 13 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Ο ἀνθρώπινος παράγων εις τήν σημερινήν Οἰκονομίαν.

Εἰσηγητής: κ. Π. Πόγγης

Παρασκευή, 15 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 8.00 - 10.00 μ. μ.

Θέμα: 'Εννοια, σημασία καί σκοποὶ τῆς παραγωγικότητος.

Εἰσηγητής: κ. Χαρ. Σεπεντζῆς

ΛΗΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- 12 - 615 -

- 28 - 617 -

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Άθηναι, Καποδιστρίου 28 — Τηλ. 616.663

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ "ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,, ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ,

Διοργανούμενον ὑπὸ τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. τῆ συνεργασίᾳ τοῦ
«Συνδέσμου Ὑπαλλήλων Ἀνωνύμων Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν Λαυρίου»

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 4 Ἰουλίου — 2 Αὐγούστου 1966

Τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν προσπαθειῶν τοῦ πρὸς διάδοσιν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις συγχρόνων μεθόδων αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐνημερώσεως στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, διωργάνωσε μέχρι τοῦδε ἐπιμορφωτικὰ προγράμματα ἐν συνεργασία μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Ἐμπορικῶν Συλλόγων εἰς τὰς κάτωθι πόλεις :

— Θεσσαλονίκην	— Σάμον
— Ἀλεξανδρούπολιν	— Χίον
— Καβάλαν	— Μυτιλήνην
— Κομοτηνὴν	— Σέρρας
— Δράμαν	— Τρίκαλα
— Ξάνθην	— Βέροιαν
— Φλώριναν	— Κοζάνην
— Βόλον	— Ἀργοστόλιον
— Λαμίαν	— Κόρινθον
— Χαλκίδα	— Κιάτον
— Πάτρας	— Ναύπλιον
— Πύργον	— Ρέθυμνον
— Σύρον	— Ἄρταν
— Καλαμάταν	— Τρίπολιν
— Ἡράκλειον	— Ἄργος
— Χανιά	— Κατερίνην
— Ρόδον	— Καρδίτσαν
— Κέρκυραν	— Αἴγιον
— Ἰωάννινα	— Καστοριάν
	— Μεσολόγγιον

Τὰ ὡς ἄνω Σεμινάρια παρηκολούθησαν συνολικῶς 4.100 περίπου στελέχη Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν.

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΚΛ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, Ἀν. Γενικός Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας

- ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς

- ΝΙΚ. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ

Διπλ. Μηχανολόγος - Ἡλεκτρολόγος, Ἐπιμελητής τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου

- Ε. ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Διδάκτωρ Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Michigan Η.Π.Α.
Γενικός Διευθυντής Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου

- ΝΙΚ. ΚΟΝΣΟΛΑΣ

Οἰκονομολόγος, Διδάκτωρ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Master Business Administration

- ΗΛ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΝΟΣ

Διευθυντής Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ & ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ
“ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,,
ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ,

ΕΝΑΡΞΙΣ: 4 ΙΟΥΛΙΟΥ - ΛΗΞΙΣ: 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966

Δευτέρα, 4 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ

Θέμα: 'Οργάνωσις και διοικήσις επιχειρήσεων.

- Γενική εισαγωγή εις τὰς ἀρχὰς τῆς 'Οργανώσεως.
- Περὶ ὀργανογράμματος (σημασία καὶ γενικαὶ ἀρχαὶ αὐτοῦ, τύποι ὀργανογραμμάτων, τεχνικαὶ καταρτίσεως αὐτῶν).
- Σχέσεις διαφόρων τμημάτων πρὸς ἄλληλα.

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Τρίτη, 5 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Πέμπτη, 7 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εἰσηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Δευτέρα, 11 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ. μ.

Θέμα: 'Επιχειρηματικὸς προγραμματισμὸς.

- Σχεδιασμὸς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.
- Παρακολούθησις καὶ ἔλεγχος τῆς πορείας τοῦ προγράμματος.

Εἰσηγητής: κ. Δημ. Παπαδημητρίου

Τρίτη, 12 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 6.30 - 9.30 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εἰσηγητής: κ. Δημ. Παπαδημητρίου

Πέμπτη, 14 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: 'Η συμβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εις τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Εἰσηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Παρασκευή, 15 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του άνω θέματος.

Εισηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Δευτέρα, 18 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Σύγχρονα θέματα Marketing και Τεχνικής των Πωλήσεων.

Εισηγητής: κ. Νικ. Κόνσολας

Τρίτη, 19 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του άνω θέματος.

Εισηγητής: κ. Νικ. Κόνσολας

Πέμπτη, 21 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του άνω θέματος

Εισηγητής: κ. Νικ. Κόνσολας

Παρασκευή, 22 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: 'Οργάνωσις και λειτουργία Οίκου. 'Υπηρεσιών.

— Σχέσεις Οίκ. 'Υπηρεσιών προς τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

— Κατάρτισις χρηματοοικονομικοῦ προγράμματος ἐπιχειρήσεως.

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος

Δευτέρα, 25 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του άνω θέματος.

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος

Τρίτη, 26 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Γενικά θέματα κοστολογήσεως. 'Η κοστολόγησις εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἰσχυοῦσης φορολογικῆς νομοθεσίας.

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος

Πέμπτη, 28 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια του άνω θέματος.

Εισηγητής: κ. 'Ηλ. Τσιτσιλιάνος

Παρασκευή, 29 'Ιουλίου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Γενική εισαγωγή εις τήν Μελέτην 'Εργασίας. 'Οργάνωσις προγραμματισμοῦ παραγωγῆς.

Εισηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου

Δευτέρα, 1 Αύγουστου 1966. "Ωρα 7.00 - 9.00 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια τοῦ ἄνω θέματος.

Εισηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου

Τρίτη, 2 Αύγουστου 1966.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

ΛΗΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- 653 -

- 629 -

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἀθήναι, Καποδιστρίου 28 – Τηλ. 616.663

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Σ Ε Μ Ι Ν Α Ρ Ι Ο Ν
Ε Π Ι Θ Ε Μ Α Τ Ω Ν
"ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,"

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ο Τομέας Έπιμορφώσεως του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικό-
τητος, διά τής διοργανώσεως γενικών ένημερωτικών Σεμιναρίων ως και
τοιούτων επί ειδικών θεμάτων, έξεταζομένων εις βάθος, καθώς και διά
Διασκέψεων, Όργανωμένων Συζητήσεων και Διαλέξεων, έπιδιώκει τήν
μετάδοσιν γνώσεων επί των συγχρόνων έξελίξεων εις τούς τομείς τής
Όργανώσεως, του Χρηματοοικονομικού Προγραμματισμού, του Marketing,
τής Όργανώσεως Παραγωγής, Διοικήσεως κλπ. εις τά στελέχη τής
Δημοσίας Διοικήσεως, των πάσης φύσεως Όργανισμών και έπιχειρη-
ματικών μονάδων.

Μέχρι τέλους του 1966 ο Τομέας Έπιμορφώσεως έπραγματοποίησε :

- 131 έπιμορφωτικά προγράμματα εις Άθήνας
- 14   »   »   »   Θεσσαλονίκην
- 53   »   »   »   διαφόρους έπαρχιακός πόλεις
- 23   »   »   »   έντός διαφόρων έπιχειρήσεων (T.W.I.)
- 187   »   »   »   έν συνεργασία μετά τής Γ.Σ.Ε.Ε.
- 5 Διασκέψεις δι' άνωτάτα στελέχη έπιχειρήσεων και Όργανισμών,
    επί θεμάτων Ε.Ο Κ., Διοικήσεως Έπιχειρήσεων, Έξαγωγών και
    Άνθρωπίνων Σχέσεων.

Τά ως άνω προγράμματα του Τομέως Έπιμορφώσεως παρηκολού-
θησαν συνολικώς 19.606 στελέχη Δημ. Όπηρεσιών, Τραπεζών, Όργα-
νισμών και έπιχειρήσεων.

Παραλλήλως προς τας άνωτέρω έκδηλώσεις, ο Τομέας συνέβαλε εις
τήν σύστασιν ή ίδρυσιν των κάτωθι Έπιστημονικών Έταιριών, Όστι-
τούτων και Έπιτροπών :

- Έθνικός Όργανισμός Έλληνικής Χειροτεχνίας
- Έλληνική Έταιρία Marketing
- Έπιτροπή Μελετών και Όυποποιήσεως Τραπεζικών Διαδικασιών
(συμμετέχουν εκπρόσωποι έξ όλων των έλληνικών Τραπεζών, ως
και των έν Έλλάδι λειτουργουσών άλλοδαπών τοιούτων)
- ΣΕΛΕΤΕ
- Όνστιτούτον Έλλήνων Πωλητών
- Έλληνική Έταιρία Διοικήσεως Έπιχειρήσεων
- Έλληνική Έταιρία Έπιχειρησιακών Έρευνών
- Όνστιτούτον Έλλήνων Κοστολόγων

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΣΟΦΙΑ ΓΕΔΕΩΝ
Καθηγήτρια Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΠΑΝ. ΒΑΡΛΑΣ
Ἐπιμελητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς
- ΝΙΚ. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ, τοῦ γραφείου Μηχανικῶν Ὀργανώσεως «Ν. ΓΟΥ-
ΝΑΡΑΚΗΣ - Ν. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ»
Διπλ. Μηχανολόγος - Ἡλεκτρολόγος Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτε-
χνείου, Ἐπιμελητῆς εἰς τὴν ἔδραν Βιομηχανικῆς Ὀργανώσεως Ε.Μ.Π.
- ΕΥΑΓΓ. ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ
Διδάκτωρ Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan, Η.Π.Α.
- ΔΗΜ. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ
Δημοσιογράφος, Προεδρεύων Ἑλλην. Ἐταιρίας Δημοσίων Σχέσεων
- ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ
Μ.Β.Α. Πανεπιστημίου Berkeley Καλιφορνίας Η.Π.Α.
- ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ - ΣΑΚΚΑ
Ψυχολόγος, Δ.Φ., Ἐπιμελήτρια Ψυχολογικοῦ Ἐργαστηρίου Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ

“ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,”

ΕΝΑΡΞΙΣ: 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΛΗΞΙΣ: 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

Τετάρτη, 1 Φεβρουαρίου 1967

"Ωρα 6 μ. μ. ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

"Ωρα 6.30 - 8.00 μ. μ.

Θέμα: Εισαγωγή εις τήν 'Επιστημονικήν Διοίκησιν τῶν 'Επιχειρήσεων

Εισηγητής: κ. Δημ. Παπαδημητρίου

ΜΕΡΟΣ Α' - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Παρασκευή, 3 Φεβρουαρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Προγραμματισμός δράσεως τῶν ἐπιχειρήσεων

- 'Οργανόγραμμα (Σημασία καὶ γενικαὶ ἀρχαὶ - τύποι ὀργανο-
γραμμάτων - τεχνικὴ κατάρτισεως ὀργανογραμμάτων)

Εισηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου

Δευτέρα, 6 Φεβρουαρίου 1967.

"Ωρα 6 - 8 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος

Εισηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου

"Ωρα 8 - 9 μ. μ.

Θέμα: 'Οργάνωσις καὶ λειτουργία Γενικῶν 'Υπηρεσιῶν

- Εἰσαγωγή - Πρωτόκολλον - 'Οργάνωσις καὶ λειτουργία 'Υπηρε-
σιῶν Πρωτοκόλλου - 'Αλληλογραφία - 'Επιστολαὶ - 'Εντυπα καὶ
ἔλεγχος ἐντύπων - 'Αναφοραὶ - 'Εγκύκλιοι - Διεκπεραίωσις - 'Ορ-
γάνωσις καὶ λειτουργία 'Υπηρεσίας Διεκπεραιώσεως - 'Αρχεῖα -
Συστήματα ἀρχειοθετήσεως: 'Αρχεῖον ἐν ἐνεργείᾳ, ἀποθήκη ἀρ-
χείου, ἀναδιοργάνωσις ἀρχείου.

Εισηγητής: κ. Α. Πουλημένος

Τετάρτη, 8 Φεβρουαρίου 1967.

"Ωρα 6 - 7 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια επί του θέματος «'Οργανόγραμμα»

Εισηγητής: κ. Νικ. 'Εμπέογλου

"Ωρα 7 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια επί του θέματος «'Οργάνωσις και λειτουργία Γενικών
'Υπηρεσιών»

Εισηγητής: κ. Α. Πουλημένος

**ΜΕΡΟΣ Β' - Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ**

Παρασκευή, 10 Φεβρουαρίου 1967.

"Ωρα 6 - 7 μ. μ.

Θέμα: Εισαγωγή εις τὸ θέμα «'Ο Ἄνθρωπος καὶ ἡ προσαρμογὴ του στὴν
ἐργασία»

Εισηγητής: Κα Σ. Γεδεών

"Ωρα 7 - 9 μ. μ.

Θέμα: Πρόγνωσις ἀναγκῶν εις Προσωπικὸν

Εισηγητής: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια επί του θέματος «'Οργάνωσις και λειτουργία Γενικών
'Υπηρεσιών»

Εισηγητής: κ. Α. Πουλημένος

Τετάρτη, 15 Φεβρουαρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ἐνάλυσις ἔργου

Εισηγητής: Κα Σ. Γεδεών

Παρασκευή, 17 Φεβρουαρίου 1967.

"Ωρα 6 - 7 μ. μ.

Θέμα: Πηγαί ἐξευρέσεως Προσωπικοῦ

Εισηγητής: Κα Σ. Γεδεών

“Ωρα 7 - 9 μ.μ.

Θέμα: Μέθοδοι επίλογής: Συγκέντρωση πληροφοριακών στοιχείων

Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκᾶ

Δευτέρα, 20 Φεβρουαρίου 1967. “Ωρα 6 - 9 μ.μ.

Θέμα: Μέθοδοι επίλογής: Προσωπική εξέταση - Τέστ - συστηματική παρατήρησης - συνέντευξις επίλογής

Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκᾶ

Τετάρτη, 22 Φεβρουαρίου 1967. “Ωρα 6 - 9 μ.μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ θέματος «Προσωπική εξέταση»

Εισηγητής: Κα Σ. Παρασκευᾶ - Σακκᾶ

Παρασκευή, 24 Φεβρουαρίου 1967. “Ωρα 6 - 9 μ.μ.

Θέμα: Ἀπλούστευσις διαδικασιῶν καὶ μεθόδων ἐργασίας γραφείου:
- Ἀπλοποιήσις ἐργασίας - Ὀργάνωσις συστήματος ἀπλουστεύσεως
ἐργασίας ἐπὶ τῇ βράσει προτάσεων τῶν ἐργαζομένων

Εισηγητής: κ. Α. Πουλημένος

Δευτέρα, 27 Φεβρουαρίου 1967. “Ωρα 6 - 8 μ.μ.

Θέμα: Ἐξέλιξις προσωπικοῦ: Ἐνταξις - παρακολούθησις - ἀνατοποθετήσις - προαγωγαί. Κριτήρια καὶ χαρακτηρισμός.

Εισηγητής: κ. Π. Βαρλᾶς

Τετάρτη, 1 Μαρτίου 1967. “Ωρα 6 - 9 μ.μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος

Εισηγητής: κ. Π. Βαρλᾶς

Παρασκευή, 3 Μαρτίου 1967. “Ωρα 6 - 9 μ.μ.

Θέμα: Ἐξέλιξις προσωπικοῦ: Ἐκπαιδεύσις

Εισηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Δευτέρα, 6 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 8 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια επί του θέματος «Ένταξις - παρακολούθησις - ανατοποθετήσεις κλπ. Προσωπικοῦ»

Εισηγητής: κ. Π. Βαρλᾶς

Τετάρτη, 8 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συστήματα ἀμοιβῶν

Εισηγητής: κ. Π. Βαρλᾶς

Παρασκευή, 10 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Θέματα ἐπικοινωνίας: Ἐπικοινωνία ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως

Εισηγητής: κ. Ε. Κατσιούλας

Τετάρτη, 15 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ θέματος «Συστήματα ἀμοιβῶν»

Εισηγητής: κ. Π. Βαρλᾶς

Παρασκευή, 17 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Θέματα ἐπικοινωνίας: Ἐννοια καὶ ἀποστολή τῶν Δημοσίων Σχέσεων

Εισηγητής: κ. Δημ. Κακαβελάκης

Δευτέρα, 20 Μαρτίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος

Εισηγητής: κ. Δημ. Κακαβελάκης

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

1. Τα μαθήματα τοῦ Σεμιναρίου θὰ διεξάγονται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος (ὁδὸς Καποδιστρίου 28, Ἀθῆναι, 1ος ὄροφος), κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομένας ἡμερομηνίας.

2. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συμμετέχοντες τοῦ Σεμιναρίου ὅπως τηρῶσιν ἐπακριβῶς τὰς ὥρας προσελεύσεως καὶ ἀποχωρήσεως, ὡς ἀναγράφονται αὐταὶ εἰς τὸ παρὸν πρόγραμμα.

3. Βεβαιώσεις παρακολουθήσεως τοῦ Σεμιναρίου θὰ χορηγηθῶσι εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν συμμετεχόντων, οἵτινες δὲν θὰ σημειώσουν ἀπουσίας εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ 10 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὡρῶν διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων.

303 - 645 -

-647-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Σ Ε Μ Ι Ν Α Ρ Ι Ο Ν
Ε Π Ι Θ Ε Μ Α Τ Ω Ν

“ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ - ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ,,

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ : 7 Σεπτεμβρίου - 9 Νοεμβρίου 1967

-648-

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ο Τομέας Έπιμορφώσεως του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικό-τητος, διά τής διοργανώσεως γενικών ενημερωτικών Σεμιναρίων ως και τοιούτων επί ειδικών θεμάτων, έξεταζομένων εις βάθος, καθώς και διά Διασκέψεων, Όργανωμένων Συζητήσεων και Διαλέξεων, έπιδιώκει τήν μετάδοσιν γνώσεων επί των συγχρόνων έξελίξεων εις τούς τομείς τής Όργανώσεως, του Χρηματοοικονομικού Προγραμματισμού, του Marketing, τής Όργανώσεως Παραγωγής, Διοικήσεως κλπ. εις τά στελέχη τής Δημοσίας Διοικήσεως, των πάσης Φύσεως Όργανισμών και έπιχειρηματικών μονάδων.

Μέχρι τέλους του 1966 ο Τομέας Έπιμορφώσεως έπραγματοποίησε :

- 131 έπιμορφωτικά προγράμματα εις Αθήνας
- 14   »   »   » Θεσσαλονίκη
- 53   »   »   » διαφόρους έπαρχιακός πόλεις
- 23   »   »   » έντός διαφόρων έπιχειρήσεων (T.W.I.)
- 187   »   »   » έν συνεργασία μετά τής Γ.Σ.Ε.Ε.
- 5 Διασκέψεις δι' άνώτατα στελέχη έπιχειρήσεων και Όργανισμών, επί θεμάτων Ε.Ο Κ., Διοικήσεως Έπιχειρήσεων, Έξαγωγών και Άνθρωπίνων Σχέσεων.

Τά ως άνω προγράμματα του Τομέως Έπιμορφώσεως παρηκολούθησαν συνολικώς 19.606 στελέχη Δημ. Όπηρεσιών, Τραπεζών, Όργανισμών και έπιχειρήσεων.

Παραλλήλως πρός τās άνωτέρω έκδηλώσεις, ο Τομέας συνέβαλε εις τήν σύστασιν ή ίδρυσιν των κάτωθι Έπιστημονικών Έταιριών, Ίνστιτούτων και Έπιτροπών :

- Έθνικός Όργανισμός Έλληνικής Χειροτεχνίας
- Έλληνική Έταιρία Marketing
- Έπιτροπή Μελετών και Ότυποποίησεως Τραπεζικών Διαδικασιών (συμμετέχουν εκπρόσωποι έξ όλων των έλληνικών Τραπεζών, ως και των έν Ελλάδα λειτουργουσών άλλοδαπών τοιούτων)
- ΣΕΛΕΤΕ
- Ίνστιτούτον Έκπαιδεύσεως Πωλητών
- Έλληνική Έταιρία Διοικήσεως Έπιχειρήσεων
- Έλληνική Έταιρία Έπιχειρησιακών Έρευνών
- Ίνστιτούτον Έλλήνων Κοσταλόγων

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

- ΣΟΦΙΑ ΓΕΔΕΩΝ
Καθηγήτρια 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς
- ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ
Καθηγητής 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς
- ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΚΑ
Δ. Φ., 'Επιμελήτρια Ψυχολογικού 'Εργαστηρίου Πανεπιστημίου 'Αθηνών
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ
Διπλ. Μηχανολόγος - 'Ηλεκτρολόγος, 'Επιμελητής εις τήν έδραν Βιομηχανικής 'Οργανώσεως Ε. Μ. Πολυτεχνείου
- ΕΥΑΓΓ. ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ
Δρ. Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Michigan Η.Π.Α.
- ΚΩΝΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος 'Οργανώσεως τής 'Εταιρείας Ε.Π.Ε. «ΣΟΛΟΜΟΣ»
- ΔΗΜ. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ
Σύμβουλος Δημοσίων Σχέσεων

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ

“ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ - ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ

Υ Π Η Ρ Ε Σ Ι Ω Ν , ,

ΕΝΑΡΞΙΣ : 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΛΗΞΙΣ : 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1967

Μαθήματα : Καθ' ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ - ΠΕΜΠΤΗΝ 6-9 μ.μ.

-654-

Πέμπτη, 7 Σεπτεμβρίου 1967.

"Ωρα 7 μ. μ. ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

"Ωρα 7.30 - 8.45 μ. μ.

Θέμα: Προβλήματα τῆς Διοικήσεως κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ψυχολογίας
Εἰσηγητῆς: Κα Σοφ. Γεδεῶν

Α' ΜΕΡΟΣ - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τρίτη, 12 Σεπτεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ὀργανόγραμμα. Σημασία καὶ γενικαὶ ἀρχαί. Ὀργανωτικὴ δομή.
Τεχνικὴ κατάρτισεως ὀργανογραμμάτων

Εἰσηγητῆς: κ. Νικ. Ἐμπέογλου

Πέμπτη, 14 Σεπτεμβρίου 1967: "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος

Εἰσηγητῆς: κ. Νικ. Ἐμπέογλου

Τρίτη, 19 Σεπτεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος

Εἰσηγητῆς: κ. Νικ. Ἐμπέογλου

Πέμπτη, 21 Σεπτεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Μελέτη ἀπλουστεύσεως διαδικασιῶν καὶ μεθόδων ἐργασίας γραφείου.

Εἰσηγητῆς: κ. Νικ. Ἐμπέογλου

Τρίτη, 26 Σεπτεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν

Εἰσηγητῆς: κ. Κωνστ. Πετρακόπουλος

Β' ΜΕΡΟΣ - Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Πέμπτη, 28 Σεπτεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Πρόγνωση αναγκών εις προσωπικόν. 'Ανάλυσις έργου
Είσηγητής: Κα Σοφ. Γεδεών

Τρίτη, 3 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια επί του ἄνω θέματος - Πηγαί ἐξευρέσεως προσωπικοῦ
Είσηγητής: Κα Σοφ. Γεδεών

Πέμπτη, 5 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Μέθοδοι ἐπιλογῆς προσωπικοῦ: Συγκέντρωσις πληροφοριακῶν στοι-
χείων. Προσωπικὴ ἐξέτασις. Τέστ.
Είσηγητής: Κα Σοφ. Γεδεών

Τρίτη, 10 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέντευξις ἐπιλογῆς
Είσηγητής: Κα Σοφ. Σακκά

Πέμπτη, 12 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: 'Εξέλιξις προσωπικοῦ: Ἐνταξις - παρακολούθησις - ἀνατοποθετή-
σεις - προαγωγή. Κριτήρια καὶ χαρακτηρισμός. Σύνταξις ὑπηρε-
σιακῶν ἐκθέσεων.
Είσηγητής: Κα Σοφ. Γεδεών

Τρίτη, 17 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπί του ὡς ἄνω θέματος
Είσηγητής: Κα Σοφ. Γεδεών

Πέμπτη, 19 'Οκτωβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ἀσκησις εις διαστολὴν τυπικῶν μορφῶν ἐποπτείας
Είσηγητής: Κα Σοφ. Σακκά

Σάββατον, 21 Ὀκτωβρίου 1967. Ὦρα - μ. μ.

Θέμα: Ἀσκήσις εἰς θέματα προαγωγῶν καὶ αὐξήσεων
Εἰσηγητῆς: Κα Σοφ. Σακκά

Τρίτη, 24 Ὀκτωβρίου 1967. Ὦρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ἐκπαίδευσις προσωπικοῦ
Εἰσηγητῆς: κ. Εὐάγγ. Κατσιούλας

Πέμπτη, 26 Ὀκτωβρίου 1967.

Ὦρα 6 - 8 μ. μ.

Θέμα: Συστήματα ἀμοιβῶν
Εἰσηγητῆς: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Ὦρα 8 - 9 μ. μ.

Θέμα: Ἐπικοινωνία ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως
Εἰσηγητῆς: κ. Εὐάγγ. Κατσιούλας

Τρίτη, 31 Ὀκτωβρίου 1967.

Ὦρα 6 - 8 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ θέματος «Συστήματα ἀμοιβῶν»
Εἰσηγητῆς: κ. Κλ. Μπανταλούκας

Ὦρα 8 - 9 μ. μ.

Θέμα: Συνέχεια ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἐπικοινωνία ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως»
Εἰσηγητῆς: κ. Εὐάγγ. Κατσιούλας

Πέμπτη, 2 Νοεμβρίου 1967. Ὦρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: Διαβίβασις ἐντολῶν
Εἰσηγητῆς: κ. Εὐάγγ. Κατσιούλας

Σάββατον, 4 Νοεμβρίου 1967. Ὦρα - μ. μ.

Θέμα: Ἀσκήσις «Ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ»
Εἰσηγητῆς: Κα Σοφ. Σακκά

Τρίτη, 7 Νοεμβρίου 1967. "Ωρα 6 - 9 μ. μ.

Θέμα: "Έννοια και άποστολή των Δημοσίων Σχέσεων

Εισηγητής: κ. Δημ. Κακαβελάκης

Πέμπτη, 9 Νοεμβρίου 1967.

"Ωρα 6 - 8 μ. μ.

- ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ κ. κ. ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΑ-
ΠΤΥΧΘΕΝΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

"Ωρα 8 - 9 μ. μ.

- ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι
Π Ρ Ο Σ Τ Ο Υ Σ Μ Ε Τ Ε Χ Ο Ν Τ Α Σ Τ Ο Υ Σ Ε Μ Ι Ν Α Ρ Ι Ο Υ

1. Τὰ μαθήματα τοῦ Σεμιναρίου θὰ διεξάγονται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος (ὁδὸς Καποδιστρίου 28, Ἀθῆναι), κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομένης ἡμερομηνίας καὶ ὥρας.

2. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συμμετέχοντες τοῦ Σεμιναρίου ὅπως τηρῶσιν ἐπακριβῶς τὰς ὥρας προσελεύσεως καὶ ἀποχωρήσεως, ὡς ἀναγράφονται αὐταὶ εἰς τὸ παρὸν πρόγραμμα.

3. Βεβαιώσεις παρακολουθήσεως τοῦ Σεμιναρίου θὰ χορηγηθῶσι εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν συμμετεχόντων, οἵτινες δὲν θὰ σημειώσουν ἀπουσίας εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ 10 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὡρῶν διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων.

-660-

- 661 -

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ
Ἀθ ἤ ν α ι, Καποδιστρίου 28 - Τηλ. 616.663

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΣΤΟ ΠΕΝΘΟΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ
ΤΟΥ ΗΛΙΑΓΙΩΤΗ Γ. ΔΡΑΚΟΥ**

Βασίλισσα και ἐγὼ συμμετέχομεν
ὀλοψύχως βαρύτετον πένθος σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄

Faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Κρίσεις τοῦ Τύπου γιὰ τὸν Παναγιώτη Γ. Δράκο

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐτίμησε μὲ τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ Μάρκου τὸν πρεσβύτεν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας κ. Παναγιώτην Γ. Δράκον, ὁ ὁποῖος περὶ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνος ἐξεκίνησε πάμπωχον παιδάκι ἀπὸ τὰς Θήβας μὲ μόνον ἐφόδιον τὰ γράμματα τοῦ σχολαρχείου καὶ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ὁ νέος αἰὼν τὸν εὗρηκε μ' ἓνα μαγαζάκι ποῦ ἤνοιξε μὲ τὰς οἰκονομίας του εἰς τὴν ὁδὸν Πραξιτέλους. Τὸ μαγαζάκι ἐγινε σιγά-σιγά ἐργαστήριον, ἐπρόκοψε, ἠξήθη εἰς ἐργοστάσιον, τὸ ἐργοστάσιον ἔπειτα προήχθη εἰς συγκρότημα ἐργοστασίων, καὶ τὸ παιδάκι τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὁ μικρὸς Θηβαῖος, εἶναι τώρα θαλερὸς πρεσβύτες ποῦ πλησιάζει νὰ κλείσῃ τὸν προσωπικὸν του αἰῶνα. Ἡ στήλη μου τοῦ τὸ εὐχεται ὀλοφύχως.

Οἱ Ἀρχαῖοι ἔλεγαν τοὺς ἀσχολουμένας μὲ τὴν παραγωγὴν βιοτεχνικῶν προϊόντων, δημιουργοὺς· σημαίνει δὲ κατὰ λέξιν ὁ δημιουργὸς τὸν ἐργαζόμενον πρὸς χάριν τοῦ κοινοῦ. Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι καὶ σήμερ ἓνας βιομήχανος. Μεταβάλλει τὸν ἰδρῶτα δεκάδων ἢ χιλιάδων ἀνθρώπων εἰς τὸ ψωμί δεκάδων ἢ χιλιάδων οἰκογενειῶν. Ἡ βιομηχανία εἶναι ἡ φιλοσοφικὴ λίθος τοῦ αἰῶνος μας· προάγει τὰ ἀγενῆ εἶδη εἰς ἐγγενῆ, τὰ κάμνει πολύτιμα, μετουσιώνει τὰ ἄχρηστα εἰς χρήσιμα, πλοῦτος δὲ σημαίνει δύναμιν, σημαίνει ἀνέσεις ὅλων τῶν ἀνθρώπων, σημαίνει ἐλευθερίαν.

«Ἀθηναῖος», Ἐφημερὶς ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μία μορφή, ἓνα ἀνάστημα τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου ἐξέλιπε χθές: Ὁ Παναγιώτης Γ. Δράκος. Ἴδιοφυῖα ἐμπορικὴ συνδυασμένη μὲ ἠθικὰς ἀρχάς, ἀπετέλεσεν ὑπόδειγμα ἐπιχειρηματίου, ὁ ὁποῖος εἰλικρινῶς καὶ ἀνυποκρίτως ἠγαπήθη ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν συνεργατῶν του καὶ ἀπὸ τὰς μυριάδας τῆς πελατείας του. Τὸ ὄνομά του καὶ μόνον ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ποιότητος καὶ ἀνεπιλήπτου συναλλαγῆς. Ἐθεμελίωσε καὶ ἐγιγάντωσε ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ βιομηχανικὰς μονάδας ποῦ τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγαθότης μὲ τὴν πλουσίαν θυμοσοφίαν, τὸν κατέστησεν ἓνα τῶν πλέον ἀγαπητῶν παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Η ΒΡΑΔΥΝΗ 3 Μαΐου 1966

Ὁ ἐκλιπὼν διεκρίνετο διὰ τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα, τὴν εὐρύτητα τῶν ἐπιχειρηματικῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τὴν ἐργατικότητά του καὶ ἐχαρκτηρίζετο ἀπὸ ἀνεπιτήδευτον εὐγένειαν καὶ αἰσθήματα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Διὰ τὰς ἀρετάς του αὐτὰς, ἡ ἀναγνώρισίς του ὑπῆρξε γενικὴ καὶ ἀνεπιφύλακτος καὶ μὲ αὐτὴν προεπέμφθη χθὲς μέχρι τοῦ τάφου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 3 Μαΐου 1966

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρώτους θεμελιωτὰς τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας συνεπλήρωσε τὸν κύκλον τῆς ζωῆς. Μιάς ζωῆς πλήρους δημιουργικῆς προσπαθείας, ἀόκνου καὶ εὐσυνειδήτου, εἰς ἓνα χῶρον ἀχάριστον, διότι δὲν ἀποδίδει τὸ εὐκολον καὶ ἀνευ κινδύνων κέρδος, τὸν χῶρον τῆς βιομηχανίας: Ὁ Παναγιώτης Δράκος, ἰδρυτῆς τῆς μεγάλῃς βιομηχανίας Ἰζόλα. Τὸ ἔργον του ὑπὲρ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας γενικώτερον καὶ τὸ ἥπιον, καλοκάγαθον καὶ εὐγενὲς τοῦ χαρακτήρος του ἐτιμήθησαν ἀπὸ πλῆθος ἐπιστῆμων καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν κηδεῖαν του... Εἰς τὴν γενέτειράν του Θῆβαν ἐκηρύχθη χθὲς δημοτικὸν πένθος καὶ αἱ σημαῖαι ἐκυμάτιζον μεσίσσιοι. Ἐκ Θηβῶν ἐστάλησαν πλείστα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα. Ὁ ἐκλιπὼν εἶχεν ἀνακηρυχθῆ ἐπίτιμος δημότης τῆς πόλεως, ὡς μέγας δωρητῆς αὐτῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 5 Μαΐου 1966

Πάντα ἡρεμος, πάντα καλός, πάντα γλυκός: Ἐσβησε προχθὲς σὲ ἡλικία 88 ἐτῶν, κηδεύτηκε χθὲς στὸ Α' Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν.

Παναγιώτης Γ. Δράκος. Ἰδρυτῆς βιομηχανικῆς δυναστείας. Θεμελιωτῆς τῆς Ἰζόλα. Αὐτοδημιούργητος.

Ἔτὸν κλαῖμε" εἶπε ἓνας ἐργάτης, "γιατὶ δὲν τὸν εἶδαμε ποτὲ σὰν ἀφεντικό. Ἦταν δικός μας ἄνθρωπος. Τὸν ἀγαπούσαμε, γιατί μᾶς πονοῦσε".

Γύρω στὸ τάφο του, τὴν ὥρα ποὺ κατέβαινε ἡ σορὸς εἶχε σχηματισθῆ ἓνας τεράστιος κύκλος ἀπὸ 2 ἴσως καὶ 3 χιλιάδες ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους τῆς Ἰζόλα, ἔμπορους καὶ βιομήχανους, φίλους καὶ συνεργάτες. Κι ἦσαν ὁλῶν ὡν τὰ μάτια βουρκομένα. Ἀποχαιρετοῦσαν τὸν "Παπποῦ", τὸν δικὸν τὸν ἄνθρωπο. Κι ὅλοι ἔφερναν στὸ νοῦ καὶ διηγόνταν ψιθυριστὰ στὸ διπλανὸν τὸν πῶς σὲ κάποια δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς τους, τοὺς χτύπησε ὁ παπποῦς τὸν ὦμο καὶ τοὺς εἶπε: "Καλά, παιδί μου, καλά... Κάτι θὰ γίνῃ..." Καὶ πῶς δὲν ἄργησε ποτὲ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ "κάτι", νὰ ἔλθῃ ἡ βοήθεια ποὺ ἀνακούφιζε καὶ κέρδιζε τίς καρδιὰς τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐγγονιῶν τοῦ Παπποῦ, αὐτῶν ποὺ μόχθησαν στὸ πλευρὸ τῶν Δράκων γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες βιομηχανικὲς μονάδες τῆς χώρας.

Ἐσβησε ὁ Παναγιώτης Γεωργίου Δράκος. Ἦταν ἓνας ὡραῖος ἄνθρωπος. Εὐλαβικὸς-συχνὰ ἀνακάτευε τὸ Θεὸν στίς κουβέντες... Ἦρεμος, ἀλλὰ δραστήριος, δημιουργικὸς. Καὶ γλεντζές. Στίς γιορτὲς ποὺ διορ-

Ἀποσπάσματα ἀπὸ συλλυπητήρια γράμματα

Ἐπὶ ἀπωλείᾳ προσφιλοῦς συζύγου καὶ πατρὸς συλλυπούμενοι δεόμεθα
Ἐψίστω ἀναπαύει ψυχὴν αὐτοῦ.

Χριστοφόρος Β.
Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας

Θερμὰ συλλυπητήρια ἐπὶ τελευτῇ σεβαστοῦ πατρὸς σας. Κύριος τάξη
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ δικαίων.

Ἰάκωβος
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικής.

Ἐγκαρδίως συλλυπούμενος ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ
εὐχομαι ἀνάπαυσιν μετὰ δικαίων τῆς ψυχῆς τοῦ καλοῦ Χριστιανοῦ καὶ
ἀγαπητοῦ φίλου μου, πατρὸς ὑμῶν.

Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων

... Σκέπτομαι πόσο πολὺ μέσα σ' αὐτὸ τὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ
πόσο παραδειγματικά καὶ ὑποδειγματικά, ὁ Παναγιώτης Γ. Δράκος
ἐκπροσωποῦσε τὴν ἀνθρωπιά, τὴν ἐγκαρδιότητα καὶ τὴν ἀληθινὴ δημο-
κρατικότητα, καὶ πόσον αὐτὸ τὸ ἐτόνιζε ὅλη του ἡ ζωὴ, μὲ τὸ ὕφος
καὶ τὸ ἦθος...

Γεώργιος Α. Βῆχος
τ. Γεν. Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ

... Ἄν καὶ δὲν εἶχα τὸ προνόμιον νὰ γνωρίσω προσωπικὰ τὸν Πανα-
γιώτη Γ. Δράκο, ἄκουσα ὅμως ἀπὸ παντοῦ ὅτι ὑπῆρξε μιὰ ἐξέχουσα
φυσιογνωμία - ἓνας ἀληθινὸς Πατριάρχης - τῆς ἐλληνικῆς ἐπιχειρημα-
τικότητος καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῆς σημερινῆς ἐλληνικῆς
βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Frank P. Buttler
Σύμβουλος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων
τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας.

... ἀνήλθεν μόνος του εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κοινωνικῆς πυραμίδος,
γι' αὐτὸ καὶ ἡ θλίψις εἶναι πανελλήνιος...

Νικ. Κουζούπης
Χημικός

... Γιά μένα, ὅπως καί γιά πολλοὺς ἀνθρώπους, ἡ μνήμη του θά μείνη αἰώνια...

Β. Α. Λάσκαρης

... Θά χρησιμοποιηταί οὗτος, ὡς παράδειγμα, ὡς προτροπή, ὡς θρύλος ἀκόμη, διὰ τὸ πρὸς ἐργασίαν καί πρόοδον κέντρισμα, ἐκείνων οἱ ὅποιοι διαδοχικῶς εἰσέρχονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Δ. Μαρινόπουλος

Πρόεδρος Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων

Τά πλεον ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καί ἀκραιφνοῦς εὐπατρίδου.

Παῦλος Μελάς

ἐ. ἀ. Στρατηγός

... Τὸν Παπποῦ! Τὸν ἀξιαγάπητο, τὸν χαμογελαστό, τὸν καλὸ καί μελίχλιο καί πρῶο. Πλήρης ἡμερῶν καί εὐδαιμονίας, ἄφησε παιδιὰ πού πρόκοψαν, ἐγγόνια πού προοδεύουν, δισέγγονα «ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν»...

*Ἀλέξανδρος Μπάρδας

Νομικὸς Σύμβουλος

Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων

... Συμετέχω εἰς τὸ βαρὺ πένθος σας, ὄχι μόνον ὡς φίλος ἀλλὰ καί ὡς Ἕλληνα· γιατί ἡ μορφή τοῦ ἐκπλιπόντος ἀνήκει εἰς τίς μετρημένες στά δάκτυλα μορφῆς - σύμβολα· ἀληθινὸς πρωτοπόρος στίς σωστῆς πορεῖες τῆς ἐπιχειρηματικότητος, ὅπου τόσον ὑστεροῦμε...

Τ. Κ. Παπατσώνης

τ. Γεν. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

... Θερμὰ συλλυπητήρια γιά τὸ θάνατο τοῦ Παναγιώτη Δράκου, ὁ ὅποιος τόσες ὑπηρεσίες προσέφερε εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καί εἰς τὸν τόπον.

Α. Ι. Παππᾶς

Καθηγητῆς Πολυτεχνείου

... Κάθε φορὰ πού χάνεται ἓνας ἀληθινὸς δημιουργός, ὄλους μᾶς περιβάλλει δέος. Αὐτὸς ὅμως εἶχε τὴ χαρὰ νὰ δημιουργῇ δημιουργούς, καί αὐτὸ κάνει τὰ δικά μας συλλυπητήρια, πολὺ θερμὰ καί εἰλικρινῆ...

*Ἀδαμ. Πεπελάσης

Ὑποδιοικητῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς

... Διὰ τὸν ἀείμνησον Παναγιώτην Γ. Δράκον, δύναται νὰ λεχθῆ κάλλιστα, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶπεν ὁ Παῦλος διὰ τὸν ἑαυτὸν του: "Τὸν

Άριστ. Κολιόπουλος
 Ξούλα Κολοκούρη
 Β.Α. Κοντολέων Διευθυντής Τραπεζικής Έμπορικής Πίστewς
 Κος και Κα Γερ. Α. Κοσμετάτου
 Δ. Κρέτεν
 Ρίτα Άχ. Κύρου
 Κος και Κα Κουικόγλου
 Μιχ. Κοκολογιάννης
 Γιάννης Κωστόπουλος
 Νικ. Κολυβάνος
 Π. Κιλίμης, Καθηγητής
 Κ. Λασκαριδής
 Μίνως Λεβής
 Ν. Λούρος, Καθηγητής
 Οικογένεια Πολ. Λαιμού
 Άδ. Λεμός
 Σπ. Λιζάρδος, τ. Ύπουργός
 Οικογένεια Δ. και Α. Λυκοσκούφη
 Δημήτριος Λεοντίδης
 Κος και Κα Μ. Λύρα
 Κος και Κα Θ. Λογοθέτη
 Κος και Κα Γ. Λαζαρίδου
 Κος και Κα Μ. Λεβαζίδου
 Λαυρεωτική, ΕΠΕ
 Κος και Κα Γ. Λαιμού
 Κος Ι. Λαμπρούκος, Γεν. Δ. ντής Ύπ. Συντονισμού
 Κος Σπ. Λοβέρδος
 Οικογένεια Θεοφ. Λαμπροπούλου
 Κος και Κα Τάσου Λώς
 Κος Λυρατζάκης
 Κα Λουκία Λαιμού
 Γεώργιος Λύρας
 Γεώργιος Λεούσης
 Δημ. Λαμπρινός
 Παύλος και Έλένη Δελούδα, Αύλαρχης Βασιλέως
 Οικογένεια Κων. Λύρα - Μητέρα Λύρα
 Κων. Λαζαράκης
 Λεωνίδας Λιάκης
 Θεόδωρος Λεονάρδος
 Άγνη Λαζαρίδου
 Λίλα Λαγουδάκη
 Έλ. Σ. Λαιμού - Χαρικλ. Τσαροπούλου
 Παρασκευή Λυμπέρη
 Οικογένεια Μιχαλάκη Λεμού
 Άγνη Λαζαρίδη
 Φρῆξος και Ίφιγένεια Λέτσα
 Ίωάννης Λιάκης
 Οικογένεια Λέων Μιχαήλ Λεμού
 Λάσκαρης Α.Ε.
 Κος και Κα Γ. Λιβιεράτου
 Οικογένεια Νικ. Μανουσάκη
 Δ. Μπάρλας και Σία Ο.Ε.
 Γιάννης Μαρίνος
 Γεώργ. Μητακίδης
 Μπέλτσος Παπῆς
 Δημ. Μουστάκας
 Κος και Κα Ν. Μπουροπούλου

Σύρος
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Καλλιθέα
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Πειραιεύς
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Θεσσαλονίκη
 Λωζάννη
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Λωζάννη
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Λονδῖνον
 Άθῆναι
 Σπάρτη
 Ανάκτορα
 Πειραιεύς
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Ψυχικόν
 Άθῆναι
 Πειραιεύς
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Λονδῖνον
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Άθῆναι
 Πειραιεύς
 Άθῆναι
 Αἴγιον
 Φλωρίνα
 Άθῆναι
 Άθῆναι

Βασιλείος Μελάς	Ἀθήναι
Ν. Μάρτης, τ. Ὑπουργός	Ἀθήναι
Γιάννης Μπαλτᾶς	Ἀθήναι
Jacques Marchandise, Aluminium de Grèce	Ἀθήναι
Claude Massol, Aluminium de Grèce	Ἀθήναι
Ἰωάννης Μπουχώρας	Λάρισσα
Οἰκογένεια Ν. Μπαρμπάρου	Ἀθήναι
Φ. Μακρῆς, Γενικός Γραμματεὺς ΓΣΕΕ	Ἀθήναι
Σάμ Μοντιάνο, Διευθυντὴς Πρακτορείου Ρώτερ	Ἀθήναι
Ἄγγ. καὶ Ι. Μπουκουβάλας	Πάτραι
Οἰκογένεια Ἀλκαίου Μυρσιλίδη	Ρέθυμνον
Δημήτριος Μανωλέσος	Ἀθήναι
Βασ. Μηλιᾶς	Ἀθήναι
Κ. Μητσόπουλος	Γρεβενά
Φάνης Μάνζαρης	Λάρισσα
Μπουρῆς - Ξενόπουλος	Ἀθήναι
Δ. Μαυροκορδάτος	Ἀθήναι
Χρ. Μητσόπουλος	Ἀθήναι
Σ καὶ Η. καὶ Α. Μεταξά	Πειραιεὺς
Ρίτα Μεϊμαρίδη	Ἀθήναι
Νίκος καὶ Ἄλκη Μακράκη	Ἀθήναι
Μάριος Μαρινάκος	Ἀθήναι
Γεώργιος Μαρσάν	Ἀθήναι
Ἄγγελος Μαζαράκης	Ἀθήναι
Ἰωάννης Μπουγᾶς	Ἄρτα
Ἐδμόνδος Μπέκ	Ἀθήναι
Μπακαγιάννης - Μελισσοβᾶ	Ἰωάννινα
Ἄντ. Μουστάκας	Ἀθήναι
Οἰκ. Σωκρ. Μάλλιρη	Ἀθήναι
Οἰκογένεια Μηνᾶ Μηναῖδη	Ἀθήναι
Λουκᾶς Μάτσας	Ἀθήναι
Μιχαὴλ Μπετεινάκης	Ἀθήναι
Ἰωάννης Μιχελάκης	Ἀθήναι
Κούλα Μαραγκοπούλου	Ἀθήναι
Κος καὶ Κα Μητροπούλου	Ἀθήναι
Ἀνάρργυρος Μπουκάκης	Πειραιεὺς
Θεόδωρος Μαγγανάρας	Ἀθήναι
Τάκης καὶ Δοξούλα Μακρῆ, τ. Ὑπουργός	Ἀθήναι
Δημ. Μουρτζίνος	Ἀθήναι
Ἀδελφοὶ Μάνθου	Καλάμαι
Θᾶνος Μπουρδόπουλος	Καλάμαι
Γκορέτζας Μπετσίνης	Ἡγουμενίτσα
Μαργιώλης - Ζόλδερ - Μαλδαβίνας	Ἀγρίνιον
Οἰκογένεια Στεφ. Μπακογιαννοπούλου	Ἀθήναι
Μανώλης Μανουσάκης	Ἀθήναι
Οἰκ. Ι. Μαμάκου	Ἀθήναι
Οἰκογένεια Μάτσα	Χαλκίς
Οἰκογένεια Κ. Μπάρλα	Μεγαλόπολις
Οἰκογένεια Δ. Μελισσηνοῦ	Νάξος
Ἰάκ. Μάτσας	Λονδῖνον
Ἀλέξανδρος Μάνου	Ἀθήναι
Οἰκογένεια Μ. Μαμάνδρα	Ἀταλάντη
Λεωνίδας καὶ Μαίρη Μιχάλου	Πειραιεὺς
Γεώργιος Μπαλακάκης	Πειραιεὺς
Φούλα Μωυσίδου	Πειραιεὺς
Κλαύδιος Μπανταλούκας, Γεν. Δ/ντῆς Ὑπ. Οἰκονομικῶν	Πειραιεὺς
Οἰκογένεια Μουράτη	Πειραιεὺς

*Ελλη Σοφianoπούλου	*Αθήναι
Σπήλιος Σοφianoπούλος	*Αθήναι
Θεμιστοκλής Σωτηριάδης	*Αθήναι
Σαράντης Σαράντης	*Αθήναι
*Αλέξης Στεφάνου	Λευκωσία
Τιμολέων Στράτος	Πάτραι
Γεώργιος Σταθόπουλος	Βρυξέλλαι
*Αντώνιος Γ. Σαούλης	*Αθήναι
Γ. Σταμόπουλος	*Αθήναι
*Αθ. Σμπαρούνης, τ. *Υπουργός	*Αθήναι
Στ. Στεφανόπουλος, τ. Πρωθυπουργός	*Αθήναι
Ι. Σωσσιδης	*Αθήναι
Κος και Κα Σ. Σουγιουτζόγλου, Πρόξενος Σουηδίας	Ριον *Ανέτρον
Ζ. Στάλιος	*Αθήναι
Κυριάκος Σηηλιόπουλος, Καθηγητής	*Αθήναι
*Αλέξ. Α. Σαρατσόγλου	*Αθήναι
Κος και Κα Σφαέλλου.	*Αθήναι
Σταύρος Τσαβίδης	*Αθήναι
Δημήτριος Τσάκωνας	*Αθήναι
Γεώργιος Τσιμπούκης	*Αθήναι
*Αδελφοί Τσαούσογλου	Θεσσαλονίκη
Α. Τσακπινόγλου	*Αθήναι
Κωνστ. Τσαλδάρης, τ. Πρωθυπουργός	*Αθήναι
Χρήστος Τσιμπάνης	*Αθήναι
Δημ. Τσιγκρής	*Αθήναι
Παναγιώτης Τεγόπουλος	*Αθήναι
Στέργιος Τεγόπουλος	*Αθήναι
Γιάννης Τεγόπουλος	*Αθήναι
Δημήτριος Τζουμέρκας	*Αθήναι
*Αθανάσιος Τριανταφύλλης	Αίδηψός
Οικογένεια Πλ. Τριανταφύλλου	*Αθήναι
*Αθανάσιος Τσαλδάρης, τ. Βουλευτής	Λάρισσα
Θεόδωρος Τσολάκης	Τρίκαλα
*Αδελφοί Τσαπάλα	Λάρισσα
Εύαγ. Τσούμας	Αθήναι
Κος και Κα Δ. Τσεκούρα	*Αθήναι
Μίχος και Λιλίκα Τσαουσοπούλου	*Αθήναι
Οικογένεια Δημ. Τζοβάννη	*Αθήναι
Νίκος και *Αλίκη Τσοϋτη	*Αθήναι
*Ι. Τζιμόπουλος	*Αθήναι
Σπυρ. Τσερέτης, Στρατηγός έ.ά.	Μολάοι
Τσατσαρώνης - Τσαγκάρης	Κορυδαλλός
Γεώργιος Τσιλιβάκος	Πτολεμαίς
Υίοι Ε. Τούρνα	Θεσσαλονίκη
Οικογένεια Κ. Τούντα	*Αθήναι
Οικογένεια Γ. Τζωρτζόγλου	Θήβαι
Γιώργος και Δήμητρα Τζωρτζη	*Αθήναι
Μαρία Τσαρούχη	*Αθήναι
Ντίνος και Χαΐδω Τσάτσου	*Αθήναι
*Αθ. Ταλιαδοῦρος, τ. *Υπουργός	*Αθήναι
*Ι. Τούμπας, Ναύαρχος, τ. *Υπουργός	*Αθήναι
Γεώργιος και Τερέζα Τσαλδάρη	*Αθήναι
*Αθ. Κ. Τσαλδάρης, τ. Βουλευτής	*Αθήναι
Ναύαρχος Κα Κ. Τσάτσου	*Αθήναι
*Ηλ. Τσιριμώκος, τ. Πρωθυπουργός	*Αθήναι
*Ι. Τσουδερός, τ. *Υπουργός	*Αθήναι
Κος και Κα π. Ταμβάκη	

Κος και Κα Κων. Τσάτσου	'Αθηναι
Νικ. Τότσης	'Αθηναι
Σάββας Τσινόπουλος	Αιγάλεω
Ευαγ. Δ. Τσουκάτος	'Αθηναι
Κος και Κα 'Αλ. Γ. Τσάτσου	'Αθηναι
Διάδοχοι Γ. Φυσαράκη	'Ηράκλειον
Κος και Κα 'Ι. Φαφαλιού	Λονδίνον
'Ιωάννης Φαρόπουλος	Μάλος
Χ. Φερεντίνος	'Αθηναι
'Αν. Φραγκούλης	Σκυρος
Ν. Φατσέας	Κύθηρα
Μιχ. Φωστηρόπουλος	'Αθηναι
Γ. Φραντσέσκος	Σκόπελος
Οικογένεια Φαϊλάδη	Διακοπτό
Οικογένεια Δημ. Φουστέρη	Πειραιεύς
Στάθης και Χαρίκλεια Φαράντου	'Ιστιαία
'Αδελφοί Φασουλόπουλοι	'Αθηναι
Λεωνίδας Φιλιππίδης, Πρύτανης Πανεπιστημίου 'Αθηνών,	'Αθηναι
Νίκος και Τζίκα Φιλίνη	'Αθηναι
Πάνος Φραγκοδημητρόπουλος	'Αθηναι
Θάνος και Νίκη Φούσκαρη	'Αθηναι
Κος και Κα Σοφ. Φλέγγα	Πειραιεύς
Πέτρος Φιδελής	'Αθηναι
Ι. Φερλές	Πύργος
Gus Walter,	Νέα 'Υόρκη
Βίκυ Χρηστίδου	'Αθηναι
Κος και Κα Δημ. Χαριτάτου	'Αθηναι
Γεώργιος Χέλιος	Χίος
Παπαγεωργίου — Χαρτουλάρης	'Αθηναι
Οικογένεια Γ. Χαρδαλιῶ	Θεσσαλονίκη
Οικογένεια Ν. Χαρδαλιῶ	'Αμφιλοχία
Γεώργιος Χαρτοφύλαξ	Αΐγινα
Νίκος Χατζηπατέρας	Λονδίνον
Οικογένεια 'Ιωάννου, Κώστα και Μάρκου Χατζηπατέρα	Λονδίνον
Οικογένεια 'Αδამ. Χατζηπατέρα	Λονδίνον
Μάρω Χατζηπατέρα	Λωζάννη
Οικογένεια Χατζηπαύλου	'Αθηναι
Χατζηαντωνιάδης	Σάμος
Οικογένεια 'Αντ. Χουκούμη	Θήβαι
Γεώργιος Χρυσαφίδης	Πάτριαι
'Ιωάννης Χελιδώνης	Βενεράτον
Βασίλειος Χρυσάκης	'Αθηναι
'Ελένη Χατζηπαναγιώτου	'Αθηναι
Χρωτῆς, Α.Ε.	'Αθηναι
'Ι. Χατζιώτης	Θεσσαλονίκη
Γιώργος και Νόρα Χρυσαφίδου	'Αθηναι
Κων. Χριστοδούλου	'Αθηναι
Γιάννης Χριστάκης	'Αθηναι
Οικογένεια Κ. και 'Αν. Χατζηλούη	Τήνος
Γιώργος και Λιλή Χατζηγιάννη	Κηφισιά
'Αχ. και Τιτίκα Χαλκούση	Πειραιεύς
Γεώργιος Χατζάκης	'Αθηναι
Διαμαντής Χατζηπατέρας	Λονδίνον
Γεράσιμος Χαλιώτης	'Αργοστόλιον
Χύμα, Α.Ε.	'Αθηναι
Νίκος και Μαρία Χατζοπούλου	'Αθηναι
Πίνδαρος Χριστοδουλόπουλος	'Αθηναι

Άλέκος Χυτήρης	Άθηναι
Θεόδωρος και Άνν Χρηστίδη	Παρίσι
Καθηγητής Ι. Χαραμής	Άθηναι
Κων. Χατζηδημούλας, Συνδ. Βιομ/νων Μακεδονίας - Θράκης, Θεσσαλονίκη	Άθηναι
Δημοσθ. Χριστοφίδης	Άθηναι
Μανώλης Χυτήρης	Άθηναι
Νίκος Χαρίλαος	Άθηναι
Γεώργιος Χρόνης, Δ/τής Κτηματικής Τραπέζης Ελλάδος	Άθηναι
Άλκηστις Χρονοπούλου	Λαύριον
Άλέξανδρος Ψαρρός	Άθηναι
Νικόλαος Ψαραγγής	Πειραιεύς
Ιωάννης Ψημένος	Μόντε Κάρλο
Άριστοτέλης Ωνάσης	

-674-